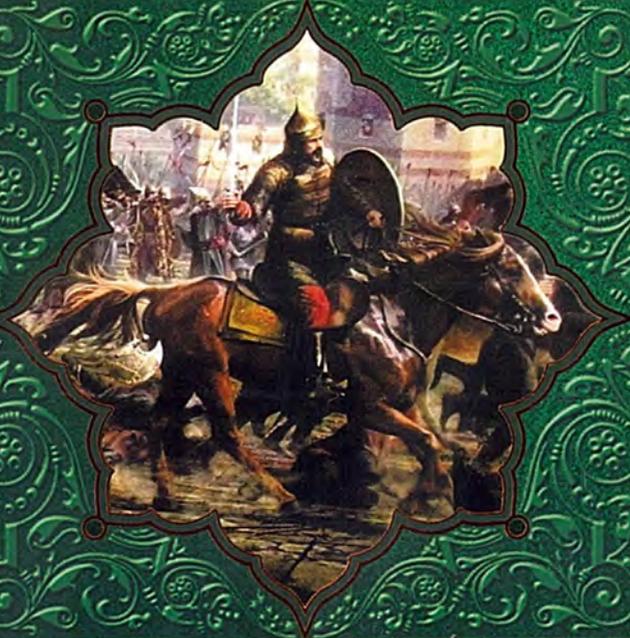

ياسنجان سادق چوغلان

باهاديرنامه

3

مسلطه رشدياتي . بييجيات

ياسنجان سادق چوغلان

3

مسلطه رشدياتي

ISBN 978-7-105-11013-1

9 787105 110131 >

定价: 45.00元

ياسنجان سادق چوغلان

باهادرنامه

(تاريخي رومان)

3

مسلکله رنه شریاتی

ياسىنجان سادىق چوغلان ♦ 1987 - يىل

مىلادىيە 1457 - يىلى، قەشقەر .

ئۈرۈك پىششىقى، چاچ - ساقاللىرى ئۈچتەك ئاقارغان سەي - يىدئەلى ئالپقا تولۇق قېرىلىق يەتكەن بولۇپ، قامەتلىك گەۋدىسى خېلىلا مۈكچىيىپ قالغانىدى. يول ماڭسا پۈت - قوللىرى سىر - قىراپ ھاسىراپ قالاتتى، ئات مىنەلمەيتتى. شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ يول يۈرۈش قورالى مەپە ياكى تەختىراۋان بولۇپ قالغانىدى. ياز كىرىشى بىلەنلا يىللاردىكىدىن بۇرۇن باشلانغان تومۇز كىشىگە قۇياش پەسلەپ كەتكەندەك تۇيغۇ بېرەتتى. قەشقەر شەھىرىدە بىر تامچىمۇ يامغۇر ياغمىغىنىغا بىر ئاي بولاي دەپ قالغانىدى. قەش - قەرنىڭ ھاۋاسىنى تەڭشەپ تۇرىدىغان تۈمەن، قىزىل دەريالىرىنىڭ سۈيى سوغۇلۇپ كەتكەن بولۇپ، دىمىق ھاۋا كىشىنىڭ نەپىسىنى بوغاتتى. ئىسسىققا چىدىمىغان سەيىدئەلى ئالپنىڭ تۈمەن دەر - ياسى بويىغا جايلاشقان ئانارلىق باغقا چىقىۋالغىنىغىمۇ بىر ئاي بولۇپ قالغانىدى. نامى ئانارلىق باغ بولغىنى بىلەن بۇ ئىقلىمدا تېپىلىدىغان بارلىق يەل - يېمىشلەر بۇ باغدا بار ئىدى. دادىسى ئەمىر سەيىد ئەھمەد مىرزا زامانىسىدا تىكىلگەن قىرىق - ئەل - لىك تۈپ چىنار قۇچاق يەتكۈسىز يوغىناپ كۆككە بوي سوزغان بولۇپ، چىنارنىڭ سايىسى پاشىنىڭ تولىلىقىنى دېمىگەندە تولىد - مۇ سالقىن، راھەتلىك ئىدى. ئاپئاق يىپەكتىن تامبال، كۆڭلەك كىيىپ، تۆت تۈپ چىنارنىڭ ئوتتۇرىسىغا تارتىلغان كات سەگۈند - چەكتە يانپاشلاپ ياتقان سەيىدئەلى ئالپ كۆزلىرىنى يېرىم يۈ - مۇۋالغانىدى. تۆت مەھرەم يىگىتتىن بىرى باش تەرىپىدە، بىرى ئاياغ تەرىپىدە ئولتۇرۇپ قوللىرىدىكى قوتاز قۇيرۇقلىرى بىلەن

چىۋىن - پاشىلىرىنى قورۇيتتى، يەنە ئىككى مەھرەم يىگىت پۇت - قوللىرىنى يۇمشاق تۇتاتتى. كۆزىنى يېرىم يۇمۇپ ياتقان سەيبىدەئەلى ئالپنىڭ خىياللىرى تىنچسىز ئىدى. ئورۇق، ماغ، دۇرسىز ۋۇجۇدىنى غەم تاغلىرى بېسىۋالغاندەك قىلاتتى. دېمەك سىمۇ مۇشۇ بىرنەچچە يىلدىن بېرى ئايغاقچىلارنىڭ ھەپتە ياكى ئاي ئارىلاپ يەتكۈزگەن خانزادە يۇنۇسخانغا مۇناسىۋەتلىك خەۋەر - لەر ئۇنىڭ كۆڭۈل ئارامىغا ھالاقىت يەتكۈزۈپ، غېمىنى بارغان - سېرى ئاشۇرۇۋېتىپ باراتتى. يۇنۇسخاننىڭ تۈركىستان، تاشكەنت - نى مەركەز قىلىپ، ئىنىسى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاندىن موغۇ - لىستان سەلتەنەتنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن ھەدەپ لەشكەر، ئو - زۇق - تۈلۈك جۇغلاۋاتقانلىقى، دەسلەپ كۆنچى ئەمىرى شىرھاجى بەگكە، كېيىن بەدەخشان ھۆكۈمدارى سۇلتان مۇھەممەدخانغا كۆ - يۇنۇغۇل بولغانلىقى، ئاق كىگىزدە ئولتۇرۇپ ئۆزىنى سۇلتانخان دەپ جاكارلاپ، موغۇلىستان تەۋەسىدىكى بىر قىسىم ۋىلايەت، ئاي - ماقالارنىڭ ئەمىر، بەگلىرى بىلەن ئاستىرتىن تىل بىرىكتۈرۈۋات - قانلىقى، مەركەزىيەردى بەگ، ھەقبەردى مىرزا ۋە ئەمىر بەگ - چەكلەرنىڭ يۇنۇسخانغا بەيئەت قىلىپ، ئىسمان بۇغاخان سەلتەنە - تىنى بايقۇت قىلىپ، ئوچۇق - ئاشكارا ئىسيان بايرىقىنى كۆتۈ - رۈپ چىققانلىقى ئۇنىڭغا سىر ئەمەس ئىدى.

بۇنىڭدىن بەش - ئالتە يىل ئىلگىرى ئەندىجاننى ئىشغال قىلىپ، پۈتكۈل ئەندىجان شەھىرىدىكى خەلقنى خۇددى پادا ھەي - دىگەندەك كۆچۈرۈپ ئېلىپ كەلگەن سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بول - سا، تا مۇشۇ كەمگىچە ئىككى گەپنىڭ بىرىدىلا ئەندىجان يۈرۈش - دىكى غەلبىسىدىن ماختىنىپ، دادىسى مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيس - خان بىرنەچچە قېتىم لەشكەر تارتىپمۇ ئېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولال - مىغان شەھەرنى ئۆزىنىڭ ئالغىنىنى داڭلاپ يۈرەتتى. ئەمىر - سەركەردىلىرى ئۇنىڭ ئەندىجان شەھىرىنى سەۋەبسىزلا تاشلاپ قايتىپ كەلگىنىنى ئوچۇقتىن - ئوچۇق يۈزىگە سالالمىغىنى بى - لەن بىر - بىرىگە قاراپ مەنىلىك كۈلۈشەتتى، كەينىدىن غوتۇل -

دىشاتتى، زاڭلىق قىلىشاتتى. ئەلۋەتتە، ئاقسۇ ئوردىسىدا سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئەندىجان يۈرۈشىنى ماختاپ، ئۇچۇرۇپ، كۆك-كە كۆتۈرىدىغان، ئۇنى تۇغلۇق تۆمۈر، ئەمىر تۆمۈر ھەتتا ئىس-كەندەر زۇلقەرنەينىگە تەققاسلاپ خۇشامەت قىلىدىغان بىر تۈركۈم نان قېپى ئەمىرلەرمۇ بار ئىدى.

سەيپىدەلى ئالپ ئاشۇ قېتىمقى ئەندىجان يۈرۈشىنى ئېسىد-گە ئالغىنىدا ئىچى ئاچچىق بولۇپ كېتەتتى، خانغا ھەمراھ بولۇپ بارمىغىنىغا قاتتىق پۇشايمان قىلاتتى. شۇ چاغدا ئەندىجان يۈرۈ-شىدىن قايتىپ كەلگەن پولات باھادىر سەيپىدەلى ئالپقا يەتكۈچە دەرد تۆكتى. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى ئەخمەق، قورقۇنچاقلىقتا، تەدبىرسىزلىكتە ئەيىبلدى. ئەمما، سەيپىدەلى ئالپ بۇ ئىش ئۈچۈن ئىسان بۇغاخاننى ئەيىبلىمەيتتى. ئۇ پەقەت پولات باھا-دىرغا تەسەللى بېرىشكە، خاننىڭ نۇسرەتىنى قۇتۇقلاشقا مەجبۇر بولاتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرەتىنى قەشقەردە بىرەر ئاي يەتكۈچە تەبىرىكلەپ داۋراڭ قىلغاندىن كېيىن موغۇلىستان تەۋەسىدىكى بارلىق ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرىنى پايدە-تەخت ئاقسۇغا يىغىلىشقا يارلىق چۈشۈرۈپ، ئاقسۇدا بىر ئايغىچە زىياپەت - بەزمە ئۇيۇشتۇرۇپ تەبىرىكلىدى. خاننىڭ بۇ زىيادە داغۋازلىقى، بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ خۇشامەتكۈپلۈك بىلەن خاندە-نى كۆككە كۆتۈرۈشلىرى كۆڭلىگە ياقمىغان پولات باھادىر بىر قېتىملىق بەزمىدە كەپىلىكنىڭ تەسىرىدىنمۇ ئەيتاۋۇر خاننى ئە-يىبلەشكە جۈرئەت قىلدى:

— بۇ نۆۋەتتىكى ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرەتى ئەلۋەتتە جانابى ئالەمپاناھىمىزنىڭ شىر پەنجىلىك قۇدرىتىدىن مۇستەسنا ئەمەستۇر. جانابى قىبلىگاھىمىز بېشىمىزدا سايىمۇن بولۇپ تۇ-رۇپ بەرگەنلىكى ئۈچۈنلا، باھادىر سەركەردە - لەشكەرلىرىمىز جان پىدالىق كۆرسىتىپ ئەندىجان شەھىرىنى ئېلىشقا مۇيەسسەر بولالىدى. ئەمما، تولىمۇ ئەپسۇسكى، يۈزلىگەن ئەزمەتلىرىمىز-

نىڭ ئىسسىق جېنى بەدىلىگە ئالغان ئەندىجان شەھىرىنى يەنە شۇ پېتىچىلا تاشلاپ بېرىپ قايتىپ كەلدۇق. ئۇشبۇ سورۇندىكى جانابا-بى ئەمىر - سەركەردىلەرگە مەلۇمكى، ئەندىجان شەھىرىدە مەزمۇت پۇت دەسسەپ تۇرغان بولساق، باي پەرغانە ۋادىسىنى مەھكەم تۇتۇپ تۇرۇپ، ئىككىنچى قەدەمدە سەمەرقەنت شەھىرىگە يۈرۈش قىلىپ ماۋەرائۇننەھر، خۇراسان ۋادىسىنى تەسەررۇپىمىزغا ئېلىشىمىزغا ئاساس سالغان بولاتتۇق. مانا بۇ مۇددەئايىمىز روياپقا چىققان بولسا، يالغۇز ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرىتىنى ئوردىدا تەبرىكلەپ ئولتۇرۇش بىلەنلا چەكلەنمەي، پۈتكۈل ئەل - يۇرتقا بايرام تەنتە-نىسى جاكارلىغان، قۇدرەتلىك ئانھەزرىتىمنىڭ شانۇ شەۋكىتىندە مۇ ئون سەككىز مىڭ ئالەمگە تاراتقان بولاتتۇق.

شۇ دەققىدە خۇشامەت سۆزلىرىنى ئاڭلاپ كۆزى يۇمۇلۇپ كەتكەن سۇلتان ئىمان بۇغاخاننىڭ چىرايىغا زىمىستان بۇلۇتى سايە تاشلىدى، پولات باھادىرغا يافتۇرمىغان نەزەردە قاراپ قويدى. — بۇ گەپچە قۇدرەتلىك ئالەمپاناھىمىزنىڭ شەۋكىتى خىد-رەلەشتى دېمەكچىمۇ سىلى؟ — دېدى ئوردا ئىشكىئاغىسى زۇنۇن دوغلات ئونقۇيرۇقلۇق قىلىپ.

— يوقسۇ، — دېدى پولات باھادىر زۇنۇن دوغلاتنىڭ كۆزىگە مىختەك تىكىلىپ تۇرۇپ، — سۆزۈمدە زىنھار ئۇنداق مەنە يوق-تۇر.

— بۇ گەپنى ئەمدى دېيىشنىڭ نېمە ھاجىتى؟ — دېدى زۇ-نۇن دوغلات تېخىمۇ گەزۋەيلەپ، — سىلى ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ ئەمىر لەشكىرى بولغاندىكىن ئۇشبۇ مۇددەئالىرىدىن قىبلىگاھىدە-مىزنى ئۆز ۋاقتىدا ۋاقىپلاندىرۇشلىرى كېرەك ئىدى. ئەمدىلىك-تە ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرىتىنى خىرەلەشتۈرىدىغان ئىباردە-لەرنى قىلغانلىرى شۇبھىسىزكى ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرىتىدە-نى ئىنكار قىلغانلىقلىرى بولىدۇ. بۇ خۇددى تاماقنى ئېتىپ مېھماننىڭ ئالدىغا قويۇپ بولغاندا ئەتكەن ئېشىم ئوخشىماپتۇ دې-گەندەك گەپ بولۇپ قالمادۇ؟

پولات باھادىر زۇنۇن دوغلات بىلەن مۇنازىرىلىشىشكە ئالدىدە رىمىدى. شۇ دەققىدە ئۇنىڭ كۆزى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ كۆزى بىلەن ئۇچرىشىپ قالغانىدى. زۇنۇن دوغلات پولات باھادىر - نى چۆكۈرۈپ، خانغا خۇشامەت قىلىمەن دەپ، ئەمەلىيەتتە سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى ئوڭايىسىز ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغانىدى. پولات باھادىر ئۇنىڭ بىلەن زاكۇنلىشاي دېسە خاننىڭ تېخىمۇ ئوسال بولۇشىدىن ئەنسىرەپ، جىم تۇرۇۋالاي دېسە زۇنۇن دوغلاتنىڭ تې - خىمۇ ئەزۋەيلەپ خاننى ئېچىتىشىدىن ۋايىم يەپ قالغانىدى. ئۇ بىرنەچچە دەققە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— يەنە بىر قېتىم تەكىتلەپ قوياي، جانابلىرى كەمىنەنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشىنەلمىگەن ئوخشايدىلا، چۈشەنمىگەن سۆزدىن بىلەرمەنلىك قىلىپ مەنە ئىزدەش تولىمۇ بىمەنلىكتۇر. ياراتقان ئاللاھ ئىگەم ئاۋامنىڭ ئاسايىشلىقى، ئالەمنىڭ تەرتىپ - ئىدىتىزىمىنى، سەلتەنەتنىڭ شەۋكىتىنى ئالىي مەرتىۋىلىك خان - سۇلتانلارنىڭ لۇتقى - ئېھسانى بىلەن قەھرى - غەزىپىگە قارايدىغان قىلىپ ياراتقاندىن ۋە تەسەررۇپىدىكى ھەممە ئەلكۈننى ئۇنىڭ ئىتائىتىدە بولۇشقا بۇيرۇغاندۇر. ئايەت كەرىمدە ئاللاھقا، پەيغەمبەرگە ۋە ئۆزۇڭلاردىن بولغان ئىش باشقۇرغۇچىلارغا بويسۇ - نۇڭلار، ھەر ئىشقا قەتئىي ھۆكۈم قىلغۇچى يەنىلا ئاللاھدۇر دې - يىلىگەن. بىز پەقەت ئەندىجان يۈرۈشىدە جانابى قىبلىگىھىمىزغا پەرمانبەردارلىق قىلدۇق. ئەلۋەتتە، مەسلىھەت، تەدبىرلىرىمىزنى ھەم ئايمىدۇق.

پولات باھادىر قىستاپ كەلگەن غەزىپىنى بېسىۋېلىپ ئۆزىگە ھاي بەردى ھەمدە سۆزىنىڭ ئايىغىنى يۇتۇۋەتتى، سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا يەر تېگىدىن قاراپ قويدى.

— جانابى ئەمىرلەرنىڭ ئۇشبۇ بەزمە سورۇنىنى مۇنازىرە سورۇنىغا ئايلاندۇرۇپ قويماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن، — دېدى سەبىيدىئەلى ئالپ مۇنازىرىنىڭ داۋاملىشىشىغا يول قويسا ياخشى ئاقىۋەت كېلىپ چىقمايدىغانلىقىنى، سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ

تولمۇ كەيپىزلىنىپ ئولتۇرغانلىقىنى ھېس قىلىپ، — ئەزىزىم، دىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرىتىنى ئەلۋەتتە بەزمە ھەتتا بايرام بىلەن قۇتلۇقلاشقا لايىقتۇر. پولات باھادىر جانابلىرىنىڭ مۇددىئاسىمۇ ھەم شۇنداقتۇر. جەڭ — يۈرۈشلەردە غەلبە — نۇسرەتنىڭ نۆۋىتى بولماس. مەرھۇم جەننەتتاكان سۇلتانىمىز ئۇۋەيسخان ئالىلىرى شۇنچە ئۇرۇنۇپمۇ ئېچىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان ئەندىجان شەھىرىنىڭ دەرۋازىسىنىڭ جانابى قىبلىگاھىمىزنىڭ قۇدرىتى سايدى. سىدا ئېچىلىشى ئەلۋەتتە ياخشىلىقتىن بېشارەتتۇر. ئاللاھ خالىد. سا پۇختا تەييارلىق كۆرۈپ قايتا يۈرۈش قىلغىمىز. بەلكىم ئەزىزىم، دىجاننىلا ئەمەس، سەمەرقەنت، ھىرات دەرۋازىلىرىنىمۇ ئېچىپ، زەپەر تۇغىمىزنى ئۇششۇ شەھەرلەرنىڭ دەرۋازا — سېپىللىرىغا قالدۇرغىمىز.

سەيپىدەلى ئالپنىڭ بۇ سۆزلىرى سورۇندىكى جىددىي كەيپىياتنى بىردىنلا يۇمشاتتى. ئىمان بۇغا خاننىڭ چىرايىغىمۇ قايىتىدىن ۋىلىلىدە كۈلكە يۈگۈردى. ئەمىرلەر قايتىدىن قەدەھ سۈيۈشتۈرۈپ تىلەك بىلدۈرۈشكە كىرىشتى:

— ئاللاھ ئىگەم شۇنداق قىلىشقا نېسىپ قىلغاي.

— ئالەمپاناھ سۇلتانىمىزنىڭ شىر پەنجىسى ھەرقانداق مۇستەھكەم قەلئەنىڭ دەرۋازا — قوۋۇقلىرىنى ئېچىشقا قادىردۇر. — غەلبە ئۈچۈن.

— نۇسرەتلىك سەمەرقەنت يۈرۈشى ئۈچۈن.

— نۇسرەتلىك ھىرات يۈرۈشى ئۈچۈن.

— بەلكىم باغداد، دەمەشقلەرگىمۇ يۈرۈش قىلارمىز...

ئانارلىق باغدىن ئۇچۇپ ئۆتكەن قاغىنىڭ قاقلىدىشى سەيپىدەلى ئالپنىڭ خىياللىرىنى ئۇزۇپ قويدى، ئۇ چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈردى. ئۇنى يەلپۈپ ئولتۇرغان مەرھەم يىگىت بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپ ئىزاھات بەردى:

— يېقىندىن بېرى شەھەردە قاغا كۆپىيىپ قالدىغۇ تاڭ. ئا.

تايلى دەپسەك قونماي ئۇچۇپ كېتىدۇ كاساپەت.

سەيپىدئەلى ئالپ لام - جىم دەپمىدى.

— ئۇسسۇلۇق ئىچەملا ھەزرىتىم؟

— ياق، — دەدى سەيپىدئەلى ئالپ بېشىنى قايتىدىن ياس.

توققا تاشلاپ.

مەھرەملەر ئەمىرگە گەپ خۇش ياقمايۋاتقانلىقىنى ھېس قىد.

لىپ ئون - تىنسىز چۈن - پاشا قورۇشقا كىرىشتى.

سەيپىدئەلى ئالپقا مەھرەم يىگىتنىڭ: «يېقىندىن بېرى قاغا

كۆپىيىپ قالدى» دېگەن سۆزلىرى تەسىر قىلغانىدى.

«شەھرىمىزدە قاغىنىڭ كۆپىيىپ قېلىشى ياخشىلىقنىڭ

بېشارىتى ئەمەس. ئاتا - بوۋىلارنىڭ: «قاغىنىڭ قاقىلدىشى شۇم.

لۇقتىن بېشارەتتۇر، دەيدىغان گېپى بار. ھەر ھالدا تېخىمۇ ئېھ.

تىياتچان بولغان تۈزۈك. چوڭ ياغى بۇرنىمىزغا پۇراپلا تۇرىدۇ.

ئۇنىڭغا يۈزلەنمەي قۇتۇلغىلى بولماسمۇ زادى...»

سەيپىدئەلى ئالپ ئاستا بىر يانغا ئۇرۇلدى - دە، بىرنەچچە

يىلدىن بېرى تۈركىستاندا لەشكەر، ئوزۇق - تۈلۈك جۇغلاپ، مو.

غۇلىستانغا خىرىس قىلىپ تۇرغان يۇنۇسخاننى كۆز ئالدىغا كەل.

تۇردى.

ئۇ، خانزادە يۇنۇسخاننىڭ شىرازىدىن ماۋەرائۇننەھەر ھۆ.

كۈمدارى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ تەكلىپى بىلەن قايتىپ

كەلگەنلىكىدىن تولمۇ كېچىكىپ خەۋەر تاپقاندى. ئۇ يۇنۇسخان.

نىڭ قايتىپ كەلگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلىغان ۋاقتىدا يۇنۇسخان

ئاللىقاچان كۆنچى ئەمىرى شىر ھاجى بەگنىڭ قىزى ئىسان دۆلەت

خېنىم بىلەنلا ئەمەس، بەدەخشان ھۆكۈمدارى سۇلتان مۇھەممەد.

خاننىڭ قىزى شاھ بېگىم بىلەنمۇ توي قىلىپ بولغانىدى. بۇ خە.

ۋەر ئۇنى قاتتىق چۆچۈتتى. ئۆزىنىڭ تولمۇ بىخۇد تۇرۇپ قالغان.

لىقىغا پۇشايماق قىلدى. يۇنۇسخاننىڭ ئەھۋالىنى، ئوي - خىيا.

لىنى تېخىمۇ تەپسىلىي بىلىپ كېلىش ئۈچۈن تۈركىستان، كۆن.

چى، بەدەخشان ۋادىسىغا ئارقىمۇ ئارقا ئايغاقچى ماڭغۇزدى. ئاقسۇ.

غا — سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا جىددىي مەلۇمات يوللاپ، ئۇنى

كۈچلۈك دۈشمەندىن ئاگاھلاندى. ئەمما، سۇلتان ئىسان بۇغا - خاندىن خېلى مەزگىلگىچە جاۋاب كەلمىدى. تېخىچىلا ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ غەلبىسىدىن ھاياجىنى بېسىلمىغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئوردا ئىشلىرىنى ئەمىرلىرىگە تاشلاپ قويۇپ يايلاققا ئوۋ تاماشاسىغا چىقىپ كەتكەنىدى.

ھەئە، ئاشۇ چاغدا ئاقسۇدىكى بەزمىدە پولات باھادىر بىلەن زۇنۇن دوغلات ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن مۇنازىرىدىن كېيىن، ئۇزاق ئۆتمەي ئىسان بۇغاخان قومۇل ۋىلايىتى تەۋەسىنى موڭ-غۇللارنىڭ پاراكەندە قىلغانلىقىنى باھانە قىلىپ، پولات باھادىرنى «شەرقىي چېگرانى تىنچىتىقۇچى بۈيۈك سەر كەردە» دېگەن نام بىلەن قومۇلغا ئەۋەتىۋەتكەنىدى. بۇ خەۋەر قەشقەرگە يېتىپ كەلگەندە ئەمىر سەيپىدەلى ئالىپ تولىمۇ ئەپسۇسلاندى. ئەمما، پولات باھادىرنى ئاقسۇغا قايتۇرۇپ كېلىشكە ئامالسىز قالدى. شۇ كۈندە لەردە سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى سەلتەنەت ئىشلىرىغا دەۋەت قىلىپ، ئويۇن - تاماشا، بەزمە - باراۋەتلەردىن توشۇپ، دۈشمەندىن ئاگاھلاندىرۇپ تۇرغىدەك تۈزۈك ئەمىر ياكى سپاھلار يوق ئىدى. ئۇلۇسبېگى مىر مۇھەممەد شاھ سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەندىجان يۈرۈشىدىن قايتىپ كېلىپ ئالتە ئايدىن كېيىن ئاغرىمايلا قازا قىلغانىدى. ناۋادا ھايات بولغان تەقدىردىمۇ سەلتەنەت ئىشلىرىدىن ئاللىقاچان قول ئۈزگەن قېرى بوۋاينىڭ نەسەبەتلىرىنى ئىسان بۇغاخاننىڭ ئاڭلىشى ناتايىن ئىدى. ئىسان بۇغاخان ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ غەلبىسىنى كۆز - كۆز قىلىش خۇمارىدىن چىقالماي بوۋىسىنىڭ قارىسىنى قىرىق كۈن تۇتۇشقا ئاران چىدىغانىدى. ئۇ بەزمە - باراۋەتكە قايتىدىن خۇمار بولۇپ قالغان، بىر توپ خۇشا - مەتچى ئەمىرلەرنىڭ قورشاشىدا قالغانىدى. سەيپىدەلى ئالىپ تا - غىسى مىر مۇھەممەد شاھنىڭ ئۆلۈم پەتىسى ئۈچۈن بارغاندىن بېرى، ياشىنىپ، تېنى بارغانسېرى ئاجىزلاپ قالغانلىقى ئۈچۈن ئاقسۇغا قايتا بارالمىدى. گەرچە ئىسان بۇغاخاننىڭ يېنىدا ئىككى ئوغلى — سانىز مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بولسىمۇ،

ئۇلار تېخى ياش ئىدى، خانغا مەسلىھەت، يول كۆرسەتكۈدەك ئاۋ -
 رۇيى ھەم تەجرىبىسى يوق ئىدى. ئۇلار پەقەت ئوردىدىكى ئىشلار -
 دىن دادىسىغا پات - پات مەلۇمات يوللاپ، خەۋەرلەندۈرۈپ
 تۇرايىتىتى.

سەيپىدئەلى ئالپ بىر تەرەپتىن ئوردىغا يۈنۈسخاننىڭ
 ئەھۋالىدىن توختىماي مەلۇمات يوللاپ، سۇلتان ئىسان بۇغا خاننى
 لەشكەرىي ھازىرلىق كۆرۈشكە دەۋەت قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن
 قەشقەردە ئۆز ئالدىغا لەشكەر توپلاپ، مەشىقلەندۈرۈپ، ئوزۇق -
 تۈلۈك غەملەپ، شەھەر سېپىلىنى مۇستەھكەملىدى. سەرگەردىسى
 ئالچىنبەگنى بۇيرۇپ مۇھىم ئۆتكەل، داۋان، تاغ ئېغىزلىرىغا
 لەشكەر ئورۇنلاشتۇردى ھەمدە يۈنۈسخانغا، ئۇنىڭ تۈركىستانغا
 قايتىپ كەلگەنلىكىنى مۇبارەكلەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ،
 شۇنداقلا قېرىنداشلىقنىڭ يۈز - خاتىرىسىنى قىلىپ ئىنىسى
 ئىسان بۇغا خاندىن تەخت - سەلتەنەت دەۋاسى قىلىپ لەشكەر تار -
 تىپ كەلمەسلىكىگە، ئاتا مىراس زېمىنى رەھىمسىز ئۇرۇش
 مەيدانغا ئايلاندۇرۇپ قويماسلىققا، ئارىدىكى نىزا - ئاداۋەتلەرنى
 سۆھبەت يولى بىلەن تىنچ ھەل قىلىشنىڭ ئىمكانىيىتىنى قىل -
 لىشقا ئۈندەپ، ئاگاھلاندۇرۇپ بىرنەچچە قېتىم خەت ئەۋەتتى.
 لېكىن ئەۋەتكەن خەتلەرنىڭ ھەممىسىنى يۈنۈسخان جاۋابسىز
 قالدۇردى. ئەمما، پۇرسەت پىشىپ يېتىلمىدى دەپ قارىدىمۇ ياكى
 لەشكەرىي ھازىرلىقلىرى پۈتمىدىمۇ ئەيتاۋۇر بۇ بىرنەچچە يىلدا
 لەشكەر تارتىپ كەلمىدى. لېكىن سەيپىدئەلى ئالپ بۇنىڭلىق بىلەن
 لەن خاتىرجەم بولالمىدى. ئۇ ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق يۈنۈسخان -
 نىڭ موغۇلىستانغا يوشۇرۇن ئەلچىلەرنى ئەۋەتىپ، ھەرقايسى
 ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرى بىلەن مەخپىي سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ،
 ئۇلارنى قولغا كەلتۈرۈشكە، ئۆزىنى قوللاشقا ئۈندەۋاتقانلىقىدىن
 خەۋەر تېپىپ تۇردى، يۈنۈسخاننىڭ تەخت سەلتەنەتنى تەلتۈكۈس
 قولغا ئېلىش ئۈچۈن، ھە دېگەندە لەشكەر تارتىپ كېلىشكە ئالدى -
 رىماي، بىر قەدەم - بىر قەدەمدىن تۈزۈۋاتقان بۇ يۇمشاق ھۇجۇم

تەدبىرىگە قايىل بولماي تۇرالمىدى. «ئوچۇق - ئاشكارا لەشكەر تارتىپ، قىلىچ يالىڭاچلاپ كەلگىنىدىن، مەخپىي يۈسۈنىدا بۆلگۈن - چىلىك سالغىنى يامان، چوڭ خانزادە ھەقىقەتەن ھەر تەرەپتىن پىشىپ يېتىلىپتۇ. ئۇنىڭ باغداد، شىراز قاتارلىق كاتتا شەھەر - لەردە ئۇستاز يۈنۈس دېگەن نامى بىكارغا تارالمىغانىكەن. تېخىمۇ قاتتىق ئېھتىيات قىلسام بولغىدەك» دەپ ئۆزىنى ئاگاھلاندۇرۇپ تۇراتتى.

ئۇ يۈنۈسخان بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋېلىش ئېھتىمالى بار دەپ پەرەز قىلغان بىر قىسىم ۋىلايەت، شەھەرلەرنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنى ئالماشتۇرۇۋېتىش تەكلىپىنى بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن نېمە ئۈچۈندۇر سۇلتان ئىسان بۇغا خان بۇ تەكلىپكە ئېتىد - بارسىز قارىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ خاندان خېلىلا رەنجىپ قالدى، لېكىن باشقا چارە تاپالمىدى. قېرىپ قالغان، ئىلگىرىكى كۈچ - جاسارىتى قالمىغان، ئوردىدا پولات باھادىردەك كۈچلۈك قوللىد - غۇچىلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئۇنىڭدىن ئارتۇق ئىش قىلىشقا ماغدۇرى يەتمەيتتى. شۇڭا ئۇ سۇ كەلگۈچە توغان سېلىش ئۈچۈن، بارلىق زېھنىنى قەشقەردە كۈچلۈك دۈش - مەنگە تاقابىل تۇرالغۇدەك جەڭگىۋار، سەرخىل قوشۇن تەشكىل - لەشكە قاراتتى.

قىش كىرىشى بىلەن ئۇ خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالدى. چۈنكى، ھەرقانچە قارام سەركەردىمۇ تۈركىستان بىلەن قەشقەرنىڭ ئارىلىقىدىكى خەتەرلىك تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپ ماڭلايسۇيە دەپ ئاتىلىدىغان بۇ مۇنبەت بوستانلىققا لەشكەر تارتىشقا پېتىنالمىتە - تى. شۇنداقتىمۇ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى قىشلىق ئوۋغا تەش - كىللەپ مەشىقلەندۈرۈشنى توختىتىپ قويمىدى. لەشكەرىي ماھا - رىتى، جەڭ تەدبىرلىرى ۋە قاتتىق قوللۇقى بىلەن موغۇلىستان تەۋەسىدىلا ئەمەس، تۈركىستان، پەرغانە، ماۋەرائۇننەھر، ھەتتا خۇراسان ۋادىسىدىمۇ نامى پۇر كەتكەن سەيپىدئەلى ئالپنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى ھەقىقەتەن ماھارەتلىك، جاسارەتلىك ئە -

زىمەتلەردىن بولۇپ يېتىشكەندى. ئۇ قول ئاستىدىكى ئون بەش مىڭ سەركەردە - لەشكىرى بىلەن يۈنۈسخاننىڭ ھەرقانچە لەكىمىڭ لەشكىرى بولسىمۇ چېكىندۈرەلەيدىغانلىقىغا، ئۇنى مەغلۇپ قىلالايدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. ئەمما يېشىنىڭ چوڭىيىپ قېلىدۇ. شۇنىڭغا ئەگىشىپ ئۆمرىنىڭ يار بەرمەيدىغانلىقىدىن، پۈت - قولىدا ماغدۇر - قۇۋۋەتنىڭ قالمىغانلىقىدىن ۋايىم يەيتتى. يۈنۈسخاننىڭ لەشكەر تارتىپ كېلىشىنى ھەم خالايتتى، ھەم خالىمايتتى. ئۇ - نىڭچە بولسا يۈنۈسخان مەڭگۈ لەشكەر تارتىپ كەلمىسە، موغۇ - لىستانغا تەھدىت سالمىسا، ئىنىسى ئىسان بۇغاخاننىڭ تەخت - سەلتەنەتكە كۆز تىكىمىسە، بەلكى ئاغا - ئىنى، قېرىنداشلىق مېھرىنى قايتا ئۇرغۇتۇپ، بىر - بىرىگە يار - يۆلەك بولۇپ، ئىد - ناق ئۆتسە، ئۆزىمۇ ئەنە ئاشۇنداق مېھىر - مۇھەببەتكە تولغان گۈزەل مەنزىرىنى كۆرۈپ خاتىرجەم كۆز يۇمسا...

بىراق، يۈنۈسخان ئۇنىڭ بۇ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى، ئوي - خىياللىرىنى كەسكىنلىك بىلەن رەت قىلغانىدى. ئارقىمۇ ئارقا يوللىغان مەكتۈپلىرىنىڭ جاۋابىنى قېلىشى بۇ رېئاللىقنى ئىس - پاتلاپ تۇراتتى. شۇڭا ئۇ يۈنۈسخاننىڭ تېز رەك لەشكەر تارتىپ كېلىشىنىمۇ خالاپ قالغانىدى. مۇشۇنچىلىك كۈچ - ماغدۇرىنىڭ بار ۋاقتىدا يۈنۈسخان بىلەن بىر تۇتۇشۇپ باقسا، ئۇنىڭغا روبرو كېلىپ ئۆز ئاغزى بىلەن ئىككى ئېغىز نەسەت قىلىپ باقسا... ئۇ يۈنۈسخاننى تامامەن مەغلۇپ قىلالايدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. بىراق، مەغلۇپ بولغان خانزادە ئۇنىڭ نەسەتتىگە قۇلاق سالارمۇ؟ ئىنىسى بىلەن ئەپ ئۆتۈشكە ئۇنارمۇ؟ ئەگەر نەسەتتىگە قۇلاق سالمىسچۇ؟

سەبىدەئەلى ئالپ بۇ خىيالنىڭ داۋامىنى پەرەز قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئاكىسى يۈنۈس - خانغا رەقىب بولالمايدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. كۈنلەرنىڭ بىر - رىدە ئۇنىڭ ئاكىسىنىڭ قولىدا تەخت - سەلتەنەتتىن ئايرىلىپ ھالاك بولغىنىنى كۆرۈشىنىمۇ، پەرەز قىلىشىنىمۇ خالىمايتتى.

شۇنداقلا خانزادە يۇنۇسخاننىڭ ئۆز قولىدا ھالاك بولۇشىنىمۇ ھەم خالىمايتتى.

ئىشقىلىپ، ئەمىر سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ خىياللىرى زىددىيەتتە يەتلىك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بىلەن شاھزادە يۇنۇسخان قولىنىڭ ئاللىقىنى بىلەن دۈمبىسىگە ئوخشايتتى، قولىنىڭ ئاللىقىنى كەسسەمۇ، دۈمبىسىنى كەسسەمۇ ئوخشاشلا ئاغرىيىتتى. ئۇ ھەرقانچە باش قاتۇرۇپمۇ ئاغا — ئىنلەرنىڭ تەخت — سەلتەنەت ماجىراسىنى ھەل قىلغۇدەك ياخشىراق تەدبىر تاپالمىدى — دە، ئاخىرى يۇنۇسخان لەشكەر تارتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەھۋالغا قاراپ بىرەر ئامال تېپىش خىيالىغا كەلدى.

سەيپىدەئەلى ئالپ قىشنى ئەنە ئاشۇنداق زىددىيەتلىك ئوي — خىياللار ئىلكىدە ئۆتكۈزدى. تۇنجى باھارنىڭ شەپسى كېلىشكە باشلىغان كۈنلەردە، ئوردىدىن تۇيۇقسىز سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ يارلىقى كەلدى. يارلىقتا سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ نورۇز بايرىدىنمۇ ئۆلگۈرۈپ خوتۇن — بالىلىرى بىلەن ئاقسۇغا كېلىشى بۇيرۇلغان، لېكىن سەۋەبى ئەسكەرتىلمىگەنىدى.

يارلىقنى تاپشۇرۇۋالغان سەيپىدەئەلى ئالپ ۋاقتىنى ھېسابلاپ كۆرۈپ دەرھال يولغا چىقىمىسا ۋاقتىدا يېتىپ بارالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى — دە، چوڭ ئاغچىسى ئۆز سۇلتان مەلىكە بىلەن ئىككىنچى ئاغچىسى بىبى ئايەتخېنىمنى دەرھال سەپەرگە جابدۇ — نۇشقا بۇيرۇدى.

ئوڭغۇل — دوڭغۇل، كاتاڭ يوللاردا مەپپەدە يۈرگەندىن ئانتا يۈرگەن راھەتلىك ئىدى. بىر ئۆمۈر ئانتا يۈرۈپ ئادەتلەنگەن سەيپىدەئەلى ئالپ ئۈچۈن تېخىمۇ شۇنداق ئىدى، لېكىن ئورۇقلاپ بىر تېرە — بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغان سەيپىدەئەلى ئالپ ئات ئۈستىدە تۈزۈك ئولتۇرالمىدى. ئېگەرنىڭ ئۈستىگە سېلىنغان كۆرپىمۇ ساغرىسىغا مىختەك پاتاتتى، ئامالسىز مەپپەگە ئالمىدى. شىشقا مەجبۇر بولدى، لېكىن مەپپەمۇ ئانچە راھەتلىك ئەمەس ئىدى. ماڭدامدا بىر ئۇچرىغان كاتاڭلاردىن مەپپە قاتتىق سىلكىنەتتە.

تى. ھەر بىر سىلكىنىش ئۇنىڭ جېنىنى قاقشاتتى. ئۇ ئەنە ئاشۇنداق مىڭبىر مۇشەققەتتە نورۇز بايرىمىنىڭ ھارپىسىغا ئۈل-گۈرۈپ ئاقسۇغا كەلدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن باشقا بارلىق ئەمىرلەر ئۇنى شەھەرنىڭ سىرتىدىن ئۈچ پەرسەخ يىراقلىققا چىقىپ كۈتۈۋالدى، كاتتا ھەشەم بىلەن ئوردىغا ئېلىپ كىردى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان بۇ مۆتىۋەر سەركەردىسىنى توققۇز پايدىلىك شاھ سۈپىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە قويۇلغان، پەقەت ئۇلۇسبېگىلىك مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەن كىشىلا ئولتۇرايلىدىغان، بوۋىسى مەرمۇھەممەد شاھ ئۆلۈپ كەتكەندىن بېرى بوش تۇرغان كۇرسىدا ئولتۇرغۇزدى.

سەيپىدەلى ئالپ يېقىن ئەتراپتىكى ۋىلايەت، شەھەر، تۈمەن-لەرنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنىڭمۇ ئوردىغا يىغىلغىنىنى كۆرۈپ بىر-ئاز ھەيران قالدى. خاننىڭ ئادىتىگە خىلاپ ھالدا بۇنچىۋالا ئەمىر - بەگلەرنى ئوردىغا يىغىۋالغىنىنى چۈشەنمەي تەئەججۈپلەندى.

«خان ئالىيلىرى ئەجەب بىر بىمەھەل ۋاقىتتا ئوردا يىغىلىشى قىلىپ قايتا، جاكارلايدىغان قانداق مۇھىم ئىشى بار بول-غىيتتى؟ ياكى ئاغىسى يۇنۇسخاننىڭ لەشكەر تارتىپ كېلىشىنى كۈتمەيلا تۈركىستانغا لەشكەر تارتىپ بارغۇسى كېلىپ قالدىمەن-كىن؟ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى يوللىغان مەلۇماتلىرىمنى جاۋابسىز قالدۇرۇۋاتاتتى. ئۇنىڭغا كىممۇ بۇنداق ئەقىلنى كۆرسەتكەندۇ؟ بىر ھېسابتا بۇمۇ بولغۇدەك. بىراق مەن بۇ ئەھۋالدا خان ئالىيلىرىغا ھەمدەم بولۇپ لەشكەرنى يۈرۈشكە چىقالمايمەن - دە، ئوردىدا پولات باھادىر تېخى بولمىسا، خان ئالىيلىرىنى قانداقسىگە خاتىرجەم ئەۋەتكىلى بولسۇن؟ ياق، بۇنى توسۇش كېرەك. ئەڭ ياخشىسى يۇنۇسخاننىڭ لەشكەر تارتىپ كېلىشىنى كۈتۈش كېرەك. تۆت - بەش يىلدىن بېرى ھەرقانچە كەم ھازىرلىقلىرى بولسىمۇ پۈتكەندۇ. ھەئە، يۇنۇسخان چوقۇم لەشكەر تارتىپ كېلىدۇ. ئالدىغا بېرىشنىڭ ھاجىتى يوق...»

سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدەلى ئالپنىڭ ھارغىن چىرا-

يىدىكى تەئەججۈپنى كۆرۈپ پىخىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— ئۆزلىرىنى ئازادە تۇتسىلا ئەمىرۇل ئۆمىرا جانابلىرى، — دەپدى ئىسمان بۇغاخان ئېغىز ئېچىپ، — ھەزرەتلىرىنى ئالدىراپ — تېنەپ يارلىق چۈشۈرۈپ ئوردىغا چاقىرىشىمىزدىكى مۇدەسسۇ شولىكى، بىرنەچىدىن، ئۆزلە بىلەن دىدار — مۇلاقاتتا بولمىغىلى بىرنەچچە يىل بولۇپ قاپتۇ، دىدارلىرىنى سېغىنىدۇق. ئىككىنە — چىدىن، ئۇلۇغ نورۇز ئايىمىدە جەم بولۇپ بىرنەچچە ۋاق ھال — مۇڭ بولايلى دەپتۇق. گەرچە ئالاقە — مەكتۇپلار بىلەن مەقسەت — مۇدەسسۇلارمىزنى بىلىشىپ تۇرغان بولساقمۇ، بىر داستاندا ئولتۇرۇپ مۇلاقاتتا بولۇشنىڭ ھۆكۈمى باشقا بولىدىكەن. ئۈچىنە — چىدىن، بىزگە ئاغا بولمىش يۈنۈسخان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ كۈشكۈرتۈشى، مىركەرىمبەردى بەگ، ھەقبەردى مىرزا ۋە ئەمىر بەگچەكلەرنىڭ ھەمدەمدە بولۇشى، كۆنچى ئەمىرى شىر ھاجى بەگنىڭ ئىسيان تۇغىنى كۆتۈرۈشى، بەدەخشان ئەمىرى سۇلتان مۇھەممەدخاننىڭ قىزىنى بېرىپ كۈيۈتۈغۇل قىلىۋېلىشى بىلەن، ئانا جەمەت زېمىنى بولمىش تۈركىستان ۋادىسىدا بىزگە قارشى ياغى بايرىقىنى تىكلەپ ھەدەپ لەشكەر جۇغلاۋاتقانلىقى ۋە سەلتە — نەتمىزگە تەھدىت سېلىۋاتقانلىقىغا بىرلىكتە چارە — تەدبىر كۆ — رۇش، ئەڭ مۇھىمى ئەينى يىلى ئەندىجان يۈرۈشىگە ئاتلىنىش ئالدىدا ھەزرەتلىرىگە بەرگەن ۋەدەمنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتۇر. بول ۋەدىمىزنى بۇ يىل قۇربان ھېيتتا ئەمەلگە ئاشۇرۇشنى نىيەت قىلغان بولساقمۇ، يوقىلاڭ سەۋەبلەر بىلەن ۋاقىت چىقىرالمىي غەيرەتكە كېلەلمىدۇق. ياراتقان ئىگەم ۋاقىت — سائەتنى ئەمدى بەرگەن ئوخشايدۇ.

سەيپىدەئەلى ئالىپ ئىسمان بۇغاخاننىڭ ئاخىرقى گېپىنى دە — ماللىققا زېھنىگە ئالالمىي، ئاقىرىپ كەتكەن ئۆسكىلەڭ قاشلىرى ئاستىدىكى كۆزلىرىنى چىمچىقلايتتى. خاننىڭ ئەينى يىلى ئۆزىگە قايسى ئىشنى ۋەدە قىلغانلىقىنى ئەسلىشكە تىرىشتى. ئۇ ئىسمان بۇغاخاننىڭ جاۋاب كۈتۈپ تۇرغان كۆزلىرىدىن كۆزىنى ئېقىپچىپ

پەستە ئولتۇرغان ئەمىرلەرگە نەزەر تاشلىدى، ئوڭ تەرەپتىكى ئالدىنقى رەتتە ئولتۇرغان ئەمىرلەرنىڭ ئارىسىدا ئوغلى سانىز مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ نەزەرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا چۈشۈشى بىلەن سۇلتان ئىسان بۇغا-خاننىڭ مەقسىتىنى دەرھال چۈشەندى. ئەس - يادى يۇنۇسخاننىڭ لەشكىرى يۈرۈشىگە قانداق تاقابىل تۇرۇش بىلەن بولۇپ كەتكەن سەيپىدئەلى ئالى خاننىڭ بۇ ۋەدىسىنى يېقىنقى بىر يىلدىن بېرى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغانىدى. شۇ ھامان ۋۇجۇدىغا ئىللىق بىر سېزىم تارالدى، ھاياجاندىنمۇ ئەيتاۋۇر بۇرنىنىڭ ئۇچى ئېچىشىپ كۆزىگە مۆللىدە ياش كەلدى. دەس ئورنىدىن تۇرۇپ خانغا قايتىدىن تەشەككۈر بىلدۈردى:

— جانابى قىبلىگاھىمىزنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا. ھاياجان-دىن ئاۋازى بوغۇلغان سەيپىدئەلى ئالى ئارتۇقچە گەپ قىلالمىدى. ئەمىرلەر خان بىلەن بۇ قېرى ئەمىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا قانداق ۋە-دە، پۈتۈم بولغانلىقىنى بىلىشكە قىزىقىپ نەزەرىنى بىردە خانغا، بىردە سەيپىدئەلى ئالىغا ئاغدۇرۇشاتتى.

— تەسەننا ئېيتىشلىرى ھاجەتسىز، جانابى ئەمىر، قېنى جاي ئالسۇنلار، — دەپى ئىسان بۇغاخان، ئاندىن تۆۋەندە ئولتۇر-غان ئەمىرلەرگە يۈزلەندى، — جانابى ئەمىرلەرگە سىز قالمىسۇن-كى، ئەينى يىلى ئەندىجان يۈرۈشىگە ئاتلانغاندا ئەمىرزادە سانىز مىرزىنىڭ تويىنى قىلىپ، شۇ باھاندا ئەل - يۇرتقا ئاش بېرىپ، ئەلكۈننىڭ دۇئاسىنى ئالغانىدۇق. شۇ چاغدا جانابى ئەمىرۇل ئۆ-مەرغا كېيىنچە ۋاقتى - سائىتى كەلگەندە ئىككىنچى ئەمىرزادە مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا چوڭ مەلىكەم دۆلەتنىڭ خېنىمىنى ئى-كاھلاپ بېرىشكە لەۋزى قىلغانىدىم. مانا ئاللاھ ئىگەمنىڭ ئىنايى-تى بىلەن ئول ۋەدىمىزنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان كۈن ئاخىرى كەلدى. ئەتە نورۇز ئايەم شۇنداقلا ئەمىرزادە بىلەن مەلىكىنىڭ تويى.

چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەرنىڭ ھەممىسى دۈررىدە ئو-

رۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، سۇلتان ئىمان بۇغاخان بىلەن سەيپىدەئەلى ئالپنى قۇتلۇقلىدى، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى مۇبارەكلەشتى.

— قۇدرەتلىك ئادالەتپاناھىمىز بىلەن ئەمرۇل ئۆمەر! جاھانباھىرلىرىنىڭ قۇدا بولغىنىغا قۇتلۇق بولسۇن!

— خوپمۇ خاسىيەتلىك ئىش بوپتۇ.

— ئاللاھ ئىگەم ئۇشۇ قۇدىلىقنىڭ خاسىيەتىدىن سەلتەنە.

تىمىزنى ئۆز پاناھىدا ساقلاپ، ئەل - يۇرتقا ئاسايىشلىق ئاتا قىل - غۇسى.

● — پاناھگاھىمىز ئادالەتنىڭ، باھادىرلىقنىڭ ھامىسى بو -

لۇپلا قالماستىن، ۋاپا، ساداقەت، لەۋزى ئەھلىنىڭمۇ يېگانە سۇل - تاندىر.

— قىبلىگاھىمىز ۋەدىگە قانداق ۋاپا قىلىشنى، لەۋزىدە

قانداق تۇرۇشنى بىزگە كۆرسىتىپ قويدى.

— كۆرەگانلىق مەرتىۋىسى مۇبارەك بولسۇن!

— مەلىكە دۆلەتتىگار خېنىم گۈزەللىك مەملىكىتىنىڭ

سۇلتاندىر.

— ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز قويغاندەك ئىش بوپتۇ.

— ...

شۇنداق قىلىپ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن مەلىكە دۆ -

لەتتىگار خېنىمنىڭ توي مەرىكىسى نورۇز بايرىمىنىڭ تەنتەنىسى

بىلەن قوشۇلۇپ تولىمۇ تەنتەنىلىك ئۆتكۈزۈلدى. ئات بەيگىسى،

ئوغلاق تارتىشىش، قوچقار، توخۇ سوقۇشتۇرۇش... لار ئەۋجىگە

چىقتى. دارۋازلىق، سېھىرگەرلىك، مەشرەپلەر ئاقسۇ شەھىرىنىڭ

كوچا - رەستىلىرىنى قىزىتىۋەتتى. ئۇدا يەتتە كۈنگىچە ئوردا

ئالدى ۋە ھەرقايسى چوڭ جامە مەسچىتلىرىنىڭ ئالدىغا ئېسىلغان

توي قازانلىرىدا پولۇ، شورپىلار قايناپ تۇردى. ئاقسۇ شەھىرىدە -

كى بارچە خەلق، جۈملىدىن يېتىم - يېسىر، غېرىب - مۇسا -

پىرلار، تۇل خوتۇن، يېتىم ئوغۇللار يەتتە كۈنگىچە قورساقنىڭ

غېمىدىن قۇتۇلدى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ بۇ تويىنى قىرىق كۈن داۋاملاشتۇرغۇسى بار ئىدى، لېكىن سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ يۇنۇس-خاندىن ئىبارەت كۈچلۈك رەقىبىنىڭ تاغنىڭ ئۈستىدە قىلىچ يالىڭاچلاپ، تەخت - سەلتەنەتكە خىرىس قىلىپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى قايتا - قايتا سەمىگە سېلىشى بىلەن توي بەزمىسىنى توختىتىش-قا مەجبۇر بولدى.

سەككىزىنچى كۈنى سەھەردە ئوردىغا قوبۇلغا چىققان سۇلتان ئىسان بۇغاخان سالام - سەھەتتىن كېيىن كۈيۈكۇغلى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا كۆرەگەنلىق مەرتىۋىسىنى ئىنئام قىلدى، ئاندىن ئوردىدىكى بىر قىسىم ئىچكىي^①لەرنىڭ مەرتىۋىسىنى رەسمىي ئەمىرلىككە ئۆستۈرۈپ، لەشكىرىي دىۋاننىڭ بىر قىسىم سەر-كەردىلىرىگە «باھادىر»، «ئارسلان»، «پەھلىمۇن»، «ئەزىمەت»، «ئوغلان»، «شىر» دېگەندەك لەشكىرىي ئۇنۋانلارنى بېرىپ يارىلىق چۈشۈرۈپ، دەستەك تارقىتىپ بەردى.

مەرتىۋە - ئۇنۋانلىرى ئۆستۈرۈلگەن ئەمىر - سەر كەردىلەر خانغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈشتى.

بۇ - سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا بەرگەن تەكلىپى ئىدى. مۇشۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئەمىر - سەر كەردىلەر لەرنىڭ سەلتەنەتكە، ئىسان بۇغاخانغا بولغان ساداقىتىنى تېخىمۇ چىڭىتىشنى ئويلىغانىدى.

ھەئە، بۇنىڭغا ئۇلاپلا لەشكىرىي كېڭەش ئېلىپ بېرىلدى. يۇنۇسخانغا تاقابىل تۇرۇش تەدبىرلىرى تۈزۈلدى. خېلىلا خاتىر-جەم بولۇپ قالغان سەيپىدئەلى ئالىپ ئوغلى سانىز مىرزىنى قەش-قەرگە بىللە ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن ئىجازەت سورىدى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ قېرىپ قالغان-لىقىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلدى. بىرپەس خىيال سۈرۈپ ئول-تۇرۇپ كەتتى.

① ئىچكىي - تۆۋەن دەرىجىلىك ئوردا مەھرىمى.

— ئەمرۇل ئۆمەرا جانابلىرىنى ئەمدى قەشقەرگە ئەۋەتمەي، سەلتەنەت ئىشلىرىنىڭ غېمىدىن خالاس قىلىپ ئوردىدا خويىمۇ ئەپقالغۇم بار ئىدى. تولىمۇ ئەپسۇس، قەشقەرگە يەنىلا ئۆزلىرى بولمىسىلا بولمايدىغاندەك قىلىدۇ. ئەمرزادە سانىز باھادىر مېر-زىمۇ سىلى بىلەن بىللە بارسۇن.

— يارلىق! — دەيدى ئىسمان بۇغاخان مىرزا دىۋاننىڭ پەرماد-چىسىغا قاراپ، — سانىز باھادىر مىرزا قەشقەرنىڭ نائىب ئەمىر-لىكىگە، قوشۇمچە ئورۇنباشار ئەمىرلەشكەرلىككە تەيىن قىلىن-سۇن!

شۇ ھامان يارلىق پۈتۈلۈپ سانىز مىرزانىڭا بېرىلدى. سەيپىدەئەلى ئالپىنىڭمۇ كۆڭلىگە پۈككىنى دەل مۇشۇ ئىدى، لېكىن مەقسىتىنى خانغا دېيەلمىگەنىدى.

سەيپىدەئەلى ئالپ قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن مە-مۇرىي ئىشلارنى ئوغلى سانىز مىرزانىڭا تاپشۇرۇپ بېرىپ، ئۆزى لەشكەرىي ئىشلارنى بىر قوللۇق تۇتتى، تۈركىستان، تاشكەنتكە ئايغاقچى ماڭغۇزدى. ئايغاقچىلارنىڭ ئۈزۈلدۈرمەي يەتكۈزگەن مە-لوماتلىرىدىن يۈنۈسخاننىڭ پات يېقىنىدا قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ كېلىدىغانلىقىنى جەزملەشتۈردى.

«يۈنۈسخان ھەرگىزمۇ موغۇلىستاننىڭ باشقا ۋىلايەتلىرىگە ئاۋۋال تېگىش قىلمايدۇ. موغۇلىستانغا كىرىشىمۇ قەشقەر ئارقى-لىق كىرىدۇ، ئۇ بەكمۇ ئەقىللىق. موغۇلىستاندىن كىچىك ئايرىد-لىپ كەتكىنى بىلەن، بۇ مەملىكەتنىڭ ئەھۋالىنى نەچچە يىلدىن بېرى پىششىق ئىگىلىدى، بەش قولىدا چۈشەندى. ئۇ قەشقەرنى ئىشغال قىلىپ، مېنى ئاۋۋال كۆزدىن يوقاتماقچى. شۇنداق قىلا-لىسىلا موغۇلىستاننىڭ تەخت - سەلتەنەتنى ئاسانلا قولغا ئالالايدىغانلىقىنى بىلىدۇ. بەلكىم مېنى قېرىپ قالدى، جەڭگە يا-رمايدۇ، كارغا كەلمەيدۇ دەپ ئويلاپ قالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. راست، قېرىپ، كۈچ - ماغدۇرۇمدىن قالدىم. لېكىن تېنىم ساق، ئەقىل - ھوشۇم جايىدا، يۈنۈسخانغا تېتىغۇچىلىكىم بار. قېنى

سەر كەردە - لەشكەرلىرىنى باشلاپ كېلىپ باقسۇن. ئۇنى ئۆزىنى چاغلىماي قەشقەرگە لەشكەر تارتقىنىغا پۇشايمان قىلدۇرۇۋەتمە - سەم، يەنە بەش - ئون يىل بۇ تەسەررۇپقا لەشكەر تارتىپ كېلە - مەيدىغان قىلىۋەتمەسەم ھېساب ئەمەس. ئۇنىڭغىچە ئۆلۈپ - تار - تىپ قالساممۇ، سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى سەلتەنەت ئىشلىرىغا پىشىدۇ. ئىككى ئوغلۇممۇ ھەر خىل قازانلاردا قايناپ سەلتەنەت ئىشلىرىغا يار - يۆلەك بولغۇدەك، بىرەر قوشۇنغا باش - چىلىق قىلالغۇدەك بولۇپ قالىدۇ. قالغىنىغا ياراتقان ئىگەم تەق - دىر - پېشانىسىگە پۈتكىنىنى كۆرەر. يىراقنىڭ غېمىنى ئاز قىلاي...»

— مەلۇم بولغاي. نائىب ئەمىر جانابلىرى كۆرۈشۈشكە ئى - جازەت سورايدۇ!

كات سەگۈنچەكتە خىيال سۈرۈپ ياتقان سەيپىدەئەلى ئالپ پەر ياستۇقتىن ئاستا بېشىنى كۆتۈردى. ئوتتۇرا ياشلىق مەھرىم بېگى بېشىنى ئېگىپ قول باغلىغىنىچە بۇيرۇق كۈتۈپ تۇراتتى. — ئىجازەت.

ھايال ئۆتمەي سانىز مىرزا ئىككى نۆكۈرنى ئەگەشتۈرۈپ يېتىپ كەلدى - دە، ئېگىلىپ سالام بەردى: — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ ھازىرلا جەڭگە چۈشىدىغاندەك جەڭ كىيىمى كىيىۋالغان ئوغللىنىڭ دۇ - بۇلغا - ساۋۇتلىرىغا ھەۋەس بىلەن قاراپ، — خوش، بۇياققا كې - لىپ ئولتۇرسىلا ئوغلۇم. سانىز مىرزا كات سەگۈنچەكنىڭ دادى - سى كۆرسەتكەن تەرىپىگە كېلىپ ئولتۇردى.

— قېنى خوش، — دېدى ئاتا ئوغللىنى سۆزلەشكە ئۈندەپ. — ئاياقچىلاردىن مەلۇمات كەلدى. خانزادە يۈنۈسخان سەر - كەردە - لەشكەرلىرى بىلەن قوزغىلىپتۇ.

«ئاخىرى يولغا چىقىپتۇ - دە...»
سەيپىدەئەلى ئالپ ئوغللىنىڭ كۆزىگە تىكىلدى.

— مەلۇمات ئىشەنچلىكمۇ؟

— تازا ئىشەنچلىك.

— يۈنۈسخاننىڭ ھازىرقى ئېنىق ئورنى نەدىكەن؟

— سانىز مىرزا بىر دەقىقە تۇرۇۋېلىپ جاۋاب بەردى:

— ئايغاقچىلارنىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا تېخى تەسەررۇپىدىمىزغا كىرمىگەن ئوخشايدۇ. يۈنۈسخان يولغا چىقىشى ھامان ئايدى.

— غاقچىلار خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن بۇياققا ماڭغانىكەن.

— سەيبىدەئەلى ئالپ كۆزىنى يېرىم يۇمغىنىچە بىر پەس خىيال

سۈرۈۋالدى.

— يولغا چىققىنى راست بولسا يەنە ھەپتىدە قاراتاغ ئېغىد.

— زىغا يېتىپ كېلەلگۈدەك، — ئۇ ئوغلغا جىددىي تەرز دە قاردى.

— دى، — دەرھال تېرەكداۋان، چىغىنئاش، ئوتسالار، قاراڭغۇلۇق،

مىڭيولدىكى بارگاھ سەركەردىلىرىگە پەرمانىمنى يەتكۈزسۇنلار.

— ئۇلار ئەسلىدىكى تەدبىر بويىچە يۈنۈسخان لەشكەرلىرىنىڭ ئالدى.

— نى توسۇماي ئۆتكۈزۈۋەتسۇن. ئۆزلىرىنى دالدىغا ئېلىپ بۇمۇ.

— ھىم ئۆتكەللىردە پەقەت لەشكەر تۇرغۇزۇلمىغاندەك ھالەت شەكىلد.

— لەندۈرسۇن. پەرمان قاتتىق ئىجرا قىلىنغاي!

— باش ئۈستىگە! — دېدى سانىز مىرزا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

— ئوردىغا دەرھال مەلۇمات يوللانسۇن. خان ئالىيلىرى

ھەمدەمچى لەشكەرلەرنى تېزدىن يولغا سالغاي!

— سانىز مىرزا پەرماننى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ئالدىراش ياندى.

— دى.

— سەيبىدەئەلى ئالپ پەر ياستۇققا قايتىدىن يۆلەنگىنىچە چوڭ

قۇر خىيالغا ئەسىر بولدى.

— شۇ تاپتا ئۇ خانزادە يۈنۈسخان بىلەن بولىدىغان جەڭ ھەققىدە

قىمە پىلان تۈزۈۋاتاتتى. لەشكەرلەرنى قەيەرگە ئورۇنلاشتۇرۇش،

بۆكتۈرمىنى قايرىگە قويۇش، چاغداۋۇللار بىلەن چاپاۋۇللارنى، بە-

رەنغار قوشۇن بىلەن چىرىنغار قوشۇنىنى قانداق ماسلاشتۇرۇش،

جەڭ سېپىنى قانداق شەكىلدە تۈزۈش ھەققىدە بۇ پېشقەدەم سەر - كەردىنىڭ كۆڭلىدە ئېنىق سان بار ئىدى. چۈنكى، ئۇ تۆت - بەش يىل ئىلگىرى يۈنۈسخاننىڭ قايتىپ كەلگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلىدىغان چاغدىلا گاھى ئاتلىق، گاھى تەختىراۋاندا ئولتۇرۇپ ياۋ لەش - كەرلىرىنىڭ كېلىدىغان يوللىرىنى، بۇ يوللارنىڭ تەبىئىي شارائىتىنى تەپسىلىي تەكشۈرۈپ چىققان، مۇداپىئەگە، ھۇجۇمغا ئەپسۇسلىك يەرلەرنى كۆڭلىدە مولجالاپ بولغانىدى.

«كەلسۇن، كېلىۋەرسۇن. يۈنۈسخان شۇنچە نەسىھەت قىلىپ ئەۋەتكەن مەكتۇپلىرىمغا پەرۋا قىلمىدى. قارىغاندا ياغى قىلماق - تىن باشقا ئامال يوق ئوخشايدۇ. ئى ياراتقان ئىگەم، ئۆزۈڭ مەدەت بەرگەيسەن. بۇ ئەل - يۇرتتى، تەخت - سەلتەنەتنى پاناھىڭدا ساقلىغايىسەن...»

53

مىڭيول داۋىنىنىڭ ئېتىكىگە جايلاشقان جىلغا يۈنۈسخاننىڭ يىگىرمە مىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى، ئوزۇق - تۈلۈك، يەم - خەشەك، قورال - ياراغ، چېدىر - جابدۇق بېسىلغان نەچچە مىڭ - لىمىغان تۆگە - قەچىرلەر، نەچچە ئون مىڭلىغان كالا، قوي، ئۆچكە قاتارلىق چارۋىلار بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. ھەئە، يۈنۈسخان بۇ بەش - ئالتە يىلدىن بېرى موغۇلىستان يۈرۈشىگە ناھايىتى پۇختا تەييارلىق قىلغانىدى. مىڭلىغان تۆگە - قەچىرلەرغا ئارتىلغان ئوزۇق - تۈلۈكلەردىن باشقا قوشۇن بىلەن تەڭ ھەيدەپ ماڭغان مال - چارۋىلىرىمۇ ھەر بىر لەشكەرگە ئىككى - ئۈچتىن توغرا كېلەتتى. ئۇ بۈيۈك ئىستېلاچى ئەمىر تۆمۈر كۆرەگاننىڭ ھاياتىدىكى نىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە شەرققە قىلماقچى بولغان لەشكىرىي

يۈرۈشى ئۈچۈن قىلغان ھازىرلىقلارغا تەققاسلاپ، موغۇلىستان يۈرۈشىگىمۇ ئەنە ئاشۇنداق پۇختا تەييارلىق قىلغانىدى. بۇنداق قىلىشتا ئۇ بىرىنچىدىن، ناۋادا ئۇرۇش ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ ئوزۇق - تۈلۈك تۈگەپ كەتسە لەشكەرلەرنى ئاشۇ چارۋىلار بىلەن بېقىشنى، ئىككىنچىدىن، موغۇلىستاننى ئىستېلا قىلغان تەقدىردىمۇ ئاشۇ ئىككى تۈمەن لەشكەرلەرنى بېقىش ئۈچۈن خەلققە بىر مەزگىل ئو - زۇق - تۈلۈك ئالۋىنى سالماسلىقنى كۆڭلىگە پۈككەندى.

قەشقەرگە ئېلىپ بارىدىغان تېرەكداۋان، چىغىنئاش، ئو - سالار، قاراڭغايغلىغ ^① قاتارلىق مۇھىم داۋان، ئۆتكەللەردىن ھېچ - قانداق قارشىلىقسىزلا ئۆتكەن يۈنۈسخان قىلچىلىك غەيرىيلىك ھېس قىلمىدى. كۆڭلىگە ئازراقمۇ شەك، گۇمان چۈشمىدى. رە - قىبلىرىنىڭ مۇشۇنداق مۇھىم ئۆتكەللەرگە بارگاھ قۇرۇپ لەش - كەر تۇرغۇزمىغانلىقىنى ئىنىسى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئىق - تىدارسىزلىقىدىن، بۈيۈك سەركەردە سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ قېرىپ كارغا كەلمەس بولۇپ قالغانلىقىدىن كۆردى - دە، موغۇلىستان يۈرۈشىنىڭ غەلبە - نۇسرەتكە بولغان ئىشەنچى ھەسسەلەپ ئاشتى.

باھار تۈسگە تولغان مىڭيول داۋىنى ئوت - چۆپلىرى ئۆ - سۈپ باشقىچە رەڭ تۈزەپ قالغانىدى. نەچچە ھەپتىدىن بېرى كۆك مۇز، ئاق قار بىلەن قاپلانغان خەتەرلىك تاغ - داۋانلاردىن، قەدەم - دە بىر ئەجەلگە سۆرەپ تۇرغان تىك قىيالاردىن بىر قەدەم - بىر قەدەمدىن ئېشىپ مۇشەققەت بىلەن ئىلگىرىلەپ كەلگەن لەشكەر - لەر ھېرىپ ھالىدىن كەتكەندى. مىڭيول داۋىنىدىن ئۆتسە قەش - قەرگە بارغۇچە بولغان يوللار ئۈنچە خەتەرلىك، جاپالىق ئەمەس ئىدى. يول باشلىغۇچىلار، ئايغاقچىلار، مۇشاۋىردىن كېيىنكى يول ئەھۋالىنى تەپسىلىي سوراپ بىلىۋالغان يۈنۈسخان مۇشۇ جىلغىدا لەشكەرلەرنى بىر ھەپتە ئارام ئالدۇرۇشنى كۆڭلىگە پۈكتى. چۈن - كى، ئۇ قەشقەرنىڭ ئۆزىنى كەڭرى داستىخان سېلىپ، مول نازۇ

① قاراڭغايغلىغ - «قاراڭغۇلۇق» مۇ دېيىلىدۇ.

نېمەتلەرنى تىزىپ ئەمەس، ئەجەل قىلىچىنى يالىڭاچلاپ كۈتۈۋا. لىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. شۇڭا خەتەرلىك تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپ جېنى تۇمشۇقىغا كېلىپ قالغان لەشكەرلەرنى ئوبدانراق ئوزۇقلاندۇرۇپ، ئارام ئالدۇرۇشى، كۈچ - ماغدۇرنى ئەسلىگە كەلتۈرۈۋېلىشى كېرەك ئىدى.

مىر كەرىمبەردى بەگ بىلەن ھەقبەردى مىرزىمۇ ئۇنىڭ بۇ ئويىنى مۇۋاپىق كۆردى.

— بۇ جىلغىنىڭ ھاۋاسى خېلىلا سوغۇق ئىكەن، لېكىن لەشكەرلەرنىڭ يەنىلا ئارام ئېلىۋالغىنى ئەۋزەل، — دېدى مىر كەرىمبەردى بەگ.

— پەرمان، — دېدى يۈنۈسخان تاۋاچى بەگكە قاراپ، — بار - لىق لەشكەرلەر چېدىر - بارگاھلىرىنى قۇرۇپ ئارام ئالغاي، مال - چارۋىلار سويۇلۇپ قۇۋۋەتلىك غىزالانغاي. ئاللاھ خالىسا بىر ھەپتەدىن كېيىن يۈرۈشنى داۋاملاشتۇرغايىمىز. قاراۋۇللار ھوشيار بولغاي، قەشقەرگە ماڭىدىغان ئايغاقچىلار توختاپ قالمايغاي!

قاش قاراغىچە جىلغىدىكى كەڭرى يايلاققا مېڭىلغان چېدىرلار تىكىلدى. نەچچە مېڭىلغان كالا - قويلارنىڭ بېشى كېسىلدى.

يۈنۈسخاننىڭ شاھ چېدىرى جىلغىنىڭ كۈن نۇرى تولۇق چۈشۈپ تۇرىدىغان يېرىگە، كىچىكرەك بىر ئېرىق سۇ ئېقىپ تۇرىدىغان ئېقىننىڭ بويىغا تىكىلگەنىدى. شاھ چېدىرىنىڭ ئىككى تەرىپىگە چوڭ - كىچىكلىكى، رەڭگى ئويمان ئوخشاش ئىككى چېدىر جايلاشتۇرۇلغان بولۇپ، بۇنىڭ بىرى يۈنۈسخاننىڭ چوڭ ئاغىچىسى ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ، يەنە بىرى ئىككىنچى ئاغىچىسى — بەدەخشان مەلىكىسى شاھ بېگىمنىڭ چېدىرى ئىدى. بۇ چېدىرلاردىن يۈز قەدەم دائىرىنىڭ سىرتىدا مەھرەم، خىزمەتكارلارنىڭ چېدىرلىرى، ئۇنىڭمۇ سىرتىغا خاس نۆكەرلەرنىڭ چېدىرى جايلاشقانىدى.

قاراغۇ چۈشكەن، ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئاي كۈمۈش

نۇرلىرى بىلەن جىلغىنى كۈندۈزدەك يورۇتۇۋەتكەندى. تۈمەنلى -
 گەن يۇلتۇزلار شوخ كۆز قىسقىنىچە چاراقلاپ يېنىپ كەتكەندى.
 قارقۇرۇم تاغلىرىدىن ئەسكەن سوغۇق شامال ئادەمنى ئويداتلا
 دۈگدەينەتتى. شاھ چېدىرىنىڭ ئىچى ئونلىغان شامالار بىلەن يو -
 رۇپ كەتكەندى. يۇنۇسخان ئەمىر - سەركەردىلىرىگە بۇرۇنلا ئى -
 جازەت بەرگەچكە، چېدىردا ئىككى ئاغىچىسىدىن باشقا ئادەم يوق
 ئىدى. نەچچە ۋاقىتتىن بېرىقى جايالىق يۈرۈشلەردە خوتۇن - با -
 لىلىرى بىلەن ئارامخۇدا، كەڭ - كۈشادە ئولتۇرۇپ غىزالىنىشقا،
 مۇڭدىشىشقا ۋاقىت چىقىرىلىغان يۇنۇسخان بۈگۈن پۇرسەتنى
 غەنىمەت بىلىپ خوتۇن - بالىلىرىنى بىر داستىخانغا جەم قىل -
 غاندى. ئۇنىڭ ئوڭ يېنىدا ئىسان دۆلەت خېنىم، سول يېنىدا
 شاھ بېگىم ئولتۇراتتى. ئەمدىلا بەش ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان،
 چوڭ ئاغىچىسى ئىسان دۆلەت خېنىمدىن تۇغۇلغان تۇنجى پەرزەند -
 تى مېھرىنىڭ خېنىم يول جاپاسىدا چارچاپ قالغانمۇ ياكى ئاتا -
 ئانىسىنىڭ غېمىنى ئاز - تولا چۈشەنگەنمۇ ئەيتاۋۇر بالىلارغا
 خاس شوخلۇقىنى ئۈنۈپ، خۇددى ئەقىل كىرگەن، ئاق - قارىنى
 پەرق ئەتكەن قىزلاردەك چىرايلىق قوي كۆزلىرىنى بىر نۇقتىغا
 تىككىنىچە جىم ئولتۇراتتى. ئۈچ ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان
 بىر قورساق سىڭلىسى قۇتلۇقنىڭ خېنىم بولسا جاھاننىڭ غوۋ -
 غالىرىدىن بىخەۋەر ھالدا تايىتاڭلاپ ماڭغىنىچە داستىخاندىكى تات -
 لىق - تۇرۇم، قۇرۇق يەل - يېمىشلەرنى تېرىپ يېيىش بىلەن
 ھەلەك ئىدى. قىزىنىڭ بۇ قىلىقىغا ئىچى كۆيگەن ئاتا - ئانا ئۇنى
 ئىختىيارغا قويۇۋەتكەندى. يۇنۇسخان بۇ ئىككى قىزغا بەكمۇ
 ئامراق ئىدى. ئارام تاپسىلا ئۇلارنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئەركىلىتەت -
 تى، ھەرقانداق تەلەپلىرىنى ئورۇنداشقا تىرىشاتتى. ئۇ ئاشۇ ئىك -
 كى پەرزەنتى بىلەنلا ئەمەس، ئوڭ، سول يېنىدىكى چىراي، پەزدە -
 لەتتە بىر - بىرىدىن قېلىشمايدىغان ئىككى خوتۇنى بىلەنمۇ ئۆ -
 زىنى ئىنتايىن بەختلىك ھېس قىلاتتى. شۇ كۈنلەردە ئىككىلا ئا -
 غىچىنىڭ بويىدا بار ئىدى. گەرچە ئۇلارنىڭ قورسىقى ئەمدىلا

ئىككى - ئۈچ ئايلىق بولغان، سىرتىدىن قارىغاندا ئېغىر ئايغىلدى - قى ئانچە مەلۇم بولمىغان بولسىمۇ، يۇنۇسخان بۇ دۇنياغا كۆز ئېچىش ئالدىدا تۇرغان ئىككى پەرزەنتىنى خۇددى يىراق يەردىن كېلىش ئالدىدا تۇرغان يۈرەك پارىسىنى كۈتكەندەك تەقەززالىق بىلەن كۈتۈۋاتاتتى. بۇ ئىككى پەرزەنتىنىڭ ئوغۇل بولۇشىنى ھەر ۋاقىلىق نامىزىدا ئاللاھتىن تىلەيتتى، ئىككىلا ئاغىچىسىنىڭ كۆڭلىنى ئوخشاش ئىزدەيتتى، ئەرلىك مېھرىنى تەڭ يەتكۈزەتتى. سوۋغاتلارنىمۇ ئوخشاش بېرەتتى، ھەتتا ئۇلارنىڭ كېنىزەك، خىزمەتكارلىرىنىڭ سانىمۇ تەڭ ئىدى.

ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىمۇ خۇددى بىر قور - ساق ئىگىچە - سىڭىللاردەك بەكمۇ ئىجىل، ئىناق ئۆتەتتى. بىر - بىرىگە چوڭلۇق قىلمايتتى. بىر - بىرىنىڭ كەينىدىن غەيۋەت - شىكايەت قىلىپ، قىزغىنىپ، كۈندەشلىك قىلىپ يۇنۇسخاننىڭ بېشىنى ئاغرىتمايتتى. شۇ سەۋەبتىنمۇ يۇنۇسخان بۇ ئىككى خوتۇنغا بەكمۇ ئامراق ئىدى.

خىزمەتكارلار پۈتمىنىڭ ئۈچىدا مېڭىپ داستىخاننى قوتاز، كالا، قوي، بۇغا گۆشلىرىدە قىلىنغان شورپا، كاۋاپلار بىلەن تول - دۈرۈۋەتتى، ئاندىن شورپىدا ئەتكەن ئۈگرىدىن بىر چىنىدىن ئە - كەلدى.

— ھازىرچە مۇشۇنچىلىك مەزە تەييارلىيالىدۇق، — دېدى بىكاۋۇل بەگ ئۆزرە ئېيتىپ، — ئالىلىرى بىلەن خانىش ئا - يىملارنىڭ يەنە قانداق غىزاغا كۆڭلى تارتىدىكىن؟
يۇنۇسخان ئۆزۈڭلەر بىر نېمە دەڭلار دەپ، ئىككى ئاغىچە - سىغا قارىدى.

— باشقا غىزامۇ بۇ تاغدا ئوخشىمايدۇ، — دېدى ئىسان دۆ - لەت خېنىم، — نارىن قىلىڭلار، شاھ بېگىمنىڭ باشقا غىزاغا ئىشتىھاسى بارمىكىن؟

— مەنمۇ نارىن ئىچەي، — دېدى شاھ بېگىم، — نارىننىڭ شورپىسىغا زىرە، قارامۇچنى ئازراق سالارسىلەر، قىيمىسىغا پىد -

يازنى كۆپرەك ئارىلاشتۇرۇڭلار.

— خوش، — دەدى بىكاۋۇل بەگ، ئاندىن يۇنۇسخانغا يۈز-
لەندى — ئانەزىتىمنىڭ شارابقا مەيلى بارمىكىن؟
— ھاۋا سوغۇق تۇرىدۇ، بىرەر ئاپقۇردىن ئىچىپ قوياي، —
دەدى يۇنۇسخان.

بىكاۋۇل بەگ بۇيرۇقنى بەجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن چىقىپ
كەتتى.

— قېنى ئېلىشىسلا، كاۋاپ سوۋۇپ قالمىسۇن، — دەدى
يۇنۇسخان ئىككى ئاغچىسىغا قاراپ.

— ئاۋۋال ئۆزلىرى قول كەلتۈرۈپ بەرسىلە ھەزرىتىم، —
دەدى ئىككى ئاغچا تەۋازۇ بىلەن.

ئاۋۋال يۇنۇسخان، ئاندىن ئىسان دۆلەت خېنىم، ئارقىسىدىن
مەلىكە شاھ بېگىم داستىخانغا قول ئۇزاتتى.

— ئىككىلىرىنى بىللە ئېلىۋېلىپ جاپادا قويدۇم، — دەدى
گۆش - كاۋاپلاردىن يەپ قورسىقى تويغان يۇنۇسخان بىر ئاپقۇر
شارابنى ئالدىرماي سۈمۈرۈپ تۇرۇپ، — ئەسلىدە موغۇلىستان
تەختگاھىنى قولۇمغا ئېلىپ بولغاندىن كېيىن يېنىمغا ئەكەلدۈ-
رۈۋالسام بوپتىكەن.

— ھېچقىسى يوق ھەزرىتىم، — دەدى ئىسان دۆلەت خې-
نىم، — كېيىن كەلسەكمۇ ئوخشاشلا يول جاپاسى تارتقان بولات-
تۇق.

— ھەزرىتىم بىلەن بىللە بولساق ھەرقانداق مۈشكۈلاتمۇ
جاپا بىلىنمەيدۇ، — دەدى شاھ بېگىم نازلىق كۈلۈپ.

— بالىلارغا جاپا بولدى. بولۇپمۇ قورساقتىكى شاھزادىلەر -
گە، — دەدى يۇنۇسخان چاقچاق قىلىپ.

ئارقىمۇ ئارقا قىز تۇغقان ئىسان دۆلەت خېنىم بۇ گەپنى
ئاڭلاپ خىجىللىقتىن ۋىلىدە قىزاردى. شاھ بېگىم قورسىقىنى

ئانلىق مېھرى بىلەن سىلاپ قويۇپ تاتلىققىغا كۈلدى ۋە:
— خاتىرجەم بولسىلا ھەزرىتىم، شاھزادىنى جاپادا قويماي -

مەن. خانىش ئايىمىمۇ قورسىقىدىكى شاھزادىنى ئۆزىدىنمۇ بەكرەك ئاسراۋاتىدۇ، — دەيدى.

ئىسان دۆلەت خېنىم كىچىك قىزى قۇتلۇقنىڭ مەلىكىنى قۇچىقىغا ئېلىپ تاماق يېگۈزگەن بولۇپ پاراخغا ئارىلاشمىدى. چاقچاق قىلدىم دەپ چوڭ خانىشنى خىجىل قىلىپ قويغادى. لىقىنى ھېس قىلغان يۇنۇسخان پاراخنىڭ تېمىسىنى دەرھال يۆتە كىۋەتتى:

— ئاللاھ خالىسا قەشقەرگە ساق - سالامەت بېرىۋالساق، ئول دىياردىكى جەننەت مىسالى ھاۋالىق، گۈزەل باغلار بۇ جاپالار - نى تېزلا ئۆتۈلدۈرۈۋېتىدۇ.

— قەشقەر راستتىنلا شۇنداق گۈزەلمىدۇ، ھەزرىتىم؟ — سورىدى شاھ بېگىم قىزىقىپ.

— قەشقەرگە مەنمۇ بېرىپ باقمىغان، لېكىن تەرىپىنى سە - مەرەنت، ھىراتتىلا ئەمەس، ھەتتا باغداد، دەمەشق، شىرازلاردىمۇ كۆپ ئاڭلىدىم. شۇ تەرىپلەردىن گۈزەللىكتە شانۇ شەۋكىتى ئا - لەمنىڭ ئۇ چېتىگىچە تارالغان ئابا - ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئول گۈزەل ماكانىدىنمۇ زىيادە بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن.

ئىككى خانىش لام - جىم دەيمىدى. شۇ تاپتا تېزىرەك بېرىشقا ئىنتىلىپ تۇرغان ئاشۇ شەھەرنى ئۇرۇش قىلماي، قان تۆكمەي، مىڭلىغان لەشكەرلەرنىڭ ھاياتىنى بەدەل قىلماي ئالغىلى بولماي - دىغانلىقى ئۇلارغا ئايان ئىدى. شۇ دەقىقىدە ئۇلارنىڭ نازۇك ۋە - جۈدىنى بولغۇسى ئۇرۇشنىڭ ۋەھىمىسى چۇلغىۋالغانىدى.

ھەئە، يۇنۇسخاننىڭمۇ كۆڭۈل خانىسى تىنچسىز ئىدى. قەش - قەرگە بارغاندىن كېيىن ئىنىسى سۇلتان ئىسان بۇغاخان، تەدبىر - لىك سەرگەردە سەيبىدئەلى ئالپ بىلەن بولىدىغان جەڭنىڭ دەھ - شىتى ھېس - ئۇيغۇللىرىنى قاتمۇقات چىرمىۋالغانىدى. گەرچە ئۇ بۇ قېتىمقى لەشكەرىي يۈرۈشكە بىرنەچچە يىل پۇختا تەييارلىق قىلغان، تۈرلۈك جەڭ تەدبىرلىرىنى پۇختا تۈزۈۋالغان، غەلبىگە نىسبەتەن ئىشەنچى تولۇپ - تاشقان بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلىنىڭ

بىر يەرلىرى يەنىلا كاۋاك ئىدى. ئاللىقانداق بىر تەشۋىش، ئەندى-
شلىرى كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرىگە غۇۋا سايە تاشلايتتى. ئۇ كۆڭلى-
دىكى بۇ ۋەسۋەسىلەرنى ئىككى خانىشقا بىلىندۈرمەسلىك ئۈچۈن
پىيالىگە لىقلاپ قۇيۇلغان كۈچلۈك شارابنى گۈپۈلدەتىپ ئىچى-
ۋەتتى. مۇزدەك شاراب يۈرىكىنى ئازراق سەگىتكەن بولسىمۇ
پاقلان، بۇغا گۆشىدە قىلىنغان كاۋاپ بىلەن بىرلىشىپ يۈرىكىنى
يەنە قىزىتتى. ئەمما كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرىدە غەلىيان كۆتۈرگەن
غەم - ئەندىشىلەرنى باسالمايدى.

● ئۇ ئەسلىدە قەشقەرگە ئۆتكەن يىلى يازدا يۈرۈش قىلماقچى
ئىدى. بارلىق تەييارلىقلىرى پۈتتۈرۈپ دەپ قالغاندا، خېلىدىن بېرى
ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغان ئانىسى دۆلەتسۇلتان خانىش قازا قى-
لىپ كەتتى. ئانىسىنىڭ مۇسەبەت ئىشلىرى بىلەن بولۇپ، ئىك-
كى ئاي ۋاقىت بىلىنمەيلا ئۆتۈپ كەتتى. كۈز پەسلىدە قەشقەرگە
لەشكەر تارتىشنى مۇۋاپىق كۆرمىدى. ناۋادا ئورۇش مۇۋەپپەقىيەت-
لىك بولماي ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كەتسە ئوزۇق - تۈلۈكنىڭ يېتىش-
مەسلىكىدىن، لەشكەرلىرىنىڭ قەشقەرنىڭ ھاۋاسىغا ماسلىشال-
ماسلىقىدىن، ئەڭ مۇھىمى قارا قىشتا خەتەرلىك تاغ يوللىرىدا
تۈركىستانغا بىخەتەر چېكىنىپ كېتەلمەسلىكىدىن ئەنسىرىدى.
شۇ سەۋەبتىن يۈرۈشنى بىر يىل كېچىكتۈرگەندى.
شۇ تاپتا ئۇ بۇ قېتىمقى يۈرۈشكە خوتۇن - بالىلىرىنى بىل-
لە ئېلىۋالغىنىغا پۇشايمان قىلىپ قالغانىدى.

«رەھمەتلىك ۋالدەئى مېھرىبان ھايات بولغان بولسا بۇلارنى
بىللە ئېلىۋېلىپ يۈرمەي يېنىدا قالدۇرۇپ قوپار ئىدىم، شۇنداق-
تىمۇ بۇ قېتىم بۇلارنى بىللە ئېلىۋالمايمەن بولمىدىم. ئورۇش
دېگەننىڭ تەقدىرىگە ھۆكۈم قىلماق تەس، ناۋادا مەغلۇبىيەتكە
يۈزلەنسەم ئۇلار بۇنىڭدىن ئۆتە جاپاغا قالىدۇ. ئېھ قۇدرەتلىك ئ-
گەم، بۇنداق قارا كۈنلەرنى كۆرسىتىشتىن ئۆز پاناھىڭدا ساقلى-
غايىسەن. ئۆزۈڭگە ئاسان، بەندەڭگە قىيىن، قۇدرىتىڭگە تېۋىز-
دىم...»

خىزمەتكارلارنىڭ ئىككى تاۋاق نېرىن كۆتۈرۈپ كىرىشى بىد -
لەن يۇنۇسخاننىڭ خىياللىرى بۆلۈنۈپ كەتتى.

نېرىن ئانچە ئوخشاپ كەتمىگەن بولسىمۇ، نەچچە ۋاقىتتىن
بېرى توختىماي يول يۈرۈش جەريانىدا تالقان، نان، سوغۇق گۆش
بىلەنلا ئوزۇقلىنىپ كەلگەچكىمۇ، بۇ تاماق ئۇلارغا بەكمۇ تېتىد -
دى. ئادەتتە ھەرقانداق تاماقنى بىر پىيالىدىن ئارتۇق يېمەيدىغان
شاھ بېگىم نېرىندىن ئىككى پىيالىە بۆلدى، مىس كورىدا كەلتۈ -
رۈلگەن نېرىننىڭ شورپىسىدىنمۇ تەرلەپ تۇرۇپ ئىچتى.

— ئەجەب ئىسسىق باستى، — دېدى شاھ بېگىم چىرايلىق
بۇرىننىڭ ئۈستىدە پەيدا بولغان چېكىم - چېكىم تەرلەرنى يېپەك
رومال بىلەن سۈرتۈپ تۇرۇپ، — دېگەن بىلەن تاماق بۇيرۇتۇشقا
يەنىلا خانىش ئايمىم ئۇستا.

— ئايلىنماي مەلىكەم، ئاغزىلىرىغا تېتىمغان بولسا، — دېدى
ئىسان دۆلەت خېنىم يېقىملىق كۈلۈمسىرەپ، — ئاللاھ خالىسا
قەشقەرگە بارغاندىن كېيىن، بۇنىڭدىنمۇ ئوخشىتىپ ئەتكۈزۈپ
بېرىمەن.

— خىجىلمەن، ھېلىمۇ سىلنى كۆپ جوۋۇتۇپ كېلىۋاتىدە -
مەن، — دېدى شاھ بېگىم مىننەتدارلىقنى بىلدۈرۈپ، — قەش -
قەرگە بارغاندا ئۆزۈم خىزمەتلىرىدە بولىمەن.

— قەشقەرگە بارغاندا ئىككىلىرى بىر - بىرلىرى بىلەن
بولۇپ مەن بىلەن كارىلىرى بولمىغىدەك - دە، — دېدى يۇنۇسخان
ئىككى ئاغىچىسىنىڭ كۆڭۈل ئىزدەشلىرىدىن سۆيۈنۈپ.

— يوقسۇ، ئۆزلىرىنى ئۇنتۇپ قالغىلى بولامدىغان ھەزر -
تىم، — دېدى ئىسان دۆلەت خېنىم.

— قەشقەرنىڭ گۈزەللىرىنى بەكمۇ نازا كەتلىك دەپ ئاڭلاي -
مەن. بىزنى ئۇنتۇپ قالمىسىلا بولدى، — دېدى شاھ بېگىم
ئەركىلەپ.

— جاھاندا گۈزەلەر تولا، لېكىن ھېچقايسىسى ئىككىلىرىدە -
گە يەتمەيدۇ.

— ھىممەت قىلىدىلا، — دەدى ئىككى خانىش سۆيۈنگەن ھالدا بېشىنى ئېگىپ.

مەلىكە مېھرىنىڭ خېنىم مۈگدەشكە باشلىغان، قورسىقى تويغان مەلىكە قۇتلۇقنىڭ خېنىم بولسا ئىنىكئانىسىنىڭ قۇچىدا قىدا ئاللىقاچان ئۇخلاپ قالغانىدى.

— مەلىكىلەرنى ئارام ئالدۇرسۇنلار، — دەدى ئىسان دۆلەت خېنىم ئوتتۇرا ياشلىق باش كېنىزىگە قاراپ.

خىزمەتكار ئاياللار ئىككى مەلىكىنى ئاۋايلاپ قۇچىقىغا ئېلىپ ماڭدى.

— ھېزى بولۇڭلار، مەلىكىلەر كېچىدە يېپىنچىنى ئېچىدە ۋەتمىسۇن، تاغنىڭ سوغۇقى كېچىدە بەك ئەدەيدۇ، — دەپ تاپىلىدەدى يۇنۇسخان خىزمەتكارلارغا قاراپ.

— بىزمۇ يانايلى، ھەزرىتىم ئوبدانراق ئارام ئېلىۋالسىلا، — دەدى ئىسان دۆلەت خېنىم بىر پىيالە چاي ئىچىۋالغاندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپ.

ئۇنىڭغا ئەگىشىپ شاھ بېگىمۇ ئورنىدىن تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى ۋە كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا يۇنۇسخانغا چەكسىز مېھرى بىلەن قارىۋالدى. ھەئە، ئىككى خانىشنىڭ يۇنۇسخان بىلەن يالغۇز قالغانغۇسى بار ئىدى، ئەمما بىز — بىرىدىن ھايا قىلىپ مەقسىتىنى بىلدۈرۈشتىن ئېھتىيات قىلىشتى. پات ئارىدا بولىدىغان جەڭنىڭ غېمى بىلەن ئولتۇرغان يۇنۇسخاننىڭ ئاياللىرىنىڭ كۆڭلىنى چۈشەنگەندەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى. ئۇ ئىككى ئاغچىسىنى كۆزى بىلەن ئۇزىتىپ قويۇپ ئورنىدا مىدىرلىماي ئولتۇردى.

— شاراب قۇي، — دەدى ئۇ يېنىدىكى مەھرىمىگە قاراپ. ئارقىمۇ ئارقا ئۇچ ئاپقۇر شاراب ئىچكەن يۇنۇسخان ئوبدانلا كەيپ بولغانىدى. شۇ دەقىقىدە ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن دادىسى سۇلتان ئۇۋەيسخان قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكىگە ئەگىشىپ تۈركىستانغا قايتىپ كەلگىنى، بوۋىسى ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ نەسەپتلىرى، سەمەرقەنتتە مىرزا ئۇ-

لۇغبەگ بىلەن ئۇچراشقنى، كېيىن ھىراتقا — خاقانى سەئىد شىھرۇخ مىرزىنىڭ ھۇزۇرىغا بارغانلىقى، كۆيۈمچان ئۇستازى مەۋلانە شەرەفىددىن ئەلى يەزدىنىڭ تەربىيەسىدە ئىلىم - پەزىلەت ئۆگەنگەن كۈنلىرى، شەرەفىددىن ئەلى يەزدى قازا قىلىپ كەتكەن - دىن كېيىن بىر مەزگىل مەشھەدتە، ئاندىن باغداد، دەمەشق، ئا - خىرىدا شىراز ئالىملىرىنىڭ ھۇزۇرىدا ئىلىم تەھسىل قىلغانلىق - قى، ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ چاقىرتىشى بىلەن ھىراتقا قايتىپ كې - لىپ، ئاتا مىراس زېمىنى موغۇلىستان سەلتەنەتنى قولغا ئې - لىشقا نىيەت قىلغانلىقى، ياشىنىپ قالغان ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى، كۆنچى ئەمىرى شىرھاجى بەگ، بەدەخشان ھۆكۈمدارى سۇلتان مۇھەممەدخانلارنىڭ قوللىشىغا ئې - رىشكەنلىكى ۋە ئۇلارغا كۆيۈتۈرۈل بولغانلىقى، مەقسەت - مۇددە - ئاسىنى چۈشەنگەن نۇرغۇن بەگ - ئەمىرلەرنىڭ ئەتراپىغا ئويۇش - قانلىقى بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

ئۇ ئايرىلىپ كەتكىلى ئاز كەم ئوتتۇز يىل بولاي دەپ قالغان ئىنىسى ئىسمان بۇغاخانى ھەر قېتىم ئېسىگە ئالغىنىدا ئۆسمۈر - لۈك چېغىدا يۈرىكىگە ئورناپ كەتكەن قېرىنداشلىق مېھرىدىنمۇ ئەيتاۋۇر يۈرىكىنىڭ بىر يەرلىرى ئاچچىق ئېچىشاتتى. تەخت - سەلتەنەتنى دەپ ئىنىسىغا قارشى لەشكەر تارتماقچى بولغانلىقى - دىن كۆڭلى يېرىم بولاتتى. خىجىللىق، نومۇس تۇيغۇلىرى ۋۇجۇ - دىنى ئەسىر ئالاتتى، ھەتتا لەشكىرىي يۈرۈشتىن يالتىيىپمۇ قالاتتى. ئەمما ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن ھىراتتىكى باغى زاغاندا تۈزۈشكەن ئەھدۇ پەيمانلار، ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ ۋە - سىيىتى، ئۆزىنىڭ يىگىرمە نەچچە يىللىق تاجۇ تەختسىز ئۆت - كۈزگەن سەرگەردانلىق ھاياتىنى ئېسىگە ئالغىنىدا ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالغان بۇ تۇيغۇلار شۇ ھامان غايىب بولاتتى. ئۆزىنى بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ بىردىنبىر ھەقىقىي تاج ئىگىسى دەپ قارايتتى. ئەينى ۋاقىتتا تۇرپان ئوردىسىدىكى ئەمىر - سەرگەردە - لەرنىڭ ئانىسى بىلەن ئۆزىنى تۇرپاندىن ھەيدەپ چىقىرىپ، ئى -

نېسىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇشنى ئادالەتسىزلىك دەپ ھېسابلايتتى. ئاتا مىراس تاجۇ تەختىنى قولغا ئېلىپ موغۇلىستان سەلتەنەتگە پاسىبان بولسا ئىنىسى ئىسان بۇغاخانغا ياخشى مۇئامىلە قىلىشنى، نائىب خانلىق مەرتىۋىسى بېرىپ، قېرىنداشلىق مېھرى - مۇھەببىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ، سەلتەنەت تىزگىنىنى بىللە تۇتۇشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. پەقەت مۇشۇ ئوي - خىياللارلا ئۇنىڭ كۆڭلىگە سايە تاشلاپ تۇرغان خىجىللىق تۇيغۇلىدى. رېنى ئوزىنىمۇ پەتەتتى. موغۇلىستان، تۈركىستان، پەرغانىدىن ئىبارەت بۇ كەڭرى زېمىندا قۇدرەتلىك بىر خانلىق قۇرۇش يۈنۈسى. خاننىڭ بۈيۈك غايىسى ئىدى. مۇشۇ غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بولسىمۇ موغۇلىستان سەلتەنەتنى قولغا ئالمىسا بولمايتتى. ئۇنىڭچە ئابا - ئەجدادلىرىنىڭ زېمىنى بولغان موغۇلىستاندىلا ھەقىقىي قۇدرەتلىك بىر خانلىققا ئاساس سالغىلى بولاتتى.

سەيپىدەلى ئالىپ ئۇنىڭ مۇشۇ بۈيۈك غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتىكى ئەڭ چوڭ توسالغۇ ئىدى. ئۇ پەقەت مۇشۇ پېشقەدەم سەركەردىنلا قاتتىق ئېھتىيات قىلاتتى. ئۇنى بويسۇندۇرماي تۇرۇپ موغۇلىستاندا پۈت تىرەپ تۇرۇش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇڭا ئۇ موغۇلىستانغا يۈرۈش قىلىشتا بىرىنچى ھۇجۇم نىشانىنى قەشقەر قىلىپ تاللىغانىدى.

شۇنداق، ئۇ يېقىنقى بىر يىلدىن بېرى سەيپىدەلى ئالىپنىڭ ئارقىمۇ ئارقا ئەۋەتكەن مەكتۇپلىرىنى تاپشۇرۇۋالدى. دوستلۇق، قېرىنداشلىقنى شىپى كەلتۈرۈپ، تاشنىمۇ ئېرىتمەۋەتكۈدەك ئىدى. بارلىق بىلەن تولغان بۇ مەكتۇپلار بەكمۇ تەسىرلىك ئىدى. شۇنداقلا، بۇ مەكتۇپلاردا يۈنۈسخاننىڭ موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىپ كەلمەسلىكى ئالاھىدە ئەسكەرتىلگەن. بۇ سەمىمىي ئاگاھلاندۇرۇشلارنى پۈتۈنلەي تەھدىت دەپ چۈشەنگەن يۈنۈسخان پەرۋا - سىز قارىدى، جاۋاب خەتمۇ يازمىدى. بالا ۋاقىتلىرىدا ھەر دائىم ئەر كىلىتىدىغان، بوينىغا مىندۈرۈۋالدىغان، كىچىك دېمەي

قورال - ياراغ ئىشلىتىش، جەڭبازلىق ماھارەتلىرىنى ئاينماي، زېرىكمەي ئۆگىتىدىغان، كەلگۈسىدە موغۇلىستان تەختگاھىنىڭ پاسىبانى بولىدىغانلىقىنى پات - پات ئەسكەرتىپ تۇرىدىغان، با-ھادىرلىقى، تەدبىرلىكلىكى، مەردۇ مەردانىلىقى بىلەن بالىلىق قەلبىدە ئۆچمەس سىيما بولۇپ قالغان بۇ سەركەردىنىڭ، دادىسى سۇلتان ئۈۋەيسخان ئۆلۈپ كېتىشى بىلەنلا نېمە ئۈچۈندۇر دەرھال ئۆزىدىن، ئانىسىدىن يۈز ئۆرۈپ، قائىدىگە خىلاپ ھالدا ئانىسىنى تەختكە ئولتۇرغۇزغانلىقىنى، ئانىسى بىلەن ئۆزىنى كىندىك قېنى تۈكۈلگەن ئانا ۋەتىنىدىن ئايرىلىشقا مەجبۇرلىغانلىقىنى كەچۈ-رەلمەيتتى. شۇ سەۋەبتىن قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە قاتتىق ئادا-ۋىتى بار ئىدى. ئۇدۇل قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ بېرىپ سەيپىد-ئەلى ئالپقا، ئەينى ۋاقىتتا لالما ئىتتەك قوغلانغان بەختسىز خانزادىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى كۆرسىتىپ قويۇشنى كۆڭلىگە پۈككەنىدى. ئۇ سەيپىدئەلى ئالپنى تىرىك قولغا چۈشۈرسە ئۇل-تۈرۈۋەتمەي يېنىدا نەزەرىدە قىلىپ ساقلاپ، قانچىلىك ئۆمۈر كۆرسە ئۆزىنىڭ موغۇلىستان تەختىدە ئولتۇرۇپ شۇنچىلىك سەلتەنەت يۈرگۈزگىنىنى، ئەل - يۇرتقا قانداق پاسىبانلىق قىل-غانلىقىنى كۆرسىتىپ قويۇشنى ئويلايتتى. سەيپىدئەلى ئالپنى ھەر قېتىم ئېسىگە ئالغىنىدا يۈرىكىدىكى ئاداۋەت گۈلخانلىرى شۇنچىلىك ئۇلغىياتتى، تەخت - سەلتەنەتكە بولغان ھېرىسمەن-لىكى ھەسسىلەپ ئاشاتتى.

«ئاز قالدى، ئاللاھ خالىسا قەشقەرنى تىنچ - ئامان قولۇمغا ئېلىۋالسام، ئىنىم ئىسان بۇغاخاننىڭ تاجۇ تەختىنى بىكارلاپ بەرمەسلىككە ئامالى يوق. شۇ تاپتا قېرى ئەمىر سەيپىدئەلى ئالپ نېمە ئىشلار بىلەن مەشغۇلكىن؟ جەننەتماكان خانىش ئانامدىن ئاڭلىشىمچە، ئۇ ئۆز ۋاقتىدا مەرھۇم خان ئاتامنىڭ موغۇلىستان تەختگاھىنى سۇلتان شىرمۇھەممەدخاندىن قايتۇرۇۋېلىشىدا كاتتا تۆھپە كۆرسەتكەن، ھەرقاچان خان ئاتامنىڭ يېنىدىن ئايرىلماي

چارە - تەدبىر كۆرسەتكەن، ئۇرۇشلاردا باھادىرلىق قىلغانىكەن. تەقدىر دېگەن ئاجايىپ - ھە؟! ئۇ ئاشۇ چاغلاردا كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆزى جان پىدالىق قىلغان خاننىڭ خانزادىسى بىلەن رەقىب بولۇپ قېلىشنى، ھايات - ماماتلىق جەڭ قىلىپ قېلىشنى ئويلىغان بولغىمىدى؟ ھەرگىز ئويلىمىغان. قەشقەردە سەپ تۈزۈشۈپ قال - ساق ماڭا يول قويۇرمۇ؟ جەننەتتاكان خان ئاتامنىڭ يۈز - خاتە - رىسىنى قىلارمۇ؟ بۈزۈكۋار خاننىڭ ئاتامنىڭ دېيىشىچە، ئۇ كې - يىنچە ئاشۇ قىلغانلىرىغا پۇشايماق قىلغان، مېنى ئىزدەپ تېپىش ئۈچۈن سەمەرقەنت، ھىرات، باغداد، شىرازلارغا چاپارمەن ماڭ - غۇزغانىكەن. تەقدىر - قىسمەت بىلەن ئۇلارغا يولۇقماپتىمەن. ناۋادا يولۇقۇپ قالغان بولسام ھازىرقىدەك قىسمەت شەكىللىنەر - مىدى؟ مۇمكىن ئەمەس. ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ ئەۋەتكەن چاپارمەنلى - رىگە ئەگىشىپ موغۇلىستانغا كەلمەيتتىم. ماڭا بىرەر ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنى بېرىپ تەخت دەۋاسىدىن ۋاز كەچ، ئىنىڭنىڭ سەل - تەنەتنى ئېتىراپ قىل، دەپ نەسىھەت قىلار بولغىيتتى ھەقى - چان. يولۇقسا تاغ كېرەك، ئۇ ھەرگىزمۇ دۆڭلۈكنى ماكان تۇتماي - دۇ. ئارقىمۇ ئارقا يوللىغان ئاشۇ مەكتۈپلىرىدىنمۇ ئاشۇنداق مەنە چىقىپ تۇرمادۇ؟ ئۆزىنى كىم چاغلایدۇ - ھە؟ جەننەتتاكان خان ئاتامغا ھەمدەمدە بولۇپ موغۇلىستان تەختگاھىنى ئىستېلا قىلغان بولسا، كۆرسەتكەن ئەجىر - تۆھپىسىگە تۇشلۇق ھۆرمەت - ئىم - تىيازغا ئېرىشتى. ئۆز ۋاقتىدا مەرھۇم خان ئاتام ئۇنىڭ تۆھپى - سىنى تارتۇقلاپ ھاممام - مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىمنى ھېچ - قانداق تويلىق سالمايلا نىكاھلاپ بەرگەنىكەن. زامانىسىنىڭ دانىشمىنى، ئەقىلدارى، لەشكىرىي ئىلىمنىڭ ئەللامىسى، خان جەمەتنىڭ كۆرەگانلىق مەرتىۋىسىدىكى ئالىي نەسەبلىك ئەزاسى ھېسابلانغان بۇ سەركەردە ئۆز ۋاقتىدا نېمىشقا ھەق - ناھەقنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىپ، مېنىڭ ئورنۇمغا ئىنىمنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ، ئاشۇنداق خاتا ھۆكۈم چىقارغان بولغىيتتى؟ ما - قول، بۇ خاتالىقنى گەردىنىگە ئالسۇنۇ، نېمىشقا ئەمدىلىكتە مې -

نىڭ موغۇلىستانغا كېلىشىمنى، ئاتا مىراس تاجۇ تەختىمنى قو -
لۇمغا ئېلىشىمنى يەنە جان - جەھلى بىلەن توسۇماقچى بولىدۇ،
بۇنداق قىلىشىدىكى مەقسەت - مۇددىئاسى نېمىدۇ؟ ھەرگىز يول
قويمىمەن. ھەر قانداق سۈلھىگىمۇ كەلمەيمەن. يولۇمنى توسمەن،
نىيىتىمدىن ياندۇرىمەن دەيدىكەن، قولدىن كەلسە بېشىمنى تې -
نىمىدىن جۇدا قىلسۇن. بولمىسا مېنى بۇ يولدىن توسۇمىقى مۇم -
كىن ئەمەس. ھەر بىر مەكتۈپىدا ئاغا - ئىنى تاجۇ تەخت تاللىشىپ
ياغى قىلسا خەلقىئەلەم زاغۇ تۇتىدۇ^①، ئاۋام - رەئىيەت نالەت ئو -
قۇيدۇ، ئەل - يۇرت بالايىئاپەت ئىچىدە قالىدۇ، دەيدۇ تېخى. نې -
مىشقا ئۇ نەسبەتلەرنى تەخت ساھىبى بولمىش ئىنىمغا بېرىپ
قىلمايدۇ؟ ئۇنى چىرايلىقچە تەختنى ئۆتۈنۈپ بېرىشكە كۆندۈر -
مەيدۇ؟ نېمىشقا مەنلا ئۇنىڭ نەسبەتگە قۇلاق سالغۇدەكمەن؟ ھە -
قىقەت بىر مەھەل كۆمۈلۈپ قالسىمۇ ھامان ئۆزىنىڭ جۇلاسىنى
ئاپان قىلىدۇ. ھەقىقەت مەن تەرەپتە. ھەقىقىي مەرد - باھادىر بولسا
مېنى قوللىسۇن، بولمىسا ئىشىنى قىلسۇن. قېرى جېنى تۇمشۇ -
قىمغا كېلىپ، يەر تىرەپ قالغاندا ئەڭ ياخشىسى مەن بىلەن قار -
شىلاشمىغىنى، سۈكۈت قىلغىنى، ئاغا - ئىنى ئوتتۇرىسىدىكى
ئىختىلاپقا قېتىلىۋالمىغىنى ئەۋزەل. شۇنداق، ئۇ قېرىپ قالغىنى،
پۇت - قولنىڭ كۈچ - ماغدۇرى قالمىغىنى بىلەن تەدبىرلىك،
ھىيلە - تەدبىردە ئۇنىڭ تەڭدىشى بولالمىمەن. شۇڭلاشقا ئېھتىيات
قىلغىنىم، ھەر بىر قەدەمنى ئاۋايلاپ باسقىنىم ئەۋزەل...»

يۇنۇسخان بىر ئاز سەگىدەش ئۈچۈن بارگاھى ئالىدىن
سىرتقا چىقتى. تۈن يېرىملاشقان بولۇپ، تولۇن ئاي كۈمۈش نۇر -
لىرىنى ئايماي چېچىۋاتاتتى. تۈمەنلىگەن يۇلتۇزلار گويىا يۇنۇس -
خانغا مەدەت بېرىۋاتقانداك شوخلۇق بىلەن كۆز قىسىپ جە -
مىرلايتتى. يۇنۇسخان غۇر - غۇر ئەسكەن تاغ شامىلىغا كۆكرە -
كىنى تۇتقىنىچە قېنىپ - قېنىپ نەپەس ئالدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ
ۋۇجۇدى ئىشەنچكە تولۇپ تاشقانىدى.

① زاغۇ تۇتۇش - مەسخىرە قىلىش.

قەشقەر شەھىرىنىڭ سىرتى سۇلتان ئىسان بۇغاخان باشلاپ كەلگەن خان لەشكەرلىرى ۋە سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ قۇرغان چې - دىر - بارگاھلىرى بىلەن تولىمۇ ۋەھىملىك توس ئالغانىدى.

مىڭيول قىشلىقىدا لەشكەرلىرىنى تەرتىپكە سېلىپ بىر ھەپتە ئارام ئالدۇرۇۋالغاندىن كېيىن، يول بويى ھېچقانداق قار - شىلىققا ئۇچرىماي ئۇدۇل قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن يۈنۈسخان، شەھەردىن ئۈچ پەرسەخ يىراقلىقتا ئۆزىگە قارشى تەييارلىنىپ تۇرغان رەقىبلەرنىڭ بارگاھىنى كۆرۈپ بىر ئاز ھودۇقتى. سەر - كەردىلىرىگە دەرھال ئۈچ پەرسەخ ئارىلىق تاشلاپ بارگاھ قۇرۇشقا پەرمان بېرىپ، يەزەك^① قوشۇنىنىڭ سەركەردىسىنى ياۋ قوشۇنى - نىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە ئەۋەتتى. ھەئە، رەقىبلەرنىڭ ئالدىنلا تەييارلىنىپ تۇرغانلىقى ئۇنى تەمتىرىتىپ قويغانىدى. يۈنۈسخان لەشكەرىي يۈرۈشكە چىقىشتىن ئاۋۋال ئويلىغىنىدەك، قەشقەرنى ئۈچە ئاسان ئالمايدىغانلىقىنى بىردىنلا ھېس قىلىپ يەتتى.

«سەيپىدئەلى ئالىپ ئاللىقاچان تەييارلىق كۆرۈپ قويغانىدى - كەن - دە. نېمىشقا ئۇ يول ئۈستىدىكى مۇھىم داۋان، ئۆتكەللەر - گە لەشكەر ئورۇنلاشتۇرماي، ھەممە سەركەردە - لەشكەرلىرىنى قەشقەرگە جۇغلىمۇالدېكىنە؟ بۇ ئۇنىڭ مەندىن ئېھتىيات قىلغىدى - نىمىدۇ ياكى لەشكەرىي كۈچىنى بۆلۈۋەتمەي بىر يەرگە جەم قىل - غىنىمىدۇ؟ ۋەياكى ھىيلە ئىشلىتىۋاتامدىغاندۇ؟ راست، بۇ قېرى سەركەردىنىڭ ھىيلە - مىكرى، تەدبىرى تولا دەپ ئاڭلىۋېدىم.

① يەزەك — چارلىغۇچى ئەترەت.

ئەڭ ياخشىسى ھۇجۇم قىلىشقا ئالدىرىماي، ئەھۋالنى ئىنچىكە كۆزىتىپ...»

بارگاھى ئالىيغا جەم بولۇشقا سەركەردىلەر چوڭقۇر خىيالغا ئەسىر بولغان يۇنۇسخاننىڭ كۆڭلىدىكى بىلەلمەي جىمجىت ئولتۇرۇشاتتى. ئۇلار يۇنۇسخاننىڭ قەشقەرنىڭ بوسۇغىسىغا كېلىپلا بۇنداق جىمىپ كېتىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرۈشمىگەندى. شۇ تاپتا ئۇلارغا ۋاقىت تولىمۇ ئاستا ئۆتكەندەك بىلىنىۋاتاتتى. يەزەك سەركەردىنىڭ كىرىپ كېلىشى بارگاھى ئالىينىڭ بىر ئاش پىششىق جىمجىتلىقىنى بۇزۇپ تاشلىدى.

— مەلۇم بولغاي، — دېدى يەزەك سەركەردە قول باغلاپ تۇرۇپ.

يۇنۇسخان ئاستا بېشىنى كۆتۈرۈپ سەركەردىگە قارىدى.

— خوش.

— ئالدىمىزدىكى راستتىنلا قەشقەر لەشكەرلىرى بىلەن ئاقسۇدىن ھەمدەمگە كەلگەن خان لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھى ئىدى. ئۇقۇشمىزچە سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بىر ھەپتە ئاۋۋال ئاقسۇدىن لەشكەر باشلاپ كەلگەنىدىن. ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ سانى ئوتتۇز مىڭدىن كەم ئەمەستەك قىلىدۇ.

— قارارگاھىنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟ — سورىدى مىركەرىمبەردى بەگ.

— ئىنتايىن مۇستەھكەم. تەرتىپ — ئىنتىزاممۇ شۇنداق رەتلىك. قاراۋۇل — چارلىغۇچىلاردىن باشقا لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھى ئىچىدە مېڭىپ يۈرگىنىنى كۆرگىلى بولمايدۇ. بىز قارارگاھقا خېلىلا يېقىنلاشقان بولساقمۇ، لېكىن ئۇلار بىزنى كۆرمىگەندەك پەقەتلا پەرۋا قىلمىدى.

— قەستەن بىزگە سۈر كۆرسىتىۋاتقان گەپ، — دېدى ئەمىر بەگچەك شالاڭ ساقاللىرىنى تىرتىتىپ، — مېنىڭچە ئىككىلىنىپ تۇرماي دەرھال ھۇجۇمغا ئۆتەيلى. مۇشۇنداق قىلساق ياۋغا

ۋەھىمە پەيدا قىلغىلى، پاتىپاراق قىلىپ ئىرادىسىنى سۈندۈرغىلى بولىدۇ، ھەم لەشكەرلىرىمىزنىڭمۇ جەڭگىۋارلىقى ئاشىدۇ. يۈنۈسخان سەرکردىلىرىگە تەكشى نەزەر تاشلىدى. ئەمىر سەرکەرىمبەردى بەگ بىلەن ھەقنەزەر مىرزا سەل ئىككىلىنىپ قالغاندەك قىلاتتى.

— مېنىڭچە ئالدىرىمايلى، — دېدى يۈنۈسخان، — سەرکەر - دە - لەشكەرلىرىمىز بىر - ئىككى كۈن ئوبدان ئارام ئېلىپ ھاردۇقنى چىقىرىۋالسۇن. ئۇنىڭغىچە ياۋ قارارگاھىنىڭ جايلىد - شىش ئەھۋالىنى يەنىمۇ ئىلگىرىلەپ كۆزىتىيلى. ھامىنى لەشكەر تارتىپ كەلگەن ئىكەنمىز، ئالدىراقسانلىق قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق. تەييارلىقلىرىمىز پۇختا بولغاي، لەشكەرلەر قارارگاھتىن خالىغانچە سىرتقا چىقىمغاي، ئەتراپتىكى ئاھالىلەر بىلەن سۆز - لەشمىگەي، پەرىمانىمغا خىلاپلىق قىلغۇچىلارنىڭ كالىسى ئېلىد - نىدۇ. جانابى سەرکەردىلەرگە ئىجازەت!

— ئالىيلرى ئامان بولغايلا!

سەرکەردىلەر بارگاھى ئالىيدىن ئاستا يېنىپ چىقىشتى. يالغۇز قالغان يۈنۈسخاننى غەم بېسىۋالغانىدى. رەقىبلىرىد - نىڭ شەھەرنىڭ سىرتىدا قارارگاھ قۇرۇپ ياتقىنى ئاللىقاچان جەڭگە تەييارلىنىپ بولغانلىقىنىڭ بېشارىتى ئىدى. ناۋادا ئۇلار شەھەردىن چىقماي يۈنۈسخاننىڭ ھۇجۇم قىلىشىنى كۈتۈپ تۇرغان بولسا بۇنچىۋالا تەشۋىشلىنىشنىڭ، ئېھتىيات قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. سەيبىدئەلى ئالپ بولمىسا، ئىنىسى ئىسان بۇغاخان ئىككى تۈمەن ئەمەس، يىگىرمە تۈمەن لەشكەر باشلاپ كەلگەن تەقدىردىمۇ ئۇ قىلچىلىك غەم قىلىپ كەتمەيتتى. ۋۇجۇدىنى چىرىمىۋالغان چىگىش خىياللىرىنىڭ بىر بېشىغا چىقىپ بولالمىغان يۈنۈسخان، ناۋادا رەقىبلىرىدىن ھېچقانداق شەپە بولمىسا لەشكەر - لىرىنى ئوبدان ئارام ئالدۇرۇپ، ئىككى كۈندىن كېيىن ھۇجۇمغا ئۆتۈشنى قارار قىلدى.

موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھى.
 ھەشەمەتلىك شاھانە چېدىرنىڭ تۆرىدە سۇلتان ئىسان بۇغا.
 خان تولىمۇ غەمسىز ئولتۇراتتى. كېچىدىن بېرى ئۇخلىماي قىل.
 خان بەزىمنىڭ تەسىرىدىنمۇ ئەيتاۋۇر كۆزلىرىدە ئۇيقۇ قاينىتى،
 تۇرۇپ - تۇرۇپ ئەسنەپ قويايتتى.

— ياۋغا ئارام ئېلىۋېلىشقا پۇرسەت بەرمەسلىكىمىز كېرەك
 ئىدى، — دېدى ئىسان بۇغاخان ئاللىقانداق بىر زېرىكىش تۇيغۇ.
 سىدا، — ئۇزۇن مۇساپىنى بېسىپ كەلگەن ياۋ بىلەن جەڭ قىل.
 ساق ئاسان غەلبە قىلاتتۇق.

— ئەينى مۇددىئە. قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىز دانادۇر، — دېدى
 سەيپىدئەلى ئالپ تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ تۇرۇپ، — ياۋ لەشكەر.
 لىرىنىڭ يول جاپاسىدا ھېرىپ كەلگىنى راست، ئەمما ئۇلارنىڭ
 جەڭگىۋارلىقى سۇسلاشقىنى يوق. مۇشۇنداق ئەھۋالدا ھۇجۇمغا
 ئۆتسەك، ئۇلار جېنىنى ئالدىنىغا ئېلىپ قويۇپ قارشىلىق كۆر.
 سىتىشى مۇمكىن. بۇ جەڭ ۋەزىيىتىگە پايدىسىز. مېنىڭچە بىر.
 نەچچە كۈن تەخىر قىلايلى، خانزادە يۇنۇسخاننىڭ ھەدبەگەندە ھۇ.
 جۇم قىلماي تۇرۇۋالغىنىغا قارىغاندا، ئۇ چوقۇم بىزدىن ئېھتىيات
 قىلىپ قالدى. قاراۋۇللارنىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا، ياۋنىڭ يە.
 زەكلىرى قارارگاھىمىزنى توختىماي كۆزىتىۋاتقۇدەك، ئەھۋال
 ئۇقۇشۇۋاتقۇدەك. بىزنىڭ جىم تۇرۇۋېلىشىمىز ئۇلارنى بەتگۇمانغا
 سالماي قالمايدۇ. گۇمان ئەلۋەتتە تەشۋىشنى كۈچەيتىدۇ، تەشۋىش
 جەڭگىۋارلىقنى سۇسلاشتۇرىدۇ. ئالىيلىرى قارارگاھتا تۇرۇپ زې.
 رىكىپ قالدىلا، مېنىڭچە شەھەرگە كىرىپ ئارام ئالسىلا، ۋاقتى
 كەلگەندە خەۋەر بېرىمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭمۇ خىيالى شۇ ئىدى، نەچچە كۈن.
 دىن بېرى قارارگاھتا تۇرۇپ زېرىكىپ قالغانىدى. يەنە بىر تەرەپ.

تىن نېمە ئۈچۈندۇر ئۇ ئاكىسى يۈنۈسخان بىلەن جەڭ مەيدانىدا يۈزمۈبۈز كېلىپ قېلىشتىن ئېھتىيات قىلىپ قالغانىدى. سەيپىدەئەلى ئالپمۇ بۇ قېرىنداشلارنى جەڭ مەيدانىدا ئۇچراشتۇرۇشنى خالىمايتتى.

— شۇنداق قىلايلى ئەمەس، — دېدى ئىمان بۇغاخان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

سۇلتان ئىمان بۇغاخاننى ئۈزىتىپ قويغان سەيپىدەئەلى ئالپ ئىككى ئوغلىنى يېنىدا ئەپقېلىپ قالغان سەركەردىلەرنى ئۆز قارارگاھلىرىغا قايتۇرۇۋەتتى.

— ئارتۇچ ① تۆپىلىكىدە بۆكتۈرمىدە تۇرغان سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ ئەھۋالى قانداقراق ئەمىرزادەم؟ — سورىدى سەيپىدەئەلى ئالپ چوڭ ئوغلى سانىز مىرزىغا قاراپ.

— خاتىرجەم بولسىلا ئاتا، پەرىمانلىرىغا بىنائەن بارلىق ئۆتكەل - داۋانلارغا قارارگاھ قۇردۇق. ئادەم تۈگۈل ئۇچار قوشلارمۇ چاڭگىلىمىزدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ.

— ئەينى مۇددىئىدا يەنە تاپىلاپ يۈرمەيمەن، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ تەمكىنلىك بىلەن ئاپئاق ساقاللىرىنى سىلاپ تۇرۇپ، — خانزادە يۈنۈسخان ئالىيلىرىنىڭ جېنىغا چوقۇم كېپىللىك قىلا. سىلا. ھەرقانداق سەركەردە - لەشكەر خانزادىگە زىيان - زەخمەت يەتكۈزمىگەي. پەقەت خاتۇن - بالىلىرى، خىزمەتكارلىرى بىلەن قېچىپ كېتىشىگە يول قويسىلىرى بولدى.

— نېمىشقا خانزادە يۈنۈسخاننىڭ قېچىپ كېتىشىگە يول قويمىز ئاتا؟ — سورىدى دادىسىنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنمىگەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا.

— خانزادىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى نىزا - ئاداۋەتلەرگە مۇ - شۇنچىلىك ئارىلىشىپ قالغىنىمىزمۇ يېتەر ئوغلۇم، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ، — بۇنىڭ نۇرغۇن سەۋەبلىرى بار. ھازىر سە - لىگە چۈشەندۈرۈپ ئولتۇرغۇدەك ۋاقىت يوق. بارلىق مەقسەت -

① ئارتۇچ — ئاتۇش.

مۇددىئالىرىمىدىن ئاغىلىرى تولۇق خەۋەرداردۇر. ئىككى يىلدىن بېرى خېلى تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولساممۇ يۇنۇسخان ئالىيە - لىرىنىڭ بۇ لەشكىرىي يۈرۈشىنى توسۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدىم. ئەمما ئۇمۇ جەننەتماكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ يۈرەك پارىسىدۇر. ئەلۋەتتە تەخت - سەلتەنەتتە ئۇنىڭمۇ ھەققى - نېسى - ۋىسى بار. ئاغا - ئىنى ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت، ئۈچ - ئاداۋەت - نى ھەل قىلىش بۇ ئۆمرۈمدە مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدىغان ئوخشايدۇ. پەقەت ۋاقىتنى كەينىگە سۈرۈشتىن ئۆزگە تاپال - مىدىم. ناۋادا خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى تۇتۇپ سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىغا ئەكەلسەك، خاتالىق ئۈستىگە خاتالىق ئۆتكۈزگەن بولۇپ قالغىمىز. شۇڭلاشقا ئاغا - ئىنى ئۇچراشمىغىنى ئەۋزەل. پەقەت يۇنۇسخاننى سەركەردە - لەشكەر - لىرىدىن تولۇق ئايرىۋەتسەكلا بولدى. يۇنۇسخان سەركەردە - لەش - كەرلىرىدىن ئايرىلىپ قالسا، يەنە بەش - ئون يىلسىز بۇ زېمىنغا لەشكەر تارتىپ كېلىشكە پېتىنالمىدۇ. سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئالىيلىرىمۇ تەخت - سەلتەنەتتە خاتىرجەم ئولتۇرۇۋېرىدۇ.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دادىسىنىڭ مەقسىتىنى تولۇق چۈ - شەنمىگەن بولسىمۇ ئارتۇقچە سوئال سورىمىدى.

— ناۋادا خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرى ئارتۇق ئارقىلىق چېكىنىمىسچۇ؟ — سورىدى سانىز مىرزا.

— خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرى ئاشۇ كەلگەن يولىدىن باش - قا يولنى بىلمەيدۇ. چوقۇم كەلگەن يولى بىلەن چېكىنىدۇ، — دې - دى سەيپىدەئەلى ئالپ ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا، — سىلى باشقا خىيالىلاردا بولماي دەرھال يانىسلا، سەركەردە - لەشكەرلەرگە قات - تىق چېكىلىسىلە. ئۇلار يۇنۇسخاننىڭ يالغۇز چېكىنىپ كېت - شىگە يول قويسۇن.

— پەرمانبەردارمەن، — دېدى سانىز مىرزا ئورنىدىن تۇ - رۇپ.

— سىلى، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ ئىككىنچى ئوغلى مۇ -

ھەممەد ھەيدەر مىرزىغا قاراپ، — جەڭ بولغان كۈنى سەركەردە — لەشكەرلىرى بىلەن ئۇدۇل يۇنۇسخان قارارگاھىنىڭ ھەرىمىگە ھۇجۇم قىلسىلا. بۇنىڭدىكى مۇددىئا شولكى، خانزادىنىڭ ھەرىمىدىن لىرىنىڭ ئامانلىقىنى قوغداش، باشقا سەركەردە — لەشكەرلەرنىڭ ئەجىر — تۆھپە كۆرسىتىشكە ئالدىراپ يۇنۇسخاننىڭ خاتۇن — با — لىلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېتىشىدىن ساقلىنىش، مۇددىئايم ئايان بول — دىمۇ ئەمىرزادەم؟

— ئايان بولدى، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا.

— بۇ ۋەزىپىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقماق بەسىي مۇشكۈل، ناۋادا يۇنۇسخان چېكىنگەن ۋاقتىدا ھەرىمنى ئېلىپ چېكىنىش — كە ئۆلگۈرەلسە تېخى ياخشى. ئول چاغدا يالغاندىن ھۇجۇم قىلىپ قوغلىغان بولۇپ، سەركەردە — لەشكەرلىرىمىزنىڭ ئول زەئىپە — لەرگە زىيان — زەخمەت يەتكۈزۈشنىڭ ئالدىنى ئالىدىلا. ناۋادا يۇ — نۇسخان ھەرىمنى ئېلىپ چېكىنىشكە ئامالسىز قالسا، سىلى ئۇلارنى تولۇق قوغداپ ھاياتغا كېپىللىك قىلىدىلا. بۇ ئىشتا قىلچىلىك سەۋەنلىك كۆرۈلمىگەي ھەم ۋاقتىنچە باشقىلاردىن سىر تۇتۇلغاي.

— مۇددىئالىرىنى چۈشەندىم ئاتا.

— ئەمىسە شۇنداق بولسۇن. ۋاقتى كەلگەندە يۇنۇسخاننىڭ ھەرىمنى قىر — چاپ قىلىش ۋەزىپىسىنى سىلىگە تاپشۇرىمەن. قالغىنىنى ئۆزلىرى بىلۈرلا. خوش، قايتسىلا بولىدۇ.

چېدىرگاھىدا يالغۇز قالغان سەيپىدئەلى ئالىپ ئۆز ئىچىنى تىڭشاپ ئۇزاققىچە جىمجىت ئولتۇردى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان قەشقەرگە ھەمدەمگە لەشكەر تارتىپ كەلگەندىن بېرى قايتىدىن يېڭىلاپ تۈزگەن جەڭ تەدبىرلىرىنى، سەركەردە — لەشكەرلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇش ئەھۋالىنى بىر قۇر ئەسلىپ چىقتى. ئۇ تۈزگەن تەدبىرلىرىنىڭ، كۆرگەن ھازىرلىقلىرىنىڭ جاي — جايىدا بولغان — لىقىغا ئىشەنچ قىلىپ خېلىلا خاتىرجەم بولدى. بولغۇسى جەڭدە

قاتتىق يېڭىلىگەن يۇنۇسخاننىڭ بىچارە تۇرقىنى كۆز ئالدىغا كەل-
تۈرۈپ يۈرىكى پىژژىدە ئېچىشتى.

«قولۇمدىن كېلىدىغان ئاماللارنى قىلىپ باقتىم. خانزادە يۇ-
نۇسخان نەسەبەتمگە پەقەتلا قۇلاق سالمىدى. ئەمدى ئۇنىڭغا نە-

سەھت قىلىشنىڭ ئورنى قالمىدى. ئەسلىدە سەركەردە - لەشكەر-
لىرىنى ساقلاپ قالالمىسا ئىككى قېيىنئانىسى ئالدىدىمۇ، ھامىيىسى

ئەبۇسەئىد مىرزا ئالدىدىمۇ، مۇھىمى ئىنىسى ھەم رەقىبى بول-
مىش سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى ئالدىدىمۇ ئۆزىگە ياخشى

ئىدى، كېيىنكى ئىستىقبالىغىمۇ تەسىر يەتمەيتتى. نېمىشقا ئۇ
تۈركىستان ھۇدۇدلىقىغا شۈكۈر - قانائەت قىلمايدىغاندۇ؟ ئەگەر

تۈركىستان تەسەررۇپىنى كىچىك كۆرگەن بولسا قوللىدىكى ئاشۇ
يىگىرمە مىڭ لەشكەر بىلەن ئەتراپىدىكى باشقا خانلىقلارنى ئىس-

تىپلا قىلسىمۇ بولاتتىغۇ. شۇنداق قىلغان بولسا بىزمۇ ھەمدەمدە
بولۇپ كۆمەكلىشەتتۇق ئەمەسمۇ؟ موغۇلىستان تەختىگاھىدىن باش-

قا تەختىگاھلاردىمۇ ئولتۇرۇپ دەۋران سۈرگىلى بولاتتىغۇ؟ ئەبۇ-
سەئىد مىرزانىڭ ئۇنى شىرازدىن ئالاھىدە تەكلىپ قىلىپ ئەكەپ-

لىپ، لەشكەر، زېمىن بېرىپ، ئاتا مىراس زېمىنى بولمىش موغۇ-
لىستان تەسەررۇپىنى قولغا ئېلىشقا دەۋەت قىلىشىدىكى مەقسەد-

تى ئۆز تەسەررۇپىنى بىزدىن - سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىي-
لىرىنىڭ تەھلىكىسىدىن خالاس قىلىش ئىكەنلىكىنى بىلمەمدە-

كىنە. ئەبۇسەئىد مىرزا ئېمىدېگەن قۇۋ - ھە؟! باجىسى ئابدۇللا
مىرزدىن قېيىنئانىسىنىڭ تەخت - سەلتەنەتىنى تارتىۋېلىش

ئۈچۈن دەشتى قىپچاق ئۆزبېكلىرىنى سەمەرقەنتكە باشلاپ كەپ-
لىشتىن ئايانمىدى. ئۇلارنىڭ سەمەرقەنتنى بۇلاپ - تالىشىغا يول

قويدى. ئەمىر تۆمۈردىن مىرزا ئۇلۇغبەگ دەۋرىگىچە بىنا قىلىن-
غان مەشھۇر، كاتتا ئىمارەتلەرنىڭ ۋەيران قىلىنىشىغا سۈكۈت

قىلدى. مانا ئەمدى ئۆز سەلتەنەتىنىڭ بىخەتەرلىكى ئۈچۈن يۇ-
نۇسخاننى شىرازدىن تېپىپ كېلىپ، قولغا لەشكەر، قورال بې-

بىرپ ئاغا - ئىنلەرنى دۈشمەنلەشتۈردى. بۇ سەلتەنەت ماھىرالى -
 رىنىڭ باش - ئاخىرى نەگە بېرىپ، نەدە توختار كىن تاق؟ ئىنسان
 دېگەن سەلتەنەت، زېمىن، مال - دۇنياغا توپماي ئۆتمىدىكەن، بولسا
 مىسا مەيلى سۇلتان، مەيلى ئاۋام بولسۇن، ئاخىرقى ھېسابتا بارار
 جايى يەنىلا تۆت قەدەم قارا تۇپراق. راست، مەنمۇ ئىككى پۈتۈم
 پۈتۈنلەي گۆرگە ساڭگىلىغان قېرى جېنىمدا، خۇداغا شۈكرى دەپ
 بىر بۇلۇڭدا نامىزىمنى ئوقۇپ، بىلىپ - بىلمەي ئۆتكۈزگەن گۈ -
 ناھلىرىمغا تەۋبە قىلىپ ئولتۇرماي، نېمىشقا بۇ سەلتەنەت ما -
 جىرالىرىغا ئارىلىشىمەن؟ ئەتە - ئۆگۈن ئىچىدە بولىدىغان دەھ -
 شەتلىك جەڭدە نۇرغۇنلىغان يىگىتلەرنىڭ بېشى تېنىدىن جۇدا
 بولسا، نۇرغۇنلىغان مەزلۇملار تۇل، بالىلار يېتىم بولسا، بۇنىڭ
 ۋابالى كىمگە بولۇر؟ ئاشۇ تەخت - سەلتەنەت تالاشقان ئاغا - ئى -
 نىلەرگىمۇ ياكى ئاشۇ جەڭگە باشچىلىق قىلغان مەندەك ئۆلۈمتۈك
 قېرىغىمۇ؟ جاھان ئۇرۇش - غوۋغالاردىن خالىي بولغان زامانلارمۇ
 كېلەرمۇ؟ مۇمكىن ئەمەس. دۇنيادا خان - پادىشاھلارلا بولىدىكەن،
 ئۇرۇش - غوۋغا تۈگىمەيدۇ. ئۇلارنىڭ كاتتا ئوردا - سارايلاردىكى
 ئالتۇن تەختلەردە خاتىرجەم ئولتۇرۇشى، پاراغەتلىك ياشىشى ئۇ -
 چۈن نۇرغۇنلىغان مەرد ئەزىمەتلەر جېنىدىن جۇدا بولىدۇ، زېمىن
 قىپقىزىل قان بىلەن بويىلىدۇ، دۆۋە - دۆۋە جەسەتلەر بۇ زېمىن -
 غا ئوغۇت بولىدۇ. ئەنە ئاشۇلارنىڭ ھاياتى بەدىلىگە خان - سۇل -
 تانلار دەۋران سۈرىدۇ. ھەئە، مەنمۇ ئىككى پەرزەنتىمنىڭ بەخت -
 سائادىتى ئۈچۈن، ئىستىقبالى، خاتىرجەملىكى ئۈچۈن بۇ جەڭگە
 ئىشتىراك قىلىۋاتىمەن. تەخت - سەلتەنەت رەقىبلىرىنىڭ ھالاكەت -
 تى بەدىلىگە مۇستەھكەملىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن يەنىلا سۇل -
 تان ئىسان بۇغاخاننى تاللايمەن. ئۇ ئولتۇرغان تەخت - سەلتەنەت -
 نىڭ مۇستەھكەم بولۇشى ئۈچۈن قان تۈكۈشكە رازىمەن. ئىھ -
 پەرۋەردىگار، ئۆزۈڭ ئادىلسەن. ئۆزۈڭ ھەقىقەت ئىگىسىسەن،
 ئۆتكۈزگەن گۇناھى كەبىرلىرىمنى مەغپىرەت قىلغايىسەن. شەپقەت -
 لىك ئىنايىتىڭگە سېغىنىمەن...»

ئىككى كۈن جىمجىتلا ئۆتۈپ كەتتى. ھەئە، لەشكەرگاھلار جىم تۇرغاندەك بىلىنگىنى بىلەن ھەر ئىككى تەرەپ بۇ ئىككى كۈندە ئايغاقچىلار ئارقىلىق بىر - بىر - نىڭ ئەھۋالىنى ئىگىلەپ تۇردى. يۈنۈسخاننىڭ ئايغاقچىلىرى ئو - چۇق - ئاشكارا ھەرىكەت قىلاتتى. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ قانچىلىك ئالدىراۋاتقانلىقىنى، ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلگىلى بولاتتى. سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ ئايغاقچىلىرى ياۋ ئەھۋالىنى يوشۇ - رۇن كۆزىتەتتى. قارماققا ئۇلار قارشى تەرەپكە قورققاندەك، يۈ - رەكئالدى بولۇپ قالغاندەك تويغۇ بېرەتتى.

ھىيلىگەر سەيپىدئەلى ئالىپ قارارگاھىنى بىر كېچىدىلا بىر پەرسەخ چېكىندۈردى. بۇ ئۇنىڭ قەستەن قورققاندەك قىياپەتكە كىرىۋېلىپ كۆرسەتكەن ھىيلىسى ئىدى. ئۇنىڭ بۇ تەدبىرى دەر - ھال ئۈنۈمىنى كۆرسەتتى.

ياۋ لەشكەرگاھىنىڭ بىر كېچىدىلا چېكىنگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان يۈنۈسخان رەقىبلىرىم قورقۇپ كېتىپتۇ، ۋەھىمىگە چۈ - شۈپتۇ، جەڭدە يېڭىلىپ قالسا شەھەرگە كىرىۋېلىش ئاسان بول - سۇن ئۈچۈن قارارگاھىنى چېكىندۈرۈپتۇ، دەپ چۈشەندى - دە، ھۇجۇمغا تەييارلىق كۆردى.

— بارلىق لەشكەرلەر تويغۇچە ئوزۇقلىنىپ، چۈشلۈك غىزاسىنى يېنىدا ئېلىۋالغاي، — دېدى ئەمدىلا ناشتىغا ئولتۇرغان يۈنۈسخان ئايغاقچىلىرى يەتكۈزگەن خەۋەردىن ھاياجانلىنىپ، — ياراتقان ئاللاھ ئىگەم رەقىبلىرىمىزنىڭ يۈرىكىگە ۋەھىمە سالغان ئوخشايدۇ. ئۇلار كېچىدىن قارارگاھىنى يۆتكىگەن بولسا، تېخى بارگاھلىرىنى پۇختا جايلاشتۇرۇشقا ئۈلگۈرەلمىدى، بۇ ئۇلارغا ھۇجۇم قىلىشنىڭ ئەڭ ياخشى پۇرسىتى. بىر ئاش پىشىم ۋاقىت ئىچىدە لەشكەرلەر پۈتۈنلەي تەق بولغاي. ئاللاھ خالىسا بۈگۈن

قەشقەر شەھىرىنى قوللىمىزغا ئالىمىز.

— يەنىلا ئالدىرىمىغىنىمىز ياخشىمىكىن، — دېدى مىركە رىمبەردى بەگ ئېھتىياتچانلىق بىلەن، — ياۋ نېمىشقا بىر كېچىدە دىلا قارارگاھىنى چېكىندۈردى؟ يەزەكلىرىمىز يەنە بىر تەھىقچىلەپ كەلگەن بولسا...

— ھېلىمۇ ئىككى — ئۈچ كۈندىن بېرى يەزەكلەر تولا قاتراپ كەتتى، — دېدى ئەمىر بەگچەك مىركە رىمبەردى بەگنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، — ئەمدى يەنە ساقلانغان ۋەرسەك پەيتىنى ئۆتكۈزۈۋېتىمىز. ياۋ-نىڭ خورىكى ئۆسۈپ كېتىدۇ.

مىركە رىمبەردى بەگ يۇنۇسخانغا لايىدە قارىۋالدى. سۆزلىدى. رىمىڭ ئانچە ئېتىبارغا ئېلىنمىغىنىنى ھېس قىلىپ جىم بولدى. — بەس، ئەمدى پۇرسەت كۈتۈۋەرمەيلى، — دېدى يۇنۇسخان كەسكىنلىك بىلەن.

ياشلىق جاسارىتى ئۇرغۇپ تۇرغان يۇنۇسخان ئارتۇقچە ساقلانغان تاقەت قىلالمايتتى. سەيىمدەئەلى ئالپنىڭ كۈتكىنىمۇ دەل مۇشۇ ئىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ئازغىنە لەشكەرلىرى يالغاندىن قارارگاھ قۇرۇۋاتقان قىياپەتكە كىرىۋالغان بولۇپ، كۆپ قىسىم لەشكەرلىرى ئەپلىك يەر شارائىتىدىن پايدىلىنىپ بۆكتۈرمىدە تۇرۇۋاتاتتى. تولۇق ئىشەنچكە تولغان يۇنۇسخان ئېھتىيات قىلىش-نى ئۈنتۈپ، كۈچلۈك ھۇجۇم ئارقىلىق بىر قېتىمدىلا ياۋنى تىرىپىرەن قىلىش ئۈچۈن ئاتلىق لەشكەرلىرىنى ئىلغار ھەم چاپا-ۋۇل، كامانداز ھەم پىيادىلىرىنى ھىما تېچى قىلىپ جەڭ سېپى تۈزۈگەندى. كۆزىتىش مۇنارىدا يۇنۇسخان لەشكەرلىرىنىڭ سەپ تۈزۈلۈشىنى كۆزىتىپ تۇرغان سەيىمدەئەلى ئالپ ھاياجىنىنى با-سالماي ئۆزىگە — ئۆزى شۇنچىلىدى:

— پەرۋەردىگار ھىممىتىڭگە مىڭ — مىڭ تەسەننا. مەن تې-خى يۇنۇسخاننى جەڭ تەدبىرلىرىگە خېلىلا پىشقان دەپ يۇقىرى مۆلچەرلەپتىمەن. ئەسلىدە ئۇ خېلىلا خامكەن ئەمەسمۇ؟ ئانچىكىم ئىشلەتكەن ھىيلەمگە ئىشىنىپ، ھاياجىنىنى باسالماي پۈتۈن سەپ

بويىچە ھۇجۇمغا ئۆتكىنىنى قارىمىدىغان. نېمىدىگەن قاراملىق بۇ؟! راست، يۇنۇسخان بۇ چاغقىچە بىرەر قېتىم جەڭ كۆرۈپ باق- مىغان تۇرسا، مەدرىسە، ئوقۇلاردا ئۆگەنگەن جەڭ تەدبىرلىرىگە تايىنىدۇ - دە، ئەلۋەتتە. ئۇنىڭ يېنىدىكى مەركەزىمبەردى بەگ، ھەقبەردى مىرزا، ئەمىر بەگچەكلەردەك سەركەردىلىرى مۇشاۋىر - لىق قىلىپ يول كۆرسەتمىگەنمىدۇ ياكى مەسلىھەت بەرمىمۇ ئاڭ - لىمىغانمىدۇ؟ ئۇلارنىڭ مەسلىھەتلىگە كۆنىمىگەن بولسا، مېنىڭ مەكتۇپ يوللاپ قىلغان نەسبەتلىرىمگە قۇلاق سالمىغىنىدىن ئەجەبلەنمىسەممۇ بولغىدەك. ئۇنىڭ ئىنىسىدىن موغۇلىستان تەختىنى سويۇپ ئېلىش ھەۋىسى ھەقىقەتەن كۈچلۈككەن...

ئاتلىق لەشكەرلىرى بىلەن ئالەم - جاھاننى چاڭ - توزانغا باستۇرۇپ كېلىۋاتقان يۇنۇسخان بارگاھ قاشالىرىنى ئوڭشاشقا كىرىشىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنى كۆرۈپ، بۇنىڭ ھىيلە ئىكەنلىكىگە قىلچىلىك گۇمانلانمىدى. موغۇلىستان لەشكەرلىرى قارا بوراندەك باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنى كۆرۈپ، قە - لىۋاتقان ئىشلىرىنى تاشلاپ ھودۇققان، قورققان قىياپەتتە قارار - گاھ ئىچىگە قېچىشقا باشلىدى.

«ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ راستىنلا تەييارلىقى يوق ئىكەن، قە - رى سەركەردە سەيبىدئەلى ئالپ مېنىڭ بۇنداق تۇيۇقسىز ھۇجۇم - غا ئۆتۈشۈمنى خىيالغا كەلتۈرمىگەن ئوخشايدۇ. ئىككى كۈندىن بېرى ھۇجۇمغا ئۆتمەي ئۇلارنى قايمۇقتۇرۇپ قويغان ئوخشاي - مەن...»

يۇنۇسخان خىيالنى يىغىشتۇرۇپ سەركەردىلىرىگە بۇيرۇق بەردى:

— مەركەزىمبەردى بەگ ئوتتۇرىغا، ئەمىر بەگچەك ئوڭ قا - ناتقا، ھەقبەردى مىرزا سول قاناتقا مەسئۇل بولۇپ ھۇجۇمغا ئۆ - تۇڭلار. ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ ئۆزىنى ئوڭشىۋېلىشىغا پۇرسەت بەر - مەڭلار. مەنزىلىمىز قەشقەر شەھىرى. شەھەرگە كىرگەندىن كې - يىن ھەركىمنىڭ ئالغان ئولجىسى ئۆزىگە، لېكىن ئاۋام - رەئىد -

يەنەنىڭ جېنىغا زامىن بولماڭلار.

ئاتلىق لەشكەرلەر ياۋ قارارگاھىغا خۇددى توغانتى بۇزۇپ تاشلىغان سەلدەك ئېقىشقا باشلىدى. لېكىن خېلى ئىچكىرىلىپ كىرىپمۇ بىرمۇ ياۋ لەشكەرلىرىنى چېلىقتۇرالمىدى. قارارگاھتىكى يۈزلىگەن چېدىرلارنىڭ ھەممىسى بوش ئىدى. بىردىنلا ئالدىدا غانلىقنى ھېس قىلغان يۈنۈسخان چېپىۋاتقان ئېتىنىڭ تىزگىنىنى جان - جەھلى بىلەن تارتتى.

— ئالدىنىپىتىمىز، — دېدى ئۇ سەركەردىلىرىگە قاراپ، —

پەرمان، بارلىق لەشكەرلەر دەرھال چېكىنسۇن!

دەل شۇ چاغدا تۆت تەرەپتىن قۇلاقنى يارغۇدەك داقا - دۈم - باق ئاۋازى ئاڭلاندى. ئارقىدىنلا ئاسماندىن يا ئوقى يامغۇردەك يېغىشقا باشلىدى. يۈنۈسخانلا ئەمەس، ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى خېلى - خېلى دەھشەتلىك جەڭلەرنى كۆرگەن پېشقەدەم سەركەردىلەرمۇ بۇنداق ئوقيا ھۇجۇمىغا ئۇچراپ باقمىغانىدى. لەشكەرلەر ئاتلىرىدىننىڭ بېشىنى كەينىگە بۇراپ بولغىچە ئوق يامغۇرىدا خۇددى ئۈچ - مە تۆكۈلگەندەك ئاتلىرىدىن يىقىلىشقا باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن تەڭ تۆت تەرەپتىن بۆكتۈرمىدە تۇرغان ياۋ لەشكەرلىرى چەمبەر شەكلىدە قىستاپ كەلدى. قاتتىق قورقۇپ كەتكەن يۈنۈسخاننىڭ يۈرىكى ئاغزىغا كەپلىشىپ قالغانىدى. ئۇ ئەمدى لەشكەرلىرىگە قوماندانلىق قىلىش ئەمەس، ئۆز جېنىنى ساقلاپ قېلىش كويىغا چۈشكەنىدى. ئۇنى پەقەت يا ئوقىدىن ئامان قالغان ئىككى - ئۈچ يۈز نەپەر خاس ئۆكىرى مۇھاپىزەت قىلىۋاتاتتى. ھەممىنىڭ ئالدىدا چېكىنگەن يۈنۈسخان باياتىن كىرگەندە يېرىمى تىكلەنگەن، يېرىمى شۇ پېتىچە تۇرغان بارگاھ قاشاسىنىڭ خۇددى مۆجىزە يۈز بەرگەندەك مۇستەھكەم تىكلەنگەنلىكىنى كۆرۈپ جان - ئىما - نى چىقىپ كەتتى. ئېگىز ھەم مۇستەھكەم قاشادىن ئاتلارنىڭ سەكرەپ ئۆتەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. پىتىراپ كەتكەن لەشكەرلەر ئاتلىرىنى ئۇيان - بۇيان دىۋىتىپ قېچىپ چىقىشقا جاي ئىزدەۋاتاتتى. قارارگاھنىڭ ھېچبىر دەرۋازىسى كۆرۈنمەيتتى،

شاخ - شۇمبىلارنىڭ ئارىسىغا، ئورەكلەرگە مۆكۈنۈپ ياتقان مو - غۇلىستان لەشكەرلىرى توقۇپ، تىكلىگىدەك قىلىپ تەييارلاپ قويغان قاشالارنى ھايت - ھۇيت دېگۈچە تىكلەپ مۇستەھكەم - لىۋالغانىدى.

— بىر ئامال قىلىپ قاشالارنى ئورۇڭلار، چىقىپ كەتكۈدەك يوقۇق تېپىڭلار! — دېدى يۇنۇسخان نۆكەرلىرىگە قاراپ.

نۆكەر بېشى بۇيانقۇلى نۆكەرلەرنى باشلاپ مىڭبىر چاپادا قاشانىڭ تۆت ئات پاتقۇدەك يېرىنى ئۆردى. لېكىن، ئاچچىق قامچا زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمىگەن شاش تۈركىستان ئاتلىد - رى ئاشۇ يوقۇققا كەلكۈندەك يامراپ كېلىپ قاپسىلىپ قېلىۋا - تاتتى.

قارارگاھتىن مىڭ تەستە قۇتۇلۇپ چىققان يۇنۇسخان پىيادە لەشكەرلىرىنىڭمۇ بۆكتۈرمىگە ئۇچرىغانلىقىنى، ئۇلارنىڭمۇ ياۋ بىلەن ئېلىشىش ئەمەس، جان قايغۇسىدا قالغانلىقىنى كۆرۈپ قاتتىق ئۈمىدسىزلەندى. تەڭلا ھۇجۇمغا ئۆتكەن مىر كەرىمبەردى بەگ، ھەقىقەتتىن مۇزى، ئەمىر بەگچەكلەرنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈد - مەيتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ بار ئەس - يادى ئۆز قارارگاھىدىكى خو - تۇن - بالىلىرىدا قالغانىدى. ئۇ نېرى - بېرىسىنى ئويلاپ ئول - تۇرمايلا، ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كېلىۋاتقان يۈزدەك خاس نۆكەرى بىلەن ئۆز قارارگاھىغا قاراپ ئات سالىدى. پۈتكۈل جەڭ ۋەزىيىتى - نى موغۇلىستان لەشكەرلىرى كونترول قىلىۋالغانىدى. قېچىۋات - قىنى تۈركىستان لەشكەرلىرى، قوغلاۋاتقىنى موغۇلىستان لەش - كەرلىرى ئىدى. بۇ پاجىئەلىك مەنزىرىنى كۆرگەن يۇنۇسخاننىڭ كۆزىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى.

— قارارگاھمۇ ھۇجۇمغا ئۇچراپتۇ. ئالىيلىرى، — دېدى نۆكەر بېشى بۇيانقۇلى يۇنۇسخاننىڭ ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ تۇرۇپ، — ئەمدى قارارگاھ تەرەپكە ماڭمايلى.

— نېمىشقا؟ — دېدى كۆزىگە قان تولغان يۇنۇسخان جان - جەھلى بىلەن ۋارقىراپ، — سۆيۈملۈك ئاغىچىلىرىم، پەرزەنتلىد -

رىم شۇ يەردە تۇرسا!

بۇيانقۇلى تىركەشتى:

— ئۆزلىرىنى تۇتۇۋالسىلا ئالىيلىرى. بىز ھازىر غۇلارنى

ئەمەس، ئۆزىمىزنى قۇتۇلدۇرالماساقمۇ چوڭ گەپ.

يۇنۇسخان بىر ئاز سەگىگەندەك بولۇپ ئەتراپقا نەزەر تاشلىدى.

بىر توپ موغۇلىستان لەشكەرلىرى سەركەردىلىرىنىڭ باش-

چىلىقىدا ئۇنى نىشانغا ئېلىپ ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى.

ئۇلار بىلەن ئەمدى ئېلىشىسا تەڭ كېلەلمەيدىغانلىقىنى،

ھەتتا ھاياتىنىمۇ قۇتقۇزۇپ قالالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغان يۇ-

نۇسخان ئىلاجسىز نۆكەر بېشىغا پەرمان بەردى:

— يول باشلا، چېكىنەيلى.

تېڭىرقىغان نۆكەر بېشى ياندۇرمىلاپ سورىدى:

— نەگە چېكىنىمىز ئالىيلىرى؟

— نەگە بولاتتى، تۈركىستانغا، تاشكەنتكە!

يۇنۇسخان جان - جەھلى بىلەن ۋارقىراپ تۇرۇپ ئېيتىغا

ئاچچىق قامچا سالىدى.

سەيپىدئەلى ئالپ سەركەردىسى ئالچىنبەگكە يۇنۇسخاننى

تۇتماسلىق، يارىلاندىرماسلىق ھەققىدە پەرمان بەرگەندى. شۇڭا

ئۇ ئىمكان بار باشقا سەركەردىلەرنىڭ يۇنۇسخاننى قوغلىشىنى تو-

سۇپ، ئۆزى يالغاندىن قوغلىغان بولۇپ، تاپ باستۇرۇپ ئەگەشتى.

تۈركىستان لەشكەرلىرى يۇنۇسخاننىڭ تۇغىنى كۆرۈپ

ئەتراپىغا بىر - بىرلەپ جۇغلىشىشقا باشلىدى. لېكىن ئۇلارنىڭ

سانى ئىككى مىڭغىمۇ يەتمەيتتى. قالغانلىرى ئۆلگەن، ئەسىرگە

چۈشكەن، ئاللاھقا ياقلاغىدۇر پىتىراپ قېچىپ كەتكەندى.

— مىرکەرىمبەردى بەگ قېنى؟ — سورىدى يۇنۇسخان ئۆزىدە.

گە يېتىشىۋالغان چاپاۋۇل قوشۇننىڭ ئورۇنباسار سەركەردىسىگە

قاراپ.

— سەركەردە ئەسىرگە چۈشتى ئالىيلىرى، — دېدى ئورۇندە.

بىاسار سەركەردە، — ھەقبەردى مىرزىغا يا ئوقى تەگدى، ئەمىر

بەگچەكنى بىر توپ ياۋ لەشكەرلىرى ئورنۋالدى. قۇتۇلدۇرۇشقا ئا-
مالسىز قالدىم.

يۇنۇسخان لام - جىم دېمىدى. ئۈچ سەركەردىسىنىڭ ئۆلۈك -
تىرىكلىكىدىن ئېنىق مەلۇمات ئالالمىغانلىقى ئۈچۈنمۇ ئەيتاۋۇر
ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى تەسۋىرلىگۈسىز بىر ئازاب، ھەسرەت، پۇشايمان
چۇلغۇغانىدى. ھەئە، ئۇ يېڭىلىگەنلىكىگە، لەشكەرلىرىنىڭ
باشسىز، سەركەردىسىز قالغانلىقىغا شەكسىز ئىشەنگەنىدى. ئۆ-
لۈم ۋەھىمىسىدىن قۇتۇلۇش ئۈمىدىدە ئېتىغا جان - جەھلى بى-
لەن قامچا سالغىنى بىلەن ئىككى كۆزى كەينىدە، رەقىبلىرىگە
تۇتقۇن بولغان خوتۇن - بالىلىرىدا قالغانىدى. شۇ تاپتا جەڭدە
مەغلۇپ بولۇشتىن كۆرە خوتۇن - بالىلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىش
ئۇنىڭغا قاتتىق ئېغىر كەلگەنىدى. جەڭدە غەلبە قىلىش ياكى
مەغلۇپ بولۇش تەبىئىي ئەھۋال، ئەڭ نومۇسلىق ئىش خوتۇن -
بالىلىرىنىڭ ياۋنىڭ قولىغا چۈشۈپ قېلىشى ئىدى. شۇ دەقىقىدە
يۇنۇسخان ئېتىنىڭ بېشىنى شاققىدە كەينىگە بۇراپ، قوغلاپ
كەلگەن ياۋ لەشكەرلىرىگە ئەسىرگە چۈشمەكچى، نېمە بولسا خو-
تۇن - بالىلىرى بىلەن تەڭ بولماقچىمۇ بولدى. لېكىن ئىنىسى
ئىسان بۇغاخاننى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، بۇ نىيەتتىن دەرھال
يالتايدى. ئەسىرگە چۈشسە ئىنىسىنىڭ ئۆزىنى، خوتۇن - بالى-
لىرىنى ئۆلتۈرمەيدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. ئەمما ئىنىسى-
نىڭ قولىدىن ساق - سالامەت قۇتۇلۇپ كېتەلمەيدىغانلىقىنى،
تۈركىستانغا كېتەلمەيدىغانلىقىنى، بىر ئۆمۈر ئىنىسىنىڭ يېنىدا
نەزەربەندە ياشايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكەنىدى. يۇنۇسخانچە
بولغاندا ھاياتىنى، خوتۇن - بالىلىرىنى ساقلاپ قېلىش بەدىلىگە
نەزەربەندە تۇرۇپ، ئىنىسىنىڭ سەلتەنەت سۈرگەنلىكىنى كۆرۈپ
ياشىغاندىن، ئۆلۈم مىڭ ھەسسە ئەۋزەل ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ
ئېتىغا قامچا سېلىۋاتاتتى. شۇ دەقىقىدە غايىبىتىن كەلگەن بىر
تال ئوقنىڭ تۇيۇقسىز جېنىنى ئېلىشىنىمۇ خالاپ قالغانىدى.
چۈنكى، بۇنداق ئۆلۈم قېچىپ قۇتۇلغاندىن مىڭ ئەلا ئىدى. ھەئە،

بۇنىڭدا كاج تەقدىرنىڭ ئازاب - ھەسرەتلىرىدىن بىراقلا قۇتۇل -
غىلى بولاتتى.

«جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان دەپتىكەن، ھاياتتىن
نېمانچە ئالدىراپ ئۈمىدىمنى ئۈزىمەن؟ ئۆلمىگەن جاندا ئۈمىد بار -
دەيدىغان گەپمۇ بار ئەمەسمۇ، ئاۋۋال قوغلاپ كەلگەن ياۋنىڭ چاڭ -
گىلىدىن قۇتۇلۇپ، تۈركىستانغا ساق - سالامەت بېرىۋېلىشنىڭ
ئامالنى قىلاي. ئىسان بۇغاخان نېمىلا بولمىسۇن مېنىڭ قېرىند -
دېشىم، ئىنىم، قاراپ تۇرۇپ يەڭگىلىرىنى، جىيەنلىرىنى خارلىد -
ماس، ئۆلتۈرمەس، بۇنىڭغا بەلكىم سەيپىدئەلى ئالپمۇ يول قويد -
ماس. ئاھ تەڭرىم، بۇ قېرى تۈلكىنىڭ دامىغا ئەجەب چۈشتۈمە،
ھېچ بولمىسا يۈزمۇيۈز مەيدان جېڭى قىلىپ يېڭىلىپ قالغان
بولساممۇ ئارىمىنىم يوق ئىدى. ئۆزۈمدىن ئۆتتى. ئۇلارنىڭ يالغان -
دىن قارارگاھ يۆتكىگىنىگە ئىشىنىپ، ھۇجۇم قىلىشقا ئالدىراپ
قايتىمەن. مىر كەرىمبەردى بەگنىڭ گېپىگە كىرىپ، ھۇجۇم قىد -
لىشقا، قەشقەر شەھىرىگە باستۇرۇپ كىرىشكە ئالدىرىمىغان بول -
سام، مەغلۇپ بولساممۇ بۇنچىۋالا سەت مەغلۇپ بولماس ئىدىم.
قېنى تۈركىستاندىن دەبدەبە بىلەن باشلاپ كەلگەن شۇنچىۋالا
لەشكەر؟ شۇنچە يىل قىلغان تەييارلىقىم بىر قېتىملىق جەڭگە
يارىمىدىغۇ؟ شۇنىڭدىن قارىغاندا پەرۋەردىگارم بۈيۈك موغۇلىس -
تاننىڭ تاجۇ تەختىنى ماڭا راۋا كۆرمىگەن ئوخشىمامدۇ؟ بۇ ئۆم -
رۈمدە مەرھۇم جەننەتلىك پەدەرۇ بۇزۇكنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇش
نېسىپ بولماسمۇ زادى؟...»

تاپ باستۇرۇپ قوغلاپ كېلىۋاتقان موغۇلىستان سەركەردە -
لەشكەرلىرى نېمە ئۈچۈندۇر توختاپ قالغانىدى. يۈنۈسخان ئۇلار -
نىڭ توختاپ قالغىنىنى كۆرۈپ بىردىنلا تېڭىرقىدى.

«ئۇلارغا نېمە بولغاندۇ؟ نېمە ئۈچۈن قوغلاشتىن يالتيىپ
قالدىكىنە ياكى لەشكەرلىرىم..... مۇمكىن ئەمەس. ئۇلار ئاللىقا -
چان پىتىراپ كەتتى. ئۆلگەنلىرى ئەسلا تىرىلمەيدۇ. ئۇلار شۇ
قوغلىشىدا ماڭا يېتىشەلمەسلىكى مۇمكىن ئەمەس، تەڭ كېلەل -

مەسلىكى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. ماڭا ئەگىشىپ قېچىپ كې-
لىۋاتقان بىچارە لەشكەرلىرىمنىڭ قوغلاپ كېلىۋاتقان ياۋ لەشكەر-
لىرى بىلەن جەڭ قىلغۇدەك رەغدى يوق. شۇ تاپتا ئۇلار پەقەت
ماڭا ئەگىشىپ قاچسىلا ئامان قالسىز دەپ ئويلايدۇ، ياكى سەي-
يىدئەلى ئالپ سەر كەردىلىرىگە قوغلىماسلىققا پەرمان بەردىم-
كىن؟ ياق - ياق، ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. شۇنچىۋالا لەشكەرلى-
رىمنى رەھىمسىز لەرچە قىرىۋەتكەن ئۇ ئەمىر ھەرگىز ئۇنداق
پەرمان بەرمەيدۇ. ھىممەتسىز ئىنىم ئىسان بۇغاخاننىڭ ئۇنداق
پەرمان بېرىشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس...»

قېچىپ كېتىۋاتقان يۇنۇسخاننىڭ كالىسىنى گادىرماچ خە-
يىلار چىرمىۋالغانىدى. ئۇ ئۆزىگە ياندىشىپ كېلىۋاتقان ھەمراھ-
لىرىغا پەقەتلا قارىمايتتى. مەغلۇبىيەتتىن پەيدا بولغان نومۇس
تۇيغۇلىرى ئۇنىڭ خانلارغا خاس سۈر - ھەيۋىسىنى پۈتۈنلەي
سۈندۈرۈۋەتكەنىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئاچقىنىمۇ، ھارغىنىنىمۇ بىل-
مەيتتى.

ئارتۇچ تۆپىلىكىدە ياڭرىغان دەھشەتلىك ناغرا - سۇناي
ئاۋازى يۇنۇسخاننى يەنە بىر قېتىم قاتتىق چۆچۈتتى. ئۇ شاققىدە
بېشىنى كۆتۈرۈپ ئەتراپقا ئەلەڭلەپ قارىدى. باياتىن بېرى خىيال
بىلەن بولۇپ كېتىپ يەر شارائىتىغا دىققەت قىلمىغانىدى. ئىككى
تەرىپى كۆككە بوي سوزغان تاقىر تاغ، يۇنۇسخان ئەگىشىپ كې-
لىۋاتقان ئازغىنە لەشكەرلىرى بىلەن ئاشۇ تاغ ئارىسىدىكى جىرادا
ئىدى. تاغنىڭ يانباغرى، جىرانىڭ ئىچى موغۇلىستان لەشكەرلىرى
بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. يۇنۇسخان ئۆزىنىڭ يەنە بىر قېتىم
بۆكتۈرمىگە ئۇچراپ، قورشاشۇدا قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. شۇ
دەقىقىدە چېكىنىش ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆلۈم بىلەن باراۋەر ئىدى.
لېكىن بۇ ھەيۋەتلىك تاقىر تاغلاردىن قاننى بولسىمۇ ئۇچۇپ ئۆ-
تەلمەيتتى. ئۇ باياتىن بېرى قوغلاپ كەلگەن لەشكەرلەرنىڭ نېمە
ئۈچۈن توختاپ قالغانلىقىنى بىر دىنلا ھېس قىلدى.
«ئەجىلىم مۇشۇ يەردە توشقان ئوخشايدۇ. ھامىنى بىر ئۆ-

لۇم، يېتىپ قالغىچە ئېتىپ قال دەپتىكەن...»
 قەتئىي نىيەتكە كەلگەن يۇنۇسخان ئىچكى تۇيغۇلىرىنى يۈز
 شۇرۇشقا تىرىشىپ، ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە تەمتىرەپ تۇرغان لەشكەر-
 كەرلىرىگە قاراپ ۋارقىردى:

— ھودۇقماڭلار، جاسارەتلىك بولۇڭلار! ھەممە ئىش ئاللاھ-
 نىڭ ئىنايىتى بىلەن بولىدۇ. كۆرىدىغان كۈنىمىز، يەيدىغان رىز-
 قىمىز تۈگىمىگەن بولسا ئامان — ئېسەن قۇتۇلۇپ كېتىمىز. بې-
 لىڭلارغا باغلىغان شىجائەت كەمىرىڭلارنى چىڭتىڭلار، ئۇلارغا
 تۈركىستان باھادىرلىرىنىڭ جاسارىتىنى كۆرسىتىپ قويۇڭلار!
 يۇنۇسخاننىڭ قىسقا نۇتقى لەشكەرلىرىگە قايتىدىن كۈچ —
 غەيرەت بېغىشلىدى.

— پاسبانىمىز ئۈچۈن جېنىمىز پىدا! — دېدى نۆكەر بې-
 شى بۇيانقۇلى قىلىچىنى ئوينىتىپ تۇرۇپ.
 — قىبلىگاھىمىز ئۈچۈن جېنىمىز پىدا، — دەپ توۋلاشتى
 باشقا لەشكەرلەرمۇ.

لەشكەرلىرىنىڭ غەيرەتكە كەلگەنلىكىنى كۆرگەن يۇنۇسخان-
 نىڭ ۋۇجۇدىدىكى تەشۋىش، ۋەھىمە ئاللىقاياقلارغىدۇر تاراپ كەتتى.
 شۇ ئەسنادا ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ تۇرغان موغۇلىستان
 لەشكەرلىرىنىڭ ناغرا — سۇنايلىرى بىردىنلا بېسىقتى — دە، سەپ
 ئالدىدىن بىر سەركەردە ئەللىككە يېقىن نۆكەرنى ئەگەشتۈرۈپ،
 ئاتلىرىنى ئاستا يورغىلاتقىنىچە ئۇلارغا يېقىنلاشتى. ھۇجۇمغا
 تەييارلىنىپ تۇرغان يۇنۇسخان ياۋ سەركەزدىسىنىڭ ئۆزى بىلەن
 سۆزلەشمەكچى بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ، دۈبۇلغا — ساۋۇتلىرىد-
 ى تۈزەشتۈردى، ئاندىن نۆكەر بېشى بۇيانقۇلغا قارىدى:

— ئەللىك نۆكەرنى ئېلىپ مەن بىلەن يۈر.
 بۇيانقۇلى خاتىرجەمسىزلىنىپ قالغانىدى.
 — ئېھتىيات قىلايلى ئالىيلىرى. بۇ ئۇلارنىڭ قىلتىقى بو-
 لۇپ قالمىسۇن يەنە.

— ئەتراپىمىزنى ياۋ لەشكەرلىرى قاتمۇقات ئوراپ تۇرغان

تۇرسا يەنە نېمە قىلماق بولسۇن، خاتىرجەم بول. گېپىنى ئاڭلاپ باقايلى.

يۇنۇسخان ئەللىك نۆكەرى بىلەن ئۆز سېپىدىن چىقىپ ئال-
دىغا ماڭدى. ئۇلار يۈز قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ توختاشتى.

يۇنۇسخان ئات ئۈستىدە ئولتۇرۇپمۇ خۇددى ئۆرە تۇرغاندەك كۆرۈنىدىغان ياۋ سەركەردىسىنىڭ ئېگىز بەستىگە ھەۋەس بىلەن نەزەر تاشلىدى. قاپقارا بۇرۇتلىرى ئاق پۇسىملاق چىرايغا خوپمۇ ياراشقان سەركەردە تولىمۇ ياش كۆرۈنەتتى. يۇنۇسخان ئۇنىڭ چىرايى تونۇشتەك، ئۇنى نەدىدۇر بىر يەردە كۆرگەندەك ھېس قىلدى، لېكىن ئەسلىيەلمىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىغا ئېھ-
تىرام بولغايسى، — دېدى ياش سەركەردە ئات ئۈستىدىلا سالام بېرىپ.
يۇنۇسخان خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ياش سەركەردىنىڭ سالام-
مىنى ئىلىك ئالدى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام.

— بۇ نەنىڭ، قايسى قوۋمنىڭ قائىدىسى ئالىيلىرى. شۇنچە
يىراق يەردىن ھەشەم تارتىپ كېلىپ، بىرنەچچە ۋاق مېھمان بول-
مايلا ئالدىراپ - تېنەپ قايتامدىلا؟ قەشقەر خەلقىنىڭ مېھمان-
دوستلۇقىنى بىلمەيدىغان ئوخشىمامدىلا؟
ياش سەركەردىنىڭ سۆزلىرىدە مەسخىرىمۇ، تەنمۇ، ياشلارغا
خاس كۆرەڭلىكىمۇ بار ئىدى. يۇنۇسخان ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇپ
جاۋاب بەردى:

— خاتالاشتىلا سەركەردە، بىز مېھمان بولغىلى كەلمىدۇك
ھەم مېھمانمۇ ئەمەسمىز. ھېچكىم ئۆز يۇرتى، تەسەررۇپىغا مېھمان
بولۇپ كەلمەيدۇ.

ياش سەركەردە مېيىقىدا كۆلدى:

— ئۇنداق بولسا بۇ مەملىكەتنى ئۆز زېمىن - تەسەررۇپۇم
دەيلا - بۇ، ئەجەب ياغى باشلاپ كەلگەنلىكىنى قانداق چۈشەند-
سەك بولۇر؟

— سىلى بىلمەمدىلا ياكى قەستەن تادانلىق قىلىۋاتامدىلا سەر كەردە، ئۆز تاجۇ تەختىنى بىراۋلارغا تارتتۇرۇپ قويۇپ، بىر ساياق سىياقىدا ۋەتىنىدىن ھەيدەلگەن، ئۆزگە ئەللەردە لاماكانلىق قىلىپ مەھكۇم بولغان بىر تەخت ساھىبى قانداقسىگە قولىدىن بېرىپ قويغان تەسەررۇپىغا مېھمان سۈپىتىدە قەدەم كەلتۈرەلسۇن؟ تا- جۇ تەختىمىزنى چىرايلىقچە ئالالمىغاندىكىن، سويۇپ ئالماق مەقسىتىدە ياغى باشلاپ كەلمەك ئەلۋەتتە جايىز دۇر. بۇنى ئەيىبكە بۇيرۇغىلى ھەم بولماس. خوش، ئۆزلىرى كىم بولىدىلا؟ بۇ داۋاندا شۇنچىۋالا لەشكەر بىلەن ئالدىمىنى توسۇماقلىرىنىڭ بائىسى نې- مىكىن؟ شۇنى بىلىپ قالسىلا، مەن سەر كەردە - لەشكەرلىرىم- دىنلا ئەمەس، مال - دۇنيالىرىمىدىنمۇ ئايرىلغانمەن، ئىلكىمدە سىلىگە بەرگىدەك ھېچنېمەم يوق.

ياش سەر كەردە قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى.

— خانزادە ئالىيلىرى خاتا چۈشىنىپ قالدىلا. مەن قانداق-

تۇر يول توسار قاراقچى ئەمەسمەن، ئادالەتلىك سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ زامانىدا موغۇلىستان تەسەررۇپىدا يول توسار قاراقچىلارغا زىنھار ئورۇن يوقتۇر. بىلىپ قالسىلا، بىز- لەركىم بۈيۈك موغۇلىستان تەخت ئىگىسى بولمىش سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ باھادىر سەر كەردىسى، ئەمىرۇل ئۆمەرا سەيپىدەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىنىڭ چوڭ ئەمىرزادىسى سانىز مىرزا بولۇرمىز.

يۇنۇسخان دەرھال ئېسىگە ئالدى.

«ھە، ئەسلىدە ئۇ سەيپىدەلى ئالىپنىڭ چوڭ ئەمىرزادىسىكەن -

دە. ئۇنى بىر يەردە كۆرگەندەك قىلغىنىم، بىراۋغا ئوخشاشقىنىم بى- كار ئەمەس ئىكەن. پاھ، ئۇنىڭ چىرايىلا ئەمەس، بوي - بەستىمۇ دادىسىنىڭ ياشلىق ۋاقتىغا ئېسىدىگەن ئوخشىغان ھە؟!...»

يۇنۇسخان تۇرپاندا ئۆتكەن بالىلىق دەۋرىدە سەيپىدەلى ئالىپنىڭ ھەر دائىم ئۆزىنى ئەركىلىتىپ، بويىغا مىندۈرۈۋالدىدە- غانلىقىنى، جەڭبازلىق ماھارىتىدىن تەلىم بېرىدىغانلىقىنى ئې-

سىگە ئالدى. نېمىدېگەن غەمسىز، بەختلىك چاغلار ئىدى - ھە ئۇ. ئەنە ئاشۇ سۆيۈملۈك ئۇستازى، شىر يۈرەك باھادىر كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئۇنى رەھىمسىزلىك بىلەن تاجۇ تەختتىن مەھرۇم قىلدى. ئادالەتسىزلىك بىلەن قارار چىقىرىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىدىنىسىنى تەختتە ئولتۇرغۇزدى. يۈزسىزلىك بىلەن ۋەتىنىدىن قوغلىۋەتتى. مانا بۈگۈنمۇ يەنە بىر قېتىم قاتتىق مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىتىپ، ئەسلى - ۋەسلىدىن ئايرىپ جاننى ئېلىپ قېچىشقا مەجبۇر قىلدى. ھازىر بولسا ئۇنىڭ ئوغلى ئەجەل قىلىچىنى يا - لىڭچىلاپ ئالدىنى توسۇپ تۇرماقتا. بۇ تەقدىرنىڭ يازمىشىمىدۇ؟ ئۇنىڭ بەخت - ئىستىقبالىنى ۋەيران قىلىش سەيپىدەئەلى ئالىپقا بۇيرۇلغانمىدۇ؟ ئۇنىڭ ھايات - ماماتىنى سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ پۇشتى بەلگىلەرمۇ؟ ياق، ھەممە ئىش ئاللاھنىڭ ئىلكىدە. بەندى - نىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. ئېھ ياراتقان ئىگەم، ئۈزۈڭگە سېغىنىدەن. ھىممەت - ئىنايىتىڭ چەكسىزدۇر...

— ئاتتىن چۈشسىلە خانزادە، قەشقەرگە بىللە قايتايلى. شول تاپتا جاماللىرىغا ئادالەتپاناھ سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىي - لىرى تولىمۇ ئىنتىزاردۇر.

يۇنۇسخان خىيالىدىن ئاستا باش كۆتۈردى، سانىز مىرزىغا مەغرۇرلۇق بىلەن نەزەر تاشلىدى.

— مەن دېگەن بۈيۈك تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ پۇشتىمەن. يەنە كېلىپ بىر ئەلنىڭ سۇلتانىمەن. شول تاپتا تاجۇ تەختىمدىن، سەركەردە - لەشكەرلىرىمدىن، شانۇ شەۋكىتىمدىن ئايرىلىپ قالغان بولساممۇ، سىلىدەك ئادەتتىكى بىر سەركەردىنىڭ ئالدىدا ئاتتىن چۈشۈشۈم مۇمكىن ئەمەس. بالىلارچە خىيالىرىدىن ۋاز كەچسىلە سەركەردە. زادى مەقسىتىمگە يېتىمەن دەيدىكەنلا، مېنى پەقەت بىرلا نەرسە ئاتتىن چۈشۈرەلەيدۇ.

يۇنۇسخاننىڭ قورقۇمىسىزلىقىغا، خان - سۇلتانلارغا خاس ھەيۋىتىگە، مەرد - ئوغلانلارغا خاس جاسارىتىگە قايىل بولغان سانىز مىرزا قىزىقىپ سورىدى:

— ئالىيلىرىنى ئاتىتىن چۈشۈرۈشكە قادىر بولغان ئول نەرسە نېمىكىن؟

يۈنۈسخان مەردانلىق بىلەن جاۋاب بەردى.
— قوللىرىدىكى ئاۋۇ قىلىچ. ئۇنى راۋۇرۇس تۇتۇشقا ماڭ-
دۈرلىرى بارمۇ سەركەردە؟

سانىز مىرزا لام - جىم دەيمىدى. شۇ تاپتا ئۇ دادىسىنىڭ پەرمىنى بويىچە يۈنۈسخاننى ئامان - ئېسەن ئۆتكۈزۈۋېتىپ، ئە-
گەشتۈرۈپ كەلگەن لەشكەرلىرىنى قانداق قىلىپ تۇتۇپ قېلىش ھەققىدە باش قاتۇرۇۋاتاتتى.

سانىز مىرزانىڭ جاۋاب بەرمىگىنىنى كۆرۈپ يۈنۈسخان ئۇ-
نى قورقتى دەپ ھېسابلىدى - دە، قورشاشنى يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم
جېڭى قىلىپ بۆسۈپ چىقىپ كېتىشكە بەل باغلىدى.

— لەشكەرلەرگە پەرىمانىنى يەتكۈز. قورشاشنى بۆسۈپ چى-
قىپ كېتەيلى، — دەدى يۈنۈسخان يېنىدا ھوشيارلىق بىلەن تۇر-
غان ئۆكەر بېشى بۇيانقۇلىغا قاراپ.

بۇيانقۇلى ئارقىسىدىكى لەشكەرلەرگە پەرىمانىنى يەتكۈزۈپ
بولغىچە، يۈنۈسخان قىلىچىنى شارىتىدە سۇغۇرۇۋالدى - دە، ئە-
تىنى زەرب بىلەن دىۋىتىتى. بۇيانقۇلى بىلەن ئەللىك نەپەر ئۆكەر
يۈنۈسخاننى قوغداش ئۈچۈن دەرھال ئېتىغا قامچا سالدى. ئۇلار-
نىڭ ھۇجۇمغا ئۆتكىنىنى كۆرۈپ لەشكەرلەرمۇ ئېتىغا قامچا سال-
دى.

سانىز مىرزانىڭ كۈتكىنىمۇ دەل مۇشۇ ئىدى. ئۇ ئەگەشتۈ-
رۈپ كەلگەن ئۆكەرلىرى بىلەن غاچچىدە ئىككى يانغا بۆلۈنۈپ،
جان - جەھلى بىلەن باستۇرۇپ كەلگەن يۈنۈسخانغا يول بەردى.
يۈنۈسخان بۇنىڭدىن بىرئاز غەيرىيلىك ھېس قىلغان بولسىمۇ
ئارتۇقچە ئويلىنىپ ئولتۇرمىدى. ھەئە، شۇ تۇرقىدا بۇ ئىشنىڭ
سەۋەبىنى ئېنىقلىغۇدەك پۇرسەتمۇ يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئالدى تەرد-
پىدىكى يولنى توسۇپ تۇرغان يۈزلىگەن موغۇلىستان لەشكەرلى-
رىمۇ خۇددى سەركەردىسى سانىز مىرزىغا ئوخشاش ئىككى تەرەپ-

كە بۆلۈنۈپ، ھۇجۇم قىلىپ كېلىۋاتقان يۈنۈسخانغا يول بەردى. جېنىنى ئالقىنىغا ئېلىپ قويۇپ، قىلىچ يالىڭاچلاپ ھايات - ما - ماتلىق جەڭگە يۈزلەنگەن يۈنۈسخان كۈتۈلمىگەن بۇ مۆجىزىدىن ھەيران قالدى، قورشاشۇدىن توسقۇنسىز، ئامان - ئېسەن چىقىپ كەتكىنىگە خۇش بولۇپ، ئېتىغا رەھىمسىزلىك بىلەن قامچا سالدى. شۇ تاپتا ئۇ ئارقىسىدىن ئەگشىپ كەلگەن ئىككى مىڭغا يېقىن سەرۋاز - لەشكەرلىرىنىڭ سانىز مىرزا تەرىپىدىن پۈتۈنلەي توسۇۋېلىنغانلىقىدىن بىخەۋەر ئىدى.

يۈنۈسخان شۇ قاچقىنىچە قاراڭغۇ چۈشكەندە ئاندىن توختىدى. تاغ يولى خەتەرلىك، ئۇنىڭ ئۈستىگە يول باشلىغۇچى بولمىدى. غاچقا، بىر كېچە تۈنەشكە مەجبۇر بولدى. تاڭ ئاتقاندا، قورشاشۇدىن بىللە بۆسۈپ چىققان ئەللىك نەپەر ئۆكرىدىن باشقا بىر مۇ لەشكەرنىڭ يېتىپ كەلمىگىنىدىن بەكمۇ مەيۈسلەندى. لەشكەرلىرىنىڭ قورشاشۇنى بۆسۈپ چىقالمىغانلىقىنى جەزملەشتۈرگەندىن كېيىن يولىنى داۋاملاشتۇردى.

قەشقەرگە يۈرۈش قىلغاندا ئىنس - جىن يوق تۇرغان مىڭ - يول، قاراڭغۇلۇق، ئوتسالار، چىغىنئاش، تېرەكداۋان قاتارلىق ئۆتكەللەردە مانا ئەمدى خۇددى يەردىن ئۈنۈپ چىققاندىكىلا موغۇ - لىستان لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھلىرى پەيدا بولۇپ قالغانىدى. يۈنۈسخان بۇ ئۆتكەللەردىن قىسقىلا جەڭ قىلىپ ئۆتۈپ كەتتى. ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇغان ياۋ سەركەردىلىرى يۈنۈسخاننى قوغداپ كېلىۋاتقان ئۆكەرلەر بىلەن جەڭ قىلىپ، يۈنۈسخان بىلەن پەقەتلا كارى بولمايتتى. جەڭدە يۈنۈسخان بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالسىمۇ ھۇجۇم قىلماي ئۆزلىرىنى يۈنۈسخاننىڭ قىلىچىدىن قاچۇرۇپ، بىر چەتكە چىقىۋېلىپ يول بېرەتتى. شۇنداق قىلىپ يۈنۈسخان تېرەكداۋاندىن بۇيانقۇلى قاتارلىق تۆت ئۆكرى بىلەن ئۆتەلدى. ئۇ ئاشۇ ئۆتكەللەردىكى ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ نېمە ئۈچۈن ئۆزى بىلەن كارى بولمىغانلىقىنى، ئۆكەرلىرىنىڭ ئالدىنى توسۇپ ئۆزىگە يول بەرگەنلىكىنى پەقەتلا چۈشىنەلمىدى. ئۇ بۇنى تېخىچىلا

مۆجىزە دەپ ھېسابلايتتى. سەيىدئەلى ئالىپنىڭ بۇ خەتەرلىك ئۆتكەللەرگە ئىشەنچلىك سەركەردىلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۇلارغا قاتتىق چېكىلەپ، جېنىنى ئامان قويغانلىقىنى پەقەتلا خىياللىرىغا كەلتۈرمەيتتى.

«بۈيۈك موغۇلىستان تەسەررۇپىنىڭ تەخت - سەلتەنەتدە ھېلىھەم رىزقىم بار ئوخشايدۇ، ياراتقان ئىگەمنىڭ پاختىنىڭ ئا. رىسىدا ئوت ساقلايدىغان كارامەتلىرى بىلەن جېنىم ئامان قالدى. ئاللاھ خالىسا ئاتا مىراس ئول تەختگاھنى قولۇمغا ئالماي قويماي. مەن. شۇ تاپتا خاتۇن - بالىلىرىم قانداقراق تۇرۇۋاتقاندۇ؟ ئۇلار ئامان - ئېسەنمىكىن؟ ئاھ تەڭرىم، ئۇلارنى ساڭا تاپشۇردۇم. ئۇ. زۇڭ پاناھىڭدا ساقلىغايىسەن...»

يۇنۇسخان ئەنە ئاشۇنداق تەشۋىشلىك خىياللار ئىلكىدە تاش. كەنت شەھىرىگە نۆكەر بېشى بۇيانقولى بىلەن يالغۇز كىرىپ كەلدى. قاتتىق يارىلانغان ئۇچ نۆكىرىنى ئاتباشى قەلئەسىدىكى تە. ۋېپىنىڭ قېشىدا قالدۇرۇپ قويغانىدى.

شۇ كۈنلەردە قەشقەر غەلبە تەنتەنىسىگە چۆمگەنىدى. مەس. چىت، ھامام، سارايلارنىڭ گۈمبەزلىرىدە شادىيانە ياڭرىغان ناغرا - سۇناي سادالىرى شەھەرنى ھېيت تۈسىگە كىرگۈزۈپ قويغانىدى. ئاكىسى يۇنۇسخاننى سەركەردە - لەشكەرلىرىدىن پۈ. تۈنلەي جۇدا قىلىپ خاتىرجەم بولغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان قەشقەر ئوردىسىدىكى كاتتا ساراىغا جايلاشقان تەختتە تېخىمۇ گىدىيىپ ئولتۇراتتى.

— ھەي ئىسىت، ئاغائى قېرىنداش بولمىش ئول تەخت دەۋاڭرىنىڭ قېچىپ كەتكىنى تولىمۇ ئەپسۇسلىنارلىق ئىش بولدى - دە، — دەپدى ئىسان بۇغاخان كۆڭلىدىكىنى يوشۇرماي. ئەھۋالدىن خەۋەردار سەركەردىلەر بىر - بىرىگە مەنىلىك

قارشىۋېلىپ جىم بولۇشتى.

تەختنىڭ يېنىدىكى كۇرسىدا ئولتۇرغان سەيپىدئەلى ئالىپ ئانچە خۇشال كۆرۈنمەيتتى. ئۇنىڭ قېرى، ئاجىز گەۋدىسى ئېغىر بىر غەمىنىڭ ئاستىدا مېجىلىپ كېتىپ بارغاندەك مۇكچىپ قالىغانىدى. ئۇ ئاللىقانداق بىر دېلىغۇللۇق ئىچىدە ئاستا ئورنىدىن تۇردى - دە، سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ قول باغلىغىنىچە بېشىنى ئەگدى:

— قۇدرەتلىك ئالەمپاناھىمىزنىڭ ئادالەتتىگە سېغىنىپ دەيدىغان بىر كەلىمە ئەرزىم بار ئىدى.

ئىسان بۇغاخان بۇ پېشقەدەم سەركەردىسىگە ھۆرمەت بىلەن نەزەر تاشلىدى.

— ھەرنە گەپلىرى بولسا ئولتۇرۇپ بايان قىلسىلا ئەمىرلەر ئۆمەرا جانابلىرى.

— مۇشۇنداق تۇرۇپ سۆزلىشىمگە ئىجازەت بەرگەيلا ئالىي-لىرى، — دېدى سەيپىدئەلى ئالىپ.

— ئىجازەت، — دېدى ئىسان بۇغاخان قېرى ئەمىرنىڭ رايىغا بېرىپ.

— قىبلىگاھىمنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا، ھەممىگە قادىر ۋە ھېكمەت ئىگىسى بولغان مۇقەددەس تەڭرىنىڭ يۈكسەك ھېكمىتى بىر ئىشنىڭ يۈز بېرىشىنى بىر سەۋەبىنىڭ تۇغۇلۇشىغا قاراشلىق قىلىپتۇ ۋە ھەر مەقسەتنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىنى بىر ۋاستە ئار-قىلىق يەنە بىر سەۋەبكە باغلىق قىلىپتۇ. تەڭرى ئۇلۇغلىقىنىڭ سايىسى ھېسابلىنىدىغان سۇلتانلىقنىڭ يۇقىرى دەرىجىسى ئىدى. ساننىڭ ياخشى خىسلەتلىرىدىن ئىككى خىسلەتكە باغلىقتۇر. ئۇ-نىڭ بىرىنچىسى پارلاق چۈشەنچە بولۇپ، ھادىسىلەرنىڭ كېچىسى قاراڭغۇ بولسا ئۇنىڭ يورۇتۇشى بىلەن نىجاتلىق پاناھگاھىدا يول تېپىلىدۇ. ئىككىنچىسى تولۇق غەيرەتكە كېلىش بولۇپ، جەڭ ۋە قارىمۇقارشىلىقلار ئەۋج ئالغاندا ھىممەت ۋە جۈرئەت قىلىش ئار-قىلىق پۈت تىرەپ چىداملىق كۆرسەتكىلى بولىدۇ. جانابى ئانھەز-

رىتىمنىڭ مۇبارەك ۋۇجۇدىدا ئول ئىككى خىسلەت تولۇق جۇلا تاپقاندۇر. شول بائىستىن پاناھگاھىمنىڭ مەسلەھىتىگە سالىپ، يارلىق، پەرىمانىنى ئالمايلا ئول تەخت دەۋاگرى بولمىش قىل رىنداشلىرى يۇنۇسخانى قاچۇرۇۋېتىشكە جۇرئەت قىلدىم. گەرچە بۇ ئۆلۈمگە مەھكۇم گۇناھ بولسىمۇ، ئاغا - ئىنى قېرىنداشلارنى شۇنچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ مېھىر - شەپقەت داستىخىنىغا جەم قىلالمىغانلىقىم، ئاداۋەت تىكەنلىرى يۇلۇۋېتىلگەن قېرىنداشلىق گۈلىنى پۇرىتىشقا ئامالسىز قالغانلىقىم ئۈچۈن مۇشۇنداق قىلىشقا نىيەت قىلدىم. بۇ ئىشىم ئالىيلىرىدىن ۋاقتىدا چە سىر تۇتۇلغان بولسىمۇ، ھامان بىگىزنى قايتا يوشۇرغىلى بولماس، شول بائىستىن ئالىيلىرىغا ئۆزۈم ئىقرار قىلىشنى لايىق تاپتىم. بول گۇناھىم ئۈچۈن خان ئالىيلىرى ھەرنە جازانى راۋا كۆرسە قىلچىلىك ئاغرىنماسەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى. ئۇ بۇ ھۆرمەتلىك سەركەردىسىنىڭ، ئەشەددىي رەقىبىنى بۇنداق قاچۇرۇۋېتىشىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەندى. شۇ دەقدا قىمە بۇ ئىش ئۇنىڭغا تولمۇ تاسادىپىي تۇيۇلغانىدى. شۇ تاپتا ئىسان بۇغاخاننىڭ ئىچ - ئىچىدىن غەزىپى ئۆرلەپ تۇرسىمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا مەجبۇر بولدى. ھەئە، ئۆزىنىڭ ئىككى قېتىملىق تەختتە ئولتۇرۇشىدا مىسلىسىز تۆھپە كۆرسەتكەن بۇ پېش-قەدەم سەركەردىسىگە غەزەپ قىلالمايتتى، جازالىيالايتتى. سارايدا ئولتۇرغان سەركەردىلەرنىڭ كۆپىنچىسى سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ باھادىرلىرى ئىدى. ئۇ سەيپىدئەلى ئالىپسىز ھېچ ئىش قىلالمايتتى. سەيپىدئەلى ئالىپنى جازالىسا ئاشۇ سەركەردىلەر نارازى بولاتتى. ھەتتا ئۇنىڭدىن يۈز ئۆرۈشمۇ مۇمكىن ئىدى. بىرنەچچە دەققە ئىچىدە پايدا - زىياننى دەڭسەپ كۆرگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتۈشكە مەجبۇر بولدى.

— ھەزرىتىمنىڭ بۇ ئىشىنى گۇناھقا جورۇساق بولماس. گەرچە ئول رەقىبىمىز تاج - تەخت دەۋاسى قىلىپ سەلتەنەتدە

مىزگە تەھلىكە سالغان بولسىمۇ يەنىلا قېرىندىشىمىزدۇر. جانابى ئەمىرۇل ئۆمەرا بۇ ئىشنى جايدا بىر ياقلىق قىلىپتىلا، ھېچقەد سى يوق. گەرچە قولىمىزغا چۈشۈپ، دەرگاھىمىزغا كەلتۈرۈلگەن بولسىمۇ قېرىنداشلىق مېھرىمىزنى يەتكۈزگەن بولاردۇق.

— خان ئالىيلىرى ھىممەتلىكتۇر، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ.

ئولتۇرغان ئەمىر - سەركەردىلەر گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا بەس - بەستە مەدھىيە ياغدۇ - رۇشقا باشلىدى:

— قىبلىگاھىمىز ئەدلى - ئادالەتنىڭ ھامىيىسى.

— باھادىرلىق مەيدانىدا ئات چاپتۇرغۇچى.

— مەردۇ مەردانلىقنىڭ ناماياندىسى.

— كەڭ قورساقلىقنىڭ خەزىنىسى.

— مېھىر - شەپقەت، ۋاپا ئەھلى.

...

يامغۇردەك يېغىۋاتقان مەدھىيىلەر ئالدىدا سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ يۈزى چىمىلدىدى. ئالدىراقسانلىق قىلمىغىنىغا، ئاچچىقىغا ھاي بېرەلگىنىگە، سەيپىدەئەلى ئالپنى ئەيىبلىمىگە - نىگە ئىچىدە خۇش بولدى.

«بىر ھېسابتا ئاغام يۈنۈسخاننىڭ قېچىپ قۇتۇلغىنىمۇ ياخ - شى بوپتۇ. ئۇنى تۇتۇپ تەختىمنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلگەن بولسا، تەقدىرىگە قانداق ھۆكۈم چىقىرىشنى بىلەلمەي تەڭقىسلىقتا قالا - رىكەنمەن. ئەلۋەتتە، شۇ چاغدىمۇ ئۇنى ئۆلۈمگە بۇيرۇپالمايتتىم. ئۆلۈمگە بۇيرۇسام قېرىندىشىمنىڭ قېنىنى تۆككەن، دېگەن بەت - نامغا قالاتتىم. يېنىمدا نەزەر بەند قىلىپ ئەيقالسام، خەلقىئالەم مېنى قورسىقى تار، نامەرد دەپ ئەيىبلەيتتى. بىرەر ۋىلايەتنى بەرسەم ئۇ رازى بولمايتتى ھەم ئۆزۈممۇ خاتىرجەم بولالمايتتىم. يەنىلا تۈركىستانغا قايتۇرۇۋېتىشكە مەجبۇر بولاتتىم. ئەمىرۇل ئۆمەرا ھەزرەتلىرى بەلكىم مۇشۇ تەرەپلەرنى كۆزدە تۇتقان بولۇشى

مۇمكىن...»

ئۇنىڭ خياللىرىنى ئەمىر سەيپىدئەلى ئالپنىڭ سۆزلىرى ئۈزۈپ قويدى.

— مەگەر ئۆتمۈشكە نەزەرىمىزنى ئاغدۇرساق، تا بۇ كەمگىچە يەر يۈزىدىكى سۇلتانلاردىن ياخشى ئىش — ئەمەللەر بىلەن مەشغۇل بولغانلارنىڭ، ئادالەتكە ھامىي بولغانلارنىڭ بەخت — سائادىتى مۇستەھكەم، سەلتەنەتى تۇراقلىق بولۇپتۇ. ئاخىرەتكە كەتكەندىن كېيىنمۇ ياخشى ناملىرى جاھان خەلقىگە يادىكار بولۇپتۇ. ئەلكۈن ئۇلارنى تىللاردا داستان قىلىپ ياد ئېتىپتۇ. پەيلى يامان، زۇلۇم سالغۇچىلارنىڭ بولسا دۆلەت — سەلتەنەتلىرىنىڭ ئۆمرى كوتاي، باقى ئالەمگە ماڭغىنىدا بولسا يامان ئاتلىرى تاكى قىيامەت كۈنى لىرىگىچە ئەلنىڭ ئاغزىدا لەنەتلىنىپتۇ. پاناھگاھىمىز ھەرقاچان ئەدىلى — ئادالەتنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ئەل — يۇرت كۈندىن — كۈنگە روناق تاپتى. مانا خانزادە يۇنۇسخان گەرچە تەخت — سەلتەنەتكە تەھلىكە سېلىپ، ياغى باشلاپ كەلگەن بولسىمۇ، يەنىلا ئۇنى كەڭ قورساقلىق بىلەن كەچۈرۈۋەتتى. ئەل — ۋەتەن بۇ ۋاپادارلىق، مەردلىكلىرىنىمۇ ئەل — ئاۋام ئەۋلادمۇئەۋلاد يادلىغۇسى. ئاغاي قېرىنداشلىرى بولمىش ئۇل خانزادە شول تاپ — تا ئۆزىدىن مىننەتداردۇر دەپ ئويلايمەن. ھېچ بولمىسا بول ئەلگە ياغى باشلاپ كەلگىنىگە خىجىل بولۇر. قەلبىدە قېرىنداشلىق مېھرى قايتىدىن بىخلىنۇر، — سەيپىدئەلى ئالپ بىرنەچچە دەق — قە تۇرۇۋالغاندىن كېيىن گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — قىبلىگاھ — مىزغا مەلۇم قىلىدىغان ھەمدە ئۆتۈندىغان يەنە بىر ئىش بار ئىدى.

ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالپنىڭ كۆزىگە گۇمان بىلەن قارىۋەتكەندىن كېيىن ئىجازەت بەردى:

— خوش، قېنى دېسۇنلار.

— جانابى ئانھەزرىتىمگە تېخى قاراڭغۇ بولسا كېرەك. خانزادە يۇنۇسخان بۇ قېتىمقى لەشكىرىي يۈرۈشكە ئىككى ئاغد —

چىسى بىلەن ئىككى مەلىكىسىنىمۇ بىللە ئېلىپ كەلگەنىكەن. ئۇلارنى ئەمىر زادەم مىرزا مۇھەممەد ھەيدەر كۆرەگانى ئەسىرگە ئېلىپ قىرغىنىدىن ساقلاپ قاپتۇ. ئۇلار شول تاپتا كەمىنلىردە. نىڭ ھەرىمىدە پاناھلىنىۋاتىدۇ. ئالىيلرىغا مەلۇملۇق، يۇنۇس خاننىڭ چوڭ ئاغىچىسى ئىسان دۆلەت خېنىم كۆنچى ئەمىرى شىرھاجى بەگنىڭ زەئىپەسىدۇر، ئىككىنچى ئاغىچىسى شاھ بەگىم بولسا بەدەخشان ھۆكۈمدارى سۇلتان مۇھەممەدخان ئالىيلەرنىڭ مەلىكىسىدۇر. ھىدايەت ئەزەلىدۇر، ئىنايەت ئەبەدىدۇر. قىبلىگاھىمىزنىڭ ئاسماندەك كەڭرى كۆڭۈل خەزىنىسىدە ھەممەت، مېھىر — شەپقەت دۇردانىلىرى تولۇپ ياتقاندۇر. ئالىيلەردىن شۇنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلمەنكى، ئول ئاجدەزەلەرنى تۈركىستانغا كۈيۈسى بولمىش يۇنۇسخان ئالىيلەرنىڭ دەرگاھىغا يولغا سېلىپ قويساق، بۇنداق قىلساق، بىرنەچچىدىن، ئاغائى قېرىنداشلىرى بولمىش خانزادە ئالىيلەرنى ئۆزلەنىڭ مەرد، كەڭ قورساقلىقلىرىدىن مىننەتدار بولىدۇ. قېرىنداشلىق مېھرىنى تاج — سەلتەنەتتىن ئۈستۈن كۆرىدىغانلىقلىرىنى، ھەممۇ قېرىنداشلىق مېھرىنى ئەسلىرىدە مەھكەم ساقلىغانلىقلىرىنى بىلىپ قالىدۇ. ئىككىنەنچىدىن، قىلمىشىغا پۇشايماق قىلىپ، تەخت دەۋاسى قىلىشتىن ۋاز كېچىدۇ. ھېچبولمىغاندا خېلى بىر مەزگىلگىچە تەسەررۇپىمىزغا لەشكەر تارتىپ كېلىشتىن ئۆيلىدۇ. ئۈچنەنچىدىن، نىزا — ئاداۋەت يۈيۈلۈپ، قېرىنداشلىق، تۇغقاندارچىلىق ئەسلىگە كېلىدۇ. تۆتىنچىدىن، كۆنچى ئەمىرى شىرھاجى بەگ، بەدەخشان ھۆكۈمرانى سۇلتان مۇھەممەدخانلارنىڭ دۈشمەنلىكىدىن، تەھلىكىسىدىن پارىغ بولىدىلا. بەشىنچىدىن، خان ئالىيلەرنىڭ بۇ كەڭ قورساقلىقى ئەل — يۇرتقا تارايدۇ. ھۆكۈمدارلار ئۈچۈن ياخشى نامنىڭ تارىلىشىمۇ نۇسرەتتۇر. سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ كۆرسەتكەن ئورۇنلۇق سەۋەبلىرى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى ئويغا سېلىپ قويدى.

«ئاغام يۇنۇسخاننى قوبۇۋەتكەن يەردە، خاتۇن — بالىلىرىنى

قويۇۋېتىپ، يولغا سېلىپ قويۇش قانچىلىك ئىش ئىدى. ئەمىرۇل ئۆمەرا ھەزرەتلىرى راست دەيدۇ. مۇشۇنىڭ بىلەن ئاغام تاج - تەختكە دەۋاگەر بولۇشتىن ۋاز كەچسە ئەجەب ئەمەس. شۇنداقلا بولىدىغان بولسا، مەنمۇ خەتەرلىك بىر رەقىبتىن ئادا بولۇپ خا - تىرجەم بولۇپ قالمەن...»

— ئېيتقانلىرى بەرھەق، — دېدى ئىسمان بۇغاخان، — گەرچە ئاغام بىلەن يۈز كۆرۈشەلمىگەن بولساممۇ، يەڭگىلىرىم بىلەن جىيەن قىزلىرىم بار ئىكەن. مۇشۇ باھاندا ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈپ ئەھۋال سوراپ قوياي. شاھانە داستىخان سېلىپ ئۈزد - تىپ قوياي. ھە راست، سەر كەردە - لەشكەرلىرىمىز قورۇقچىلىق قىلىپ ئۇلارنى تۈركىستان ھۇدۇدلىقىغا يەتكۈزۈپ قويسۇن.

— ئالەمچە ھىممەت قىلىدىلا ئالىيلىرى.

سەيپىدئەلى ئالىپ قاتارلىق بارلىق ئەمىر - سەر كەردىلەر سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ بۇ كاتتا مەردلىكىگە يەنە بىر قېتىم مەدھىيە ئوقۇشتى.

سۇلتان ئىسمان بۇغاخان خانىش، توقاللىرىنى جەم قىلىپ ئانارلىق باغدا كاتتا زىياپەت داستىخاننى راسلاپ ئىسمان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىمنى كۈتۈۋالدى. ئۇلارغا ئالاھىدە ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈردى. زىياپەت سورۇنىدا ئەدەپ ساقلاپ ئولتۇردى. بولۇنغان جەڭ ھەققىدە، ئاكىسىنىڭ لەشكەر باشلاپ كەلگەنلىكى ۋە يېڭىلىپ قېچىپ كەتكەنلىكى ھەققىدە پەقەتلا ئېغىز ئاچمىدى. ئۇلارغا گويا تۇغقان يوقلاپ كەلگەن ئەزىز مېھمانلاردەك مۇئامىلە قىلدى، ھەتتا يۇنۇسخاننىڭ چوڭ قىزى مېھرىنىڭ خېنىمنى قۇچىقىغا ئېلىپ ئەركىلەتتى، ئاندىن ئىككى يەڭگىسى بىلەن ئىككى جىيەن قىزىغا ئوپمۇ ئوخشاش قىلىپ ئون توپتىن خوتەن ئەتلىسى، ياركەنت شايبىسى، ئۈچ يۈرۈشتىن ئالتۇن زىبۇ زىننەت - لەرنى سوۋغا قىلدى ۋە سانىز مىرزىنى مىڭ نەپەر لەشكەر بىلەن قورۇقچىلىق قىلىپ ئۇلارنى تۈركىستان تەۋەسىگە يەتكۈزۈپ قو - يۇشقا بۇيرۇدى.

ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىم بولسا ئىسان بۇغا -
خاننىڭ بۇ قەدەر مەرد، سېخىيلىقىدىن قاتتىق تەسىرلەندى، ھا -
ياجاندىن كۆزلىرىگە لىق ياش ئالدى.

55

سەمەرقەنت.

شۇ كۈنلەردە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ خاتىرجەملىكى
بۇزۇلغانىدى. ھىرات ئەمىرى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا ئۇنىڭ خاند -
لىق سەلتەنەتىنى ئېتىراپ قىلغان، ئوچۇق - ئاشكارا ھالدا دۈش -
مەنلىك ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللانمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ
بەلخ ئەمىرى ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ئاستىرتتىن تىل بىرىكتۈ -
رۈپ، سەمەرقەنت تەختگاھىنىڭ يەنە بىر دەۋاگىرى مەرھۇم
خانزادە ئابدۇللا تىپخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى مۇھەممەد جۈگىنى
ئىسىيان كۆتۈرۈشكە، سەمەرقەنتكە ھۇجۇم قىلىشقا ھەدەپ كۈش -
كۈرتۈۋاتتى. ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق بۇ ئەھۋاللاردىن تولۇق
خەۋەر تاپقان ئەبۇسەئىد مىرزا ئۆز سەلتەنەتكە خەۋپ بولۇپ تۇر -
غان بۇ رەقىبلىرىگە قانداق تاقابىل تۇرۇش، قايسىسى بىلەن ئىت -
تىپاقلىشىپ، قايسىسىنى يوقىتىش ھەققىدە بىر قارارغا كېلە -
مەي باش قېتىنچىلىقتا قالغانىدى. ئۇ ئاۋۋال ئوبۇلقاسىم بابۇر
مىرزىنى نەزەردىن ساقىت قىلدى. چۈنكى، ئەينى يىلى سەمەرقەنت
شەھىرىنى قىرىق كۈن مۇھاسىرىگە ئېلىپمۇ ھېچبىر نەتىجىگە
ئېرىشەلمىگەن ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا ئەبۇسەئىد مىرزىدىن
سۈلھى تەلەپ قىلغان، ئۇنىڭ خانلىق سەلتەنەتىنى ئېتىراپ قى -
لىپ ئىتائەت بىلدۈرگەن، ئۆز ئارا دۈشمەنلەشمەسلىك، رەقىبلەر -
گە بىرلىكتە قارشى تۇرۇش ھەققىدە سۈلھى تۈزۈشكەندى. تا بۇ

كەمگىچە ئوبۇلقاسم بابۇر مىرزا سەمەرقەنت ئەختىگاھىغا تاپشۇ-
رۇشقا تېگىشلىك ئولپانلارنى ھەر يىلى ۋاقتى - قەرەلىدە تاپشۇ-
رۇپ، ئوردىغا سالامغا كېلىپ تۇرۇۋاتاتتى. ئەبۇسەئىد مىرزمۇ
دەسلەپتە يىلدا بىرەر قېتىم ھىراتقا بېرىپ تۇرغانىدى. يېقىنقى
ئىككى يىلدىن بېرى ئافغانىستان، سىيستان.. قاتارلىق ئەللەر-
گە قىلغان لەشكىرىي يۈرۈش بىلەن بولۇپ كېتىپ، ھىراتقا
بارالمىغان، ئوبۇلقاسم بابۇر مىرزمۇ ئولپانلارنى ئەۋەتىپ بېرىپ
سەمەرقەنتكە كېلىپ خانغا كۆرۈنۈش قىلمىغانىدى. ئەبۇسەئىد
مىرزا گەرچە ئۇنىڭ ساداقىتىدىن گۇمانلانسىمۇ، لېكىن تېخىچە
ئېغىزغا ئالغۇدەك ئوچۇق - ئاشكارا ھەرىكىتىنى سەزمىگەندى.
مۇھەممەد جۇگى بولسا پۈت دەسسەپ تۇرغىدەك تۈزۈك زېمىننىڭ
تايىنى يوق لاماكان ھالەتتە يۈرەتتى. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ قولىدا
سەمەرقەنتكە باشلاپ كېلىپ ھۇجۇم قىلغۇدەك تۈزۈك لەشكىرى
يوق ئىدى. مانا مۇشۇ ئىككى تەخت دەۋاڭسىزىنى نەزەردىن ساقىت
قىلغان ئەبۇسەئىد مىرزا بارلىق دىققىتىنى بەلخ ئەمىرى ھۈسەيىن
بايقاراغا قاراتقاندى. بۈيۈك ئىستېلاچى ئەمىر تۆمۈرنىڭ ئىك-
كىنچى ئوغلى ئۆمەر شەيخنىڭ چەۋرىسى ھېسابلانغان ھۈسەيىن
بايقارانىڭ ئەمدىلا يىگىرمە ياشقا كىرگىنىگە قارىماي نام - شۆھ-
رىتى تارىلىشقا باشلىغانىدى.

ھەئە، ئۇ بىر مەزگىل ئىنىسى سۇلتان ھۈسەيىن مىرزىغا
نۆكەر بولۇپ، ئىنىسىدىن ھوقۇق، مەرتىۋە تالاشماي، ھاكىمىيەت
ئىشلىرىغا ساداقەتمەنلىك بىلەن قارىشىپ بەردى. كېيىن ئىنىسى
ئۇنىڭغا بەلخ ۋىلايىتىنى بەردى. ئۇ بەلخكە ئەمىر بولغاندىن كې-
يىن بىرىنچى بولۇپ يېنىغا لەشكەر جۇغلاشقا كىرىشتى. ئەمما
ئىنىسى بىلەن پەقەتلا تىركەشمىدى. ئىنىسىنىڭ پەرمانلىرىغا
ساداقەتمەنلىك بىلەن بويسۇندى. لېكىن، ئەتراپىدىكى سۇلتانلار-
نىڭ تەسەررۇپىغا، بولۇپمۇ ماۋەرائۇننەھر ھۆكۈمدارى ئەبۇسەئىد
مىرزىنىڭ تەسەررۇپىغا پات - پات تاجاۋۇز قىلىپ زېمىننى كې-
ڭەيتىشكە كىرىشتى. ئىككى يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە بىس-

تام، دامغان... قاتارلىق جايلارنى بېسىۋالدى. گۆرگان دەرياسىدىن ئۆتۈپ ئۇ يەردىكى ئۆزبېكلەرنى تەسەررۇپىغا ئالدى. ئۇنى ئانچە كۆزگە ئېلىپ كەتمىگەن ئەبۇسەئىد مىرزا شەخسەن ئۆزى لەشكەر تارتماي، سەرگەردىسى مىرزا مۇھەممەد ئەلى باخشىنى ئۈچ مىڭ لەشكەردىن تەركىب تاپقان ئىلغار قوشۇنغا باش قىلىپ قولىدىن كەتكەن زېمىنلارنى قايتۇرۇۋېلىشقا ئەۋەتتى. ھۈسەيىن بايقارا بۇ كۈچلۈك ياۋ ئالدىدا قىلچە تەمتىرەپ قالمىدى. ئەپلىك يەر شاردا. ئىتى، پۇختا جەڭ تەدبىرى ۋە يېتىلگەن قىلىچىۋازلىق ماھارىتىگە تايىنىپ ئازغىنە نۆكەرلىرى بىلەن ئۈچ مىڭ كىشىلىك قوشۇننى تۇنجى جەڭدىلا پۈتۈنلەي مەغلۇپ قىلدى. ئەنە ئاشۇ غەلبىسىدىن كېيىن يۈرىكى تېخىمۇ يوغىنىغان ھۈسەيىن بايقارا بىر تەرەپتىن ھىرات ئەمىرى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا بىلەن مۇناسىۋىتىنى ياخشىلىغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن خارەزىم، قەندىھار ۋىلايەت-لىرىگە ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. شۇ سەۋەبتىن ئەبۇسەئىد مىرزا ھۈسەيىن بايقارانى تەخت - سەلتەنەتنى ئۈچۈن كۈچلۈك تەھدىت ھېسابلاپ، ئۇنىڭغا قارشى شەخسەن لەشكەر تارتىشقا تەييارلانغانىدى، شۇنداقتىمۇ كۆڭلى يەنىلا خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. چۈنكى، ئايغاقچىلىرى ئۇنىڭغا مۇھەممەد جۇگىنىڭ دەشتى قىپ-چاق ھۆكۈمدارى ئوبۇلخەيرخان ھۇزۇرىغا ياردەم سوراپ كەتكەن-لىك خەۋىرىنى يەتكۈزگەنىدى. ئەينى يىلى سەمەرقەنت تەختىنى ئىگىلىۋالغان باجىسى ئابدۇللا مىرزىدىن ئوبۇلخەيرخاننىڭ لەشكېرى ياردىمى بىلەن ماۋەرائۇننەھەر سەلتەنەتنى تارتىۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان ئەبۇسەئىد مىرزا، كېيىنكى يىللاردا ھاكىمىيەتتىكى مۇستەھكەملەپ ئوبۇلخەيرخاننىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن خېلىلا قۇتۇلغان بولسىمۇ، كۈندىن - كۈنگە قۇدرەت تېپىۋاتقان بۇ قوش-نىسىنىڭ يەنىلا چىرايىغا قاراشقا، ھەرقانداق ئىشتا ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىلىشقا مەجبۇر ئىدى. تەختتە ئولتۇرغان دەسلەپكى يىللاردا پات - پات سوۋغا - سالام ئەۋەتىپ دوستلۇقىنى، مىند-نەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ تۇرغان بولسىمۇ، يېقىنقى ئىككى يىلدىن

بېرى زېمىن تەسەررۇپىنى كېڭەيتىش بىلەن بولۇپ كېتىپ بار - دى - كەلدىسى سۇسلاپ قالغان، سوۋغا - سالاملارنىمۇ ئەۋەتمىگەندى. شۇ سەۋەبتىن يۈزسىز ئوبۇلخەيرخاننى مۇھەممەد جۇڭگىي ئۆلمەيدۇ، لەشكېرى ياردەم بەرمەيدۇ دېگىلى بولمايتتى. ناۋادا ئوبۇلخەيرخان مۇھەممەد جۇڭگىغا ياردەم قولىنى سۇنىدىغانلا بولسا، ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ ئۇنىڭدىن دەرھال يۈز ئۆرۈشى، كېلىشىمنى يىرتىپ تاشلىشى ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى. ئۇ چاغدا ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ بىر ئەمەس ئۈچ رەقىبىكە تەڭ تاقابىل تۇرۇشىغا توغرا كېلەتتى. شۇڭا ئۇ ھۈسەيىن بايقاراغا قارشى دەرھال لەشكەر تارتىش - تارتىمىلىق ئىشىدا بىر قارارغا كېلەلمەي ئىككى تايىن بولۇپ تۇرۇپ قالغانىدى. شۇ كۈنلەردە سەمەرقەنت سەركەردە - لەشكەرلىرى بارلىق لەشكېرى تەييارلىقلارنى پۈتكۈزۈپ تەق بولۇپ تۇرۇشقان بولۇپ، ئۇلارغا پەقەت ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ پەرمانىلا كەم ئىدى. ئوبۇلخەيرخاننىڭ نىيەت - مۇددىئاسىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن دەشتى قىپچاق دالىسىغا ئايغاقچى ئەۋەتكەن ئەبۇسەئىد مىرزا تېخىچە ئېنىق بىر مەلۇمات تاپشۇرۇۋالالمىغانلىقى ئۈچۈن، سەركەردە - لەشكەرلىرىگە پەرمان بېرىشكە ئالدىرىمايۋاتاتتى.

ھەئە، بۈگۈن ئۇنىڭ ئايغاقچىلارنىڭ يولغا قاراپ كۈن ساناپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈۋاتقىنىغا بىر ئاي بولۇپ قالاي دېگەندى. لېكىن ئايغى چاققان، كىرەلمەيدىغان تۆشۈكى يوق قابىل ئايغاقچىلىرىدىن تېخىچىلا خەۋەر يوق ئىدى.

«ئايغاقچىلارغا نېمە بولغاندۇ؟ ئاشكارىلىنىپ قالغانىدۇ ياكى ھىيلىگەر ئوبۇلخەيرخان مۇددىئاسىنى ئوردىسىدىكى ئەمىر - بەگلىرىدىنمۇ سىر تۇتقانمىدۇ - ياكى ۋەياكى خۇراسان تەرەپتىن مۇھەممەد جۇڭگى ھەققىدە كەلگەن خەۋەرلەر يالغانمىدۇ؟ ناۋادا مۇھەممەد جۇڭگى ئوبۇلخەيرخاننىڭ دەرگاھىغا ياردەم تەلەپ قىلىپ بارمىغان بولسا، ئايغاقچىلار خەۋەر ئالالماي كۈتۈپ يېتىشتىمىدەكەن؟ ئىلاھىم، مۇھەممەد جۇڭگىنىڭ دەشتى قىپچاققا چاپقان ئىدۇ»

تىنىڭ ئايىغى سۇنسۇن، ئوبۇلخەيرخانغا دادا لايىدىغان تىلى تۇتۇل-
سۇن. ئوبۇلخەيرخان دېگەن بۇ لەنتى تولىمۇ تۇتۇرۇقسىز، ئاچ
كۆز بىر نېمە. ئاز - تولا پايدا - مەنپەئەتنى دەپ مۇھەممەد جۇگى
دېگەن ئول بەدرەككە ياردەم قولىنى سۇنماي قالمايدۇ. نېمىشقىمۇ
يېقىندىن بېرى ئول ئاچ كۆزگە پىشكەش يوللىمىغاندىمەن. ھەر -
قانچە پىشكەش قىلساممۇ بىكار. نەچچە يىلدىن بېرى جۇغلىغان
خەزىنەمنى ئەۋەتكەن بولساممۇ يەنىلا يۈزى بولمايتتى. چۈنكى،
ئاچ كۆز ئادەم دېگەن نائەھلى كېلىدۇ، ئۇلاردا يۈز بولمايدۇ. سوۋ -
غا ئەۋەتمەيمۇ ياخشى قىلغان ئىكەنمەن. مەيلى، مۇھەممەد جۇگىغا
ياردەم قولىنى سۇنسا سۇنسۇن. نېمىدىن قورقاتتىم. نەچچەن يىل -
دىن بېرى مەنمۇ جىم ياتىدىم. يەتكىچە خەزىنە، ئوزۇق - تۈ -
لۈك، لەشكەر جۇغلىدىم. خانزادە يۈنۈسخاننى موغۇلىستانغا -
ئىنىسى سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەلتەنەتسىگە قارشى يولغا سال -
غاندىن بېرى، موغۇلىستان تەختگاھىنىڭ تەھلىكىسىدىن خېلى
ئارام تېپىپ قالغان بولغاچقىمۇ خەزىنە، لەشكەردىن چىقىم تارت -
مىدىم. پەقەت ھۈسەيىن بايقارا دېگەن سېرىق تۈك ھالىغا باقمىي
بۇرۇتۇمغا چالما تىزىشقا ئۇرۇنۇۋاتىدۇ. ئاللاھ خالىسا ئۇنىڭ ئىشى -
نىمۇ تېزلا توغرىلايمەن. مۇھەممەد جۇگى ھازىر نەدىدۇ؟ ئوبۇلقا -
سىم بابۇر مىرزىنىڭ يېنىدىمىدۇ ياكى ئوبۇلخەيرخاننىڭ دەرگاھى -
دىمىدۇ؟ نېمىشقىمۇ ئىككى يىل ئاۋۋالقى جەڭدە ئاكىسى ئەھمەد
بىلەن قوشۇپ بىراقلا ئۇجۇقتۇرۇۋەتمىگەن بولغىدىم؟ سەركەردە -
لەرگە توختىماي قوغلاشقا، تۇتقان يەردە ئۆلتۈرۈشكە پەرمان بەرگەن
بولسام، بەلكىم ئول قاچقۇن بەدرەكنى تۇتۇپمۇ ئالاردى. بۈگۈنكى
كۈندە مەنمۇ بۇنچىۋالا تەڭلىكتە قالماستىم...»

ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ خىيالىنى كۆكسارايغا شەپە چىقارماي
پەم بىلەن كىرىپ كەلگەن ھۆدەيچى بەگنىڭ ئاۋازى ئۇزۇپ قويدى.
— قىبلىگاھىمغا مەلۇم بولغا، تۈركىستان ئەمىرى خانزا -
دە يۈنۈسخان قوبۇل قىلىشلىرىنى تەلەپ قىلىدۇ.
كۈتۈلمىگەن بۇ مەلۇماتتىن ئەبۇسەئىد مىرزا ھەيران قالدى.

قۇلىقىغا ئىشەنمىگەندەك ھۆدەپچى بەگدىن قاينىلاپ سورىدى:

— نېمىدېدىڭ؟ كىم كەپتۇ؟

— تۈركىستان ئەمىرى خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرى،

دېدى ھۆدەپچى بەگ تىلىنى چاپناپ.

قىچقارمىغان مېھماننىڭ كۈتمىگەندە يېتىپ كېلىشى ئەبۇ-

سەئىد مىرزىنى بىردىنلا ئويغا سېلىپ قويدى.

«خانزادە نېمىدەپ كەلگەندۇ؟ بىرەر خۇش خەۋەر ئېلىپ كەل-

گەنمىدۇ ياكى...»

● ئەبۇسەئىد مىرزا خىيالىنىڭ ئاخىرىنى يىغىشتۇرۇپ ھۆدەي-

چى بەگكە قارىدى:

— چاققان باشلاپ كىرسۇنلار.

يۇنۇسخان ھايال ئۆتمەي كۆكسارايدا پەيدا بولدى. يېنىدا ئۆ-

كەر بېشى بۇيانقۇلمۇ بار ئىدى. يۇنۇسخاننىڭ چىرايىنى غەم،

ئۈستىبېشىنى چاڭ باسقان بولۇپ، تۇرقىدىن نە ھۆكۈمدارغا خاس

سۆلەت، نە خانزادىگە خاس شەۋكەتنىڭ ئىزىنىمۇ تاپقىلى بول-

مايتتى. ئۇنىڭ تۇرقىغا تېزلا نەزەر تاشلىغان ئەبۇسەئىد مىرزا-

نىڭ كۆڭلىگە قاتتىق گۇمان چۈشتى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، قۇدرەتلىك خان ئالىيلىرىغا ئېھ-

تىرام بولغاي، — دېدى يۇنۇسخان تەختنىڭ ئالدىغا كېلىپ، بې-

شىنى تۆۋەن سالغىنىچە قول باغلاپ.

— ۋە ئەلەيكۈم ئەسسالام، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا، — مەر-

ھابا، ئالىيلىرىنىڭ دىدارىنى كۆرگىنىمدىن تولىمۇ خۇشالمەن.

● ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ يۇنۇسخانغا باشقىچە ھۆرمىتى بار ئى-

دى. شۇ دەقىقىدە ئۇ يۇنۇسخاننىڭ چىرايى - تۇرقىدىن ئېغىر

كېلىشمەسلىك كەلگەنلىكىنى، بولۇپمۇ ئىنىسى سۇلتان ئىسمان

بۇغاخاندىن قاتتىق يېڭىلىگەنلىكىنى پەرەز قىلغان بولسىمۇ، خا-

قانلارغا خاس سۈر - ھەيۋىسىنى بىر يانغا قايرىپ قويۇپ تەختتىن

دەس تۇردى. بۇ ئۇنىڭ يۇنۇسخانغا ئالدىغا كېلىپ ئۆزى بىلەن قول

ئېلىشىپ كۆرۈشسە بولىدىغانلىقىدىن بېشارەت بەرگىنى ئىدى.

ئادەتتە بۇ خان - سۇلتانلارنىڭ ئەڭ يېقىن كىشىلەرگە كۆرسە - تىدىغان ئالىي ئىلتىپاتى ئىدى.

ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئورنىدىن تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ يۇ - نۇسخان يۈگۈرۈپ دېگۈدەك تەختنىڭ تۈۋىگە باردى ۋە كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئىككى قولىنى تەڭلىدى. ئەمما ئەبۇسەئىد مىرزا بولسا قۇچىقىنى كەڭرى ئېچىپ باغرىنى تەڭلىدى - دە، سەل تەمتىرەپ قالغان يۇنۇسخاننى چىڭ قۇچاقلدى. بۇ كاتتا مېھىر - شەپقەت - تىن قاتتىق ھاياجانلانغان يۇنۇسخانمۇ ئەبۇسەئىد مىرزىنى مەھ - كەم قۇچاقلدى. شۇ دەقىقىدە ئۇ ئېرىپ كېتىپ باراتتى، كۆز چاناقلىرى لىق ياشقا تولغانىدى. ئەنە ئاشۇ يوسۇندا كۆرۈشۈش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ئەبۇسەئىد مىرزا يۇنۇسخاننى تەختنىڭ يېنىدىكى كۇرسىدا ئولتۇرغۇزدى. ھاياجاندىن ئۆپكىسى قازاندەك ئېسىلىپ كەتكەن يۇنۇسخاننىڭ تىلى پەقەتلا گەپكە كەلمەيتتى، چانقىدىن ئېتىلىپ چىقاي - چىقاي دەپ قالغان ياشلىرىنى سىڭدۈرۈۋېتىشكە تىرىشاتتى.

يۇنۇسخاننىڭ موغۇلىستانغا - ئىنىسى ئىسان بۇغاخانغا قارشى لەشكەر تارتقىنىدىن ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ خەۋىرى بار ئىدى، ھەم بۇ لەشكىرىي يۈرۈشنىڭ غەلبىسىگە چوڭ ئۈمىد باغ - لىغانىدى. شۇ تاپتا يۇنۇسخاننىڭ بىچارە تۇرقىغا قاراپ نېمە دەپ - يىشىنى، قانداق تەسەللى بېرىشىنى، گەپنى نەدىن باشلاشنى بىلە - مەي تۇرۇپ قالدى.

— ئالدىلىرىدا تولىمۇ خىجىلمەن ئالىيلىرى، — دېدى يۇ - نۇسخان بىر ھازادىن كېيىن زۇۋانغا كېلىپ، — بۇ قېتىمقى لەشكىرىي يۈرۈشتە قەشقەردە قاتتىق يېڭىلىپ پۈتۈنلەي مەغلۇپ بولدۇم. ئەسلى - ۋەسلىمدىن ئايرىلدىم، ھەممە تۇرقۇم مانا مۇ - شۇ. ئۆزۈمنىڭ لەشكەرلىرىملا ئەمەس، ئالىيلىرى كۆمەكلىشىش - كە بەرگەن سەمەرقەنت لەشكەرلىرىمۇ ئامان قالمىدى.

بۇ ئەھۋاللارنى بايىلا ئالدىنئالا مۆلچەرلەپ بولغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئۆزىنى خېلىلا تۇتۇۋالغانىدى.

مىي بەرمەي، بىر مەزگىل پاناھلىنىپ تۇرۇشقا بەرگەن ۋە تاش - كەنت ھاكىمى ئەمىر شەيخ جامالىددىنى يۇنۇسخاننىڭ ھەرقانداق بۇيرۇقىغا بويسۇنۇپ، خىزمىتىنى قىلىشقا پەرمان چۈشۈرگەندى. شۇ سەۋەبتىن شەيخ جامالىددىن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ھۆكۈمدارى ھېسابلاپ، يۇنۇسخاننى ئانچە كۆز - گە ئىلىپ كەتمەيتتى. يۇنۇسخان تاشكەنتتە بىر ئۆمۈر تۇرمايدۇ، موغۇلىستان سەلتەنەتنى قولغا ئالسىلا كېتىدۇ، تاشكەنت ئۆ - زۇمگە ئوڭچە قالىدۇ، دەپ ئويلايتتى.

ئۇ يۇنۇسخاننىڭ موغۇلىستان يۈرۈشىدە يېڭىلىپ قالغىنىدى - نى، يېڭىلىگەندىمۇ بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىدىن ئايرىلىپ ئاران بىرلا نۆكىرى بىلەن قايتىپ كەلگىنىنى كۆرۈپ بىردىنبىر جۇدۇنى تۇتتى، ئالدىغا كۆرۈشكىلىمۇ چىقمىدى. يۇنۇسخاننىڭ خانزادىلىك مەرتىۋىسىگىمۇ ھۆرمەت قىلمىدى. تۆۋەن دەرىجىلىك مەھرەملىرىگە بۇيرۇپ، يۇنۇسخاننى مەھكىمە سىرتىدىكى ئادەت - تىكى بىر قورۇغا جايلاشتۇردى - دە، ئازغىنە ئوزۇق - تۈلۈك ئەۋەتىپ بەردى، خىزمىتىگە مۇلازىمەت بەرمىدى. بۇ ئۇنىڭ يۇ - نۇسخاننى تۇرساڭ مۇشۇ يەردە تۇر، بولمىسا نەنى خالىساڭ شۇ يەرگە كەت، دېگىنى ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ئەدەپسىزلىكى، ئادەمگەرچە - لىككە يات قىلىقى يۇنۇسخانغا تولىمۇ ھار كەلدى. شۇنىڭ بىلەن شەيخ جامالىددىن بىلەن خوشلاشمايلا تاشكەنتتىن چىقىپ تۇر - كىستان تەرەپكە يول ئالدى. بىراق ئۇنىڭ تۈركىستاندىكى ئەھۋال - لىمۇ تاشكەنتتىكىدىن ئانچە پەرقلەنمىدى. ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكە، تاغىسى ئىرازان بارىن خېلى بۇرۇنلا قازا قىلىپ كەتكەن بولغاچقا، يۇنۇسخان تۈركىستان بەگلىرىگە زىيادە ھۆرمەت بىلدۈ - رۈپ ئىختىيارغا قويۇۋەتكەن، ئۇلارمۇ ئۆز ئالدىغا ئىش تۇتۇپ كۆنۈپ قالغانىدى. ئۇلار ئەبۇسەئىد مىرزىدىن ئىبارەت خاقاننىڭ ئەتەۋارلىشىغا، ھامىيلىق قىلىشىغا ئېرىشكەن، قولىدا تۈمەنگە يېقىن لەشكىرى بار يۇنۇسخاننى پەقەت ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمدارى دەپ ئېتىراپ قىلاتتى، ئالدىغا ۋاقتى - قەرەلىدە سالامغا كېلىپ

ھۆرمىتىنى بىلدۈرەتتى، ئەمما باشقا ئىشلارنى ئۆزى بىلگەنچە بېجىرەتتى، ئولۇس - ئايماقلارنى ئۆز ئالدىغا سورايتتى. ئۇلار سەرگەردە - لەشكەرلىرىدىن، شانۇ شەۋكىتىدىن ئايرىلىپ قالغان يۇنۇسخاننى كۆزگە ئىلمىدى، يۇنۇسخاننىڭ ئالدىدا ئۆزلىرىنى خىزمەتكار دەك ئەمەس، كاتتا بەگ - سۇلتانلار دەك تۇتتى. ھەتتا شۇنچىۋالا لەشكەرلىرىنى ھالاكەتكە مۇپتىلا قىلغانلىقى ئۈچۈن يۇنۇسخاننى ئەيىبلەشتىنمۇ ئايانمىدى.

شۇ دەقىقىدە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن تاشكەنت ھاكىمى شەيخ جامالىددىننىڭ، تۈركىستان بەگلىرىنىڭ ئۆزىگە تۈتەن قان مۇئامىلىسىنى چاقماق تېزلىكىدە كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، سېلىشتۇرۇپ چىققان يۇنۇسخاننى ئىچ - ئىچىدىن ئاچچىق بىر ھەسرەت قاپساپ كېلىۋاتاتتى.

ئەبۇسەئىد مىرزا يۇنۇسخاننىڭ زۇۋان سۈرمەي ئولتۇرغىنىدىكى كۆرۈپ يەنە كۆڭۈل ياساشقا كىرىشتى:

— زىيادە بىئارام بولمىسىلا ئالىيلىرى، جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان دەپتىكەن، ئاللاھ خالىسا تاجۇ تەختلىرىنى ھامان بىر كۈنى قوللىرىغا ئالالايدىلا.

يۇنۇسخان سۈكۈت قىلىپ تۇرۇشقا ئاخىر بەرداشلىق بېرەلمىدى. ئەبۇسەئىد مىرزاغا تاشكەنت ھاكىمى شەيخ جامالىددىن بىلەن تۈركىستان بەگلىرىنىڭ قىلغان يۈزسىزلىكىنى خۇددى كىچىك بالا دادىسىغا دادلاپ بەرگەندەك دادلاپ بەردى.

ئەمدى سۈكۈت قىلىپ ئولتۇرۇش نۆۋىتى ئەبۇسەئىد مىرزاغا كەلگەندى. ھەئە، ئۇنىڭ كالىسىدا كەسكىن زىددىيەت باشلانغانىدى. ئۇ ئىلكىدە ھېچنېمىسى قالمىغان، غېرىب - مۇساپىر - دىن پەرقى يوق يۇنۇسخاندىن ۋاز كېچەلمەيتتى. ئۇنىڭ يۇنۇسخانغا بۇنداق ۋاپادارلىق كۆرسىتىشى قانداقتۇر يۇنۇسخاننىڭ ئۆزىگە باجا كېلىدىغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس ئىدى، پەقەت يۇنۇسخانلا ئۇنىڭ تەسەررۇپىنى، تەخت - سەلتەنەتنى موغۇلىستان ھۆكۈمدارى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ تەھدىتىدىن، تاجاۋۇزىدىن، پاراكەندىدىن.

چىلىك سېلىشىدىن توسۇپ قالالايدىغانلىقىغا ئۇ ھېلىمۇ قاتتىق ئىشىنەتتى. يېنىدا يۇنۇسخان بولسىلا قۇدرەتلىك قوشنىسى بولغان موغۇلىستان تەرەپتىن خاتىرجەم بولالايتتى. شۇڭا ئۇ ھەر-قانچە بەدەل تۆلىسىمۇ، يۇنۇسخاننى يەنە بىر قېتىم يۆلەش نىيىتىگە ئاللىقاچان كېلىپ بولغانىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ بەشىنى قا-تۇرۇۋاتقىنى تاشكەنت ھاكىمى شەيخ جامالىددىننىڭ ئىشى ئىدى. گەرچە شەيخ جامالىددىن ئۇنىڭ تەسەررۇپىدىكى بىر شەھەرنىڭ ھاكىمى، قول ئاستىدىكى ئەمىر بولسىمۇ، ئەمما شەيخ جامالىددىننىڭ تاشكەنتتە تەسىرى ئىنتايىن چوڭقۇر ئىدى. مىرزا ئۇ-لۇغبەگ دەۋرىدىلا تاشكەنتكە ھاكىم بولغان شەيخ جامالىددىننىڭ ئىلكىدە ئۇنىڭ ئۈچۈن جان پىدالىق كۆرسىتىشكە تەييار تۇرغان نەچچە مىڭلىغان خاس نۆكۈرى، شەخسىي خەزىنىسىدە يېتىپ ئاشىقچە مال - دۇنياسى بار ئىدى. ئەبۇسەئىد مىرزا دەشتى قىپ-چاق ھۆكۈمدارى ئوبۇلخەيرخاننىڭ ياردىمى بىلەن سەمەرقەنت تەختىگە چىققاندىن كېيىن، شەيخ جامالىددىن بىرىنچى بولۇپ نۇرغۇن قىممەت باھالىق سوۋغا - سالاملارنى ئېلىپ كېلىپ، ئۇ-نى تەبرىكلىگەن، خانلىق سەلتەنەتنى ئېتىراپ قىلغانىدى. شۇ سەۋەبتىن ئەبۇسەئىد مىرزا ئۇنىڭ تاشكەنت شەھىرىنىڭ ھاكىمىلىق مەرتىۋىسىگە تەگمىگەن، ھەتتا يارلىق چۈشۈرۈپ ئوردى-سىدا باش ۋەزىرلىككە تەڭ كېلىدىغان ئەمەل - مەرتىۋە دەستىكى ئىنئام قىلغان، ئەتىۋارلىق ئەمىرلىرى قاتارىدا مۇئامىلە قىلىپ ئۆزىگە يېقىن تۇتۇپ كەلگەنىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەبۇسەئىد مىرزا شەيخ جامالىددىندىن خېلىلا ئىھتىيات قىلاتتى. ئوردىسىغا سالامغا كەلسە ئورنىدىن تۇرۇپ سالامنى ئىلىك ئالاتتى. شۇڭا ئۇ ھازىر يۇنۇسخانغا ياخشى مۇئامىلە قىلمىغانلىق گۇناھى ئۈچۈن شەيخ جامالىددىننى ئەيىبلىيەلمەيتتى. بولۇپمۇ ھۈسەيىن بايقارا بىلەن مۇھەممەد جۇگىنىڭ ئاشكارا، ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزانىڭ يوشۇرۇن تەھدىتىگە ئۇچراۋاتقان مۇشۇنداق جىددىي پەيتتە شەيخ جامالىددىننىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىپ يەنە بىر دۈشمەن كۆپەيتىۋې-

لىشىنى ھەرگىز خالىمايتتى. ئۇنىڭچە تۈركىستان بەگلىرىنىڭ ئىشى ئاسان ئىدى. يۇنۇسخان قايتىدىن باش كۆتۈرۈپ ئەتراپىغا بىرنەچچە مىڭ لەشكەر جۇغلىيالىسىلا خانزادىلىك مەرتىۋىسى، ھۆكۈمدارلىق سۈر — ھەيۋىسى بىلەن تۈركىستانغا بارسا، ئۇ يۈز — سىز ئەمىرلەر يەنە ئۇنىڭ ئەتراپىغا جۇغلىشاتتى. ئۇنىڭ ھۆ — كۈمرانلىقىنى ئېتىراپ قىلىشاتتى. بىراق ھازىر بىر تەرەپتىن ھۈسەيىن بايقاراغا قارشى لەشكەر تارتىش، يەنە بىر تەرەپتىن مۇ — ھەممەد جۇگىنىڭ تۇيۇقسىز ھۇجۇمىدىن مۇداپىئە كۆرۈش ئۈچۈن تەييارلىنىۋاتقان مۇشۇنداق پەيتتە ئەبۇسەئىد مىرزا يۇنۇسخانغا بىرنەچچە مىڭ ئەمەس، بىرنەچچە يۈز لەشكەرمۇ بېرەلمەيتتى. مۇشۇ سەۋەبتىن ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ تىلى تۇتۇلۇپ، بېشى قە — تىپ قالغانىدى.

«قانداق قىلسام بولۇر، يۇنۇسخاننى يېنىمدا ئېلىپ قالسام ھەرگىز بولمايدۇ. ناۋادا بۇنىڭدىن ئىنىسى ئىسان بۇغاخان خەۋەر تاپسا پەرغانىگە، ئەندىجان شەھىرىگە يەنە لەشكەر تارتىپ كېلىدۇ. ئول چاغدا مەن تۆت تەرەپتىن ئەڭلا كەلگەن دۈشمەنلىرىمگە تەڭ كېلىپ بولالمايمەن. ئۇنى تاشكەنتكە ئەۋەتىشنىڭ ئەمدى ئورنى قالمىدى. شۇ تۇرقىدا ئۇ مەندىن كاتتا ئۈمىد كۈتۈپ تۇرۇپتۇ، ئۈمىدىسىز لەندۈرسەم ھەرگىز بولمايدۇ. موغۇلىستانغا يېقىنراق، چېگرىغا يېقىن كىچىكرەك بىرەر يۇرتنى ۋاقىتلىق پاناھگاھ قە — لىپ بەرسەم قانداق بولۇر؟ يۇنۇسخان شۇ يەردە تۇرۇپ چېچىلىپ كەتكەن قوۋمنى يىغسا، ئەتراپىغا قايتىدىن لەشكەر توپلىسا.. ئىشقىلىپ يۇنۇسخان موغۇلىستانغا يېقىن بىر يۇرتتا ئىسان بۇ — غاخاننىڭ كۆزىگە قالدغان مىخ بولۇپ تۇرسا، ئىسان بۇغاخان بۇ تەرەپكە ئالدىراپ لەشكەر تارتىشقا پىتىنالمايدۇ. ئۇنىڭچە مەنمۇ ھۈسەيىن بايقارا تەھلىكىسىنى تىنچىتارمەن. ھەئە، شۇنداق قىلاي، قالدى ئىشلارغا كېيىن باش قاتۇرارمەن. ئۇنىڭغىچە يۇ — نۇسخانمۇ جىم ياتماس...»

مۇشۇلارنى خىيالدىن ئۆتكۈزگەن ئەبۇسەئىد مىرزا خېلىلا يەڭگىلەپ قالدى. يۇنۇسخانغا تاشكەنت ھاكىمى شەيخ جامالىد - دىنى يەتكىچە ئەيىبلەپ بەردى، ھەتتا ئاغزىنى بۇزۇپ تىللىدى. ئاندىن ئۆزىنىڭ ھۈسەيىن بايقاراغا قارشى لەشكەر تارتىشقا ھا - زىرلىنىۋاتقانلىقىنى، مۇھەممەد جۇگىنىڭ تەخت دەۋاسى قىلىپ ئوبۇلخەيرخان ئوردىسىغا ياردەم تەلەپ قىلىپ كەتكەنلىكىنى، ئو - بۇلقاسم بابۇر مىرزىنىڭ ساداقىتىدىن گۇمانلىنىدىغانلىقىنى با - يان قىلدى.

— مېنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىم مۇشۇ، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ئەسلىدە ئالىيلرىغا بىر تۈمەن لەشكەر بېرىپ تۈركىستانغا يولغا سالغان بولسام، شەيخ جامالىد - دىننىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىنى ئېلىپ تاشلاپ ياساققا تارتقان بولسام ياخشى بولاتتى. ئاتا - بابىلىرىمىز يولۋاسنى يەڭگەن باتۇر ئەمەس، ئاچچىقىنى يەڭگەن باتۇر دەپتىكەن. ھازىرچە بۇ دەرد - ئىسەلەرنى ئىچىمىزگە سىڭدۈرۈۋەتكەچ تۇرايلى. شەيخ جامالىد - دىندىن ئالىدىغان ھېساب نېسىگە قالغىچ تۇرسۇن. ناۋادا كىچىك كۆرمىسىلە پەرغانە ۋادىسىدىكى ئەندىجانغا تەۋە يەتتەكەنتتە تۇ - رۇپ، چېچىلىپ كەتكەن جامائەتلىرىنى يىغقايلا، ھەمدە ئاۋامغا لەشكەر ئالۋىنى سېلىپ تەييارلىق كۆرگەيلا. مەن بۇ تەرەپتىكى ئىشلارنى بىر ياقلىق قىلىپ بولغاندىن كېيىن، قالدى ئىشلارنى مەسلىھەتلەشسەك قانداق دەيدىلا؟

— تولا ئوبدان. ئالىيلرىنىڭ چەكسىز ھىممىتىگە تەسەن - نا، — دېدى يۇنۇسخان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — كۆرسەتكەن بۇ ھىممەتلىرىگە چوقۇم جاۋاب قايتۇرىمەن.

— ھەرگىز ئۇنداق دېمىسۇنلار، سىلى - بىز قېرىنداشمىز. مىسالى، بىر دەرەخنىڭ ئىككى تال شېخى ئەمەس، ئاشۇ دەرەخنىڭ شېخىدا مېۋىلىگەن بىر تال ئالىمنىڭ ئىككى تەرەپىدۇرمىز. ئاللاھ نېسىپ قىلغان ھەرنە پاراغەتنى تەڭ كۆرگەيمىز.

ئەبۇسەئىد مىرزا يەتتەكەنتنى يۇنۇسخانغا بەرگەنلىكى، بۇ تەۋەدىكى بارلىق پۇقرالارنىڭ يۇنۇسخانغا شەرتسىز بويسۇنۇشى كېرەكلىكى ھەققىدە يارلىق چۈشۈردى، ئاندىن ئەندىجان ئەمىرىگە يۇنۇسخانغا لەشكېرى ۋە ماددىي جەھەتتىن ياردەمدە بولۇش توغرىسىدا ئايرىم يارلىق يوللىدى.

— بول ئالىي دەرگاھقا ئىككى قولۇمنى كۆتۈرۈپلا كېلىپ قالدىم، — دېدى يۇنۇسخان خىجالىتىنى بىلدۈرۈپ، — ئالىيلىرىمىزغا سوۋغا - پىشكەش قىلغۇدەك ھېچنېمە يوق، ناۋادا مەقبۇل كۆرسىلە مۇنۇ باھادىر نۆكىرىمنى سوۋغا قىلاي. ئۆزلىرىگە غۇلام قىلىۋالغايلا.

يۇنۇسخان گېپىنى تۈگىتىپ نۆكەر بېشى بۇيانقۇلىغا لاپىدە قارىدى. يولدا كەلگۈچە يۇنۇسخان بۇ ئىشنى بۇيانقۇلى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئۇنىڭ رازىلىقىنى ئېلىۋالغانىدى. شۇڭا بۇيانقۇلى دەس ئورنىدىن تۇرۇپ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزاغا چوڭقۇر سالام بەردى:

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىز قوبۇل قىلسا، بارلىقىمنى ئاتا پىرىمىمنى قىلىشقا رازىمەن.

شۇ دەققىدە ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ يۇنۇسخاننى بۇ بىردىن - بىر نۆكىرىدىن ئايرىۋەتكۈسى يوق ئىدى. قوبۇل قىلماي دېسە، يۇنۇسخاننىڭ سوۋغىتىمنى ياراتمىدى دەپ غۇرۇرىغا تېگىپ قولىنى يۇشىدىن ئەنسىردى. چىرايىغا زورلاپ كۈلكە يۈگۈرتتى:

— قوبۇل قىلمايدىغان، بىر ئەمەس مىڭ نۆكەرگە تەڭ قىلىپ قوبۇل قىلىمەن. تۇرقىدىن ھەقىقىي شىر يۈرەك ئەزىمەتلىكى كىچىك تۇرىدۇ. ئالىيلىرىنىڭ كاتتا سوۋغىسىغا كۆپتىن - كۆپ رەھمەت.

ئەتىسى يۇنۇسخان ئەبۇسەئىد مىرزا يوللۇق تۇتقان ئون تۆت گىلىك سوۋغات، يۈز ئاتلىق نۆكەر بىلەن يەتتەكەنتكە قاراپ يولغا چىقتى.

يۇنۇسخاننى ئوردا دەرۋازىسىغىچە ئۈزتىپ قويۇپ قايتىپ كىرگەن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا كۆكسارايىنىڭ ئالدىدىكى قېرى چىنارنىڭ تۈۋىدە ئىچ - ئىچىدىن بۇقۇلداپ يىغلاۋاتقان بۇياتقۇلى بىلەن دوڭقۇرۇشۇپ قالدى. بۇياتقۇلى خاننى كۆرۈپ دەرھال يىغىدى. سىنى توختاتتى - دە، كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ قەددىنى رۇسلىدى.

— نېمىگە يىغلايسەن يىگىت. كۆز يېشى باھادىر ئەزىمەتكە ياراشمايدۇ، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا.
— پاسىبانىمدىن ئايرىلىش ئازابىغا بەرداشلىق بېرەلمىدىم، — دېدى بۇياتقۇلى راست گەپنى قىلىپ، — شۇنچە يىلدىن بېرى ئول پاسىبانىمدىن بىر قەدەممۇ ئايرىلىپ باقمىغانىكەنمەن، جانابى قىبلىگاھىمغا راست گەپنى قىلسام، موغۇلىستان لەشكەر - لىرى پاسىبانىمىزنى كۆيۈمچان ئىككى ئاغچىسىدىن، سۆيۈملۈك ئىككى پەرزەنتىدىن ئايرىۋەتكىنى بىلەن ئىككىمىزنى پەقەتلا ئايرىۋېتەلمىگەنىدى. ھەتتا جېنىمىزنى ئالىقنىمىزغا ئېلىپ قاچقان چىغىمىزدىمۇ، ھەر - ھەر خەتەرلىك تاغ - داۋانلاردىمۇ ھەم - نەپەس بولغان ئىدۇق...

ئەبۇسەئىد مىرزا بۇياتقۇلىنىڭ گېپىنى بۆلدى:
— نېمىدېدىڭ، يۇنۇسخان ئالىلىرى بالا - چاقىلىرىدىن ئايرىلىپ قالدىمۇ؟
— شۇنداق ئانھەزىرىتىم، ئۇلارنىڭ ئۆلۈك - تىرىكلىكىدىن تېخىچە خەۋەر يوق. پاسىبانىم نومۇس قىلىپ بۇ ئەھۋالنى سىلدىن يوشۇردى.
ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ قوشۇمىلىرى تۇرۇلۇپ كەتتى. ۈۈجۈ - دىنى ھېسداشلىق، ئىچ ئاغرىتىش، ئەپسۇسلىنىش تۇيغۇلىرى چىرمىۋالدى.

— ئاللاھ ئۇلارنى پاناھدا ساقلىغاي، يۈنۈسخان ئالىيلىرى بىلەن ساق - سالامەت كۆرۈشۈشكە نېسىپ قىلغاي. — ئېيتقانلىرى كەلگەي ئىلاھىم.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بۇيانقۇلىنىڭ ساداقەتمەنلىكى، ۋاپادارلىقىدىن قاتتىق تەسرلەندى. ئۇ يىگىتنىڭ چىناردەك بەس-تىگە، قارلىغاچ قائىتىدەك قاپقارا بۇرۇتلىرى خويمۇ ياراشقان چىرايىغا زوقمەنلىك بىلەن نەزەر تاشلىدى.

«يۈنۈسخان ھەقىقەتەن تەلەپلىك ئىكەن. مۇشۇنداق ۋاپادار،

● باھادىر نۆكەرگە ئېرىشمەك ئاسان ئەمەس. مەن شۇنچە كاتتا بىر ئەلنىڭ سۇلتانى تۇرۇپ، ئىلكىمدە يۈزلىگەن سەركەردىلىرىم، تۈمەنلىگەن لەشكەرلىرىم بولسىمۇ، بىرىمۇ بۇنىڭچىلىك ساداقەت-مەن ئەمەس. ئۇنى يېنىمدا ئەيقالسام، ئۇ يۈنۈسخانغا كۆرسەتكەن ساداقەتمەنلىكىنى، باھادىرلىقىنى ماڭمۇ كۆرسىتەتتى. ئارقامدىن يۈزلىگەن نۆكەرنى ئەگەشتۈرۈۋالغىنىم بىلەن بىرىمۇ ئىشەنچلىك ئەمەس. مۇشۇنداق بىرى ھەرقاچان يېنىمدا بولسا بىخەتەرلىكىمدىن، ھاياتىمدىن ۋايىم يەپ كەتمەيتتىم. يۈنۈسخان ھەقىقەتەن ماڭا بىباھا سوۋغا تەقدىم قىلغانىكەن. ناھايىتىمۇ ئەپسۇس، ئۇنىڭ جىسمى يېنىمدا بولغىنى بىلەن كۆڭلى ھەرگىزمۇ مەندە ئەمەس، شۇ تاپتا ئۇنىڭغا يۈنۈسخان مەندىنمۇ بەك ئېھتىياجلىق. ۋاپا ئەھلىنىڭ يېنىدىكى ئادەممۇ ۋاپادار كېلىدىكەن دېسە...»
ئەبۇسەئىد مىرزا تارتىنىپ تۇرغان يىگىتنىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ سورىدى:

— پاسىباننىڭ بىلەن بىللە كەتكىڭ بارمۇ؟

بۇيانقۇلىنىڭ كۆزىدە ئاجىز بىر ئۈمىد ئەلەڭگىدى. چىرا-

يدا سۇس بىر خۇشاللىق يالت قىلىپ جىلۋىلەندى.

— مەن ھازىر ئانھەزرىتىمنىڭ قۇلىدۇرمەن.

— گەپنى ئەگىتمەي، كۆڭلۈڭدىكىنى بىلدۈر.

بۇيانقۇلى قەتئىيلىك بىلەن جاۋاب بەردى:

— پاسىبانمغا ھەمراھ بولغۇم بار. شول تاپتا ئۇنىڭ ھېچ-

نېمىسى قالمىدى.

يىگىتنىڭ ئاخىرقى جاۋابىنى ئاڭلاپ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ يۈرىكى پىژژىدە قىلىپ كەتتى. شۇ تاپتا ئۇ جاھاندا تەڭداشسىز بىر گۆھەرنى قولدىن چىقىرىۋەتكۈسى كەلمىگەندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغانىدى. ئۇ ئاخىرى قىيالماسلىق تۇيغۇلىرىنى يەڭدى. — بوپتۇ، بارغىن. پاسىبانىڭنىڭ كەينىدىن قوغلاپ يەت. بۇيانقۇلى ئىشەنمىگەندەك قىلىپ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ كۆزىگە قارىدى.

— ساڭا ئىجازەت بەردەم يىگىت، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزى يۈرىكى ئېچىشقان ھالدا، — بېرىپ پاسىبانىڭغا ئېيت. مەن ئۇنىڭغا سوۋغىسىنى قايتۇرۇۋەتمىدىم، بەلكىم ئىلكىمدىكى كاتتا بىر باھادىرنى ئۇنىڭغا سوۋغىغا قىلدىم. يۈنۈسخان ئالىيلىرىنى ھەرقاچان ھاياتىڭ بىلەن قوغدا.

— ئانھەزىرتىمنىڭ مېھىر - شەپقىتىگە تەسەننا.

بۇيانقۇلى خانغا چوڭقۇر بىر سالام بېرىۋېتىپ شاققىدە كەينىگە ئۆرۈلدى. ئەمدىلا ئىككى قەدەم چامدىشىغا ئەبۇسەئىد مىرزى ئۇنى يەنە توختىتىۋالدى.

— توختا!

بۇيانقۇلىنىڭ يۈرىكى قارىتىدە قىلىپ كەتتى، جايىدىلا شىپپىدە توختىدى.

— مۇشۇنداقلا ماڭماقچىمۇسەن؟

خاننىڭ مەقسىتىنى چۈشەنمىگەن يىگىت نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي ئىككى يېنىغا تەلمۈردى، ئۇنىڭ ساددا قىلىقىدىن ئەبۇسەئىد مىرزى خىرىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— پىيادە قانداق يېتىشەلەيسەن؟ ھە، راست. شول تاپتا ساڭا قانات چىقتى، ئەمما قاننىڭ بولسىمۇ پاسىبانىڭغا يېتىشىۋېلىدەن. يەنە بىر تەرەپتىن، بۇنداق ساياق ھالەتتە پىيادە بار. ساڭا يۈنۈسخان ئالىيلىرى سېنى قېچىپ كەلگەن ئوخشايدۇ دەپ قالىدۇ، — ئەبۇسەئىد مىرزى ئون قەدەم نېرىدا تۇرغان ئوردا ئىچىدۇ.

شېكئاغىسىغا قارىدى، — ئۇنىڭغا يۈز نۆكەر بىلەن بىر ئات تەييارلاپ بەرسۇنلار. ئاتنى مېنىڭ خاس ئاختىخانامدىن تاللىسۇنلار. نۆكەرلەرگە پەرمانىمنى يەتكۈزسۇنلار. ئۇلار بول باھادىر ئەزىمەتنىڭ ئىتائىتىدىن چىقمىسۇن، ئۇنى ئۆز خوجىسى دەپ بىلسۇن. سەرکەشلىك قىلغانلار ئۆلۈمگە مەھكۇم، بەلكى جەددى — جەمەتتە گىچە، — ئەبۇسەئىد مىرزا ئەمدى بۇيانقۇلغا يۈزلەندى، — ئول يۈز يىگىتنى ئۆزۈڭنىڭ خاس نۆكەرى دەپ بىل. يۈنۈسخان ئالىيەلىمىرنى ئاۋۋال ئاللاھ ئىگەمگە، ئاندىن قالسا ساڭا تاپشۇردۇم. بىرەر كېلىشمەسلىك بولۇپ قالسا كاللاڭ بىلەن جاۋاب بېرىسەن.

— پەرمانبەردارمەن!

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بۇيانقۇلغا قىيالماسلىق نەزەرى بىلەن قاراپ قويۇپ كۆكسارايغا قاراپ ماڭدى. يۈرىكىنى ئالەمچە خۇشاللىق چۇلغۇۋالغان بۇيانقۇلى يۈنۈسەخانغا يېتىشىۋېلىش ئۈچۈن قانات ياساپ ئۇچقۇدەك بولۇپ كەتكەندى.

يەتتەكەنت، كەچكۈز.

دەل — دەرەخلەرنىڭ تىللا رەڭگە كىرگەن يوپۇرماقلىرى تۆكۈلۈشكە باشلىغان. ئۆرۈك، ئۈجمە، گىلاس دەرەخلىرى ئاللىقاچان يالىڭاچلىنىپ قالغان. قوغۇن، ئۈزۈم، ئالما — ئامۇت ۋە ئەششاپتۇللار داستانىنىڭ تۈرىگە تىزىلىدىغان ئېسىل نازۇ نېمەتلەرگە ئايلىنىپ قالغانىدى.

يەتتەكەنتكە كەلگەن ئىككى ئايغا يېقىن ۋاقىتتىن بېرى يۈنۈسخان بىردەممۇ ئارام ئالمىدى. ئاۋۋال يەرلىك تۆرە — بەگلەرنى

سارايغا يىغىپ ئاددىيغىنە چاي بەردى. ئاندىن كوڭۇل ئىزدەپ مېھماندارچىلىققا چاقىرغانلارنىڭ ئۆيلىرىگە بارغاچ ئاددى خەلق بىلەن پات - پات ئۇچرىشىپ تۇردى. دەۋا - دەستۇرلارغا لايىقىدا، ئادىللىق بىلەن ھۆكۈم چىقاردى. ئۇنىڭ چىقىشقا، كىبىردىن خالى ئاددىي - ساددا خۇي - مەجەزى ئاق كوڭۇل، تۈز يەتتە - كەنتلىكلەرنى ئۆزىگە رام قىلىۋالغانىدى. شۇ سەۋەبتىنمۇ يۈنۈس - خاننىڭ لەشكەر قوبۇل قىلىش پەرمانى ھېچقانداق قارشىلىققا ئۇچرىمىدى. يىگىتلەر ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن كېلىپ ئۇنىڭغا لەشكەر بولدى. مانا بىر ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە توپلانغان مىڭ نەپەر يىگىتنى بۇيانقۇلى ئەستايىدىل مەشىقلەندۈرۈپ، ئۇلارغا سەپ تۈزۈش، ھۇجۇمغا ئۆتۈش، قىلىچۈزلىق، نەيزىۋاز - لىق، كاماندازلىق، چەۋەندازلىق... قاتارلىق ماھارەتلەرنى ئۆگەتتىۋاتاتتى.

يەتتەكەنتتىكى ساراينىڭ ئارقا ھويلىسىدىكى باغدا يالغۇز خىيال سۈرۈپ كېتىپ بارغان يۈنۈسخاننىڭ كوڭلى تولىمۇ يېرىم ئىدى. ئۇ ئۆزىنى ئاشۇ غازاڭلىرى تۆكۈلۈشكە باشلىغان دەرەخ - لەردەك تولىمۇ غەرب، بىچارە سېزەتتى. ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالغان غەم - ئەندىشلەردىن، ئاچچىق، ھەسرەتلىك، پۇشايمانلىق ئەس - لىمىلەردىن بىردەممۇ خالى بولالمايتتى. ئولتۇرسا - قوپسا ئەس - يادى قەشقەردە قېپقالغان خوتۇن - بالىلىرىدا قالغانىدى. ئۇلارنى ئاشۇ مەغلۇبىيەتلىك لەشكەرى يۈرۈشكە بىللە ئېلىپ بارغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىنى ئەيىبلەيتتى، پۇشايمان قىلاتتى. ئۇلار - نىڭ تەقدىرىدىن ۋايىم يەيتتى.

ساراينىڭ ھويلىسىدىكى بۇ باغ ھەرەمگە تۇتاشتى. بىراق ھەرەم قۇبۇرۇق، بەئەينى جاڭگالغا ئوخشاش ھۇۋۇلداپ تۇراتتى. ئۇ يەتتەكەنتكە كەلگەندىن بېرى ھەرەمگە ئايغ بېسىپ باقمىدى، خىزمەتكار - مۇلازىملارنىڭ تۇرۇشىغىمۇ، تازىلاپ، سىيرىپ - سۈپۈرۈشىگىمۇ رۇخسەت قىلمىدى. ئۆزى ئىككى ئايدىن بېرى سارايدا يېتىپ - قوپۇۋاتاتتى. ئۇ يەتتەكەنتكە كېلىپلا خوتۇن -

بالىلىرىنىڭ دېرىكىنى قىلىش ئۈچۈن قەشقەرگە ئايغاقچى ماڭ-
غۇزغانىدى. ئۇنىڭ ھېسابچە كېچىككەندىمۇ چاپارمەنلەر بۈگۈن -
ئەتە، ھېچبولمىغاندا مۇشۇ ھەپتە ئىچىدە خەۋەر ئېلىپ كېلىشى
كېرەك ئىدى. يۇنۇسخان توختىماي بارماقلىرىنى پۈكۈپ ھېساب
چىقىراتتى. ۋۇجۇدىنى تۇرۇپ ئۈمىدلىك خىياللار چىرمىۋالسا،
تۇرۇپ ۋەھىملىك، مۇدەھىش قىياسلار ئەسىر ئالاتتى. ئۇ ئەڭ
قورقۇنچلۇق ئەھۋاللارغىمۇ كۆڭلىدە تەييارلىق كۆرۈپ قويغانىدى.
ئەمما، يۈرىكىنىڭ بىر يەرلىرىدە ئاجىز بىر ئۈمىد شامى
پىلىدرايتتى.

«ئىسان بۇغاخان ھەرقانچە نائىنساب، خۇنخور بولۇپ كەتكەن
تەقدىردىمۇ، ئاجىز خاتۇن - بالىلىرىمنىڭ جېنىغا زامىن بول-
ماس. قېرى ئەمىر سەيپىدەلى ئالپ بۇنىڭغا قاراپ تۇرماستىن. ئى-
سان بۇغاخاننى پەيلىدىن ياندۇرار. راست، ئاياللار بىلەن بالىلاردا
نېمە گۇناھ. گەرچە مەن تاجۇ تەخت دەۋاسى قىلىپ لەشكەر تارتىپ
بارغىنىم بىلەن ئۇنىڭ سەلتەنەتكە قىلچىلىك زىيان يەتكۈزۈم-
دىم. تەسەررۇپىدىنمۇ ئالقانچىلىك زېمىنىنى ئىگىلەپ ئالغىنىم
يوق. ئىسان بۇغاخان ھەرقانچە قارا يۈرەك بولۇپ كەتكەن تەقدىر -
دىمۇ قېرىنداشلىق مېھرىنى ئۇنتۇپ كەتمەستىن. كىچىك ۋاقتىمىز -
دىكى ئىجىل - ئىناق ئۆتكەن ئاغا - ئىنىلىقنىڭ يۈز خاتىرىسى -
نى قىلار. ئاھ، تەتۈر پەلەك، ۋاپاسىز دۇنيا! ماڭا يەنە كۆرسىتىدە -
خان قانداق ئازاب - ئوقۇبەتلىرىڭ باركىن؟ ئىسان بۇغاخان سۆ-
يۈملۈك ئاغىچىلىرىمنى ئۆلتۈرمىگەن، زىندانغا سالمىغان تەق-
دىردىمۇ نەزەرىدە قىلماي قالمايدۇ. ئاشۇلار ئارقىلىق مېنىڭ يەنە
لەشكەر تارتىپ كېلىشىمنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ. مەيلى، ئاۋۋال
ئۇلارنىڭ ھاياتلىقىدىن بىر نىشانە ئالاي، قالغان ئىشلارغا ئاندىن
باش قاتۇرارمەن. ھېچبولمىغاندا تەخت - سەلتەنەت دەۋاسىدىن
ۋاز كېچىپ ئالدىغا بويۇن ئېگىپ بارارمەن. ئاشۇ جىگەر پارلىدە -
رىمىسىز ماڭا ھەرقانداق تەخت - سەلتەنەتنىڭ كېرىكى يوق، بالا -
چاقىلىرىم بىلەن تىنچ، خاتىرجەم ياشىمىلا بولدى...»

يۇنۇسخان بىر تال - بىرتالدىن شىرىلداپ تۆكۈلۈۋاتقان يو - پۇرماقلارغا قاراپ ئۇزاققىچە تۇرۇپ قالدى. ئۆزىنى يوپۇرماقلىرى تۆكۈلۈشكە باشلىغان ئاشۇ دەرەخكە ئوخشىتاتتى، ھەممە نېمىسىدە - دىن ئايرىلىپ يالىڭاچلىنىپ كېتىپ بارغاندەك سېزەتتى. ئۇ چىدە - گىش خىيالىلىرىنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇرۇشنى خالىمىدى. بۇ خىيالىلار بەكمۇ ئازابلىق ئىدى، يۈرىكىنى نەشتەر سانجىغاندەك ئازابلايتتى. لېكىن بىر ئازابلىق خىيالدىن قۇتۇلۇشقا تىرىشسا، يەنە بىر ئەندىشلىك خىيالىلار ۋۇجۇدىنى غەم كەلكۈنلىرىگە غەرق قىلاتتى.

«قېيىنئالتىلىرىم شىر ھاجبەگ بىلەن سۇلتان مۇھەممەد - خانلاردىن تېخىچە خەۋەر يوق. ئۇلار قىزلىرىمىزنى قەشقەردە تاشلاپ قويۇپ، ئۆز جېنىڭ بىلەن بولۇپسەن، دەپ مەندىن رەنجىپ قالدى ئەتىمالىم. شۇڭىمۇ ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىشقا يۈزۈم چىددە - ماي سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ دەرگاھىغا بارغان ئىدىم. خا - تۇن - بالىلىرىمنى تۇتقۇنلۇقتىن قۇتۇلدۇرالمىسام ئۇلارغا نېمە - دەپ جاۋاب قىلارمەن. شىرھاجى بەگقۇ ئېسىل، مەرد ئادەم، ئەھۋالىمنى توغرا چۈشىنەر، لېكىن نەسەبىنى بۈيۈك ئىسكەندەر فەيلاقۇسقا باغلاپ ئۆزىنى بەكمۇ كاتتا چاغلادىغان بەدەخشان ھۆ - كۈمدارى سۇلتان مۇھەممەدخان مېنى ھەرگىزمۇ كەچۈرمەيدۇ، بەلكىم دۈشمەنلىك نەزەرى بىلەن قاراشتىن يانمايدۇ. جاھاننىڭ تاماشىلىرى قىزىق بولىدىكەن. سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ قايتا ھامىيلىق قىلىشىغا ئېرىشكىنىمدىن خەۋەر تېپىشقان يۈز - سىز تۈركىستان بەگلىرى يەنە يۈزىنى داپتەك قىلىشىپ نامە ئە - ۋەتەننى، تۈركىستانغا تەكلىپ قىلىشتى. چېچىلىپ كەتكەن قوۋم - جامائەتلىرىمۇ جەم بولغانمىش. پەرمان بەرسەملا ھايال قالماي يەتتەكەنتكە كېلەرمىش. تېخى بىرنەچچە ئاينىڭ ئالدىدا ئۇلار ماڭا بىرەر ئات ئەمەس، بىر توغرام نان بېرىشكىمۇ يارىمىدە - غاندى. بوپتۇ، ئۇلار جۇغلاشسا جۇغلاشقاچ تۇرسۇن. ئاۋۋال بالا - چاقىلىرىمنىڭ خەۋىرىنى ئالاي. قالدى ئىشلارنى ئەھۋالغا قاراپ

ئويلىشارمەن...»

ئارقا تەرەپتىن كەلگەن شەپىدىن چۆچۈگەن يۈنۈسخان خىم-
پياللىرىنى يىغمىشتۇرۇپ دەرھال دىققىتىنى يىغدى. سۆيۈملۈك
نۈكرى بۇيانقۇلى يۈگۈرۈپ دېگۈدەك كېلىۋاتاتتى. ئۇ خېلىدىن
بېرى توختىماي يۈگۈرگەن بولسا كېرەك، يۈنۈسخاننىڭ ئالدىغا
كېلىپ دېمىنى ئاللايماي ھاسىردى، ئۈستىبېشىدىن يامغۇردەك
تەر تۆكۈلەتتى. كۆزلىرىدە بولسا ئالەمچە خۇشاللىق بالقىتتى.
— خۇش خەۋەر ئالىيلىرى، ئاغىچا ئايىملار قايتىپ كەل-

دى...»

يۈنۈسخاننىڭ قۇلىقىغا بۇيانقۇلىنىڭ كېيىنكى گەپلىرى
كىرمىدى، يۈرىكى ھاياجاندىن دۈكۈلدەپ كەتتى.

«نېمە دەيدۇ بۇ، جۈيلۈۋاتامدۇ — يا؟ ئاغىچا ئايىملار كەلدى
دەيدۇ. قايسى ئاغىچا ئايىملار كەلگەندۇ؟... سۆيۈملۈك رەپىقىلى-

رىم، جىگەر پارلىرىم...»

ھاياجاندىن لەۋلىرى تىترىگەن يۈنۈسخان بۇيانقۇلىنىڭ كۆ-
زىگە تىكىلدى:

— نېمىدېنىڭ؟

— خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن خانىش شاھ بېگىم
كەلدى، خان ئالىيلىرى، تېخى ئىككى مەلىكىمۇ بار، ئۇلار ساق -
سالامەت ئىكەن.

يۈنۈسخاننىڭ كۆزىگە مۆللىدە ياش كەلدى، تومۇر - تومۇر -
لىرىدا ئالەمچە بىر خۇشاللىق قىيان ياسىدى. ھەئە، باغدىكى تۆ-
كۈلۈپ كەتكەن يوپۇرماقلار قايتىدىن يالىڭاچلانغان شاخلارغا قون-
دى. توزۇغان گۈللەر قايتىدىن غۇنچىلاپ بەرق ئوردى. ناۋاكەش
قۇشلار ئۇنى تەبرىكلەپ ۋىچىرلاشقا باشلىدى. يەتتەكەنتتە باھار
بولغانىدى.

ھاياجىنىنى باسالماي يۈنۈسخان بۇيانقۇلىنى باغرىغا باس-
تى، كۆزلىرىگە سۆيدى.

— خۇش خەۋەر يەتكۈزگەن تىللىرىڭدىن قىزىل گۈل ئۈنۈپ

چىقسۇن، سۆيۈنچەڭ نېسى قالدى باھادىرىم، ئېيتە، ئول جىگەر پارلىرىم ھازىر نەدە؟

— سارايدا ئاليللىرى، خىزمەتكارلار نەگە كەتكەنلىكلىرىنى دەپ بېرەلمىدى، سىلنى ئىزدەۋاتقانغا بىر ئاش پىشىم بولدى، باغقا قاراپ بېقىشنى خىيالىمغا كەلتۈرمەپتىمەن...
بۇيانقۇلنىڭ گەپلىرى ئاخىرلاشقاندا، يۇنۇسخان ئاللىقاچان باغنىڭ ئۇ چېتىگە بېرىپ بولغانىدى. يالغۇز قالغانلىقىنى سەز- گەن بۇيانقۇلى دەرھال يۇنۇسخاننىڭ كەينىدىن يۈگۈردى.

※ ※ ※

ساراي يۇنۇسخاننىڭ كۆزىگە گۈللەرگە پۈركەنگەندەك كۆ- رۈندى. ساراينىڭ ئىچى - تېشى ئىككى خانىشنىڭ كېنىزەك - خىزمەتكارلىرى بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. ئىككى خانىش يۇنۇس- خاننى كۆرۈش بىلەن ئۈمچەيگىنىچە بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى. يۇ- نۇسخان ئاۋۋال ئىمان دۆلەت خېنىمنى، ئاندىن شاھ بېگىمنى باغرىغا باستى، ئارقىدىن پۇتغا ئېسىلغان ئىككى قىزىنى دەس كۆتۈرۈۋالدى - دە، ئالىمدەك مەڭزلىرىگە قانماي سۆيدى، ھەر- قانچە قىلىپمۇ چاناقلىرىدىن ئېتىلىپ چىققان خۇشاللىق ياشلىد- رىنى يوشۇرالمىدى.

— ئانھەزىرىتىمگە ئېھتىرام بولغاي! — كېنىزەك - خىز- مەتكارلار قول باغلىغىنىچە يۇنۇسخانغا سالام بەردى.
— ھارمىغايىسىلە، ھەممىڭلارغا ئىجازەت.

يۇنۇسخان خىزمەتكارلارنىڭ سارايدىن چىقىپ كېتىشىگە ئىجازەت بەرگەندىن كېيىن، بىر چەتتە قول باغلاپ تۇرغان ساراي بېگىگە قارىدى:

— ھەرەمنى سۇپۇرۇپ - تازىلايدىغان پەيت ئەمدى كەلدى، جانابى بەگ، خىزمەتكارلارنىڭ قول - پۇتلىرى چاققان بولسۇن، بىكاۋۇل بەگ داستانخان راسلىسۇن.

مەھرەم، خىزمەتكارلار بىر — بىرلەپ سارايدىن چىقىپ كې-
 تىشتى. ئائىلە — تاۋابىئاتلىرى بىلەن يالغۇز قالغان يۇنۇسخان
 ئىككى ئاغىچىسىغا قايتىدىن نەزەر تاشلىدى. ئۇلار ئىلگىرىكىدەك
 شۇنداق ئېسىل، سۆلەتلىك كىيىننۆپلەشقاندى. ھەر ئىككىلى-
 سىنىڭ قورسقى خۇددى بەسلەشكەندەك ئوبدانلا يوغىناپ، زەر
 كەشتىلىك نىمچىلىرىغا پاتماي قالغاندى. يۇنۇسخاننىڭ ھاياجى-
 نى تېخىچىلا بېسىلمىغاندى.

— داستىخان تەييار بولدى ئالىيلىرى، — دېدى بىكاۋۇل

بەگ.

يۇنۇسخان ئاغىچىلىرىنى باغدىكى سورۇنخانغا راسلانغان
 شاھانە داستىخانغا باشلاپ چىقتى، ئىككى قىزنى تىزىدا، ئىككى
 ئاغىچىسىنى ئىككى يېنىدا ئولتۇرغۇزدى.

— ئىككىلىرىنى جاپا تارتقۇزۇپ قويدۇم، — دېدى ئۇ ئىك-

كى ئاغىچىسىغا تەكشى قاراپ.

يۇنۇسخاننىڭ بۇ سۆزلىرىدە ئاغىچىلىرىدىن ئەھۋال سورا-
 مۇ، ئەپۇ سوراشمۇ ۋە ئۇلارنىڭ قانداق بولۇپ قەشقەردىن يەتتە-
 كەنتكە كېلىپ قالغانلىقىنى بىلىش ئىستىكىمۇ بار ئىدى.

— يوقسۇ، ھەرگىز ئۇنداق دېمىسىلە ھەزرىتىم، — دېدى

ئىككى ئاغىچا تەڭلا، — ساق — سالامەت جەم بولالىغانلىقىمىز
 ئۈچۈن ئاللاھ ئىگەمگە شۈكرى قىلىمىز.

— سىلەرنى جەڭگاھتا ئامالسىز تاشلاپ قويغىنىمىدىن تولد-

مۇ خىجىلمەن، مىڭ قەتلە شۈكرى، پەرۋەردىگار ئامان — ئېسەن-
 لىك بېرىپتۇ.

يۇنۇسخان ئىككى خوتۇننىڭ چىرايىغا پات — پات قاراپ
 قويۇپ، ئاغزىنىڭ ئۇچىغا كەلگەن گەپنى يۈتۈۋەتتى. ھەئە، شۇ
 تاپتا ئۇلاردىن ئىنىسى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ قولىدىن
 قانداق قۇتۇلۇپ چىققانلىقىنى بەكمۇ سوراپ بىلگۈسى بار ئىدى.
 ئىسمان دۆلەت خېنىم يۇنۇسخاننىڭ بۇ خىيالىنى دەرھال ھېس

قىلدى.

— ئاۋۋال ياراتقان ئىگەمنىڭ ھىممىتىگە، ئاندىن قالسا سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلرىنىڭ ئىنسابغا رەھمەت، — دېدى ئۇ بېشىنى سەل ئېگىپ.

— يەنە تېخى ئەمىر سەيپىدەئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىمۇ بار، — دەپ گەپكە لوقما سالدى شاھ بېگىم، — ئول ئەمىرنىڭ ئاغىچىسى بولمىش ھامىلىرى مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىممۇ خويمۇ ئېسىل مەزلۇمكەن، بىزنى ئۆز قىزىدىن چارە كۆرۈپ، بېشىدا ئېلىپ كۆ-تۈرگۈدەك قىلىپ كۆڭلىمىزنى ئىزدىدى، ئۆزلىرىگە كۆپتىن - كۆپ دۇئايى سالام يوللىدى.

— ئەمىر سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ چوڭ ئەمىرزادىسى سانىز مىرزا بىزنى نۆكەرلىرى بىلەن تۈركىستان تەۋەسىگىچە قورۇقداپ ئەكىلىپ قويدى.

— سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلرى ئاشۇنداق پەرمان بەردى.

— ياناشىمىزدا سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلرى نۇرغۇن سوۋغاتلارنى يوللۇق تۇتتى.

ئىككى ئاغىچا خۇددى بەسلەشكەندەك بولۇنغان ئەھۋاللارنى، سەرگۈزەشتىلىرىنى بايان قىلدى. ئۇلار ھەربىر ئېغىز سۆزلىرىدە سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىلەن ئەمىر سەيپىدەئەلى ئالىپنى ئالاھىدە تىلغا ئالاتتى. شۇ دەقىقىدە ئۇلار يۇنۇسخاننىڭ ئىنىسىنىڭ ئىسىمىنى ھەر قېتىم ئاڭلىغىنىدا يۈرىكىنىڭ ئېچىشىۋاتقانلىقىنى، كۆڭلىنىڭ بىئارام بولۇۋاتقانلىقىنى بىلمەيتتى. ھەئە، يۇنۇسخان ئۆزىنى ھەرقانچە زورلاپ باقسىمۇ نېمىشقىدۇر ئىنىسى ئىسان بۇغاخاندىن مىننەتدار بولغۇسى كەلمەيۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئىنىسىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىغۇسى، بولۇپمۇ سۆيۈملۈك خوتۇنلىرىنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغۇسى يوق ئىدى.

«توۋا، بۇ ئىككىسى نېمانچە ماختايدۇ ئۇنى، ئەمدىلىكتە مەن

ئىنسابسىز، تۈزكۈر، ئىسان بۇغاخان بولسا مەرد، كەڭ قورساق
ئادەم بولۇپ قالدغۇ ئەجەب...»
خوتۇنلىرىنىڭ گەپلىرىنى لام - جىم دېمەي تىڭشاپ گۈل
تۇرغان يۈنۈسخاننىڭ كۆز ئالدىدىن ئۇنتۇلۇشقا باشلىغان بالىلىرى
قى غىل - پال ئۆتۈشكە باشلىدى.

ئۇ تۇرپاننىڭ قار لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قىش پەسلى ئىدى.
قايسىدۇر بىر ئوردا ئەمىرى سودىگەرلەردىن سېتىۋالغان ئوقيا
بىلەن ساداقنى سۇلتان ئۈۋەيسخانغا ياخشى كۆرۈنۈش ئۈچۈنمۇ
ئەيتاۋۇر مەدرىسەدىن ئىنسى ئىسان بۇغاخاننى ئەگەشتۈرۈپ ياز-
غان يۈنۈسخانغا تەقدىم قىلدى. بالىلارغا لايىق قىلىپ ياسالغان
ئوقيا بەكمۇ ئېسىل ئىدى. بولۇپمۇ يۈزلىكىگە گۈل كەشتىلەند-
گەن، ئاستىغا چۇچا تۇتۇلغان ساداقدان كۆزنى قاماشتۇراتتى.
ساداقداندا دەستىسىگە قۇش پېيى قالدالغان لىق ئوق بار ئىدى.
— رەھمەت ئەمىر جانابلىرى.

يۈنۈسخان ساداقداننى بوينىغا ئېسىپ، ئوقياغا بالىلارچە
زوق - ھەۋەس بىلەن قاراپ كەتتى ۋە سىناپ بېقىش ئۈچۈن ياغا
ئوق سالماي كىرىپنى تارتىپ باقتى. ھېلىقى ئەمىر بىر چەتتە
ئۆزىگىمۇ سوۋغا بېرىشنى تەمە قىلىپ تۇرغان ئىسان بۇغاخانغا
قاراپمۇ قويماي، خۇشاللىقىدىن ئاغزى يۇمۇلماي قالغان يۈنۈس-
خانغا كىرىپنى قانداق تارتىش، ئوقنى قانداق بەتلەش ھەققىدە
بىر ھازا ۋالاقلىغاندىن كېيىن، پات يېقىندا ئوۋغا چىقىدىغانلى-
قىنى، چوڭ خانزادە خالىسا خان ئالىيلىرىدىن ئىجازەت ئېلىپ
بىللە ئېلىپ چىقىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

— خان ئاتامدىن ئىجازەت ئالالسىلا، ئوۋغا چىقىشنى ئەل-
ۋەتتە خالايمەن، — دېدى يۈنۈسخان بىر چەتتە تۇرغان بەگ ئەتە-
كەسىگە قاراپ قوبۇپ.

— بولىدۇ، خانزادەمنىڭ ئارزۇسى شۇ بولسا، قىبلىگاھ -
مىزدىن ئىجازەت ئالاي، ۋاقتى كەلگەندە ئەتكەلىرىگە خەۋەر بېرىد -
مەن.

ھېلىقى ئەمىر يۇنۇسخان بىلەن خوشلىشىپ كېتىپ قالدى.
سوۋغات ئېلىشتىن ئۈمىدى ئۈزۈلگەن ئىسان بۇغاخان بىر -
پەس دومىسىپ تۇرغاندىن كېيىن، يۈگۈرۈپ كېلىپ ئاكىسى
ھەۋەس بىلەن ئويناۋاتقان ئوقياغا ئېسىلدى.
— ئوقيانى بەرسىلە، مەنمۇ ئوينايمەن.

— كۆرۈپ بولۇپ قايىنۇرۇپ بەرسىلە ئەمىسە، — دېدى يۇ -
نۇسخان كۆزى قىيمىغان ھالدا ئوقيانى ئىنىسىغا تەڭلەپ.
ئىسان بۇغاخان ئوقيانىڭ كىرىچىنى ئۇيان - بۇيان تارتىپ
بىردەم ئويناغاندىن كېيىن، شاققىدە بوينىغا ئېسىۋالدى.
— ئوقيانى قايىنۇرۇپ بەرسىلە، — دېدى يۇنۇسخان ئىنىسىد -
نىڭ بۇ قىلىقىدىن نارازى بولۇپ.

— ياق بەرمەيمەن، بۇ مېنىڭ، ئۆزۈم ئوينايمەن، — دېدى
ئىسان بۇغاخان قاپقىنى تۇرۇپ.

يۇنۇسخان چاققانلىق بىلەن ئىنىسىنىڭ بوينىدىكى ئوقياغا
ئېسىلدى. ئىسان بۇغاخانمۇ بوش كەلمەي ئوقيانى بەرمەسلىك
ئۈچۈن جېنىنىڭ بارىچە تىرىكەشتى. بىر چەتتە قاراپ تۇرغان بەگ
ئەتكەلىرى ئاكا - ئۇكىلارنى پەقەتلا ئاجرىتالمىدى. ئاكىسىغا تەڭ
كېلەلمەسلىكىگە كۆزى يەتكەن ئىسان بۇغاخان ۋارىدە يىغلىۋەتتى.
— خەپ، خان ئاتامغا دېمەيدىغان بولسام، — دېدى ئىنىسىد -
نىڭ يىغىسىدىن بىر ئاز بوشاپ قالغان يۇنۇسخان.
شۇنداق قىلىپ ئوقيا ئىسان بۇغاخاندا، ساداقدان يۇنۇسخاندا -
نىڭ بوينىدا قالدى.

كەچلىك تاماق ۋاقتىدا ئىككى خانزادىسىنىڭ جېدىلىدىن
خەۋەر تاپقان سۇلتان ئوۋەيسخان قېرىنداشلىق، مېھىر - مۇھەببەت -
جەت، كەڭ قورساقلىق، مەردلىك، ۋاپادارلىق ھەققىدە كۆيۈپ -
پىشىپ سۆزلەپ ئوغۇللىرىغا نەسىھەت قىلدى، ئاندىن يۇنۇسخاندا -

نىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ دەيدى:

— ئۆزلە دېگەن ئاغا، ئەلۋەتتە ئىنىلىرىگە يول قويماقلىرى
كېرەك، بىر ئوقيانى دەپ ئىنىلىرىنىڭ كۆزىنى ياشلىغانلىرى
ياخشى بولماپتۇ، ساداقدانىمۇ ئىنىلىرىگە بەرسىلە. مەن ئۆزلەگە
ئۇنىڭدىنمۇ چىرايلىق، نوچىسىنى سوۋغا قىلاي.

بۇ تەڭسىز ھۆكۈمگە يۈنۈسخان قايىل بولمىدى، دومىسىپ
تەتۈر قارىۋالدى. كۈنتۇرا خانىش بولسا ئوغلى ئىمان بۇغاخاننىڭ
بېشىنى سىلىغىنىچە لام — جىم دەپمىدى. تەڭلىكتە قالغان سۇل-
تان ئۇۋەيسخان يۈنۈسخانغا يەنە بۇيرۇق قىلدى:

— ئۆزلەگە گەپ قىلىۋاتىمەن خانزادەم، ئوغۇل بالا دېگەن
ئۇنداق كۆزى كىچىكلىك قىلمايدىغان، ئۇنى بەرسىلە باشقا ئادەم-
گە ئەمەس، ئۆز ئىنىلىرىگە بېرىلا. كەچسىلە بىر ئوقيانىڭ مېھ-
رىدىن.

— ئۇ مېنىڭ ئىنىم بولسا، مەنمۇ ئۇنىڭ ئاغىسىغۇ؟... —
دېدى يۈنۈسخان بۇرنىنى تارتىپ.

خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ يۈنۈس-
خاننىڭ قېشىغا كەلدى — دە، يۈنۈسخاننىڭ بوينىدىن ساداقدانىنى
ئالدى. يۈنۈسخان ئانىسىغا قارشىلىق كۆرسەتمىدى، ئەمما چىرا-
يىنى نارازىلىق بىلەن پۇرۇشتۇردى.

— خان ئاتلىرىغا نېمانچە ئەدەپسىزلىك قىلىلا، — دېدى
خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە ئوغلىنى ئەيىبلەپ، — دەرھال كە-
چۈرۈم سورىسىلا. چوپچوڭ يىگىت بولاي دەپ قالدىلا، ئۇنداق با-
لارنىڭ قىلىقىنى تاشلىسىلا.

يۈنۈسخان ئىلاجسىز سۇلتان ئۇۋەيسخاندىن كەچۈرۈم سورى-
دى:

— كەچۈرسىلە خان ئاتا.

شۇ ھامان يۈنۈسخاننىڭ كۆزىدىن ئىككى تامچە ياش سرغىپ
چۈشتى.

خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە ئوغلىنىڭ كۆز يېشىنى كۆر -
 مەسكە سېلىپ، ساداقداننى ئىسان بۇغاخاننىڭ بوينىغا ئېسىپ
 قويۇپ، مەڭزىنى سىلاپ تۇرۇپ تەسەللى بەردى:
 — خاپا بولمىسىلا خانزادەم، بۇنىڭدىن كېيىن ئاغلىرى
 بىلەن ئۇرۇشماي ئىناق ئۆتسىلە.

※ ※ ※

يۇقىرىقىلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن يۇنۇسخان ئۇلۇغ -
 كىچىك تىنىدى.

«ئىنىم ئىسان بۇغاخان ئەزەلدىن ماڭا يول قويغان، ئاغىلىق
 ھۆرمىتىمگە ئىتائەت قىلغان ئەمەس. ئاشۇ چاغلاردىن تارتىپ ئۇ
 مەندە نېمە بولسا تارتىۋېلىشقا تىرىشتى. يالۋۇرۇپمۇ، يىغلاپمۇ،
 غەلۋە قىلىپمۇ ئالاتتى. رەھمەتلىك جەننەتتاكان خان ئاتام بىلەن
 بۇزۇقۇر خاننىش ئاناممۇ ئەلەددامام ئىنىمگە يول قويۇشۇمنى تا -
 پىلايتتى. ئۇلارنىڭ بىرەر قېتىممۇ بولسا ئۇنىڭغا: «ئاغلىرىغا
 يول قويسىلا، دېگىنىنى ئاڭلاپ باقماپتىمەن. كېيىن ماڭا تېگىش -
 لىك بولغان تاجۇ تەختىنىمۇ تارتىۋالدى. بۇنى ئاز كۆرگەندەك ئا -
 نا - بالا ئىككىمىزنى ۋەتەندىن ھەيدەپ چىقاردى. ئۇنىڭ مەندىن
 تارتىۋالغان نەرسىلىرى ئىنتايىن كۆپ، لېكىن ھېچقايسىنى قاي -
 تۇرۇپ بەرگەن ئەمەس، مانا تۇنجى قېتىم خوتۇن - بالىلىرىمنى
 قايتۇرۇپ بېرىپتۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭدىن مىننەتدار بولۇشۇم
 كېرەكتۇ بەلكىم. ھېلىغۇ ئۆز ئىنىمكەن، ناۋادا يات بىر ھۆ -
 كۈمدار بىلەن جەڭ قىلىپ خوتۇن - بالىلىرىم ئەسىرگە چۈشۈپ
 قالغان بولسىمۇ چوقۇم قايتۇرۇپ بەرگەن بولاتتى، چۈنكى، بۇ دې -
 گەن مەردلىك. ياق، مەن ئۇنىڭدىن ھەرگىز مىننەتدار بولمايمەن،
 ھېلىمۇ ئۇنىڭ ئىلكىدە ماڭا قايتۇرۇشقا تېگىشلىك نەرسىلەر ئاز
 ئەمەس...»

— سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى ھەرگىزمۇ ئىچى تار،

ئائىنسابق ئادەمدەك قىلمايدۇ.

كىچىك ئاغىچا شاھ بېگىمنىڭ پوسۇققىدە قىلغان بۇ گېپى يۇنۇسخانغا خۇددى ئېچىشقان يەرگە تۈز چاچقاندەك تەسىر قىلدى. ئۇ شاققىدە بېشىنى كۆتۈرۈپ شاھ بېگىمگە تىكىلىپ قارىدى. ئويلانمايلا ئېرىنىڭ غۇرۇرىغا تېگىدىغان گەپ قىلىپ قويغانلىقىدىن نى ھېس قىلغان شاھ بېگىم بەقەمدەك قىزارغىنىچە لېۋىنى چىشلىدى، كۆزىنى يۇنۇسخاننىڭ كۆزىدىن ئەيقاچتى.

«بۇلارنى ئىسان بۇغاخان تەسىرلەندۈرۈۋەتكەن ئوخشايدۇ. بۇ

گەپچە ئىچى تار، قىتىغۇر، ئىنسابقسىز ئادەم مەن ئوخشىمامدۇ. مەن؟... راست، ئۇلارنى ئەيىبلەشكە نېمە ھەققىم. كىم مېنى خوتۇن - بالىلىرىنى زەقىبىنىڭ قولىغا تاشلاپ بېرىپ قېچىپ كەتسۇن دەپتۇ، ھەئە، ئاشۇ چاغدا كەينىمگە يېنىپ يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم جېڭى قىلىپ ئۇلارنى قۇتۇلدۇرمىغاندىكىن، بۇنچىلىك گەپ - سۆزلەرگە چىدىشىم، ھېچنېمىنى بىلمىگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىشىم كېرەك. ئۇنىڭ ئۈستىگە شاھ بېگىم بۇ گەپلەرنى قەستەن دەيمىدى. تېخى بايىلا باغدا بۇلارنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ھەرقانداق ھاقارەتلەرگە چىداشقا، تاجۇ تەخت دەۋاسىدىن ۋاز كېچىشكە بەل باغلىمىغانمىدىم؟ شۇنداق، ناۋادا ئىسان بۇغاخان بۇلارنى قايتۇرۇپ بەرمىگەن، يېنىمغا ئەۋەتمىگەن بولسا، غۇرۇرۇمنى پايخان قىلىپ ئالدىغا بارغان، يېلىنىپ - يالۋۇرغان، ھەر قانداق شەرتلىرىگە كۆنگەن بولاتتىم. ھېلىمۇ شۇكرى، ياراتقان ئىگەم بۇ رەسۋاچىلىقتىن ساقلاپ قاپتۇ. ئەمىسە، نېمىشقا ئىسان بۇغاخاندىن مىننەتدار بولالمايمەن، ئۇنىڭ ئىسمى چىقسا نېمىشقا ئىچى تارلىقىم كېلىدۇ؟ نېمىشقا كۆڭلۈم ئەسكى بولىدۇ؟ ئەسلىدە مۇشۇ قىلغان ياخشىلىقى، مەردلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭدىن مىننەتدار بولۇشۇم، ئۇنى مەدھىيىلىشىم كېرەك ئىدىغۇ؟... بۇ مېنىڭ پەزىلەتسىزلىكىمۇ ياكى ئىنسانىي كامىللىققا يېتەلمىگەنلىكىمۇ؟ جەننەتتاكان دانىشمەن ئۇستازىم مەۋلانە شەرەفىدىدىن ئەلى يەزدى ھەزرەتلىرى رەقىبىگە رەقىب بولۇش باھادىرلىق، رە-

قىبىنىڭ ئازاب - سىتەملىرىنى كەچۈرۈۋېتىشمۇ ئوخشاشلا باھا - دىرلىق، ھەقىقىي ئەقىللىق ئىنسان رەقىبىنى دوستىغا ئايلاندۇرالايدۇ، دەپ تەلىم بەرگەن ئەمەسمىدى؟ نېمىشقا ئىنمىنى كەچۈرەلمەيمەن، نېمىشقا ئۇنى دوستۇمغا، قېرىندىشىمغا ئايلاندۇرالمىمەن؟ ئاھ، بۇ گەپنى قىلماق ئاسان بولغىنى بىلەن ئەمەل قىلماق نېمانچە تەستۇ...»

شاھ بېگىمنىڭ ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى، يۇنۇسخاننىڭ بىردىنلا جىمىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن ئىسان دۆلەت خېنىم ئارىدىكى قاتماللىقنى بۇزۇپ تاشلاش ئۈچۈن سۆھبەتنىڭ تېمىسىنى يۆتكىدى.

— تۈركىستانغا بېرىپ ھەزرىتىمنىڭ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ دەرگاھىغا كەتكەنلىكىنى ئاڭلىدۇق. دىدارلىرىغا شۇنداقچە تەشنى بولساقمۇ ئاي - كۈنىمىز يېقىنلىشىپ قالغان بولغاچقا، يول جاپاسىدىن قورقۇپ ئارقىلىرىدىن بېرىشقا ئالدىرىمىدۇق. شۇ ئارىلىقتا بىر قىسىم بەگلىر ھەزرىتىمنى سەمەرقەنتتىن يېنىپ كەپتۇ، ھازىر يەتتەكەنتتە ئىكەن دېيىشتى. كېيىن بۇ خەۋەر راست بولۇپ چىقتى. بايا ھەزرىتىم يەتتەكەنتتىكى ۋاقىتدا بىز تۈركىستانغا بارغانىكەنمىز. تۈركىستان بەگلىرىمۇ بۇ خەۋەر - دىن زىيادە خۇشال بولۇشۇپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن چاپارمەن ماڭدىمۇ، غۇزۇشنىمۇ قويۇپ، تۇيۇقسىز خۇش قىلىۋېتىپ دەپ بۇياققا چۈشۈپ، ئىسان دۆلەت خېنىم شۇ تاپتا يۇنۇسخاننىڭ شۈككەپ قېلىش سەۋەبىنى تولۇق چۈشىنىپ تۇرسىمۇ، ھېچنېمىنى بىلمەيدىكەن بولۇپ كۈلكە پەيدا قىلىش ئۈچۈن قەستەن چاقچاق قىلدى:

— تۇيۇقسىز كەلگەنلىكىمىزدىن ئانچە خۇشال ئەمەستەك تۇراملا نېمە؟ ياكى يەتتەكەنت گۈزەللىرى ھەزرىتىمنى ئۆزىگە شەيدا قىلىۋالغان بولسا بىز تەرەپپالا كېلىپ ئارىغا قىستۇرۇلۇپ ۋېلىپ كۆڭۈل ئاراملىرىنى بۇزۇپ قويدۇقمۇ؟

يۇنۇسخان چىرايىغا زورغا كۈلكە يۈگۈرتتى.

— ئىككىلىرىدىن بۆلەك مېنى شەيدا قىلالغۇدەك گۈزەل

تېخى ئۇچرىمىدى، ھېلىغۇ يەتتەكەنتتە ئىكەن، يەتتە ئىقلىم گۈ-
زەللىرى جۇغلاشقان مەملىكەتكە بارساممۇ ئىككىلىرىدىن باشقا
ھېچكىم يۈرىكىمنى شەيدا قىلالمايدۇ، — يۈنۈسخان قۇچىقىدا
ئۇخلاپ قالغان كىچىك مەلىكىسى قۇتلۇقىگار خېنىمنىڭ مەد-
زىگە چۈككەندە سۆيۈپ قويۇپ، يېنىدا ئولتۇرغان چوڭ مەلىكىسى
مېھرىنىگار خېنىمنىڭ بېشىنى سىلىغىنىچە قوشۇپ قويدى، —
مۇنۇ ئىككى پەرىشتە بۇنىڭ سىرتىدا. يەنە تېخى قورسىقىلاردىكى
ئاۋۇ يېڭى مېھمانلارمۇ بار تېخى. مەن پەقەت بىر ئاللاھنىڭ، ئا-
دىن قالسا سىلەرنىڭ شەيدايىڭلارمەن.

بۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ يۈنۈسخاننىڭ كەيپى بىردىنلا كۆ-
تۈرۈلۈپ قالدى. خىجىللىقتىن قۇتۇلغان شاھ بېگىمۇ تاتلىققىنە
كۈلۈمسىرىدى.

— ھىممەتلىرىگە رەھمەت ھەزرىتىم، — دېدى شاھ بېگىم
كۆزىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، — سىللام بولسىلا بۇ جاھاننىڭ
ھەرقانداق يېرى بىز ئۈچۈن جەننەت.

ئارىدىكى سۆرۈن كەيپىيات كۆتۈرۈلۈپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن-
مۇ ئەيتاۋۇر، ئۇلار بىردىنلا ئۆزلىرىنى ئازادە سېزىشتى، داستى-
خاندىكى نېمەتلەرگە ئىشتىھا بىلەن قول ئۈزىتىشتى. يۈنۈسخان
ئاغىچىلىرىغا يەتتەكەنتنىڭ يېقىملىق ھاۋاسىنى، گۈزەل باغلىد-
رىنى، سەرخىل مېۋىلىرىنى، يېقىملىق سايرايدىغان ئۇچار قانات-
لىرىنى، ياۋاش، ئاق كۆڭۈل پۇقرالىرىنى زوق - شوق بىلەن تو-
نۇشتۇردى.

— ھەزرىتىمگە مەلۇم بولغاي، — دېدى سورۇنخانغا كىر-
گەن ساراي بېگى قول باغلاپ تۇرۇپ، — قەشقەرگە كەتكەن ئاي-
خاقچى قايتىپ كەلدى.

قەشقەر ھەققىدە قايتا گەپ ئاڭلاشنى خالىمىغانلىقى ئۈچۈن-
مۇ ياكى قىزغىن سۆھبەتكە تەسىر يەتكۈزگەنلىكى ئۈچۈنمۇ ئەي-
تاۋۇر بىردىنلا يۈنۈسخاننىڭ قاپىقى تۈرۈلدى.
— كەلگەن بولسا بوپتۇ، ئەمدى ماڭا ئول ئايغاقچىنىڭ ئې-

لىپ كەلگەن مەلۇماتنىڭ كېرىكى قالمىدى. يەتكۈز سۇنلار، ھار - دۇقىنى ئالغاي.

— لېكىن، — دېدى ساراي بېگى تەمتىرەپ، — ئۇنىڭغا ئا - غىچا ئايملارنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتتىم، ئەمما، ئالىي - لىرىغا ھازىرلا يەتكۈزمىسەم بولمايدىغان بەكمۇ مۇھىم بىر خەۋەر بار دەيدۇ.

«قەشقەردىن قانداق خەۋەر ئېلىپ كەلگەندۇ؟ ھەرقانچە بولسا ئىسان بۇغاخان بۇ تەرەپكە لەشكەر تارتىپ كەلمىگەندۇ؟...»

— ئىجازەت، باشلاپ كىرسۇنلار، — دېدى يۇنۇسخان كۆڭ - لىگە بىردىنلا سايە تاشلىغان گۇماننى يېشىش ئۈچۈن.

ساراي بېگى ھايال ئۆتمەي ئايغاقچىنى باشلاپ كىردى.

— خوش، — دېدى يۇنۇسخان ئايغاقچىنىڭ سالامىنى ئىلىك ئالغاندىن كېيىن سۆزلەشكە ئالدىرىتىپ.

— كەمىنە نۆكەرلىرى قەشقەرگە بېرىپ، ئاغىچا ئايملارنىڭ

ساق - سالامەت قايتۇرۇۋېتىلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن يېنىشقا تەرەددۇتلىنىپ تۇرغاندا، قەشقەردە ئەمىر سەيپىدەئەلى

ئالىپ ھەزرەتلىرىنىڭ ۋاپات بولۇپ كەتكەنلىك خەۋىرى تارقالدى.

ئەھۋالنىڭ راست - يالغانلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئۇدۇل ئوردا ئالدىغا چاپتىم، خەۋەر راست ئىكەن. مەرھۇمنىڭ مېيىت نا -

مىزىنى ئوقۇپ بولۇپلا ئۇدۇل دەرگاھلىرىنى سېغىنىپ يۈگۈردۈم.

بۇ شۇم خەۋەرنى ئاڭلاپ ئىككى ئاغىچىنىڭ چىرايىنى قاي -

غۇ - ھەسرەت چىرمىۋالدى. ھەئە، ئۇلار قەشقەردە مۇھەممەد ھەي -

دەر مىرزىغا ئەسىرگە چۈشكەندىن كېيىن، سەيپىدەئەلى ئالىپ

ئۇلارغا كاتتا مېھمانلار قاتارىدا ھۆرمەت بىلدۈرگەن، ئۆز پەرزەنت -

لىرىدەك كۆيۈنگەن، تەسەللى بەرگەن. تۈركىستانغا — يۇنۇسخان -

نىڭ قېشىغا ئامان - ئېسەن يەتكۈزۈپ قويۇشقا ۋەدە بەرگەندى.

چاچ - ساقاللىرى كۈمۈشتەك ئاقارغان پەرىشتە سۈپەت بۇ بوۋايىنى

ئىككى ئاغىچا ئۆزىنىڭ ئاتىسىدەك كۆرۈپ قالغانىدى. شۇ تاپتا بۇ

مۇسبەت خەۋىرى ئۇلارنىڭ يۈرىكىنى پارە - پارە قىلىۋەتكەند -

دى.

— ئامىن، — دېدى يۇنۇسخان مۇسۇلماندارچىلىق بوسۇنى بويىچە دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ ۋە قىسقىلا بىر سۈرىنى ئوقۇغاندىن كېيىن، — ئاللاھ ئىگەم مەرھۇمنىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلغاي، ئىمانغا باي قىلغاي، سەككىز جەننەتتىن ئورۇن بەرگەي، ئاللاھۇ ئەكبەر، — دېگىنىچە ئالىقانلىرى بىلەن يۈزىنى سىيىپىدى.

گەرچە يۇنۇسخان مەرھۇم سەيىدئەلى ئالىپنىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلغان بولسىمۇ، نېمە ئۈچۈندۇر ۋۇجۇدىنى قاينغۇ - ھەسرەت ئەمەس، ئالىقانداق بىر خۇشاللىق تۇيغۇلىرى چىرمىۋالغانىدى. ئۇ بۇ تۇيغۇلىرىنى ھەرقانچە قىلىپمۇ ئىككى ئاغچىسىدىن يو- شۇرالمىدى.

«ئىسان بۇغاخان ئاخىرى كۈچلۈك يۆلەنچۈكىدىن ئايرىد- لىپتۇ - دە، ئاھ خۇدا، ئۇنىڭ ئەجلى نېمىشقا كېچىكىپ توش- قاندۇ. ئۇ بىرنەچچە ئاي بۇرۇن قازا قىلغان بولسا، مەنمۇ بۇنىچە- لىك ۋەيرانچىلىققا قالماس ئىدىم. شۇنداق، ئىسان بۇغاخان ماڭا ھەرگىزمۇ تەڭ كېلەلمەيتتى. مەن ئىسان بۇغاخاننىڭ ئەمەس، دەل ئاشۇ قېرى سەركەردىنىڭ قولىدا يېڭىلىدىم، تۈگىمەس سورۇقچە- لىقلارغا، ھاقارەتلەرگە دۇچار بولدۇم. ھېلىمۇ ساڭا شۈكرى ئېيى- تىمەن رەببىم. كۈچلۈك بىر رەقىبىتىن ئاخىر قۇتۇلۇپتىمەن. ئەمدى ئىسان بۇغاخاننىڭ ئون بېشى بولسىمۇ ماڭا ھەرگىز تەڭ كېلەلمەيدۇ، موغۇلىستان سەلتەنەتى ئەمدى مېنىڭكى...»

— بەندە ئۈچۈن تۇغۇلماقنىڭ ئۆلمىكى بار، تەندىكى بۇ ئىسسىق جان ئاللاھنىڭ ئاماننى. ئەسلىدىمۇ بۇ ئالتە كۈنلۈك ئالەمنىڭ تالاشقۇچىلىكى يوق. خۇداغا شۈكرى، بىز تېخى ھايات- مىز. يەتتەكەنت ھەزرىتىم ئۈچۈن ھەرقانداق بۈيۈك تەسەررۈپ- تىنىمۇ كاتتا تەختگاھدۇر. ئېھ، تەڭرىم، مۇشۇنچىلىك كۈن بەر- گىنىڭ ئۈچۈن ھىممىتىڭگە مىڭ مەرتىۋە شۈكرى - قانائەت قى- لىمىز.

ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ بۇ سۆزلىرى بىلەن يۇنۇسخاننىڭ

تولىمۇ شېرىن قاناتلىنىشقا باشلىغان خىياللىرى بۆلۈنۈپ كەت-
تى. ھەئە، چوڭ خانىشنىڭ بۇ سۆزلىرى يۈنۈسخاننىڭ ۋۇجۇدىدا
قاينىدىن غەلىيان كۆتۈرۈشكە باشلىغان ئارزۇ - ئارمانلىرىنى
تەلتۈكۈس بىتچىت قىلىۋەتكەندى. ئۇ كۆڭلىدە تۇيۇقسىز پەيدا
بولغان خىياللىرىنى چوڭ ئاغىچىسى بىلىپ قالغاندەك خىجىل
بولدى، يۈزى چىمىلىدى، ئۆزىنى قارا كۆڭۈللۈكتە ئەيىبلىدى.
دېمىسىمۇ ئېرىنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىپ قالغان ئەقىللىق خانىش
بۇ سۆزلىرى ئارقىلىق يۈنۈسخاننى چاندۇرماي ئاگاھلاندۇرۇۋاتات-
تى. سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئۆلۈمىدىن پايدىلىنىپ قەشقەرگە لەش-
كەر تارتىش خىيالىدىن ۋاز كېچىشكە، ئىنىسى ئىسان بۇغاخاننىڭ
كۆرسەتكەن مەردلىكىگە نامەردلەرچە جاۋاب قايتۇرۇپ خەلقىئالەم
ئالدىدا بەتنامغا قالماسلىققا ئۈندەۋاتاتتى.

— مەرھۇم ھەم پاراسەتلىك، ھەم جاسارەتلىك ئادەم ئىدى.
لەشكېرىي ئىلىمدە ئۇنىڭدەك ئىستېدات ئىگىسى بۇ دۇنيادا كەم
تېپىلىدۇ، — دېدى يۈنۈسخان خىياللىرىنى يوشۇرۇشقا، ئۆزىنى
ئوڭايىسىزلىقتىن قۇتۇلدۇرۇشقا تىرىشىپ.

— راست دەيدىلا ھەزرىتىم، — دېدى شاھ بېگىم، — مەر-
ھۇم سەيپىدئەلى ئالپ جانابلىرى بىزگە سىلىنىڭ نۇرغۇن پەزى-
لەتلىرىنى دەپ بەرگەن، سىلىگە بولغان قايىللىقنى بىلدۈرگەن-
دى. مەن ئول جەننەتماكاننىڭ يۈرىكىدە كىشىگە تىنغىلى بولماي-
دىغان ھەسرەت، پۇشايىمىنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلغانىدىم.

— مەرھۇمنىڭ يۈرىكىدىكى ھەسرەت - پۇشايىمىنى مەن
بىلىمەن، — دېدى يۈنۈسخان ھاياجان بىلەن سۆزلەپ، — ئۇنىڭ
ئەڭ چوڭ ھەسرىتى يىگىتلىكىدە تۇنجى سۆيگەن مەھبۇبىنىڭ
ۋىسالىغا يېتەلمىگەنلىكى، ئەڭ چوڭ پۇشايىمىنى جەننەتماكان خان
ئاتام قازا قىلىپ كەتكەندە ئوردا يوسۇنلىرىنى قاپرىپ قويۇپ،
مېنىڭ ئورنۇمغا ئىنىم ئىسان بۇغاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزغانلى-
قى، — يۈنۈسخان ئىككى خانىشنىڭ لام - جىم دېمەي ئولتۇر-
غىنىنى كۆرۈپ قوشۇپ قويدى، — ئۇنىڭ ھەسرىتىنى مەن باش-

قىلاردىن ئاڭلىغان. پۇشايمنىنى بولسا ماڭا ئۆزى مەكتۇپ يوللاپ بىلدۈرگەندى.

خاننىش ئىسان دۆلەت خېنىم خېلى قاتتىق ئارسالدىچىلىق تىن كېيىن قىيىنالىغان ھالدا ئېغىز ئاچتى:

— رەنجىسىلىمۇ، ئەيبىكە بۇيرۇسىلىمۇ دەۋىرەي ھەزرىتىم. ئەمدى موغۇلىستان سەلتەنەتنى ئىلكىلىرىگە ئېلىش ئارزۇلىرىدىن ۋاز كەچسىلە.

يۈرىكى قاتتىق سېلىپ كەتكەن ئىسان دۆلەت خېنىم گەپنى دەپ بولۇپ يەرگە قارىۋالدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدى يۇنۇسخاننىڭ غەزەپ قىلىشىدىن ئەنسىرەپ مۇزلاپ كەتكەندى.

يۇنۇسخان بىر دەققە سۈكۈتتىن كېيىن خىرىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— موغۇلىستان تەختگاھىدىن ھەرگىز ۋاز كەچمەيمەن، ئەمما خاتىرجەم بولسىلا، سەيبىدئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىنى ئۆلۈپ-تۈ دەپلا موغۇلىستانغا لەشكەر تارتمايمەن، بۇنداق قىلسام ئىنىم ئىسان بۇغاخاننىڭ قىلغان مەردلىكىگە نامەردلىك بىلەن جاۋاب قايتۇرغان بولۇپ قالسىمەن. شۇنداقلا سەيبىدئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىنىڭ ئىككىلىرىنى يېنىمغا ئەۋەتىپ بېرىش ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرىغىمۇ يۈز كېلەلمەيمەن. بەندىنىڭ تەقدىرى يېگانە قۇدرەت ئىگىسى بولغان ئاللاھنىڭ ئىلكىدە، بەندە تەقدىرىگە پۈ-تۈلگىنىنى كۆرمەسلىككە ئىلاجى يوق. ھەممە ئىشنى ئاللاھنىڭ ئىلكىگە قويدۇم. كىم بىلىدۇ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئول قۇدرەت ۋە شاپائەت ئىگىسىنىڭ مۆجىزىسى بىلەن موغۇلىستانلىقلار ئالدىم-غا تەخت - سەلتەنەتنى قولۇمغا ئېلىشىمنى ئىلتىماس قىلىپ كېلەمدۇ تېخى.

— ئىلاھىم ئېيتقانلىرى كەلگەي. ھەزرىتىمنىڭ باغرى مەردلىكىنىڭ، مېھىر - شەپقەتنىڭ خەزىنىسىدۇر، — دېدى شاھ بېگىم مەمنۇنلۇق بىلەن بېشىنى ئېگىپ.

— قاراڭلار، مۇنۇ پەرىشتىلەرنىڭ جاھاننىڭ غوۋغاسىدىن

بىخەۋەر ئۇخلاپ كەتكىنىنى. ماڭىمۇ مۇشۇنداق خاتىرجەملىك قايتا نېسىپ بولارمۇ - ھە!...

يۈنۈسخان شۇنداق دېگىنىچە قىسقا قويۇۋالغان يارىشىملىق ساقلىنى قۇچقىدا ئۇخلاپ ياتقان كىچىك مەلىكىسى قۇتلۇقىدە - گارخېنىمنىڭ مەڭزىگە سۈركەشكە باشلىدى.

ئېرىنىڭ بۇ ساددا قىلىقىدىن تەسىرلەنگەن ئىككى خانىش بىر - بىرىگە مەنلىك قارىغىنىچە ۋىلىقلاپ كۈلۈۋېتىشتى.

قەشقەر .

بىرنەچچە كۈندىن بېرى تۇتۇلۇپ، بىردىنلا سوۋۇپ كەتكەن ھاۋا كىشىگە كۈز ئاخىرلىشىپ بالدۇرلا قىش پەسلى كېلىپ قال - غاندىك تۇيغۇ بېرەتتى. كۈزلۈك كىيىملىرىنىڭ ئورنىغا قىشلىق كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇۋالغان قەشقەر خەلقى كوچا - رەستە - لەردە دۈگدەيگىنىچە ئالدىراش ئۇياق - بۇياققا ئۆتۈشەتتى. سۇلتان ئىسمان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ئۆلۈمى بىلەن مۇسەبەت جاكارلىغان بولغاچقا، قىش - ياز سودا - سېتىق، تۈرلۈك ئو - يۈن - تاماشىلار بىلەن قايناپ تۇرىدىغان قەشقەرنىڭ كوچا - رەستىلىرى بىردىنلا جىمىپ قالغان بولۇپ، خېلىلا ئازادلىشىپ قالغاندىك كۆرۈنەتتى. كىشىلەر پىچىرلىشىپ دېگۈدەك سۆزلە - شەتتى، كۈلكە - چاقچاقتىن ئىمكان بار ئۆزلىرىنى تارتىشاتتى. سىم قامچا، دەرىزىلىرىنى كۆتۈرۈشىۋالغان مىرشاپلار سەككىز - ئون پاشىپلىرىنى ئەگەشتۈرگىنىچە ئاتلىرىنى چاپتۇرۇشۇپ بىر يەرگە توپلىشىۋالغان كىشىلەرنى، ئويۇن - تاماشىلارغا مەشغۇل

بولۇپ قالغان بالىلارنى قوغلايتتى. شۇ كۈنلەردە مېر شاپلارنىڭ ئەقىبى شۇ دەرىجىگە يەتكەندىكى، چېچىنى تارىغان، قاشلىق ئېلىپ، يۈزىنى پەردازلىغان ئاياللار سېزىلىپ قالمىمۇ، خاننىڭ مۇسبەت يارلىقىغا سەر كەشلىك قىلىپ، ئېرىنىڭ بىلەن جىما قىلىپ كۆڭۈل ئېچىپسەن، دەپ ئېرى بىلەن قوشۇپ قاتتىق جازالايىتى. شۇ سەۋەبتىن ئاياللار ئاق، قارا رەڭدىن باشقا رەڭدىكى كىيىملەرنى كىيىپ يۈرەكلىك كوچىغا چىقالمايتتى. ئەرلەر ساقال - بۇرۇتلىرىغا ئۈستىرا سالدۇرالمىتتى. قەشقەر شەھىرىدە ساتراشخانا، ھاماملار پۈتۈنلەي تاقالغانىدى.

ھەئە، ئاكىسى يۈنۈسخان بىلەن بولغان جەڭنىڭ غەلبىسىدە نى بىرەر ئايغىچە تەبرىكلەنگەندىن كېيىن يېڭىسار، ياركەنت، خو- تەن قاتارلىق يۇرتلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ كەلگەن سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئاقسۇدىكى ئوردىسىغا قايتىشقا تەرەددۇتلىنىپ تۇرغان كۈنلەردە ئەمىر ۋە ئۆمەر سەيپىدەلى ئالىپ تۇيۇقسىز قازا قىلىپ كەتكەنىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ قەشقەردە يەنە بىرنەچچە ۋاق تۇرۇپ قېلىشقا مەجبۇر بولدى. مانا بۈگۈن مەرھۇم سەركەردىنىڭ قارىدەسىمۇ ئۆشتۈلدى. نەچچە كۈندىن بېرى سەيپىدەلى ئالىپنىڭ ئۆ- لۈم پەتىسىگە يىراق - يېقىندىن كەلگەن ئەمىر - بەگلەرنى كۈ- تۈۋېلىش بىلەن بولۇپ تۈزۈك ئارام ئالالمىغان سۇلتان ئىمان بۇ- غاخان بۈگۈن بىر ئاز ئارامچىلىق تاپقانداك بولۇپ، قەشقەر ئەمىر مەھكىمىسىنىڭ ئىچكىرىسىدىكى خاس خانىسىدا يالغۇز خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى. كۆز ئالدىدىن ئەمىر سەيپىدەلى ئالىپقا مۇ- ناسىۋەتلىك كارتىنىلار توختىماي ئالمىشىپ تۇراتتى.

قارىماققا تولىمۇ ساددا، يۇمشاق تەبىئەتلىك، تۈز، ئۆز سۆز- لۈك كۆرۈنىدىغان، ئەمەلىيەتتە تولىمۇ تەدبىرلىك، جاسارەتلىك بۇ پېشقەدەم ئەمىرگە نىسبەتەن سۇلتان ئىمان بۇغاخاندا چوڭقۇر تەسرات، مېھىر - مۇھەببەت بار ئىدى. ئۇ مەرھۇم دادىسى سۇ- لتان ئۇۋەيسخاننى تۈزۈك ئەسلىيەلمەيتتى. ئاشۇ ئون - ئون ئىك- كى ياش ۋاقتىدا موغۇلىستان تەختىدە ئولتۇرغاندىن تارتىپ، تا

يېقىنغىچە ئاشۇ پېشقەدەم ئەمىرنىڭ ئاتلارچە پەرۋىش قىلىشىغا، ئۇستازلارچە كۆيۈنۈشىگە ئائىل بولغانىدى. سۇلتان ئىسان بۇغا - خان دەسلەپكى مەزگىللەردە بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ، بولۇپمۇ قېيىنئائىتى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ پىتىنىسىگە ئىشىنىپ، سەيپىد - ئەلى ئالىپتىن سەلتەنەت ئىشلىرىغا زىيادە ئارىلىشىۋالدى، ئۆز ئالدىغا ھاكىمىيەت تۇتۇشۇمغا توسقۇنلۇق قىلدى، دەپ رەنجىگە - نىنى، ئۇنى ماڭلايسۆپەنىڭ باش ئەمىرلىكىگە تەيىنلەش باھانىسى بىلەن ئوردا ئىشلىرىدىن چەتلەشتۈرگىنىنى، بۇزۇرۇقۇر مومىسى سۇلتان خاتۇن، بوۋىسى - ئولۇسىگى مېرۋەھەممەد شاھ، پېش - قەدەم سەركەردىسى سۈپۈرگە مىرزىلارنىڭ دىلىنى رەنجىتىكىنىنى ئېسىگە ئېلىپ تولمۇ خىجىل بولدى. مىر كەرىمبەردى بەگ، ھەقبەردى مىرزا... قاتارلىق ئەمىرلەر ئىسيان كۆتۈرۈپ، قېيىد - ئائىتى تۆمۈربۇقا بەگنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ، تەختكە ئاكىسى يۈنۈس - خاننى ئولتۇرغۇزۇش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلغىنىدا، ئەھۋالدىن خە - ۋەر تاپقان سەيپىد ئەلى ئالىپنىڭ قەشقەردىن لەشكەر تارتىپ كې - لىپ، ئوردىدىكى قالايمىقانچىلىقنىڭ ئالدىنى ئېلىپ، ئۆزىنى ئىزدەپ تېپىپ، پايتەختنى ئاقسۇغا كۆچۈرۈپ كېلىپ، چېچىلىپ كەتكەن بارلىق ئەمىرلەرنى تەخت ئاستىغا يەنە جەم قىلغانلىقىدا - نى، ئۆزىگە ئىلگىرىكىدەك ساداقەت بىلدۈرۈپ بەيئەت قىلغانلىقىدا - قىنى ئەسلەپ كۆزىگە مۆللىدە ياش ئالدى. سەيپىد ئەلى ئالىپنىڭ قەدرىگە يەتمىگىنىگە، ئۇنىڭغا ئېگىشلىك ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرمىگىنىگە پۇشايماق قىلدى. بىرەر ئاش پىشىم ۋاقتىنى تو - لۇق ئاجرىتىپ بۇ ساداقەتمەن، پېشقەدەم سەركەردە بىلەن ئىچ - باغرىنى تۆكۈپ تۇرۇپ سىرداشمىغىنىغا، ئۇنىڭ ئارزۇ - لئار - مان، نەسبەت - ئۆگۈتلىرىنى كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىۋالمىغىنىغا ئۆكۈندى، ھەسرەتلەندى.

«ھېچ بولمىسا مۇشۇ قېتىم بولسىمۇ ئازراق ۋاقت چىقىرىپ مەرھۇم بىلەن مۇڭدېشىۋالغان بولسامچۇ كاشكى، ئۇنىڭ ماڭا دەي - دىغان گېپى باردەك قىلغانتى ئەمەسمۇ...»

سۇلتان ئىسان بۇغاخان يېڭىسار، ياركەنت، خوتەن قاتارلىق يۇرتلارنى ئايلىنىپ كەلگەن كۈنىنىڭ ئەتىسى سەيپىدەئەلى ئالىپ بىلەن ئۆتكۈزگەن قىسقىغىنە سۆھبىتىنى ئېسىگە ئالدى. ئاشۇ كۈنى سەيپىدەئەلى ئالىپ ئۇنىڭ قېشىغا كىرگەندى. — كەلسىلە ئەمىرۇل ئۆمەر، — دېدى پەر ياستۇققا يۆلەنسىپ ياتقان ئىسان بۇغاخان بىر ئاز قىمىرلاپ قويۇپ، — ئىش — كۈش بارمىدى؟

— جانابى ئانھەزرىتىم بىلەن بىردەم مۇلاقاتتا بولۇشنى ئىزدەپ كېلىشىم.

ئاخشام شارابىنى زىيادە چىق ئىچمۇەتكەن سۇلتان ئىسان بۇ-غاخانغا شۇ تاپتا گەپ خۇشياقمايۋاتاتتى. بېشى لوقۇلداپ ئاغرىپ تۇرسىمۇ ئەمىرنىڭ يۈز — خاتىرىسىنى قىلىپ سۆزلەشكە ئىجازەت بەردى.

— قېنى خوش.

سەيپىدەئەلى ئالىپ كۆڭلىگە پۈككەن گەپلەرنى نەدىن باشلاش-نى بىلەلمەي بىرپەس خىيال سۈرۈپ ئولتۇردى، ئاندىن ئۆزىگە قەتئىي غەيرەت بېرىپ ئېغىز ئاچتى:

— بىلمەكلىك كېرەككى، كائىناتتىكى بارلىق مەۋجۇدات ئۈچۈن تەڭرىدىن ئۆزگە رەھنامە يوقتۇر. چۈنكى بەندىنىڭ ھەر بىر ئىش — ئەمىلى ھەتتا يېمەكتىن تارتىپ كىيمەككچە، يات-ماقتىن تارتىپ ماڭماققىچە پەقەت تەڭرى ئىرادىسى بىلەندۇر. خۇدايىتائالادىن باشقا مەخلۇقلارنىڭ ھەممىسى كېسەل قۇلدۇر. ئول كېسەل قۇل بولسا مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشتۈرىدىغان يولنى كۆرسىتەلمەيدۇ. كەمىنەلىرى مۇشۇ ئۆمرۈمگە كەلگۈچە ئاگاڭ جەنتەتماكان پەدەرۇ بۇزۇرۇكلىرى بولمىش شەپقەتلىك سۇلتان ئۇ-ۋەيسخان ئالىپلىرىنىڭ، ئاندىن مەردلىكىنىڭ، ئاق كۆڭۈلۈكىنىڭ، ئادىللىقنىڭ گۈلتاجىسى بولمىش جانابى قىبلىگاھىمنىڭ مېھىر — مۇھەببىتىگە، كۆيۈنۈشىگە، ئەتىۋارلىشىغا، ھۆرمەت — ئېھتىرام بىلدۈرۈشىگە مۇيەسسەر بولۇپ كەلدىم. ئاشۇ ياخشىلىقلارغا، مەر-

ھەمەتلەرگە تۇشلۇق خىزمەت قىلالىمىساممۇ، نۆكەرلىك بۇرچۇمنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئادا قىلىشقا تىرىشىپ كەلدىم ۋە كۆرسەت-كەن ئەجرىمدىن ئاشۇرۇپ ئىنئام - مۇكاپاتلارغا نائىل بولدۇم. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە قېرىپ پۈت - قولۇمدا ماغدۇر، زېھنىمدە قۇۋۋەت قالمايدى. سەكسەن يىللىق ئۆمرۈمدە قايسى ئىشنى ھەق، قايسى ئىشنى ناھەق قىلدىم بىر ئۆزۈمگە، بىر يارات-قان ئاللاھ ئىگەمگە ئايان. ئىنسان ئەزەلدىن گۇناھقا پاتقۇچىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن خۇدايىتائالا بەندىلىرىنى ئىنسابقا، ئىمانغا دەۋەت قىلغان. ئىنساب بىلەن ئىماننى يۈرىكىگە جا ئەيلەپ ياشاشنى، توۋا بىلەن ئەپۈ، مېھىر - شەپقەتنى بەندىلىرىنىڭ ئاشۇ گۇناھ پاتقىقىدىن قۇتۇلۇشىدىكى، ۋۇجۇدىنى پاكلاشتىكى غۇسلى سۈيى قىلغان. جانابى قىبلىگاھىمنى ئاغىلىرى خانزادە پۇنۇسخان بىلەن قېرىنداشلىق مېھرى يۇغۇرۇلغان بىر داستىخانغا جەم قىلىپ پاكلىقنىڭ خۇرۇچى بولمىش تۇز قېتىلغان بىر بۇردا نانغا تەڭ ئېغىز تەگكۈزۈشنى ئۆزۈندىن بېرى ئارمان قىلىپ كەلگەن بول-ساممۇ، لېكىن بۇنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا قادىر بولالمىدىم. ھايا-تىمدىكى بۇ ئەڭ چوڭ ئارمىنىمنى ئۆزۈم بىلەن بىللە باقىيغا ئې-لىپ كېتىدىغان ئوخشايمەن...

سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ سۆزلىرىنى سۇلتان ئىسان بۇغاخان قوپاللىق بىلەن ئۈزۈپ تاشلىدى:

— ئەمدى بۇ ۋاق بولغاندا كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلىشنىڭ، ماڭا بۇنى دەپ ئولتۇرۇشلىرىنىڭ ھاجىتى يوققۇ دەيمەن جانابى ئەمىرۇل ئۆمەرا، — ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — ئەسلىدە ياراتقان ئىگەم كۆڭۈللىرىگە پۈككەن بۇ ئارمانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا پۇرسەت، نۆۋەتنى بەرگەندى. ناھايىتىمۇ ئەپسۇسكى، ئۆزلە ئۇنى چىڭ تۇتالمىدىلا، بىزگە ئاغائى قېرىنداش بولمىش ئول پۇنۇس-خانى قەستەن قاقچۇرۇۋەتتىلە، ئۇنداق قىلمىغان بولسىلا ئاللى-قاچان بىر داستىخانغا جەم بولۇپ تۇز يېيىشكەن بولارىدۇق.

ئىسان بۇغاخان سەيىدئەلى ئالپنىڭ ئاكىسى يۈنۈسخانى قاقچۇرۇۋەتكىنىنى ئەپۇ قىلمۇۋەتكەن بولسىمۇ، لېكىن كۆڭلىدىكى نارازىلىقى تېخى بېسىلمىغانىدى. ئۇ بىر قىسىم ئەمىرلەر بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۇنى ئىقتىدارسىز، سەلتەنەتكە پاسىبان بولۇشقا سالاھىيىتى يوق دەپ ئەل - يۇرتقا تەرغىبات ئېلىپ بارغان، ئۇنىڭ خانلىق مەرتىۋىسىنى ئېتىراپ قىلماي، تاجۇ تەختىنى تارتىۋېلىشقا ھەرىكەت قىلىپ كەلگەن ئاكىسىنى تۇتۇپ ئەكەپ، ئاكىسىغا ئۆزىنىڭ سەلتەنەت تىزگىنىنى قانداق تۇتۇۋاتقانلىقىنى، تەختتە قانداق ئولتۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىپ قويۇشنى ئارزۇ قىلاتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ پوسۇقىدە قىلغان بۇ گېپى بىلەن تەڭ سەيىدئەلى ئالپنىڭ يۈرىكىگە بىر پىچاق سانجىلدى. — ئۇغۇ شۇنداق، — دەپدى ئۇ ئىچكى ئازابلىرىنى چاندۇر. ماسلىققا تىرىشىپ، — لېكىن جەڭدە يېڭىلىپ ئەسىرگە چۈشكەن ئاغىلىرى بىلەن بىر داستىخانغا كەلسىلە، يېيىشكەن بىر بۇردا نان جانابى ئانھەزىرىتىمگە ھەسەل تېتىغىنى بىلەن، ئاغىلىرىغا زەھەر تېتىتتى. ئۇنداق داستىخاندا قان - قېرىنداشلىق مېھرى ھەرگىز جۇلالانمايتتى.

سەيىدئەلى ئالپقا گەپ تېپىپ بېرەلمىگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان قاپقىنى تۈرگىنىچە باشقا تەرەپكە قارىۋالدى. قىلغان گەپلىرىنىڭ خانغا ياقمايۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرسىمۇ، سەيىدئەلى ئالپ گېپىنى يەنە داۋاملاشتۇردى:

— چىن مەنىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ ئالتە كۈنلۈك ئالەمنىڭ تالاشقۇچىلىكى يوقتۇر. ئەبەدىلىك پەقەت بىر ئاللاھقا خاس. ئىنسان پەقەت مېھماندۇر. بۇ ئالەم ئۇنىڭغا بىرنەچچە ۋاقلىق قونالغۇلا خالاس. مېھىر - شەپقەت، ياخشىلىق، كاتتا ئىش - ئەمەل ئىنساندىن ئۆزۈنراق ياشايدۇ. پەممىچە، ئاغىلىرى خانزا - دە يۈنۈسخان خاتۇن - بالىلىرىغا كۆرسەتكەن مەردلىكلىرى، ئالەمچە مېھىر - شەپقەتلىرىگە جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈنمۇ بولسا،

خېلى ئۇزاققىچە تاجۇ تەختلىرىگە دۈشمەنلىك نەزەرى بىلەن قا-
رمايدۇ ھەم ئۇنىڭ ئۈنچىلىك كۈچ - قۇدرىتىمۇ قالمىدى. ئا-
جىزلار ھەرقاچان غۇرۇرلۇق كېلىدۇ. كۈچلۈكلەرنىڭ كۆرسەتكەن
ئازغىنە دوستلۇق مېھرى ئۇلارنىڭ قەلبىدىكى ئاداۋەت مۇزلىرىنى
پۈتۈنلەي ئېرىتىۋېتەلەيدۇ. مۇمكىن بولسا ئالىيلىرى ئاشۇ ئاجىز
ئاغىلىرىغا مەكتۈپ يوللاپ قېرىنداشلىق مېھرىلىرىنى بىلدۈر-
گەيلا، بۇ بەلكىم ئۇزۇن مەزگىللىك ئۇزۇلۇپ قالغان قېرىنداشلىق
مېھرىنىڭ ئۇلىنىشىغا، قايتىدىن جۇلالىنىشىغا سەۋەب بولۇپ
قالغۇسى..

«سەيپىدئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرى ئالچىپ قالدىمۇ نېمە؟ مەن
ئەمدى ئۆتەپ - تېشىپ ئول قاچقۇن، تەخت دەۋاگرىغا مەكتۈپ
يازامدىم؟ ھە دەپ قۇلاق سالسام دەۋاتقان گېپىنى قارىمامدى-
غان...»

— بىر ئاز چارچاپ قاپتىمەن، جانابى ئەمىرۇل ئۆمەرا كۆڭ-
لىگە ئالمىسا، باشقا كۈنى مۇلاقاتتا بولساق.
سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا دەيدىغان يەنە
نۇرغۇن يۈرەك سۆزلىرى، نەسەھەتلىرى بار ئىدى. خاننىڭ كەس-
كىن ئىپادىسى ئۇنى يەنە سۆزلەشتىن توختاشقا مەجبۇر قىلدى.
— خوش، — دەپ سەيپىدئەلى ئالىپ ئاستا ئورنىدىن تۇ-
رۇپ، — بىمەھەل ۋاقىتتا كېلىپ ئالىپلىرىنىڭ ئارامىنى بۇزۇپ
قويدۇم، كەچۈرگەيلا.

شۇندىن كېيىن ئەتىسىمۇ، ئۆگۈنمۇ سەيپىدئەلى ئالىپ خاند-
غا كۆرۈنۈش قىلمىدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان بولسا كۆرۈشۈش
ئۈچۈن ئۇنى ھۇزۇرىغا تەكلىپ قىلمىدى. ئۇ سەيپىدئەلى ئالىپ
بىلەن رەسمىي يوسۇندا خالىي ئولتۇرۇپ يەنە بىر قېتىم سۆزلە-
شكىنى پەقەتلا خىيالىغا كەلتۈرمىدى. ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتكەن-
دە، سەيپىدئەلى ئالىپ ئاخشىمى ئۇخلاپ قالغان پېتى جىمجىتلا
ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا سەپەر قىلدى.

مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان-

نىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

«مەرھۇم ئەمىر ھاياتىنىڭ ئاخىرلىشىپ قالغانلىقىنى سەزىگەن بولغىمىتى، ئەجەب دەرگاھىمغا دەل ۋاقتىدا كېلىپ تولىمۇ ئېسىل سۆھبەتنى باشلىغانىكەن. شول چاغدا ئۇنىڭ دەيدىغان نۇرغۇن گەپلىرى باردەك قىلغاندى، خالىمىساممۇ نېمىشقا دېگەنلى قويمىغاندىمەن، يۈرەك - باغرىنى تولۇق تۆكۈپ تاشلاشقا پۇرسەت بەرمىگەندىمەن؟ ۋادەرخا! ئادەمنىڭ ئۆمرى دېگەن شۇنداق چىلىك ئىكەنغۇ؟! ئادەمنىڭ جېنى بىلەن چۈمۈلىنىڭ جېنى ئوخشاش ئىكەن ئەمەسمۇ؟ ئۆلدى - كەتتى. ئەمدى تىرىلمەيدۇ، ئاڭلاي دېسەڭمۇ سۆزلىمەيدۇ، كۆڭۈل سۆزلىرىنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتتىغۇ ئەينى. ئاغام يۈنۈسخاننى قاچۇرۇۋەتكىنىنى ئەپۈ قىلالىغان يەردە، نېمىشقا ئىككى ئېغىز سۆزىنى ئاڭلاشقا سەۋر قىلالىدىم؟ ئاغامنى قاچۇرۇۋېتىپ، ئەسىرگە چۈشكەن خالتۇن - بالىلىرىنى قايتۇرۇۋېتىشكە نەسىھەت قىلىپ، مەرد، كەڭ قورساق، مېھىر - شەپقەتلىك دېگەن كاتتا ئاتاققا مېنى نائىل قىلغاندىغۇ. ئەل - ئاۋام، ئون سەككىزىنىڭ ئالەم بۇ ياخشىلىقلارنى مەندىن كۆردىغۇ ئاخىر؟! ئەمىر توغرا ئېيتقانىكەن. ئىمان بىلەن ئىنساب، مېھىر - شەپقەت ئىنساننىڭ ئېسىل پەزىلىتى، ئىنساننى كامىللىقىنىڭ دەسلەپكى ئىپادىسى. ئەجەبا، مۇشۇنداق چىلىك پەزىلەت مەندە يوقمىدۇ؟ ئىنساب بىلەن راست گەپنى قىلغاندا، بۇ تەخت - سەلتەنەت ئەسلىدە ئاغامنىڭ ئىدى. ئەمىر سەيپىدەلى ئالىپ ھەزرەتلىرى ئانا تەرەپ قانداشلىقىنى قوغلىشىپ ئادالەتسىزلىك بىلەن تاجۇ تەختكە مېنى ئولتۇرغۇزدى، ئاغامنى يېقىن يولاتمىدى. شۇڭا ئاغامنىڭ تەخت دەۋاسى قىلىشقا ھەققى بار. مۇشۇنى كۆزدە تۇتقاندا، ئۇنىڭ تەخت - سەلتەنەت ئۈچۈن لەشكەر تارتىپ كەلگىنىنى ئەيىبلەپ كەتكىلى، يامانلىغىلى بولمايدۇ، بەلكىم ئاشۇ كۈنى مەرھۇم ئەمىرۇل ئۆمەرە جانا بىلىرى مۇشۇ گەپنى ماڭا بىلدۈرۈپ قويغىلى كەلگەن بولغىتتى. گېپىنىڭ ئورامىدىن مۇشۇنداق مەنە چىقاتتى. لېكىن، ئاغام يۈنۈسخان بىد-

لەن قانداقمۇ بىر داستىخانغا كېلىپ، بىر - بىرىمىزنىڭ چىرا -
 يىغا ھەقىقىي قېرىنداشلىق مېھرىمىز بىلەن قارىشىپ ئولتۇرۇپ
 تۇز يېيىشكىلى بولسۇن؟ بۇنداق قىلىشنىڭ پەقەت بىرلا ئامالى
 بار. ئۇ بولسىمۇ مەن تاجۇ تەختتىن ۋاز كېچىشىم، ئۇنىڭغا تەخت -
 نى ئۆز رازىلىقىم بىلەن قايتۇرۇپ بېرىشىم كېرەك. ئەنە شۇ
 چاغدىلا ھەقىقىي ئاغىلىق، قان - قېرىنداشلىق مېھرىگە ئېرىشە -
 لىشىم مۇمكىن. لېكىن بۇ زىنھار مۇمكىن ئەمەس. قېرىنداشلىق
 مېھرى ئۈچۈن تاجۇ تەختتىن قەتئىي ۋاز كەچمەيمەن. ياكى ئۇ -
 نىڭغا بىرەر ۋىلايەتنى بەرسەم قانداق بولۇر؟ بۇنىڭغا ئۇمۇ رازى
 بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ ئىلكىدە تۈركىستان، سايرامدەك كەڭرى
 تەسەررۇپ، باجىسى ئەبۇسەئىد مىرزا ھىممەت قىلغان تاشكەنتتەك
 كاتتا شەھەر تۇرسىمۇ، شۇلارغا شۈكۈر قىلماي تەخت - سەلتەنەت
 ئۈچۈن لەشكەر تارتىپ كەلگەن ئەمەسمىدى؟ ھەئە، مۇنداقچە
 ئېيتقاندا ئىنسابسىزلىقنى مەنلا قىلمىدىم، ئۇمۇ ئىنسابسىز، ھا -
 ياتلا بولدىكىنمەن، تاجۇ تەختنى ئۇنىڭغا ھەرگىز تارتتۇرۇپ قويد -
 مايمەن. كەچۈرسىلە جانابى ئەمرۇل ئۆمەرا، ۋەسىيەتلىرىنى ئو -
 رۇنلىيالمىدىغان، ئاغام بىلەن قېرىنداشلىق مېھرىنى ئەسلىگە
 كەلتۈرىدىغان ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدىغان بول -
 دۇم. پەقەت بىرلا ئىشنى قىلالىشىم مۇمكىن. ئۇ بولسىمۇ، ئاغام
 ماڭا دۈشمەنلىك قىلمىسىلا، تەخت دەۋاسىدىن ۋاز كېچىپ، تە -
 سەررۇپۇمغا لەشكەر تارتىپ كېلىپ، سەلتەنەتمگە تەئەررۇز قىل -
 مىسىلا، ئۇنىڭغا ھەرگىز دۈشمەنلىك قىلمايمەن. تەسەررۇپىغا
 لەشكەر تارتىپ بارمايمەن، ھەتتا ئۇنىڭغا ھامىيلىق قىلىۋاتقان
 ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ تەسەررۇپىغىمۇ ھەم شۇنداق. ئۇلار مەندىن
 تامامەن خاتىرجەم بولسا بولىدۇ. راست، بۇ ئالتە كۈنلۈك ئالەم -
 نىڭ تالاشقۇچىلىكى يوق. ماڭا كەڭرى، بۈيۈك موغۇلىستاننىڭ
 سۇلتانلىقى يېتىپ ئاشىدۇ...»

مۇشۇ خىياللار بىلەن كۆڭلى خېلىلا ئازادلىشىپ قالغان
 سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەمدى قەشقەرنى كىمگە تاپشۇرۇش كىش -

غا باش قاتۇرۇشقا كىرىشتى. موغۇلىستان تەۋەسىدىكى بۇ كاتتا ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنى باشقا ھەرقانداق ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىگە تەڭ قىلغىلى بولمايتتى. قەشقەر ئۇنىڭ سەلتەنەتگە بىۋاسىتە تەسىر كۆرسىتەتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكى ئۇنىڭ سەلتەنەتنىڭ يېرىمىغا تەڭ كېلەتتى. بۇنى سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئوبدان چۈشىنەتتى. سەيپىدئەلى ئالىپ ۋاپات بولغاندىن كېيىن، قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىنى ئۆزىنىڭ ئوغلىغا بېرىش خىيا-لى كالىسىغا بىرقانچە قېتىم كەلگەنىدى. شۇ تاپتا بۇ خىيال ئۇ-نىڭ كالىسىدا قايتىدىن غىل - پال ئەكس ئەتتى.

«ئوغلۇم خانزادە دوستمۇھەممەدخان تېخى كىچىك. ئەمدى ئون تۆت - ئون بەش ياشنىڭ قارىسىنى ئالدى. قەشقەردەك كاتتا ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈس-تىگە مەرھۇم ئەمىرۇل ئۆمەرنىڭ ئىككى ئەمىر زادىسى بار. ئۇلار-نى بىر چەتتە قايرىپ قويۇپ خانزادىنى قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلىسەم، چوقۇم ئۇلار نارازى بولىدۇ. ئۇلار قەشقەرنى ئەزەلدىن ئۆزلىرىنىڭ ئاتا مىراس سۇيۇرغاللىق زېمىنى ھېسابلاپ كەلگەن. ناۋادا ئوغلۇم قەشقەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالغۇدەك بولغان بول-سىدى، ئول چاغدا كۆزۈمنى يۇمۇپلا تەۋەككۈل قىلىپ باقسام بولاتتى. سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ قەشقەردە يىلتىزى چوڭقۇر، ناۋادا ئىككى ئەمىر زادە نارازى بولۇپ قالسا، ئارىمىزدا نىزا پەيدا بولىدۇ، سەلتەنەتتە بۆلۈنۈش كېلىپ چىقىدۇ. تېخىچە يېڭىلىگىنىگە تەن بەرمىگەن ئاغام بۇنىڭدىن پايدىلىنىپ كېتىدۇ. توختا، ھا-زىرچە ئالدىرىماي تۇراي، يەنە بىرنەچچە يىل ۋاقىت ئۆتسۇن، ئۇ-نىڭغىچە خانزادىمۇ خېلى چوڭ بولۇپ قالىدۇ، شۇ چاغدا ئەھۋالغا قاراپ بىر ئىش تۇتارمەن. ۋاقتى كەلگەندە ئىككى ئەمىر زادىگە يۈ-قىرى مەرتىۋە بېرىپ ئوردىغا ئەكىلىۋالسام، ئۇلار نارازى بولسىد-مۇ كۆز ئالدىمدا چوڭ ئىش تەۋرىتىشكە پىتىنالمىيدۇ. مەنمۇ ئوغ-لۇم خانزادە دوستمۇھەممەدخان ئارقىلىق قەشقەرنى ئىلكىمدە تو-لۇق تۇتالايمەن. خوش، ئۇنداق بولسا ئىككى ئەمىر زادىدىن قايسىد-

سنى قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىگە قويسام بولۇر؟ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كۆرەگانى ئۆز كۆيۈ ئوغلۇم، ۋالىدەسى ئۆز سۇلتان مەلىكە بولسا ئۆز ھامام. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ ئۆز ئوغلۇم بىلەن ئوخشاش، نەسەب جەھەتتىن ئالغاندىمۇ ئاغىسى سانىز مىرزاغا قارىغاندا ماڭا يېقىن. قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىنى ئۇنىڭغا بەرسەم قانداق بولۇر؟ بۇنىڭغا ئوردىدىكى ئەمىرلەر نېمە دەردى؟ ئۇلار ئوچۇق - ئاشكارا بىر نېمە دېيەلمىگەن تەقدىردىمۇ، ئاغىسىنى قايرىپ قويۇپ ئىنىسىغا قەشقەرنى بەرسەم، سانىز مىرزا چوقۇم نارازى بولىدۇ، كۆڭلىدە قايىل بولمايدۇ. ئەجدادلارنىڭ قائىدە - يوسۇنىدە - غارىيە قىلمىدى دەپ ئەيىبلەيدۇ. چۈنكى، قائىدە بويىچە ئاتىنىڭ مىراسىغا چوڭ ئوغۇل ۋارىسلىق قىلىشى كېرەك. سانىز مىرزا ماڭا قانچىلىك ساداقەت كۆرسىتىدۇ؟ ئۇ ئاتىسىغا ھەرگىز ئوخشىدە - مايدۇ. ئانچە كەڭ قورساق ئەمەس. بىر قىسىم ئىشلارغا سۈكۈت قىلىشنى، كۆڭلىدە ساقلاشنى بىلمەيدۇ. مېجەزمۇ چۇسراق، بىر رىدىن ئاسان رەنجىدۇ، ئاسان سوۋۇيدۇ. بەلكىم ئۇ پەرمانىمغا سەركەشلىك قىلىشقا پېتىنالماسلىقىمۇ مۇمكىن. ئەمما مۇشۇ ئىش تۈپەيلى ئاغا - ئىنى ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت پەيدا بولۇپ قالماستىنمۇ؟ خۇددى مەن بىلەن ئاغام يۇنۇسخان ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت پەيدا بولغاندەك. توۋا، تەقدىرنىڭ چاقچىقى نېمىدېگەن ئاجايىپ - ھە! ئۆز ۋاقتىدا سەيپىدەلى ئالپ ھەزرەتلىرى ھەممىنى بىلىپ تۇرۇپ، قائىدە - يوسۇننى قايرىپ قويۇپ، مېنى تەختتە ئولتۇر - غۇزغانىدى. مانا ئەمدى بۇ قىسىمەت ئۇنىڭ ئوغللىرىنىڭ بېشىغا كەلدى. قانداق قىلسام بولۇر زادى؟ ياكى بولمىسا ياركەنت ئەمىرىنى ئوردىغا ئەكەتتىپ، سانىز مىرزاغا ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىنى بېرىدىغان ئىشىمكىن؟ مۇشۇنداق قىلسام سانىز مىرزا رازى بو - لۇرمۇ؟ ماۋۇ تەڭقىسلىقنى كۆرمەيدىغان ئەمدى. ئاغا - ئىنى ئە - مىرزا ئادىلەر ئوتتۇرىسىدا نىزا - ئاداۋەت پەيدا بولدى دېگەنلىك ئوخشاشلا سەلتەنەتتە بۆلۈنۈش پەيدا بولدى دېگەنلىك. ناۋادا بۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىپ قالسا، ئاغام يۇنۇسخان ھەرگىز جىم

ياتمايدۇ، ئەمىرزا دىلەرنى يېنىغا تارتىشقا ھەرىكەت قىلىدۇ، سەل - تەنەتكە قارشى چىقىشقا قۇترىتىدۇ. بۇ ئېھتىماللىقنى نەزەردىن ساقىت قىلىشقا ھەرگىز بولمايدۇ. ياركەنتمۇ كىچىك ۋىلايەت ئەمەس، دائىرىسى قەشقەردىن قېلىشمايدۇ. ئاھالىسى قەشقەردىن كۆپ، بىر چېتى خوتەن - قاراقاشقا، بىر چېتى قەشقەر - ئاقسۇ - غا تۇتىشىدۇ. ئەسلىدە سانىز مىرزا ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە قا - نائەت قىلسا بولاتتى، ئۇنىڭغا يېڭىسارنى قوشۇپ بەرسەم قانداق بولۇر؟ ياق، ئۇنداق قىلسام پەقەت بولمىغۇدەك. يېڭىسار قەلئەسى كىچىك بولغىنى بىلەن ئورنى ئىنتايىن مۇھىم. يېڭىسار قەشقەر - نىڭ تاشقى قورغىنى. يېڭىسارسىز قەشقەرنى تەسەۋۋۇر قىلىش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. خانزادە دوستمۇ ھەممەدخاننىڭ يېشى سەل چوڭراق، ھاكىمىيەت ئىشلىرىنى جوڭقۇرالمىغۇدەك بولغان بولسىدى، بۇنچىۋالا باش قېتىنچىلىقىغا قالماس ئىدىم. ئۇنىڭغا قەشقەرنى بەرسەم ئىككى ئەمىرزا غەنى قىلالمايتتى، بەلكىم ئوتتۇرىسىدا نىزا - ئاداۋەتلەرمۇ بولمايتتى. مەندىن رەنجىگەن تەقدىردىمۇ، ئاسىيلىق قىلىش دەرىجىسىگە بېرىپ يەتمەيتتى...»

دېلغۇلۇقتا قالغان سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئەنە ئاشۇنداق زىددىيەتلىك خىياللار ئىلكىدە بىرنەچچە كۈننى ئۆتكۈزۈۋەتتى. لېكىن بۇنداق تۇرۇۋەرسىمۇ بولمايتتى. پايتەخت ئاقسۇغا قايتىدە - شى، بوش قالغان تەختتە ئولتۇرۇشى، قارانچۇقسىز تاشلىنىپ قالغان سەلتەنەت ئىشلىرىنى قولغا ئېلىشى كېرەك ئىدى. ئال - دىرىغانىبېرى تۈزۈك بىر چارە تاپالمىدى. چارە تاپالمىغانىبېرى تىت - تىت بولاتتى. ئىككى ئەمىرزا دىگە سىلىق - سىپايە مۇئا - مىلە قىلىپ كۆڭلىدىكىنى بىلىندۈرمەيتتى. دادىسى قازا قىلىپ كەتكەندىن بېرى ئىككى ئەمىرزا دىنىڭ زىيادە يېقىنلىقى، بىر - بىرىگە ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلەن مۇئامىلە قىلىشلىرى بىردىنلا ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتتى. ھەئە، ئىسمان بۇغاخان دەسلەپتە ئاغا - ئىنىلەرنىڭ بۇ قەدەر يېقىنلىقىغا ھەۋەس قىلدى. ئاكىسى يۈنۈس - خاننى ئېسىگە ئالدى. ئاكىسى بىلەن ئاشۇ ئىككى ئەمىرزا دىگە

ئوخشاش يېقىن، ئىجىل ئۆتۈشنى ئارزۇ قىلىپ كەتتى. كېيىن مانا مۇشۇ ئارزۇ - ھەۋەس ئۇنىڭ كاللىسىدا تۇبۇقسىز بىر خىل يالنى پەيدا قىلدى.

«قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىنى ئاشۇ ئاغا - ئىنىلەرنىڭ ئۆز ئىختىيارىغا قويۇپ بەرسەم قانداق بولۇر؟ ناۋادا سانىز مىرزا قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىنى ئىنىسىغا ئۆتۈنۈپ بېرىپ قالسا تېخى ياخشى، ئول چاغدا كۆڭلۈمدىكىدەك ئىش بولىدۇ. ناۋادا ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاغىسىغا يول قويسا، سانىز مىرزمۇ مەن چوڭ ئوغۇل بولغاندىكىن ئاتامنىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلىشىم يوللۇق، قائىدە - يوسۇنغا ئۇيغۇن دەپ چۈشەنسە ئۇمۇ مەيلى. ئول چاغدا سانىز مىرزا مەندىن مىننەتدار بولىدۇ، ماڭا دادىسىغا ئوخشاش ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلىدۇ. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى ئوردىغا ئەكىتىپ لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەيمەن، بىر ھېسابتا بۇمۇ ئوردىدىكى مۇھىم مەنەسەپ. بىرنەچچە يىل ئۆتكەندىن كېيىن سانىز مىرزىنى ئوردىغا ئەكىلىۋېلىپ ئورنىغا خانزادە دوستمۇھەممەدخاننى قەشەقەرگە ئەۋەتسەم مەندىن نارازى بولالمايدۇ، مەنمۇ ئوخشاشلا مەقسەت - مۇددىئايىمغا يەتكەن بولىمەن. شۇنداق قىلاي، بۇنىڭدىن باشقا چارە ھازىرچە يوقتەك قىلىدۇ...»

بىر قارارغا كەلگەن سۇلتان ئىسمان بۇغاخان دەرھال بارلىق ئەمىرلىرىنى يىغىپ كېڭەش ئۆتكۈزدى.

— ھەممىڭلەرگە مەلۇم، — دېدى ئۇ قول باغلاپ تۇرغان ئەمىرلىرىگە تەكشى نەزەر تاشلىۋەتكەندىن كېيىن، — مەرھۇم جەد-نەتەكان سەيپىدەئەلى ئالپ ھەزرەتلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىپ كۆڭلىمىز تولىمۇ يېرىم بولدى. تا بۈگۈنگىچە سەلتەنەت بۇرچى-مىزنىڭ قۇياشى ئۆچۈپ قېلىپ زۈلمەتتە قالغاندەك بولۇپ قالدىم. خەيرىيەت، ئۆلۈم ھەر بىر بەندىنىڭ بېشىدا بار. تۇغۇلماقلىق بىلەن ئۆلمەكلىك ياراتقان ئىگىسىنىڭ ئىختىيارىدىكى ئىش ئىدى. ئۆلۈمنى تىلىۋالغىلى، ئۆمۈرنى ئۆلىۋالغىلى، ئۇزارتىۋالغىدى.

لى بولسا ئىدى، جانابى ئەمرۇل ئۆمەرانىڭ ئۆلۈمىنى تىلەۋالغان، ئۆمىرىنى ئۇزارتىۋالغان بولاردۇق. شۇنداقتمۇ پەنلا ئۆمىردەمەن. چۈنكى، ئول جەننەتتاكان زاتى مۇبارەك يۈرەك - باغىرىمىزنى ھىجران ئازابىدا داغلاپ كېتىپ قالغىنى بىلەن، جاسارەت ۋە پەزىلەتتە ئۆزىدىن قېلىشمىغۇدەك ئىككى پەرزەنتىنى قالدۇرۇپ قويدى. ئول ئاغا - ئىنى ئەمىرزادىلەر ئوخشاشلا بۈيۈك سەلتەنە - تىمىزنىڭ يىقىلماس بىر جۈپ تۇۋرۇكلىرىدۇر. ئەسلىدە ئاستاندا - گە بۇرۇنلا قايتىشىم كېرەك ئىدى. ئول جەننەتتاكاننىڭ مۇسەبىتى بىلەن ئۇزۇنراق تۇرۇپ قالدىم، ئەمدى قايتىمىسام، سەلتەنەت تىزگىنىنى قولۇمغا ئالمىسام بولماس. شۇڭا ئاقسۇغا مېڭىشتىن ئاۋۋال مۇنداق ئىككى ئىشنى جاكارلىماقچىمەن: بىرىنچىسى، ياركەنت ئەمىرى مۇستاپا مىرزا ئوردىغا بېرىپ جازا دىۋانىنىڭ ئەمىرلىكىنى ئۈستىگە ئالىدۇ.

تۆۋەندە تۇرۇشقان ئەمىرلەر بىر - بىرىگە مەنىلىك قارىد - شىۋالغاندىن كېيىن خاننىڭ ئىككىنچى پەرمانىنى ئاڭلاش ئۈچۈن قۇلاقلىرىنى دىڭ قىلىشتى.

— قەشقەر ئەزەلدىن جەننەتتاكان سەيبىدەلى ئالىپ جاناب - لىرىنىڭ ئەجداد زېمىنىدۇر. بابائى بۇزۇكلەر داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن يوسۇن بويىچە ئاتىنىڭ مەرتىۋە - مىراسى ئوغۇللىرىغا بۇيرۇپ بېرىلىدۇ. شول بائىستىن قەشقەر بىلەن ياركەنتنى ئىككىكى ئەمىرزادىنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇردۇم. بول ئىككى ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنى ئىككى ئەمىرزادە ئۆزلىرى تاللىغاي، شۇنىڭغا قاراپ ئاندىن پەرمان جاكارلىغىمىز.

سۇلتان ئىسمان بۇغاخان سۆزۈم تامام دېگەننى قىلىپ ئۆزىنى شاھانە كۇرسىغا ئازادە تاشلىدى. شۇ ھامان ساراينى ئېغىر سۈكۈت باستى، شۇ تاپتا بارلىق ئەمىرلەر بۇ ئىشنى كۆڭۈللىرىدە مۇلا - ھىزە قىلىشىۋاتاتتى. ئۇلار خاننىڭ قەشقەر بىلەن ياركەنتنى ئىككى ئەمىرزادىنىڭ ئىختىيارىغا تاشلاپ بېرىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى. خاننىڭ ئەسلىي مۇددىئاسىنى چۈشەنمىگەن ئە -

مىرلەر ئۆزلىرىچە بۇ ھۆكۈمنى ئادىللىققا، دانالىققا جوراپ، كۆڭ-
لىدە خاننىڭ تەدبىرلىكلىكىگە قايىل بولۇشۇۋاتاتتى.

ھەئە، سانىز مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭمۇ
كۆڭۈللىرى تىنچسىز ئىدى. بۇ يارلىقتىن تولىمۇ تاسادىپىيلىق
ھېس قىلىشقان ئاكا - ئۇكىلار بىر - بىرىگە لەپىدە قارىشۇۋال-
دى، تاسادىپىيلىق ھېس قىلىشقان بىلەن كۆڭلى توق ئىدى،
بىر - بىرىگە تىكىلگەن كۆزلىرىدىن قېرىنداشلىق مېھرى بال-
قىيتتى؛ قىزغىنىش، ھەسەت، تارلىقتەك ھاياجانلىق تۇيغۇلار يوق
ئىدى. ئانا مىراس مەرتىۋىگە نىسبەتەن ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرىدە
سان باردەك قىلاتتى. شۇ دەقىقىدە ھەر ئىككى ئەمىرزادە ئوخشاش
بىر ئىشنى خىيال قىلىۋاتاتتى.

ئاشۇ كۈنى سەيپىدەئەلى ئالىپ سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ
يېنىدىن كۆڭلىگە پۈككەن مۇددىئاسىنى تولۇق دېيىشكە ئۈلگۈ -
رەلمەي كۆڭلى غەش ھالدا يېنىپ چىققاندىن كېيىن، يالغۇز ئول-
تۇرۇپ ئۇزاق خىيال سۈردى، ئاندىن ئىككى ئەمىرزادىسىنى چا-
قىرتتى.

— جاي ئالسۇنلار، — دېدى. ئۇ ئىككى ئوغلىنى ئولتۇرۇشقا
بۇيرۇپ.

دادىسىنىڭ تۇيۇقسىز، جىددىي چاقىرتىشىدا قانداق مۇددىئا
بارلىقىنى بىلمىگەن سانىز مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا
يېشىنى تۆۋەن سالغىنىچە جىمجىت ئولتۇرۇشتى. ئارىنى خېلى
ئۇزاق سۈكۈنات باستى.

— ئىنساننىڭ ئۆمرى دېگەن چاغلىق نەرسىكەن، ھېلىمۇ
ئۆلۈپ كەتمەي سەكسەن يىل ياشىغىنىمغا ھەيرانمەن ھەم شۇنچە -
لىك ئۇزۇن ئۆمۈر بەرگەن ھەقكە شۈكۈر - سانا ئېيتىمەن، —
دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇزۇپ، — ئەمدى
مېنىڭمۇ ساناقلق كۈنلىرىم قالدى، ئىككىلىرىگە قۇربىمنىڭ
يېتىشىچە ئاتلىق مېھرىمنى بەردىم، يۇرتدارچىلىق يوسۇنلىرىد -
نى، جەڭبازلىق ماھارىتىنى، لەشكىرىي ئىلىملەرنى ئۆگەتتىم.

سەلەرمۇ ئۈمىدىمنى يەردە قويماي پەزىلەت ئۆگەندىڭلار. بىر - بىرىڭلارغا ھەمەنەپەس بولۇپ ئەل - جامائەت ئىچىدە ياخشى نام - ئاتاق قالدۇردۇڭلار. رەنجىشىپ، ئاداۋەتلىشىپ يۈرمىدىڭلار. مەن سىلەردىن رازى. بۇنىڭدىن كېيىنمۇ مۇشۇنداق ئۆتىدىغانلىقىمىز قىڭلارغا ئىشىنىمەن. شۇنداقتىمۇ سىلەرگە بىر ئىشنى تاپىلىدىمىز - مەسام بولمايدۇ، قەشقەر ئىلگىرىكى خان - سۇلتانلار ئابا - ئەجدادلىرىمىزغا سۈيۈرغاللىق قىلىپ بەرگەن مەراسىمىمىزدۇر. بۇ زېمىنغا نەچچە ئەۋلاد ئاتا - بابىلىرىمىز ھۆكۈمرانلىق قىلىپ كەلدى. ناۋادا ئۆلۈپ - تارتىپ قالسام بۇ زېمىن سىلەرگە قالىدۇ. شەپقەتلىك سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىيلىرىمۇ ئادالەت تەختىدە شاپائەت كۆرسىتىپ سىلەرگە بۇيرۇپ بېرىشى مۇمكىن. ئەجدادىمىزدىن قالغان ئۇدۇم بويىچە ئاتا مەراسىمىغا چوڭ ئوغۇل ۋارىسلىق قىلىدۇ. ئەمما كىچىك ئەمىر زادەم خان ئالىيلىرىغا كۈيۈن ئوغۇل بولۇپ كۆرەگەنلىق شەرىپىگە نائىل بولدى، شۇڭا ھازىر ئۇ خان تەبىقىسىگە مەنسۇپ. شول بائىستىن خان ئالىيلىرى ئۇنىڭ كۈيۈن ئوغۇللىق مەرتىۋىسىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئادالەتسىز ھۆكۈم چىقىرىپ قەشقەرنى ئۇنىڭغا بۇيرۇپ بېرىشىمۇ مۇمكىن. بۇنىڭغا ھازىرچە ئېنىق بىر نېمە دەپ بولغىلى بولماس. بايا مۇشۇ ئىشنى خان ئالىيلىرىنىڭ سەمگە سېلىپ ئايدىڭلاشتۇرۇۋېتىشى مەقسەت قىلىپ دەرگاھى ئالىيغا بارغانىدىم، نېمە ئۈچۈندۇر ئويلاز - مايلانغانلىقىمىزنى خان ئاغىسى يۈنۈسخان ئالىيلىرىدىن باشلاپتىمەن، شول ۋەجىدىن گېپىم ئالىيلىرىغا ياقمىدى. بەلكىم رەنجىش، تەنلىرىنى بىلدۈرۈپ ئېغىز ئاچۇرمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەسلىي مۇددىئايىمنى بىلدۈرۈشكە ئامالسىز قالدىم. سۆيۈملۈك پەرزەنتلىرىم، سىلەر ئەقىللىق، جاسارەتلىك، پارسەتلىك، مەرد، ھەم كەڭ قورساق چوڭ بولدۇڭلار. بۇ پەزىلىتىڭلاردىن زىنھار گۇمانلانمايمەن. شۇنداقتىمۇ يەنە بىر تەكرارلاپ قوياي، خان ئابا - لىيلىرى بىلەن ئاغىسى يۈنۈسخان ئوتتۇرىسىدىكى نىزا - ئادا - ۋەتتىن ھەم بۇ ئاداۋەتنىڭ سەۋەبىدىن پۈتۈنلەي خەۋەردار سىلەر،

شۇڭمۇ بول ۋەقەنى سىلەرگە پات - پات سۆزلەپ بەرگەنمەن. بول ئاداۋەتنىڭ ئاساسلىق سەۋەبچىسى يەنىلا مەن. شول سەۋەبتىن ئەڭ چوڭ پۇشايمانم بار. بول گۇناھىمنىڭ جاۋابىنى ئول ئالمىگە بارغاندا بېرۇرمەن. لېكىن سىلەر ئىبرەت ئېلىڭلار. مەيلى خان ئالىيلرى قانداق ھۆكۈم چىقارمىسۇن چوقۇم قوبۇل قىلىڭلار، مەن ئاغا، سەن ئىنى دېيىشىپ ئاداۋەتلەشمەڭلار. زېمىن، مەرتىۋە تالاشماڭلار، ئۆز ئارا يول قويۇڭلار. شۇنداق قىلساڭلار گۇرۇمدە خاتىرجەم ياتىمەن. ھەرقاچان مال - دۇنيا، ئەمەل - مەرتىۋە كويىدا بولماڭلار، ئەلكۈنگە زۇلۇم سالماڭلار، ۋالىدەڭلارنى ھۆرمەت - لەڭلار، خان ئالىيلرىغا، تەخت - سەلتەنەتكە ساداقەتمەن بو - لۇڭلار. مېنىڭ سىلەرگە دەيدىغان گېپىم، قالدۇرىدىغان ۋەسىيە - تىم مانا مۇشۇ.

— خاتىرجەم بولسىلا ئاتا، — دېدى ئىككى ئەمىرزادە دادى - سىغا تەڭلا ۋەدە بېرىپ، — تەلىملىرىنى ئېسىمىزدە مەھكەم تۇ - تىمىز، ھەرگىزمۇ ئارزۇلىرىغا خىلاپ ئىش قىلمايمىز. شۇ دەقىقىدە ھەر ئىككى ئەمىرزادىنىڭ كاللىسىدا دادىسى - نىڭ مۇشۇ ۋەسىيىتى جاراڭلاۋاتتى.

«خان ئالىيلرىنىڭ قەشقەر بىلەن ياركەنتنى بىزنىڭ ئىخ - تىيارىمىزغا قويغىنى نېمىسى، قائىدە بويىچە ھۆكۈم چىقىرىپ ئاغام سانىز مىرزىنى قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىن ئەتسە ئىش تۈگىمىدىمۇ. ياركەنت ئەمىرىنىڭ ئورنىنى بىكارلاشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدىغۇ. مەن ئوردىغا قايتىپ خىزمىتىمنى قىلسام بولاتتى ئەمەسمۇ، ياكى ھەر ئىككىلىمىزنى ئوردىدىن چەتلەشتۈرۈشتە باشقا خىيالى بارمىكىن؟ مۇمكىن ئەمەس. ئالىيلرىنىڭ ھەرگىز بۇنداق مۇددىئاسى يوق. ئەمىسە نېمىشقا بۇنداق ھۆكۈم چىقىرد - دۇ؟ خان ئالىيلرىغا مۇشۇ خىيالىمنى دېسەم قانداق بولۇر، ئا - غامنىڭ خىيالى قانداقكىن؟...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئوي - خىيالىنى بىلىۋالماقچى بولغاندەك كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا ئاكىسىغا قاراپ قويدى.

«ئاتامنىڭ گۇمانى راست چىقتى، ئەسلىدە خان ئالىيلاردىن بىرىنىڭ قەشقەرنى ماڭا ئەمەس، كۈيۈتۈڭلى بولمىش ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا بەرگۈسى بار ئىكەن. ھۆكۈمگە مېنى نارازى بولدىم. دۇ دەپ ئويلاپ، ياركەنت ئەمىرىنىڭ ئورنىنى بىكارلاپتۇ. بۇنداق قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. مەن ئاتاغا ئاللىقاچان ۋەدە بەرگەن. قانداق ھۆكۈم چىقارسۇن ھەرگىز نارازى بولمايمەن. بەلكىم خالىسا ئىنىمغا نۆكەر بولۇشقىمۇ رازىمەن. ياركەنت ئەمىرى مۇستاپا مىرزا ساداقەتمەن، مەرد ئادەم. ئۇنى ياركەنتتىن مەن دىرلاتمىغان ياخشى ئىدى. ئۇ خان ئاغىسى يۇنۇسخانغا مايىل خوتەن ئەمىرلىرىنى چەكلەپ تۇرالايتتى. خەيرىيەت، ئەمدى بۇنى ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولماس. خان ئالىيلرى پەرمانىدىن ھەرگىز يانمايدۇ. ئالىيلرىنىڭ ئارزۇسى قەشقەرنى ئىنىمغا بېرىش، بوپتۇلا، ئىش ئالىيلرىنىڭ ئارزۇسىچە بولسۇن، ئىنىم قەشقەرگە ئەمىر بولسۇن، ياركەنتكە مەن باراي، ياركەنتمۇ سەلتەنەتمىز ئۈچۈن مۇھىم ۋىلايەت، تۇپرىقى مۇنبەت، سۈيى ئەلۋەك، ئاھالىسى كۆپ، مۇھىم پەيتلەردە لەشكەر يىغماق ئاسان...»

مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن سانىز مىرزا ئالدېغا بىر قەدەم چىقتى - دە، سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا ئېھتىرام بىلدۈردى: — ئادالەت تەختىنىڭ سۇلتانى، مېھىر - شەپقەتنىڭ بۇلىقى پاناھگاھىمىزنىڭ ھۆكۈمىگە چىن ئىخلاسىمىز بىلەن مىننەتدارلىق بىلدۈرىمىز. خانىش ئانام ئۆز سۇلتان مەلىكە ئۇزۇن مەزگىل قەشقەردە تۇرۇپ بول شەھەرنىڭ ھاۋاسىغا كۆنۈپ قالغان. شۇڭا ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كۆرەگانى قەشقەرگە ئەمىر بولۇپ قالغاي، كەمىنلىرى ۋالىدەمنى ئېلىپ ياركەنتكە باراي. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ چېھرىدە پاللىدە مەمنۇنلۇق جىلۋە قىلدى - دە، نەزەرىنى كۈيۈتۈڭلى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا زىغا ئاغدۇردى.

— سىلى ئاغا، مەن ئىنى، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاكىسىغا تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ تۇرۇپ، — قەشقەردە جەننەتتا.

كان پەدەرۇ بۇزۇرۇكنىڭ ياندۇرغان چىرىغى، تۇتقان ماكانى بار. ئا-
تىنىڭ ياندۇرغان چىرىغىنى ئۆچۈرمەسلىك چوڭ ئوغۇلنىڭ بۇر-
چىدۇر. شول سەۋەبتىن قەشقەردە قېلىشلىرىنى ئىلتىماس قىل-
مەن ئاغا. ياركەنتكە مەن باراي، — مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا سۇل-
تان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ مۇراجىئەت قىلدى، — جانابى قىبلىد-
گاھىمدىن كەمىنە پەرزەنتىنىڭ ئارزۇسى بويىچە پەرمان جاكارلاد-
شنى ئىلتىماس قىلىمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئىپادە بىلدۈرۈشكە ئالدىرماي نە-
زىرىنى سانىز مىرزاغا ئاغدۇردى.

— راست دەيدىلا قەدىرلىك ئىنىم، مەن سىلگە ئاغا ھەم
ئۆز يولىدا ئاتا ئورنىدىمەن. شۇڭا مېنىڭ ھۆكۈمىگە بويسۇنغايلا
ھەمدە بۇ ئىشتا مەن بىلەن زىنھار دەتالاش قىلمىغايلا، — سانىز
مىرزا سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا يۈزلىنىپ گېپىنى داۋاملاشتۇر-
دى، — جانابى قىبلىگاھىمدىن كەمىنە نۆكەرلىرىنىڭ ئارزۇسىچە
ھۆكۈم چىقىرىشنى ئىلتىماس قىلىمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ھۆكۈم چىقىرىشقا ئالدىراپ تۇرسىد-
مۇ، تەڭلىكتە قالغان قىياپەتتە باشقا ئەمىرلەرگە يۈزلەندى.

— ئى جانابى ئەمىرلەر، كۆرۈپ - ئاڭلاپ تۇرۇپسىلەر، مېنى
بۇ تەڭقىسلىقتىن ئۆزۈڭلار قۇتۇلدۇرغايلىرى.

باياتىن بېرى ئىككى ئەمىر زادىنىڭ دەتالاشلىرىدىن ھەم تە-
سىرلەنگەن، ھەم تاماشا كۆرگەندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغان ئە-
مىرلەر خاننىڭ مۇراجىئىتىنى ئاڭلاپ بىردىنلا جىمىپ قېلىش-
تى. ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى قەشقەرگە چوڭ ئەمىر زادە سا-
نىز مىرزا ئىساننىڭ ئەمىر بولۇشىنى توغرا، قائىدە - يوسۇنغا ئۇيغۇن
دەپ قارايتتى. ئەمما، كىچىك ئەمىر زادە مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا
خانغا كۈيۈك ئوغۇل بولغانلىقى ئۈچۈن ھېچقايسىسى بىرىنچى بولۇپ
كۆڭلىدىكىنى ئاغزىدىن چىقىرىشقا پېتىنالمىدى. ھەئە، ئۇلار
خانغا ياخشىچاق بولۇشنى، خاننىڭ كۆڭلىدىكىنى تېپىپ سۆز-
لەشنى خالايتتىكى، ھەرگىزمۇ خانغا يامان كۆرۈنۈپ قېلىشنى

خالمايتتى. لېكىن، شۇ تاپتا گەپ قىلماي تۇرۇۋالسىمۇ بولمايتتى، ئۇلار ئارىدىن بىرەرنىڭ چىقىپ ئاۋۋال ئېغىر ئېچىشىنى، ئاندىن خاننىڭ چىراي ئىپادىسىگە قاراپ قوللاش، قوللىماسلىقىنى كۆڭلىگە پۈكۈشكەندى.

— ئاغا ئەلۋەتتە ئاتىنىڭ ئورنىدا، — دەيدى لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباشار ئەمىرى ئېغىر سۈكۈناتنى بۇزۇپ تاشلاپ، — ئاغا ھۆكۈمى ئىنى ئۈچۈن پەرماندۇر، شۇڭا كەمىنلىرى سانىز مىرزىنىڭ ئارزۇسىنى ياقلايمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ چىرايغا پاللىدە كۈلكە يۈگۈردى. خاننىڭ چىراي ئىپادىسىنى كۆرگەن ئەمىرلەر بەس — بەستە ئاۋاز قوشتى:

- ئەينى مۇددىئتا.
  - ئاغىنىڭ سۆزىنى ئېتىبارغا ئېلىش كېرەك.
  - سانىز مىرزىنىڭ ئارزۇسىچە بولغاي.
  - ئاغىلىرىنىڭ ھۆكۈمىگە ئىتائەت قىلغايلا كۆرەلەنجان.
- لىرى.

— جەننەتتاكان ئەمىرۇل ئۆمەرا ھەزرەتلىرى ئىككى ئە — مىرزادىسىگە ئالتۇندەك پەزىلەت مىراس قالدۇرغانىكەن.

— ياراتقان ئىگەم مەرتىۋەتلىرىنى تېخىمۇ زىيادە قىلغاي.

— ...

شۇنداق قىلىپ سۇلتان ئىسان بۇغاخان كۈيۈتۈغلى مۇھەممەد مەد ھەيدەر مىرزىنى قەشقەرنىڭ، سانىز مىرزىنى ياركەنتنىڭ ئە — مىرلىكىگە تەيىنلەپ پەرمان جاكارلىدى — دە، ئۆزىچە ئارزۇسىغا يەتكەندەك بولۇپ، خاتىرجەملىك بىلەن ئاقسۇغا يول ئالدى. ئۇنى ئۆزىتىپ قويغان سانىز مىرزا دادىسىنىڭ تۇپراق بېشىنى يوقلىد — ۋەتكەندىن كېيىن ئانىسى بىبى ئايەتخېنىم، خوتۇنى ئايچامال ئا — غىچا ۋە ئىككى ئوغلى مىرزا ئابابەكرى بىلەن ئۆمەر مىرزىنى ئې — لىپ، ئۆگەي ئانىسى ئۆز سۇلتان مەلىكە، ئىنىسى مۇھەممەد

ھەيدەر مىرزا بىلەن خوشلىشىپ ياركەنتكە قاراپ يول ئالدى.
 ئاكا - ئىنىلەر قۇچاقلىشىپ تۇرۇپ خوشلاشتى، ياخشى تىلەكلەرنى بىلدۈرۈشتى. شۇ تاپتا ياركەنتكە قاراپ ماڭغان سانىز مىرزانىڭ كۆڭلىدە قىلچىلىك ئاغرىنىش يوق ئىدى. ئەمما ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ كۆڭلىدە خىجىللىق، ئۆكۈنۈش ئارىلاش بىر ھەسرەت بار ئىدى.

58

مىلادىيە 1461 - يىلى، ياز.

يەتتەكەنت باغلىرىدا سارغىيىپ ۋىل - ۋىل قىلىپ پىشقان ئۆرۈكلەر، شاخلاردا چوغدەك جۇلالىنىپ تۇرغان جىنەستىلەر، قىزلارنىڭ لېۋىنى ئەسلىتىدىغان گىلاسار يوپۇرماقلار ئارىسىدىن ماراپ ئادەمنىڭ ئاغزىغا سېرىق سۇ كەلتۈرەتتى. باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى سۇپىدا چازا قۇرۇپ ئولتۇرغان يۈنۈسخان كۈمۈش تەخسىدىكى ئۆرۈك، جىنەستە، گىلاسارغا قاراپمۇ قويماي چوڭ-قۇر خىيالغا پانتاندى. ياش خىزمەتكار ئۇنىڭ خىيال سۈرۈشىگە بەرھەم بەرمەسلىك ئۈچۈن داستىخانغا تىزىلغان نازۇ نېمەتلەرگە قونغان چىۋىنلارنى ئېھتىياتچانلىق بىلەن قورۇيتتى.

بۇ بىرنەچچە يىلدىن بېرى يۈنۈسخان يەتتەكەنتتىن پەقەتلا مىدىرلىمىدى. ئىككى خانىشىغا بەرگەن ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ، ئاتا مىراس زېمىنى بولغان موغۇلىستان تەرەپكە دۈشمەنلىك كۆزى بىلەن قارىمىدى، لەشكەر تارتىش خىيالىدىمۇ بولمىدى. تۈركىستان، تان، سايرام تەرەپتىكى بەگلەر ئۇنىڭغا قايتىدىن ساداقەت بىلدۈرۈشۈپ ئەتراپىغا توپلاشتى. يۈنۈسخان ئۇلارنىڭ ئىلگىرى قىلغان يۈزسىزلىكىنى كۆڭلىدىن چىقىرىۋېتىپ سالامىنى ئىلىك ئالدى،

ئىلگىرىكىدەك ياخشى مۇئامىلە قىلدى ۋە ئۇلارغا تايىنىپ كۆپلەپ لەشكەر توپلاشقا كىرىشتى.

ھازىر ئۇنىڭ ئىلكىدە راۋرۇس مەشىق كۆرگەن، جەڭگە بىر مالال يارايدىغان بەش مىڭ لەشكەر بار ئىدى، زۆرۈر بولۇپ قالسا تۈركىستان، سايرام تەۋەسىدىكى بەگلەرنىڭ خاس نۆكەرلىرىنىمۇ قوشۇپ ھېسابلىغاندا، گەپ يوق بىر تۈمەن لەشكەر جۇغلىيالايتتى، ئۇ بۇ جەرياندا سەمەرقەنتكە، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئوردىسىغا ئىككى قېتىم بېرىپ كەلدى. ئۇنىڭ ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن بولغان دوستلۇقى بارغانسېرى چىڭىپ كەتكەندى، بىر — بىرىگە چىن ئەقىدە باغلاشقان بۇ ئىككى ھۆكۈمدارنىڭ دېمەيدىغان كۆڭۈل سىرلىرى يوق ئىدى، يۇنۇسخاننىڭ ئىنىسى ئىسان بۇغا — خاننىڭ تۇتقۇندىكى خوتۇن — بالىلىرىنى قايتۇرۇپ بەرگەنلىكى سەۋەبلىك، ئارىدىكى نىزا — ئاداۋەتنى ئۇنتۇپ، موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىشتىن ۋاقتىنچە ۋاز كەچكەنلىكىدىن، ئەڭ مۇھىمى موغۇلىستانغا باستۇرۇپ بارغۇدەك لەشكىرىي كۈچىنىڭ يوقلۇقى سەۋەبلىك يۇنۇسخاننىڭ كېچە — كۈندۈز ھەسرەت چېكىپ يۈردى. دىغانلىقىدىن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ خەۋىرى بار ئىدى. ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭمۇ ھۈسەيىن بايقارا، ئوبۇلقاسىم بابۇر ۋە مۇ — ھەممەد جۇڭلاردىن ئىبارەت ئۈچ رەقىبىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قىسىد — لىپ قېلىۋاتقانلىقى، تەسەررۇپىغا ئاشكارا تەھدىت سېلىۋاتقان ھۈسەيىن بايقارا بىلەن تىرىشىپ تۇرۇۋاتقانلىقى يۇنۇسخانغا بەش قولىدەك ئايان ئىدى. ھەئە، يۇنۇسخاننىڭ ئاشۇ رەقىبلەرگە بىر — لىكتە تاقابىل تۇرۇش تەلپىنى ئەبۇسەئىد مىرزا: «ھازىرچە ئۆ — زۇم تاقابىل تۇرالايمەن، كۆمەكلەشمەكچى بولغانلىقلىرىغا كۆپ رەھمەت، ۋاقتى كەلگەندە خەۋەر بېرەي، ھازىرچە يەتتە كەنتتىن مىدىرلىماي سۇلتان ئىسان بۇغا خاننىڭ كۆزىگە قالدغان مىخ بو — لۇپ تۇرۇۋەرسىلە» دەپ سىلىقلا رەت قىلىۋەتكەندى. چۈنكى، ئۇ — بۇلقاسىم بابۇر مىرزا بىلەن مۇھەممەد جۇڭلار تېخى ئاشكارا ھە — رىكەت قىلمىغانىدى. ھۈسەيىن بايقاراغا يالغۇز تاقابىل تۇرۇشقا

ئىشەنچى بار ئىدى. مۇھىمى يۇنۇسخاننىڭ يەتتەكەنتتە تۇرۇپ، ئىسان بۇغاخاننىڭ پەرغانە ۋادىسىغا سالدىغان تەھدىتىنى توسۇپ تۇرۇشىنى بەكمۇ خالايتتى.

مانا ئىككى يىلدىن بېرى ئەبۇسەئىد مىرزا ھۈسەيىن بايقارا - غا قارشى ئىككى قېتىم جازا يۈرۈشى قىلدى. ئەمما، ھەر ئىككى قېتىملىق جازا يۈرۈشى مۇۋەپپەقىيەتسىز ئاخىرلاشتى، ياش بول - غىنى بىلەن جەڭ تەدبىرلىرىگە پۇختا، قىلىچۋازلىقتا يېگانە ما - ھارەت ئىگىسى سانالغان ھۈسەيىن بايقارا تولىمۇ ھىلىگەر ئى - دى. ئەبۇسەئىد مىرزا لەشكەر تارتىپ كەلسە جەڭ قىلمايلا چېكىد - نىپ كېتەتتى. ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا بىلەن مۇھەممەد جۇگىلار - نىڭ ئارقا تەرىپىدىن تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىشىدىن ئەندىشە قىل - غان ئەبۇسەئىد مىرزا ھۈسەيىن بايقارانى تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ قوغلاپ زەربە بېرىشكە، ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. ئەبۇسەئىد مىرزا سەمەرەنتكە قايتىپ كەتسە، ھۈ - سەيىن بايقارا يەنە تاجاۋۇز قىلىپ بىرمۇنچە زېمىنلارنى ئىگە - لىۋالاتتى.

بۇ يىل باھار كېلىشى بىلەن رەقىبىنى ئۈزۈل - كېسىل يوقىتىش نىيىتىگە كەلگەن ئەبۇسەئىد مىرزا خۇراساندا ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ئۈچىنچى قېتىم تىرىكشىۋاتاتتى. گەرچە لەشكەر تارتىپ كەلگىنىگە ئۈچ ئايدىن ئاشقان بولسىمۇ، غەلبە - نۇس - رەنتىن تېخىچە خەۋەر يوق ئىدى. جەڭ ۋەزىيىتىگە كۆڭۈل بۆلگەن يۇنۇسخان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ قېشىغا توختىماي چاپارمەن ئە - ۋەتتى. لازىم بولسا دەرھال بەش مىڭ لەشكىرىنى ئېلىپ بېرىش نىيىتىنى بىلدۈردى، ئەمما ئەبۇسەئىد مىرزا رەھمەت ئېيتىپ سىلىقلارەت قىلىۋەتتى. شۇ سەۋەبتىنمۇ ئەيتاۋۇر ياز كىرگەندىن بېرى يۇنۇسخاننىڭ كۆڭۈل ئارامى بۇزۇلغان، جەڭنىڭ ئۇزۇنغا سوزۇلۇپ كېتىشى ئۇنىڭ ئەندىشىسىنى كۈچەيتىۋەتكەنىدى. ئۇ ھەر ئېھتىمالغا قارشى ھىراتقا، دەشتى قىچاققا ئايغاقچى ماڭ - غۇزدى. ھىراتقا كەتكەن ئايغاقچى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ ئە -

بۇسەئىد مىرزىغا قارشى ئاشكارا ھەرىكىتىنى سېزەلمىگەنلىكى -
نى، ھازىرچە ھۈسەيىن بايقاراغا كۆمەكلىشىپ لەشكەر تارتىش
خىيالىنىڭ يوقلۇقىنى مەلۇم قىلىپ كەلدى، ئەمما، دەشتى قىپ
چاق دالىسىغا كەتكەن ئايغاقچىدىن تېخىچە خەۋەر يوق ئىدى.
چۈنكى قىشتىن يۈنۈسخان سەمەرقەنتكە بارغىنىدا ئەبۇسەئىد
مىرزا دەشتى قىپچاق ھۆكۈمدارى ئوبۇلخەيرخاننىڭ ئۆتكەن بىر -
نەچچە يىلدا ھۇزۇرىغا ياردەم سوراپ كەلگەن مۇھەممەد جۇڭغا
ئانچە ئېتىبار قىلمىغان بولسىمۇ، لېكىن يېقىندا قوبۇل قىلىپ
ئالاھىدە ھۆرمەت كۆرسەتكەنلىكىنى، كۈندە دېگۈدەك بىللە شاراب
ئىچىشىپ، بەزمە قىلىشىپ يۈرگەنلىكىنى ئېيتىپ كۆڭلىدىكى
ئەندىشىسىنى قالدۇرماي سۆزلەپ بەرگەندى. ئاشۇ سەۋەبتىن يۈ -
نۈسخان دەشتى قىپچاققا ئالاھىدە دىققەت نەزەرىنى ئاغدۇرغان.
ناۋادا مۇھەممەد جۇڭى ئوبۇلخەيرخاننىڭ ياردىمىگە ئېرىشىپ،
ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ھۈسەيىن بايقارا بىلەن جەڭ قىلىۋاتقان
پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىپ كەلمەكچى
بولسا، دەرھال ئالدىنى توسۇش ئۈچۈن بەش مىڭ لەشكىرىنى تەف -
لەپ ھازىرلىق كۆرۈپ قويغانىدى. ئەمما، مۇشۇ كۈنلەردە نە ئەبۇ -
سەئىد مىرزانىڭ ھۇزۇرىغا كەتكەن چاپارمەندىن، نە دەشتى قىپ -
چاققا كەتكەن ئايغاقچىدىن خەۋەر يوق ئىدى، تىت - تىتلىق، بى -
ئاراملىق، ئەندىشىلىك خىياللار ئۇنى توختىماي قىينايتتى.

«سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ تەخت - سەلتەنەتسىز مې -
نىڭ قازاقلق^① تا تۇتۇپ تۇرغان بۇ ئاجىز ھاكىمىيىتىمنى تە -
سەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس، ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ سەلتەنەتى
يوقالسا، مېنىڭ يەتتەكەنتتىكى ھاكىمىيىتىممۇ يوقىلىدۇ. ئول
چاغدا يەتتەكەنتتە ئەمەس، تۈركىستان، سايرامدا تۇرۇشۇمۇ تەس
بولىدۇ، چۈنكى، تۈركىستان، سايرام بەگلىرى ئەبۇسەئىد مىرزا -
دىن ئىبارەت كۈچلۈك يۆلەنچۈكۈم بولغانلىقى ئۈچۈنلا ماڭا ئىتا -

① قازاقلق - قاچاقلق. يەنى خان - سۇلتانلارنىڭ تاجۇ تەختتىن

ئايرىلىپ قېچىپ، كۆچۈپ يۈرۈشى.

ئەت قىلىدۇ، ئەتراپىدا پىرقىرايدۇ، بولمىسا ئۇلار يەنىلا يۈز ئۆ-
رۈيدۇ، كەلگۈسىدە موغۇلىستان تەختگاھىنى ئېلىش ئارزۇيۇم پۈ-
تۈنلەي كۆپۈككە ئايلىنىدۇ، ئى تەڭرىم، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىر-
زىنى ئۆزۈڭ قوللىغايىسەن، غەلىبە - نۇسرەت ئاتا قىلغايىسەن،
ئەغىبارلىرىنىڭ سۈيىقەستىنى بەربات قىلغايىسەن...»

يۈنۈسخان خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ نەزەرىنى داستىخانغا
ئاغدۇردى. كۈمۈش لېگەندىكى مەي باغلاپ پىشقان ئۆرۈك، جى-
نەستە، گىلاسار بىردىنلا ئىشتىھاسىنى تارتتى. ئۇ تەمىنى تېتىد-
ماقچى بولغاندەك ھەر بىر خىل مېۋىدىن بىر تالدىن پىدى. جى-
نەستە بەكرەك تېتىدى بولغاي، كۈمۈش تەخسىنى ئالدىغا تارتىپ،
جىنەستىنى بىر تالدىن ئېلىپ پىيشكە باشلىدى.

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي!

يۈنۈسخان قولغا ئالغان جىنەستىنى كاپىدە ئاغزىغا سېلىد-
ۋېتىپ، سۈپىنىڭ يېنىدا قول باغلاپ تۇرغان ساراي بېگىگە قارىدى:
— خوش.

— دەشتى قىپچاققا ئەۋەتكەن ئايغاقچى قايتىپ كەلدى.

— دەرھال باشلاپ كەلسۇنلار، — دېدى يۈنۈسخان تەقەززالىق
بىلەن.

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى ئايغاقچى قىسقىلا
سالام - سەھەتتىن كېيىن، — دەشتى قىپچاق سۇلتانى ئوبۇل-
خەيرخان مۇھەممەد جۇگىنىڭ تەلىپىنى قوبۇل كۆرۈپ، سەركەر-
دىسى بۈرگە سۇلتاننى ئىككى تۈمەن لەشكەر بىلەن كۆمەكلىد-
شىشكە بۇيرۇپ بەردى.

يۈنۈسخان بىردىنلا جىددىيلەشتى.

— مەلۇمات ئىشەنچلىكمۇ؟

— ئىنتايىن ئىشەنچلىك ئالىيلرى، — دېدى ئايغاقچى، —

كەمىنە خىزمەتكارلىرى بۇ ياققا ماڭغاندا بۈرگە سۇلتان بىلەن
مۇھەممەد جۇگى لەشكەرىي يۈرۈشنىڭ ھازىرلىقىغا كىرىشىپ

كەتكەن، پەممىچە ئۇلار ئۇدۇل سەمەرقەنتكە تېگىش قىلىدىغان ئوخشايدۇ.

— ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىدۇ، — دېدى يۇنۇسخان قاپىقىنى تۈرۈپ، — بولدى، سەن ئارام ئال، — ئۇ ساراي بېگىگە قارىدى، — خۇراسانغا چاپارمەن ئەۋەتىپ، سۇلتان گەبۇسەئىد مىرزىنى بۇ ياندىن خەۋەرلەندۈرەيلى.

ساراي بېگى ھايال بولماي چاپارمەننى باشلاپ كىردى. يۇنۇسخان چاپارمەنگە ئەھۋالنى بىر قۇر چۈشەندۈرگەندىن كېيىن پەرمان بەردى:

— ئېتىڭ يۈگۈرۈك بولسۇن، ئۆزۈڭ سەگەك بول. ھازىرلا يولغا چىق. يول بويى ئات قوشلاپ^① ماڭ. چاپارمەننى يولغا سېلىۋەتكەن يۇنۇسخان ساراي بېگىگە قارىدى:

— سەركەردە بۇيانقۇلغا خەۋەر بەرسۇنلار، دەرھال يېنىمغا كەلگەي، ھە، باشقا سەركەردىلەرگىمۇ خەۋەر بەرسۇنلار. يۇنۇسخان شۇ كۈنى ئەمىر - بەگلىرى بىلەن قىسقىلا كېلىش قىلدى. يەتتەكەنتنى ئىدارە قىلىپ تۇرۇشنى ساراي بېگىگە تاپشۇرۇپ، ئۆزى بۇيانقۇلى قاتارلىق سەركەردىلىرى بىلەن بەش مىڭ لەشكىرنى باشلاپ سەمەرقەنتكە قاراپ دەرھال يولغا چىقتى.

※ ※ ※

مۇھەممەد جۇگى بىلەن بۈرگە سۇلتان ئىككى تۈمەن لەشكىرىنى باشلاپ ئۇدۇل تاشكەنتكە كەلدى. تاشكەنت ئەمىرى شەيخ جامالىددىن ئۇلارغا ئۇرۇشمايلا ئەل بولۇپ، ساداقىتىنى بىلدۈردى، نۇرغۇن مال - دۇنياسىنى مۇھەممەد جۇگى بىلەن بۈرگە سۇلتانغا تەقدىم قىلدى. ئۇلارنىڭ لەشكىرلىرىنى ئوزۇق - تۈ-

① ئات قوشلاپ — «زاپاس ئات ئېلىۋېلىپ ماڭ» دېمەكچى.

لۈك، يەم - خەشەك بىلەن تەمىنلىدى. تاشكەنتنى ھېچقانداق چىم - قىم تارتمايلا ئالغان مۇھەممەد جۇگى بىلەن بۈرگە سۇلتان تاش - كەنتتىن چىقىپ شاھرۇخىيىگە قاراپ ئىلگىرىلىدى، شەيخ جاما - لىدىنمۇ ئۆزىنىڭ ئۈچ مىڭ نۆكىرى بىلەن ئۇلارغا ئەگەشتى. شاھرۇخىيە قەلئەسىنىڭ بېگى ئەمىر غىياسىدىن باھادىر كۈچلۈك قارشىلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، كەلكۈندەك باس - تۈرۈپ كەلگەن ئىككى تۈمەندىن ئارتۇق لەشكەرگە تەڭ كېلەلمىدى. قەلئەگە باستۇرۇپ كىرگەن بۈرگە سۇلتان ئۇنى ئىككى پار - چە قىلىپ تاشلىدى.

ئۇلار شاھرۇخىيە قەلئەسىنىمۇ بېسىۋالغاندىن كېيىن، سىر دەرياسىدىن كېچىپ ئۆتۈپ ئۇدۇل سەمەرقەنتكە قاراپ ئىلگىرىلىدى.

سەمەرقەنت ھاكىمى ئەمىر مەجىد بارلىق لەشكەرلىرى بىلەن چىقىپ ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ جەڭ قىلغان بولسىمۇ تەڭ كې - لىلمىدى، شەھەرگە چېكىنىپ قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتتى. مۇ - ھەممەد جۇگى بىلەن بۈرگە سۇلتان سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ مۇستەھكەم سېپىلىدىن ئۆتەلمىدى.

ئەبۇسەئىد مىرزىا بۇنىڭدىن ئون نەچچە يىل ئاۋۋال ئوبۇل - خەيرىخاننىڭ ياردەم بېرىشى بىلەن باجىسى ئابدۇللا مىرزىغا قار - شى باشلاپ كەلگەن دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرى سەمەرقەنت شە - ھىرىنى يەتكىچە بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ شەھەر ئاھالىسىغا قاتتىق زۇلۇم قىلىپ قايتىپ كەتكەنىدى. ئاشۇ پاجىئەنى ئېسىدە مەھكەم تۇتقان سەمەرقەنت ئاھالىسى شەھەر ھاكىمى ئەمىر مەجىد بەگنىڭ باشچىلىقىدا شەھەر سېپىلىنى قاتتىق مۇداپىئە قىلىپ، دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىنىڭ بىرقانچە قېتىملىق ھۇجۇمىنى ئوڭۇش - لۇق چېكىندۈردى.

سەمەرقەنت شەھىرىنى ئاسانلىقچە ئېلىشقا كۆزى يەتمىگەن مۇھەممەد جۇگى سەركەردىسى پىشكەند ئوغلان بىلەن ئوڭ قانات،

بۈرگە سۇلتان تاشكەنت ئەمىرى شەيخ جامالىددىن بىلەن سول قا-
 نات بولۇپ شەھەرنى ئۈزۈكنىڭ كۆزىدەك قاتمۇقات قورشىۋالدى.
 مۇھەممەد جۇگى بىلەن بۈرگە سۇلتاننىڭ ھەر ئىككىلىسى
 سەمەرقەنت شەھىرىنى ئېلىشقا شۇنچىلىك ئالدىرايتتى. ئالدىرى-
 غانسېرى مۇستەھكەم شەھەر مۇداپىئەسىنى بۇزالمىتتى.

مۇھەممەد جۇگى شەھەرگە تېز رەك كىرىپ، بوۋىسى مىرزا
 ئۇلۇغبەگ قىرىق يىل ئولتۇرغان، دادىسى ئابدۇللا تىپخان ئاران
 ئالتە ئاي ئولتۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالغان ئالتۇن تەختتە ئولتۇ-
 رۇپ، قولىدىن كەتكەن شاھرۇخىيلەر سەلتەنەتنى ئەسلىگە كەل-
 تۈرۈش تەقەززاسىدا تىت - تىت بولاتتى. ھەئە، ئۇ سەمەرقەنت
 شەھىرىنى قولغا ئالسا، ھىراتتىكى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا كې-
 لىشىۋالغىنى بويىچە دەرھال ئۇنىڭغا ياردەمگە كېلەتتى. بۇ چاغدا
 سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزاغا ماۋەرائۇننەھر، پەرغانە، خۇراسان
 ۋادىسىدا پۇت قويغۇدەك يەر قالمايتتى. بەلكىم چاشقانغا ئوخشاش
 ئۇر - ئۇرغا قالاتتى - دە، مۇھەممەد جۇگى تولۇق مۇرادىغا يې-
 تەتتى. بۈرگە سۇلتان بولسا بۇ باي، سەلتەنەتلىك شەھەرگە تېز-
 رەك كىرىپ بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ نۇرغۇن مال - دۇنيا ئولجا ئې-
 لىش ۋەسۋەسىسىدە ئالدىرايتتى. ئەمما شەھەر ئاھالىسى چىش -
 تىرنىقىچە قارشىلىق كۆرسىتىپ، ئۇلارنىڭ شېرىن خىيالىنى
 كۆپۈككە ئايلاندۇرۇۋاتاتتى.

— ئەس - يادىمىز شەھەرنى ئېلىش بىلەن بولۇپ، باشقا تە-
 رەپلەرگە سەل قاراۋاتىمىز جانابى سەركەردە، — دېدى مۇھەممەد
 جۇگى چېدىردا شاراب ئىچىپ ئولتۇرغان بۈرگە سۇلتانغا مۇرا-
 جىئەت قىلىپ، — سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزدىنمۇ ئېھتىيات تەد-
 بىرى كۆرۈپ قويساق بولاتتى.

— شول تاپتا ئول ئەبۇسەئىد مىرزا نەدە، بىز نەدە؟ — دېدى
 بۈرگە سۇلتان قەدەھتىكى شارابنى ئالدىرماي سۈزۈپ ئىچىپ، —
 ئەبۇسەئىد مىرزا ھۈسەيىن بايقارا بىلەن مۆكىمۆكىلەڭ ئويناۋاتىدە.

دۇ، ئۇنىڭ سەمەرقەنتكە قايتىپ كېلىشىگە خېلى ۋاقىت بار، —
ئۇ يېنىدا ئولتۇرغان تاشكەنت ئەمىرى شەيخ جامالىددىنغا قاراپ
ھىجايىدى، — قانداق دېدىم جانابى ئەمىر؟

— ئەينى مۇددىئە، — دېدى شەيخ جامالىددىن خۇشامەتگۈي.
لۇق بىلەن، — ئەبۇسەئىد مىرزا قايتىپ كەلگەن تەقدىردىمۇ
ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ئېلىشىپ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن سەر-
كەردە — لەشكەرلىرى جانابى باھادىرىمىزنىڭ شىر پەنجىلىك ئە-
زىمەتلىرىگە ھەرگىز تەڭ كېلەلمەيدۇ.

— ھەرھالدا رەقىبىمىزنى سەل چاغلىمايلى، — دېدى مۇ-
ھەممەد جۇگى جىلە بولۇپ، — ئەبۇسەئىد مىرزا بەكمۇ تەدبىر-
لىك، ھىيلىگەر ئادەم. ئۇنىڭ ئۈستىگە تەسەررۇپىدىكى بارلىق رە-
ئىيەت ئۇنى قوللايدۇ، كۆرگەنلا سەمەرقەنتلىكلەر ئالدىراپ باش
ئەگمەيدۇ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ساتقىنلارنى تاپماق بەكمۇ تەس.
مۇھەممەد جۇگى گېپىنى تۈگىتىپ شەيخ جامالىددىنغا ئادا-
ۋەت بىلەن قاراپ قويدى. ئۇنىڭ بۇ قارىشىدا «ساڭا ئوخشاش سات-
قىنلار بەكمۇ ئاز» دېگەن مەنە بار ئىدى.

— بۇ نېمە دېگەنلىرى جانابى خانزادە؟! — دېدى شەيخ جاما-
لىددىن بىردىنلا چىچاڭشىپ، — سىلى بىلەن باھادىر بۈرگە
سۇلتان ھەزرەتلىرىنى قوللىغانلىقىمىز ئۈچۈن تاشكەنتلىكلەر
ساتقىن بولۇپ قالدۇقمۇ ئەمدى؟

مۇھەممەد جۇگى گەپ تېپىپ بېرەلمەي قىزاردى. ئۇ شەيخ
جامالىددىننىڭ ھە دېگەندە بۈرگە سۇلتاننىڭ قوينىغا كىرىۋېلىپ
ئۆزىنى كۆزگە ئىلمىغانلىقىغا قاتتىق قورسىقى كۆپكەندى، يەنە
بىر تەرەپتىن ئوبۇلخەيرخانغا مىڭ تەستە يالۋۇرۇپ يۈرۈپ بۈرگە
سۇلتاننى مەن باشلاپ كەلسەم، شەيخ جامالىددىن ئۇنىڭدىن پايدىلى-
نىپ سەمەرقەنت تەختىنى تارتىۋالماقچى، دېگەن ئەندىشىسىمۇ بار
ئىدى. شۇڭا ئۇ شەيخ جامالىددىنغا ئانچە ئىشەنمەيتتى. تاشكەنتنى
قولغا ئېلىپلا ئۇنى زىندانغا سالمىغىنىغا پۇشايىمان قىلاتتى.

مۇھەممەد جۇگىنىڭ گەپ قىلمىغىنىنى كۆرۈپ شەيخ جاما-
لىدىن يەنە ئەزۋەيلەشكە باشلىدى:

«كىشى ئۈچۈن ئۇرۇش، پوردىقى ئۈچۈن مۇش» دەپ،
سلى ئۈچۈن ھېچنېمەنى ئايماي جېنىمنى سېلىپ بېرىۋاتسام،
ئەجەب گەپ قىلدىلىيا خانزادە، ھېلىتىن ياخشىلىققا يامانلىق
قىلىپ.

— كىم ئۈچۈن ئۇرۇش قىلىۋاتقانلىرى ئۆزلىرىگە ئايان، —
دېدى مۇھەممەد جۇگى قىلچىلىك يۈز - خاتىر قىلماي، — كۆ-
گۈللىرىدىكىنى بىر خۇدا بىلىدۇ.

شەيخ جامالىدىن تاتىرىپ كەتتى. كۆڭلىگە پۈككەن مۇددە-
ئاسىنى مۇھەممەد جۇگى بىلىپ قالغاندەك تەشۋىشلەندى. گەرچە
ئۇ كۆزىنى سەمەرقەنت تەختىگە تىكىمگەن بولسىمۇ، مۇشۇ پۇر-
سەتتىن پايدىلىنىپ پەرغانە ۋادىسىنى بۆلۈۋېلىشنى، بۇ ۋادىدا
مۇستەقىل خانلىق قۇرۇشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. شۇڭا بۈرگە
سۇلتانغا توختىماي خۇشامەت قىلىۋاتاتتى. بۇ قېتىمقى يۈرۈشتە
غەلبە قىلىپ ئەبۇسەئىد مىرزىنى غۇلاتسا، جەڭ مېۋىسىنى بۇر-
گە سۇلتاننىڭ تەقسىملەيدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. بۈرگە
سۇلتان ئۇنىڭغا پەرغانە ۋادىسىنى بۆلۈپ بەرسە، ئۇنىڭغا تايىنىپ
سەمەرقەنت تەختىگە چىققان مۇھەممەد جۇگى غىڭ قىلالمايتتى.

— ئۇنداق بولسا مەن تاشكەنتكە قايتاي، — دېدى يۈرىكى
پوكۇلداپ تۇرغان شەيخ جامالىدىن توقۇمنى قارىغىغا ئېلىپ، —
بۇ يەردە مەن ئارتۇقچە ئادەم ئوخشايمەن.

— ھەر ئىككىلىرى ئۆزلىرىنى بېسىۋېلىشىلا، — دېدى
دەتلاشنىڭ چىڭغا چىقىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن بۈرگە سۇل-
تان سالا قىلىپ، — ھازىر بىر - بىرىمىزگە تەنە - دوق قىلد-
دىغان پەيت ئەمەس، سىلى خانزادە ئالىيلىرىنىڭ گېپىنى خاتا
چۈشىنىۋالدىلا جانابى ئەمىر. خانزادىنىڭ ئەندىشىسىنىڭمۇ ئاسا-
سى بار. سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىدىنمۇ ئېھتىيات قىلماي بول-

مايدۇ، بارلىق كۈچىمىزنى شەھەر قامالىغا قارىتىپ قويساق،
ناۋادا ئەبۇسەئىد مىرزا لەشكەر باشلاپ كېلىپ قالسا ئالدىراپ قا-
لىمىز.

مۇھەممەد جۇگى بىلەن شەيخ جامالىددىن بىر ئاز پەسكويغا
چۈشتى، ئەمما بىر - بىرىگە تىكىلگەن كۆزلىرى بەكمۇ ئاداۋەت-
لىك ئىدى. لەشكەرىي كۈچ جەھەتتە ھەر ئىككىلىسى بۈرگە سۇل-
تانغا بېقىنىپ قالغاچقا، ئۇنىڭ ئاغزىغا قاراشقا مەجبۇر ئىدى.

— ئارى، — دېدى مۇھەممەد جۇگى چىرايىغا خۇشامەت
كۈلكىسى يۈگۈرتۈپ، — جانابى باھادىر سەركەردىگە بىلدۈرۈپ
قويماقچى بولغان مۇددەئايىمىزمۇ شول ئىدى. مېنىڭچە بىز سە-
مەرقەنت قامالىنى ۋاقىتنىچە بوشتىپ، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىر-
زىنىڭ ئالدىنى خۇراساندا توسۇپ، شۇنداق قىلساق، ئارقا تەرەپ-
تىن ھۈسەيىن بايقارا، ئالدى تەرەپتىن بىز تەڭ ئىسكەنجىگە
ئالالايمىز. يەنە تېخى ھىراتتىكى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا جانابىل-
رىمۇ قاراپ ئولتۇرمايدۇ، ئۇ بىزگە ۋەدە بەرگەن.

مۇھەممەد جۇگى بۈرگە سۇلتان باشچىلىقىدىكى دەشتى
قىپچاق لەشكەرلىرىنى ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن
تېزىرەك ئۇچراشتۇرۇپ، بىر مەيدان ھەل قىلغۇچ جەڭ قىلىپ،
دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىنىڭ كۈچى بىلەن ئەبۇسەئىد مىرزىنى
يوقىتىپ سەمەرقەنت تەختىنى ئاندىن قولىغا ئېلىشنى ئارزۇ
قىلاتتى. چۈنكى، ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا بىلەن كېلىشىۋالغان
بولغاچقا، ئەبۇسەئىد مىرزا ھېچقانداق ياردەمگە ئېرىشەلمەيتتى،
ئۇنىڭ سەمەرقەنتكە كېلىشىنى ساقلاپ تۇرسا يولۋاسنىڭ تاغقا
كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرغاندەك ئىش بولاتتى. ئەبۇسەئىد مىرزىنى
ئۆز تەختىگە بولغان سەمەرقەنتتە يېڭىش ھەقىقەتەن تەس ئىدى.
بۈرگە سۇلتان ئۈچۈن ئەبۇسەئىد مىرزىنى يېڭىش - يېڭەل-
مەسلىك بەرىبىر ئىدى، پەقەت سەمەرقەنت شەھىرىنى تېزىرەك
قولغا ئېلىپ خەزىنىنى ۋە شەھەر ئاھالىسىنى بۇلاپ - تالىسلا

بولاتتى. شۇڭا ئۇ سەمەرقەنت شەھىرىدىن بەك يىراقلاپ كېتىشنى خالىمايتتى.

— ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ ۋەدىسىگە بەك ئىشىنىپ كەتمىسىلە خانزادە، — دېدى بۈرگە سۇلتان، — ھۈسەيىن بايقارا ئۆز جېنىنى قۇتقۇزۇش بىلەن ھەلەك، بىز خۇراسانغا بەك ئىچكىرىلەپ كىرسەك چوڭ خەتەرگە تەۋەككۈل قىلغان بولىمىز. چۈنكى، ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا ھازىرمۇ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ھامىيلىقىدا، ئۇنى ئۆز ھۆكۈمدارىغا كۆمەكلەشمەيدۇ دەپ ھېچكىم ھۆددە قىلالمايدۇ، ئېسىمدە قېلىشىچە، ئۆز ۋاقتىدا ئىككىلىرى بىر قېتىم كۆمەكلەشكەن بولسىمۇ، ئاخىرقى ھېسابتا ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا يەنىلا ئەبۇسەئىد مىرزىغا ئىنتائەت گەردىنىنى سۈنۈپ، سىلىگە بەرگەن ۋەدىسىدىن يېنىۋالغان. ئۇنى ھازىرمۇ شۇنداق قىلمايدۇ دېگىلى بولمايدۇ. ھۈسەيىن بايقارانىڭ مەيدان چېڭى قىلغۇدەك لەشكىرىي كۈچى يوق. ئۇ پەقەت ئەپلىك يەر شارائىتىدىن پايدىلىنىپ ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن مۆكۈمۈكە. لەڭ ئويناۋاتىدۇ، ئۆزىنى كۈچلۈك رەقىبىگە تۇتتۇرمايۋاتىدۇ. يدىغىپ ئېيتقاندا، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى ئۈچ تەرەپتىن ئىسكەنجىگە ئېلىش ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس، ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىمىزگە يەكمۇيەك جەڭ قىلىشقا توغرا كېلىدۇ، مەن ئەبۇسەئىد مىرزىدىن ئانچە ۋاپىم يەپ كەتمەيمەن، ئەمما لېكىن، سەركەردە لەشكەرلىرىمنى قاراملىق بىلەن بۇ جەڭگە تەۋەككۈل قىلغۇزالمايمەن. ئۇلار ھايات بولسىلا ئاندىن مەن ئۈچۈن جەڭ قىلالايدۇ. بۈرگە سۇلتان: «مېنى ھەدىسە جەڭگە دەۋەت قىلغىنىڭ بىلەن ئۆزۈڭنىڭ قانچىلىك لەشكىرىي بار ئىدى؟» دەۋاتاتتى. ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن مۇھەممەد جۇگى لام — جىم دەپيەلمىدى. ئۇ نېمىمۇ دېيەلسۇن؟! چۈنكى، ئۇنىڭ نۆكەرلىرىنىڭ سانى ئۈچ مىڭغىمۇ يەتمەيتتى.

— مۇنداق بولسۇن، — دېدى بۈرگە سۇلتان بۈيۈك سەركەر.

دىلەرگە خاس تەلەپپۇز بىلەن سۆزلەپ، — خانزادە ئالىيلىرىنىڭ سەرکەردىسى پىشكەند ئوغلان ئۆز نۆكەرلىرى بىلەن شاھرۇخىيە قەلئەسىنى ساقلىغاچ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ خەۋىرىنى تىڭنىڭلىد. سۇن. مىرزىدىن شەپە بولسىلا دەرھال خەۋەر بەرسۇن، ئۇنىڭغىچە بىزمۇ قامالنى بوشاتماي شەھەرگە ھۇجۇم قىلىپ تۇرايلى، ئىش. مىز ئوڭغا تارتىپ قالسا شەھەرنى ئېلىپ، خانزادە ئالىيلىرىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ بولامدۇق تېخى.

— باھادىر سەرکەردىنىڭ تەدبىرى ناھايىتىمۇ ئورۇنلۇق، — دېدى شەيخ جامالىددىن دەرھال بۈرگە سۇلتاننى قوللاپ. ھەئە، شەيخ جامالىددىننىڭمۇ خۇراسانغا لەشكەر تارتىپ بار. غۇسى يوق ئىدى. ئۇ سەمەرقەنت ئەتراپىدا تۇرۇشنى، ئىمكان بار سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن يۈزمۈيۈز ئۇچراشماستىكى، ئەبۇسەئىد مىرزا لەشكەر تارتىپ كېلىپ قالسا، جەڭنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ئىش نۇتۇشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. شۇنداق قىلىپ مۇھەممەد جۇگى بۈرگە سۇلتاننىڭ بۇيرۇقىغا بويسۇنۇشقا مەجبۇر بولدى.

ھەرقاچان چاپارمەنلىرى ئارقىلىق ئەھۋال ئوقۇشۇپ تۇرغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا مۇھەممەد جۇگى بىلەن بۈرگە سۇلتاننىڭ لەشكەر تارتىپ يولغا چىققانلىقىدىن يۇنۇسخاندىن بۇرۇنراق خەۋەر تاپقانىدى. شۇڭا ئۇ ھۈسەيىن بايقارانى قوغلاشنى دەرھال توختىتىپ، تېزلىك بىلەن ئامۇ دەرياسىدىن ئۆتتى - دە، ئۇدۇل سەمەرقەنتكە قاراپ يولغا چىقتى، ياۋ ئەھۋالنى ئوقۇشۇپ تۇرۇش ئۈچۈن توختىماي چاپارمەن ماڭغۇزۇپ تۇردى، قايتىپ كېلىۋاتقانلىقىنى ياۋغا سەزدۈرۈپ قويماستىكى ئۈچۈن ئىمكان بار شەپە چىقارماي يول يۈردى، شاھرۇخىيە قەلئەسىدىن ئايلىنىپ ئۆتتى،

بۇ يەردە ساقلاپ تۇرغان پىشكەند ئوغلان پەقەتلا تۇيىمىدى، سەمەر - قەنت شەھىرىنى قورشاپ تۇرغان ياۋ لەشكەرلىرىگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم باشلىدى.

كۆپ جەڭلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن بۈرگە سۇلتان بۇ تۇيۇقسىز ھۇجۇمدىن تەمتەرەپ قالمىدى، شەھەرنى قامال قىلىشنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ قايتىدىن جەڭ سېپى تۈزدى - دە، دەرھال جەڭگە كىرىشتى.

كېچە - كۈندۈز ئارام ئالماي ئۇزاق يول بېسىپ كەلگەن ئە - بۇسەئىد مىرزىنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى ھېرىپ ماغدۇرىدىن كەتكەنىدى، ئۇلار ھە دېگەندە نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئارام ئېلىپ يانتقان دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىگە تەڭ كېلەلمەيۋاتاتتى.

«جەڭ ۋەزىيىتىنى خاتا مۆلچەرلەپ قويدۇمۇ نېمە؟ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن سەركەردە - لەشكەرلىرىمنى ئارام ئالدۇرماي نېمىشقا ئالدىراپ جەڭگە سالغاندىمەن؟ ياۋغا تۇيۇقسىز زەربە بېرىشنى ئويلاپ بۇ تەرىپىنى ئەجەب ئويلىماپتىمەن دېسە، مۇشۇ كىچىككىنە سەۋەنلىكىم مەغلۇبىيىتىمگە سەۋەب بولۇپ قالارمۇ؟ تەخت - سەلتەنەتنى مۇھەممەد جۇڭغا مۇشۇنداقلا تارتتۇرۇپ قويارمەنمۇ؟ ياق، ھەرگىز تارتتۇرۇپ قويمايمەن. لەشكەرلەرنى چېكىندۈرەي، ھېلىمۇ ئۇلگۈرمەن، لەشكەرلەرنى بىرنەچچە كۈن ئارام ئالدۇرغۇچ ئاندىن جەڭ تەدبىرى تۈزەي، شەھەرگە چېكىنىپ كىرىۋېلىشنىڭ ئامالى بولارمىكىن، مۇشۇنداق بولسا بەك ياخشى بولاتتى...»

ئەبۇسەئىد مىرزا لەشكەرلىرىنى قانداق چېكىندۈرۈش ھەققىدە خىيال سۈرۈپ تۇرغاندا، تۇيۇقسىز دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىنىڭ ئارقا سېپىدىن قىقاس - سۈرەن سادالىرى كۆتۈرۈلدى. ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ سېپى بىردىنلا قالايمىقانلاشتى.

«نېمە ئىش يۈز بەردىكىنە؟ ياۋنىڭ ئارقا تەرىپىگە ھۇجۇم

قىلىۋاتقانلار كىملەردۇر؟...»

ئەبۇسەئىد مىرزا لەشكەرلىرىنى چېكىندۈرۈش خىيالىدىن دەرھال ۋاز كەچتى.

ھەئە، دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىنىڭ ئارقا سېپىگە ھۇجۇم قىلىۋاتقانلار يۈنۈسخاننىڭ بەش مىڭ لەشكىرى ئىدى. يەتتەكەنت-تىن يولغا چىققان يۈنۈسخان دەل مانا مۇشۇنداق ھالقىلىق پەيتتە يېتىپ كېلىپ دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىنىڭ ئارقا تەرىپىگە ھۇجۇم قىلغانىدى. بۇ تۇيۇقسىز ھۇجۇم بۈرگە سۇلتاننى قاتتىق ۋەھىمگە سېلىپ قويدى، ئۇنىڭ ھودۇقۇپ كەتكەن لەشكەرلىرى پاتىپاراق بولۇپ، جەڭ سېپى بۇزۇلدى. ياۋنىڭ جەڭگىۋارلىقىنى يوقاتقانلىقىنى كۆرگەن ئەبۇسەئىد مىرزا قايتىدىن ھۇجۇم تەش-كىللىدى، ئەھۋالنىڭ چاتاقلىقىنى سەزگەن تاشكەنت ئەمىرى شەيخ جامالىددىن بولسا بىر ئۆرۈلۈپلا نەيزىسىنىڭ ئۈچىنى كەينىگە قاراتتى - دە، باشلاپ كەلگەن ئۈچ مىڭ نۆكرى بىلەن بۈرگە سۇلتاننىڭ لەشكەرلىرىگە ھۇجۇم باشلىدى. شۇنىڭ بىلەن جەڭ ۋەزىيىتىدە مۆلچەرلىگۈسىز ئۆزگىرىش بولدى، بۇ چاغدا سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ ھاكىمى ئەمىر مەجىد بەگمۇ لەشكەرلىرىنى باشلاپ شەھەردىن ھەمدەمگە چىقتى. تۇشمۇتۇشتىن ھۇجۇمغا ئۇچرىغان بۈرگە سۇلتان ئامان قالغان سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي قاچتى. كۆھەك ئېدىرلىقى نەچچە مىڭلىغان دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىنىڭ قېنى بىلەن بويالدى، قانلار ئېرىق بولۇپ ئاقتى، جەسەتلەر سايىنىڭ تېشىدەك دۆۋىلىنىپ كەتتى. ئىشنىڭ چاتاقلىقىنى سەزگەن مۇھەممەد جۇگى بولسا بۈرگە سۇلتان بىلەن بارسا سۇلتان ئوبۇل-خەيرخاننىڭ غەزەپ قىلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئازغىنە لەشكەرلىرى بىلەن شاھرۇخىيە قەلئەسىگە قاراپ قاچتى، چۈنكى، شاھرۇخىيە قەلئەسىدە سەركەردىسى پىشكەند ئوغلان بار ئىدى.

كۈتمىگەندە يۇنۇسخان بىلەن ئۇچرىشىپ قالغان ئەبۇسەئىد
مرزا ھاياجىنىنى باسالماي، ئۇنى مەھكەم قۇچاقلىۋالدى.

— مېنى چوڭ ھالاكەتتىن قۇتقۇزۇۋالدىڭ ئالىيلىرى، —
دېدى ئەبۇسەئىد مرزا يۇنۇسخاننى مەھكەم قۇچاقلاپ تۇرۇپ، —
ئالدىمغا ئەۋەتكەن چاپارمەنلىرى بىلەن يولدا ئۇچراشقاندىم، سى-
لىنىڭ بۇنداق دەل ۋاقتىدا ئۆلگۈرۈپ كېلىشىڭنى ھەرگىز ئوي-
لىمىغانىكەنمەن. ئەگەر ۋاقتىدا كېلىپ ياۋنىڭ ئارقا سېپىنى
پاراكەندە قىلمىغان بولسىلا، ھازىر قېچىۋاتقىنى بۈرگە سۇلتان
ئەمەس، مەن بولارىدىم.

— ئۇنداق دېمىسىلە ئالىيلىرى، — دېدى يۇنۇسخان كەم-
تەرلىك بىلەن، — ياراتقان ئاللاھ ئىگەمنىڭ قۇدرىتى چەكسىز-
دۇر، جانابى قۇدرەت ئىگىسىنىڭ ئىجازىتىسىز قىل ئەۋرىمەس.
بىز پەقەت قىلىشقا تېگىشلىك مەجبۇرىيىتىمىزنى ئادا قىلىشقا
تىرىشتۇق، ئادالەت بىز تەرەپتە بولغاچقا، دۈشمىنىمىز خار ۋە زە-
بۇن بولدى.

— كۈچلۈك ياۋغا ئۆزۈم يالغۇز تاقابىل تۇرۇشقا كۆزۈم يەت-
مەي، تاشكەنتتىكى ئاۋامنىڭ ئامانلىقىنى كۆزلەپ سۈلھى تۈزۈش-
كە مەجبۇر بولغاندىم، — دېدى چىرايى تاتىرىپ ئالا - پاساق
بولۇپ كەتكەن شەيخ جامالىدىن ئۆزىنى ئاقلاشقا تىرىشىپ، —
يالغاندىن ئول رەقىبلىرىمىزگە ھەمىنەپەس بولغان بولۇپ، جانابى
قېلىڭاھىمىزنىڭ تېزىرەك كېلىشىنى كۈتتۈم، ھەر ھالدا قېلىد-
گاھىمىزنىڭ نۇرانە جامالى ۋە ھىشى باسقۇنچىلارغا قارشى قىلىچ
چىپىشىمىزغا مەدەت بولدى. ئاللاھ ئىگەم تاج - دۆلەتلىرىنى تې-
خىمۇ زىيادە قىلغاي ئالىيلىرى.

ئەبۇسەئىد مرزا شەيخ جامالىدىننىڭ ساتقىنلىقىدىن ئال-

لىبۇرۇن خەۋەر تاپقاندى. ئۇنىڭ ھالقىلىق پەيتتە ئۆزى تەرەپتە تۇرۇپ دۈشمەنگە قارشى تۇرغىنىنى كۆرۈپ، گۇناھىنى ئەپۇ قىد-لىشقا مەجبۇر بولدى، چۈنكى، شۇ تاپتا ئۇ شەيخ جامالىددىننى گۇناھقا بۇيرۇسا نامەرد دېگەن ئاتاققا قالاتتى، ئۆزىگە ئەگەشكەن بىر قىسىم ئەمىر - بەگلەرنىڭ كۆڭلى سوۋويتتى.

— ئېيتقانلىرى كەلگەي جانابى ئەمىر، — دېدى سۇلتان ئە - بۇسەئىد مىرزا چىرايىغا زورغا كۈلكە يۈگۈرتۈپ، — ياۋنىڭ ئىچىد-گە چاندۇرماي كىرىپ، مۇھىم پەيتتە ئىچ - تېشىدىن ماسلىشىپ ئەجىر - تۆھپە كۆرسەتتىلە، سىلىدىنمۇ چەكسىز مىننەتدارمەن.

— ئالىيلەرنىڭ ئىلتىپاتىغا رەھمەت، — دېدى كۆڭلى بىر ئاز جايغا چۈشكەن شەيخ جامالىددىن، — ئىجازەت بەرسىلە، شاھرۇخىيىگە بېرىپ مۇھەممەد جۇگىنى تۇتۇپ كەلسەم.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا شەيخ جامالىددىننىڭ ۋەھىمىسى تېخىچە بېسىلماي، ئۆزىدىن يىراقراق تۇرۇشقا ئالدىراۋاتقانلىقىنى دەرھال سەزدى، ئەمما مۇھەممەد جۇگىنى تۇتىدىغان بۇ كاتتا ئە - جىر، تۆھپىنى ئۇنىڭغا بەرگۈسى كەلمىدى. يەنە كېلىپ ئۇنىڭ مۇھەممەد جۇگىنى تىرىك تۇتۇۋالغۇسى، ئۆلتۈرۈۋەتمەي بىر ئۆ - مۇر نەزەربەند قىلغۇسى بار ئىدى. چۈنكى، ئۇ مۇھەممەد جۇگىنى ئۆلتۈرۈۋەتسە، ئۆز قېرىندىشىنى ئۆلتۈرۈۋەتتى دېگەن بەتنامىغا قالاتتى، نەزەربەند قىلىپ يېنىدا ساقلىسا، ئۇنىڭ كەڭ قورساق - لىقىغا ھەممە ئادەم ئايرىن ئوقۇيتتى.

— مۇھەممەد جۇگىنى تۇتۇشقا ئاللىقاچان سەركەردە - لەشكەر ئەۋەتتىم، سىلى بۇ ئىشقا ئۆزلىرىنى جوۋۇتمىسىلا، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا.

— ئۇنداق بولسا مەن تاشكەنتكە قايتاي، — دېدى شەيخ جا - مالىددىن ئىمكان بار ئۆزىنى خاتىرجەم تۇتۇشقا تىرىشىپ، — خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپ تاشكەنتتىكى رەئىيەتنىڭ كۆڭلىنى خا - تىرجەم قىلاي، قايتىشىمغا ئىجازەت بەرگەيلا ئالىيلىرى.

شەيخ جامالىدىن لەشكەرلىرىنى شەھەر سىرتىدا قالدۇرۇپ، خان بىلەن سەمەرقەنتكە كىرىشتىن خۇدۇكسىرەپ قالغانىدى. ئۇنىڭ جىراي ئىپادىسىدىن كۆڭلىدىكى ئەندىشىسىنى بىلىۋالغان ئەبۇسەئىد مىرزا ئارتۇقچە ھۆسەلە قىلىپ تۇتۇپ قېلىشنى خالىمىدى.

«ئۇنىڭ گۇناھىدىن كەچتىم، لېكىن كۆڭلى يەنىلا خاتىرجەم ئەمەس، بوپتۇ، ئىجازەت بەرسەم بېرەي، تولۇق خاتىرجەم بولسۇن، كۆرسەتكەن شەپقىتىمنى بىلسە، بۇنىڭدىن كېيىن ئالا كۆڭۈللۈك قىلماس. ئۇنى جازالاش، ئۆلۈمگە بۇيرۇش شۇ تاپنىڭ ئۆزىدە ماڭا ھېچگەپ ئەمەس، لېكىن مۇشۇ سەۋەب بىلەن تاشكەنتتە تەپرىقە - چىلىك كۆتۈرۈلۈپ قالسا ياخشى بولمايدۇ، ئۇنىڭ تاشكەنتتە ھە - قىقەنەن يىلتىزى چوڭقۇر...»

— ئۇنداق بولسا جانابى ئەمىر ئاق يوللۇق بولسۇن.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ئاسانلا ئىجازەت بەرگەنلىكى - نى كۆرگەن شەيخ جامالىدىن بىر تەرەپتىن خۇش بولسا، بىر تەرەپتىن ئۇنىڭغا ئاسىيلىق قىلغانلىقىدىن، ياخشى كۆڭلىدىن زى - يادە گۇمانلىنىپ كەتكەنلىكىدىن خىجىل بولدى. ھەئە، ئەبۇسەئىد مىرزا نىيىتىنى بۇزغان بولسا، ئۇنى شەھەرگە ئەكىرمەيمۇ ئۆلۈمگە بۇيرۇيالايتتى، ئەمما شۇ تاپتا مۇھەممەد جۇگى باشلاپ كەلگەن دەشتى قىچاق لەشكەرلىرىنى مەغلۇپ قىلغىنى بىلەن ھۈسەيىن بايقارا تېخىچىلا نىيىتىدىن يانمىغانىدى. ئەڭ مۇھىمى، ھىراتتىكى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا تېخىچىلا تەۋرىنىپ تۇراتتى. سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا شەيخ جامالىدىننىڭ مۇشۇ گۇناھى ئۇ - چۈن ئۇنى ئۆلۈمگە بۇيرۇسا، ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزانىڭ ئىشەن - چىدىن تولۇق ئايرىلىپ قالاتتى، ئۇلا ئەمەس، باشقا ئەمىرلەرمۇ ئۇنىڭدىن تېخىمۇ ئېھتىيات قىلىدىغان بولۇپ قالاتتى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا شەيخ جامالىدىننىڭ تۆھپىسىنى تارتۇقلاش ئۈچۈن، ئولجا ئېلىنغان ئاتلاردىن مىڭ تۇياق ئاتنى ئېگەر - جابدۇقلىرى بىلەن ئۇنىڭغا ئىنئام قىلدى.

— ئادالەتپاناھمىنىڭ ئىلتىپاتىغا مىڭ — مىڭ تەسەننا، —
 دەدى يۈرىكى تولۇق جايغا چۈشكەن شەيخ جامالىدىن ھاياجانلان-
 غان ھالدا، — بۇ شەپقەتلىرىنى ئۆمۈر بويى ئۈنۈمىمەن.

شەيخ جامالىدىن بىلەن ئادەتتىكىچە سالاملاشقان يۈنۈسخان
 بىر چەتتە مەغرۇر قاراپ تۇراتتى. شۇ دەقىقىدە ئۇ سۇلتان ئەبۇ-
 سەئىد مىرزىنىڭ تەدبىرلىكلىكىگە قايىل بولۇپ قالغانىدى.

«دۈشمەننى دوستقا ئايلاندۇرۇش ھەممە ئادەمنىڭ قولىدىن
 كېلىۋەرمەيدۇ، شەيخ جامالىدىن ئەمدى ئەبۇسەئىد مىرزىغا بىر
 ئۆمۈر ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلىدۇ. مانا بۇنى كاتتا پە-
 زىلەت، كاتتا تەدبىر دەيمىز. سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ھەقىقەتەن
 بۈيۈك ھۆكۈمران بولۇشقا مۇناسىپ ئىكەن.»

ئەبۇسەئىد مىرزا يۈنۈسخان بىلەن شەيخ جامالىدىننى كۆ-
 رۈشتۈرۈپ ئارىدىكى ئاداۋەتنى يۇيۇۋېتىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ بو-
 لۇپ يەنە توختاپ قالدى. ئۇ شەيخ جامالىدىننىڭ ھاكاۋۇر، مەن-
 مەنچى ئادەم ئىكەنلىكىنى ئوبدان بىلەتتى.

«ساڭا يۈز كېلەلمەي خانزادە ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشكىنى
 بىلەن، چىن كۆڭلىدىن ھۆرمەت — ئېھتىرام بىلدۈرمىسە بىكار.
 ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ يەردە كونا خامانىنى سورۇپ ئولتۇرۇش ئەپ-
 سىز، شەيخ جامالىدىنمۇ ئوڭايىسىزلىنىپ قېلىشى مۇمكىن، بوپ-
 تۇ، يەنە بىر پۇرسىتى كېلىپ قالار.»

شەيخ جامالىدىن يۈنۈسخاننىڭ كۆزلىرىدىن ئۆزىنى ئىمكان
 بار ئەپقەپچىپ تۇراتتى.

«ھەممە ئىشنى بۇرغان سەن موغۇل. ئاشۇ چاغدا تاشكەنت
 شەھىرىگە سائىللار دەك كىرگىنىڭدە نەزەربەند قىلغان بولسام بو-
 لۇپتىكەن، ئەس — يادى ھۈسەيىن بايقارا بىلەن بولۇپ كەتكەن ئە-
 بۇسەئىد مىرزا ساڭا كۆڭۈل بۆلۈشكە ۋاقىت چىقىرالمايتتى ئە-
 مەسمۇ، شۇنداق قىلغان بولسام بۈگۈنكى كۈندە ئۇ مېنىڭ ئال-
 دىمدا ئەمەس، مەن ئۇنىڭ ئالدىدا گىدىيىپ تۇراتتىم، ھەقىقەتەن

جىگىرىڭ، ساداقىتىڭ بار ئىكەن يۈنۈسخان، دوستلۇقنى ۋايىغا يەتكۈزدۈڭ.»

— مۇشۇ يەردە خوشلىشايسى، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا شەيخ جامالىددىننىڭ خىيالىنى بۆلۈپ، — تاشكەنتتىكى ئەلكۈزگە سالامىمىزنى يەتكۈزگەيلا.

— ئىنشائاللاھ، — دېدى شەيخ جامالىددىن. ئەبۇسەئىد مىرزا شەيخ جامالىددىننى يولغا سېلىۋېتىپ يۈنۈسخان بىلەن شەھەرگە كىرىپ كەتتى.

— مۇھەممەد جۇگىنى قانداق قىلاي دەيدىلا ئالىيلىرى؟ — سورىدى داستىخاندا غىزالىنىپ ئولتۇرغان يۈنۈسخان ئەبۇسەئىد مىرزاغا قاراپ.

— ئول بەدرەكنى شاھرۇخىيە قەلئەسىگە بىر ئۆمۈر بەند قىلىپ قويماقچىمەن.

— توغرا ئويلاپتىلا، — دېدى يۈنۈسخان قايىللىق بىلەن، — ئۇنىڭ ئەمدى ئانھەزىرىتىم بىلەن قارشىلاشقۇدەك ھالى قالمىدى.

— شۇنداق. ئەمدى قانداق قىلىدىكىن كۆرۈپ باقاي، كارا-مىتى بولسا قانات ياساپ ئۇچۇپ كەتسۇن، بولمىسا سەلتەنەتىمنى ئېتىراپ قىلىپ ئايىغىمغا باش قويىمىغۇچە ئاشۇنداق قامالدا يا-شايدۇ.

يۈنۈسخان سەمەرقەنتتە بىر ھەپتە تۇرغاندىن كېيىن، سۇلا-تان ئەبۇسەئىد مىرزا يوللۇق تۇتقان ئىككى مىڭ ئات ۋە يۈز تۆ-گىلىك سوۋغا - سالاملارنى ئېلىپ يەتتەكەنتكە قايتىپ كەتتى. مۇشۇ قېتىملىق جەڭ بىلەن بۇ ئىككى ھۆكۈمدارنىڭ دوستلۇقى ئەڭ يۇقىرى پەللىگە يەتكەنىدى. ئۇلار قۇچاقلىشىپ خوشلاشتى.

مىلادىيە 1462 - يىلى، كۆكلەم پەسلى.
 ئەتىيازنىڭ يېقىمسىز غۇر - غۇر شامىلى جاننى قاقشتاتتۇ.
 تى. موغۇلىستاننىڭ پايتەختى ئاقسۇ شەھىرىنىڭ ئاسمىنىنى
 قاپلىغان قوغۇشۇن رەڭلىك بۇلۇتلار گويا سۇلتان ئىسان بۇغاخان -
 نىڭ ئۆلۈمىگە ھازا ئاچقاندەك ياش تۆكۈۋاتاتتى. ئىككى كۈندىن
 بېرى يېغىۋاتقان سىم - سىم يامغۇر گامى - گامىدا قارغىمۇ
 ئايلىنىپ قالاتتى. ھە، ھە، ئاقسۇ شەھىرىلا ئەمەس، پۈتكۈل ئۇيغۇر
 ئېلى مۇسبەت قايغۇسىغا چۆمگەنىدى. ئوردىدىن كۆتۈرۈلگەن
 ھازا قوشاقلرى ئاقسۇ شەھىرىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە
 ئاڭلىناتتى. خوتۇنبازلىق، شارابخورلۇقتىن تاپقان ئېغىر كېسەل
 ئاخىرى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ بېشىغا چىققانىدى، ئاقسۇ
 شەھىرىدىن چىقىپ تۆت تەرەپكە چاپقان چاپارمەنلەر ئاتلىرىنى
 بولۇشىغا چاپتۇرغىنىچە ئۆتەڭ - لەڭگەرلەردە ئات ئالماشتۇرغىچە
 ئەل - يۇرتقا مۇسبەت جاكارلايتتى. ھەرقايسى ۋىلايەت، شەھەر،
 تۈمەنلەرنىڭ بەگلىرىگە خاننىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى يەتكۈزەتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان قازا قىلىپ ئىككى ئاي بولغاندا
 پۈتكۈل موغۇلىستان تەۋەسىدىكى ھەرقايسى ۋىلايەت - تۈمەنلەر -
 نىڭ ئەمىر - بەگلىرى ئاقسۇغا تولۇق جەم بولدى. مۇسبەت قاي -
 غۇسىغا چۆمگەن بۇ ئەمىر - بەگلەرنىڭ كۆڭلى سۇنۇق، چىراي -
 لىرى قايغۇلۇق ئىدى. بۇنىڭ ئەكسىچە، دادىسىنىڭ تەختىگە
 چىققان خانزادە دوستمۇھەممەدخان تولىمۇ خۇشال كۆرۈنەتتى.
 گەرچە مەرھۇم سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ قارىسى ئاقسۇ شەھى -
 رىنىڭ ھەرقايسى كوچا - رەستىلىرىگە، مەسچىت - خانىقالرىغا

يوغان داش قازانلار ئېسىلىپ، ئەتىگەندىن — كەچكىچە پولى دۈم-لىنىپ، بارلىق شەھەر خەلقىگە ئاش تارتىلىپ تولىمۇ ھەشەمەتلىك ئوشتۇلغان بولسىمۇ، لېكىن خانزادە دوستمۇھەممەدخان بۇ قارا ئوشتۇش مۇراسىمىنى ئۆزىنىڭ تەختتە ئولتۇرغانلىقىنى تەبرىكلەش، تەنتەنە قىلىش مۇراسىمىغا ئايلاندۇرۇۋەتكەنىدى. كوچا — رەستىلەردە كىشىلەر نەزىر ئېشىغا داخىل بولۇپ، مەر-ھۇم خاننىڭ روھىغا دۇئا قىلىپ، بەللىرىگە قارىلىق باغلاپ مۇ-سبەتتە يۈرگىنى بىلەن، ئوردىدا دوستمۇھەممەدخان شاھانە داستانخان راسلاپ، تۈرلۈك نازۇ نېمەتلەرنى تەييارلاشقۇزۇپ، ئە-مىر — بەگلەرنى شارابقا زورلاۋاتاتتى، ئۆزى خېلىلا ئىچىۋالغان بولۇپ، ئوبدانلا كەيپ ئىدى. بىر قىسىم ئەمىرلەر يېڭى خانغا ياخشىچاق بولۇش، كۆڭلىگە يېقىش ئۈچۈن ئاللىقاچان شارابقا ئېغىز تېگىشكەنىدى. يەنە بىر قىسىم ئەمىرلەر باشلىرىنى تۆۋەن سالغىنىچە تۈرلۈك باھانە — سەۋەبلەرنى كۆرسىتىشىپ شاراب پى-يالىسىگە قوللىرىنى ئۇزاتماي ئولتۇرۇشاتتى. شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە تاجىددىننىڭ قاپقى تۈرۈلۈپ كەتكەنىدى. دوستمۇھەم-مەدخان ھېچكىمنىڭ داستانخاندىن ئۆز ئىختىيارچە ئايرىلىشىغا ئىجازەت بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن، قىسمەنلەر خالىمىسىمۇ بۇ شاراببازلىق سورۇنىدا ئىلاجسىز ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولغانىدى. سورۇننىڭ تازا جانلانمايۋاتقانلىقىنى سەزگەن دوستمۇھەممەدخان شاراب توشقۇرۇلغان ئالتۇن جامنى قولىغا ئېلىپ تۇرۇپ سۆزلە-دى:

— بىز ھەممىمىز ئاللاھنىڭ ئىلكىدىمىز، يەنە ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز. دېمەكچىمەنكى، ئۆلگەننىڭ كەينىدىن ئۆل-گىلى بولماس، تىرىكلىك ئەلادۇر. جەننەتتاكان پەدەرۇ بۇزرۇكىد-مىز بولمىش مەرھۇم خان ئالىيلىرى شارابقا، بەزمىگە تولىمۇ خۇشتار كىشى ئىدى. قازارەن ياراتقان ئىگىسىنىڭ دەرگاھىغا سە-پەر قىلدى، بىزمۇ ھامان ئۆلۈپ كېتىمىز. ھېلىمۇ ئىككى ئايدىن بېرى مۇسبەتتە تۇرغىنىمىز يېتەر. قائىدە بويىچە قارىلىق قىد-

رىق كۈن تۇتۇلاتتى، يىراقتىكى ئەمىر - بەگلەرنى ساقلاپ يد - گىرمە كۈن ئارتۇق قارىلىق تۇتۇق. يىغا يىغىنى كەلتۈرەر، قارا قارىنى چىللار دېگەن گەپ بار، ئەمدى قارىلىق، مۇسبەت ئا - خىرلاشقاى. بول سەلتەنەتنىڭ تاجۇ تەختى ماڭا قارار تاپتى. دې - مەكلىك، بۇمۇ ئەل - يۇرتنىڭ، تەخت - سەلتەنەتنىڭ بەختى. بەخت دېمەكلىك خۇشاللىق دېمەكتۇر، خۇشاللىق بەزمىگە قې - تىلسا ئاندىن ماقامغا يېتەر. جانابى ئەمىرلەر قېنى قوللىرىغا شاراب كاسىلىرىنى ئېلىشىسىلا، بۇ مېنىڭ تەختتە ئولتۇرغىنىم - نى قۇتۇقلانغىلىرى بولۇپ قالسۇن.

ئەمىرلەر خاننىڭ غەزەپ قىلىشىدىن قورقۇپ بىر - بىرىگە يەر تېگىدىن قارىشىۋالغىنىچە شاراب پىيالىلىرىنى ئېلىشقا مەج - بۇر بولدى. ھەئە، كىچىكىدىن دېگىنىنى قىلىپ كۆنگەن، بىشەم، ئازازۇل، بەتخوي چوڭ بولغان دوستمۇھەممەدخاننىڭ خوي - پەي - لىنى ئوبدان چۈشىنىدىغان بۇ ئەمىرلەر ئۇنىڭ پەرىمانىغا قارشى ئىككى ئېغىز سۆز قىلىشقا پىتىنالمىۋاتاتتى.

— جانابى قىبلىگاھىمىزغا مەلۇم بولغاي، — دېدى سانىز مىرزا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — ئەلۋەتتە قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىزنىڭ بۈيۈك تەسەرىرۇپمىزنىڭ سەلتەنەت تىزگىنىنى قولىغا ئالغىنىنى، تەخت - سەلتەنەتتە ئولتۇرۇپ ئەل - يۇرتقا سايىۋەن بولغىنىنى قۇتۇقلاشقا تېگىشلىك ئىدى، ئەمما شەپقەتلىك مەر - ھۇم خان ئالىيلىرىنىڭ قازا قىلغىنىغا تېخى ئاران ئاتىشى كۈن بولدى. ئەل - يۇرتنىڭ قايغۇسى بېسىلغىنى، ئۇلار ئۇچىسىدىكى مۇسبەت تونلىرىنى يەشكىنى يوق. مۇشۇنداق ۋاقىتتا بەزمە - شارابتىن يىراقراق تۇرۇپ جەننەتماكان ئالەمپاناھىمىزنىڭ پاك روھىناتلىرىغا ئاتاپ دۇرۇت - ئىستىغپار ئوقۇشىمىز تولىمۇ زۆ - رۇر. مۇمكىن بولسا جانابى ئانھەزرىتىمىزنىڭ بىر مەزگىل بەز - مە - شارابتىن پارىغ بولۇشلىرىنى تەۋسىيە قىلىمەن.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ياقتۇرمىغاننى قىلىپ چىرايىنى پۇرۇشتۇردى، سانىز مىرزاغا نارازىلىق بىلەن قارىدى. شۇ دەقە -

قىدە سانىز مىرزىدىن باشقا ئادەم بۇ گەپنى قىلغان بولسا، گەپ - سۆزىنىز كالىسىدىن ئايرىلغان بولاتتى. كىچىكىدىن ئۆزىنى شىمچى چوڭ بولغان دوستمۇھەممەدخان تولىمۇ تەلۋە ئىدى. ئىلى - گىرىمۇ ئورۇنسىز بۇيرۇق، تەلەپلىرىگە سەل - پەللا ئېتىراز بىلدۈرگەن، نەسبەت قىلغان بەگ ئەتكە، كوڭگۈلداش، نۆكەر، خىزمەتكارلىرىنى يەڭگىلەرگە بولغاندا پالاق - دەرىگە تارتقۇزۇپ پۈت - قوللىرىنى چاقتۇرۇۋېتەتتى، ئېغىر بولغاندا دەرھال ئۆ - لۈمگە بۇيرۇپ كالىسىنى ئالدۇراتتى. شۇ سەۋەبتىن ئوردىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭدىن يالما - ۋۇردىن قاچقاندىكە قاچاتتى، ئېھتىيات بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى، نېمە دېسە «لەببەي» دەپ تۇراتتى. ئۇ پەقەت دادىسى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاندىنلا ھېيىقاتتى. ھەتتا گاھىدا دادىسىغىمۇ ياناتتى. ئاندىن سىغا پەقەتلا ئىتائەت قىلمايتتى، سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئۇنى ئارزۇلۇق بىرلا ئوغلۇم دەپ رايىغا بېرىپ ئاشۇنداق يامان ئۆگە - تىپ قويغانىدى. ئۇنىڭ بۇ يامان خۇپىنى ئوبدان بىلىدىغان ئە - مىرلەر گەپ قىلماي تۇرۇۋېلىشقانىدى، شۇ تاپتا ئاكىسى سانىز مىرزىنىڭ تەقدىرىدىن ئەنسىرىگەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ يۈرىكى سېلىپ، ۋۇجۇدىنى قارا تەر باسقانىدى.

— خان - سۇلتانلار ئاللاھنىڭ يەر يۈزىدىكى سايىسىدۇر، خاننىڭ ئەمىرىنى تۇتماقلىق ۋاجىپ، — دېدى دوستمۇھەممەدخان ئۆزىگە ھاي بەرگەن ھالدا چوڭچىلىق بىلەن، ئاندىن شەيخۇل - ئىسلام مەۋلانە تاجىددىنغا قاراپ سورىدى، — قانداق دېدىم ھەز - رىتىم؟

— بەرھەق، پادىشاھنىڭ ئەمىرىنى تۇتماقلىق ئەلۋەتتە ۋاجىپ، بىز قىبلىگاھىمىزنىڭ ئاتقان ئوقلىرىمىز، لېكىن... — مانا، پەتۋا دېگەن مۇشۇ ئەمەسمۇ، — دېدى دوستمۇ - ھەممەدخان شەيخۇلئىسلام مەۋلانە تاجىددىننىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — شول تاپتا مۇسبەتنى باھانە قىلىپ بىئارام بولۇشنىڭ نېمە ھا - جىتى، جانابى ئەمىرلەر زىنھار ئىككىلەنمىسۇنلار. بۇيرۇلغۇچى

ئۆزىلىك، قىلىنغان ئىش مۇقەررەر، دېگەن گەپنى ھەممىلىرى بىلىشلىغۇ دەيمەن، بۇ ھەرقانداق چەكلەش زورۇرىيەتكە يول قو-
يىدۇ دېگەن ئېتىبارلىق سۆزدۇر، شۇڭا مەرھۇم پەدەرۇ بۇزۇكنىڭ
مۇسبەت تەزىيىسىدىن بىزلەر كىم بۈيۈك سەلتەنەت تاجدارنىڭ
تەختىنى ئولتۇرغىنىنى قۇتلۇقلاش ئەلۋەتتە زورۇرىيەتتۇر. شەي-
خۇلىئىسلام ھەزرەتلىرىنى بىزلەر كىم تەخت ساھىبىنى ئەڭ ئاۋۋال
قۇتلۇقلايدۇ دېگەن ئۈمىدىمەن.

شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە تاجىددىن تىترەپ كەتتى.

— ئالەمپاناھىمىزغا تاجۇ دۆلەت قۇتلۇق بولغاي، — دېدى
ئاۋازىنى ئۈنلۈك چىقىرىشقا تىرىشىپ.

تۇبۇقسىز دوستمۇھەممەدخاننىڭ كالىسىغا شەيخۇلىئىسلام
مەۋلانە تاجىددىنغا شاراب ئىچكۈزۈش ئارقىلىق باشقا ئەمىرلەرگە
ئۆزىنىڭ شاھلىق سۈر - ھەيۋىسىنى كۆرسىتىپ قويۇش خىيالى
كەلدى. ھەئە، ئەزەلدىن كالىسىغا نېمە كەلسە شۇنى قىلىپ كۆ-
نۈپ قالغان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ۋۇجۇدىغا شەيتان ۋەسۋەسە
سېلىۋاتاتتى. بۇ خىيال ئۇنىڭغا تولىمۇ قىزىقارلىق تۇيۇلدى.
— جانابى شەيخۇلىئىسلامغا شاراب بېرىلسۇن، — دېدى
دوستمۇھەممەدخان.

باش ساقىي بىر دەققە تېڭىرقاپ تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن
بوش كاسىدىن بىرىگە لىق شاراب قويۇپ مەۋلانە تاجىددىنغا تۈت-
تى.

كىچىك ۋاقتىدىن باشلاپ قەشقەر، بۇخارا دا ئىلىم تەھسىل
قىلغان، قايتىپ كەلگەندىن كېيىن قەشقەردىكى ساچىيە مەدرى-
سەسىدە مۇدەررىسلىك قىلىپ نۇرغۇنلىغان تالىپى ئىلىملىرىنى
تەربىيىلىگەن مەۋلانە تاجىددىننىڭ نامى موغۇلىستاندىلا ئەمەس،
بۇخارا، سەمەرقەنت، ئەندىجانلاردىمۇ مەشھۇر ئىدى. مەرھۇم سەي-
مىدئەلى ئالىپ پايتەختنى تۇرپاندىن ئاقسۇغا يۆتكەپ كېلىپ سۇل-
تان ئىسان بۇغاخاننى ئاقسۇ تەختىگە ھىدا ئولتۇرغۇزغاندا، ئۇ
مەۋلانە تاجىددىننى ئوردىنىڭ شەيخۇلىئىسلاملىقىغا تەۋسىيە قىل-

غانىدى، بۇنىڭدا ئۇ ئاساسلىق سۇلتان ئىمان بۇغاخانغا شەرىئەت ئەھكاملىرىنى ئۆگىتىش، سەلتەنەتنى شەرىئەت قانۇنلىرى بىلەن باشقۇرۇش ھەمدە ئۇنىڭ ئىخلاسمەن ئىسلام مۇرىتى بولۇپ يېتىم-شىپ چىقىشىنى كۆزدە تۇتقانىدى. گەرچە سۇلتان ئىمان بۇغاخان شارابخورلۇقتىن مېھرىنى ئۈزەلمىگەن بولسىمۇ، شەيخۇلئىسلام مەۋلانە تاجىددىنغا ئالاھىدە ھۆرمەت قىلىپ، دىنىي مەسىلىلەردە ئۇنىڭ پەتىۋا - ھۆكۈملىرى بويىچە ئىش تۇتۇپ كەلگەنىدى. شۇ-ئا ئوردىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىرلەردىن تارتىپ ئادەتتىكى مۇلازىملارغىچە مەۋلانە تاجىددىندىن ئالاھىدە تەپ تارتاتتى، ئۇنىڭ ئالدىدىن توغرا ئۆتۈشكە پېتىنالماتتى. سۇلتان ئىمان بۇغاخان-مۇ كۈن ئارىلاپ بامادات نامازلىرىنى ئۇنىڭ كەينىدە تۇرۇپ ئۆ-تەپتى.

شەيخۇلئىسلام ھاقارەتلەنگەندەك ھېس قىلدى، ئۆزىنى غۇ-رۇرى پايخان بولغاندەك سەزدى، قىيامەت قايىم بولغاندەك، گۇ-رۇلدەپ كۆيۈۋاتقان دوزاخ ئوتىغا تاشلىنىش ئالدىدا تۇرغاندەك تۇيغۇغا كەلدى، كۆزىگە مۆللىدە ياش ئالدى. — كەچۈرسىلە قىبلىگاھىم، كەمىنلىرى ئەزەلدىن مەي-شاراب ئىچمەيمەن.

دوستمۇھەممەدخاننىڭ چىرايىنى بىردىنلا غەزەپ بۇلۇتلىرى قاپلىدى، يۈرىكىدە خىرىس قىلىپ تۇرغان مۇدەھىش بىر مەخلۇق قۇتراشقا باشلىدى، كۆزلىرىگە قان تولدى. — بايا پادىشاھ ئەمرىنى تۇتماقلىق ۋاجىپ دېگەن پەتىۋانى ئۆزلىرى بەرگەنغۇ دەيمەن ھەزرىتىم؟!

مەۋلانە تاجىددىن بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى: — شۇنداق ئالەيلىرى، بىراق شەرىئەت ئەھكاملىرىغا يات ھەرقانداق ئەمىر - پەرمان باتىلدۇر. بۇ ئېغىر گۇناھ قىبلىگا-ھىم.

تەختتە ئولتۇرا - ئولتۇرمايلا ئەمىرلىرىنىڭ ئالدىدا مات بولۇشنى ئۆزىنىڭ سۇلتانلىق سەلتەنەتكە ھاقارەت ھېسابلىغان

دوستمۇ ھەممە دىخاننىڭ تەلۋىلىكى تۇتقاندى. شۇ تاپتا ئۇ شەيخۇل - ئىسلامغا پەرمانىنى ئۆتكۈزەلمىسە باشقا ئەمىرلەرنىڭ ئالدىدا يۈز - ئابروۋى تۆكۈلىدىغاندەك، ئۇلار ئۆزىنى كۆزىگە ئىلمايدىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغاندى.

«بۈگۈن ئۇنىڭغا بىر قەدەر شارابنى ئىچسىمۇ ئىچكۈزمەن، ئىچمىسىمۇ ئىچكۈزمەن. مېنى كىچىك، سەلتەنەت تىزگىنىنى تۇتۇپ ئولتۇرالمادۇ، دەپ كۆزگە ئىلمىغانلارغا كۆرسىتىپ قويد - مەن. ھازىردىن باشلاپ پەرمانىمغا سەركەشلىك قىلىدىغانلار چىق - قىلى تۇرسا، ئەتە - ئۆگۈن قانداق قىلىمەن؟...»

— پەرمانىمغا سەركەشلىك قىلماقچىمۇ سىلى؟

مەۋلانە تاجىددىن موكىدە تىزلىنىپ يالۋۇردى:

— كەمىنە قۇللىرىنى بۇ گۇناھقا زورلىمىسىلا ئاللىبىلىرى، سىلىدىن ئۇ دۇنيا - بۇ دۇنيا رازى بولۇپ كېتەي. مۇشۇ قىلغان شەپقەتلىرى ئۈچۈن ھەققىلىرىگە ئۆمرۈمنىڭ ئاخىرىغىچە دۇئا قىلاي.

— تولا تىكلەشمىسىلە. ھۆرمەت شارابى ئىچمىسىلە، جازا شارابى ئىچىدىلا.

ئۆزىنى تۇتۇۋالغاندەك كۆرۈنىدىغان دوستمۇ ھەممە دىخاننىڭ سۆزلىرىدە ئېغىر تەئەددى بار ئىدى. سورۇندا ئولتۇرۇۋاتقان ئەمىر - لەرنىڭ يۈرەكلىرى ئۆلۈم ۋەھمىسىدىن سېلىپ كەتتى. شۇ تاپتا ھەممىسى باشلىرىدا ئەجەل قۇشى ئەگىۋاتقاندەك ھېس قىلىشاتتى. شۇڭا ھېچكىم ئارىغا چۈشۈپ سالا قىلىشقا پېتىنالمىدى.

شۇنچە يېلىنىشلىرىنىڭ خانغا كار قىلمايۋاتقانلىقىنى سەز - گەن مەۋلانە تاجىددىن قاتتىق ئۈمىدسىزلەندى، ۋۇجۇدىدا قايتىد - دىن غۇرۇر پەيدا بولدى، دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىدى.

— كەمىنلىرىنىڭ بۇ ئەرزىمەس بېشى ئەلۋەتتە خان ئالىي - لىرىنىڭ ئىلكىدە، ئەمما يەنىلا شەپقەتلىرىدىن ئۈمىدۋارمەن. ئاللاھ ئىگەمدىن دىللىرىغا ئىنساب، تەۋپىق تىلەيمەن. شۇنچە يىل قىلغان تاغەت - ئىبادىتىمنى ئول بىر قەدەر شارابقا زىنھار تې -

گىشىمەيمەن، خالىغانلىرىنى قىلسىلا.

شەيخۇلىئىسلامنىڭ شارابىنى قەتئىي ئىچمەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى:

— مىرغەزەپ!

— لەبەي قۇدرەتلىك شاھىم، قىلىچلىرىمىز قانسىرىغان! —

دېدى مىرغەزەپ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

— مۇنۇ خان پەرمانغا سەركەشلىك قىلغان گۇناھكارنىڭ

كالىسىنى ئال!

● مىرغەزەپنىڭ كۆز ئىشارىسى بىلەن ئىككى جالات يۈگۈرۈپ

كېلىپ، مەۋلانە تاجىددىنغا خۇددى سار چۈجىگە ئېتىلغاندەك ئې-

تىلدى، ئىككى قولتۇقىدىن تۇتۇپ دارقىرىتىپ سۆرەپ ماڭدى.

— ئاھ قۇدرەتلىك ئىگەم، ئالدىڭدا بىلىپ - بىلمەي ئۆت-

كۈزگەن گۇناھلىرىمنى مەغپىرەت قىلغايىسەن، ئىنايىتىڭنى سې-

غىنىمەن پەرۋەردىگار...

مەۋلانە تاجىددىننىڭ ئېچىنىشلىق نالىسىدىن بارچە ئەمىر-

لەرنىڭ ۋۇجۇدى قاتتىق سىلكىندى. لېكىن ھېچقايسىسى دوست-

مۇھەممەدخاندىن ئۇنى تىلەشكە جۈرئەت قىلالمىدى. گويا بارلىق

ھاياتلىق توختاپ قالغاندەك ئارىنى ئېغىر سۈكۈنات باستى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئەمىرلىرىگە دەھشەت سېلىپ

بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن، چىشلىرىنىڭ ئارىسىدىن چىقىرىپ

تۇرۇپ دېدى:

— خوش، ئەمدى جانابى ئەمىرلەرنى شاراب ئىچىشكە زور-

لىمايمەن.

ئەمىرلەر قوللىرىغا شاراب تولدۇرۇلغان قەدەھلەرنى ئالغى-

نىچە گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. ھەئە، سانىز مىرزمۇ

شاراب كاسىسىنى قولىغا ئالغانىدى. قەدەھ تۇتقان قوللىرى سې-

زىلەزىلىك تىترەيتتى.

— ئانھەزىتىمگە تاجۇ تەخت مۇبارەك بولغاي!

— پاناھگامىز شاپائەت تەختىنىڭ سۇلتانىدۇر!

— قىبلىگاھىمىز ئادالەت مەيدانىدا يېگانە چەۋەنداز دۇر .
 — ئادالەتپاناھىمىزنىڭ تاجۇ تەختىگە بەر قارار بولۇشى
 ئەل - يۇرتنىڭ بەختىدۇر .

... —
 يامغۇردەك يېغىۋاتقان مەدەھىيە، خۇشامەت سۆزلىرى سۇلتان
 دوستمۇھەممەدخاننىڭ غەزىپىنى قايتۇردى، چىرايىغا سۇس كۈل -
 كە يۈگۈرتۈپ تەبەسسۇم قىلدى. شۇ تاپنا ساقىيلار كاسا - قەدەھ -
 لەرگە شاراب قويۇپ ئۈلگۈرتەلمەيۋاتاتتى. ئەمىرلەر خۇددى بەس -
 لەشكەندەك شاراب ئىچىشىۋاتاتتى.

شاراب تەسىرىدە كەيپى كۆتۈرۈلۈپ غەرق مەست بولغان
 سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئوردا سازەندىلىرىنى توۋلىتىپ بەز -
 مىنى مەشرەپكە ئايلاندۇردى. ئوردا رەققاسلىرى شوخ پەدىلەرگە
 ماسلاشتۇرۇپ قاش ئېتىپ، كۆز قىسىپ كۆكرەكلىرىنى لىغىر -
 لىتىپ، بويۇن، كاسىلىرىنى ئوينىتىپ خۇلق چىقارغىنىچە ئۇس -
 سۇل ئويناشماقتا ئىدى. دادىسىنىڭ ھازىسىدا بەزمە - مەشرەپ
 قىلىشتەك ئەزەلدىن بولۇپ باقمىغان بىمەنە ئىش ئاقسۇ دىيى -
 رىدا — موغۇلىستان خانلىقىنىڭ ئوردىسىدا يۈز بېرىۋاتاتتى.
 دوستمۇھەممەدخان تولىمۇ خۇشال ئىدى. يېڭى - يېڭى قىلىقلار -
 نى چىقىرىپ بەزمىنى قىزىتاتتى. ئەمىرلەرنى ھېلى ئۇسسۇل
 ئويناشقا مەجبۇرلىسا، ھېلى ھەرخىل ئويۇنلارغا تەشكىللەيتتى.
 ئەمىرلەرنىڭ كالامپاي ھەرىكەتلىرىدىن، غەلىتە قىلىقلىرىدىن
 زوقلىنىپ كۈلەتتى، بەزمە ئاخىرلاشقاندا ئەمىرلەر غەرق مەست
 بولۇپ كەتكەنىدى.

※ ※ ※

— بۇ قانداق قىلىق ئەمدى، — دېدى ئەتىسى ئەتىگەندە ئى -
 نىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن بىللە ناشتىغا ئولتۇرغان
 سانىز مىرزا رەنجىپ، — تۈنۈگۈنكى ئىش بىر ئەلنىڭ تاجدارى

قىلىدىغان قىلىقمۇ؟ ئۇنىڭدىن ئۈچ - تۆت ياشلىق بالىنىڭ قىلىقى ئەدەپلىككە ئىدى. خان خانغا، سەلتەنەت سەلتەنەتكە ئوخشاشماي قېلىۋاتىدۇ، خان ئالىيلىرى بۇ بەتخۇيىنى تاشلىمايدىغان بولسا، ئابا - ئەجدادلىرىمىز يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىپ تىكلەگەن سەلتەنەت ئالتە كۈندىلا خاراب بولىدۇ.

— خان ئالىيلىرى تېخى كىچىك، ئىشنىڭ يولىنى تازا بىلىپ كەتمەيدۇ...

— يىگىرمە ياشنىڭ قارىسىنى ئالاي دەپ قالغان، بىر بالغا ئاتا بولغان ئادەمنى قانداقمۇ كىچىك دېگىلى بولسۇن قەدىرلىك ئىنىم؟ — دەيدى سانىز مىرزا ئىنىسىنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، — شاراب ئىچمىگىنى ئۈچۈنلا پەرمانىغا سەركەشلىك قىلدى دەپ ھەزرىتى شەيخۇلىئىسلامنىڭ كالىسىنى ئالدى، شاراب ئىچىش ئەلۋەتتە شەرىئەت ئەھكاملىرىغا خىلاپ. مەۋلانە تاجىددىندەك دىن پېشىۋاسىنى مۇشۇنداق گۇناھلىق ئىشقا بىلىپ تۇرۇپ زورلىدى، بۇ دېگەن دىنىي ئىسلامىمىزنى ئاياغ ئاستى قىلغانلىق. ماقۇل، خاننىڭ شاراب ئىچىشىنى تۈزۈش تۈزۈش بولمايدۇ، ئەمما ئۆزى ئىچكەننى ئاز دەپ باشقىلارنى زورلىسا قانداق بولىدۇ؟ ھەرقانچە خۇمارى تۈتسىمۇ مۇسبەت مەزگىلدە شاراب ئىچمەسلىكى، بەزى مەقىلماستىكى كېرەك ئىدىغۇ. ئاخشام ئوردىدا نەزىر ئەمەس، توي بولدى توي!

سانىز مىرزا قاتتىق رەنجىگەن، ئۈمىدىسىزلىككە ئىدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يا ئاكىسىنىڭ رەنجىشىگە ھەمىنەپەس بولالماي، ياكى قېيىنئانىسى بولمىش سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننى ئاقلىيالمى تەڭقىسلىقتا قالغانىدى.

ھەئە، سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ بۇ بىمەنە قىلىقى تېخى ئاخشام بولغان ئىش ئەمەس ئىدى. دادىسىنىڭ تەختىگە ئولتۇرغان بۇ ئىككى ئايدىن بېرى كۈندە شاراب ئىچىپ، تۇتامسىز پەرمانلارنى چۈشۈرۈپ، كىملىرىنىدۇر ئورۇنسىز جازالاپ، خېلى كۆپ ئەمىرلەرنى رەنجىتكەن، يۈرەك ئالدى قىلىۋەتكەن ئىدى. ئەمىر -

لەر ئاغزىدىن ئاشكارا چىقىرىلمىغىنى بىلەن پىتىنە قىلىشاتتى. ئوغلغا نەسەھەت قىلىپمۇ ئاڭلىتالماي قاتتىق رەنجىگەن خانىش ئايمېھورى خېنىم سۇلتان ئىسان بۇغا خاننىڭ قىرغى توشمايلا يا - مانلىغان ھېسابتا تۇرپانغا كەتكەندى. ئانىسىنىڭ يامانلاپ كېتىد - شىمۇ دوستمۇ ھەممەدخانغا پەقەتلا تەسىر قىلمىغاندى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۇنىڭ خاتا قىلمۇ ئاتقانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى، ئەمما ئاشۇ نارازى بولغان ئەمىرلەرگە قوشۇلۇپ پىتىنە قىلىشىپ بەرسە، غەيۋەت - شىكايەتكە ھەمدەم بولسا، ئۇزاق ئۆتمەي ئوردىدا بۆلۈ - نۇش كېلىپ چىقاتتى، سەلتەنەتنىڭ ئۇلى تەۋرەيتتى، بۇنىڭ ئا - قىۋىتى بەكمۇ قورقۇنچلۇق ئىدى. شۇڭا ئۇ دادىسى سەيىدئەلى ئالپقا ئوخشاش مەيلى خان قانچىلىك خاتالىق ئۆتكۈزسۇن، تەخت - سەلتەنەتكە بولغان ساداقىتىدىن ۋاز كەچمەسلىكىنى، تا - جۇ تەختنىڭ مۇستەھكەملىكىنى قوغداشنى كۆڭلىگە پۈككەندى، ھەم ئاكىسى سانىز مىرزىنىڭمۇ شۇنداق قىلىشىنى ئۈمىد قىلات - تى. ئۇنىڭچە، ئاغا - ئىنى بىرلەشسە، دوستمۇ ھەممەدخانغا ئاس - تا - ئاستا تەسىر كۆرسىتىپ، ئۇنى يامان خۇيلىرىدىن تەزدۈر - گىلى بولاتتى. دادىسى سەيىدئەلى ئالپمۇ ئۆز ۋاقتىدا سۇلتان ئىسان بۇغا خاننىڭ نۇرغۇن بەتخۇيلىرىنى كۆرسىمۇ كۆرمەسكە سېلىپ، ئۇنى بىرقانچە قېتىملىق بالا - قازادىن قۇتۇلدۇرۇپ سەلتەنەتنى مۇستەھكەملىگەن، خانلىق مەرتىۋىسىنى ساقلاپ قالغاندى.

— مەرھۇم شەيخۇلئىسلام مەۋلانە تاجىددىننىڭ ئۆلۈمىگە مەنمۇ ئېچىنىمەن، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىردەم ئوي - لىنىۋالغاندىن كېيىن، — ئەپسۇس، بولىدىغان ئىش بولۇپ بول - دى، ئەمدى بۇ ئىشلار توغرىلۇق كۆڭلىمىزنى يېرىم قىلمايلى، خان ئالىيلىرى كىچىكىدىن ئۆز بېشىمچى كۆنۈپ قالغان، ئىشلارنى چىرايلىق سۆزلەر بىلەن باشلىۋالساق، ئاشۇ بەتخۇيلى - رىنى تاشلاپ ئىنساب، دىيانەتكە يۈزلىنەر دەپ ئويلايمەن. — سىلچە راستتىنلا شۇنداق قىلغىلى بولۇرمۇ؟ ئاۋامغا

مۇسبەت جاكارلىغىنى بىلەن ئۆزى ھەرەمدىن چىقالمايۋاتىدۇ،
 ۋالدەسى خانىش ئايمېھرى خېنىم تۇرپانغا كەتكەندىن كېيىن
 مەرھۇم خان ئاتىسىنىڭ ھەرەملىرىگە ئازادلىق بېرىشى، بەلكىم
 ئۇلارنى ئەمىر - بەگلەرگە نىكاھلاپ بېرىپ ساۋابقا يول ئېچىشى
 كېرەك ئىدى. ھەرەمدىكى مەيلى غۇنچىچە، مەيلى توقالار بول-
 سۇن، ھەممىسى خان ئالىيلىرىنىڭ قۇما^①سىدۇر. تۈل قالغان ئا-
 نىسىنى ئەرگە بېرىش ئىسلام شەرىئىتىدە كاتتا ساۋابتۇر، بىراق
 خان ئالىيلىرى ئۇلارنىڭ ھەرەمدىن چىقىپ كېتىشىگە ئىجازەت
 بەرمەپتۇ، ئاتىسىنىڭ ھەرەملىرى بىلەن ئۆزىنىڭ ھەرەملىرى بىر
 يەردە تۇرسا سىلچە ياخشى بولۇرمۇ؟! خان ئالىيلىرىنى ئەدەپكە
 قايتۇرۇشقا، پەزىلەت يولىغا سېلىشقا مېنىڭ كۆزۈم يەتمەيدۇ،
 ئۆزلىرىمۇ كۆردىلە، تۈنۈگۈن قىلغان ئىككى ئېغىز نەسەھەتم
 ئۈچۈن شۇنداق قاتتىق رەنجىپ كەتتى. ئەگەر يەنە ئىككى قوۋۇز
 گەپ قىلغان بولسام مەۋلانە تاجىددىنىنىڭ ئەمەس، مېنىڭ كاللام
 ئېلىنغان بولاتتى. نەسەھەتنىمۇ ئاڭلايدىغان ئادەمگە قىلغان تۈ-
 زۈك، نەسەھەت قىلىمىز دەپ ئېغىز ئۇپراتقانىنى ئاز دەپ بالاغا
 قالمايلى يەنە. ئەڭ ياخشىسى ئۇنىڭدىن يىراقراق تۇرغان ئەۋزەل-
 دەك قىلىدۇ. مەن بۈگۈنلا ئىجازەت سوراپ ياركەنتكە قايتىمەن،
 مۇمكىن بولسا سىلىمۇ ۋاقتىدىراق قەشقەرگە كېتىۋالسىلا. ئور-
 دىنىڭ ئىشلىرىنى ئۆزى بىلگەنچە بىر تەرەپ قىلىپ باقسۇن. ئا-
 قىللارنىڭ موزاينىڭ يۈگۈرۈشى سامانلىققىچە دەيدىغان تەمسىلى
 بار، بۇرۇنغا يېمىگىچە تۈزەلمەيدىغاندەك قىلىدۇ. ۋاقتى كەلگەندە
 بامەسلىھەت ئىش قىلارمىز.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئاكىسىغا يەنە نەسەھەت قىلىش-
 قا يۈزى چىدىمىدى.

سانىز مىرزا سۇلتان دوستمۇھەممەدخاندىن ئىجازەت سوراپ
 ياركەنتكە قايتىپ كەتتى. باشقا ئەمىرلەرمۇ چىرايلىق سۆزلەر بى-
 لەن باھانە كۆرسىتىپ ئۆز ۋىلايەتلىرىگە قايتىشقا ئالدىرىدى.

① قۇما - ئۆگەي ئانا.

ياركەنت دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان ئارسلانباغ قورۇقى كۈز پەسلى باشلىنىشى بىلەن باشقىچە گۈزەللىشىپ كەتكەندى. قىزىرىپ پىشقان ئالمىلار، قوش مۇشتەك ئانارلارنى شاخلىرى كۆتۈرەلمەي قالغاندى، سارغىيىپ پىشقان بېھىلەردىن تارقالغان مەزىلىك پۇراقلار قورۇقنى بىر ئالغاندى. خىزمەتكارلار پوست-لىرى ئاجرالغان ياڭاقلارنى قېقىپ تېرىۋاتاتتى. سۇلتان دوست-مۇھەممەدخاندىن كۆڭلى پۈتۈنلەي سوۋۇپ ئۈمىدسىزلىك ئىلكىدە قايتىپ كەلگەن سانىز مىرزا نېمە ئۈچۈندۇر ياركەنت شەھىرىدە تۇرغۇسى كەلمەي، دەريا بويىغا جايلاشقان مۇشۇ خىلۋەت، ھاۋالىق ئارماگاھىغا چىقىۋالغاندى.

بۈگۈنمۇ ئۇ كۈندىكى ئادىتى بويىچە قورۇقنى مەقسەتسىز ئايلىدى، نۆكەر، مۇلازىملىرىنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىشىغا يول قويمىدى. ئۆزى يالغۇز خىيال سۈرگىنىچە دەريا بويىغا كېلىپ قالغىنىنى تۇيمايلا قالدى. ھازىر كەلكۈن پەسلى ئۆتۈپ كەتكەن بولۇپ، ھۆركىرەپ نەرە تارتقىنىچە لايىقلاپ ئاقىدىغان دەريا سۈيى سوغۇلۇپ خېلىلا ياۋاشلاپ قالغان بولۇپ، سۈيىمۇ سۈزۈلۈپ قال-غاندى. زۈمرەتتەك سۈپسۈزۈك سۇلار تاشتىن - تاشقا ئۇرۇلغى-نىچە يېقىملىق شىلدىرلايتتى، سۇنىڭ تېگىدىكى رەڭدار تاشلار قۇياش نۇرىدا باشقىچە جۇلالايتتى. كۈز ئاپىنىپى كىشىگە باشقىچە ھۇزۇر بېغىشلايتتى. دەريا قىنىدىكى رەڭدار تاشلارغا خۇددى قاش-تېشى ئىزدەۋاتقاندىكە بىر ھازا سىنچىلاپ قاراپ تۇرغان سانىز مىرزا ھېرىپ قالدىمۇ ئەيتاۋۇر، قۇياش نۇرىدا خېلىلا ئىسسىپ قالغان قورام تاشنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغىنىچە قارشى قىرغاققا

نەزەر تاشلىدى. دەريانىڭ قارشى قىرغىقىدا پوسكام، قاغىلىق، گۇما قاتارلىق يۇرتلار بار ئىدى، بۇ يۇرتلارمۇ سانىز مىرزىنىڭ تەسەررۇپىدا ئىدى. گۇمىنىڭ ئۇ تەرىپى بولسا خوتەن ۋىلايىتىگە تەۋە ئىدى.

شۇ كۈنلەردە سانىز مىرزىنىڭ خىياللىرى زىددىيەتلىك ئىدى، نېمىدۇر بىر ئىشتا بىر قارارغا كېلەلمەيۋاتقاندەك تىت - تىت بولاتتى، ئۇلۇغ - كىچىك تىناتتى. ھەئە، پۈتكۈل ۋۇجۇدىنى ئىلىكىگە ئېلىۋالغان بىر خىيال ئۇنى ئارامسىز قىينايتتى.

«... بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتى، قۇدرەتلىك ئۇيغۇر ئېلى ئاشۇ ئىستېداتسىز، تەلۋە، بەتئەخلاق دوستمۇھەممەدخاننىڭ قولىدا ۋەيران بولىدىغان ئوخشايدۇ، ئۇنىڭ نەزەرىدە ئەل - يۇرت، سەلتەنەت يوق، ئەمىرلەرنىڭ مەسلىھەتلىكىمۇ، مەلۇماتىغىمۇ قۇلاق سالمايدۇ، بەزمە - مەشرەپ، شاراب - خوتۇنمازلىقتىن باشقىسىغا كۆڭلى تارتمايدۇ، مەيلى مەرتىۋىلىك ئەمىرلەر بولسۇن، مەيلى ئا - دەتتىكى مۇلازىم - خىزمەتكارلار بولسۇن، كۆزىگە سەت كۆرۈن - سىلا، سەل - پەللا غەزىپىنى كەلتۈرسىلا كالىسىنى خۇددى قۇشقاچنىڭ بېشىنى ئۈزگەندەك ئۈزۈپ تاشلايدۇ، ئۇنىڭ ئالدىدا ئادەم بىلەن ھايۋاننىڭ پەرقى يوق، ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ ئۆلۈم ۋەھمىسىدە يۈرىكى پوك - پوك، ئىمكان بار ئوردىدىن چەتلەش - كە، خاننىڭ كۆزىدىن يىراق تۇرۇشقا تىرىشىدۇ، مۇشۇنداق بولۇ - ۋېرىدىغان بولسا، ئۇلار ھامان خانغا قارشى چىقماي، ئىسيان كۆ - تۈرمەي قالمايدۇ. ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ھازىر نەدىكىن؟ قەشقەردىمىدۇ ياكى ئاقسۇدا خاننىڭ ئوردىسىدىمىدۇ؟ ئۇنىڭ جە - نىغىمىمۇ ئۇۋال، ئۇل خۇنرىزخاننىڭ سەۋەبىدىن سەلتەنەتكە پەيدا بولۇۋاتقان يوشۇرۇن خەۋپنى سەزدىمىكىن؟ سەزگەن بولسا قانداقراق خىيالغا كەلدىكىن؟ ئۇ خانغا، سەلتەنەتكە ھەقىقەتەن ساداقەتمەن، لېكىن بىر ئادەمنىڭ ساداقىتى بىلەن سەلتەنەت ھەرگىز مۇستەھكەم تۇرمايدۇ، ئابا - ئەجدادلىرىمىزنىڭ شان - شەرىپى، شەۋكىتىنى ساقلاپ قالغىمىز دەيدىكەنمىز، چوقۇم باش -

قىچە يول تۇتۇشمىز، ۋاز كېچىشكە تېگىشلىك بولسا چوقۇم ۋاز كېچىشمىز كېرەك. دانىشمەنلەر ئەسكى بىلەن ئېسىڭ كېتەر دەپتىكەن، دوستمۇھەممەدخاننى ياخشىلىققا، دىيانەتكە، پەزىلەتكە، ئادالەتكە باشلايمىز دەپ سەرپ قىلغان زېھنىمىزنى ئاشۇ سەلتە - نەتنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن باشقا چارە - تەدبىرلەرگە سەرپ قىلغىنىمىز ياخشى. ئۆتمۈشۈڭگە مەنسۇپ بولغان شەرەپ بىلەن شەخسەن ئۆرۈڭگە مەنسۇپ بولغان شەرەپ ئارىسىدىكى پەرق تۈنۈ - گۈن بىلەن بۈگۈن ئوتتۇرىسىدىكى پەرققە ئوخشايدۇ، تۈنۈگۈنكى رىزىقىڭنىڭ بۈگۈنكى پايىدىسى بولمىغىنىدەك، تۈنۈگۈنكى توقلۇقۇڭ - نىڭمۇ بۈگۈنكى ئاچلىققا پايىدىسى يوق، دەپ ئەللامە زەمەخشەرى^①

ھەزرەتلىرى توغرا ئېيتقان. ئۆتمۈشكە تېۋىنىپ ياشاش ئىنساننى غاپىل قىلىپ قويدۇ، ئەلۋەتتە ئۆتمۈشنى ھەرقاچان ئېسىدە ساقلاش كېرەك، ئەمما بۈگۈننى ھەم ئەتسى ئۈچۈن غەم بېيىش كېرەك. بۈگۈنكى باش قاتۇرمىغان، ئەتسىگە نىشان بەلگىلىمە - گەن ئىنساننىڭ ئىستىقبالى قاراڭغۇ بولىدۇ، سۇلتان دوستمۇ - ھەممەدخاننىڭ سەلتەنەتنى بىكار قىلىپ ئورنىغا تاغىسى يۈنۈس - خان ئالىلىرىنى تەختكە ئولتۇرغۇزساق قانداق بولۇر؟ مېنىڭچە بۇ ئەلۋەتتە ئاقىلانە تەدبىر. بۈيۈك سەلتەنەتنى گۈمرانلىقتىن قۇ - تۈلدۈرۈشنىڭ بىردىنبىر يولى مۇشۇ، مەرھۇم جەننەتھاكان ئاتام - مۇ ئۆز ۋاقتىدا يۈنۈسخاننىڭ ئەقىل - پاراستىگە قايىل بولغان، ئۇنى تەختتە ئولتۇرغۇزمىغىنىغا كۆپ ئەپسۇسلانغانىدى. ئەمما ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بۇ تەدبىرگە نېمە دەرەككىن؟ قوللار - مۇ، قارشى چىقارمۇ؟ ناۋادا قوللىماي قالسا ئاغا - ئىنى ئوتتۇرد - مىزدا نىزا - ئاداۋەت پەيدا بولۇپ قالارمۇ؟ ئەلۋەتتە شۇنداق بول - دۇ. نېمىلا بولمىسۇن مۇددىئايىمنى ئۇنىڭ سەمىگە سېلىپ باقايد - مىكىن؟ توختا، ئىشەنچ يوق ئىشقا تەۋەككۈل قىلماسلىق كېرەك. ئاۋۋال ئۇشبۇ مۇددىئادىن يۈنۈسخان ئالىلىرىنى ۋاقتىلاپلاندۇرۇپ

① ئەللامە زەمەخشەرى — (1075 - 1144) ئەرەب تىل - ئەدەبىياتى بو - يىچە بۈيۈك ئالىم. ئەسلى ئىسمى ئوبۇلقاسىم شەھابىدىن مەھمۇد بىننى جارىللا.

كۆڭلىدىكىنى بىلىپ باقاي، بۇ ئىشقا يۈنۈسخان ئالىيلرى قىد-
زىقماي قالمايدۇ، ئۇنىڭ بىلەن بىر مەسلىھەتكە كېلىۋالغاندىن
كېيىن، ئاندىن ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى خەۋەرلەندۈرەي،
ئول چاغدا قوشۇلمىسىمۇ ياق دېيەلمەيدۇ، قالغان ئىشلارنى شول
چاغدا ئەھۋالغا قاراپ بىر تەرەپ قىلارمەن...»

سانىز مىرزا بىردىنلا ھاياجانلاندى، يەلكىسىنى بېسىپ تۈر-
غان ئېغىر يۈكتىن قۇتۇلغاندەك بولۇپ پەيدەك يەڭگىلىدى، ئور-
نىدىن تۇرۇپ قورۇقتىكى خاسخانىسىغا قايتىپ كىردى، مۇلازىم-
غا بۇيرۇپ قەغەز - قەلەم ئەكەلدۈردى.

— بىر پىيالى چاي دەملەپ بېرىپ، ماڭا دەخلى قىلىم-
سۇنلار.

خىزمەتكار ھايال بولماي پەتنۇستا بىر چەينەك چاي بىلەن
بىر پىيالى كۆتۈرۈپ كىردى.

— ئۆزۈم قۇيۇپ ئىچمەن، — دېدى سانىز مىرزا.
خىزمەتكار پەم بىلەن چىقىپ كەتتى.

سانىز مىرزا چاي ئىچكەچ بىرپەس ئويلىنىۋالغاندىن كې-
يىن، قومۇش قەلەمنى قولغا ئېلىپ سىياھدانغا مىلىدى.

«ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ

بەئىدى خۇداۋەسەلئۇتى بەرۇسۇل، دۇئايى پاراۋان ۋە
تەھىياتۇ بىپايان ئاداسىدىن بىزلەر كىم بۈيۈك موغۇلىستان-
نىڭ شەۋكەتلىك ئۇلۇسبېگى جەننەتتاكان خۇدايىداد ھەزرەت-
لىرىنىڭ چەۋرىسى بولمىش ياركەنت ئەمىرى سانىز مىر-
زىدىن بۈيۈك موغۇلىستان تەختگاھىنىڭ ئۇلۇغ پاسىبانى
بولمىش تۇغلۇق تۆمۈرخان ھەزرەتلىرىنىڭ پۇشتى، باھادىر
سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ خانزادىسى، تەقدىر -
قىسمەت تەتۈرلىكىدىن قازاقلقتا ياشاۋاتقان تاج ئىگىسى،
تىنچ ۋە خاتىرجەملىكىنى قانات يايدۇرغۇچى، ياراملىق خىس-
لەت، ئېسىل پەزىلەتلىرىنىڭ ئىگىسى، يۈكسەك ئىرادىلىك،

جاسارەتلىك، دىيانەتلىك، ئادالەتلىك، ئىلىم ۋە ئالىملارنىڭ دوستى، ئاۋامنىڭ باشپاناھى، شەرىئەتنى مۇستەھكەملىگۈچى جانابى يۈنۈسخان ئالىيلرىغا چەكسىز سالام بولغاي.

ساداقەت ئېتىزىغا ۋاپا گۈللىرىنى تېرىپ پەرۋىش قىلغۇچى ئالىيلرى بىلەن ئوزا يىلى ئارتۇچ داۋىنىدا قىس.

قىلا دىدار — غەنىيەت شەرىپىگە ئائىل بولغاندىن بېرى قايتا دىدارلىشىشقا پۇرسەت بولمىدى. مەرھۇم جەننەتلىك ئاتامدىن نۇرغۇن ئېسىل پەزىلەتلىرىنى ئىشتىكەن، شول سەۋەبتىن سۆھبەتلىرىگە داخىل بولۇشنى غايىۋانە ئارزۇ قىلغان بولساقمۇ تا بۈگۈنگىچە ئول ئارزۇيىمىزغا يېتەلمىد.

دۇق. ئەلۋەتتە بۇنىڭ سەۋەبىنى دەپ ئولتۇرمىساممۇ ئالىي.

لىرىغا بەش قولىدەك ئايان. ياراتقان قۇدرەت ئىگىسى بۇيرۇ.

مىسا، نېسىپ قىلمىسا بەندىسىگە چارە يوق ئىكەن. خەۋەر تاپقانلا، ئىنلىرى بولمىش شەۋكەتلىك سۇلتان ئىسان بۇ.

غاخان ئالىيلرى ھەق ھۆكۈمگە ئىتائەت گەردىنىنى سۇ.

نۇپ، كۆزلىرىمىزنى ياشلاپ، يۈرەك — باغرىمىزنى داغلاپ جانابى ھۆسنى مۇتلەقنىڭ دەرگاھىغا كېتىپ قالدى. ئابا —

ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان ئۇدۇم بويىچە پەرزەنتى خانزادە دوستمۇ ھەممەدخانغا تاج كىيدۈرۈپ تەختتە ئولتۇرغۇزدۇق ۋە ساداقەتمەنلىك بىلەن مۇلازىملىق قىلدۇق. ئول خانزادە ئەسلىدىنمۇ بەتخۇي، تەلۋە، ئىستېداتسىز ئىدى، سەلتەنەت پاسىبانى بولغاندىن كېيىنمۇ ئۆگەنگەن خۇيىنى تاشلىمىد.

دى. تاشلىمىدىلا ئەمەس، تېخىمۇ يامان قىلىقلارنى چىقار.

دى. شەرىئەت ئەھكاملىرىنى كۆزگە ئىلماي، دىنى ئىسلا.

مىمىزنى ئاياغ ئاستى قىلدى. ئاتا ھازىرىدا شاراب ئىچكەن.

نى ئاز دەپ، باشقا ئەمىرلەرگىمۇ سۈر كۆرسىتىپ مەجبۇ.

رەن شاراب ئىچۈردى، ئىككى ئېغىز خالىس نەسەت قىل.

غىنىمىز ئۈچۈن گۇناھكار بولدۇق. بۇ قىلىقىغا شەرىئەت ھۆكۈمى بويىچە پەتۋا بەرمىگەنلىكى ئۈچۈن شەيخۇلئىسلام

مەۋلانە تاجىددىننىڭ بېشىنى كەستى. مەرھۇم خاننىڭ كىرىپكىگە توپا قونماي تۇرۇپلا ئوردىدا مۇسەبەت ئوردىدا بەزمە باشلاندى، چىدىغۇسىز خۇنرىزلىقلار بولدى. شول كۈنلەردە بارچە ئەمىرلەرنىڭ دىلى سۇنۇق، كۆڭلى خاتىر - جەم ئەمەس. نارازىلىقى كۈچلۈك، ئەل - يۇرت يېڭى خاننىڭ ئادالىتىدىن، پەزىلىتىدىن بەتگۇمان بولۇپ تۇرماقتا. ئەل - ھال، بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ، ئەل - يۇرتنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەتلەرنى، ئول خۇنرىز، بەتقىلىق تاجدارنىڭ زۇلۇم - سىتەملىرىنى بۇ قىسقىغىنا مەكتۇپتا بايان قىلىپ بولماستىن.

زاماننىڭ قابىلىيەت ئىگىسى، ئىزباسارلىق مەرتىۋىدىن سىنىڭ ساھىبى، ساۋابلىق بىلەن خاتالىقنى ئېنىق ئايرىدۇ. غۇچى جانابى ئادالەت ئىگىسىگە شۇنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىمەنكى، ئابا - ئەجدادلىرىدىن قالغان بۈيۈك تەخت - سەلتەنەتنى، ئەل - يۇرتنى ۋەيرانچىلىقتىن قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن شىجائەت كەمەللىرىنى مەھكەم باغلاپ، ھىممەت تۇلپارلىرىنى چاپتۇرۇپ ئۇششۇ بەختسىز - لىك تۇمانلىرى قاپلاشقا باشلىغان تەسەررۇپلىرىغا يېقىن پۇرسەتتە قەدەم كەلتۈرگەيلا. مۇبارەك پايە قەدەملىرىنىڭ خاسىيىتىدىن، قوللىرىدىكى ئادالەت زۇلپىقارلىرىنىڭ قۇدرىتىدىن ئەل - يۇرتنىڭ بېشىدىكى بال - قازا تۇمانلىرى تارقاپ، تەخت - سەلتەنەت نۇر - زىياغا كۆمۈلسە، تاكى بۇ باھانە بىلەن نۇر چەشمە پاكلىرىنى كۆرۈپ ۋە دىدارلىنىشىپ ئۇچراشماقنى خۇدايىتائالا نېسىپ قىلسا ئەجەب ئەمەستىن.

ۋە يەنە قۇلەن، ئىلمەن ۋە ھۆكەمەن شولكى، بۇ دۇنيا مەيلى مەككەر، مەيلى كاج رەپتار، ھېچ ئەۋلىيا - ئەنبىيا، ھېچ پادىشاھ ئىسكەندەر زامان، رۇستەمى داستان ۋە جەم - شىد دەۋرانىگە ۋاپا قىلمىغان. بەلكى ھەممىسىنىڭ ھالىنى

خاراب، باغرىنى كاۋاپ ئەتكەندۇر. ئالىيلىرىنى ئاتا تەخت - گامىغا دەۋەت قىلىشتىكى مۇددىئا شولكى، بۇ ئالتە كۈنلۈك ئالەمدە ئەل - يۇرتقا ئادالەت غىستىمەكتۇر. ئەلۋەتتە ئول ئەدىلى - ئادالەت ئۆزلىرىنىڭ پەزىلەت خەزىنىلىرىدە كەڭ - كۈشادىدۇر. پۇرسەت - نۆۋەت پىشىپ يېتىلدى. ئاتا مىراس تەسەررۈپلىرىغا قەدەم كەلتۈرۈشنى ئىرادەت قىل - سىلا، ۋىلايەتلەردىكى ئەمىرلەرنى كەمىنلىرى ئاياغلىرىغا جەمئىي قىلمۇرەن، ئۇشبۇ ئىلتىماسمنى ئويلىنىپ كۆر - گەيلا ۋە رەت قىلمىغايلا. بەلكىم كەمىنە مۇلازىملىرىنى خۇرسەندە - بەرھەمەندە ئەيلىگەيلا. غىنشائاللاھ، دۆلەت - دۇنيالىرى مەئمۇر، تاجۇ تەختلىرى بىتەئەرزۇز بولغاي.

پات يېقىندا دىدار - مۇلاقاتتا بولۇشنى يېگانە ئاللاھتىن كېچە - كۈندۈز تىلەپ، يوللىرىغا تەلمۈرۈپ تۇرغۇچى، ئىلتىپات ئەيلىسىلە پەرزەنتلىرى، ئىلتىپات ئەيلىمىسىلە نۆكەر - مۇلازىملىرى بولمىش ياركەنت ئەمد - ىرى سانىز مىرزا غىبنى سەيپىدئەلى ئالىپ غىبنى سەيپىد ئەھمەد غىبنى خۇدايىدادىتىن دەپ بىلۇرلا.

نامە تامام ۋەسسالام.»

سانىز مىرزا يازغان مەكتۇپىنى بىر قۇر ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئىسمىنىڭ ئۈستىگە مۆھۈرىنى باستى - دە، ئۇنى مەخ - سۇس خەت - ئالاقە ئەۋەتىدىغان نەقىشلىك كۆتۈپقا سېلىپ، قاپ - نىڭ ئاغزىنى شام بىلەن پېچەتلىدى. پېچەتنىڭ ئۈستىگىمۇ مۇ - ھۈرىنى باستى، ئاندىن ئەڭ ئىشەنچلىك، ساداقەتمەن نۆكەرى قۇتلۇق پالۋاننى چاقىرتتى.

— ئۇدۇل يەتتەكەنتكە بېرىپ يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭ قو - لىغا تەگكۈزسۇنلار، — دېدى ئۇ قۇتلۇق پالۋانغا مەقسىتىنى قىسقىچە بايان قىلغاندىن كېيىن، — يولدا قاتتىق ئېھتىيات قىلسۇنلار، يەتتەكەنتكە ماڭغانلىرىدىن ئاغىچىلىرىمۇ بىخەۋەر

قالغاي.

— باش ئۈستىگە، — دەپدى قۇتلۇق پالۋان بېشىنى ئېلىپ گىپ، — ئۆيدىكىلەرگە خانلىق ئىشلىرى بىلەن ئالدىراشماي، دەپ قويىمەن.

— ئاللاھ خالىسا ئەتە سەھەردە يولغا چىقسۇنلار. پات — يېقىندا خۇش خەۋەرلىرىنى ئاڭلىغايىمەن.

— پەرمانبەر دارمەن.

قۇتلۇق باھادىرنى ئۈزىتىپ قويغان سانىز مىرزا ئۆزىنى بىردىنلا يەڭگىلەپ قالغاندەك ھېس قىلدى ۋە بارماقلىرىنى پۈكۈپ قۇتلۇق باھادىرنىڭ يەتتەكەنتكە بېرىپ — قايتىپ كەلگۈچە بولغان ئارىلىقتىكى كېتىدىغان ۋاقىتنى كۈن بويىچە تەخمىنىي ھېسابلاپ چىقتى.

※ ※ ※

يەتتەكەنت.

قىرو چۈشۈپ، توختام سۇلار نېپىز مۇزلاپ قىشتىن شەپە بېرىپ تۇراتتى. ياز بويى ھويلا، باغلىرىدا، ئۆگزىلىرىدە يېتىپ — قويۇپ كۈن ئۆتكۈزگەن كىشىلەر ئەمدى قازانلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ، تام — تورۇسلىرىنىڭ يۇچۇقلىرىنى ئېتىپ، دېرىزە — تۈگۈلۈكلىرىنى ھىملاپ، قەغەز چاپلاپ، تام مەش، سەندەل، ئاتەشداغىلىرىنى رېمونت قىلىپ قىشنىڭ تەييارلىقلىرىغا چۈشۈپ كەتكەندى.

ئاتەشداغىدىكى ئۈرۈك ئوتۇنىنىڭ چوغىدا ئىللىپ كەتكەن ئىچكىرىكى سارىيىدا كۆڭلەكچان ئولتۇرغان يۈنۈسخان زەپەر، لاجىندانە قاتارلىق خۇش پۇراق دورا — دەرەمەكلەر بىلەن ناۋات سېلىپ دەملەنگەن چايىنى ئالدىرىماي ئوتلىغىنىچە قولىدىكى مەكتۇپقا قاراپ خىيالغا پاتقاندى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ئىچكى تۇيغۇلىرى تولىمۇ ھاياجانلىق، تىنچسىز ئىدى. سانىز مىرزانىڭ مەك-

تۈپىدىكى ھەر بىر جۈملە قۇلاق تۈۋىدە توختىماي جاراڭلايتتى. دەرھاللا موغۇلىستانغا ئاتلانغۇسى، كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلىپ كەلگەن تاجۇ تەختنى قولغا ئالغۇسى كېلەتتى. ئۇ ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ قالغانىدى.

«سانىز مىرزا راست ئېيتىدۇ، پۇرسەت، نۆۋەت دېگەن مانا مۇشۇ. ياراتقان ئىگەم ئەمدى نۆۋەتنى ماڭا بەرگەن ئوخشايدۇ، نا. ئىنساب، ئەۋىپقىسىز ئىنىم ئىسان بۇغاخاننىڭ ۋاپاتى بىلەن تەڭ لەشكەر تارتقان بولسام دوست - دۈشمەنلىرىم مېنى نامەردلىكتە ئەيىبلەيتتى، مەنمۇ ۋاپاغا جاپا قىلغانلارنىڭ تىمسالى بولۇپ قالاتتىم، ھازىر ئۇنىڭ ئوغلى سەلتەنەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقال. ماپتۇ، بەلكى ئەمىر - بەگلىرىنى رەنجىتىپ، سەلتەنەتتىن سو. ۋۇتۇۋىتىپتۇ، ئەلۋەتتە، تەخت - سەلتەنەتكە ھەقىقىي بىر ئىسى. تېدات ئىگىسى پاسىبان بولۇشى كېرەك. مەندىن باشقا يەنە كىم موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ خانلىق تاجىنى كىيىشكە مۇۋاپىق كەلسۇن؟ سانىز مىرزا بۇ مەكتۈپىنى باشقىلاردىن سىر تۇتۇپ ئۆز نامىدىلا ئەۋەتىپتۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە قەشقەر ئەمىرى بولمىش ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ بىر ئېغىزمۇ گېپىنى قىل. ماپتۇ، ئەھۋالدىن قارىغاندا ئىنىسىدىنمۇ سىر تۇتقان بولسا كېرەك. ئەگەر ئاغا - ئىنى ئىككىسى بىرلىشىپ مېنى تەختكە ئەكلىپ قىلغان بولسا ئىدى، ئىشلار تېخىمۇ ئاسانلاشقان بولار ئىدى، مەنمۇ بۇنچە ئىككىلەنمەس ئىدىم. راست، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئىنىم سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا كۈيۈ ئوغۇل بولۇپ كۆرە. گانلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەندى. شۇڭا ئۇنىڭ ئاغىسىنى قوللىشى ناتايىن، ئۇ قېيىنئاغىسى بولمىش سۇلتان دوستمۇھەمەد مەدخاننىڭ سەلتەنەتنى ساداقەتمەنلىك بىلەن جان تىكىپ قوغدايدۇ. قەشقەرنى قولغا ئالماي تۇرۇپ موغۇلىستان تەسەررۇپىدىنى ئىستېلا قىلىش مۇمكىن ئەمەس. سانىز مىرزا بولسا قەشقەر. نىڭ ئەمەس، ياركەننىڭ ئەمىرى. شۇڭا، بۇ ئىشتا يەڭگىلەنلىك

قىلمىغان تۈزۈك، گەرچە ھازىر موغۇلىستاندا ئەمىر سەيپىدئەلى ئالپتەك تەدبىرلىك، جاسارەتلىك باھادىر - سەركەردىلەر يوق دەپ يەرلىك بولسىمۇ، يەنىلا سەل قاراشقا بولمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە قولۇمدا تۈزۈك سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ تايىنى يوق. ئازغىنە سەركەردە - لەشكەرلەر بىلەن تەۋەككۈل قىلسام مەغلۇبىيىتىم ئۆتكەن قېتىمقىدىنمۇ ئېچىنىشلىق بولىدۇ، بەلكىم سانىز مىرزا ۋە بىر قىسىم ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرى ماڭا ھەمدەمدە بولۇشىمۇ مۇمكىن، ئەمما موغۇلىستاننىڭ ئاساسلىق لەشكەرىي كۈچى يە - نىلا قەشقەر بىلەن ئاقسۇدا، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرى سەمەرقەنتتە بولغان بولسا ئىدى، ئۇنىڭدىن كۆمەكلىشىشكە بىرەر تۈمەن لەشكەر سورىغان بولاتتىم، ھازىر سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرى ئەزەربەيجان، ئىراق زېمىنىنى ئىستېلا قىلىش بىلەن ئالدىراش، گەرچە نۇسرەت خەۋەرلىرىنى ئاڭلاپ تۇرغان بولساممۇ، سەمەرقەنتكە قاچان قايتىپ كېلىشىنى مۆلچەرلىمەك تەس. تولىمۇ ئەپسۇس، بۇ ئىش ئەجەبمۇ بىر قاملاشمىغان پەيتكە توغرا كېلىپ قالدى دەسە...»

ھەئە، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بۈرگە سۇلتان باشچىلىقىدىكى دەشتى قىپچاقتىن كەلگەن ئۆزبېك لەشكەرلىرىنى پۈتۈنلەي تارمار قىلغاندىن كېيىن، تەخت دەۋاڭىرى بولمىش مۇھەممەد جۇگىنى شاھرۇخىيە قەلئەسىدە قامۇۋالدى. ئۇنىڭ دەشتى قىپچاقتىن كەلگەن باسقۇنچىلار ئۈستىدىن غەلبىگە ئېرىشكەنلىكىدىن خەۋەر تاپقان ھۈسەيىن بايقارا خېلىلا چۆچۈدى ۋە تەئەررۇز قىلىشىنى توختىتىپ يارىشىشنى تەلەپ قىلدى. دەشتى قىپچاق ھۆكۈمدارى سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننىڭ ئۆچ ئېلىش ئۈچۈن قايتا لەشكەر تارتىپ كېلىش ئېھتىمالىنى نەزەردە تۇتقان ئەبۇسەئىد مىرزا ھۈسەيىن بايقارانىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ يارىشىشقا قوشۇلدى. ئۇنىڭ ھۈسەيىن بايقارا بىلەن ياراشقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى ئەۋە -

تىپ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ غەلبىە - نۇسرىتىنى تەبرىكلىدى ۋە ساداقىتىنى بىلدۈردى، دېمەك، ئەبۇسەئىد مىرزا بارلىق رەقىبلىرى ئۈستىدىن تولۇق غەلبە قىلدى.

ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ بىردىنلا كۈچىيىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلغان ئوبۇلخەيرخان بولسا ئېھتىيات قىلىپ قالدىمۇ يا - كى نۇرغۇن لەشكەرلىرىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن قايتا لەشكەر تارتىشقا جورئەت قىلالىدىمۇ ئەيتاۋۇر ئۆز نېسىۋىسىگە شۈكۈر قىلىپ دۈشمەنلىك قىلىشقا پىتىنالمىدى.

ھەر تەرەپتىن خاتىرجەم بولغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا شاھرۇخىيە قەلئەسىگە قامىلىپ قالغان مۇھەممەد جۇگىنى يوقىتىشقا ئالدىرماي، قەلئەنى قامال قىلىشنى چىڭىتتى. خېلى كۆپ سەركەردە - لەشكەرلىرىدىن ئايرىلىپ قالغان مۇھەممەد جۇگى ئون ئاي بولغاندا قامالغا بەرداشلىق بېرەلمەي، سىرتتىن كېلىدىغان ياردەمدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ، ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قېلىش ئۈچۈن ماۋەرائۇننەھەر، خۇراسان، ھەتتا پەرغانە ۋادىسىدىكى دىن پېشۋالىرىنىڭ پىرىكالىنى بولمىش ئىشان شەيخ خوجا ئەبەيدۇللا ئەھرازىنى ئارىغا سېلىپ سۈلھى تەلەپ قىلدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ پاجىئەسىدىن كېيىن، ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ نوپۇزى قاتتىق تۆۋەنلەپ كەتكەندى. سەلتەنەتنى قولغا ئېلىپ خانلىق تەختتە ئولتۇرغان ئەبۇسەئىد مىرزمۇ ئۇنىڭغا ئېتىبارسىز قاراپ، ئىشان شەيخ خوجا ئەبەيدۇللا ئەھرازغا مۇرىت بولغانىدى. سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئارىلاشمايدىغان، مۇرىت - مۇخلىسلىرىغا سۈلۈكتىن باشقا تەرغىبات ئېلىپ بارمايدىغان، سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى ئازغىنە يېرىنى ئۆز قولى بىلەن تېرىپ، چىققان ھوسۇلنى يەپ كۈن كەچۈرىدىغان، مۇرىت - مۇخلىسلىرى دۇئا قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ كەلگەن ئاشلىق، مال - چارۋا، پۇل - پۇچەكلەرنى نامرات كىشىلەرگە ئۈلەشتۈرۈپ بېرىدىغان، شۇ سەۋەبلىك ئاۋام ئارىسىدا يۈكسەك نوپۇزغا ئىگە بولغان

بۇ ئىشنى ئەبۇسەئىد مىرزا بەكمۇ ھۆرمەتلەيتتى، پات - پات ھۇزۇرىغا بېرىپ ئىستىقامەتتە بولاتتى، ئەمىر - مەرۇپلىرىنى تەبلىغلىرىنى ئاڭلايتتى، شۇڭا ئۇ ئىشان خوجا ئەبەيدۇللا ئەھرار - نىڭ مۇھەممەد جۇڭىغا ھاياتلىق يولى بېرىش ھەققىدىكى نەسىھەتلىرىنى ئاڭلىغاندا «پاق» دېيىشكە جۈرئەت قىلالمىدى. مۇھەممەد جۇڭىنى ئۆلتۈرمەسلىككە ۋەدە بەردى، قۇرئان تۇتۇپ قەسەم قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئىشان خوجا ئەبەيدۇللا ئەھرار شاھرۇخىيە قەلئەسىگە كىرىپ مۇھەممەد جۇڭىغا ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ۋەدەسىنى يەتكۈزدى ۋە سۆزلىرىنىڭ راست ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قۇرئان تۇتتى. ھايات قېلىشقا كۆزى يەتكەن مۇھەممەد جۇڭى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزاغا تەسلىم بولغانلىقىنى جاكارلىدى. ئۇ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ چاڭگىلىدىن بېشىنى ئامان - ئېسەن ئېلىپ چىقالسا، يەنە ئۇدۇل دەشتى قىپچاققا بېرىپ سۇلتان ئوبۇلخەيىرىخاندىن مەدەت تىلەشنى ياكى ھۈسەيىن بايقارا، ئوبۇلقاسىم با - بۇر مىرزلار بىلەن قايتىدىن ئىتتىپاق تۈزۈپ كۈچ توپلاپ، سە - مەرقەنت تەختىگەھنى قولىغا ئېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. بىراق ئۇ تاش ساناپ بولغىچە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا قۇم ساناپ بولغانىدى، گەرچە ئۇ ۋەدىسىدە تۇرۇپ مۇھەممەد جۇڭىنى ئۆل - تۈرمىگەن بولسىمۇ، ئۇنى دەرھال نەزەربەند قىلىپ ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزاغا ئىبەرەت قىلىش ئۈچۈن ھىرانقا ئەۋەتتى - دە، تو - لىمۇ مۇستەھكەم بولغان ئىختىيارىدىن قەلئەسىگە سولاپ قويدى. خام خىياللىرىنىڭ بەربات بولغانلىقىنى ھېس قىلغان مۇ - ھەممەد جۇڭى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى ۋەدىسىدە تۇرمىدى دەپ ئەيىبلىدى. ئەبۇسەئىد مىرزا ئۇنىڭغا: «مەن سېنى ئۆلتۈرمەس - لىككە ۋەدە قىلغان، ۋەدەمدە تۇردۇم. مانا بېشىڭ تېخىچە يەلكەڭدە تۇرۇپتۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئىشان شەيخ خوجا ئەبەيدۇللا ئەھرار بولسا بۇ دەۋاغا قايتا ئارىلاشمىدى. ئەركىنلىكىدىن، ئارزۇ - ئار - مانلىرىدىن ئايرىلغان مۇھەممەد جۇڭى ئۈمىدىسىزلىك ئىلىكىدە

ئۇزاق ئۆتمەي ئىختىيارىدىن قەلئەسىدە ۋاپات بولدى. ئۇنىڭ ۋاپاتىغا ئۇلىشىپلا، ھىرات ھۆكۈمدارى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىمۇ كېسەل بىلەن ۋاپات بولدى. شاھرۇخىيلارنىڭ تەخت - سەلتەنەت دەۋاسى قىلىشىدىن ئەنسىرىگەن ئەبۇسەئىد مىرزا ئانچە خالاپ كەتمىسىمۇ ئۆز سەلتەنەتنىڭ مۇقىملىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئو - بۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشى — ئاكىسى سۇلتان مۇھەممەد مىرزىنىڭ ئوغلى يادىكار مۇھەممەد مىرزىنى ھىراتنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلىدى.

ئەنە شۇ تەرىقىدە ماۋەرائۇننەھر سەلتەنەتنى قورقۇنچلۇق دەۋاگەرلەردىن خالاس قىلغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا سەمەر - قەنتىنى چوڭ ئوغلى ئەھمەد مىرزىغا قالدۇرۇپ، ھۆكۈمرانلىقىنى تېخىمۇ مۇستەھكەملەش ۋە كېڭەيتىش ئۈچۈن، خىللانغان سەر - كەردە ۋە لەشكەرلىرى بىلەن زور قوشۇن تەشكىللەپ ئىراق، ئە - رەبىستان^①لارنى ئىستېلا قىلىش ئۈچۈن يۈرۈش قىلغانىدى. مانا مۇشۇ سەۋەبتىن يۈنۈسخان سانىز مىرزىنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىشقا تەۋەككۈل قىلالمىدى. ئە - بۇسەئىد مىرزا سەمەرقەنتتە بولغان بولسىدى، ئىش باشقىچە بولاتتى. ئامالسىز قالغان يۈنۈسخان تەقەززا بولۇپ تۇرغان سانىز مىرزىغا ئۈمىد بېغىشلىغۇچى ئىبارىلەر بىلەن جاۋاب مەكتۇپ يېزىشقا كىرىشتى:

«بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم

گەسىلامۇئەلەيكۇم ساداقەت ئەھلىنىڭ سەركەردىسى،

ۋاپا بوستاننىڭ ناۋاكەش بۇلبۇلى، خۇش خەۋەرلەرنىڭ

مەنبەسى، شېرىن زەيانلىقنا شەكەر مەسەللىك باھادىر

ئوغلان گەمىر سانىز مىرزا جانابلىرىغا كەمىنە يۈنۈسخاندىن

بەھېساب سالام ۋە دۇئالار بولغاي.

① ئەرەبىستان — ھازىرقى ئىران تەۋەسىدە.

ئەۋەتكەن مۇبارەك مەكتۇپلىرىدىن مۇددەتلىرىنى بىر -
 لىپ تولىمۇ سۆيۈندۈم. ئەل - يۇرت بېشىغا كۆلپەت چۈش -
 كەندە ئابا - ئەجدادلىرىمىز قان كېچىپ تىكلەنگەن
 تەخت - سەلتەنەتنىڭ غېمىنى يېگەنلىكلىرىگە يۈزىڭ
 تەسەننا. بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنى دانىشمەن بابائى
 بۇزرۇكلىرى بولمىش شەۋكەتلىك ئولۇسبېگى خۇدايداد
 ھەزرەتلىرى ۋە باھادىر پەدەزۇ بۇزرۇكلىرى بولمىش جاسا -
 رەتلىك، تەڭداشسىز ئەزىمەت سەيپىدەئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرى
 ساداقەتمەنلىك بىلەن قوغداپ، خان - سۇلتانلارغا توغرا
 يول كۆرسىتىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن ھالا بۈگۈنكى كۈنگە
 كەلگۈچە ئون سەككىز مىڭ ئالەمدە ئۆز شانۇ شەۋكىتىنى
 يوقاتماي كەلدى. كۆڭلۈمدىكى نەق گەپنى قىلسام، ئىلگىرى
 جەننەتتاكان پەدەرلىرى سەيپىدەئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىدىن
 رەنجىپ، ئونى ئەشەددى دۈشمىنىم قاتارىدا ساناپ كەلگە -
 نىم راست. لېكىن، ئۆتكەن قېتىم ئول تەدبىركارنىڭ ئال -
 تۇندەك بىباھا نەسبەت، ئۆگۈتلىرى پۈتۈلگەن قىممەتلىك
 مەكتۇپىنى نەزەرگە ئىلماي قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ بېرىپ
 قاتتىق يېڭىلىگەندىن كېيىن، تۈركىستانغا قايتىپ كېلىپ
 ئۇزاق ئويلىنىدىم. كېيىن خاتۇن - بالىلىرىم ئامان - ئېسەن
 قايتىپ كەلدى. شۇ چاغدىلا ئاندىن بۇ ياخشىلىقلارنىڭ پە -
 دەرلىرىنىڭ سەۋەبىدىن بولغانلىقىنى، مۇھىمى ئەسىرگە
 چۈشۈپ ئىنىم سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئالدىدا رەسۋايى
 ئەزىم بولۇش خەۋپىدىن قۇتۇلۇپ قالغىنىمنى ھېس قىلىدىم
 ۋە ئارتۇچ داۋىمدا سىلىنىڭ نېمە ئۈچۈن شۇنچە نۇرغۇن
 لەشكەرلەر بىلەن ئالدىمنى توسۇغان بولسىلىمۇ قىلچىلىك
 زەخمەت يەتكۈزمەي يول بەرگەنلىكلىرىنىڭ تېگىگە يەتتىم.
 ئەسلىدە پەدەرلىرى بول ئىشلارنىڭ ھامان بىر كۈنى
 ۋاقتى - سائىتى كېلىدىغانلىقىغا ئىشەنگەنكەن. شۇنىڭ
 بىلەن ئۆچ - ئاداۋەتنى كۆڭلىمىزدىن كۆتۈرۈۋەتتۇق. ئۇزاق

ئۆتمەي پەدەرلىرىنىڭ قازا قىلغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاپ تو-
 لىمۇ قايغۇردۇق. لېكىن بۇنى پۇرسەت دەپ بىلىپ لەشكەر
 تارتىش نىيىتىدە بولمىدۇق، كېيىن ئىنىم ئىمان بۇغاخان-
 نىڭ قازا قىلغانلىقىدىن خەۋەرلەندۇق، كۆڭلىمىز يېرىم
 بولدى. ئەمما مەردلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ۋاپاغا جاپا قىل-
 ماسلىق ئۈچۈن يەنىلا غەيرىي نىيەتتە بولمىدۇق. ياراتقان
 ئىگىسىنىڭ پېشانىمىزغا پۈتكەن رىزقى - نېسىۋىمىزنى
 سەۋرچانلىق بىلەن كۈتتۇق. ئابا - ئەجدادلارنىڭ سەبىرىنىڭ
 تېگى ئالتۇن دېگىنى راست ئىكەن. مانا ئاخىر ئۆزلىرىدىن
 خۇش خەۋەر كەلدى. قىممەتلىك تەكلىپلىرىنى بىر ئەمەس،
 مىڭ جېنىم بىلەن قوبۇل قىلىمەن. شىجائەت كەسىرىمىز
 بېلىمىزگە مەھكەم باغلاقلق، ھىممەت تۇلپارىمىز بولسا
 ھەرقاچان شاشتۇر، ئەمماكى كۆڭلىمىزدە كىچىككىنە بىر
 تۈگۈچ باردۇر. ئۇ بولسىمۇ ھازىرقى تەخت ساھىبى سۇلتان
 دوستمۇھەممەدخان دۇر. نېمىلا بولمىسۇن ئۇ بىزگە جىيەن
 پەرزەنتتۇر. ئۇنىڭ خۇنرىزلىقى، تەنتەكلىكى، تەلۋىلىكى،
 كەم ئەقىللىقى، پەزىلەتسىزلىكى ھەمدە سەلتەنەت ساھىبى
 بولۇش لايىقىتى يوقلۇقى سىلى قاتارلىق ئوردا ئەمىرلىرىد-
 ىگە ئايان بولسىمۇ، لېكىن باشقا ئەل - ئۇلۇسنىڭ سۇل-
 تان - ھۆكۈمدارلىرىغا تېخىچە سىردۇر. شىول تاپتا ئۇلار
 ئول تەلۋە سۇلتاننى ئاتىسىنىڭ ۋاپاتى سەۋەبلىك جۇدالىق
 دەردىدە يۈرەك - باغرى قان، كۆزلىرى ياش دەپ بىلىۋرلەر.
 مۇشۇنداق ۋاقىتتا تەخت دەۋاسى قىلىپ يەنە لەشكەر تارتىپ
 بارسام ئەغيارلىرىملا ئەمەس، دوستلىرىمۇ مېنى ۋاپاغا
 جاپا قىلىپ، كىچىك بالىنى بوزەك قىلىپ تارتىۋالدى
 دەپ پىتنە قىلىۋر ھەم جاھان باھادىرلىرى مېنى كۆزگە
 ئىلماس، باھادىرلار قاتارىدا نامىمنى ئاتىماس. بۇنداق بەت-
 نامغا قېلىپ موغۇلىستان تەختىدە ئولتۇرغۇچە كىچىك
 بولسىمۇ تۈركىستان، سايرام، يەتتەكەنتنىڭ ئەمىرلىكىنى

قىلغىنىم مىڭ ئۆزەل. ناۋادا ئىنىلىرى — قەشقەر ئەمىرى بولمىش مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا سىلىنىڭ ئول مۇددىئالىدىن باشقا مۇشتاق بولغان، باشقا ئەمىرلەر مۇ بىرلىكتە قۇرۇلتاي چاقىرىپ دوستمۇھەممەدخاننىڭ سەلتەنەتنى بىكار قىلىشقا بىرلىككە كەلگەن بولسا ئىدى، ئول چاغدا ئىش بائىدە قىچە بولاتتى. مەنمۇ خاتىرجەم ھالدا ئول ئاتا مىراس تەسەررۇپۇمغا بىمالال قەدەم كەلتۈرگەن بولۇر ئەردىم. شول باغىستىن بۇ ئىشتا يەنىلا ئالدىرىماسلىق قارارىغا كەلدىم، ئۆزلىرىمۇ ئېھتىياتچانلىق بىلەن پۇرسەت كۈتكەيلا. پات — پات خەت — خەۋەر ئېلىشىپ تۇرايلى، ئاللاھ خالىسا پات — يېقىندا مەقسەت، مۇددىئايىمىزغا يەتكەيىمىز.

ھە راست، قىممەتلىك مەكتۇپلىرىدىن ئۆزلىرىنى بىزگە پەرزەنت ھېسابلىغانلىقلىرىنى بىلىپ خۇشاللىقىمىزدىن بېشىم كۆككە تاقاشتى. سىلى ئۆزلىرىنى بىزگە پەرزەنت ھېسابلىغان ئىكەنلا، بىزمۇ سىلىنى قان — قېرىنداش ھېسابلايمىز. بەلكىم شول دەققىدە سىلىنى قان — قېرىنداش ئەمەس، جانۇ تېنىمنىڭ بىر قىسمى ھېس قىلماق — تىمەن.

ئەللامەلەر جەڭ ئۈچۈن قىلىچىڭنى قولۇڭغا ئالغىدىنىڭدا ئاستىرتىن يارىشىش يولىنىمۇ ئىزدىگىن، دەپتەن كەن. ئەلۋەتتە سىلى بىلەن مەن بىرلىشىپلا بۈيۈك مەقسەت — لەرنى رويابقا چىقىرىشىمىز بەسى مۈشكۈلدۈر ۋە بەلكىم نۇرغۇن بھۈدە قان تۈكۈلۈشلەرگە سەۋەبكار بولۇپ قالۇرمىز. ئۇشۇ سەۋەبتىن مۇددىئالىرىمىزنى بىلدۈرۈپ، باشقا ئەمىرلەرنىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلىشقىمۇ تىرىشقايلا، مەنمۇ ھەم بۇ تەرەپتىن ئىشەنچلىك كىشىلىرىمنى ئەۋەتىپ، ئۇلارنىڭ يۈرىكىگە قول سېلىپ باقاي. بۇگەپلەرنى قىلىشىم قانداقتۇر ئول تەلۋە، جاھىل، خۇنرىز، شەھۋەت ۋە ھاۋايى — ھەۋەسكە قۇل بولغان دوستمۇھەممەدخاندىن

قورققانلىقىمىدىن ئەمەس. مەن پەقەت ئاللاھتىن قورقمايدىمەن. ئاللاھتىن قورقمايدىغان بەندىنىڭ قولىدىن ھەر بالا كېلىدۇ. سىلىنىمۇ شول بائىستىن ئاگاھلاندىرۇمەن، قاتتىق ئېھتىيات قىلىڭ. سۇنلار. شۈبھىلىك تائاملارغا زىنھار ئېغىز تەگمىسۇنلار. ئاۋام زالىمىدىن قاچىدۇ ۋە ئۇنىڭ يامان نامىنى جاھاننىڭ بۇ - لۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە تارتىدۇ. بەلكىم دوستمۇھەممەدخان - نىڭ يامان نامى، خۇي - مەجەزمۇ پات - يېقىندا خەلقىغا - لەمگە ئاشكارا بولغۇسى.

سىلى بىلەن دىدار - مۇلاقاتتا بولۇشنى ھەرقاچان ئىزدەپ تۇرغۇچى يۇنۇسخاندىن دەپ بىلىۋرالا.

نامە تامام ۋەسسالام.»

※ ※ ※

يۇنۇسخاننىڭ جاۋاب خېتىنى ئالغان قۇتلۇق باھادىر ئاق قار، كۆك مۇز بىلەن قاپلانغان خەتەرلىك تاغ - داۋانلاردىن چېنىدە - نى ئالدىنقىغا ئېلىپ قويۇپ ئېشىپ، قىش ئاخىرلىشاي دېگەندە ياركەنتكە يېتىپ كەلدى. بۇ كۈنى ياركەنت شەھىرىدە لەپىلدەپ قار يېغىۋاتاتتى. سانىز مىرزىنىڭ تۆت تال ئاتەشداق قويۇلغان خىلۋەتخانىسى تولىمۇ ئىسسىق ئىدى. خەتنى سانىز مىرزىغا تاپ - شۇرۇپ بەرگەن قۇتلۇق باھادىر قۇلاق - بۇرۇنلىرى ئۇششۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن ئىسسىققا پەقەتلا چىدىيالمىدى.

— بېرىپ ئارام ئالسۇنلار، ھېلىغىچە دەرگاھلىرىغا تېۋىپ گەۋەتمەن، — دېدى سانىز مىرزا مىننەتدارلىق بىلەن، — چاپا تارتتىلا، ئاللاھ خالىسا كۆرسەتكەن تۆھپىلىرى ئىنئامسىز قالماس. ئۇ قۇتلۇق باھادىرنى ئۆزىتىپ قويۇپ خەتكە كۆز تاشلىدى ۋە يۇنۇسخاننىڭ كۆرسەتكەن سەۋەبلىرىنى ئورۇنلۇق دەپ ھېسابلىدى.

«... تۆمۈر قىزىدى، ئەمدى ئۇنى ۋاقتىدا سوقۇش كېرەك.»

ئاۋۋال ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن كۆرۈشەي. ئۇنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرەلسەملا باشقا ئەمىرلەرنىڭ ئىشى ئا- سان. بولۇپمۇ خوتەن ئەمىرلىرى بولمىش ئاغا - ئىنى خانىزەر مىرزا بىلەن قۇلنەزەر مىرزانىڭ گېپىمنى ھەرگىز يىرمايدۇ. خو- تەن، ياركەنت، قەشقەر ئەمىرلىرى بىرلەشسەملا باشقا ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىرى ئۆزلۈكىدىن سېپىمىزگە قوشۇلىدۇ. ئول چاغدا سۇل- تان يۇنۇسخان ئالىيلىرىمۇ ئارتۇقچە ۋەسۋەسىدە قالمايدۇ، ئىش بۇ دەرىجىگە يەتكەندە تەلۋە سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ تەختىنى بىكارلىماسلىققا ھەددى ئەمەس. ئوردىدا ئول خۇنرىزنى كىممۇ قوللار؟ گەپ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىدا، ئاۋۋال مۇددىئايىمنى چىرايلىقچە دەپ باقاي، ئۇنىمىسا ئاغلىق ھۆرمىتىم بىلەن مەج- بۇرلارمەن...»

61

مىلادىيە 1463 - يىلى، قەشقەر.

كۆكلەم پەسلى بىلەن باشلانغان غۇر - غۇر شامال خۇددى قىشنىڭ جاھىل سوغۇقىنى ھەيدىمەكچى بولغاندەك يېقىمىسىز ھۇۋۇلدايتتى. توڭلار ئېرىپ، دەل - دەرەخلەرگە سۇ يۈگۈرگەن، سۇۋادانلار پوتلا بولۇپ، سۆگەتلەر بىخ چىقىرىشقا باشلىغان بول- سىمۇ كىشىلەر تېخىچە قىشلىق كىيىملىرىنى، پاختىلىق ئىش- تان - تونلىرىنى، جۇۋىلىرىنى تاشلىمىغانىدى.

ئىككى يىلدىن بېرى سىل كېسىلى بىلەن ئاغرىپ ياتقان ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ كېسىلى كۆكلەم پەسلى بىلەن تېخىمۇ ئېغىرلىشىپ كەتكەن بولۇپ، ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغانىدى. خىزمەتكارلار چوڭ - كىچىك تەرتىپكە قاچا تۇتاتتى، گەپنىمۇ نا-

ھايتى قىيىنلىق قىلاتتى، زەن سېلىپ تىڭشىمىسا نېمە دەۋات-
قانلىقنى بىلگىلى بولمايتتى. ئىلگىرى خېلىلا بەستلىك كەلگەن
مەلىكىنىڭ ھازىر ئەتلىرى سىزىپ، ئورۇقلاپ، بەئەينى ئالتە -
يەتتە ياشلىق بالدەك بولۇپ قالغانىدى. ئانىسىنىڭ ئايغىدا ئول-
تۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئىككى يىلدىن بېرى ئانىسىنى
چىرمىۋالغان رەھىمسىز كېسەلنىڭ ئالدىدا بىئىلاجلىقتىن شۈم-
شىيىپ تۇرۇشقا مەجبۇر بولغانىدى.

«مەلىكە ئالىيلىرىنىڭ بىرنەچچە كۈنلۈك ۋاقتى قالغاندەك
قىلىدۇ، قولىمىزدىن كېلىدىغان ئاماللارنىڭ ھەممىسىنى قىلىپ
كۆردۈق، تەقدىر شۇنداق ئوخشايدۇ، كەچۈرگەيلا ئەمىر جانابلىد-
رى» دېگەندى ئەتكەن مەلىكىنىڭ تومۇرىنى تۇتقان تېۋىپ راست
گەپنى قىلىپ.

مانا شۇندىن بېرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ قولى پەقەتلا
ئىشقا بارمىدى. ئىككى كۈندىن بېرى ئۇ ئاقسۇغا بېرىشنىڭ تەي-
يارلىقىنى پۈتتۈرۈپ بولغانىدى، ئاقسۇغا بارمىسا قەتئىي بول-
مايتتى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تەختتە ئولتۇرغاندىن بېرى
سەلتەنەت ئىشلىرىغا پەقەتلا كۆڭۈل بۆلمىگەندى، كۈنلىرىنى
شارابازلىق، خوتۇنبازلىق، بەزمە - مەشرەپ بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتات-
تى. شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە تاجىددىننى ھېسابلىغاندا ھازىرغىچە
ئوردىدىكى ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرلەردىن سەككىزىنىڭ كالىد-
سىنى ئالغانىدى. كالىسىدىن ئايرىلغان تۆۋەن دەرىجىلىك ئە-
مىرلەر، ئاددىي مۇلازىم، مەھرەملەرنىڭ سانى يۈزدىن ئاشاتتى.
شۇ سەۋەبلىك ئەمىرلەر ئوردىدىن قېچىشقا باشلىغان بولۇپ، ئارا-
زىلىق سادالىرى باش كۆتۈرۈپ قالغانىدى. بۇنى ئاز دېگەندەك
سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ھەرىمگە ئىككى كۈندە بىر دېگۈدەك
قىز كەلتۈرگۈزەتتى. مەيلى مەرتىۋىلىك ئەمىرلەرنىڭ قىزلىرى
بولسۇن، مەيلى باي - زەردارلارنىڭ قىزلىرى بولسۇن، مەيلى ئا-
رۋىيلىق زېمىندارلارنىڭ قىزلىرى بولسۇن ۋە ياكى ئاددىي ئاۋام-
نىڭ قىزلىرى بولسۇن، كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنسلا ھەرىمگە

بۇيرۇيتتى. خەزىنىدىكى پۇللارنى سۇدەك خەجلىيتتى، كۈندە دەپ-
 گۈدەك بەزمە - باراۋەت ئۇيۇشتۇراتتى. ئۇنى بۇ ئىشتىن توسۇپ
 غانلار، نەسەھەت قىلغانلار شۇ ھامان كالىسىدىن ئايرىلاتتى،
 مال - دۇنيالىرى مۇسادىرە قىلىناتتى. كىشىلەر سەككىز - ئون
 ياشلىق قىزلىرىنىمۇ ئىچكىرى قازناقلىرىغا سولاپ بېقىشقا مەجبۇر
 بۇر بولغانىدى. ئاقسۇدىلا ئەمەس، يۇرت - يۇرتلاردىمۇ نارازى-
 لىقلار، پىتنە - پاساتلار، ئىسيان - تەھلىكىلەر باش كۆتۈرۈپ
 قالغانىدى. شۇ سەۋەبتىن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ بىر پۇتى
 قەشقەردە، بىر پۇتى ئاقسۇدا بولۇپ قالغانىدى. ئۇ دوستمۇھەم-
 مەدخاننى بۇ يامان پەيلىدىن توسۇپالمىغىنى بىلەن كۆڭلى رەنجە-
 گەن، دىلى ئازار يېگەن، نارازى بولغان ئەمىرلەرگە كۆڭۈل قو-
 يالايتتى، تەسەللى بېرەلەيتتى، نەسەھەت قىلالايتتى. ئۇ ئەنە ئا-
 شۇنداق بىر تالاي ئالدىراشچىلىقلار سەۋەبىدىن ئانىسىنىڭ ھالى-
 دىن خەۋەر ئېلىشقا ۋاقىت چىقىرمىغانىدى.

ئوردىدىكى ئىشلارنى بىلمىگەن، ئاڭلىمىغان بولۇپ قۇلاق
 يوپۇرۇپ، بېشىنى ئىچىگە تىقىۋالاي دېسە، ئالىمادىس پايتەختتە
 خاندان نارازى بولغان ئەمىرلەرنىڭ توپىلىڭى كۆتۈرۈلۈپ قالسا،
 بېسىقتۇرماق تەسكە توختايتتى. بەلكىم ئىش يامىنىغا ئورۇلۇپ
 قالسا تەپرىقچىلىك، ئىچكى يېغىلىق بولۇپ سەلتەنەتنىڭ ئۇلى
 تەۋرەيتتى. شۇڭا بۇنىڭ ئالدىنى ئېلىش تولىمۇ زۆرۈر ئىدى. ئۇ
 قەشقەردىن خېلىلا خاتىرجەم ئىدى، مەرھۇم دادىسى سەيپىدەئلى
 ئالپنىڭ پېشقەدەم سەركەردىسى ئالچىنبەگ قەشقەرنىڭ ھۆكۈمەت
 ئىشلىرىنى بىر قولىلۇق، جايدا بېجىرەتتى. ئاقسۇدا تۇرۇۋېرى
 دېسە، ئانىسىنىڭ كېسىلى كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ قال-
 غاچقا خاتىرجەم بولالمايتتى. تۈنۈگۈن تېخى سۇلتان دوستمۇ-
 ھەممەدخاننىڭ مەستچىلىكتە يوقىلاڭ سەۋەب بىلەن لەشكىرىي
 دىۋاننىڭ ئورۇنباسار ئەمىرى ئوسمان يەھيانىڭ كالىسىنى ئال-
 غانلىق خەۋىرى كەلدى. ئوسمان يەھيا لەشكىرىي دىۋاندىكى يۈز -
 ئابرويلۇق، ساداقەتمەن سەركەردىلەرنىڭ بىرى ئىدى. لەشكىرىي

دۇئانىڭ ئەمىر كەبىرلىكىنى قوشۇمچە ئۈستىگە ئالغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاشۇ ئورۇنباىسار ئەمىرگە بەكمۇ ئىشىنەتتى، دوستمۇھەممەدخاننىڭ، سەلتەنەتنىڭ بىخەتەرلىكىنى شۇنىڭغا تاپشۇرغانىدى. ئوسمان يەھيانىڭ ئۆلۈمى بىلەن لەشكىرىي دىۋان-دىكى باشقا سەركەردىلەرنىڭ كۆڭلىدە تەۋرىنىش بولۇشى ئېنىق ئىدى. بۇ ئەھۋال بەكمۇ خەتەرلىك ئىدى، شۇڭلاشقا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەرھال ئاقسۇغا بېرىپ يوشۇرۇن خەۋپنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا تەييارلىق كۆرگەن ۋە ھەر ئېھتىمالغا قارشى قەشقەردىكى لەشكەرلەردىن خىلاپ ئۈچ مىڭ ئاتلىق لەشكەرنى ئۆزى بىلەن بىللە ئاقسۇغا بېرىشقا پەرمان چۈشۈرگەنىدى. قېرىشقاندەك ئاندىسى ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ كېسىلى بۈگۈن باشقىچە ئۆزگىرىپ قالدى. تېۋىپنىڭ: «بىرنەچچە كۈنلۈك ۋاقتى قالغاندەك قىلىدۇ» دېگىنىنى بۈگۈن - ئەتىلىكى قاپتۇ دەپ چۈشەنگەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاقسۇ سەپىرىدىن ئىككىلىنىپ قالغانىدى.

ئۇ ئۆزىنى تىكەندەك يالغۇز سېزەتتى. ئاكىسى سانىز مىرزا بىلەن بۇ بىر يىلدىن بېرى مۇناسىۋىتى ئاساسەن ئۈزۈلگەنىدى. ئادەتتە ھەر يىلى روزا ھېيت، قۇربان ھېيتتا دىدارلىشىپ، بىللە ھېيت نامىزى ئوقۇشۇپ، دادىسىنىڭ تۇپراق بېشىغا بىللە تاۋاپقا چىقىشىپ، بىللە پەتىلىشىپ، قېرىنداشلىق مېھرىنى يەتكۈزۈشۈپ تۇرىدىغان ئاكا - ئۇكىلار بۇ بىر يىلدىن بېرى پەقەتلا كۆرۈشمىدى. سانىز مىرزا قەشقەرگە پەقەتلا ئاياغ باسمىدى. ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ كېسىلىنىڭ يامانلىشىپ قالغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ ئانىسى بىبى ئايەتخېنىم بىلەن تېۋىپ ئەۋەتىپ كۆڭۈل سوردى. ئەمما مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا ئىككىلىك خەت چاغلىق نەرسە ئەۋەتمىدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ ئەۋەتكەن مەكتۇپلىرىمۇ جاۋابسىز قالدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ياركەنتكە بېرىشقا بىر - قانچە قېتىم تەرەددۈتلەنگەن بولسىمۇ، ئاقسۇدىن كەلگەن كۆڭۈل - سىز خەۋەرلەر ئېيتىنىڭ بېشىنى ياركەنتكە ئەمەس، ئاقسۇغا بۇراشقا مەجبۇرلىدى.

«ئاغامنىڭ نىيىتى باشقىچە، ئۇ خان ئالىيلاردىن ئارازى، ئارازىلا ئەمەس، بىزار. ئۇنىڭ بۇ نىيىتىنى باشقا ئەمىرلەر بىلىپ قالىدىغان بولسا سەلتەنەتكە يېتىدىغان خەۋپ تېخىمۇ يېقىنلىشىپ دۇ. پۇرسەت تېپىپ بىر مۇڭدېشىپ باقسام بولاتتى. ھەرقانچە رەنجىسەكمۇ بىزدە نېمە چارە؟ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان نېمىلا بولمىسۇن بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ قانۇنلۇق پاسبانى. بىزنىڭ پەقەت ئۇنىڭغا پەرىمانبەر دارلىق قىلىش مەجبۇرىيىتىمىز بار. خۇدا دىلد. غا ئىنساب سالسا ھامان بىر كۈنى تۈزىلىپ كېتىدۇ، قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە پۇشايماق قىلىدۇ، توۋا قىلىدۇ، كەچۈرۈم سورايدۇ. ئۇنىڭغىچە تەخت - سەلتەنەتكە كېلىدىغان خەۋپنىڭ ئالدىنى ئېلىشىمىز، ئەغبارلىرىمىزنىڭ يامان نىيىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرماس. لىقىمىز كېرەك. بۇ جەننەتتاكان پەدەرۇ بۇرۇرۇكىمىزنىڭ ۋەسىدىتى. ئاغام بۇ ۋەسىيەتنى ئۇنتۇپ قالغانىدۇ؟ بىر يىلدىن بېرى ياركەنتتىن پەقەتلا مىدىرلىمىدى، ھەتتا ئاقسۇغا بېرىپ خان ئالىيلىرىغىمۇ كۆرۈنۈش قىلمىدى، خان ئالىيلىرى بەزمە - بارا- ۋەتلەر بىلەن بولۇپ بۇ ئىشلار بىلەن كارى بولمايۋاتىدۇ. ئەگەر سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئازراقلا كۆڭۈل بۆلگەن بولسىدى، ئاغامنىڭ بۇ ئىشىنى سۈرۈشتە قىلغان، ئوردىغا يىل بويى سالامغا كەلمىگەن گۇناھى ئۈچۈن غەزەپ قىلغان بولار ئىدى. ئاغام خاندىن رەنجىگەن تەقدىردىمۇ سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى تولۇق ئادا قىلىشى كېرەك - تە. يولدىن چىقماڭ، خاندىن قورقماڭ، دەيدىغان گەپ بار ئەمەس. مۇ. ئى پەرۋەردىگار! بۈيۈك سەلتەنەت مۇشۇنداق خارابلىشىپ كېتەرەمۇ؟ ئاغا - ئىنى ئىككىمىزنىڭ نىيەت - مۇددىئالىرىمىز بىر يەردىن چىققان بولسا بۇنچىمۇ بولۇپ كەتمەيتتى، مەنمۇ ھېرىپ قالىدىم. ۋالدىمۇ مېھرىباننىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشىمۇ ۋاقىت چىقىرالمىدىم. ئۇنىڭ توققۇز ئاي، توققۇز كۈن قورساق كۆتۈرۈپ، ئاچچىق تولغاق ئازابى تارتىپ تۇغىنىغا جاۋاب قايتۇرالمىدىم. بۇ گۇناھىمنى ياراتقان ئىگىسى ئۆزى كەچۈرۈۋېتەر...»

ئۇز سۇلتان مەلىكىنىڭ ئاجىز ئىگىرىشى مۇھەممەد ھەيدەر

مىرزىنىڭ خىياللىرىنى بۆلۈۋەتتى. ئۇ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ ئا-
نىسىنىڭ باش تەرىپىگە كەلدى، ئىگىشىپ قۇلىقىنى ئانىسىنىڭ
ئاغزىغا يېقىن ئەكەلدى.

— كۆڭۈللىرى نېمە تارتىدۇ ئانا؟

ئۆز سۇلتان مەلىكە كۆزلىرىنى ئەستە ئاچتى، قورۇلۇپ، تا-
تىرىپ كەتكەن لەۋلىرىنى مىدىرلاتتى:

— سا... سانىز... مىر... زا...

ئانىسىنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا
دەرھال يالغان سۆزلىدى:

— ئاغام يولدا كېلىۋاتىدۇ، پەممىچە كەچكىچە كېلىپ قا-

لۇر.

ئۇ ئانىسىنىڭ كېسىلىگە سەل قارىغانلىقىغا، ئاقسۇغا بې-
رىشقا ئالدىراپ، ئاكىسى سانىز مىرزىغا ئانىسىنىڭ ھازىرقى
ئەھۋالىدىن خەۋەر بەرمىگىنىگە پۇشايىمان قىلدى.

«ھېلىمۇ ئۆلگۈرىمەن، ياركەنتكە دەرھال چاپارمەن ماڭ-
غۇزاي، ھېچ بولمىسا ئانام بىلەن دىدارلىشىۋالسۇن، ۋەسىيىتى
بولسا ئاڭلىۋالسۇن، ئۆز ئانىسى بولمىغان بىلەن، ئاغام ئانامنى
خۇددى ئۆز ئانىسىدەك ھۆرمەتلەيتتى، ۋالىدەئى مېھرىبانمۇ ئا-
غامغا بەكلا ئامراق ئىدى. شول تاپتا ئاغامغا تارتىشىپ قالغان
ئوخشايدۇ...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا تاشقىرىقى سارايدا ساقلاپ تۇرغان
ھەرەمئاغىسىغا بۇيرۇق قىلدى:

— دەرھال ياركەنتكە چاپارمەن ماڭغۇز سۇنلار. ۋالىدەئى
مېھرىباننىڭ ئەھۋالىدىن ئاغام سانىز مىرزىنى خەۋەردار قىل-
سۇن. ۋالىدەئى مېھرىباننىڭ بىر - ئىككى كۈنلۈكى قالدى. كې-
لىپ رىزىلىشىۋالسۇن دېگەنلەر، ھازىرلا يولغا چىققاي.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەرھال ئانىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ
كىردى.

— ئاغام يولدا كېلىۋېتىپتۇ، كېچىككەندىمۇ ناماز دېگەرگە چە كېلىپ قالور، — دېدى ئۇ ئانىسىنى ئۈمىدلىنەندۈرۈپ. ئۆز سۇلتان مەلىكە ئورۇقلاپ تەمەچتەك بولۇپ كەتكەن بار. ماقلىرى بىلەن ئوغلىنىڭ قولىنى ئاستا تۇتۇۋالدى. ئۇنىڭ ئىككى ئەمىر زادىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئىختىلاپتىن خەۋىرى بار ئىدى. ئەمما ئۇلارنىڭ ئىشىغا ئارىلاشماستىن لايىق تېپىپ بۇ ھەقتە پەقەتلا ئېغىز ئاچمىغانىدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاندىن سىنىڭ مۇزلاپ كەتكەن ئورۇق قوللىرىنى ئىسسىق ئالىقانىلىرى ئارىسىغا ئالدى، بۇرنىنىڭ ئۇچى ئېچىشىپ كۆزىگە مۆللىدە ياش كەلدى.

— سۇ...سۇ...

مەلىكىنىڭ بېشىدا قاراپ تۇرغان خىزمەتكار ئايال چاچراپ بېرىپ، چىنە چەينەكتىكى دېمىدە ئوقۇلغان بۇلاق سۈيىنى ئالتۇن پىيالگە قۇيۇپ مەلىكىنىڭ ئاغزىغا ئاستا تېمىتتى. بىرنەچچە يۈتۈم سۇ ئىچكەن مەلىكىنىڭ ئىتتىكىلىگەن تىنىقى رىتىمىغا چۈشتى. گۈنسىز كۆزلىرىنى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا مېھرى بىلەن تىكتى. شۇ دەقىقىدە مۆجىزە يۈز بەرگەندەك بىردىنلا تېتىكىلىشىپ قالغانىدى.

— ئاغىلىرى سانىز مىرزا بىلەن دىدارلىشىشقا ئۈلگۈرەلەمەيدىغان ئوخشاشمەن، — دېدى سۆزلىرى خېلىلا راۋانلىشىپ قالغان ئۆز سۇلتان مەلىكە خىرقىراپ سۆزلەپ، — ئەسلىدە ئىككىلىرىنى دەرقەمدە قىلىپ ئىككى ئېغىز ۋەسىيەت قالدۇرۇۋالارمەن دېگەن ئۈمىدىم بار ئىدى... ئەمدى سىلى بولسىلىمۇ قۇلاق سالىسلا، جەننەتتاكان ئاتىلىرىنىڭ ۋەسىيىتى ئەسلىرىدە مۇ ئەمىر زادەم؟

— ئېسىمدە، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا.

— ھەرگىز ئۈنتۈپ قالمىسلا، ئاغىلىرى بىلەن زىنھار ئارازلىشىپ قالمىسلا. سىلى سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىيلىرىدە.

غا كۈيۈۈڭۈل بولۇپ كۆرەگىنىلىق مەرتىۋىسىگە ئائىل بولغان كۈندىن باشلاپ خان جەمەتنىڭ ئادىمى بولۇپ كەتكەن. قەشقەر ۋىلايىتى ئەسلىدىنلا ئاغىلىرىغا تەۋە بولۇشى كېرەك ئىدى. ئەمما، سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئالىيلىرى بۇ ئىشتا خاتا ھۆكۈم چىقاردى. بىز ئاجىز بولغاچقا خان ھۆكۈمگە بىر نېمە دېيەلمىدۇق. ھېلىمۇ ھەم ئۈلگۈرىدىلا... كۆزۈمنى يۇمۇپ قالسام يەرلىكىم ئا- تىلىرىنىڭ يەرلىكى بىلەن بىللە بولسۇن... ئاخىرەتلىكىمنى ئۇ- زىتىپ بولغاندىن كېيىن قەشقەرنى ئاغىلىرىغا بېرىپ، سىلى ئاقسۇغا... سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئالىيلىرىنىڭ قېشىغا كەتسە... مەيلى قانداق ئىش يۈز بەرسە بەرسۇن، ئاغىلىرىنىڭ كۆڭلىنى رەنجىتىمىسە...

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۆپكىدىگىنىچە بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

— ۋەدە بەرسە ئەمىر زادەم، — دېدى ئۇز سۇلتان مەلىكە ئوغلىنىڭ گەپ قىلماي تۇرغىنىدىن نەسىھەتمگە نارازى بولغان ئوخشايدۇ دەپ ئويلاپ.

— خاتىرجەم بولسىلا ئانا، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەرھال ۋەدە بېرىپ، — ھەرقانداق ئىش يۈز بەرسىمۇ ئاغام بىلەن ھەرگىز ئارازلاشمايمەن. سىلىنىڭ دېگەنلىرىدەك قىلىمەن. — ئەگەر ئۇنداق قىلمايدىكەنلا، ئاتىلىرى بىلەن مەن گۆردە- مىزدە ئۆرە ئولتۇرىمىز...

ھاياجانلىنىپ كەتكەن ئۇز سۇلتان مەلىكە قېقىلىپ - قې- قىلىپ يۆتەلدى، شۇ ھامان جاۋغىيىدىن قان سىرغىپ چىقتى. خىزمەتكار ئايال داكا بىلەن مەلىكىنىڭ ئاغزىدىكى قاننى سۈرتەتتى.

— سىلىگە رەھمەت... خۇدايىم ئىنساپلىرىنى بېرەر، ئىمان- غا باي قىلار... بەندىسىگە خار قىلماس... ئۇز سۇلتان مەلىكىنىڭ ئاۋازى بارا - بارا پەسلەپ كەتتى،

لەۋلىرى بىلىنەر — بىلىنمەس قىمىرلاپ، كېيىن پۈتۈنلەي ھەردى-
كەتتىن توختىدى.

— ئانا! ۋالىدەئى مېھرىبان! مېھرىبانىم!...

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئەنسىز ئاۋازى جاۋابسىز قالدى. ئۆز سۇلتان مەلىكە خاتىرجەم بولغاندەك جىمجىت ياتاتتى.

— دەرھال تېۋىپنى توۋلاڭلار!

تاشقىرىقى سارايدا ساقلاپ تۇرغان تېۋىپ يۈگۈرۈپ كىرىپ مەلىكىنىڭ تومۇرىنى تۇتتى، بۇرنىغا بارمىقىنى ئەكەلدى، بۇرنى-
نىڭ ئاستىنى كۈچەپ باستى.

— كۆرگۈ، كۆرگۈ ئەكېلىڭلار.

خىزمەتكارلار تېۋىپقا ئەينەك ئەكېلىپ بەردى. ئەينەكنى مە-
لىكىنىڭ ئاغزىغا تۇتۇپ باققان تېۋىپ، ئەينەكنىڭ ئازراقمۇ
ھوردالمىغانلىقىنى كۆرۈپ بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

— دۇئا قىلسىلا ئەمىرزادەم، مەلىكە ئالىيلىرى ئارام تې-
پىتتۇ.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا تېۋىپنىڭ ئاغزىغا بىرىپەس قاراپ
تۇرغاندىن كېيىن، ھۆركىرەپ يىغلىغىنىچە ئۆزىنى ئانىسىنىڭ
ئۈستىگە تاشلىدى.

— مەلۇم بولغاي، ياركەنت ئەمىرى سانىز مىرزا جانابلىرى
كەلدى.

ئانىسىنىڭ مۇزلاپ كەتكەن قورايدەك قوللىرىنى تۇتقىنىچە
بۇقۇلداپ يىغلاۋاتقان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قولىغا ئىشەنمەيلا
قالدى. ھايال ئۆتمەي بوسۇغىدا سانىز مىرزىنىڭ ئېگىز، تەمبەل
گەۋدىسى كۆرۈندى. مۆجىزىدەك يۈز بەرگەن بۇ ئىشتىن مۇھەم-
مەد ھەيدەر مىرزا ھەيران قالدى. ئەسلىدە يۇنۇسخاندىن جاۋاب
خەت ئالغان سانىز مىرزا قىش پەسلى ئاخىرلىشىشى بىلەن بىر
مەزگىل پۇختا تەييارلىق قىلغاندىن كېيىن، قەشقەرگە قاراپ تە-
رەپبالا يولغا چىققاندى، ئۇ ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ ئۆلۈمىگە

ئۆلگۈرۈپ كېلىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى.
 مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ ئاكىسىنىڭ
 بويىغا ئېسىلدى - دە، قايتىدىن ھازا ئېچىپ يىغلاشقا باشلىدى.
 — بىرنەچچە قەدەم ئىلدامراق ماڭسىلا نېمە بولاتتى جېنىم
 ئاغا، ئانام يوللىرىغا تەلمۈرۈپ ئارماندا كېتىپ قالدى. جېنىم ئانا
 كۆزلىرىنى ئاچسىلچۇ، يولغا تەلمۈرگەن، جامالىغا تەلپۈنگەن
 ئوغۇللىرى كەلدى.
 — سەۋر قىلسىلا ئىنىم.

سانىز مىرزا ئىنىسىغا تەسەللى بېرىۋاتقىنى بىلەن ئىچ -
 ئىچىدىن قاپساپ كەلگەن يىغىسىنى توختىتالمىدى. ئاكا - ئۇ -
 كىلار قۇچاقلاشقىنىچە بىرپەس ھازا ئېچىپ يىغلاشتى. شۇ ئەس -
 نادا قېيىنئانىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلىغان مەلىكە دۆلەتند -
 گار خېنىم قاتارلىق ئاغىچا - توقالارمۇ يۈگۈرۈپ كىرگىنىچە
 ھازا ئېچىشقا باشلىدى. سانىز مىرزا قەشقەرگە يۈز نەپەر خاس
 نۆكۈرى بىلەنلا كەلگەندى. ياركەنتتىن ئانىسى بىبى ئايەت ئاغد -
 چىنى، خوتۇنى ئايچامال ئاغىچىنى ئېلىپ كېلىشكە دەرھال چا -
 پارمەن ماڭغۇزدى.

— ۋالدەئى مېھرىباننىڭ مۇسەببىتىدىن خان ئالىلىرىند -
 مۇ خەۋەرلەندۈرەيلى، — دېدى بىرئاز ئۆزىنى نۇتۇۋالغان مۇھەم -
 مەد ھەيدەر مىرزا، ئاقسۇغا دەرھال چاپارمەن ماڭسۇن.

— مېنىڭچە خەۋەر بېرىشكە ئالدىرمايلى، — دېدى سانىز
 مىرزا ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ.
 — نېمىشقا؟ — سورىدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاكىسىد -
 نىڭ كۆزىگە قاراپ.

— ئۆز ئاتىسىنىڭ مۇسەببىتىگە پەرۋاسىز قارىغان ئادەم
 ھامما چوڭ ئانىسىنىڭ مۇسەببىتىگە پەرۋا قىلۇرمۇ قەدىرلىك ئى -
 نىم؟ ماقۇل، ئۇنى قەشقەرگە ۋالدەئى مېھرىبانمىزنىڭ ئۆلۈم
 پەتىسى ئۈچۈن كەلدىمۇ دەيلى، ئاشۇ تەلۋىلىكى، بەتخۇيى بىلەن

ھازىنى بەزمىگە ئايلاندۇرۇپ شارابىزلىق قىلغىلى تۇرسا كىممۇ ئۇنى توسۇيالىسۇن؟ بىزمۇ مۇسبەتنى قايرىپ قويۇپ، ئۇل بالادى خور خاننىڭ كۆڭلىنى ئېچىش ئۈچۈن پالاقلىساق بولۇر ھەقىقەت چان. ئەڭ ياخشىسى ئۆزىمىزگە ئارتۇق باش ئاغرىقى تاپمايلى دەپ سەك، خەۋەر بەرمىگىنىمىز تۈزۈك.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بېشىنى تۆۋەن سالىدى، ئاكىسىغا گەپ تېپىپ بېرەلمىگەنىدى. دېمىسىمۇ سانىز مىرزىنىڭ كۆر - سەتكەن باھانىسى ئورۇنلۇق ئىدى. كۈنلىرىنى بەزمە، شاراب، خو - تۇنىسىز ئۆتكۈزمەيدىغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ناۋادا قەشە - قەرگە كېلىپ قالسا، ئۇلارغا ئاۋازچىلىق تېپىپ بېرەتتى. خەستە كۆڭلىگە تەسەللى بېرىش تۈگۈل يەنە كۆڭۈل ئاغرىقى تېپىپ بې - رەتتى. بەلكىم بۇ ئاۋازچىلىق، كۆڭۈل ئاغرىقى بۇ ئاغا - ئىنى ئىمىرلەر بىلەنلا تۈگىمەيتتى. خاننىڭ خۇي - پەيلىنى ئاكىسىدىن ئوبدانراق چۈشىنىدىغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بۇنىڭغا لام - جىم دېيەلمىگەنىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئانىسىنىڭ ئۆلۈم خە - ۋىرىنى باشقا ۋىلايەتتىكى ئىمىرلەرگىمۇ يەتكۈزۈمىدى.

سانىز مىرزىنىڭ ئانىسى بىبى ئايەتخېنىم بىلەن ئايالى ئايد - جامال ئاغىچا ئابابەكرى مىرزا، ئۆمەر مىرزا ۋە خان سۇلتان خې - نىم قاتارلىق پەرزەنتلىرىنى ئېلىپ مەرھۇم ئۆز سۇلتان مەلىكە - نىڭ يەتتە نەزىرىگە ئۆلگۈرۈپ يېتىپ كەلدى. نەچچە يۈزلىگەن كالا - قويلارنىڭ بېشى كېسىلىپ، نەچچە يۈزلىگەن داش قازانلاردا پولۇ دۈملىنىپ، پۈتكۈل قەشقەر ئاھالىسىگە نەزىر ئې - شى بېرىلدى. غېرىب - غۇرۋا، ئاجىز - مېيىپ، تۇل خوتۇن - يېتىم ئوغۇل، مۇساپىرلارغا سەدىقە تارقىتىلدى. بۇ جەرياندا ئا - كا - ئۆكىملارغا مۇڭداشقۇدەك پۇرسەت بولمىدى. ئۇلار ھەر كۈنى

ئەتىگىنى بامدات نامىزىدىن يېنىپ ئاتا - ئانىسىنىڭ تۇپراق بە - شىغا بىللە چىقاتتى، تەڭ خەتمقۇرئان قىلاتتى، يەنە بىللە قايتىپ كېلەتتى.

بۈگۈن تۇپراق بېشىدىن بىللە يانغان ئاغا - ئىنىلەر خۇددى كېلىشىۋالغاندەكلا بىر - بىرىدىن گەپ تەمە قىلىشىپ تۇرۇپ قالدى.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئانىسىنىڭ قارىسىنى ئوشتۇشقا ساقلىيالمىتتى، ئاقسۇغا بېرىشقا ئالدىراپ قالغان، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بىلەن ئوردىنىڭ ئامانلىقىدىن ئەنسىرەپ قال - غاندى، ئەمما كۆڭلىدىكى ئەندىشىسىنى ئاكىسىغا بىلدۈرۈشكە تىلى بارمايۋاتاتتى. سانىز مىرزا بولسا مۇشۇنداق مۇسبەتتە تۇر - غان پەيتتە، يۇنۇسخان بىلەن بىرلىشىپ سۇلتان دوستمۇھەممەد - خان سەلتەنەتنى بىكار قىلىش، ئۇنى تەختتىن چۈشۈرۈپ ئور - نىغا خان تاغىسى يۇنۇسخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش ئىشىنى ئى - نىسىغا مەسلىھەت سېلىشقا كۆڭلى بارمايۋاتاتتى. ھەر ئىككىلى - سى كۆڭلىدىكىنى بىر - بىرىگە بىلدۈرۈشكە شۇنچىلىك تەقەززا بولاتتى - يۇ، لېكىن ئاۋۋال ئېغىز ئېچىشنى بىئەپ ھېس قىل - شاتتى.

ئاخىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئېغىز ئاچتى:

— ۋالدىمى مېھرىبانىمىزنىڭ قارىسىنى ئوشتۇيدىغان ۋاقتقىچە دەرھال ئاقسۇغا بېرىپ كېلەي دەپ ئويلىغانىدىم، ئۆز - لىرىگە ماقۇل كەلسە بىللە بېرىپ كەلگەن بولساق...

سانىز مىرزا ئانىسىنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارىدى:

— ئاستانىگە بۇنچە ئالدىراش - تېنەش بېرىش نېمىگە ھا - جەت بولۇپ قالدىكىن قەدىرلىك ئىنىم؟

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىر دەقىقە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن جاۋاب بەردى:

— سىلىمۇ خەۋەر تاپتىلا ھەقىچان. خان ئالىيلىرى كەيپ -

چىلىكتە يوقىلاڭ سەۋەب بىلەن لەشكەرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباشار ئەمىرى ئوسمان يەھيانىڭ كاللىسىنى ئاپتۇ. مۇشۇ سەۋەبتىن ئاقسۇدا بىر قالايمىقانچىلىق يۈز بېرىدىغاندەك بېشارەت بولماقتا. ئەسلىدە ئاستانىگە مېڭىشقا تەييارلىنىپ بولغاندىم، كۈتمىگەندە ۋالىدەئى مېھرىبان ۋاپات بولدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ سەپەرنى كەيى-نىگە سۈرۈشكە مەجبۇر بولدۇم. خان ئالىيلىرى ھېچنېمىدىن غېمى يوق پەرۋاسىز يۈرمەكتە. بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بەرسە ئالدىنى ئالالغۇچىلىكى، تاقابىل تۇرالغۇچىلىكى يوق. ئوردىدە-كى ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى ئالىيلىرىدىن نارازى، تاشالمايلا تۇردە-دۇ. بىرى باشلامچىلىق قىلسا ھەممىسى ئەگىشىشتىن يانمايدۇ. شۇڭلاشقا يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولغان بالا - قازانىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئاستانىگە تېز رەك بارمىسام بولمايدۇ.

سانىز مىرزا ئىنىسىنىڭ تېخىچىلا ساداقەتمەنلىك بىلەن ئىقتىدارسىز خاننىڭ غېمىنى يەۋاتقانلىقىنى بىلىپ قاتتىق غۇ-مىدىسىز لەندى. ئۇمۇ سەركەردە ئوسمان يەھيانىڭ ئۆلۈمىدىن ئال-لىقچان خەۋەر تاپقان، مۇشۇ سەۋەبتىن ئوردىدا تېز رەك بىر قالايمىقانچىلىق يۈز بېرىشىنى ئارزۇ قىلغانىدى. ناۋادا ئوردىدا خانغا قارشى ئىسيان يۈز بەرسە، ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن بىرلىشىش ئاسانغا توختايتتى. بىراق، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بولسا سەزگۈرلۈك بىلەن ئاشۇ توپىلاڭنىڭ ئالدىنى ئېلىش-قا ئالدىراۋاتاتتى.

— ئاستانىگە بارمىسىلا زادى بولماسمۇ؟ — دېدى سانىز مىرزا ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ، — خان ئالىيلىرى كىچىك بالا بولغان بولسىغۇ بىر نۆرى، نەسبەت قىلىپ باشلىماق ئاسان ئە-دى. ئەر يەتكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەلۋىلىكتە ئۇچىغا چىققان بىر ئادەمنى ئۆگەنگەن خۇپىدىن توسۇماق ئۈنچە ئاسان ئەمەس. يامىنى كەلسە مەۋلانە تاجىددىن، سەركەردە ئوسمان يەھيا پاجىئەسى سە-لىنىڭ باشلىرىغىمۇ كەلمەيدۇ دېگىلى بولمايدۇ. خان ئالىيلىرى تەلۋىلا ئەمەس، قىپقىزىل ساراڭ بوپتۇ ھازىر، نېمە قىلىۋاتقانلىدە-

قىنى ئۆزىمۇ بىلمەيدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە باشقىچە يول تۇتۇپ كۆ-
گۈلنى خاتىرجەم قىلغىنىمىز ئەۋزەل.

سانىز مىرزا ئىنىسىنىڭ گەپ قىلماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ
ئەسلىي مۇددىئاسىغا يېقىنلاشماقچى بولدى.

— تەخت - سەلتەنەتكە پاسىبان بولغىدەك ئىستېدات ئىد -
گىسى ئىزدىسەك خان جەمەتىدىن تېپىلىدۇ، بەلكىم ئەل - يۇرتقا
بىمالال رەھنەما بولالايدۇ.

ئاكىسىنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەنگەن مۇھەمەد -
مەد ھەيدەر مىرزا شارىتىدە بېشىنى كۆتۈردى، بىر ئاز غەمكىن
كۆرۈنىدىغان كۆزلىرىدە تەسۋىرلىگۈسىز بىر قارشىلىق، نارازى -
لىق چىقىپ تۇرغان چېھرىدە كەسكىن بىر ئىچكى ھاياجان بالقىد -
دى.

— تەخت - سەلتەنەتكە، خان ئالىيلىرىغا ساداقەتسىزلىك
قىلىش ئېغىر گۇناھ، — دېدى ئۇ كۆڭلىدىكىنى يوشۇرماي، —
بۇنداق قىلىش ھەم جەننەتتاكان پەدەرۇ بۇزۇرۇكىمىزنىڭ ۋەسىيە -
تىگە خىلاپ. بىز بابائى بۇزۇرۇك ئۇلۇسبېگى خۇدايداد ھەزرەتلىد -
رىنىڭ ۋاپا، ساداقەت نۇرى بىلەن يورۇغان جامالىغا قارا سۈركىد -
سەك بولمايدۇ ئاغا.

شۇ تاپتا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن
قانتىق سېلىپ كەتكەنىدى.

«خۇدايا توۋا، ساداقەتسىزلىك، ئىسيان تۇغىنى كۆتۈرۈپ
چىقارمىكىن دەپ باشقا ئەمىرلەردىن ۋايىم يېسەم، ئەسلىدە ئاغام
ئاللىقچان ھازىرلىق كۆرۈپ بوپتۇ ئەمەسمۇ؟ ئاھ، پەرۋەردىگار،
بۇ نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق؟! ۋالىدەئى مېھرىبان كۆز يۇمۇش ئال -
دىدا ئاغامنىڭ مۇشۇ پەيلىنى بىلىپ، مەندىن ئاشۇنداق ۋەدە ئالغان
بولغىمىدى؟ بايا، مەن تېخى ئۇنىڭغا قەشقەرنى تاپشۇرۇپ بېرىپ
ئاقسۇغا بىراقلا كېتەي دەپتىكەنمەن. قەشقەر ئۇنىڭ قولىغا ئۆتسە
ئىسيان تۇغىنى ئاشكارا كۆتۈرۈپ چىققۇدەك. تەخت، سەلتەنەتكە

پاسىبان بولغۇدەك ئىستىپادات ئىگىسى ئىزدىسەك خان جەمەئىدىن تېپىلىدۇ دەيدۇ تېخى. كىمنى كۆزدە تۇتۇۋاتقانلىقىنى بىلىپمە، بىتەھقىكى، چوقۇم يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى كۆزدە تۇتتى. بۇ مۇنداقلا دەپ قويغان گېپى ئەمەستەك قىلىدۇ، بەلكىم ئاللىقاچان يۇنۇسخان بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ بولغاندۇ. بىز نېمىلا بولمىسۇن مەرھۇم سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ تەربىيەسىدە چوڭ بولدۇق، ئەتىۋارلىشىغا ئېرىشتۇق، كىچىك كۆرمەي ئوردىدا يۈ-قىرى مەرتىۋە بەردى، ھەر ئىككىلىمىزنى ئۆز قولى بىلەن ئۆيلەپ قويدى، دېمەك، ئاتا ئورنىدا مېھرىبانلىق كۆرسەتتى. ئەمدىلىكتە ئۇنىڭ خانزادىسىنى جان - جېنىمىز بىلەن قوغدىمىساق تۈزكۈر - لۇق قىلغان بولمايمىزمۇ؟ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تاجۇ تەختتىن ئادا بولسا، مۇشۇ سەۋەبتىن كۆزىدىن ياش ئاقسا، مەر - ھۇم خان ئالىيلىرى گۆرىدە خاتىرجەم ياتالارمۇ؟ ئاتامچۇ؟ ئانام - چۇ؟ ئۇلار ھايات بولغان بولسا بۇنىڭغا ھەرگىز يول قويىمىغان بولاتتى. ئاغام نىيىتىنى ئاخىر ئاشكارىلىدى. ئەمدى قانداق قىل - سام بولۇر؟ قەشقەرنى ئۇنىڭغا بەرمەي دېسەم ئاقسۇغا بارمىسام بو - لىدۇ، ئاقسۇغا بارمىسام خان ئالىيلىرى ھامان بالا - قازاغا يولۇ - قىدۇ. ئول چاغدا ئاغام بىلەن ئوتتۇرىمىزدا بەربىر ئارازلىق پەيدا بولىدۇ. بۇ ئاتا - ئانا ۋەسىيىتىگە خىلاپ، ئەجەب ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا قالدىمغۇ ئەمدى...»

شۇ تاپتا سانىز مىرزىنىڭ كالىسىدىمۇ كەسكىن زىددىيەت توقۇنۇشۇۋاتاتتى.

«ئىنىم مېنى ھەرگىز قوللىمىغۇدەك، ئۇنىڭغا ئېغىز ئۇپراتقىنىم بىكار ئوخشايدۇ. قەشقەرنى قولۇمغا ئالمىسام يۇنۇس - خان ئالىيلىرى بۇ تەرەپكە كېلىشكە ئالدىراپ تەۋەككۈل قىلماي - دۇ. ئەمما، سەلتەنەت ئىشلىرىنى دەپ قەدىرلىك ئىنىم بىلەن ئارازلىشىپ قالسام تېخىمۇ بولمايدۇ. ئۆلۈپ كېتىدىغان ئالتە كۈنلۈك جاھاندا قېرىنداشلىق مېھرى ھەممىدىن مۇھىم. قانداق

قىلسام بولىدىكىن؟ مەيلىلا، بولمىسا ياركەنتكە كېتىپ بىر مەز - گىل پۇرسەت كۈتەي. ئەمىرلەر خانغا قارشى كۆتۈرۈلۈپ چىققاندا ئۇنىڭغا يەنە نەسھەت قىلىپ كۆرەرمەن...»

— مەن ئابا - ئەجدادلىرىمىزنىڭ يۈزىگە قارا سۈركىمەكچى ئەمەسمەن، — دېدى سانىز مىرزا سالماقلىق بىلەن، — كۆز ئال - دىمىزدىكى ۋەزىيەتنى كۆزدە تۇتۇپ شۇنداق دەۋاتىمەن. خان ئا - لىيلىرىنىڭ ھاياتىق^① بولۇپ كەتكەنلىكىنى دېمىسەممۇ ئۆزلىرىگە بەش قولىدەك ئايان. مۇشۇ سەۋەبلىك ئۆزلىرىگە ھارسەنلىك^② يې - تىپ قالمىسۇن دەيمەن.

— بۇ ئىشنى ئوڭشاشنىڭمۇ بىر بائىسى تېپىلىپ قالۇر. بىزنىڭ سەۋەبىمىزدىن خان ئالىيلىرى تەخت، سەلتەنەتتىن ئاي - رىلىپ قالسا، كۆزىدىن ياش ئاقسا بولمايدۇ.

— ئۇنداقتا باشقا بىگۇناھلارنىڭ قېنى ئاقسا بولىدىكەن - دە، بېھۇدە، ناھەق - نارەۋا ئۆلۈپ كەتكەن ئاشۇ ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى بۈيۈك تەخت - سەلتەنەتنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلغان تۆھپىكار سەركەردىلەر ئەمەسمىدى ئېنىم؟ ئۇلارنىڭ ۋابالى بىزنىمۇ تۇتماي قالمايدۇ، مەن مۇشۇنىڭدىن ئەن - سىرەيمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ سەل - تەنەتى ھازىر بەئەينى زەپىلەپ كەتكەن تامغا ئوخشاپ قالدى، ئۇنى ئىككىمىز ئۇلداپ بولالمايمىز.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ ئاغزى يەنە تۇۋاقلاندى.
«بولدىلا، قەشقەرنى ئۇنىڭغا تاشلاپ بېرىپ ئاقسۇغا كېتەي. كەڭ قورساقلىقىمىدىن، خان ئالىيلىرىغا، سەلتەنەتكە بولغان ساداقىتىمىدىن تەسىرلەنسە، بىر مەزگىل ئىسيان تۇغىنى كۆتۈرۈپ چىقىشتىن ئۇيىلار. بەلكىم مېنى خان ئالىيلىرىنىڭ قېشىدا دەپ - مۇ بولسا سەلتەنەتكە پۈت ئاتماس. ئۇنىڭغىچە خان ئالىيلىرىنىڭ كۆڭلىگىمۇ ياراتقان ئىگىسى ئىنساب بېرەر. بۇنىڭدىن باشقا چارە

① ھاياتىق — گەپ ئاڭلىمايدىغان، ئىش بىلمەيدىغان بەگباش.

② ھارسەنلىك — خاپىلىق.

يوقتەك قىلىدۇ...»

— ھە راست، ئېسىم قۇرۇسۇن. ئۆزلىرىگە مەرھۇم ۋالىدەئى مېھرىباننىڭ جان ئۇزۇش ئالدىدىكى ۋەسىيىتىنى يەتكۈزۈشنى ئۈنتۈپتىمەن.

«ۋالىدەئى مېھرىبان قانداق ۋەسىيەت قالدۇرغان بولغىيە -

دى؟...»

سانىز مىرزا گۇمان بىلەن ئىنىسىگە تىكىلدى.

— ۋالىدەئى مېھرىبانىمىز جان ئۇزۇش ئالدىدا قەشقەرنى

ئۆزلىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىشىمنى ئالاھىدە تاپىلغانىدى.

«بۇ نېمە گەپ ئەمدى؟...»

سانىز مىرزا گاڭگىرىدى:

— ۋالىدەئى مېھرىبانىمىزنىڭ بۇ خۇسۇستا ۋەسىيەت قال -

دۇرۇشىدىكى مۇددىئاسىنى بىلسەم بولۇرمۇ؟

— مۇددىئائى ئېنىق، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا تەم -

كىنلىك بىلەن، — قەشقەر ئابا - ئەجدادلىرىمىزنىڭ سۇيۇرغال -

لىق زېمىنى. بۇنىڭغا ئەزەلدىن ئۆز جەمەتىمىزدىكىلەر پاسىبانلىق

قىلىپ كەلگەن. مەن مەرھۇم جەننەتماكان قېيىنئىئاتام سۇلتان

ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ مېھىر - شەپقىتى بىلەن كۈيۈئو -

غۇل بولۇپ كۆرەگانلىق مەرتىۋىسىگە مۇشەررەپ بولغاندىن بېرى،

ئۆلۈك - تىرىكىم خان جەمەتىگە مەنسۇپ بولۇپ كەلدى. شول

سەۋەبتىن قەشقەرگە مەن ئەمەس، سىلى ئەمىر بولسىلا توغرا

بولاتتى. مەرھۇم پەدەرىمىز ۋاپات بولغان چاغدا خان ئالىيلىرى

نېمە سەۋەبتىندۇر قەشقەرنى ماڭا بۇيرۇپ بەردى. خان پەرىمانغا

ھېچقايسىمىز سەركەشلىك قىلالىمىدۇق. ھازىر مەرھۇم خان ئا -

لىيلىرى يوق. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئالىيلىرىنىڭ بولسا

بۇ ئىشلارنى سۈرۈشتە قىلغۇچىلىكى يوق. قەشقەرنى ئەمدى ئۆز -

لىرىگە قايتۇرۇپ بېرىدىغان پەيت كەلدى. قەشقەرنى قوللىرىغا

ئېلىپ تاغدەك يۆلەنچۈك بولۇپ تۇرۇپ بەرسىلە، مەنمۇ ئوردىغا

بېرىپ خان ئالىيلىرىنىڭ خىزمىتىنى خاتىرجەم ھالدا قىلالايمەن.

مەن. سەلتەنەتكە، خان ئالىيلرىغا دۈشمەنلىك كۆزىدە قارايدىدۇ. خانلارمۇ ئىسيان تۇغىنى ئاشكارا كۆتۈرۈپ چىقىشقا پىتىنالمىدۇ، ۋالىدەئى مېھرىبانىمىزنىڭ مۇددەئاسى مانا مۇشۇ.

سانىز مىرزىنىڭ ئىرادىسى تەۋرەندى، يۈزى چىمىلدىدى. ئىنسىنىڭ كەڭ قورساقلىقىغا، ساداقەتمەنلىكىگە، مەردلىكىگە قايىل بولدى.

«ۋالىدەئى مېھرىبانىمىز مۇشۇنداق ۋەسىيەت قىلغان بولسۇن ياكى بولمىسۇن، ئاخىرقى ھېسابتا سىلى ئۆتىسلا ئىنىم. سىلى ئول تەلۋە خاننىڭ قېشىدا تۇرسىلا، مەن قانداقمۇ سەلتەنەتكە قارشى چىقالايمەن؟ بارىكالا، ھەقىقەتەن ئەقىللىق، تەدبىرلىك ئىكەنلا. چارە - تەدبىر ئويلاشتا ئاتامدىن قېلىشمايدىكەنلا...»

— قەشقەرنىڭ ماڭا كېرىكى يوق. سىلى ئاقسوغا — ئوردىغا بارمىسلا، — دەيدى سانىز مىرزا يېلىنغان ھالدا.

— بىر قارارغا كېلىپ بولدۇم، بارمىسام بولمايدۇ، — دەيدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قەتئىيلىك بىلەن، — خان ئالىيلرى ماڭا موھتاج، بېرىپ مەجبۇرىيىتىمنى ئادا قىلىشىم كېرەك. ناۋادا بىرەر كېلىشمەسلىك يۈز بېرىپ قالسا ھىممەتلىرىنى ئايدىمىغايلا. مەندەك ئەقىلسىز ئىنسىلەرنىڭ ئاغام بار دەپ كۆڭلۈم توق.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ كۆزىگە مۆللىدە ياش كەلدى. شۇ تاپتا ئۇ قەشقەرنى بېرىش بەدىلىگە ئاكىسىنى سۇلتان دوست-مۇھەممەدخانغا قارشى چىقماسلىققا ۋەدە بېرىشكە قىستاۋاناتتى. ئىلاجىسىز قالغان سانىز مىرزا زۇۋان سۈرۈشكە مەجبۇر بولدى: — خاتىرجەم بولسىلا ئىنىم. سىلنى ئوتقا ئىتتىرىدىغان ئىشنى ھەرگىز قىلمايمەن.

— تەسەررۇپىمىزدا سەلتەنەتكە، خان ئالىيلرىغا دۈشمەنلىك كۆزىدە قارايدىغان ئەمىرلەر كۆپىيىپ قالدى. ئۇلارنىڭ تەپىرىقچىلىكىدىن ئاگاھ بولغايلا.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاكىسىنى باشقا ئەمىرلەر بىلەن تىل

بىرىكتۈرمە سىلككە ئاگاھلاندىرۇۋاتاتتى. سانىر مىرزا ئىنىسىنىڭ مەقسىتىنى پۈتۈنلەي چۈشەنگەندى.

— ئەلۋەتتە ئاگاھ بولمەن. مۇددىئايىمغا قارشى ھەرىكەت قىلىشقا ھەرگىز يول قويمايمەن. سىلىمۇ ئاگاھ بولسىلا ئىنىم. خان — سۇلتانلار دېگەن يولۋاسقا ئوخشايدۇ، يولۋاس دېگەن قارنى ئاچقاندا ئۆز بالىسىنى يەۋېتىشتىن يانمايدۇ. ھازىرچە سىلگە يول قويۇپ تۇراي، قاچانكى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان كۈتكەن ئۇ. مىدىلىرىنى ئاقلىيالىمسا، ئۇنىڭدىن ئۈمىدسىزلىنىپ، رايلىرى يېنىپ قالسا، ئۆزلىرىنى ساداقەت ئارغامچىسىغا زىيادە باغلىۋال. ماي، كەمىنە ئاغىلىرىنىڭ بايقى ئىككى كەلىمە نەسەھەتتىنمۇ ئويلىشىپ كۆرەلە. خان ئالىلىرىنى ساقلاپ قالسىمۇ دەپ بۈيۈك سەلتەنەتنى ۋەيرانچىلىققا ئۇچراتساق، ئابا — ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئالدىدا ئوخشاشلا قارا يۈز بولسىمۇ. سەلتەنەتنىڭ روناق تېپىشى، ئەل — يۇرتنىڭ ئاۋاتلىقى، ئاۋامنىڭ ئاسايىشلىقى ئىستېداتلىق پاسىبانغا باغلىق. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بولسا تاج — تەخت — سىزمۇ بەزمە — باراۋەت قىلىپ، شاراب ئىچىپ كۆڭلىنى خۇش قىلىپ يۈرەلەيدۇ، بۇنىڭغا مەن كېپىل.

— مۇددىئالىرىنى چۈشەندىم. كالاملىرىنى ئېسىمدە مەھكەم ساقلايمەن.

ھە، ئاغا — ئىنى ئەمىر زادىلەرنىڭ بۇ سۆھبىتىنى ئاددىيلا كۆڭۈل چۈشەندۈرۈش دېگەندىن كۆرە، شەكىلسىز، بىرەسمىي سۈلھى تۈزۈش دېگەن تۈزۈك ئىدى. ئۇلار ئۆز مۇددىئالىرىنى قە — غەزگە يېزىپ قول قويۇشمىغان بىلەن قەلبىنىڭ چوڭقۇر يېرىگە يېزىۋېلىشقاندى.

ئاكىسىنى نىيىتىدىن ياندۇرغاندىن باشقا، ۋەدە ئېلىۋېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا خاتىرجەم بولۇپ، خې — مىلا يەڭگىلەپ قالدى. ئۇ ئاكىسىنىڭ بەرگەن ۋەدىسىگە ۋاپا قىل — لىدىغانلىقىغا، ئالدىراپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا قارشى چىقمايدىغانلىقىغا ئىشەنگەندى، شۇڭا خوتۇن — بالىلىرىنى ئې —

لىپ ئاقسۇغا مېڭىشقا ئالدىرىدى.

— بىر ئىشنى سەمىلىرىگە سالسام كۆڭۈللىرىگە كەلمەس، —
دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاكىسىغا قاراپ.

— قېنى خوش، — دېدى سانىز مىرزا.

— سەركەردە ئوسمان يەھيا ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، لەش-
كىرىي دېۋاندىكى سەركەردىلەرنىڭ نىيەت - ئىقبالى ماڭا قاراڭ-
غۇ، شۇڭا ئاقسۇغا قەشقەردىكى لەشكەردىن ئۈچ مىڭنى ئېلىۋېلىپ
باراي دېگەندىم.

— ئوبدان ئويلاپتىلا، ئاشۇنداق قىلماي بولمايدۇ، — دېدى
سانىز مىرزا رازىلىقىنى بىلدۈرۈپ، — سىلنى مۇشۇنداقلا يولغا
سېلىپ قويسام مەنمۇ خاتىرجەم بولالمايمەن. ئاقسۇغا بارغاندىن
كېيىن ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىش كۆرەلا. ئىمكان بار لەشكىرىي
دېۋاندىكى سەركەردىلەرنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىشقا تىرىش-
سىلا. ئازراقلا گۇمانلىرىنى قوزغىغان سەركەردىلەرنى دەرھاللا
مەرتىۋىسىدىن خالاس قىلسىلا. سۇلتان دوستمۇھەممەدخاندىنمۇ
كۆپ ئېھتىيات قىلغايلا، ئارىمىزدا كۈندە دېگۈدەك خەۋەرچىلەر
مېڭىپ تۇرسۇن. لازىم بولغاندا ھەرقاچان يانلىرىدا ھازىر بو-
لمەن.

— كۆپ رەھمەت ئاغا. مېنى چۈشەنگەنلىرىدىن تولىمۇ
خۇرسەنمەن. ئوردا ئىشلىرىدىن سىلنى ۋاقتى - ۋاقتىدا
ۋاقتىلاندىرۇپ تۇرىمەن.

ئىنىسىنى ئاقسۇغا ئۆزىتىپ قويغان سانىز مىرزىنى قايتىد-
دىن غەم باستى.

«ئەمدى قانداق قىلسام بولۇر؟ يۈنۈسخان ئالىيلىرى خەۋد-
رىمنى كۈتۈپ تۇرۇۋاتىدۇ، ئۇنى ئىنىم بىلەن بولغان سۆھبەتتىن
تولۇق خەۋەرلەندۈرەي، بولمىسا كۆڭلىدە گۇمان پەيدا بولۇپ قا-

لىدۇ، ئۆزىمۇ ئالدىرىماسلىقىنى، پۇختا ھازىرلىق كۆرۈشنى تاپىدۇ. لىغانىكەن. بىرەر يىل ئەھۋالغا قاراپ باقمايمىزمۇ، كىم بىلىنىدۇ، ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئالتە كۈندە قېشىمغا ۋاپىداد دەپ كېلەمدۇ تېخى. ئىشەنچىم كامىلىكى، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ھەرگىز تۈزەلمەيدۇ. ئول تەلۋىدىن پەزىلەت، ئادالەت، ياخشىلىق كۈتۈش خۇددى سۆگەتتىن ئامۇت تەمە قىلغاندەكلا ئىش. ئەڭ ياخشىسى، چاندۇرماي تەييارلىق كۆرگەچ تۇراي...»

سانىز مىرزا يۇنۇسخانغا خەت يېزىشقا كىرىشتى. خېتىدە ئىنىسى بىلەن بولۇنغان سۆھبەتنى تەپسىلىي بايان قىلدى، ئۇنى بىر مەزگىل تەخىر قىلىشقا ئۈندىدى. ئۇ قەشقەرنى كۈچمەيلا قولغا ئالغىنىغا ھەم خۇشال، ھەم خۇشال ئەمەس ئىدى. چۈنكى، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۇنىڭ يولىنى ئۈستىلىق بىلەن توسۇپ قويغانىدى.

ئەنىياز ۋە يازدا يۈز بەرگەن قۇرغاقچىلىق ئاپىتىنىڭ ئەك-سىچە، كۈز پەسلىگە يېقىن ئاقسۇدا كەلكۈن ئاپىتى بولغانىدى. بىر ھەپتىدىن بېرى ئاقسۇ دەرياسىنىڭ ئاساسلىق غول ئېقىنى بولغان قۇمئېرىق دەرياسى بىلەن توشقان دەرياسىنىڭ سۈيى خۇددى بەسلەشكەندەكلا ئۇلغىيىپ بىردىنلا ئاپەت پەيدا قىلدى. قۇم-ئېرىق دەرياسى ئونىسۇ بەگلىكىنىڭ تۇمشۇق، ئارال، شەيخلا قىشلاقلىرىنى، توشقان دەرياسى بولسا ئۈچ^① بەگلىكىنىڭ ئوتتۇرىسى، يامانسۇ، ئىماملىرىم، ئاقيار قىشلىقىنى سۇغا چۆكتۈرۈۋەتتى. ئۆرۈلگەن ئۆيلەرنىڭ، كەلكۈن ئېقىمىنى كەتكەن ئادەم،

① ئۈچ — ھازىرقى ئۈچتۇرپان.

مال - چارۋىلارنىڭ، زەر - زىرائەت، دەل - دەرەخلەرنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق ئىدى. ئاپەت مەلۇم قىلىپ ئوردىغا كەلگەن مەلۇمات - چىلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى. ئەمما، سۇلتان دوستمۇھەممەد - خاننىڭ بۇ مەلۇماتلارنى كۆرگۈدەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى، خۇددى تەسەررۇپىدا ھېچقانداق ئاپەت يۈز بەرمىگەندەك، ئەل - يۇرتنىڭ ھاياتى، مال - مۈلكى ھېچقانداق زىيان - زەخمەتكە ئۇچرىمىغان - دەك بەخىرامان ھالدا گاھ ھەرىمىدە، گاھ ئوردا بېغىدا ئەيش - ئىشرەت، بەزمە بىلەن مەشغۇل ئىدى.

جىددىيلەشكەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يۈز بېرىۋاتقان ئا - پەتتىن خاننى خەۋەرلەندۈرۈشكە ھەرقانچە ئۇرۇنغان بولسىمۇ، لېكىن شارابىنى بولدى دېگۈچە ئىچىپ غەرق مەست بولۇپ كەتكەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا پەقەتلا تەسىرى بولمىدى. ئىلاجسىز قالغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كۆكبېشى^① باشچىلىقىدىكى بىر - قانچە ئەمىر بىلەن بىرلىكتە كەلكۈن ئاپىتىگە تاقابىل تۇرۇش، ئاپەتكە ئۇچرىغان خەلقنى قۇتۇلدۇرۇش نىيىتىدە يۈرۈپ كەتتى.

— لەشكەرلەرنىڭ ئارىسىدىكى قېرى - چۈرىلەردىن باشقىد - لىرى ھاشارغا بارسۇن، — دېدى ئۇ لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇن - باسار ئەمىرى ئالتۇن ساقال مېرزىغا، — سۇسۇق قىلغانلار قات - تىق ياساققا تارتىلىدۇ.

كەلكۈن ئاپىتى يۈز بەرگەن يۇرتلاردا ئېغىر ئاچارچىلىق يۈز بەرگەندى. ئوردىنىڭ ئاشلىق ئىسكىلاتىدىن ئاجراتقان ئاشلىقلار يېتىشمەيتتى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يېقىن ئەتراپتىكى كەلكۈن ئاپىتىگە ئۇچرىمىغان يۇرتلاردىكى تۇتۇنېگىدىن يۇقىرى بەگلەر - نى، باي - زەردارلارنى ئاشلىق، چارۋا، كىيىم - كېچەك، يوتقان - كۆرپە، ياغاچ - تاش ئىلئانە قىلىشقا خان نامىدىن يارلىق چۈشۈر - دى، ئاپەتتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ھاشار قوزغىدى. ئۇ بۇ ئىشلار - نى بىر قۇر ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئەمدىلا ئۇھ دەپ تۇرۇشىغا، ئاقسۇ دەرياسىنىڭ ئاياغ ئېقىنىدىمۇ تاشقىن كۆرۈلگەنلىك مەلۇماتى

① كۆكبېشى — ئوردىنىڭ سۇ ئىشلىرىغا مەسئۇل ئەمىرى.

كەلدى.

«ئەستاغپۇرۇللا، نېمانچە بخەستەلىك قىلغاندىمەن، ئاپەت-
نىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاپ، دەريانىڭ يۇقىرى تەرىپىگە يۈگۈرۈپتىمەن.
مەن، باش تەرەپنى يالمىغان كەلكۈن ئاياغنىمۇ يالمايتتى ئەمەس-
مۇ. ئىككى دەرياغا كەلگەن كەلكۈن ئاقسۇ دەرياسىغا قۇيۇلۇپ تې-
خىمۇ زور كەلكۈن پەيدا قىلىدىغانلىقىنى نېمىشقا ئويلىمىدىم -
ھە؟ ئۆمىلاقمان سۇ بىلەن ھەپلىشىدىغان كۆكبېشى ئەمىر نې-
مىشقا بۇ ئىشنى سەممىگە سالمىغاندۇ؟ ئاقسۇ دەرياسىدا تاشقىن
كۆرۈلگەن بولسا ئاقسۇ شەھىرىمۇ ئامان قالمايدۇ. يالغۇز ئاقسۇ
شەھىرىلا ئەمەس، ئاياغ تەرەپتىكى قاراتال، بەشتۈگمەن، ئاۋات،
غورۇچۇل، بەشتېرىق، دولان... قاتارلىق يۇرتلارنىمۇ سۇ باسدۇ،
بەلكىم ئاپەت تېخىمۇ كېڭىيىپ كېتەر...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئېتىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇردى.
ئۇ ئاقسۇ دەرياسى پەيدا قىلغان ئاپەتنىڭ مۆلچىرىدىكىدىن زور
دەرىجىدە ئېشىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى. ئاقسۇ شەھىرىدە كەلكۈن
ۋەھىمىسىدىن قاچ - قاچ پەيدا بولغانىدى. ئاياللار، بالىلارنىڭ
ئېچىنىشلىق نالە - زارى يۈرىكىنى تىترەتتى. شۇ تاپتا بۇ
ۋەيرانچىلىق ھەرقانداق ۋەھشىي ياۋنىڭ ۋەيرانچىلىقىدىن ئېشىپ
چۈشەتتى. ئۇنىڭ ئېسىگە تۇيۇقسىز يېقىنقى بىر سورۇندا ئاڭلى-
غان: «قىستاپ كەلگەن يەلنى، باستۇرۇپ كەلگەن سەلنى، قوزغى-
لىپ كەتكەن ئەلنى توسۇۋالغىلى بولمايدۇ» دېگەن سۆز كەلدى.

«توۋا، ماۋۇ گەپنىڭ ماس كېلىپ قالغىنىنى كۆرمەمدىغان.
تېخى شول چاغدا بۇنى بىراۋنىڭ قىزىقچىلىقتا گەپ ئويۇنى چى-
قارغىنى دەپ چۈشىنىپتەنمەن. ئەسلىدە ئاساسى بار ئىكەن -
دە، ماقۇل، يەل قىستاپ كەلسىغۇ خالىيراق بىر يەرگە بېرىپ قو-
يۇۋەتكىلى بولۇر، باستۇرۇپ كەلگەن سەل - كەلكۈننىمۇ بىر ئا-
مال قىلىپ توسۇۋالغىلى بولۇر، ھېچبولمىغاندا زىيىنىنى ئازايت-
قىلى بولۇر، ناۋادا ئەل قوزغىلىپ قالسىچۇ؟...»
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ كۆز ئالدىغا شۇ ھامان ئەل -

يۇرتتا بولۇۋاتقان ۋەيرانچىلىقنى قايتىلىغا ئالماي بەخىرامان بەز - مە قىلىپ، شاراب ئىچىپ، سازەندە - رەققاسلار بىلەن كۆڭۈل ئېچىپ ئولتۇرغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان كەلدى.

«خان ئالىلىرى ئويۇن - تاماشىلاردىن نېمانچە مېھرىنى ئۈزەلمەيدىغاندۇ؟ تەختتە ئولتۇرغىنىغىمۇ بىرنەچچە يىل بولۇپ قالدى. ئەمدى تاماشىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ، سەلتەنەت ئىشلىرىغا كۆڭۈل بەرسە بولاتتى. ھېلىمۇ ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ نارازىلىقى بېسىلغىنى يوق. ھەر ئاماللارنى قىلىپ ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ياساۋاتىمەن، تەسەللى بېرىۋاتىمەن. ئەلدە ئاپەت يۈز بەرگەن مۇ - شۇنداق پەيتىنە ئوردىدىن چىقىپ ئاپەتتىن قۇتۇلدۇرۇشقا باشچىلىق قىلسا، ئاۋامنىڭ كۆڭلىگە تەسەللى بەرسە، ئاجىز - ئورۇق، يېتىم - يېسىرلارنىڭ بېشىنى سىلىسا ياخشى بولاتتى. ئاشۇنداق قىلسا، ناۋادا ئەمىرلەر خانغا قارشى قوزغالىسىمۇ ئەل قوزغالمىدەتتى. ھېلىقى گەپ راست، ئەل قوزغالسا توسۇۋالغىلى بولمايدۇ، ئەل قوزغالسا تەخت قوزغىلىدۇ. ئول چاغدا ئون بېشىم بولغان تەقدىردىمۇ ئامالىم يوق...»

ئۇ ئاياغ ئېقىندىكى يۇرتلارنى ئاپەتتىن قۇتۇلدۇرۇشقا ھەي - دەكچىلىك قىلىشقا، خەلققە ئوزۇق - تۈلۈك يەتكۈزۈپ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىشقا بىرقانچە ئەمىرلەرنى ماڭغۇزغاندىن كېيىن، سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا ئاپەت ئەھۋالىنى مەلۇم قىلىش، بىر ئاماللارنى قىلىپ ئۇنى ئاپەت يۈز بەرگەن يۇرتلارغا بىللە ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئوردىغا قاراپ ماڭدى.

※ ※ ※

بۈگۈن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بەزمە سورۇنىنى ئوردىدا بېغىدىكى «ھۇزۇرى شادلىق» ناملىق يازلىق سورۇنخانىسىغا راسلاقتۇرغانىدى. چۆرىسى نەقىشلىك ۋادەكلەر بىلەن توسۇلغان، ئۈستىگە تال - باراڭلار ساپە تاشلاپ تۇرغان، يەردىن بىر گەز ئې -

گىزلىكتە كۆتۈرۈپ ياسالغان سورۇنخانا ھەم چوڭ، ھەم ھەشەمەت-لىك ئىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئەتىگەندىن بېرى سار ئاڭلاپ، ئۇسسۇل كۆرۈپ زېرىككەن بولسا كېرەك، سورۇننىڭ ئوتتۇرىسىغا سېلىنغان داستىخاننى يىغدۇرۇۋېتىپ ئابدال ئويۇ-نىغا چۈشكەندى.

ئابدال ئويۇنى سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ يېقىندىن بېرى ئىچ پۇشۇقىنى چىقىرىش ئۈچۈن تاپقان يېڭى ئويۇنى ئىدى. بۇ-نىڭدا سورۇندىكىلەرنىڭ ھەممىسى قەلەندەر - تىلەمچىلەر دەك يا-سىناتتى - دە، دولىسىغا خۇرچۇن سېلىپ، قوللىرىغا ساپايى ئې-لىپ، ئاۋازنى مۇڭلۇق چىقىرىپ بىر تەرەپتىن ھۆكەت ئوقۇپ، بىر تەرەپتىن نالە - زار بىلەن يېلىنىپ، يالۋۇرۇپ تىلەمچىلىك قىلاتتى. بۇ ئويۇنغا سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بەكمۇ ھېرىس بولۇپ كەتكەندى. ئويۇندا ئابداللىقنى ئۆزى باشلاپ بېرەتتى، سورۇندىكىلەرگە تەلەپنى قاتتىق قوياتتى، تىلەمچىلىك قىلغانلار-غا ئالدىراپ بىر نەرسە بەرمەسلىكىنى، ئۇلارنى قاتتىق يالۋۇرتۇپ، ھەرخىل تەلەپ - شەرتلەرنى قويۇپ زاڭلىق قىلىشىنى جېكىلەيت-تى. بۇ ئويۇنغا ئۇنىڭ خاس مەھرەملىرىلا ئەمەس، ئوردىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك كۆنۈپ كەتكەند-دى. تىلەمچىلىكىنى ئاجايىپ ۋايىغا يەتكۈزۈپ دورايتتى.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يېتىپ كەلگەندە بېشىغا كۇلا، ئۇ-چىسىغا جەندە كىيىپ، جەندىسىنى قۇر بىلەن باغلاپ، كەشكۈل - قاپاقلارنى ئېسىپ بەئەينى يۇرت كېزەر سائىللارغا ئوخشاپ قالغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان سورۇندىكىلەرنى كۈلدۈرۈپ، ھە دەپ تىلەمچىلىك قىلىۋاتاتتى، ئىككى قولىنى دۇئاغا كۆتۈرۈپ زارلاۋاتاتتى:

— ئى ئەزىزلەر، سېخىيلار، غېرىب - غۇرۇۋا، ئاجىز - مىسكىنلەرنىڭ باشپاناھى مەندەك پېقىر بىچارىگە ئالىقانلىد-رىڭلارنى كەڭ ئېچىپ سەدىقە - نىياز قىلغايىسىلەر، توۋا - گۈ-ناھنى يەر، سەدىقە بالانى....

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئاۋازى يىغلامسىراپ چىقاتتى. بىر قولىغا ھاسا تايىنىۋالغان بولۇپ، توكۇرنى دوراپ ماڭاتتى. قولىدىكى ساپايىنى جالداقشەتتەپ چېلىپ، سورۇندا چازا قۇرۇپ ئولتۇرغان ئەمىرلەرنىڭ ئالدىغا كېلىپ بېچارىلەرچە ئېگىملەتتى.

— ماڭ، نېرى كەت ئابدال، ساڭا بېرىدىغان سەدىقنى باشقىلارغا بېرىپ بولدۇم، — دەپدى چازا قۇرۇپ ئولتۇرغان ئوردانىشىكىئاغىسى قول سوزۇپ كەلگەن خانغا قايىقىنى تۇرۇپ.

— سېخىي جەننىتى، بېخىل دوزىخى، — دەپدى دوستمۇھەممەدخان تىلەمچىلىكنى تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقىرىپ، — بېخىللىق قىلمىسىلا بېگىم، ئاغزىمغا قاق چاغلىق بىر نەرسە سالمىدىغىلى ئۈچ كۈن بولدى، پەيغەمبەر رەسۇلىلانىڭ ھەققى — ھۆرمىدىكى ئۈچۈن بولسىمۇ ساخاۋەت قىلغايلا. پېقىرگە بەرگەن سەدىقلىرىنىڭ ساۋابىدىن ئاخىرەتلىكلىرى ئۈچۈن سەككىز جەننەتتىن جاي راسلانغاي.

— ئىسمىڭ نېمە؟ — سورىدى ئىشىكىئاغىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان مىرزا دىۋاننىڭ ئەمىرى ئابدالنى گەپكە سالماقچى بولۇپ.

دوستمۇھەممەدخان ياۋاشلىق بىلەن جاۋاب بەردى:

— ئىسمىم شەمسىددىن ئابدال بېگىم.

— سەن ئابدالنىڭ بېگىمۇ؟

— يوقسۇ.

— ئەمىسە ھازىرلا ئىسمىڭنى شەمسىددىن ئابدال بېگىم دەپ-

دىڭغۇ؟

— ئۆزۈمنى ئابدال بېگىم دەپمىدىم بېگىم، ماڭا ئىچلىرى

ئاغرىسۇن.

سورۇندىكى ئەمىر — مەھرەملەر ئويۇنىنى قىزىتىش ئۈچۈن، سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا تۇشمۇ تۇشتىن سوئال ياغدۇرۇشقا باشلىدى:

— خاتۇن، بالا — چاقاڭ بارمۇ؟

- يوق بېگىم.
 — نېمىشقا يوق؟
 — تالاق قىلىۋەتكەن بېگىم.
 — بالاڭنىمۇ تالاق قىلىۋەتتىڭمۇ ئابدال؟
 — تېخى بالا يۈزى كۆرمىگەنتىم بېگىم.
 — خاتۇن ئېلىپ تۇرۇقلۇق نېمىشقا بالا ئاپالىمىدىڭ ئابدال؟
 — شۇ... شۇ... خاتۇن تۇغمىدى بېگىم.
 — بالا تاپساڭ تۇغمامدۇ ئابدال.
 — ئەمدى خاتۇن ئالسام بالا تاپاي بېگىم.
 — بالىنى قانداق تاپسەن ئابدال؟
 — بىلمەيمەن بېگىم.
 — بالا تاپقۇچۇڭ بارمۇ؟
 — بار بېگىم.
 — قانچىلىك بار؟

— ياتسا بارماقتەك، قوپسا نوغۇچتەك بېگىم.
 سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ جاۋابىدىن ئەمىر - مەھرەم -
 لەر تېلىقىپ - تېلىقىپ كۈلەتتى، كۈلۈپ تۇرۇپ سوئال سورىدى -
 شاتتى. سوئالنى توختىتىۋالسا دوستمۇھەممەدخان چوقۇم تېرىدى -
 كىپ قالاتتى. بەلكىم ئۇلارنى ئويۇننى چىڭغا چىقارمىدىڭ دەپ
 جازالىشى، ھەتتا ئۆلۈمگە بۇيرۇشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا ئۇلار
 يېڭىدىن - يېڭى بىمەنە سوئاللارنى ئويلاپ تاپاتتى. سوئاللار قاندا -
 چىلىك بىمەنە، قانچىلىك ھەجۋىي بولسا دوستمۇھەممەدخان
 شۇنچىلىك خۇشال بولاتتى. شۇڭا ئەمىرلەر سوئالنى توختىتىشقا
 جۈرئەت قىلالمايتتى.

- ئەمىسە نېمىشقا بالا تاپالمىدىڭ ئابدال؟
 سۇلتان دوستمۇھەممەدخانمۇ بۇ بىمەنە سوئاللارغا يەنە شۇنداق -
 چىلىك بىمەنە جاۋابلارنى بېرەتتى:
 — ۋاي تاڭ. ئىچىدىن بالا چىقمىدى بېگىم.
 — ئەمىسە نان تىلىمەي، ئىچىدىن بالا چىقىدىغان بالا تاپ -

قۇچ تىلىمەمسەن ئابدال؟

— ئەمىسە سىلىدىن تىلەي بېگىم. ئىچىدىن بالا چىقىدىغان
بالا تاپقۇچلىرىنى سەدىقە قىلسىلا بېگىم.

قىزىقچىلىق قىلىدىم دەپ ئويلىماي سوئال سوراپ قالغان
مەھرەمنى شۇ ھامان تىترەك باستى. ھەئە، ئابدال ئويۇنىنىڭ قا-
ئىدىسىدە ئابدال بولغۇچىنى قانچىلىك زاڭلىق قىلسا بولۇۋېرەت-
تى، لېكىن تىلىگەن نەرسىسىنى چوقۇم بېرىشى شەرت ئىدى.
بولۇپمۇ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئابدال بولغاندا تېخىمۇ
شۇنداق ئىدى، شۇڭا، بايامقى مەھرەم قىزىقچىلىق قىلمەن، خان-
نىڭ كۆڭلىنى ئاچمەن دەپ ئۆز ئاغزىدىن بالاغا قالغانلىقىنى
دەرھال ھېس قىلغانىدى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تېخىمۇ بىچارىلىك بىلەن ئې-
گىلىگىنچە ھېلىقى مەھرەمدىن سورىغان سەدىقىسىنى بېرىشكە
قىستاۋاتاتتى:

— ئۆزلىرىدىن ئۇ ئالەم، بۇ ئالەم رازى بولۇپ كېتەي بې-
گىم، ئاشۇ خاسىيەتلىك بالا تاپقۇچلىرىنى كەمىنە بىچارە ھاجەت-
مەنگە سەدىقە قىلسىلا.

ئويۇنىنىڭ چېڭىغا چىققانلىقىنى كۆرگەن ئەمىر - مەھرەم-
لەر قاقاھلاپ كۈلۈشكە باشلىدى. بۇنداق پالاكەت كۆپىنچىسىنىڭ
بېشىغا بىر قۇر كەلگەن، ھەممىسى خانغا تىلىگەن نەرسىسىنى
بېرىپ قۇتۇلغانىدى. بىر چەتتە قاراپ تۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر
مىرزا ئويۇنغا بېشىچىلاپ كىرىپ كەتكەن خاننىڭ كەيپىياتىنى
بۇزۇۋېتىشكە پىتىنالىماي، ئويۇننىڭ ئاخىرلىشىشىنى سەۋرچانلىق
بىلەن كۈتۈۋاتاتتى. چۈنكى، بۇنداق ۋاقىتتا كىمكى گەپ قىس-
تۇرۇپ ئويۇننى بۇزسا شۇ بالاغا قالاتتى.

ھېلىقى مەھرەمنىڭ چىرايى بىردە تاتىرىپ، بىردە سارغى-
يىپ كەتتى. چېكىسىدىن بۇزۇلداپ چىققان تەر مەڭزىنى بويلاپ
ئېقىپ، چىرايلىق ياستىۋالغان قاپقارا نۇقتا ساقاللىرى ئارىسى-
غا كىرىپ كەتتى. ئۆزىنى كۈلكىگە زورلايتتى - يۈكۈلمەيتتى،

شۇ دەقىقىدە ئۇ خان سورىغان سەدىقنى بەرمەي قۇتۇلمايدىغان. لىقنى ھېس قىلىپ يەتكەندى. شۇنداقتىمۇ ئەڭ ئاخىرقى قېتىم تىرىشىپ كۆرۈش ئۈچۈن تىلىنى ئىشقا سالدى:

— تەلىينىڭ يوقكەن ئابدال. بالا تاپقۇچۇمنى بايىلا باشقا بىر ئابدالغا سەدىقە قىلىۋەتكەندىم.

— ئۇنداق دېمىسە بېگىم، — دېدى سۇلتان دوستمۇھەمەد. مەدخان مەھرەمنىڭ كۆزىگە تېخىمۇ بەك كىرىشىپ، — سىلدىن خۇش بولۇپ قالاي. خۇدا رازى، بەندە رازى، مۇھەممەد مۇستاپا رازى دەپتىكەن. خۇدا يولىدا بىر سېخىلىق قىلسىلا، مەندەك ئا. جىزنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلسىلا، ماڭا بىرنى بەرسە خۇدايىم سىلگە ئوننى بېرەر.

— راست دەۋاتىمەن ئابدال. بالا تاپقۇچۇمنى باشقىلارغا بېرىۋېتىپتىمەن، ساڭا باشقا بىرنى تېپىپ بېرەي.

— ماڭا سىلنىڭكى لازىم بېگىم، — دېدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان يالغاندىن يىغلامسىراپ، — ئول خاسىيەتلىك نەر. سىلنى باشقىلارغا بېرىۋەتكەنلىكىڭىزگە ھەرگىز ئىشەنمەيمەن. مەھرەم چىلىق — چىلىق تەرلەپ كەتتى.

مەھرەمنىڭ ۋۇجۇدىنى تەشۋىش، ۋەھمە باستى.

مەھرەم بۇ مۇدەھىش تەڭقىسلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئەتراپقا ئالاڭلاپ قارىدى.

مەھرەمنىڭ يۈرىكىنى مىڭلاپ ھەرە چېقىشقا باشلىدى.

مەھرەمنىڭ گېلى قۇرۇپ كەتتى.

مەھرەم كۈلەلمىدى، كېكەچلىدى.

— ئىشەنگىن، راستتىنلا يوق.

— ئەمەسە ئاچسىلا كۆرۈپ باقاي بېگىم.

مەھرەمنىڭ كۆز ئالدى قاراڭغۇلاشتى، كالىسىغا جاۋاب بەرگىدەك پىكىر كەلمىدى، ياردەم تەلەپ قىلىپ ئەتراپىدىكى ھەمراھلىرىغا ئىلتىجالىق كۆزلىرىنى تىكتى، ھەمراھلىرى سالا قىلالمايتتى.

ھەمراھلىرى سالا قىلسا سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئويۇن-
نىڭ تەرتىپىنى بۇزدى دەپ غەزەپ قىلاتتى، كالىسىنى ئالاتتى.
شۇڭا ھېچكىمدە بۇ سالغا ئارىلاشقۇدەك جۈرئەت يوق ئىدى.

ھەمراھلىرى مەھرەمنىڭ بېشىغا سايە تاشلاپ تۇرغان بالا -
قازا بىلەن كارى بولماي سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا بولۇشۇشقا،
مەھرەمگە نەسبەت قىلىشقا كىرىشتى:

— ھاجەتمەنىڭ ھاجىتىنى راۋا قىلىش ساۋاب.

— ئابدالنى ئاڭۇمىد قويىمىسلا.

— تىلىگەن نەرسىسىنى بېرىۋەتسىلە.

— پىخسىقلىق قىلمىسلا.

— بار نەرسىنى يوق دەپسە يامان بولىدۇ.

— تايىنلىق يوق بولۇپ كېتىدۇ.

— گۇناھ بولىدۇ.

— راستتىنلا يوق بولسا، ئېچىپ باقسىلا كۆرۈپ باقايلى.

ئۇمىدى ئۈزۈلگەن مەھرەم خاننىڭ ئالدىدا موڭكىدە يۈكۈن-
دى، كۆزىگە ياش ئالغىنىچە يالۋۇردى:

— ئانھەزىرىتىمدىن گۇناھمنى تىلەيمەن، شەپقەت قىلىپ

باشقا نەرسە سورىغان بولسىلا.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئويۇننىڭ ئىچىگە كىرىپ كەت-
كەندى. ئۇنىڭچە بۇ ئويۇن بەكمۇ پەيزى داۋاملىشىۋاتاتتى، شۇ
دەقىقىدە مەھرەم ئويۇننىڭ قائىدىسىنىلا ئەمەس، سۇلتان دوست-
مۇھەممەدخاننىڭمۇ خۇشال كەيپىنى بۇزغانىدى.

قاتتىق غەزەپكە كەلگەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ كۆ-
زىگە قان تولدى.

— ھوشۇڭنى يىغ ئەبگا، بۇ يەردە ئانھەزىرىتىم يوق، ئالدىڭ-
دىكىسى شەمسىدىن ئابدال، ھاجەتمەن تىلەمچى.

مەھرەم ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى.

— خۇش بولۇپ قالاي، شەپقەت قىلسىلا ئالىپلىرى...

— قانداق ئابدال، داۋۇت ئابدال، ئىسكەندەر ئابدال، — دەپ

ۋارقىردى دوستمۇھەممەدخان مەھرەمنىڭ يېلىنىشىغا پەرۋا قىلماي.

سورۇندىكىلەرنىڭ ئۆز ئىسمىدىن باشقا ئابداللىق ئىسمى بار ئىدى، ئىسمى ئاتالغان ئەمىرلەر دەس ئورنىدىن تۇردى.

— لەبەي شەمسىدىن ئابدال. نېمە ھاجەتلىرى باركىن؟ — مۇنۇ پىخسىق بەگ بىز ئابداللارنى كۆزگە ئىلماي، ئىل-

كىدە بار نەرسىنى يوق دەپ تۇرۇۋالدى. قاراپ بېقىڭلار، راستتىنلا يوق بولسا مەيلى، ئەگەر بار بولسا كېسىپ ئېلىپ بې-

رىڭلار. — ئابداللار ئابداللارنىڭ قاياشى، پەرمانىڭنى ئورۇنلايمىز شەمسىدىن ئابدال.

ئەمىرلەر يوپۇرۇلۇپ كېلىپ مەھرەمنى يەرگە باستى، ئاندىن ئىشتىنىنى سالدۇرۇپ تۇرۇپ دوستمۇھەممەدخانغا قارىدى.

— سەن تىلىگەن نەرسە بار ئىكەن شەمسىدىن ئابدال، بۇ پىخسىق يالغان ئېيتىپتۇ.

— ئۆتۈنۈپ قالاي، ئۇنداق قىلماڭلار، رەھىم قىلىڭلار. خان ئالىيلىرى رەھىم قىلسىلا.

مەھرەم نالە قىلاتتى، لېكىن ئۇنىڭ زارىغا ھېچكىم پەرۋا قىلمايتتى، دوستمۇھەممەدخانغا ئەگىشىپ تەڭ ھېجىيىشاتتى.

— بالا تاپقۇچى بارمىكەن؟ — دېدى دوستمۇھەممەدخان. — بار ئىكەن شەمسىدىن ئابدال.

— ئەمىسە كېسىڭلار. — ساڭا قانچىلىك لازىم شەمسىدىن ئابدال؟ ھەممىسىمۇ، بېرىممۇ؟

— باشتا ئۆز رازىلىقى بىلەن بەرگەن بولسا ئۇچىدىن ئالات-تىم، يالغان سۆزلەپ پىخسىقلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن تۈۋىدىن تولغاچ كەس، تايىنلىق يوق بولسۇن.

— ئۈستىرا! — دەپ تۈۋلىدى ئەمىرلەردىن بىرى. — سورۇندا ئولتۇرغان خاننىڭ خاس ساتىرىشى دەرھال قويىد-

دىن ئۈستىرنى ئېلىپ تەڭلىدى.

— مەن تۇتۇپ تۇرماي، ئۆزۈڭ كەس!

ساتىراش خاننىڭ كۆزىگە بىر دەقىقە قاراپ تۇردى. خاننىڭ پەرۋاسىز تۇرغىنىنى كۆرۈپ، بىچارە مەھرەمنىڭ زەكرىنى تۇۋدى. دىن شارتىدە كېسىۋەتتى. مەھرەم جان - جەھلى بىلەن پەرياد كۆتۈردى - دە، شۇ ھامان ھوشىدىن كەتتى.

— خۇرجۇنۇمغا سال، — دېدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ساتىراشقا دولىسىدىكى خۇرجۇننى تەڭلەپ.

قورقۇپ پۇت - قولىدا جان قالمىغان خىزمەتكارلار يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە ھوشىدىن كەتكەن مەھرەمنى كۆتەر - كۆتەر قىلىپ ئوردا شىپاخانىسىغا ئېلىپ ماڭدى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مەمنۇنلۇق بىلەن كۈلۈپ قويۇپ سورۇن ئەھلىگە قارىدى.

— بولدى. ئابدال ئويۇنى بۈگۈن مۇشۇنچىلىك بولسۇن. ۋاھ، بۈگۈن ئەجەب قىزدى - ھە، بۇ ئويۇن.

ئەمىرلەر ئالمان - تالمان كېلىپ ئۆز ئورۇنلىرىدا ئولتۇرۇشتى. ئويۇننىڭ تەرتىپى بويىچە ئەمدى جازا، مۇكاپات بېرىلەتتى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ھەر قېتىملىق ئويۇننى مۇشۇ يوسۇندا ئاخىرلاشتۇرۇشنى ياخشى كۆرەتتى. شۇ تاپتا ئەمىرلەر - نىڭ ۋۇجۇدىنى يەنە قايتىدىن ۋەھىمە - ھاياجان چۇلغىۋالغانىدى. ئۇلارنىڭ ھاياجانلىنىشىدىكى سەۋەب، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئىنئامنى تولىمۇ سېخىلىق بىلەن بېرەتتى. كىمدىكىم ئىنئامغا نائىل بولۇپ قالسا خېلى كۆپ ئالتۇن - كۈمۈشكە ئېرىشەتتى. ۋەھىمىگە چۈشۈشىدىكى سەۋەب، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئا - دەمنىڭ خىيالىغا كەلمەيدىغان تۈرلۈك - تۈرلۈك جازالاش ئۇسۇل - لىرىنى ئويلاپ تاپاتتى. جازاغا ئۇچرىغۇچى ئۆزىنى قانداق قارا قىسمەتلەرنىڭ كۈتۈپ تۇرغانلىقىنى بىلمەيتتى. جازا ھۆكۈم قىلىپ سورۇندىكى قايسىبىر نەس باسقانىنى ئۇرۇپ - دۈمبالاتمە - خان، قۇلاق - بۇرۇنلىرىغا ئەن سالدۇرمىغان - ھە؟! يەنە تېخى،

ئۇلارنىڭ غۇرۇرىغا تېگىدىغان بەتقىلىق چارىلەرنى ئويلاپ تېپىپ، مەسخىرە قىلىپ كۆڭلىنى خۇش قىلمىغان — ھە؟! مەسىلەن، جازالانغۇچىنى ئىنئاملانغۇچىنىڭ كاسسىغا سۆيىدۈرۈش ياكى جازالانغۇچىنىڭ دۈمبىسىگە يەنە بىرنى ھاڭگىچلاپ ئارتىلىدۇ. رۇش، قىپپالنىڭاچلاپ ئۇسسۇل ئوينىتىش، دۈم يېتىپ تۇرۇپ ئا- ياللارنى دوراپ غەمزە قىلىش... ۋەھاكازالار...

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئاللىقانداق ئەبجەش تۇيغۇلاردا خۇدۇكسىرەپ ئولتۇرغان مەھرەملىرىگە تەكشى بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن خاس ساتىرىشىنى توۋلىدى.

— مەتباقى ساتىراش.

— لەببەي ئانھەزىرىتىم.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان خەزىنىچى بەگكە قارىدى:

— سىقىمى تولغىدەك تىللا ئىنئام قىلىنسۇن!

خەزىنىچى بەگ خىزمەتكارلارنى بۇيرۇپ بىر پەتنۇس تىللا ئەكەلدۈردى. خۇشاللىقتا ھاياجانلانغان ساتىراش ئوڭ قولىنىڭ بارماقلىرىنى يوغان ئېچىپ بىر سىقىم تىللانى ئالدى — دە، چاق- قانلىق بىلەن قوينىغا سېلىپ مىننەتدارلىقىنى بىلدۈردى:

— قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىزنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا.

— جاي ئالسۇنلار.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان سورۇن ئەھلىگە تەكشى بىر قا- رىۋەتكەندىن كېيىن نەزەرىنى يەنە خەزىنىچى بەگكە يۆتكىدى.

— خەزىنىچى بەگ!

— لەببەي قىبلىگاھىم.

خەزىنىچى بەگ تەشۋىش ئىلكىدە سورۇننىڭ ئوتتۇرىغا كەل- دى. شۇ تاپتا ئۇ ئۆزىگە ئىنئام ياكى جازا بېرىلىشىنى بىلەلمەي دەككە — دۈككىگە چۈشۈپ قالغانىدى.

كۆڭلىدىن ئاللىقانداق بىر خىيال كەچكەن دوستمۇھەممەد- خان خىرىلداپ كۈلۈۋەتكەندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— سىلى بايا ئابدىل ئويۇنىدا تولىمۇ سۇسلىق قىلىدىلا،

شۇڭلاشقا جازاغا تەييارلانسۇنلار.

— خان ئالىيلرنىڭ ئىلتىپاتىغا ھەشقاللا، — دېدى خان. نىڭ قانداق جازا ئويلاپ تاپقانلىقىنى بىلەلمىگەن خەزىنچى بەگ بەقمەدەك قىزىرىپ.

مۇشۇنداق تايىنى يوق تاماشا ئۈچۈن خەزىندىكى ئالتۇنلار. نىڭ بەھۋەدە سەرپ بولۇپ كەتكىنىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى، لېكىن ئۇ بۇنى توسۇشقا ئامالسىز ئىدى.

— كېلىڭلار، خەزىنچى بەگنى مایاقلتىڭلار!

جازانى ئاڭلاپ خەزىنچى بەگنى سوغۇق تەر باستى، پۇت — قولدا جان قالمىدى. مایاقلتىش جازاسىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. مایاقلتىش جازاسىدا دانىمۇدانە قىلىپ قۇرۇتۇپ تەييارلانغان قوي مېيىنى جازالانغۇچىنىڭ مەقتىگە بىر تال — بىر تالدىن تىنقىلاتتى، تاكى جازالانغۇچى ئوسۇرۇپ مایاقلنى چىقىرىۋەتمىگۈچە جازا داۋاملىشىتتى.

ئەمىرلەر يۈگۈرۈپ كېلىپ خەزىنچى بەگنىڭ ئىشتىنىنى سالدۇرۇپ دوڭغايىتى، ئاندىن خىزمەتكارلار ئېلىپ كەلگەن مایاقلنى مەقتىگە تىنقىشقا باشلىدى. جازا قائىدىسى بويىچە جازالانغۇچى قوينى دوراپ مەرەپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى. شۇڭا خەزىنچى بەگ توختىماي مەرەپتى، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان كۈلۈپ تېلىقىپ قالغانىدى، باشقا ئەمىرلەرمۇ ئۇنىڭ كۈلكىسىگە كۈلكە قاتتى. جازا ئىجرا قىلغۇچىلار خىرىلداپ كۈلگىنىچە جازانى ئەس-تايىدىلىق بىلەن بېجىرەتتى. چۈنكى، ئازراقلا سۇسلۇق قىلسا ياكى جازالانغۇچىغا ئىچ ئاغرىتسا جازا شۇنىڭ بېشىغا كېلەتتى.

— مایاقلدىمۇ؟ — سورىدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان كۈلكىدىن ياش چىقىپ كەتكەن كۆزلىرىنى سۈرتۈپ تۇرۇپ. — ياق، تېخى مایاقلىمىدى، — دېدى جازا ئىجرا قىلغۇچىلار.

— بۇ قوچقارنىڭ پۈرۈكى بەك چىڭ ئوخشايدۇ.

— تېزرەك مایاقلۇۋەتسىلە خەزىنىچى بېگىم، — دېدى يەنە
بىرى.

— مایاقلغىچە كەپلەڭلار، — دېدى دوستمۇھەممەدخان.
يەل قويۇۋېتىش ئۈچۈن توختىماي ئىنجىقلىغان خەزىنىچى
بەگنىڭ كۆزلىرىدىن ياش چىقىپ كەتكەنىدى، جازا ئىجرا قىلغۇ-
چىلار بولسا رەھىمسىزلىك بىلەن مایاق كەپلەيتتى. مایاق كەپلە-
گەچ چاقچاق قىلىشاتتى.
— ھاي ئېھتىيات قىلسىلا، قوللىرى كىرىپ كەتمسۇن،
پۇراپ قالدۇ.

— پۇراپ قالسا ھېچ گەپ يوق، لېكىن خەزىنىچى بېگىم بۇ-
زۇلۇپ كەتسە چاتاق.

— ئول چاغدا مایاقلنىڭ ئورنىغا باشقا نەرسە...

— چاقچاقنى بولدى قىلسىلا.

خەزىنىچى بەگ ئىنجىقلاپ يۈرۈپ مىڭبىر بالالىقتا «تارت»
قىلىپ ئوسۇرۇۋەتتى. شۇ ھامان كەپلەنگەن مایاقلارنىڭ ھەممىسى
ئېتىلىپ چىقتى.
— مایاقلدى، مایاقلدى، — دېدى ئەمىرلەر قاقاھلاپ كۈ-
لۈشۈپ.

— شاراب كەلتۈرۈڭلار، — دېدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان
ھاردۇقى چىققاندا بولۇپ.

بىكاۋۇل ئەمىر خىزمەتكارلارنى جورۇپ ئالدىراش داستىخان
راسلاشقا كىرىشتى. ئۇنىڭغىچە خاس شارابچى ئالتۇن جامغا شاراب
قۇيۇپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا ئېھتىرام بىلەن تۇتتى.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئەمدى سەۋر - تاقتى توشقا-
ندى. ئۇ ئاستا كېلىپ خانغا سالام بەردى.
— قىبلىگاھىمغا مەلۇم بولغاي.

باياتىن بېرى ئويۇننىڭ قىزىقچىلىقى بىلەن بولۇپ كەتكەن
سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى كۆرمىگە-
ندى.

— بۇرۇنراق كەلگەن بولسىلا بولماسمىدى جانابى ئەمىر كە -
بىر. تولىمۇ قىزىق تاماشىنى كۆرەلمەي قالدىلا - دە، خەيرىيەت،
كەلسە، ئويۇندا رىزقىلىرى بولمىغان بىلەن شارابتا رىزقىلىرى
بار ئىكەن. كېلىڭلار، ئەمىر كەبىرگە شاراب تۇتۇڭلار، — دوست -
مۇھەممەدخان بىر چەتتە قاراپ تۇرغان ئوردا سازەندىلىرىگە
ۋارقىردى، — نېمىگە قاراپ تۇرىسىلە، باشلاڭلار نەغمىنى!

سازلىرىنى تەڭشەپ تەق بولۇپ تۇرغان سازەندىلەر دەرھال
نەغمە قىلىشقا كىرىشتى. ئەمدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا گەپ
قىلىشقا پۇرسەت قالمىغانىدى. سازەندىلەرنى توختىتىپ خانغا مە -
لۇمات يوللاشقا جۈرئەت قىلالمىدى. خان بىر شاراب ئىچىشكە
باشلىسا تەڭ كېچىگىچە توختمايدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى.
بۇ يەردە تۇرۇۋەرسە بىھۇدە ئاۋارە بولاتتى. قاتتىق ئۈمىدسىزلىككە
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاستا ئورنىدىن تۇردى - دە، خاننىڭ كۆ -
زىگە چېلىقماسلىققا تىرىشىپ سورۇندىن چىقىپ كەتتى.

تويۇقسىز ئۇنىڭ يادىدىن ئاكىسى سانىز مىرزىنىڭ سۇلتان
دوستمۇھەممەدخان توغرىلۇق دېگەن گېپى كەچتى:

«خان كىچىك بالا ئەمەس... ئەر يەتكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە
تەلۋىلىكتە ئۇچىغا چىققان بىر ئادەمنى ئۆگەنگەن خۇيىدىن تو -
سۇماق ئۈنچە ئاسان ئەمەس... خان ئالىيلىرى تەلۋىلا ئەمەس،
قىپقىزىل ساراڭ بولۇپتۇ. نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەي -
دۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە باشقىچە يول تۇتۇپ كۆڭۈلنى خاتىرجەم قىل -
غىنىمىز ئەۋزەل...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۇلۇغ - كىچىك تىندى.

«خان ئالىيلىرى سەلتەنەتنى مانا مۇشۇنداق سوراپ ئۆتەرمۇ؟
بۇنداق خاننىڭ تەختتە ئولتۇرغىنىنىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۆزىنىڭ خىيالىدىن ئۆزى چۆچۈپ
كەتتى، ئەتراپقا خۇدۇكسىرەپ قارىدى. ھەئە، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى
بىزارلىق، ئۈمىدسىزلىك تۇيغۇلىرى چىرمىۋالغانىدى.

ئاتۇش ۋادىسى.

كۈز قۇياشىدىن قانغىچە نۇر ئېمىپ باشقىچە گۈزەللىشىپ كەتكەن قايراق^① بوستانلىقى خۇددى رەسىدە بولغان قىزدەك ئا - دەمنىڭ زوقىنى كەلتۈرەتتى. مىڭ نۆكەرنىڭ ھەمراھلىقىدا كەل - گەن سانىز مىرزىنىڭ بۇ يەردە چېدىر - بارگاھ تىككىنىگە ھەپتە بولاي دەپ قالغانىدى. قارىماققا ئۇ ئوۋ ئوۋلاپ كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن كەلگەندەك كۆرۈنەتتى، ئەمما ھەپتىدىن بېرى بىر قېتىم - مۇ شىكارغا چىقىپ باقمىدى، كۈنلىرىنى قايراق تۇرسى ئىبرا - ھىم بەگ يەتكۈزۈپ بەرگەن پاقلان، جەرەن، قىرغاۋۇل... گۆشلىد - رىدە قىلىنغان كاۋاپلارنى يەپ، يېڭىدىن ئېچىتىلغان قىمىز لارنى ئىچىش بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتاتتى. يەپ - ئىچىشتىن زېرىكسە ھەي - ۋەتلىك دارتاغ ئېتىكىدىكى بۇ قەدىمىي بوستانلىقنى گاھ ئاتلىق، گاھ پىيادە سەيلە قىلاتتى. كۈزنىڭ شەپسىنى بېرىپ يوپۇرماق - لىرى سارغىيىشقا باشلىغان دەل - دەرەخلەر، تېخى يىغىشقا ئۇل - گۈرمىگەن زىرائەتلەر، جىرالاردىن ئېتىلىپ چىقىپ شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان بۇلاق سۇلىرى، يانباغرىدىكى ياپپېشىل يايلاقلار، غەمىسىز ئوتلاپ يۈرگەن كالا - قوي پادىلىرى، يىلقىلار توپى، چو - پانلارنىڭ يېقىملىق ناخشىلىرىدىن زوق ئالاتتى. گېزى كەلگەندە ئاق كۆڭۈل، تۇز، ئەمما تولىمۇ ئىشچان قايراقلىقلار بىلەن ئاندا - ساندا پاراڭمۇ سېلىشىپ قوياتتى. ئۇ سەيلىگە چىققاندا يەرلىك ئاھالىنى چۆچۈتۈۋەتمەسلىك ئۈچۈن ئون نەچچە نۆكەر ئەگەشتۈ - رۈۋالغان، شۇلارنىمۇ ئۆزىدىن ئىككى - ئۈچ يۈز قەدەم ئارىلىق

① قايراق — ھازىرقى ئۈستۈنئاتۇشتىكى يۇرت ئىسمى.

قالدۇرۇپ مېڭىشقا بۇيرۇغانىدى. شۇڭلاشقا قايراقلىقلار خۇش - خۇي، كىچىك پېئىل بۇ ئەمىردىن ئانچە تارتىنىپ كەتمەيتتى. سانىز مىرزا شۇ كۈنلەردە كىمىندۇر تەقەززالىق بىلەن كۈ - تۇۋاتتتى. پات - پات تەقەززالىق بىلەن دار تېغىنىڭ ئىچكىرد - سىدىكى نامەلۇم، سىرلىق تاغ تىزمىلىرىغا نەزەر تاشلايتتى، كۆڭلىدە ئاللىنىپمىلەرنىدۇر مۇلاھىزە قىلاتتى. خىيالچان كۆزلى - رىدە گاهى سۇس كۈلكە جىلۋە قىلسا، گاهى ھەسرەت بالقىيتتى، ئۇلۇغ - كىچىك تىناتتى.

«...كېلىدىغان قارايدىن ئۆتۈپ كەتتى، ياكى ئۆزگىرىپ قالدىمىكىن؟ قەشقەرگە كېلىشكە ئىشەنچ قىلالىدىمىكىن؟ مۇم - كىن ئەمەس. ئىشەنچ قىلالىمىسا، بىلدۈرگەن ساداقىتىمگە شۈبھى - لەنگەن بولسا «بارمەن» دەپ مەكتۈپ ئەۋەتمەس، ۋەدە بەرمەس ئى - دى. راست، تاغ يوللىرى تۈزگە ئوخشىمايدۇ، ماڭماق مۇ تەس. يەنە بىرنەچچە كۈن تەخىر قىلاي، كېلىپمۇ قالور... ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا نېمىش بىلەن مەشغۇلكىن؟...»

يېقىن ئەتراپتىن دۈكۈرلىگەن ئات تۇپقىنىڭ ئاۋازى سانىز مىرزانىڭ خىيالىنى ئۈزۈپ قويدى. ئۇ خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ شەپە چىققان تەرەپكە قارىدى، يەتتە - سەككىز ئاتلىق كىشى ئۇ - دۇل ئۇنىڭغا قاراپ كېلىۋاتاتتى، ئاتلىقلارنى تونۇپ چىرايىغا سۇس كۈلكە يۈگۈرتتى.

«بۇلار قانداق خەۋەر ئېلىپ كەلدىكىن؟ ئالىيلىرى بىلەن ئۇچرىشالغانىدۇ؟...»

ئاتلىقلار ئەللىك قەدەمچە ئارىلىق قالغاندا تىزگىنلىرىنى تارتىشتى - دە، ئاتلىرىدىن سەكرەپ چۈشۈپ، سانىز مىرزانىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئەمىر جانابلىرىغا ئېھتىرام بول - غاي.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى سانىز مىرزا نۆكەرلىرىد - نىڭ سالامىنى ئىلىك ئېلىپ، ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ئاللىقانداق بىر

جاۋابقا نەقەززا بولۇۋاتقانلىقى چىقىپ تۇراتتى. — مەلۇم بولغاي، — دېدى نۆكەر بېشى، — يۈنۈسخان ئا-
لىلىرى كېلىۋاتىدۇ.

سانىز مىرزا ئالدىراپ سورىدى:

— ئۇلار ھازىر نەدە؟

— بىز يۈنۈسخان ئالىلىرى بىلەن مايىمۇنتاشتا ئۇچراش-
قان. پەممىچە ھازىر تېتىر تەۋەسىگە كەلدى ئەتىمالىم.

— نېمانچە ئاستا، يۈك - تاقلىرى جىقمۇ ياكى ھەمراھلى-
رىمۇ؟

— بەش يۈزدەك نۆكىرى بىلەن كەلگەندەك قىلىدۇ. يەنە
بىرقانچە ئەمىرلىرىمۇ بار، ئۇزاق يولدا ئات - ئۇلاغلىرى ھېرىپ
قالغان چېغى. شول سەۋەبتىن يول ئاۋۇمىغان بولسا كېرەك، بىز
جانابلىرىغا خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئالدىراپ ياندۇق.

سانىز مىرزا بىرىپەس ئويلىنىپ تۇرۇۋالدى.

— ئۇنداقتا ئەتە ئاش ۋاقتىغىچە يېتىپ كېلەلگۈدەك —
ئۇ نۆكەرلىرىگە قاراپ بۇيرۇق قىلدى، — چاپا تارتىڭلار، بېرىپ
ئارام ئالسۇنلار.

نۆكەرلەر سانىز مىرزا بىلەن خوشلاشتى، ئاندىن ئاتلىرىغا
مىنىپ چېدىرگاھلىرىغا قاراپ كېتىشتى.

سانىز مىرزانىڭ ۋۇجۇدىنى بىردىنلا ھاياجانلىق خىياللار
چىرمىۋالدى.

«...يۈنۈسخان ئالىلىرىنىڭ كەلگىنى بەك ياخشى بولدى.
ئەمدى ئۇنىڭ بىلەن يۈز تۇرانە مۇلاقاتتا بولۇپ، بۇندىن كېيىنكى
ئىشلار توغرىلۇق كەڭتاشا مەسلىھەت قىلىۋالدىغان بولىدۇم.
ئاۋۋال يۈنۈسخان بىلەن بىر قارارغا كېلىۋالغاندىن كېيىن، ئاندىن
ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا ئالدىرىماي چۈشەندۈرۈپ قايىل
قىلارمەن، بەلكىم ئۇمۇ زىيادە كاجلىشىپ تۇرۇۋالماس. ئايغاق -
چىلارنىڭ يەتكۈزگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، ئۇمۇ سۇلتان دوست -
مۇھەممەدخاندىن بىزار بولۇشقا باشلىغان ئوخشايدۇ. ئول تەلۋە

سۇلتان ئۇنى ۋايداد دېگۈزمىگەن بولسىمۇ، بۇرنى - قۇلىقىغىچە تويغۇزۇۋەتكەندەك قىلىدۇ، ئەۋەتكەن مەكتۇپلىرىدىنمۇ ئۇنىڭدىن قاتتىق ئۈمىدسىزلىكىگە ئىلھام تاپىدۇ. ئەسلىدە دوستمۇ - ھەممەدخانغا ئۇنچىۋالا ساداقەت بىلدۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. يۇنۇسخان ئالىيلرىمۇ مۇشۇ تەخت - سەلتەنەتنىڭ قانۇنلۇق مىراسخورى ئەمەسمۇ. ئۆز ۋاقتىدا جەننەتماكان ئاتام قاندىنى بۇزۇپ ئۇنىڭ ئورنىغا ئىنىسى سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىيل - رىنى تەختكە ئولتۇرغۇزىمىغان بولسا، تەختتە يۇنۇسخان ئالىيل - رى ئولتۇرغان، سەلتەنەتكە پاسىبان بولغان بولاتتى. مەرھۇم ئا - تاممۇ كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئاغزىدىن چىقارمىغان بىلەن كۆپ پۇ - شايىمان يېدى، ھەسرەت چەكتى. ھەر ھالدا سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىيلرى خېلىلا ئىنساب، ئادالەت بىلەن يۇرت سورىغانىكەن. ئۇنىڭ ئوغلى بولمىش مۇنۇ بەتقىلىق، تەلۋە سۇلتانچۇ؟ ئادەم سى - ياقلىق توڭگۇز بولۇپ چىقتى. يەيدۇ، ئىچىدۇ، ئوينىيدۇ، سەل - پەللا خۇيى تۇتسا غەزەپلىنىدۇ، چاپىدۇ. نەزەرىدە ئادەم بىلەن ھايۋاننىڭ پەرقى يوق، نە تۆھپىكار ئەمىر، نە ئاتا يوللۇق مەھ - رەم، نە ساداقەتمەن سەركەردىنىڭ مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلمايدۇ. سەلتەنەت، ئاۋام بىلەن تېخىمۇ كارى يوق...»

سانىز مىرزا خىيال سۈرگەچ بارگاھقا قاراپ ماڭدى. شۇ تاپ - تا ئۇ يۇنۇسخاننى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن قىلىدىغان تەييارلىقلارنى كۆزدىن كەچۈرۈشنى كۆڭلىگە يۈكتى.

بۈگۈن تاڭ قۇياشى دارتاغ ئېتىكىنى باشقىچە نۇرلاندۇرۇۋەت - تى، ئۇنىڭ جامالىدىن تۆكۈلۈۋاتقان نۇر - زىيا قايراق دالىسىد - دىكى بارلىق گىياھلارنىڭ مەڭزىنى مېھرى بىلەن سۆيەتتى. بار - گاھ ئىچى پاكىز تازىلانغان، بارگاھ دەرۋازىسىنىڭ سىرتىدىن بەش يۈز قەدەم ئارىلىقتا سېلىنغان قىپقىزىل پايانداز تاكى بارگاھنىڭ

تۆرىگە تىكىلگەن ھەشەمەتلىك سەر چېدىرنىڭ ئالدىغىچە سوزۇل-
غانىدى. بىكاۋۇل بەگ چېدىرى ئالدىغا ئېسىلغان داسلاردا ئاي،
موزاي، قوي گۆشلىرى قايناۋاتاتتى. كاۋاپدانلاردا ئۆرۈك ئوتۇن-
نىڭ چوغلىرى يېلىنجايتتى؛ قوزا، ئوغلاق، قىرغاۋۇل، كەكلىك-
لەرنى پۈتۈن كاۋاپ قىلىش ئۈچۈن ئالايتەن سېلىنغان تونۇرلار-
غمۇ ئوت يېقىلغان بولۇپ، يۇلغۇن شاخلىرى گۈرۈلدەپ كۆيۈۋا-
تاتتى. ئۈستىلار توغرالىغان جەرەن، كېيىك گۆشلىرىنى زىخقا تار-
تىش، ئۇن، تۇخۇم ۋە تەم - پۇراق كىرگۈزگۈچى دورا - دەرەك-
لەردىن قىلىنغان شىرلاردا قوزا، ئوغلاق، قىرغاۋۇل، كەكلىك
گۆشلىرىنى شىرلاش بىلەن ھەلەك ئىدى. قايراق تۈرە بېگى
ئىبراھىم بەگ كوزا - كوزىلاردا قىمىز - شارابىلارنى، تاۋاق -
تاۋاقلاردا قېتىق - قايماقلىرىنى، كاجۇۋۇلاپ ئۈزۈم، شاپتۇل، ئانار،
تاغارلاپ قوغۇن - تاۋۇز ۋە ئاللىقانداق ھۆل - قۇرۇق يەل - يې-
مىشلىرىنى، تەڭلە - تەڭنىلەردە بوغۇرساق، پوشىكال، گۆشنى،
قاتلىما، ماي توقاچ، گىردىلەرنى ئەكىلىپ دۆۋىلىۋەتكەنىدى. ئال-
لىقاندا دۈملىنىپ بولغان پولۇ قازانلىرىدىن تارالغان مەزىزلىك
پۇراق ئەتراپىنى بىر ئالغانىدى. ھەئە، دارتاغ ئېتىكىگە جايلاشقان
قەدىمىي يۇرت قايراق، قايراق بولغاندىن بېرى بۇنچە ھەشەمەت-
لىك، بۇنچە كاتتا زىياپەتنىڭ تەييارلىقىنى كۆرۈپ باقمىغانىدى.
ھايال ئۆتمەي دۇنار، راۋاب، تەمبۈر، قالدۇن، ساتار، غىجەك،
نەي، ناغرا - سۇنئاي، داپ... قاتارلىق سازلارنى كۆتۈرۈۋالغان ئون
نەچچە سازەندە يېتىپ كەلدى.

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئىجازىتىنى ئالمايلا يۇرتىمىزنىڭ
بۇ سازەندە - مۇغەنىلىرىنى تەكلىپ قىلىپ قويدۇم. ئەزىز مېھ-
ماننى ساز - نەغمىسىز كۈتۈۋالساق جانابلىرىنىڭ ئابرويىغا،
مېھماننىڭ ھۆرمىتىگە لايىق بولماس دەپ ئويلىدىم، — دېدى
ئىبراھىم بەگ چۈشەندۈرۈپ، — جانابلىرىنىڭ كۆڭلىگە مەقبۇل
كېلەمدىكىن بىلىدىم. بۇلار ئوردا سازەندىلىرىگە يەتمىسىمۇ،
قىلغان نەغمىسىنىڭ ئۆزگىچە پەيزى بار، خالىمىسىلا ھازىرلا

قايتۇرۇۋېتىمەن.

— تولىمۇ ئەتراپلىق ئويلاپتىلا تۆرە بېگىم، — دېدى سانىز مىرزا مىننەتدار بولۇپ ۋە بىر چەتتە تارتىنىپ قاراپ تۇرغان سا. زەندىلەرگە قاراپ يېقىملىق كۈلۈمسىردى، — ئوردا سازەندىلىرى بىلەن ئەلنەغمىچىلەرنىڭ ئارىسىدا ئەلۋەتتە پەرق بار. ھەر يۈرت-نىڭ مۇغەننىلىرىنىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق پەيزى بولىدۇ ئەمەسمۇ، ۋاقتى كەلگەندە كارامىتىڭلارنى كۆرسىتىڭلار، ئەجرىڭلار ئىنئام-سىز قالمايدۇ.

— ئەمىر جانابلىرىنى زېرىكتۈرۈپ قويماي كۆڭلىنى ئاچالساق ئىنئام دېگەن شۇ، — دېدى سازەندىلەر تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ. سازەندىلەرنى كۈتۈۋالدى بەگ^① باشلاپ كەتتى. بىر چۆگۈن چاي قاينىغىچىلىك ۋاقت ئۆتكەندە نۆكەر بېشى ئالدىراپ يېتىپ كەلدى.

— مەلۇم بولغاي، يۇنۇسخان ئالىيلىرى يېتىپ كەلدى. — نەدىراق كېلىۋاتىدۇ؟

— قايراققا كىرىپ بولدى، ئەنە ئاۋۇ بەلنىڭ ئۇ تەرىپىدە. قارىسىمۇ كۆرۈنۈۋاتىدۇ ئەينى. — ناغرا - سۇنايچىلارنى چاقىرىڭلار، مېھمانلار يېقىنلاش-قاندا شادىيانىگە چالسۇن.

سانىز مىرزا گەپنى تاپىلاپ بولۇپ بارگاھتىن چىقتى. ئىبراھىم بەگ قاتارلىق بىرقانچە بەگ - تۆرىلەر ئۇنىڭغا ئەگەشتى. ئۇ يۇنۇسخاننى ئاتتىن پاياندازغا دەسسەتىپ چۈشۈرۈشنى كۆڭلىگە پۈككەندى.

ئاخىرى يۇنۇسخان بىلەن ھەمراھلىرىنىڭ قارىسى تولۇق كۆرۈندى. بىر توپ ئاتلىقلارنىڭ ئايىغى ئاستىدىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزان ئاستا - ئاستا ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈۋاتاتتى. پاياندازغا ئون قەدەمچە ئارىلىق قالغاندا يۇنۇسخان ئېتىنىڭ تىزگىنىنى تارتتى - دە، ئاتتىن چۈشۈشكە تەمشەلدى. ئۇنىڭغىچە سانىز

① كۈتۈۋالدى بەگ - مېھمانلارنى كۈتۈۋالدىغان بەگ.

مىرزىنىڭ ئىككى نۇكسىرى يۈگۈرۈپ بېرىپ يۈنۈسخاننىڭ ئېتىدە -
نىڭ تىزگىنىنى قولغا ئالدى ۋە يېتىلەپ كېلىپ باياندازنىڭ
لېۋىدە توختاتتى. يۈنۈسخان كۈمۈش ئۆزەڭگىگە دەسسەپ ئاتتىن
چۈشتى، ھاياجانلانغان سانىز مىرزا قول باغلىغىنىچە سالام بەر -
دى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ھارمىغايلا ئالىيلىرى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى يۈنۈسخان سانىز مىرزاغا
مېھرى بىلەن قاراپ ۋە غۈلچىنى كەڭ ئېچىپ كەلدى.

● ئۇلار قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. كۆرۈشكەچ ھال - ئەھۋال
سوراشتى، ناغرا - سۇنايلاردىن ياڭرىغان شادىيانە كۈي ساداسى
قايراق دالىسىنى چاڭ كەلتۈردى.

سانىز مىرزا يۈنۈسخان ۋە ئۇنىڭ ئەمىرلىرىنى سەر چېدىر -
غا باشلىدى. باشقا نۆكەرلەرنى مەخسۇس تىكىلگەن چېدىرغا
باشلاشتى.

— قېنى، تۆرگە مەرھەمەت قىلسىلا ئالىيلىرى، — دېدى
سانىز مىرزا يۈنۈسخاننى تۆردىكى ئالاھىدە راسلانغان ئورۇنغا
تەكلىپ قىلىپ.

— كەلسىلە، بىللە ئولتۇرايلى، — دېدى يۈنۈسخان.

— يوقسۇ، كەمىنلىرىنى بۇنداق بىئەدەپلىككە زورلىمىدە -
سىلا. بۇ ئورۇن خاس ئالىيلىرى ئۈچۈن راسلانغان، كەمىنلىرى
پەگادا ئولتۇرۇپ خىزمەتلىرىدە بولاي.

— ھېچ بولمىسا يېنىمدا ئولتۇرسىلا، — دېدى يۈنۈسخان، —
ئۇنداق قىلمايدىكەنلا، بۇ ئورۇندا مەنمۇ ئولتۇرمايمەن.

يۈنۈسخان شۇنداق دېگىنىچە سانىز مىرزانىڭ قولىدىن تار -
تىپ ئەكېلىپ ئوڭ تەرىپىدە ئولتۇرغۇزدى. بىللە ئېلىپ كەلگەن
ئەمىرلىرىنى سانىز مىرزانىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئولتۇرۇشقا بۇي -
رۇدى. سانىز مىرزانىڭ بەگ، تۆرىلىرىمۇ مۇۋاپىق جايدىن ئورۇن
ئېلىشتى، ئاندىن دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ پاتىھە قىلىشتى ۋە قايتىدە -
دىن ئەھۋال سوراشتى. چەبدەس يىگىتلەر ئاپتۇۋا - چىلاپچىلارنى

كۆتۈرۈپ كېلىپ مېھمانلارنىڭ قولىغا سۈ بەردى. بىكاۋۇل بەگ بىكاۋۇل يىگىتلەرنى بۇيرۇپ داستىخانغا نازۇ نېمەتلەرنى تىزىشقا باشلىدى. شورپىلار، كاۋاپلار، نان - توقاچلار، ھالۋىلار، ھەرخىل يەل - يېمىشلەر بىر ئايدىن بېرى تاغ يوللىرىدا مېڭىپ سوغۇق گۆش، تالقان، گاهىدا قۇرۇق چاي بىلەن ئوزۇقلىنىپ كەلگەن مېھمانلارنىڭ ئوبدانلا ئىشنىھاسىنى تارتقانىدى. ئاخىرىدا تاۋاق - تاۋاقلاردا پۈلۈ كەلتۈرۈلدى. پۈلۈدىن كېيىن قىمىز ئىچىلدى، پەگادىن ئورۇن ئالغان سازەندىلەر بارلىق ماھارىتىنى كۆرسىتىپ نەغمە قىلىشقا باشلىدى.

※ ※ ※

قايراقتا باشلانغان بۇ زىياپەت ئۇدا بىر ھەپتە داۋاملاشتى. سانىز مىرزا بىلەن يۈنۈسخان بىللە ئوۋغا چىقىشتى، گاهىدا پىدە يادە سەيلە قىلىشتى.

بۈگۈن سانىز مىرزا بىلەن يۈنۈسخان سەر چىدىردا يالغۇز ئولتۇرۇپ سۆھبەتكە چۈشتى.

— راستتىنلا قەشقەرگە بارمامدىلا ئالىيلىرى؟ — سورىدى سانىز مىرزا.

— ئەڭ ياخشىسى بۇ قېتىم قەشقەرگە كىرمەي، — دېدى يۈنۈسخان، — بۇ يىلچە سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننى چۆچۈتۈپ قويمايلى. ئۇ مېنىڭ قەشقەرگە كەلگىنىمدىن خەۋەر تاپسا ئېھتىدىيات قىلىپ قالىدۇ، بەلكىم ئىنىلىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزمۇ ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ. ھازىرچە دوستمۇھەممەدخان ئا-شۇنداق تاماشاسىنى قىلىپ يۈرۈۋەرسۇن. مەسلەھەتلەشكىنىمىز-دەك كېلەر يىلى يازدا سەر كەردە - لەشكەرلىرىم بىلەن تولۇق تەييارلىق قىلىپ كېلەي. ئۇنىڭغىچە سىلىمۇ باشقا ئەمىرلەر بىلەن مەسلەھەتنى راۋۇرۇس پىشۇرۇۋالغىچە تۇرسىلا. شۇ چاغدا تەختنى چىرايلىقچە بوشاتسا ئۇ بويىچە، بوشاتقىلى ئۇنىمىسا ئۇ بويىچە

ئىش كۆرەرمىز. ئەڭ مۇھىمى ئىنلىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا زىنى قايىل قىلىش. ئىككىلىرى ئوتتۇرىسىدا بىرلىك بولمىسا چوڭ ئىشلىرىمىزغا دەخلى يېتىدۇ، ئىنلىرى بىلەن ياغى قىلىشنى سىلىمۇ خالىمايدىلا ھەقىچان.

— بۇ دېگەنلىرىمۇ راست، — دېدى سانىز مىرزا ئويلانغان ھالدا، — ۋاقتى — سائىتى كەلمىگۈچە مۇددىئالىرىمىزنى ئاشكا-رىلىماي تۇرغىنىمىز مۇ ياخشى. كېلەر يىلى كۆكلەم پەسلىگىچە ئىنىم مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن يۈز تۇرانە سۆزلىشىپ كۆ-رەي، بەلكىم قايىل بولۇپمۇ قالۇر.

— گەپنىڭ راستىنى دېسەم، بۇ قېتىم بول تەسەررۇپقا يال-غۇز دېگۈدەك قەدەم كەلتۈرۈشۈم ئەمىر جانابلىرى بىلەن مۇلاقاتتا بولۇپ، ساداقىتىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈش. بۇ قانداقتۇ يول-لىغان مەكتۇپلىرىدىن گۇمانلانغىنىم ئەمەس، ساداقەت بايان قى-لىپ يوللىغان مەكتۇپلىرىغا ئۆز ۋاقتىدىلا ئىشەنگەنمەن، شۇنداقتىمۇ دەر قەمدە تۈز يېيىشىپ تولۇق كۆڭۈل توختىتىۋالاي دېدىم. بول مۇددىئايىمنى توغرا چۈشەنگەيلا، ئالدىنقى نۆۋەتلىك مەغلۇبىيەت مۇشۇنداق ئېھتىياتچان قىلىپ قويدى.

— ئالىيلرنىڭ ئازغىنە نۆكەرلىرى بىلەن شۇنچە يىراق-تىن كەلگەنلىرىنىڭ ئۆزىلا كەمىنلىرىگە ئىشەنگەنلىكلىرىنى ئىسپاتلايدۇ. شول سەۋەبتىن ئۆزۈمنى تولىمۇ بەختىيار سەزمەك-تىمەن.

— سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بۇ يىل قىش چوقۇم سەمەر-قەنتكە قايتىپ كېلىدۇ. ئىشەنچلىك مەلۇماتلارغا قارىغاندا، سۇل-تان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئەرەبىستان، ئىراققا قىلغان لەشكىرىي يۈرۈشى خېلىلا مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغاندەك. سىلىدىن يوشۇرماي-مەن، ئىلكىمدە بەش مىڭ لەشكىرىم بار. تۈركىستان، سايرام بەگلىرىنىڭ نۆكەرلىرىگە تاپانغۇم، ئۇلارنىڭ كۆمىكىنى قوبۇل قىلغۇم يوق. ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلرىدىن ئاز — تولا لەشكىرىي كۆمەك تەلەپ قىلىش خىيالىم بار.

— بۇ ئويلىغانلىرىمۇ بوپتۇ. قەشقەردە بىزنىڭمۇ نەچچە مىڭ ئۆكرىمىز بولسىمۇ، ئاقسۇدىكى خان لەشكەرلىرىگە سەل قاراشقا بولمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۈچ قورغىنىدا، كۇچاردا يەنە بىر بۆلۈك خان لەشكەرلىرى بار. ھەر ھالدا ھازىرلىقىمىز پۇختا بولغىنى ياخشى.

يۈنۈسخان قايراقتا يەنە بىر ھەپتە تۇردى، سۇتۇق بۇغراخان مەقبەرىسىنى تاۋاپ قىلدى.

— ئەمەسە ئىشلار شۇنداق بولسۇن، — دېدى ئۇ سانىز مىرزا بىلەن خوشلىشىۋېتىپ، — كۆكلىم بىلەن تەڭ بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىمنى تەقلەپ خەۋەرلىرىنى كۈتمەن. ئۇلار بىر - بىرىگە ئېزگۈ تىلەكلىرىنى بىلدۈرۈشۈپ خوشلاشتى.

قەشقەرگە قايتىپ كەلگەن سانىز مىرزا بىر تەرەپتىن خو- تەن، چەرچەن، لوپ، تارىم، چالاش، ئۈچ ئەمىرلىرىگە ئىشەنچلىك ئادەملىرىنى ئەۋەتىپ مۇددىئاسىنى بىلدۈردى. يەنە بىر تەرەپتىن ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا يۈنۈسخان بىلەن كۆرۈشۈپ قىلىشقان مەسلىھەتلىرىنى تەپسىلىي بايان قىلىپ خەت يازدى ۋە ئۇنى ئىمكان بار قەشقەرگە بىر كېلىپ كېتىشكە تەكلىپ قىلدى. ھەرقايسى ۋىلايەتلەرگە ئەۋەتكەن مەھرەملىرى ئۇنىڭغا ئارقا - ئارقىدىن خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان- دىن پۈتۈنلەي رايى قايتقان بۇ ئەمىرلەر سانىز مىرزانىڭ يۈنۈس- خاننى موغۇلىستان تەختىگە ئولتۇرغۇزۇش تەكلىپىگە ئاۋاز قوش- قاندى. پەقەت ئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزدىنلا تېخىچە جاۋاب كەلمەيۋاتاتتى. سانىز مىرزا ئىنىسىنىڭ بىر قارارغا كېلەلمەي ئىككى تايىن بولۇپ قالغانلىقىنى پەملىدى - دە، يەنە مەكتۇپ يېزىشقا تۇتۇندى:

«...قەدىرلىك ئىنىم، يازغان خېتىمنىڭ جاۋابىمىز قېلىۋاتقانلىقىنىڭ سەۋەبى كەمىنە ئاغىلىرىغا بەش قولىداك ئايان. سىلى شول تاپتا قاتتىق تېغىرقاپ قېلىۋاتىدىلا، گەرچە ئىستېداتىمىز، تەلۋە، زالىم خاندىن قاتتىق رايىلىرى يانغان، ئۇنى ياخشىلىق، ئادىللىق، پەزىلەتكە يېتەكلەشتىن ئۈمىدلىرى ئۈزۈلگەن بولسىمۇ، ۋۇجۇدلىرىدىكى ساداقەت، ۋاپا سىلىنى يەنىلا تىرىشىپ كۆرۈشكە ئۈندەۋاتىدۇ. ئەل-ئەتتە، ساداقەت ئىنساننىڭ ئەڭ كاتتا پەزىلىتىدۇر، لېكىن ئۈنمۇ ھەقىقىي ئىستېدات، ھېكمەت، پەزىلەت ئىگىسىگە كۆرسىتىش كېرەك. ھاياسىز، پەزىلەتسىز خانغا كۆرسەتكەن ساداقەتنىڭ قۇمغا سۇ چاچقانچىلىكىمۇ پايدىسى بولماس، ئەقىللىق كىشى مۇنۇ ئىشلارغا يول قويماسلىقى كېرەك، يەنى: زۆرۈر ئىشنى ئارقىغا سۆرمەسلىك؛ يېقىن، سىنالغان دوستىنى رەنجىتمەسلىك ۋە كۆرسەتكەن توغرا مەسلىھەت، تەكلىپىنى قوللاش؛ ئادالەتسىز، بەتخۇي، قارا كۆڭۈل كەشسىدىن ھەرقاچان ئېھتىيات قىلىش؛ ھايالىق، ئىپپەتلىك خاتۇننى قولدىن بەرمەسلىك؛ گۇناھى كەبىرلەرگە يول قويماسلىق؛ زالىم، خۇنرۇزغا يانتايلىق بولماسلىق، بۇ ئىشلارنىڭ ھەرقاندىقىغا سەل قارالسا كىشىگە پۇشايمان كەلتۈرىدۇ.

بەلكىم سىلى مېنى ۋە دەسىدە تۇرمىدى دەپ رەنجىپ قالغانلا، لېكىن سەۋرىنىڭمۇ چېكى بولىدۇ. گەرچە ئىككىدىن بىرى ئاتىدىن تۆرەلگەن بولساقمۇ، ئاللاھ ئىگەم سىلىنى تولىمۇ سەۋرلىك ياراتقانكەن. شۇنداق، سەۋر قىلىش پەزىلەتلىك، ئەمما غەزەپكە كېلىشىمۇ يېڭىلىكتۇر. زىيادە سەۋر - تاقەت كىشىگە گامھدا زىيان كەلتۈرىدۇ. ئەسلىدە كەمىنە ئاغىلىرىمۇ سىلىگە ھەمىنەپەس بولۇپ، سۇلتان دوستمۇ ھەممەدخانغا ساداقەت كۆرسىتىشىم كېرەك ئىدى، لېكىن مەن ئول تەلۋە خانغا ساداقەت كۆرسىتىشنى بەھۇدە

ھېسابلىدىم. چۈنكى، ئول سۇلتان ئۆزىدىن باشقا ھېچكىم -
نى مەنسىتمەيدۇ، كىشىگە تەنبىھ، دەشنىم، جازا، غەزەپ
قىلىشقا ئامراق، ئەدەپتىن بەھر ئېلىشنى بىلمەيدۇ، ئۆزىنى
دانا چاغلایدۇ، ئەمىرلەرنىڭ ھەق - ھوقۇقىغا ئىززەت قىل -
مايدۇ، باشقىلارغا خەۋپ يەتكۈزۈش، ۋەھىمە سېلىش، مەس -
خىرە قىلىش ئارقىلىق كۆڭلىنى ئاچىدۇ، مەسلىھەتكە
قۇلاق سالمايدۇ، پازىل، ئاقىل كىشىلەرنىڭ ئەتىۋارنى
قىلمايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن سەۋر قىلالىدىم، ۋەدەمدە تۇرال -
مىدىم. يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىلەن خۇپىيانە كۆرۈشۈپ ئۆ -
نى تەخت - سەلتەنەتنى قولغا ئېلىشقا دەۋەت قىلىدىم.

قەدىرلىك ئىنىم، قەلبىدە دانالىق گۆھىرى بار تۇ -
رۇقلۇق، نادان، پاسىق كىشىنىڭ سۆھبىتىدە بولۇش ئەخ -
مەقلىقتۇر. مەن سىلنى ئاغىلىق ھۆرمىتىم بىلەن ئا -
گاھلاندىرماقچىمەن. ئول نادان، جاھىل، تەلۋە، پاسىق،
پەسكەشنىڭ سۆھبىتىدىن نېرى تۇرۇشلىرىنى، ئۇنىڭدىن
يىراقلىشىش يولىنى ئىزدەشلىرىنى تەۋسىيە قىلىمەن.
شۇنى ئەسلىرىدە تۇتسالاكى، يۇنۇسخان ئالىيلىرىمۇ مۇشۇ
تەخت - سەلتەنەتنىڭ قانۇنلۇق مىراسخورىدۇر. ئۇنى
تەختتە ئولتۇرغۇزغانلىق بىلەن بىز ھەرگىزمۇ ساداقەت -
سىز، ئۆزكۈر، قارا يۈز سانالمايمىز... جاۋابلىرىنى كۈت -
مەن.»

قىشنى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ جاۋابىنى كۈتۈپ ئۆت -
كۈزۈۋەتكەن سانىز مىرزا كۆكلىم پەسلى كېلىش بىلەن ئالدىراپ
قالغانىدى. ئۇ يۇنۇسخان سەرگەردە - لەشكەرلىرىنى تەقلەپ خە -
ۋىرىنى كۈتۈۋاتقانداك تۇيغۇغا كېلىپ تىت - تىت بولاتتى.
مانا، قەشقەردە دەل - دەرەخلەر ياشرىپ، ئۆرۈكلەر چېچەك -
لىدى. قىزچاقلار چېچەك - چوكانلاردىن چاچ ياساپ ئويناشقا،

قىز - جۇۋانلار تۇپراقتىن بىخ يېرىپ چىققان بېدىلەرنى ئىرىپ كۆك چۆچۈرىسى ئېتىشكە تۇتۇنغان، ئەرلەر ئەتىيازلىق تېرىلغۇدا نىڭ تەييارلىقىغا چۈشۈپ كەتكەندى. نورۇز بايرىمىنى ئالاھىدە ھەشەم بىلەن ئۆتكۈزۈشكە ئادەتلەنگەن قەشقەرلىكلەر ھېلىتىنلا بايراملىق پائالىيەتلىرىنى باشلىۋەتكەندى. نېمىشقىدۇر سانىز مىرزا بۇ خۇشاللىقلارغا قېتىلمايۋاتاتتى، ئىنىسىنىڭ خەت - خەۋەرسىز جىم تۇرۇۋېلىشى ئىچىنى پۇشۇرۇۋەتكەندى.

ئۇنىڭ كۆڭۈل ئازادچىلىك ئىزدەپ شىكارغا چىققىنىغا بۇ - گۈن ئۈچ كۈن بولدى. ئۇ بەشكېرەم بىلەن تۆكۈل ئارىلىقىدىكى جاڭگالدا نۆكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ توختىماي ئات چاپتۇراتتى، ئەمما ئۇچرىغان توشقان، قىرغاۋۇل، كېپىكلەرنى ئوۋلاشقا ئالدى - رىمايتتى. ئۇنىڭ بۇ تۇرقى ئۆزىنى ئوۋغا ئەمەس، ئات چاپتۇرۇپ ئىچ - پۇشۇقىنى بېسىشقا، مۇشۇ ئىش بىلەن مەلىكە بولۇپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈشكە زورلاۋاتقاندىكە تۇيغۇ بېرەتتى. نۆكەرلەر سا - نىز مىرزا قاينىغا ئات چاپتۇرسا كەينىدىن تەڭ ئات سالاتتى.

ھەئە، شۇ كۈنلەردە ئىنىسىنى ئۆز مۇددىئاسىغا كۆندۈرەل - مىگەن سانىز مىرزانىڭ ۋۇجۇدىنى ئېغىر غەم، ھەسرەت چۆل - غىۋالغانىدى. ئۇ يۈنۈسخان بىلەن بىرلىكتە سۇلتان دوستمۇھەم - مەدخانغا قارشى جەڭ قىلىشتىن ئانچە ۋايىم يەپ كەتمەيتتى. ئەڭ چوڭ ئەندىشىسى ئىنىسى بىلەن جەڭگاھتا رەقەبلەردەك ئۇچىرد - شىپ قېلىش ئىدى. بۇنداق قىلسا ئاتا ۋەسىيىتىگە خىلاپلىق قىلغان بولۇپ قالاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن كۆڭلى يېرىم ئىدى. شۇ - نىڭ ئۈچۈن ۋۇجۇدىنى يېڭىپ بولماس بىر غەم - ئەندىشە چىر - مىۋالغانىدى...

يۇلغۇنلۇق، چاتقاللىقلار ئارىسىدا شامالدىكە چېپىپ كې - تىۋاتقان ئات ئۈستىدە ئولتۇرغان سانىز مىرزا باش - ئاخىرى يوق خىياللارغا غەرق بولغان، ئۆزىنىڭ ئات ئۈستىدە ئولتۇرغى - نىنىمۇ ئۇنتۇغانىدى. چاپقانچە قىزىپ كەتكەن ئات ئالدىغا دۇچ كەلگەن كىچىكرەك بىر ئازگالدىن شۇنداقلا سەكرەپ ئۆتۈشى بە -

لەن، خىيالغا ئەسىر بولۇپ ئولتۇرغان سانىز مىرزا ئارقىسىغا يەڭدەپ كەتتى - دە، ئېگەرنىڭ قۇش بېشىنى تۇتۇۋېلىشقا ئۈلگۈ-رەلمىدى، پۈتى كۈمۈش ئۆزەڭگىدىن ئاجرىدى. ئۇ ئات ئۈستىدىن گويا غايىب بىر قول يۇلۇۋېلىپ ئاسماننىڭ قەھرىدىن تاشلىغان - دەك «گۈلۈپ» قېلىپ دۈملا يىقىلدى - دە، ئاللىقانداق بىر ئاغ-رىقتىن ئىگىرىۋەتتى. ھەرقانچە تىپىرلاپمۇ ئورنىدىن تۇرالمايدى، ئارقىسىدىن دەمبەسقەدەم يېتىپ كەلگەن نۆكەرلەر دەرھال ئاتلىرىدىن چۈشۈپ، يەر قاسغىنىچە دۈملا ياتقان سانىز مىرزىنى يۆ-لەپ چۆچۈپ كېتىشتى. سانىز مىرزا كىملىرىدۇر قىشتا قالاش ئۈچۈن كەسكەن يۇلغۇن كۆتكىنىڭ ئۈستىگىلا يىقىلغان بولۇپ، يەردىن بىر - ئىككى غېرىچ كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان خەنجەرنىڭ ئۈ-چىدەك يۇلغۇن كۆتۈكى سانىز مىرزىنىڭ قورسىقىغا كىرىپ كەتكەنىدى. سانىز مىرزا ھوشسىز ياتاتتى.

نۆكەرلەر ئۇنى ئاتقا يۆلەپ مىنگۈزۈپ قەشقەرگە قاراپ چى-پىشتى.

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئاخىرەتلىكىگە تەييارلىق قىلىڭلار! —

دېدى جاراھەت ئېغىزىنى بىر قۇر تەكشۈرۈپ چىققان تېۋىپ، چىرايى قەغەزەدەك ئاقىرىپ تىنىقى بار - يوقنىڭ ئارىلىقىدا ياتقان سانىز مىرزىغا ئېچىنىش بىلەن قاراپ قويۇپ، — يۇلغۇن كۆتۈكى ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئىچ ئەزايىنى تېشىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە جاراھەت ئېغىزىدىن ئاققان قان قورساق قىسمىغا تولۇپ ئۈيۈپ قاپتۇ، ياراتقان قۇدرەت ئىگىسى شىپالىق بەرمىسە بىزنىڭ ئاما-لىمىز يوقتۇر.

سانىز مىرزا شۇ كۈنى كەچتە ھوشىغا كېلەلمەي، بىرەر ئې-

غىز ۋەسىيەتمۇ قالدۇرالمىدى جان ئۈزدى.

قەشقەردىكى ئەمىر - بەگلەر سانىز مىرزىنىڭ ئاخىرەتلى-كىگە تۇتۇش قىلغۇچ، ئۆلۈم خەۋىرىنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئاقسۇغا چاپارمەن ماڭغۇزدى.

نەچچە ۋاقىتتىن بېرى بىر قارارغا كېلەلمەي ئىككى تايىن بولۇپ تۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاكىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ دەرھال قەشقەرگە قاراپ ئات سالدى.

ئۇ سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئاكىسىنىڭ ئۆلۈم پەتىسى ئۈچۈن قەشقەرگە بېرىشىدىن ئۈمىد كۈتمىسىمۇ، ئىككى ئېغىز تەسەللى بېرىشىنى تەمە قىلغانىدى، ئەمما كېچىچە شاراب ئىچىپ مەستلىكى يېشىلمىگەن دوستمۇھەممەدخان تەسەللى بېرىش ئۈ-ياقتا تۇرسۇن، «ئەلھۆكۈمىللىلا» دېگەن گەپنىمۇ قىلمىدى.

سانىز مىرزا دادىسى سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ مەقبەرىسىنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىنغانىدى. ئاتا - ئانىسى، ئاكىسىنىڭ تۇپراق بېشىدا خەتمىقۇرئان قىلىپ ئولتۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا - نىڭ ۋۇجۇدىنى زىددىيەتلىك خىياللار چىرمىۋالغانىدى. ئۇ قەش - قەرگە بۇرۇنراق كەلمىگىنىگە، ئاكىسى بىلەن قانغۇدەك بىر مۇڭ - دىشىۋالمىغىنىغا پۇشايماق قىلىۋاتاتتى، كۈندىن - كۈنگە تاپتىن چىقىپ كەتكەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ يېنىدىن ئايرىلماي تۇرغىنىغا ئۆزىنى ئەيىبلەيتتى، ئۆرتىنەتتى. ئاكىسىنىڭ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان دەك مۇدەھىش بىر بالا - قازانى، ھەل قىلىش تولىمۇ قىيىن چوڭ بىر ئىشنى ئۆزىگە ئوڭچە تاشلاپ بېرىپ تۇ - يۇقسىز كېتىپ قېلىشى ئۇنىڭغا ئېغىر كەلگەنىدى.

«نېمىشقىمۇ بۇنداق ئالدىراپ كېتىۋالغانلا ئاغا. كۆكلەم ۋايىغا يېتىپ، يەر - جاھان تولۇق ئىللىغاندا ئاندىن قەشقەرگە كېلەي دەپ ئويلىغانىكەنمەن. مەندىن رەنجىپ قالغان بولغىمىدە - لى. ئاغىلىق ھۆرمىتىمگە رىئايە قىلمىدى، ئىككى ئېغىز مەسلە - ھەتىمگە كۆنمىدى، دەپ شۇنداق ئالدىراپ كېتىۋالغانلىرىمۇ بۇ؟ ئەمدى مەن قانداق قىلىمەن، مېنى دېمىسىلىمۇ سۆيۈملۈك پەر - زەنتلىرى ئابابەكرى مىرزا، ئۆمەر مىرزا ۋە خانسۇلتان خې -

نىملارغا نېمىشقا تارتىشىمىدىلا؟ سۆيۈملۈك مەزلۇملىرى ئايچامال
ئاغىچا خېنىمنى نېمىشقا ئويلىمىدىلا؟...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئىككى يېنىدا بېشىنى تۆۋەن سې -
لىپ ئولتۇرغان ئىككى جىيەنىگە كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويدى.
بوي - تۇرقى بوۋىسى سەيپىدەئەلى ئالپنى تارتقان چوڭ جىيە -
نى ئابابەكرى مىرزا تېخى ئون تۆت ياشنىڭ قارىسىنى ئالغىنىغا
قارىماي ئېگىز، بەستلىك يىگىت بولغانىدى. يېشىنى بىلمىگەن
ئادەملەر ئۇنى ئون سەككىز - يىگىرمە ياشلارغا كىرگەن ئوخشاپ -
دۇ دەپ قالاتتى. ئىنىسى ئۆمەر مىرزانىڭ بويىمۇ ئاكىسىدىن
ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيتتى.

«چوڭ ئەمىرزانىڭ يېشى كىچىك بولغىنى بىلەن ئۆيلەپ
قويغۇدەك بولۇپ قاپتىكەن ئەمەسمۇ، بىرەر - ئىككى يىل تەخىر
قىلىپ ئەمىرزانى ئۆز قولى بىلەن ئۆيلەپ قويغان بول -
سىلا بولماسمىدى ئاغا! سىلگە راستىمنى ئېيتسام، مەنمۇ سۇل -
تان دوستمۇھەممەدخاندىن زېرىكتىم، بىزار بولدۇم. ئۇنىڭ بىلەن
ئابا - ئەجدادلىرىمىز تىكلىگەن بۈيۈك سەلتەنەتنى روناق تاپقۇ -
زۇشقا كۆزۈم يەتمىدى. راست ئېيتىپلا، ئىستېدانتسىز، ئەخمەق
سۇلتان ئۈچۈن زېھنىمنى بېھۋەدە ئىسراپ قىلىپتىمەن. ئۇ ئەخ -
مەقلىقتە، تەلۋىلىكتە شۇنداق چېكىگە يەتتىكى، بىردەملىك كۆ -
ئۇل خۇشلۇقى ئۈچۈن بىراۋلارنىڭ كاللىسىنى قۇشقاچنىڭ بې -
شىنى ئۈزگەندەك ئۈزىدۇ، خوتۇنلار بىلەن ئىشقىۋازلىق قىلىشقا،
بەزمە - شارابقا خۇمار بولۇپ كەتتى. نە سەلتەنەت، نە دوستلۇق
قائىدە - يوسۇنلىرىغا ئەمەل قىلمايدۇ. نە ئاۋامنى مەنسىتمەيدۇ،
نە ياراتقان قۇدرەت ئىگىسىدىن ھايا قىلمايدۇ. ئەسلىدە بۇ قېتىم
سىلى بىلەن سالامەت مۇلاقاتتا بولسام مۇشۇ گەپلەرنى دېمەكچى -
دىم. مەسلىھەتلىرىگە كۆنىمىگەنلىكىم، جاھىللىق قىلغانلىقىم
ئۈچۈن ئەپسۇس سورىماقچىدىم. ۋا دەرىخا! نە چارە، ئەمدى سىلى يوق.
يۈنۈسخان ئالىيلىرى سىلگە ئىشەنگەن بىلەن ماڭا ئىشىنەرمۇ؟
خاتىرجەم بولسىلا ئاغا. مۇددەئالىرى بويىچە ئىش كۆرۈشكە تى -

رىشمەن. تەخت - سەلتەنەتنى روناق تاپقۇزۇش ئۈچۈن ھەرقانداق ئىشنى قىلىشقا تەييارمەن...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا: «ئامىن» دېگىنىچە دۇئاغا قول كۆتۈردى، دادىسى سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ، ئانىسى ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ، ئاكىسى سانىز مىرزانىڭ روھىغا ئاتاپ دۇئا قىلدى، ئاندىن ئىككى جىيەنىنى ئاستا يۆلىدى.

— تۇرۇڭلار قايتايلى.

ئىككى يىگىت ئۇن - تىنىسىز تاغىسىغا ئەگەشتى.

سانىز مىرزانىڭ قىرىق نەزىرى بېرىلىپ بولغاندىن كېيىن، سانىز مىرزانىڭ ئانىسى بىبى ئايەتخېنىم: «بۇرتۇمنى سېلىپ، ئاخىرقى ئۆمرۈمدە ئاتا - ئانامنىڭ تۇپراق بېشىنى بىر قېتىم يوقلىۋالاي» دەپ تۇرپانغا كەتتى. ئايىمال ئاغىچا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ تۇتقىنىغا ئۇنىماي ئىككى ئوغلىنى ئېلىپ ياركەنتكە كەتتى.

ئاقسۇغا قايتىشقا كۆڭلى تارتمىغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىر مەزگىل قەشقەردە تۇرۇشنى كۆڭلىگە پۈكتى ۋە ئاكىسىنىڭ يېقىن مەھرەمى قۇتلۇق پالۋان ئارقىلىق يۇنۇسخانغا مەكتۇپ ئەۋەتتى.

«...ئالپلىرىنىڭ قىلچىلىك بەتگۇماندا بولماي بىر مەزگىل تەخىر قىلىشنى سورايمەن. ئاللاھ خالىسا مەرھۇم جەننەتلىك ئاغام باشلىغان ئىشنى كەمىنە نۆكەرلىرى بىر باشقا ئېلىپ چىقىشقا بەل باغلىدىم. كەمىنە نۆكەرلىرىنى ئاشۇ ئارماندا كەتكەن ئاغامنىڭ ئورنىدا كۆرۈشلىرىنى ئۆتۈنمەن...» دەپ يازدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يۇنۇسخانغا ساداقىتىنى بىلدۈرۈپ.

ئۇ ئوردا لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىدىن پايدىلىنىپ...

دىلىنىپ، يۇنۇسخاننى تاجۇ نەختكە ئۇرۇش - يېغىلىقسىز ئول - تۇرغۇزۇشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. شۇڭا بۇ ئىشلارنى دوستمۇ - ھەممەدخانغا چاندۇرماي بىر باشقا ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن بىر مەزگىل پۇرسەت كۈتۈشكە، پۇختا تەييارلىق كۆرۈشكە، مۇھىمى لەشكىرىي دىۋاندىكى سەركەردىلەرنى تولۇق قولغا كەلتۈرۈشكە توغرا كېلەتتى.

ھايال ئۆتمەي يۇنۇسخاندىن جاۋاب خەت كەلدى. ئۇ خېتىدە سانىز مىرزىنىڭ ئۆلۈمىدىن قايغۇرغانلىقىنى، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ساداقىتىگە مىننەتدار بولغانلىقىنى، سۇلتان دوست - مۇھەممەدخاننىڭ سەلتەنەتنى بىكار قىلىش ئۈچۈن پۇختا تەييارلىق كۆرۈش لازىملىقىنى، ئۆزىنىڭ بۇ تەرەپتىكى تەييارلىقلار - نى پۈتتۈرۈپ بولغانلىقىنى، ھەرقاچان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزى - نىڭ خەۋىرىنى كۈتىدىغانلىقىنى يازغانىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلار ئوتتۇرىسىدا قويۇق ئالاقە باشلاندى.

تەدبىرلىك ۋە ئەقىللىق يۇنۇسخان بىرنەچچە پارچە خەت بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ كۆڭلىنى تولۇق مايىل قىلغانىدى. ئۇلار ئوتتۇرىسىدا شەكىللەنگەن ئىشەنچ سانىز مىرزا بىلەن ئوتتۇرىسىدا شەكىللەنگەن ئىشەنچتىن قېلىشمايتتى.

— نېمىدېدىڭ؟ خان ئالىيلىرى ياركەنتكە قاراپ ماڭدى؟ — ئاقسۇدىن ئالدىراپ - تېنەپ كەلگەن ئايغاقچىسىنىڭ كۆزىگە تەكىلىپ سورىدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا. سۇلتان دوستمۇھەممەد - مەدخاننىڭ ئۇدۇل ياركەنتكە قاراپ ماڭغىنى ئۇنىڭغا يۈچۈنلا تۇ -

يۇلغانىدى.

ئاكىسى سانىز مىرزا ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قارىلىق تۇتۇش باھانىسى بىلەن ئاقسۇغا، خان ھۈزۇرۇرغا بارمىغانىدى. ھەئە، ئۇ سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننى خا - تىرجەم قىلىپ قويۇش ئۈچۈن پات - پات مەلۇمات يوللاپ تۇردى، قەشقەردە بىر مەزگىل تۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ئەسكەرتتى. ئا - كىسى سانىز مىرزانىڭ ئوغلى ئابابەكرى مىرزانى ياركەنتكە ئە - مىر قىلىپ تەيىنلەپ بېرىشنى تەۋسىيە قىلدى. لېكىن ئۇنىڭ بۇ تەۋسىيەسىگە خان تېخىچىلا جاۋاب بەرمىگەنىدى.

«خان ئالىلىرى ياركەنتكە نېمىشقا بارىدىغان بولۇپ قالدى - كىنە؟ ئاغامنىڭ چوڭ ئەمىر زادىسى مىرزا ئابابەكرىنى ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە ئۆز قولى بىلەن تەيىنلەش قارارىغا كەلدىمۇ - يا؟ مۇمكىن ئەمەس. بۇنچىلىك ئىشلارغا ھەرگىز ئۆزى بېرىپ يۈر - مەيدۇ، يارلىق ئەۋەتىپلا بولدى قىلىدۇ. ئالايتەن ئۆزى بېرىشنىڭ ھاجىتى يوق، ئۇنىڭ ئاۋۋال قەشقەرگە كەلمەي، مارالبېشى ئارقى - لىق ئۇدۇل ياركەنتكە مېڭىشىدا نېمە مۇددىئاسى باردۇر؟ ياكى يۈ - نۇسخان ئالىلىرى بىلەن خەت - ئالاقە قىلىشقىنىمىدىن خەۋەر تېپىپ قالدىمۇ - يا؟ شۇڭا ئاۋۋال ياركەنتنى قولغا ئېلىۋېلىپ، ئاندىن ئاقسۇ بىلەن ياركەنتتىن تەڭ تېڭىش قىلىپ قەشقەرنى قىسماققا ئېلىشنى پىلانلىدىمىكىن؟ خان ئالىلىرىنىڭغۇ بۇنچە - لىك ئىشلارنى ئىنچىكە ئويلاپ كەتكۈچىلىكى يوق. ئوردىدىكى ئەمىرلەردىن بىرەرسى يول كۆرسىتىۋاتامدۇ - يا؟ ماڭا ساقىنلىق قىلغان كىمدۇ؟ ھەرھالدا ئېھتىيات قىلاي...»

— شۇنداق ئەمىر كەبىر جانابلىرى، — دېدى ئايغاقچى يەت - كۈزگەن مەلۇماتنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلاشقا تىرىشىپ، — كە - مىنلىرى خان ئالىلىرىنىڭ كەينىدىن ئىككى كۈن قارا كۆرۈ - نۈش ئەگەشتىم، ئاندىن ئۆزلىرىگە خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئال -

دىرىدىم.

— خان ئالىيلرى ياركەنتكە نېمىگە بارغۇدەك؟ سەۋەبىنى ئېنىقلاپ كۆرمىدىڭمۇ؟
— ئۇقۇشتۇم. مەرھۇم سانز مىرزىنىڭ ئۆلۈم تەزىيىسى ئۈچۈن پانتىھە ئوقۇغىلى، ئائىلە تاۋابئاتلىرىدىن ھال سورىغىلى بارىدىكەن.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ھەيران قالدى.

«توۋا، خان ئالىيلرىنىڭ ئەجەب ئەمدى بولغاندا ئۆلۈم پە - تىسىگە بارغۇسى كەپ قايتۇ - يا؟ ئاغامنىڭ ۋاپاتىغىمۇ يېرىم يىلدىن ئاشتى. بۇ ئۇنىڭ ئىنسابقا كېلىپ قالغىنىمىدۇ ياكى باش - قا مەقسەت مۇددىئاسى بارمىدۇ؟ ئۇ قەشقەرگە كېلەرمۇ ياكى يەنە ياركەنتتىن ئۇدۇل ئاقسۇغا قايتارمۇ؟...»

※

※

※

ھەئە، شۇ تاپتا مارالبېشىدىن ئۆتۈپ بولغان سۇلتان دوست - مۇھەممەدخان ئۇدۇل ياركەنتكە قاراپ كېتىپ باراتتى. مىڭ نەپەر خاس نۆكرىنىڭ قورۇقچىلىقىدا ئون - ئون بەش نەپەر يېقىن ئەمىر - مەرھەللىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ماڭغان دوستمۇھەممەدخان - نى قانداقتۇ كۆڭلىگە يامان خىياللارنى پۈكۈپ ماڭدى دېگىلى بولمايتتى. ئادەتتە شىكارغىمۇ ئۈچ مىڭدىن كەم لەشكەر ئېلىپ چىقمايدىغان خان ئەنە ئاشۇنداق مېھماندارچىلىققا ماڭغاندەك كې - تىۋاتاتتى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئۇدۇل ياركەنتكە قاراپ مې - خشىدا سانز مىرزىنىڭ ئۆلۈم پەتىسىگە بېرىشتىن باشقا مۇددە - ئاسمۇ بار ئىدى.

شۇ كۈنلەردە ئاقسۇدىكى ئوردا خەزىنىسى قۇرۇق قىلىپ قال -

غانىدى. ئۇ دادىسى ۋە بوۋىسى نەچچە ئون يىللاپ يىغقان خەزىنىنى ئۈچ - تۆت يىل ئىچىدە پاك - پاكىز قۇرۇقداپ قويغانىدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئاكىسىنىڭ قارىسىنى تۇتۇشنى باھادىر نە قىلىپ قەشقەردە مىدىرلىماي تۇرۇۋېلىشى ئۇنىڭغا يەنە بىر زەربە بولدى. ئوردىدا قولدىن ئىش كېلىدىغان، قىيىنچىلىقلارغا تەدبىر كۆرسىتەلەيدىغان ئەمىرلەرنىڭ بىر قىسمى ئىككى - ئۈچ يىلدىن بېرى ھەرخىل باھانە - سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ ۋىلايەت، ئايماق، تۈمەنلەرگە كېتىۋالغان، ئوردىدىن پەم بىلەن قاچقانىدى. يەنە بىر قىسىمنى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئويۇن - تاما - شىلاردىن، بەزمە - باراۋەتلەردىن، شاراب - شەھۋانىيلىقتىن تو - سۇغىنى، نەسبەت قىلغىنى ئۈچۈن ئۆلۈمگە بۇيرۇغانىدى. ئور - دىدا قېپقالغان ئەمىرلەرنىڭ ئاغزى «لەببەي»، «خوش» تىن باشقىد - غا كەلمەيتتى. ھەئە، ئۇلار قەستەن ئاشۇنداق بولۇۋېلىشقان. دوستمۇھەممەدخان نېمە دېسە ماقۇل دەپ، ئۇنى ماختاپ، كۆككە كۆتۈرۈپ، جان بېقىش يولىغا كىرىۋېلىشقانىدى. سانىز مىرزا ھا - يات ۋاقتىدا بىر قىسىم ۋىلايەت، ئايماق ئەمىرلىرىنى ئوردىغا تاپشۇرۇشقا تېگىشلىك باج - خىراجىنى تاپشۇرماي تۇرۇشقا كۆند - دۈرگەندى. شۇڭا بۇ بىر يىلدىن بېرى ئوردا خەزىنىسىگە پەقەتلا كىرىم بولمىغانىدى. ئوردىنىڭ كىرىم مەنبەسىنىڭ ئۈزۈلۈپ قې - لىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان خەزىنىچى بەگ بىلەن ئوردا ئىشلىد - رى دىۋانىنىڭ ئەمىرى ئەھۋالنى سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا مە - لۇم قىلغانىدى.

دوستمۇھەممەدخاننىڭ نەزەرىدە ئوردا خەزىنىسىدە تۈگىمەس دەپنە - دۇنيا بار ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ ئۇ مۇشۇ كەمگىچە كۈندە بەزمە ئۇيۇشتۇرۇپ، خالىسا جازالاپ، خالىسا ھەميان - ھەميان ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئىنئام قىلىپ كەلگەندى. ئىككى ئەمىر - نىڭ مەلۇماتىغا ئىشەنمىگەن دوستمۇھەممەدخان ئالايتەن بېرىپ

خەزىنىنى كۆزدىن كەچۈردى. ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە قالغان ئىككى ئەمىر ئوردىنىڭ بىرنەچچە يىللىق كىرىم - چىقىم ئەھۋالىنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي چۈشەندۈرۈشكە، ئېشەك توقۇمىدەك يو - غان ھېسابات دەپتەرلىرىنى كۆرسىتىشكە كىرىشتى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ بۇ ھېسابات دەپتەرلىرىنى كۆرەر كۆزى يوق ئىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى غەزەپ ئەمەس غەم باسقاند - دى. خەزىنىنىڭ قۇرۇق قىلىنىپ قېلىشىدىن پەيدا بولغان غەم - ئەندىشە ئۇنى غەزەپلىنىشتىن توسۇپ قويغانىدى. غەزەپلەنگەن بولسا خەزىنىچى بەگ بىلەن ئوردا ئىشلىرى دىۋانىنىڭ ئەمىرى ئاللىقاچان كالىسىدىن ئايرىلىپ قالغان بولاتتى. ئۇنىڭ مۇشۇند - چىۋالا چوڭ ئىشقا غەزەپلەنمەسلىكى بىر مۆجىزە ئىدى. شۇنداق، ئۇ بەزمە - باراۋەت، ئەيىش - ئىشەت سورۇنلىرى ئۈچۈن پۇل كېتىدىغانلىقىنى بىردىنلا ھېس قىلدى، تۇنجى قېتىم پۇلنىڭ قۇدرىتىنى چۈشەندى. خاننىڭ جىم تۇرغىنىنى كۆرۈپ ئىككى ئەمىر بەس - بەستە سۆزلەشكە باشلىدى:

— بىر يىلدىن بېرى خەزىنىگە پەقەتلا ئولپان كىرىمىدى ئا - لىلىرى.

— ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايماق، تۈمەنلەرنىڭ ئەمىر - بەگلىرى ئەۋەتىشكە تېگىشلىك ئولپان - خىراجەتلەرنى ئەۋەتمەپۋاتىدۇ.

— ئىلگىرى بۇنداق ئەھۋال زادى بولۇپ باقمىغان.

— ئوردا ئىشلىرى دىۋانى نامىدىن بىرقانچە قېتىم ھەيدەك -

چى ئەۋەتتۇق، لېكىن ئۇنۇمى بولمىدى.

— ئول ئەمىر - بەگلەر گاس - گاچا بولۇۋالدى.

— ئەمدى يارلىق چۈشۈرمىسىلە ئامال يوق.

— ئوردىدىكى ئەمىرلەرگىلا ئەمەس، مۇلازىملارغىمۇ مائاش

تارقىتىلمىغىلى يېرىم يىل بولاي دەپ قالدى.

— لەشكىرىي دىۋانمۇ سەرگەردە - لەشكەرلەرنىڭ خىراجە -

تىنى بېرىنچىلار دەپ ئالدىرىتىۋاتىدۇ.

— شەھەر ئامانلىق خەزىنىسى^①مۇ، پادىشاھلىق مۈلكى دارامىتى خەزىنىسىمۇ قۇرۇق قىلىپ قالدى.

— بۇ بىر يىلدىن بېرى ۋىلايەت - ئايمىقلاردىن خىراجەت كەلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئۆز ئالدىمىزغا تىيۇل^②، مالۇجىھات^③، سۇۋارى^④، قونالغۇ^⑤، شىلان^⑥، سەرى شۇمار^⑦، خانەشۇمار^⑧... قاتارلىق باج - سېلىقلارنىڭ مىقدارىنى بىرنەچچە ھەسسە كۆپەيتتۇق. قالاچى^⑨لار ئاقسۇ تەۋەسىدىكى ئاۋامنىڭ قولىدا سېلىق، خىراجەت بەرگىدەك بىر نەرسە قالمىدى دەپ قاقشاۋاتىدۇ.

— بىزمۇ بەك تەڭقىسلىقتا قالدۇق ئايلىرى، قىلىدىغان ئامالنىڭ ھەممىسىنى قىلدۇق.

— ...

ئىككى ئەمىر خەزىنىنىڭ قۇرۇق قىلىپ قېلىشىدا ئۆزلىرىدىن ئىككى سەۋەنلىكى باردەك توختىماي باھانە - سەۋەب كۆرسىتەتتى. ئىككى گەپنىڭ بىرىدە ئوردىغا ئولپان - خىراجەت ئەۋەتمىگەن ۋىلايەت، ئايمىق ئەمىرلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلاتتى.

خەزىنىنىڭ قۇرۇق قىلىپ قېلىشى بىلەن تەڭلا سۇلتان دوستمۇھەممەدخانمۇ بىردىنلا ئېغىر - بېسىق بولۇپ قالغانىدى. باشقا كۈنى بولغان بولسا بۇ ئىككى ئەمىرنىڭ مىڭ بېشى بولغان تەقدىردىمۇ ھەممىسىنى چاپقۇزۇۋەتكەن بولاتتى. ھازىر ئۇنىڭ

① شەھەر ئامانلىق خەزىنىسى — شەھەر ئاھالىسىدىن ئېلىنىدىغان سېلىقلاردىن يىغىلىدىغان خەزىنە.

② تىيۇل — خىراجەت ۋە سېلىق ئۈچۈن ئىنتام ئېتىلگەن يەر - مۈلۈك.

③ مالۇجىھات — نەق پۇل بىلەن تۆلىنىدىغان سېلىق.

④ سۇۋارى — پادىشاھلار خەلقنى تەلەپ قىلىدىغان تارتۇق.

⑤ قونالغۇ — چەت ئەل سودىگەرلىرىنى قوندۇرۇش، مېھمان قىلىش سېلىقى.

⑥ شىلان — پادىشاھ، ئەمىرلەرنىڭ تامىقى ئۈچۈن يىغىلىدىغان سېلىق.

⑦ سەرى شۇمار — جان بېشىدىن ئېلىنىدىغان سېلىق.

⑧ خانە شۇمار — ئائىلىدىن ئېلىنىدىغان سېلىق.

⑨ قالاچى — باج - سېلىق يىغقۇچى.

ۋۇجۇدىنى غەم چۇلغۇۋالغانىدى. خەزىنىنىڭ قۇرۇق قىلىپ قېلىشى تەخت - سەلتەنەت ئۈچۈن ئەڭ زور خەۋپ ئىكەنلىكى ئۇنىڭغا ھەر ھالدا ئايان ئىدى. ئۇ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى بىردىنلا ئېسىگە ئالدى. نېمىشقىدۇر مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يېنىدا بولغان بولسا ئوردا خەزىنىسى قۇرۇق قىلىپ كەتمەيدىغاندەك ياكى خەزىنىسىنى قايتىدىن تولدۇرۇپ بېرىدىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغانىدى. مۇ - ھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئۆزىدىن قاتتىق رەنجىپ قالغانلىقى، ئاشۇ سەۋەبتىن قەشقەرگە بېرىۋېلىپ ئوردىغا قايتىقلى ئۈند - مایۋانقانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. ئۇنىڭ قۇلىقىغىمۇ تۈرلۈك پىتنە - پاساتلارنى يەتكۈزۈپ تۇرىدىغان ئادەملىرى بار ئىدى. ئۇ پايدىلىق مەسلىھەت بەرگۈچىلەرنى، نەسىھەت قىلغۇچىلارنى، كاجلاشقان، زاكونلاشقانلارنى يامان كۆرگىنى بىلەن، گەپ توشۇپ كەلگەنلەرنى، چېقىمچىلارنى ئەتىۋارلايتتى، ئۇلارنىڭ ھەرقانداق گېپىگە قۇلاق سالاتتى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ مۇھەممەد ھەيدەر مىر - زىنىڭ ئوي - خىياللىرىدىن، بولۇپمۇ تاغىسى يۈنۈسخان بىلەن خۇبىيانە خەت - ئالاقە قىلىشىۋاتقانلىقىدىن ئاز - تولا خەۋەر تې - پىپ ئۆلگۈرگەنىدى. ئەگەر مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يېنىدا بولغان بولسا ئۇنىڭغا قىلچىلىك يۈز - خاتىر قىلماي زىندانغا تاشلىغان، ھەتتا كاللىسىنى ئالدۇرۇپ يامان نىيەتتە بولۇش خىيالى بار باش - قا ئەمىر - بەگلىرىگە ئىبرەت قىلغان بولاتتى. بىراق، ئۇ بۇ يامان نىيەتتىن، ئاسىيلىقتىن خەۋەر تاپقاندا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قەشقەردە ئىدى. قەشقەرگە بېرىۋالغىنىچە ئاقسۇغا پەقەتلا كەلگىلى ئۈنىمىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تەلۋە بولغىنى بىلەن دۆت ئەمەس ئىدى. ئۆزىگە تۇشلۇق قۇۋلۇق، شۇملۇقلارنى بىلەتتى. شۇڭا ئۇ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى چۆچۈتۈپ قويماستىن، سە - گەكلەشتۈرۈپ قويماستىن ئۈچۈن قەستەن جىم بولۇۋالدى، ئە - ۋەتكەن مەلۇماتلىرىغا قەستەن جاۋاب يازمىدى. ئاقسۇغا قايتىپ كېلىشكە پەرمانمۇ چۈشۈرمىدى. ھەئە، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزد - نىڭ ئۆز ئايىغى بىلەن ئاقسۇغا كېلىشىنى سەۋرچانلىق بىلەن

كۈتكەندى. مانا، ئويلمىغان يەردىن ئوردا خەزىنىسىمۇ قۇرۇق قەدە - لىپ قاپتۇ. قولىدىن ئىش كېلىدىغان ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى يىراقتا، ئۇلار ئوردىدىن چەتلىگەن. چەتلىشتىكى نارازىلىقى ئۇ - نىڭغا ئايان. شۇڭا ئۇلار مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن تىل بىر - رىكتۇرۇۋالغان، ئوردىغا ئولپان - خىراجەت تاپشۇرۇشتىن باش تارتقان. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن بىرلىشىپ ئۆزىگە قارشى چىقماقچى، ئورنىغا ئاغىسى يۇنۇسخاننى ئەكىلىپ تەختتە ئول - تۇرغۇزماقچى. نېمىدېگەن قەبىھ، مۇدەھىش مۇددىئا بۇ؟ تۈزكۈرلار! مانا مۇشۇلاردىن خەۋەر تاپقان، بىر خەۋپنى ھېس قىلغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان گۇيا ئەجەل قىلىچى بويىنىغا تەڭلەند - گەندەك تۇيغۇغا كېلىپ بىردىنلا كاللىسىنى سىلكىۋېتىشكە مەج - بۇر بولدى. بۇ يوشۇرۇن، خەتەرلىك ئاپەتتىن قۇتۇلۇشقا چارە - ئامال ئىزدىدى.

«قولۇمدا لەشكەر بار، ھوقۇق بار، لېكىن پۇل يوق. خەزىنى - نىڭ قۇرۇقىدىلىپ قالغىنىنى بىلسە ئاقسۇدىكى ئەمىر - لەشكەر - لەرمۇ ئىسيان كۆتۈرۈشى، ئۇلار بىلەن بىرلىشىپ ماڭا قارشى چىقىشى مۇمكىن...»

دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئەقلى ئەنە ئاشۇلارنى مۇلاھىزە قى - لىشقا يەتتى. سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن كارى بولمىغىنىغا پۇ - شايما نۇمۇ قىلدى. ئىچ - ئىچىدىن قاپساپ كەلگەن غەزىپىنى بىر - سىۋالدى. ھەئە، بىر ئامال قىلىپ ئاشۇ يۈزسىز، تۈزكۈر ئەمىر - لەرنىڭ مايىللىقىنى قولغا كەلتۈرمىسە تەخت - سەلتەنەتنىڭ قولىدىن كېتىپ قالىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكەندى. شۇنىڭ بىلەن كۆنگەن ئادىتىگە يات ھالدا بەزمە - باراۋەتسىز، شاراب - خوتۇنسىز بىر ھەپتە تەنھا خىيال سۈرۈپ ئولتۇردى. ئاخىرى باشقا ئەمىرلەرنىڭ مايىللىقىنى، قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ مايىللىقىنى، قوللىشىنى قولغا كەلتۈرمىسە، كۆڭلىنى ئۇتمىسا، ئىشەنچىگە ئېرىشمىسە بولمايدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتتى. ئاشۇ ئەمىرلەر ئۆزىگە قايتىد -

دىن ساداقەت بىلدۈرسە خەزىنىنىڭ پۇل - پۈچەككە تولدىغانلىق - قىنى ھېس قىلدى.

ئەنە ئاشۇ سەۋەبتىن خاس نۆكەرلىرى بىلەن بىرقانچە ئە - مىرلىرىنى ئېلىپ قەشقەرگە ئەمەس، ياركەنتكە قاراپ يولغا چىقتى - قاندى. ياركەنتتە مەرھۇم سانىز مىرزىنىڭ تۇل قالغان ئاغىچا - توقاللىرى، بالىلىرى بار ئىدى. شۇڭلاشقا ئاۋۋال ياركەنتكە بېرىپ ئاشۇ ھازىدارلاردىن ئەھۋال سوراڭىنى، ئۇلارغا تەسەللى بېرىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۇنىڭ كۆرسەتكەن بۇ كاتتا ھىممىتىنى ئاڭلىسا تەسىرلەنمەي قالمايتتى.

شۇنداق قىلىپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ياركەنت شەھىرىگە ھازىدارلارغا تەسەللى بېرىش باھانىسى بىلەن كىرىپ كەلدى. ياركەنت شەھىرىدىكى قەلەمدار - ئەلەمدار بولۇپ بارلىق چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەر سانىز مىرزىنىڭ چوڭ ئاغىچىسى ئايچامال ئاغىچا ئىككى ئەمىر زادىسى مىرزا ئابابەكرى، ئۆمەر مىرزىلارغا ئەگىشىپ خاننىڭ ئىستىقبالىغا چىقتى. خان ئالىي - لىرىنىڭ بۇ ئالەمچە مېھىر - شەپقىتىدىن تەسىرلەنگەن ئايچامال ئاغىچا قايتىدىن ھازا ئاچتى ۋە خاننى ئەمىر سارىيىغا باشلاپ كىردى.

سانىز مىرزا ياركەنتكە ئەمىر بولۇپ كەلگەندىن كېيىن ساراينى قايتىدىن ياساتقان بولۇپ، ئاقسۇ ئوردىسىدىكى شاھىد - شىندىن قېلىشمىغۇدەك ھەشەمەتلىك ئىدى. دوستمۇھەممەدخان تۆردىكى نەقىشلىك كۆرسىغا چىقىپ ئولتۇردى. چوڭ - كىچىك ساراي مەھرەملىرى ئۇنىڭغا ئوردا يوسۇنى بويىچە سالام بەجا كەل - تۈردى، ئامان - ئېسەنلىك سورىدى، تىلەك بىلدۈرۈشتى. ئارقىدىن سىدىن ئايچامال ئاغىچا ئىككى ئوغلى بىلەن سالام بەردى. — ئانھەزرىتىمنىڭ شۇنچە ئۇزاق يولنى بېسىپ كېلىپ

بىزدەك باغرى سۇنغان تۇل خاتۇن، يېتىم ئوغۇلدىن كوڭۇل سوراپ پەتىگە كەلگىنىگە مىڭ - مىڭ تەسەننا، — دەپى ئايچامال ئاغىچا، — قىبلىگاھىمىز لايىق كۆرسە مۇنۇ ئىككى ئوغلۇمنى ئۆزىگە نۆكەر قىلىۋېلىشنى سورايمەن.

ئۆز ۋاقتىدا سانىز مىرزىنىڭ سۇلتان دوستمۇھەممەدخاندىن رەنجىپ يۈرگەنلىكىدىن ئايچامال ئاغىچىنىڭ خەۋىرى بار ئىدى. خاننىڭ شۇنچە يىراقتىن مەرھۇم ئېرىنىڭ ئۆلۈم پەتىسى ئۈچۈن كەلگەنلىكى شۇ تاپتا ئۇنى قاتتىق تەسىرلەندۈرگەنىدى. ھەئە، ئۇ قەشقەردىن ياركەنتكە قايتىش ئالدىدا قېيىنئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاكىسىنىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىگە چوڭ جىيەنى مىرزا ئابابەكرىنى تەۋسىيە قىلىپ ئوردىغا مەلۇمات يوللىغان ۋە خاندان پات يېقىندا مىرزا ئابابەكرىگە ياركەنتنىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىنى ئېلىپ بېرىدىغانلىقىنى ۋەدە قىلغانىدى. لېكىن، ئارىدىن خېلى ئايلار ئۆتۈپ كەتكەن بولسىمۇ ئوردىدىن يارلىق چۈشمىگەنىدى. مۇشۇ سەۋەبتىنمۇ ئايچامال ئاغىچىنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئوغلى مىرزا ئابابەكرىنى ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈرمەسلىكىدىن، ياركەنتنى قەشقەرگە قوشۇۋېتىپ قېيىنئىنىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا بېرىۋېتىشىدىن ئەندىشە قىلاتتى. ئۇ مۇشۇ ئىش سەۋەبىدىن ئاقسۇغا بېرىپ خان بىلەن كۆرۈشۈشكە بىرقانچە قېتىم تەرەددۇتلانغان بولسىمۇ، لېكىن خاننىڭ تەلۋە، ئوسال خۇيى - مېجەزىنى ئوبدان بىلىدىغان بىر قىسىم ئەمىر - بەگلەر ئۇنىڭ يولىنى توسۇپ قويغان، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئاغزىغا قاراشنى تەۋسىيە قىلغانىدى. كۈتۈلمىگەندە خاننىڭ تۇيۇقسىز ياركەنتكە كېلىپ قېلىشى ئايچامال ئاغىچىنى تەسۋىرلىگۈسىز خۇشاللىققا چۆمدۈرۈۋەتتى. ئوغلىنى ياركەنت ئەمىرلىكىگە تەيىنلەتكۈزۈش ئۈمىدى قايتىدىن بىخ سۈردى. شۇڭا خاندان ئوغلىغا تېزىرەك يارلىق ئېلىپ بېرىشكە ئالدىراپ قالغان ئايچامال ئاغىچا «ئىككى ئوغلۇمنى نۆكەر قىلىۋېلىشلىرىدە»

نى سورايمەن» دېيىش ئارقىلىق، سۇلتان دوستمۇھەممەدخاندىن چاندۇرماي ئېرى سانىز مىرزىنىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىنىڭ دەۋاسىنى قىلىۋاتاتتى.

راست گەپنى قىلغاندا ھەر كۈنى ئويۇن - تاماشىلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئوردىغا كېلىدىغان تۈرلۈك مەلۇماتلار، خەت - ئالاقىلەر بىلەن كارى بولمايدىغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ ئاكىسىنىڭ ئوغلى مىرزا ئابابەكرىنى ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە تەۋسىيە قىلىپ ئەۋەتكەن مەلۇماتىنى كۆرمىگەن، كۆرسىمۇ ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىگەندى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بولسا يەتتەكەنتتىكى يۇنۇسخان بىلەن ئالاقە ئورنىدە تىش بىلەن بولۇپ كېتىپ خانغا قايتا مەلۇمات سۇنمىغان ھەمدە بۇ ئىشلارنى يۇنۇسخان تەختكە چىققاندىن كېيىن بېجىرىشىنى كۆڭلىگە پۈككەندى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مىرزا ئابابەكرى بىلەن ئۆمەر مىرزىغا نەزەرىنى ئاغدۇردى. تېخى ئەمدىلا ئون بەش ياشتىن ئاشىدىغان بولسىمۇ ئون سەككىز - يىگىرمە ياشلىق يىگىتلەردەك كۆرۈنىدىغان تولىمۇ ئېگىز، بەستلىك، بۇرۇتلىرى خەت تارتىپ قالغان مىرزا ئابابەكرى ئۇنىڭ كۆزىگە تولىمۇ ئىسسىق كۆرۈندى. ئۇ نەزەرىنى ئايچامال ئاغىچىنىڭ سول يېنىدا تۇرغان ئۆمەر مىرزاغا ئاغدۇردى. ئۇنىڭ بويى - بەستىمۇ ئاكىسىنىڭ بويى - بەستىدىن قېلىشمايتتى. ئىككى ئوغلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان ئايچامال ئاغىچا خېلى بويۇق ئاياللاردىن ھېسابلانسىمۇ، لېكىن شۇ تاپتا بالىلىرىنىڭ بويى - بەستى بىلەن سېلىشتۇرغاندا پاكىر كۆرۈنەتتى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئىككى ئەمىردىن ئۆزىدىن خېلىلا ئېگىز چىقىدىغانلىقىنى مۆلچەرلىدى. كۆز ئالدىغا ئاۋۋال سەيپىدەلى ئالىپ، ئاندىن سانىز مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كەلدى. ئۇنىڭ قەلبىدە سەيپىدەلى ئالىپ ھەققىدە تۈزۈك تەسىرات يوق ئىدى، ئەمما سانىز مىرزا ھەققىدە خېلىلا چوڭقۇر ئەسلىملىرى بار ئىدى. ھەئە، سانىز مىرزا سۇلتان ئىد.

سان بۇغاخاننىڭ ئەتىۋارلىشىغا ئېرىشىپ لەشكىرىي دىۋانغا ئە -
 مىر بولغاندىن تارتىپ خانزادە دوستمۇھەممەدخاننى خۇددى ئۆزى -
 نىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىدەك كۆرۈپ كۆيۈنگەن، پۇرسەت تاپ -
 سىلا ئۇنىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلىشقا تىرىشقان، رايىغا بارغان،
 ھەرقانداق تەلەپلىرىنى ئورۇنداپ بەرگەن، ھەتتا ئۇنىڭغا تۇنجى
 قەدەھ شارابنىمۇ سانىز مىرزا ئىچۈرگەندى. دوستمۇھەممەدخان
 دادىسىنىڭ بۇ بەستلىك سەركەردىسىنى تولىمۇ ياخشى كۆرەتتى.
 «...خۇدايىم بوي دېگەننى مەرھۇم ئەمىر سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ
 ئوغۇل - نەۋرىلىرىگە بېرىپتىكەنمۇ دەيمەن. مەرھۇم سەيپىدەئەلى
 ئالىپ ئۆزىمۇ بويۇق ئادەم ئىدى. ئوغلى سانىز مىرزانىڭ بوي -
 بەستىمۇ ئۇنىڭدىن قېلىشمايتتى. مۇنۇ نەۋرىسى ئۇنىڭدىنمۇ گە -
 گىز ئادەم بولىدىغان ئوخشايدۇ...»

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان باش - ئاخىرى يوق خىياللىرىد -
 نى يىغىشتۇرۇپ گېلىنى قىردى:

— مەرھۇم جەننەتتاكان ئەمىر سانىز مىرزا جانابلىرى
 تەختگاھىمىزغا تولىمۇ ساداقەتمەن ئىدى. رەھىمسىز ئەجەل ئۇنى
 بىزدىن ۋاقىتسىز ئايرىۋەتتى. شول بائىستىن يۈرەك - باغرىمىز
 دەردلىكتۇر. ئول جانابى ئەمىرنىڭ ئىككى ئەمىر زادىسى ئەلۋەتتە
 بىزگىمۇ پەرزەنتتۇر، مەرھۇم ئەمىر جانابلىرىنىڭ سەلتەنەت -
 مىزگە كۆرسەتكەن تۆھپىسىنى قەدىرلەش ئۈچۈن ئول ئىككى ئە -
 مىر زادىنى ئۆكەر ئەمەس، پەرزەنت قاتارىدا ئەزىزلىگەيمىز.

ھاياجانلانغان ئايىجامال ئاغچا كۆزىگە قايتىدىن ياش ئالدى.
 ئەمما ئۇنىڭ ناۋات رەڭ گۈزەل چېھرىدە بايقى قايغۇ - ھەسرەت -
 تىن ئىزنا يوق ئىدى، ۋۇجۇدىنى لەرزىگە سالغان بىر خۇشاللىق،
 بەختىيارلىق ئوزايغا ياللىدە تېپىپ چىققاندى.

— ئادالەتپاناھىمىز مەرھەمەتلىكتۇر. بىز مىسكىنلەرگە
 قىلغان ھىممەت - شاپائەتلىرى بەدىلىگە ئۆمۈرلىرى ئۇزۇن، دۆ -
 لىت - سەلتەنەتلىرى زىيادە بولغاي.

ئىككى ئەمىر زادىمۇ مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈشتى:
— خان ئالىيلرىنىڭ شاپائىتىگە تەسەننا.

باشقا ئەمىرلەرمۇ بەس - بەستە مەدھىيە ياغدۇرۇشتى.
ئۆزىنى قايتىدىن ئۇلۇغۋار ھېس قىلغان دوستمۇھەممەد -
خانمۇ ھاياجانلانغانىدى. كۈلكىدىن قىسىلغان كۆزلىرى بىردىنلا
ئايچامال ئاغىچىغا چۈشۈپ قالدى.

كىچىكىدىن ئوردىدا چوڭ بولغان ئايچامال ئاغىچىنىڭ مە -
لىكىلەرگە خاس نازاكتى بار ئىدى، ياسىنىش، كىيىنىش، تارد -
نىش، پەردازلىنىش، ئۆزىنى كۈتۈشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرەت -
تى. شۇ تاپتا بېشىغا ئاق يىپەك رومال ئارتىۋالغان، ئۇچىسىغا
قارا رەڭلىك نىمچە كىيىۋالغان بولسىمۇ، ئۇچىسىدىكى بۇ ھازا
كىيىملىرى ئورۇقمۇ ئەمەس، سېمىزمۇ ئەمەس بۇ ئايالنىڭ تولغان
بەستىگە تولمۇ ياراشقانىدى. خۇشاللىقتىن باشقىچە نۇرلىنىپ
كەتكەن، تال - تال قايرىما كىرىپكىلىرى سايە تاشلاپ تۇرغان
جەلىپكار قوي كۆزلىرى ھەرقانداق ئەركەكنىڭ يۈرىكىنى جە -
غىلداتماي قالمايتتى. تۇرقىغا قاراپ ھېچكىممۇ ئۇنى بالاغەتكە
يەتكەن ئىككى ئوغلى بار، ئوتتۇز ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان
جۇۋان دېمەيتتى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايچامال ئاغىچىنىڭ قورۇقتىن
خالىي ناۋات رەڭ مەڭزى، ئېقىپ چۈشكەندەك بۇرنى ۋە قەشقەرنىڭ
سوقا چىلىنىنى ئەسلىتىدىغان لەۋلىرىدىن تارتىپ، قارا نىمچە -
سىنى ھازىرلا تېشىپ چىقىپ ئۆزىنى نامايان قىلىدىغاندەك پۈس -
كىيىپ تۇرغان مەيدىسىدىكى بىر جۈپ ئالمىسىغىچە ئاچكۆزلۈك
بىلەن نەزەر تاشلىدى. بىر ئايغا يېقىن ۋاقىتتىن بېرى ئۆزىنى
ئاياللاردىن تارتىپ ياشىغان بۇ شەھۋەتپەرەس خاننىڭ كۆڭلىدە
شۇ تاپتا ئاللىقانداق ئالا نىيەتلەر غەلىيان كۆتۈرۈشكە باشلىغاندە -
دى.

«توۋا، جاھاندا مۇشۇنداقمۇ ئۆز ئاياللار بولىدىكەن - ھە،

ھەرىمىمىدە شۇنچىۋالا غۇنچىچە - توقالار بولغىنى بىلەن گۈزەل -
لىكتە ھېچقايسىسى بۇنىڭ تەڭدىشى بولالمىغۇدەك. بۇ ئۇز جۇۋانما
نى ئاللاھ ئىگىگە ماڭا نېسىپ قىلىپ، رىزقىمنى ياركەنتكە سۈرەپ
كەلگەنكەن - دە؟! ھېلىمۇ ياخشى، بايا ئىككى ئەمىرزا دىنىنى
«پەرزەنت» دەپ ئاتىغىنىم. كىم بىلىدۇ، مۇشۇ سۆزۈمنىڭ تورى
بىلەن ئول ئاغىچىنىڭ يۈرىكىگە ئىشقى ئوتى تۇتىشىپ كەتتىمۇ
تېخى... ئۇنى نىكاھىمغا ئالماي ۋىسالىغا يېتىشىم مۇمكىن ئە -
مەس. چۈنكى، مەن ياركەنتكە ئاشۇ جۇۋانغا تەسەللى بېرىش ئۇ -
چۈن كەلگەن. قازا قىلغان تۆھپىكار ئەمىرىمنىڭ ئاغىچىسىنى
بىر پەرىمان بىلەن ھەرىمىمگە ئەكىرىۋالسام ياخشى بولمايدۇ،
بۇنداق قىلسام ئۈستۈمدىكى پىتنە - پىساتلار يەنە ئاۋۇيدۇ. ۋىلا -
يەتلىرىمدىكى تۈزكۈر ئەمىرلەرگە ئىسيان بايرىقىنى كۆتۈرۈپ
چىقىشقا يەنە باھانە بولۇپ بېرىدۇ. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىمۇ
ھەم شۇنداق، ناۋادا ئول جۇۋاننى ئەل - يۇرتقا ئاش بېرىپ، توي
قىلىپ، ئىززەت - ئابرويى بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا نىكاھىمغا
ئالسامچۇ؟...»

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بۇ خىيالىدىن باشقىچە ھاياجان -
لىنىپ كەتتى.

«... بۇنداق قىلسام ئەلۋەتتە بولىدۇ. چۈنكى، خان - سۇل -
تانلار ئەمىر - سەركەردىلىرىنىڭ تۇل قالغان ئاغىچىلىرىغا ئۇي -
لىنىدىغان ئۇدۇم ئەزەلدىن بار. بۇ ئۇلارغا كۆرسەتكەن كاتتا ئىز -
زەت - ھۆرمەت ھېسابلىنىدۇ. بۇ ئۇلار ئۈچۈن ئالىي شەرەپ. بى -
رىنچىدىن، بۇ ئۇز جۇۋاننىڭ ۋىسالىغا يېتەلمەيمەن؛ ئىككىنچى -
دىن، سانىز مىرزىغا كۆرسەتكەن ھۆرمىتىم بولىدۇ - دە، ئىنىسى
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىمۇ ھەم باشقا ئەمىرلەرمۇ مەندىن رازى بو -
لىدۇ؛ ئۈچىنچىدىن، ئەمىرلەرنىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولۇپلا قال -
ماستىن، يەنە تېخى سانىز مىرزىنىڭ ياركەنتتىكى بېھىساب خە -
زىنىسىگىمۇ ئىگە بولىمەن. پاھ، بۇ نېمىدېگەن كاتتا تەدبىر -

ھە؟! باشقىلار بىر چالمدا ئىككى پاختەك سوقسا، مەن بىر چال -
مىدا ئۈچ پاختەك سوقىدىغان بولدۇم...»

ھاياجانلانغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايچامال ئاغىچە -
نىڭ چىرايلىق كۆزلىرىگە بىر قارىۋېتىپ، باش ئېگىپ قۇللۇق
بىلدۈرۈپ تۇرغان ئەمىر - بەگلەرگە قارىدى.

— ئىش - كۈش بولسا دەڭلار، بولمىسا يېنىڭلار، — دېدى
ھەمراھ بولۇپ كەلگەن ئوردا ئىشىكئاغىسى خاننىڭ ئارام ئېلىشقا
ئالدىراۋاتقانلىقىنى سېزىپ.

— قىبلىگاھىمىز ئامان بولغاي!

ئەمىرلەر خانغا چوڭقۇر سالام بېرىۋېتىپ سارايدىن چىقىپ
كەتتى. ئىككى ئوغلى بىلەن قالغان ئايچامال ئاغىچا بولسا يا چە -
قىپ كېتىشنى، يا تۇرۇۋېرىشنى بىلەلمەي قالغانىدى.

— ئۆزلىرىمۇ يانىسلا ئاغىچا خېنىم، — دېدى دوستمۇھەم -
مەدخان ئايچامال ئاغىچىنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ تۇرۇپ يېقىم -
لىق كۈلۈمسىرىگىنىچە، — خاتىرجەم بولسىلا، ئول ئىككى پەر -
زەنتىمىزگە ئۆزۈم ئاتىدارچىلىق قىلىمەن.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ قەستەن «پەرزەنتىمىز» دې -
گەن گېپى دەرهاللا ئۈنۈمىنى كۆرسەتتى. ھەئە، ئايچامال ئاغىچە -
نىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن دۈپۈلدەپ كەتكەنىدى. سانىز مىرزا قەش -
قەرگە بارغاندىن كېيىن ياش توقاللىرى بىلەن بولۇپ كېتىپ،
ئايچامال ئاغىچىغا ئانچە ئېتىبار قىلمايدىغان، ئۇنىڭ ھەرىمىگە
ئايدا ئەمەس، ئىككى - ئۈچ ئايدا بىر قېتىم كىرمەيدىغان بولۇپ
قالغانىدى. شۇ سەۋەبتىنمۇ، يۈرىكى سۇسىراپ، قاغىراپ كەتكەن
ئېتىزلىققا ئوخشاپ قالغان بۇ ياش جۇۋان سۇلتان دوستمۇھەم -
مەدخاننىڭ مەپتۇنكارلىق بىلەن تىكىلىشلىرى، مەنىلىك گەپ -
سۆزلىرىدىن ئۆزىنى يوقىتىپ قويايلا دەپ قالغانىدى. مۇنداقچە
ئېيتقاندا، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان كۆزلىرى ئارقىلىق ئايچا -
مال ئاغىچىنى ئۈندەككە كەلتۈرۈپ بولغانىدى.

ھەممە ئىشلار سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ كۆڭلىگە يۈكە-
كىنىدەك يۈرۈشتى.
ئايچامال ئاغچا ئۇنىڭ توي تەكلىپىگە تارتىشمايلا رازىلىق
بەردى.

خاننىڭ ئايچامال ئاغچا بىلەن نىكاھلانماقچى بولغانلىقىدىن
خەۋەر تاپقان ياركەنتتىكى ئەمىر - بەگلەر، بۇنى خان ئالىيلرد-
نىڭ مەرھۇم سانىز مىرزىغا كۆرسەتكەن كاتتا ئىلتىپاتى دەپ بى-
لىپ قاتتىق ھاياجانلىنىشتى. ھەتتا سانىز مىرزىغا ھەمدەم بو-
لۇپ، خانغا قارشى ھەرىكەتلەردە بولغان بىر قىسىم ئەمىرلەر
قىلمىشلىرىغا پۇشايىمان قىلىشتى. ئۇلارنىڭ خانغا، سەلتەنەتكە
بولغان ساداقىتى قايتىدىن كۈچەيدى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بىلەن ئايچامال ئاغچىنىڭ توي
مەرىكىسى تولىمۇ دەبدەبىلىك ئۆتكۈزۈلدى. يۈزلەپ كالىلارنىڭ،
مىڭلاپ قويلارنىڭ كالىسى كېسىلىپ، ئادەم كىرىسە چۆككەندەك
نەچچە ئونلىغان داشلاردا پولۇ دۈملەندى ۋە پۈتكۈل شەھەر خەلقىد-
گە توي ئېشى تارتىلدى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايچامال بىلەن توي قىل-
غانلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىكى ئەمىرلەر -
گە جاكارچى ماڭغۇزدى.

يېڭى ئەر - خوتۇنلار بىر ھەپتە ۋىسال لەززىتىنى قانغىچە
سۈرۈشتى. ئەزەلدىن بىر ئايال بىلەن ئۈچ ئاخشامدىن ئارتۇق يات-
مايدىغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايچامال ئاغچىدىن ئاللىد-
قاچان زېرىككەن، ھەرىمىدىكى تېخى قۇچىقىغا كىرىشكە نۆۋەت
تەگمىگەن ياش توقاللىرىنى، ھەرخىل ئويۇن - تاماشىلار بىلەن
داۋاملىشىدىغان بەزمە، ئەيش - ئىشرەتلىرىنى سېغىنىپ قالغاند-
دى. شۇڭا ئۇ ئاقسۇغا بېرىشقا ئالدىرىدى.

— ھازىرلىق كۆرگەچ تۇرسىلا ئاغىچا، يەنە ئىككى كۈندىن كېيىن ئاستانىگە قايتىمىز.

ئايچامال ئاغىچىنىڭ خاننى ياركەنتتە تۇتۇپ قالغۇسى، ئۇنى ئۆزى يالغۇزلا ئىگىلىۋالغۇسى بار ئىدى، لېكىن پەرمانغا قارشى چىقالمايتتى.

— يەنە بىرنەچچە ۋاق ئارنۇقراق تۇرساق بولماسمىدى ھەز - رىتىم، — دەدى ئايچامال ئاغىچا نازلىق ئەر كىلەپ، — ئانھەزىردىمىنىڭ مەيلى ئاستانىدىكى خانىش - ئايىملارغا تارتىۋاتامدۇ - يا؟

— مەيلىمىز ئۆزلىرىگىلا باغلانغان ئاغىچا، — دەدى دوست - مۇھەممەدخان يېشى ئۆزىدىن خېلىلا چوڭ بۇ ئايالنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ تىل ياغلىمىلىق بىلەن، — لېكىن ئوردىغا قاي - تىپ سەلتەنەت ئىشلىرىنى قولۇمغا ئالمىساممۇ بولماس، تاجۇ تەخت بوش قالسا ياخشى بولمايدۇ. بولمىسا باشقىلارنىڭ كۆزى چۈشىدۇ. بۇ خۇددى خاتۇن كىشىنى ئۇزاق مۇددەت ئەرسىز تاشلاپ قويغىلى بولمىغانغا ئوخشاش ئىش.

ئايچامال ئاغىچا يەنە ئەر كىلىدى:

— چوڭ خانزادىلىرىگە يارلىقنى قاچان چىقىرىپ بېرىلا ئانھەزىرىتىم؟

ئايچامال ئاغىچىنىڭ «چوڭ خانزادىلىرى» دەپ ئاتىشى دوستمۇھەممەدخانغا غەلىتە ئاڭلاندى. ھەئە، ئۇ ئۆزىدىن سەك - كىز - ئون ياش كىچىك بۇ ئۆگەي ئوغۇللىرىنى «خانزادە» دەپ ئاتاشقا كۆنەلمەيۋاتاتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇلارغا «خانزادە» دې - گەن بۇ ئاتاقنى ئالدىراپ بېرىشنى ھەرگىز خالىمايتتى. چۈنكى، ئۇلارنى ئوغلۇم دەپ ئېتىراپ قىلىپ خانزادىلىك مەرتىۋىسىنى بېرىپ قويسا، ئۇلار كېيىنچە ئۆز ئوغلى — ھەقىقىي خانزادە كې - پەك سۇلتاندىن تاج - تەخت تالىشىشى مۇمكىن ئىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بۇ ھەقتە ئارتۇقچە ئويلىنىشقا ۋاقىت چى - قىرالمىدى. شۇ تاپتا ئايچامال ئاغىچا ئۇنى چوڭ ئوغلىنى يار -

كەنتكە ئەمىر قىلىپ يارلىق چۈشۈرۈشكە ئۈستىلىق بىلەن قىس-
تاۋاتتى.

ئەسلىدە سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مىرزا ئابابەكرنى يار-
كەنتكە ئەمىر قىلىپ جاكارلاشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. سەلتەنەت
يوسۇنى بويىچە ئېيتقاندىمۇ شۇنداق قىلىشقا تېگىشلىك ئىدى.
بۇنىڭ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا باشچىلىقىدىكى ئەمىرلەرنىڭ
كۆڭلىنى مايىل قىلىشقىمۇ پايدىسى بار ئىدى. بىراق، سانىز
مىرزىدىن مىراس قالغان ياركەنت خەزىنىسىدىكى ھېسابسىز
مال - دۇنيانى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈش بىلەن بۇ خىيالدىن دەرھال
يېنىۋالدى. چۈنكى، مىرزا ئابابەكرى ياركەنتكە ئەمىر بولسا تەبى-
ئىي ھالدا دادىسىدىن مىراس قالغان مال - دۇنيالارغىمۇ ۋارىس-
لىق قىلاتتى. ئايچامال ئاغىچىمۇ خانغا خوتۇن بولغاندىكىن «ماڭا
مال - دۇنيانىڭ كېرىكى يوق» دەپ ھەممە مال - دۇنيالىرىنى
ئوغلىغا قالدۇرۇپ قويۇشى مۇمكىن ئىدى. شۇنداقلا بولىدىغان
بولسا دوستمۇھەممەدخان ئۇنىڭغا مال - دۇنيالارنى ئېلىۋېلىشنى
بۇيرۇيالمىتتى ھەم ئېلىپ كېتەلمەيتتى - دە، ياركەنت خەزىنى-
سىنى چاندۇرماي يۇتۇۋېلىش غەربىزى ئەمەلگە ئاشمايتتى.

«...توغرا، بالىلىرىنىمۇ ئانىسى بىلەن بىللە ئوردىغا ئېلىپ
كېتىش كېرەك. شۇنداق قىلسام ئۇلار خەزىنىدىكى مال - دۈن-
يالارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ئېلىپ مېڭىشقا مەج-
بۇر بولىدۇ...»

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايچامال ئاغىچىنى باغرىغا بې-
سىپ، چىرايلىق لەۋلىرىنى قېنىپ - قېنىپ شورىدى.
— چوڭ خانزادىگە يارلىق چۈشۈرسەم بولىدۇ، — دېدى ئۇ
كۆڭلىدىكىنى چاندۇرماسلىققا تىرىشىپ، — لېكىن خانزادىنىڭ
بويى بولغان بىلەن يېشى تېخى كىچىك. ھاكىمىيەت تۇتۇش،
يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىنى بېجىرىشكە تېخى خاملىق قىلىدۇ. ئۇ-
نىڭ ئۈستىگە مەرھۇم سانىز مىرزا ھايات ۋاقتىدا دىلى ئازار يې-
گەن بىر قىسىم ئەمىر - بەگلەر ياش خانزادىگە ئۆچمەنلىك قى-
لىشى، ئۇنى يامان يولغا باشلىشى، ھەتتا قەست قىلىشى مۇمكىن.

شۇنداقلا ئۇلارنى خانزادىگە ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتمايدۇ دەپ -
گىلىمۇ بولمايدۇ. شۇڭلاشقا خانزادىنىمۇ ئاستانىگە بىللە ئېلىپ
كېتەيلى. ئوردىدا بىرەر دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىنى بەرسەم، يېنىمدا
تۇرۇپ ھاكىمىيەت ئىشلىرىنى ئۆگەنسە، كۆزى پىشسا دېگەن ئۇ -
مىدىم بار. ئوردىدا تۇرسا يۈز - ئابروي تاپىدۇ، مەنمۇ ئۇنى ئە -
تىۋارلايمەن. كېيىنچە پۇرسەت پىشىپ يېتىلگەندە ئابرويى بىلەن
يارلىق بېرىمەن. ئول چاغدا ياركەنتتىكى ئەمىرلەرمۇ ئۇنىڭغا ئ -
تائەت قىلىشتىن باش تارتىشقا پىتىنالمىدۇ، ھەرقانداق پەرمان -
بۇيرۇقىنى غىڭ قىلماي ئورۇنلايدۇ.

ئايچامال ئاغچا دوستمۇ ھەممەدخاننىڭ ئورۇنلۇق باھانىلى -
رىگە قايىل بولماي تۇرالمىدى، ئەمما ئۇنىڭ ياركەنتنى شۇنداقلا
تاشلاپ كەتكۈسىمۇ يوق ئىدى. شۇڭا ئۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇپ،
ئاكا - ئىنىلىرىدىن بىرەرگە ياركەنتنىڭ نائىب ئەمىرلىك مەر -
تۇسىنى ئېلىپ بېرىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

— يەنىلا ئانھەزىرىتىم ئەتراپلىق ئويلايدىكەن، — دەيدى ئۇ
قايىللىقىنى بىلدۈرۈپ، — چوڭ خانزادە ئوردىغا بارسا بىر تەرەپ -
تىن سەلتەنەت ئىشلىرىغا كۆزىنى پىشۇرۇپ، بىر تەرەپتىن ھەز -
رىتىمگە ھەمدەم بولىدۇ. بۇ تەخت - سەلتەنەتنىڭ مۇستەھكەملى -
كى ئۈچۈن تولىمۇ پايدىلىق. ئۇنداقتا چوڭ خانزادە يۇرتدارچىلىق
ئىشلىرىغا پىشىپ بولغۇچە ئاغام ياركەنتكە نائىب بولۇپ تۇر -
سۇنمىكىن؟

ئايچامال ئاغچىنىڭ ئېغىز غېرىچلىشى سۇلتان دوستمۇ -
ھەممەدخاننىڭ بىردىنلا ئوغىسىنى قايناتتى. چۈنكى، بۇ چاغچىچە
ھېچبىر ئايال زاتى ئۇنىڭ بىلەن بۇنداق سۆزلىشىپ باقمىغانىدى،
لېكىن شۇنداقتىمۇ يەنىلا غەزىپىنى بېسىۋېلىشقا مەجبۇر بولدى.
— ياركەنتكە ئاغىلىرىنى نائىب قىلىپ قويسام قېيىنىمىد -

لىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا رەنجىپ قالىدۇ. ئۆزلىرىگىمۇ ئا -
يان، ياركەنت ئەزەلدىن مەرھۇم قېيىنئاتىلىرى سەيپىدئەلى ئالىپ
ھەزرەتلىرىنىڭ ئابا - ئەجدادلىرىدىن قالغان سۇيۇرغاللىق زې -
مىن. شۇڭا بۇ يۇرتقا پەقەت ئاشۇ جەمەتتىنلا ھۆكۈمدار قويۇشقا

بولدۇ. يات جەمەتلەرنى ئۇلار ھەرگىز قوبۇل قىلمايدۇ. يات جەمەتلەردىن ئەمىر قويۇشقا توغرا كەلگەندىمۇ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا تەۋسىيە قىلىشى كېرەك. بۇ ئەزەلدىن شۇنداق داۋاملىشىپ كەلگەن يوسۇن. ئاغىلىرىنى نائىب قىلساق ئىككى خانزادە بىلەن تاغىسى ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت پەيدا بولىدۇ. ئەڭ ياخشىسى، بۇ ئىشلارغا سىلى ئارىلاشمىسىلا. خانزادىلىرىمىز ھەرگىزمۇ مەرتەۋە، زېمىنىسىز قالمايدۇ.

ئايچامال ئاغىچا ئىلاجىسىز ئاغزىنى يۇمۇشقا مەجبۇر بولدى، ئەرگە تەگكىنىنى يامان ئېلىپ ئوردىغا بېرىشقا قوشۇلمىغان ئىككى ئوغلىنى مىڭ تەستە كۆندۈردى.

شۇنداق قىلىپ ياركەنت خەزىنىسىدىكى سانىز مىرزدىن قالغان مال - دۇنيانى نەچچە يۈز قېچىر، تۆگىلەرگە ئارتىپ ئاق-سۇغا يولغا سالغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تۇيۇقسىز ئېتىد-نىڭ بېشىنى قەشقەرگە بۇرىدى.

— ئىككى خانزادە نۆكەرلەر بىلەن مال - مۈلۈكلەرنى قورۇقداپ ئۈدۈل ئاقسۇغا ماڭغىچ تۇرغاي، بىز قەشقەر ئارقىلىق ئاقسۇغا بارايلى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزدىنمۇ ئاغىسىنىڭ ئۆلۈم مۇسبىتى ئۈچۈن كۆڭۈل سوراپ قويمىسام بولماس.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايچامال ئاغىچىنىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا ئوردا ئىشىكئاغىسىغا قارىدى:

— دەرھال قەشقەر ئەمىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەرگاھىغا چاپارمەن ماڭغاي. مىرزا يېڭىسار قەلئەسىدە ئىستىقبالىمغا چىقسۇن.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن يېڭىسار قەلئەسىدە ئۇچراشتى. خاننىڭ تۇل قالغان يەڭگىسىنى ئەمرىگە ئالغانلىقى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى تەسىرلەندۈرگەندە-

دى. شۇڭا مەلۇماتنى تاپشۇرۇۋېلىپلا يېڭىسارغا ئاتلاندى ۋە خاننىڭ شەرىپىگە كاتتا سورۇن ھازىرلىدى.

دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئۆزىنى سالاپەتلىك، تەمكىن تۇتۇشى، سالامغا كەلگەن چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەرگە خۇشخۇي، كىچىك پېئىللىق بىلەن مۇئامىلە قىلىشلىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى بىردىنلا گاڭگىرىتىپ قويدى. ئۇنىڭغا دوستمۇھەممەد - خان بىردىنلا ئۆزگىرىپ قالغاندەك، ئىلگىرىكى تەكەببۇر، ئەلۋە، بەتخۇي، يامان قىلىقلىرىنى تاشلاپ باشقىچە ئادەم بولۇپ قالغان - دەك تۇيۇلدى.

«توۋا، كۆزۈمگە شۇنداق كۆرۈنۈپ كېتىپ بارامدۇ ياكى راستتىنلا ئۆزىگەرگەنمىدۇ؟ بۇ ئايچامال ئاغىچىنىڭ نۆھپىسىمىد - دۇر ياكى باشقا بىر سەۋەب بارمىدۇر؟ ئىشقىلىپ ئاللاھ ئىگمە ھەر بەندىسىنىڭ كۆڭلىگە ئىنساب - دىيانەتنى ئۆزى سالىدۇ...»
ساددا، ئاق كۆڭۈل مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاسان ھاياجانلىق - نائىتى، بىر كىمگە ئاسان ئىشىنەتتى، ھىيلىگەرلىكتىن، قۇۋلۇق - شۇملۇقتىن خالىي، ساداقەتمەن، مەرد، تەبىئىتى گولراق ئىدى. مېھىر - شەپقەت، ۋاپا، ياخشىلىقنى كۆپرەك تەكىتلەيتتى. كۆ - رۇشكىلى ئىككى كۈن بولا - بولمايلا ئۇ سۇلتان دوستمۇھەممەد - خانغا قايتىدىن ئۈمىد باغلىدى. ئۇنىڭدىن ئالدىراپ رەنجىگىنىگە، ئاداۋەت تۇتقىنىغا، باشقا ئەمىرلەر بىلەن بىرلىشىپ، ئۇلارنى خانغا قارشى چىقىشقا دەۋەت قىلغىنىغا پۇشايمان قىلدى. خان تا - غىسى يۇنۇسخان بىلەن ئالاقە ئورنىتىپ، ئۇنى تەختتە ئولتۇرغۇ - زۇشقا ھەرىكەت قىلغىنىدىن خىجىل بولدى، يۈزى قىزاردى.
— ياركەنتنى ئەمىر كەبىر جانابلىرى قەشقەرگە قوشۇپ ئىدارە قىلغايلا، — دېدى دوستمۇھەممەدخان.

— ياركەنت مەرھۇم جەننەتتاكان ئاغامنىڭ مىراس زېمىنى. ئول ۋىلايەتنىڭ ھەم مىراسخورى بار، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئېھتىرام بىلەن قول باغلاپ، — ئاغام قازا قىلغاندىن كې - يىن چوڭ ئەمىرزادە مىرزا ئابابەكرىنى ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە

تەيىنلەپ بېرىشلىرىنى تەۋسىيە قىلىپ مەلۇمات يوللىغانىدىم. ھېلىمۇ ھەم قىبلىگاھىمنى ئاشۇنداق يارلىق چىقىرىپ بەرسەن دېگەن ئۆمىدىتىمەن. مىرزا ئابابەكرى ياركەنتكە ئەمىر بولسا مەرھۇم ئاغامنىڭ روھىمۇ خۇش بولۇپ قالاتتى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا يار - كەنتنى بەرسەم خۇش بولىدۇ، مىننەتدار بولۇپ، ساداقىتى تېخى - مۇ كۈچىيدۇ دەپ ئويلىغانىدى. بىراق، كۈتمىگەندە مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بۇنى سىلىقلا رەت قىلىۋەتتى.

— بۇ دېگەنلىرىمغۇ راست، — دېدى دوستمۇھەممەدخان بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، — بۇنى بىزمۇ ئويلىغان. ئەمما مىرزا ئابابەكرى تېخى كىچىك، يۇرتدارچىلىق ئىشلىرىغا تېخى خام. مەن ئۇنى ئوردىغا ئاپىرىپ بىر مەزگىل تەربىيەمگە ئالايمى - كىن دەيمەن. ئوردىدا تۇرسا سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى تېز ئۆگىنىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە سىڭلىم مەلىكە ھۆسننىڭار خېنىممۇ بويدى - غا يېتىپ قالدى. ئىككىسىنىڭ بېشىنى چېتىپ، باش ئاغرىقىدىن بىراقلا قۇتۇلۇش ئويۇمۇ يوق ئەمەس. ئەمىر ئادىنىڭ بېشىنى ئاتا ئورنىدا سىلاش سىلى - بىزنىڭ بۇرچىمىز ئەمەسمۇ؟

كېيىنكى سۆزلەر سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ كالىسىدا تۇيۇقسىز پەيدا بولغان خىيال ئىدى. شۇ دەقىقىدە بۇ خىيالدىن ئۆزىمۇ سۆيۈنۈپ قېلىۋاتاتتى.

«راست، شۇنداق قىلسام بولغۇدەك. سىڭلىم ھۆسننىڭار مەلىكىنى ھامان ئەرگە بېرىدىغان گەپ. تەسەررۇپىمىزدا بىزگە نەسەبى توغرا كېلىدىغان جەمەت پەقەت مۇشۇلا. ئۆز ۋاقتىدا بابائى بۇزۇك سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىمۇ سىڭلىسى ئۆز سۇلتان مەلىكىنى سەيىدئەلى ئالپقا نىكاھلاپ بەرگەنىكەن. مەرھۇم خان ئاتامۇ چوڭ سىڭلىم دۆلەتنىڭار مەلىكىنى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا نىكاھلاپ بەرگەنىدى. مەن كىچىك سىڭلىمنى مىرزا ئابا - بەكرىگە نىكاھلاپ بەرسەم ئەلۋەتتە بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن مۇھەم - مەد ھەيدەر مىرزانىڭ ساداقىتى تېخىمۇ كۈچىيدۇ، يامان نىيەت -

لىرىدىن ياندىۇ. مۇشۇ باھاندا مەنمۇ سەلتەنەتمگە يوشۇرۇن تەھلىكە سېلىۋاتقان ئەمىرلەرنىڭ تەپرىقچىلىكىدىن ساقلىنىپ قالدىمەن. ياركەنت سەپىرىم ھەقىقەتەن قۇتلۇق سەپەر بولدىمۇ ئې-
مە...»

— قىبلىگاھىمىزنىڭ مېھىر — شەپقىتى ھەقىقەتەن چەك-سىزدۇر، — دېدى ھاياجانلانغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كۆزىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، — ئول يېتىم قالغان جىيەنىمنىڭ بېشىنى سىلايدىغان بولسىلا مەرھۇم ئاغام سانىز مىرزىنىڭ ئورنىدا ئالىي-لىرىدىن ئۇ ئالەم — بۇ ئالەم مىننەتدار بولغان بولاتتىم.

— بۇ نېمىدېگەنلىرى ئەمىر كەبىر جانابلىرى؟ — دېدى دوستمۇھەممەدخان رەنجىگەن قىياپەتتە، — بىزدەك ئات — ئانىسى تۇرغان يەردە مىرزا ئابابەكرى قانداقسىگە يېتىم بولسۇن. ئۇ ئۆتۈپ قالمىسىلا، مەن ھازىر ئول ئەمىرلەرگە ئاتا ئورنىدىمەن.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەرھال ئۆزى خاھلىق بىلدۈردى:

— گۇناھىمدىن ئۆتسىلە ئالىيلىرى، ئالدىلىرىدا راستتىنلا خاتا سۆزلەپ قويۇپتىمەن.

— گۇناھلىرى ساقىت بولدى، — دېدى سۇلتان دوستمۇ-ھەممەدخان كۈلۈمسىرەپ، — ئەمدى مېنى ئۈزۈپ قويسىلا.
— قىبلىگاھىمىزنى يېڭىساردىن قانداقمۇ ئۈزۈپ قويغى-لى بولسۇن، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا، — قەشقەردىن ئۇ-زىتىپ قويىمىسام بولمايدۇ.

— ھاجەتسىز، — دېدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان، — سىلى دەرھال ياركەنتكە بېرىپ ئول ۋىلايەتتىكى ئىشلارنى تەر-تىپكە سېلىۋالسىلا. ئۆزلىرى بىلىپ ئىشەنچلىك، ساداقەتمەن ئە-مىردىن بىرىنى نائىبلىققا تەيىنلىگەيلا. مەن قەشقەردە بىر — ئىككى كۈن ھاردۇق چىقىرىپ ئاندىن ئاستانگە ياناي. ئاللاھ خا-لىسا مىرزا ئابابەكرى بىلەن مەلىكىنىڭ تويى بولغاندا ئاقسۇدا كۆرۈشەرمىز.

— ئالىيلىرىنىڭ ياركەنتتىكى توي مەرىكىسىگە قاتنىشال-

مىغنىمنى ئاز دەپ مۇشۇنداقلا ئۆزىتىپ قويسام قانداق بولىدۇ؟
ھېچبولمىغاندا لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ، ئازراق سوۋغا - سالام
پىشكەش قىلمىسام كۆڭلۈم زىنھار ئۇنىمايدۇ.

— بۇنداق دەپ تۇرۇۋالسىلا مەيلى، — دېدى سۇلتان دوست-
مۇھەممەدخان، — ئەمما سىلى كەينىلىرىگە يېنىپ يۈرمىسىلە،
ياركەنتمۇ كىچىك ۋىلايەت ئەمەس، بىرەرى باش بولۇپ تۇرمىسا
قالايمقانچىلىق چىقىدۇ. مەن قەشقەرگە بارغاندىن كېيىن خەزد-
نىلىرىدىن ئۆزۈم سوۋغا تاللىۋالاي.

● دوستمۇھەممەدخاننىڭ بۇ دەرىجىدە ئۆزىنى يېقىن تۇتۇشى
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى باشقىچە سۆيۈندۈرۈۋەتتى.
— خەزىنە ئالىيلىرى ئۈچۈن ھەرقاچان ئوچۇق. ياقتۇرغان-
لىرىنى ئېلىۋەرگەيلا.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان دەل مۇشۇ جاۋابنى كۈتكەنىدى.
— ئۇنداق بولسا خوشلىشايلى، — دېدى دوستمۇھەممەدخان
ئورنىدىن تۇرۇپ.

— ئالىيلىرى ئامان بولغايلا.
ۋۇجۇدىنى باشقىچە بىر خۇشاللىق چىرمىۋالغان مۇھەممەد ھەيد-
دەر مىرزا خان بىلەن خوشلىشىپ ئۇدۇل ياركەنتكە قاراپ ماڭدى.
سۇلتان دوستمۇھەممەدخان قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن
خەزىنىنى ئاچقۇزدى - دە، مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ دادىسى
سەيپىدەئەلى ئالپتىن مىراس قالغان، ساندۇق - ساندۇقلاردىكى
ئالتۇن - كۈمۈش ۋە قىممەتلىك جاۋاھىراتلارنى پاك - پاكىز
سۈپۈرۈپ كەتتى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ بۇ دەرىجىدە ئاچ كۆزلۈك،
ئىنسابسىزلىق قىلىشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەن مۇھەممەد ھەيد-
دەر مىرزا قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن خەزىنىنىڭ قۇ-
رۇقىدىلىپ قالغىنىنى كۆرۈپ، ئاچچىقىغا پايلىماي بوشلا ۋارقىد-
رىۋەتتى:

— بۇ ئوچۇق - ئاشكارا بۇلاڭ - تالاڭ قىلغانلىققۇ؟

ھەئە، خانغا «ياقتۇرغان نەرسىلىرىنى ئېلىۋەرسىلە» دېگەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئۆز ئاغزىدىن بالاغا قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ، دەردىنى ئىچىگە يۇتۇشقا مەجبۇر بولدى

65

ياركەنتتىكى خەزىنىنى پەم ئىشلىتىپ، قەشقەردىكى خەزدە - نىنى ئوچۇق - ئاشكارا بۇلاپ ئاقسۇغا قايتىپ كەلگەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ۋەدىسىدە تۇرۇپ سىڭلىسى ھۆسننىڭ مە - لىكە بىلەن ئۆگەي ئوغلى مىرزا ئابابەكرىنىڭ توي مەرىكىسىنى ئۆتكۈزۈپ بېرىشكە تۇتۇندى ۋە تويىنى باھانە قىلىپ تەسەررۇپىدە - كى ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايمىقلارنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنى پايتەخت ئاقسۇغا تەكلىپ قىلدى.

ئاقسۇدا توي ناغرىسى ئاللىقاچان چېلىنىپ بولغان بىلەن توي تېخى رەسمىي باشلانمىغانىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان يىراق - يېقىندىكى بارلىق ئەمىر - بەگلەرنىڭ ئوردىسىغا تولۇق جەم بولۇشىنى سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈۋاتاتتى.

ئوردا پەرمانچىسىنىڭ قولىدىن شاھانە توي تەكلىپىنى تاپ - شۇرۇۋالغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ قورساق كۆپۈكى بىر - دىنلا بېسىلىپ قالدى. ئۇ خەزىنىنى تولۇق سۈپۈرۈپ كەتكەن خاندان رەنجىپ قالغان، سىڭلىسى بىلەن مىرزا ئابابەكرىنىڭ تو - يىنى قىلىپ قوبۇش ھەققىدىكى يېڭىساردا بەرگەن ۋەدىسىگە ئى - شەنچ قىلالمىغان، گۇمانلانغانىدى. شۇ تاپتا قولىدىكى ئاپئاق شا - يىغا ئورالغان، چۆرىسى نەقىشلەنگەن پاتلىق خوتەن قەغىزىگە يې - زىلىپ، ئۈستىگە سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ سەلتەنەت مۇ - ھۈرى بېسىلغان شاھانە تەكلىپ ئۇنىڭ رەنجىشلىرىنى خۇددى

توز غاقتەك تۈزۈتۈۋەتكەندى.

«خان ئالىيلرى ھەرھالدا ۋەدىسىدە تۇرۇپتۇ، ۋەدىسىدىن يېنىۋالسىمۇ ھېچنېمە قىلغىلى بولمايتتى. مىرزا ئابابەكرىنىڭ خان سىڭلىسىغا ئۆيلىنىشى جەمەتىمىز ئۈچۈن كاتتا شەرەپ، مەرھۇم ئاغامنىڭ روھىمۇ خۇش بولىدىغان بولدى. جاھاننىڭ ئىشلىرى ئاجايىپكەن. تاغا - جىيەن ئىككىمىزنىڭ بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە باجا بولۇپ قېلىشىمىزنى ھېچكىم خىيالغا كەل- تۈرمىگەن بولغىيتتى. بۇمۇ ياخشى بولدى، گەرچە ئاغامدىن ئاي- رىلىپ قالغان بولساممۇ ئوغلى قاتارغا قېتىلدى. خان ئالىيلرد- مۇ خېلى تۈزىلىپ قالغاندەك قىلىدۇ. يەنە بىر مەزگىل كۆزىتىپ باقاي. بۇ ئىش ئۈچۈن يۇنۇسخان ئالىيلرىمۇ رەنجىپ كەتمەس، ئۇنىڭغا مۇۋاپىق باھانە - سەۋەب كۆرسىتىپ چۈشەندۈرۈپ قوي- مەن. خان ئالىيلرى يەڭگەم ئايچامال ئاغىچىغا ئۆيلەنمىگەن، ئىككى جىيەنىمى ئوردىغا ئاپىرىۋالمىغان، مىرزا ئابابەكرىگە سىڭلىسىنى نىكاھلاپ بېرىشكە تەرەدۈتلىنمىگەن بولسا، بەلكىم ئىشلار باشقىچە بولغان، بەلكىم تاجۇ تەختتە يۇنۇسخان ئالىيل- رىمۇ ئولتۇرۇشقا تەييارلىنىپ بولغان بولاتتى. بۇ ئىشلارغا نېمە دېگۈلۈك ئەمدى؟ ھەرقانداق ئىشنىڭ ۋاقتى - سائىتى كەلمىسە، ياراتقان قۇدرەت ئىگىسى بۇيرۇمىسا، قىلىمەن دەپمۇ قىلغىلى بولمايدىكەن. رەت قىلغۇسىز بىر باھانە - سەۋەبلەر ئادەمنىڭ يو- لىنى توسۇپ قويىدىكەن، مانا ئاقسۇغا، ئوردىغا ھەرگىز بارمايمەن دېگەندىم. بارمايمەن دېگەن تۈگمەنگە يەتتە قېتىم بېرىپتۇ دەپ، يەنە بېرىشقا مەجبۇر بولۇۋاتمەن. شۇنداق، بارماسلىققا سەۋەبىم يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ دېگەن مەرھۇم ئاغامنىڭ ئوغلىنىڭ تويى تۇرسا، بېرىپ ئاغامنىڭ ئورنىدا ئاتا بولۇپ تۇرۇشۇم كېرەك - دە. ھېلىغۇ بۇ جىيەنىمنىڭ تويىكەن، خاننىڭ سىڭلىسى بىلەن باشقا بىرىنىڭ تويى بولغان تەقدىردىمۇ بارماسلىققا ھەددىم ھە- لەپ، ئېشىكىم سامان يېمەيتتى. چۈنكى، تويغا ئەكلىپ قىلىۋات- قىنى سەلتەنەتنىڭ بۈيۈك خاقانى. مەن بولسام ئەلۋەتتە ئۇنىڭ

مۇلازىمى، نۆكرى. خان ئالىيلرىمۇ نېمىنى خىيال قىلىدىكىن تاڭ، باغاقنى يارلىقنىڭ شەكلىدە مۆھۈرىنى بېسىپ، مەخسۇس يارلىق ئەۋەتىدىغان كۆتۈپقا سېلىپ پەرمانچىسى ئارقىلىق ئەۋەتپتۇ. بۇنداق تەكلىپنى تاپشۇرۇۋالغان ھەرقانداق ئادەم دەرگاھى ئالىيغا بارماي قۇتۇلايتمۇ؟ بارمىسا خان يارلىقىغا سەركەشلىك قىلغان دېگەن بالاغا قالدۇ. بۇنىڭ ھۆددىسىدىن چىقماق تەس، دەرھال باراي. باشقا ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىرىدىن بۇرۇنراق باراي، توپغا نېمە سوۋغا ئېلىپ بارسام بولاركىن؟ ئاددىي، ئاز سوۋغا ئېلىپ بارغىلى بولمايدۇ. خەزىنەمدە سوۋغاتقا پارغۇدەك بىر نەرسەمۇ يوق. ئۆتكەندە ئۆزى ئېلىپ كەتكەن خەزىنىنى ھېساب قىلىپ بارغىلى تېخى بولمايدۇ. قول ئاستىدىكى ئەمىر - بەگلەر - گە قول سۇنماقتىن باشقا ئامال يوق ئوخشايدۇ... ھەر ئاست، يار - كەنت، قەشقەردىكى ئەمىر - بەگ، زەردار - تۆرلەردىن بىرقانچە چىسىنى توپغا بىللە ئېلىپ باراي. خانغا بېرىدىغان سوۋغاتنى شۇلار تەييارلىسۇن، مۇشۇنداق قىلسام بولغۇدەك...»

※ ※ ※

كۈزنىڭ ئاخىرلىشىشىغا يېقىن يىراق - يېقىن ۋىلايەتلەر - دىكى ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى ئاقسۇغا جەم بولدى. سۇلتان دوست - مۇھەممەدخاننىڭ ئۈستىلىق بىلەن ئەۋەتكەن شاھانە تەكلىپى ئۇلارنى ئوردىغا كېلىشكە مەجبۇر قىلغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئاقسۇغا بۇرۇنلا كېلىۋالغان بولغاچقا، ئۇلار تېخىمۇ بەك ئالدىراپ قالغانىدى. چۈنكى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا خان ئالىيلىرى بىلەن قايتا ئەپلىشىۋالغان بولسا، ئۇلار ھەرقانچە بىرلەشكەن تەقدىردىمۇ ھېچقانچە ئىش تەۋرىتەلمەيتتى. مەرھۇم ئۇلۇسبېگى خۇدايداد جەمەتنىڭ پۈتكۈل موغۇلىستاندا ئاجايىپ كاتتا يۈز - ئابروى بار ئىدى. ئۇلار سىز باشقا ئەمىرلەر ھېچقانداق ئىشنى بىر باشقا ئېلىپ چىقالمايتتى. خاننىڭ غەزدە -

پىگە ئۇچراشتىن ئەنسىرىگەن ئەمىرلەر توپغا كېلىشكە ئالدىردى. ئالدىراپ يۈرۈپ نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى تەييارلىدى، ھەتتا ئىككى يىلدىن بېرى ھەرخىل باھانە - سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ، ئوردا خەزىنىسىگە تاپشۇرۇشنى كېچىكتۈرۈپ كېلىۋاتقان باج - خىراجەتلەرنىمۇ ئېلىپ كەلدى.

شۇنداق قىلىپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئىككى قېتىم - لىق توي ئارقىلىق ئوردا خەزىنىسىنى تولدۇرۇشلا ئەمەس، سەلتە - نەتتىن كۆڭلى سوۋۇپ، ئۆزىگە قارشى تۇرۇش ئۈچۈن قىلىچىنى بىلەپ تۇرغان ئەمىرلەرنى تەختى ئاستىغا قايتىدىن جەم قىلىش مەقسىتىگىمۇ يەتتى.

ئىككى ئايدىن بېرى ناغىرىسى چېلىنغان توي ئاخىرى كاتتا ھەشەم بىلەن رەسمىي باشلاندى. مىڭلىغان قويلارنىڭ، يۈزلىگەن كالا - تايلىرىنىڭ بېشى كېسىلدى. تاغار - تاغارلاپ گۈرۈچلەردە توي پولۇسى دۈملەندى. نەچچە يۈزلىگەن كوزىلاردىكى قىمىز، شارابىلار ئىچىلدى. بۇ توي ئۈچۈن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تو - لىمۇ سېخىلىق قىلدى. مۇبارەكلەپ سوۋغا تەقدىم قىلغان ئە - مىرلەرنىڭ سوۋغاتلىرىنى رەھمەت - ھەشقاللا ئېيتىپ قوبۇل قىلدى. ئەمىرلەرنى مەرتىۋىسىگە قاراپ ئولتۇرغۇزغان بىلەن مۇ - ئامىلىنى ئوخشاش قىلدى، ھېچكىمنىڭ كۆڭلىگە ئازار بەرمىدى. شاراب ئىچكۈسى بارلار ئىچتى، ئۇسسۇل ئوينىغۇسى بارلار ئوي - ندى، ناخشا ئېيتقۇسى بارلار ئېيتتى، بەزمە سورۇنىدىن بالدۇر قايتقۇسى بارلار قايتىپ ئارام ئالدى. ئۇ ھەركىمنى ئۆز ئىختىيا - رىغا قويۇۋەتكەندى. ھېچكىمنى ھېچبىر ئىشقا بىرەر قېتىممۇ زورلاپ باقمىدى. ئەينى يىلى شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە تاجىددىننىڭ شاراب ئىچمىگەنلىكى ئۈچۈن خاننىڭ غەزىپىگە ئۇچراپ كالىد - سىدىن ئايرىلغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ئەمىرلەر شۇ تاپتا خاننىڭ تولىمۇ چوڭ سۈپەت، تەمكىن، كىچىك پېئىل، مېو - رىبان بولۇپ قالغىنىنى ھېس قىلىشىپ يەتكەن، ئۇلارنىڭ سەلتە - نەتكە بولغان ساداقىتى قايتىدىن كۈچىيىشكە باشلىغانىدى. گاھ -

لىرى باشتا سانىز مىرزىنىڭ، كېيىن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ گېپىگە كىرىپ خانغا قارشى چىقماقچى بولغانلىقلىرىنى ئېسىگە ئېلىپ ئۆكۈنۈپمۇ ئۆلگۈردى. ئىشقىلىپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ھېچكىمگە خانلىق كىبىرىنى كۆرسەتمەي، تەلۋىلىك، ساراڭلىق، بېشەملىك قىلماي، ياغلىما سۆزلىرى، قىزغىن مۇئامىلىسى ئارقىدىنلىق ھەممە ئەمىرلەرنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇۋالغانىدى.

ئۇ توپنى قىرىق كۈن جاكارلىغانىدى. ئەمما، كۈز ئاخىرلىدى. شاي دەپ قالغان بولغاچقا يىراقتىن كەلگەن ئەمىرلەر قايتىشقا ئالدىراشتى ۋە ئۆزىرخاھلىق ئېيتىپ ئىجازەت سورىدى.

— توي باشلانغىلى ئەمدى يەتتە كۈن بولغان تۇرسا نېمىگە ئالدىرىشىلا؟ ئاستانىگە بۇنداق جەم بولماقمۇ ئاسان ئەمەس، ۋىلايەتتىكىلەرنىڭ ئىشلىرىدىن ۋايىم يېمىسەڭلەرمۇ بولىدۇ، توي ئاخىرلاشماقچە تۇرۇڭلار، — دېدى دوستمۇھەممەدخان ئىجازەت بەرمەي. ئەمىرلەر ئۇنىڭغا يەنە يېلىندى:

— بىزنىڭمۇ قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىزنىڭ خۇشاللىق بېغىشىلغۇچى ھۇزۇر — ھالاۋەتلىك دەرگاھىدىن پەقەتلا ئايرىلغۇمىز يوق، — دېدى قومۇل ئەمىرى قول باغلىغىنىچە سۆز ئېلىپ، — شۇغىنىسى كۈز ئاخىرلىشاي دەپ قالدى، توي ئاخىرلىشىشقا يەنە بىر ئايغا يېقىن ۋاقىت بار، ئۇنىڭغىچە قىش پەسلى باشلىنىپ كېتىدۇ. ئالمادىس بالدۇر قار يېغىپ قالسا يول تۈسۈلۈپ قالىدۇ. جانابى قىبلىگاھىمىزغىمۇ مەلۇملۇق، قايتار يوللىرىمىزدا تاغ — داۋانلار ھەلەم^① بار. شۇڭلاشقا ئالىيلىرى ئىجازەت بەرسە، بۇرۇنراق يولغا چىقساق دېگەن ئۈمىدلىمىز.

— جانابى قىبلىگاھىمىزدىن ئىجازەت سورايمىز، — دېدى يىشىتى باشقا ئەمىرلەرمۇ ئىلتىجا قىلىپ.

— بۇنداق دەپ تۇرۇۋالساڭلار ئىجازەت بەرمەسلىككە ئاماللىق يوق، — دېدى مەغرۇر ئولتۇرغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان يېنىدىن قىملىق كۈلۈمسەرەپ، — مۇنداق قىلالىلى، يەنە ئىككى كۈن تە-

① ھەلەم — ھېلىھەم.

خىر قىلىسۇنلار، توي كۈنىنىڭ سانىمۇ توققۇزغا تولغاي، شول
 چاغدا ھەممىلىرىگە تەڭلا ئىجازەت بەرگەيمەن.
 — قىبلىگاھىمىز ھىممەتلىكتۇر.

※ ※ ※

ئىككى كۈندىن كېيىن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئوردىدا
 ئەمىرلەر ئۈچۈن خوشلىشىش زىياپىتى ئۇيۇشتۇردى. بۇنى زىياپەت
 دېگەندىن كۆرە، تەختتە ئولتۇرغاندىن بېرى بارلىق ئەمىرلەرنى
 دەرەمە قىلىپ ئاچقان تۇنجى كېڭەش مەجلىسى دېگەن تۈزۈك
 ئىدى.

ھەشەمەتلىك شاھنىشىغا كىچىك - كىچىك شىرەلەر قويۇ -
 لۇپ، تۈرلۈك نازۇ نېمەتلەر تارتىلدى. ئەمىرلەر شىرەلەرنىڭ يې -
 نىدىن ئەمەل - مەرتىۋىسى بويىچە جاي ئېلىشتى.
 بۈگۈن ئۆزىتىش زىياپىتى بېرىلىۋاتقانلىقى ئۈچۈن، قاندا -
 دە بويىچە ئەمىرلەر داستىخاندىن يېنىپلا يولغا چىقىشى، ئاستا -
 نىدىن ئايرىلىشى كېرەك ئىدى. شۇڭا ئۇلار گۆش، تائاملاردىن
 جىقراق يەپ، شارابتىن ئۆزلىرىنى تارتىشتى. ھەر قېتىم شاراب
 ئىچكەندە خانغا خۇشامەت قىلىشنى ئېسىدىن چىقىرىشىمىدى.
 سۇلتان دوستمۇھەممەدخانمۇ شارابقا ئۆزىنى ئانچە ئۇرۇپ كەت -
 مىدى، پېشىقەدەم ئەمىرلەرنىڭ ئۆزىنى قوبۇل قىلىپ شارابقا
 زورلىمىدى.

— جانابى ئەمىرلەر، — دېدى ئۇ ئەمىرلەرگە تەكشى بىر
 قارىۋېتىپ، — ھەر بىرىڭلارنىڭ ساداقەتمەنلىكى بىلەن ئابا -
 ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان بۇ بۈيۈك سەلتەنەت ھازىرغىچە گۈللە -
 نىپ ئاۋات بولۇپ كېلىۋاتىدۇ. سىلەردىن كۆپ مىننەتدارمەن. بۇ
 ئەلۋەتتە ھەر قايسىڭلارنىڭ جان پىدالىق بىلەن كۆرسەتكەن تۆھ -
 پىلىرىدىن بولدى. بابائى بۈزۈك سۇلتانلار داۋاملاشتۇرۇپ كەل -
 گەن تۈزۈكلەر بويىچە كۆرسەتكەن تۆھپە - خىزمەتلەر ئىنئامسىز

قالمىغاي.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان سۆزدىن توختاپ ئوردىنىڭ باش پەرمانچىسىغا قارىدى. خاننىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنگەن پەرمانچى بەگ دەس ئورنىدىن تۇردى.

— پەرمانى ئالىي!

ئەمىرلەر ئوپۇر — توپۇر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ قول باغلاشقىنىچە خان پەرمانىنى ئاڭلاشقا تەييارلاندى.

— دۆلەت ۋە ھاكىمىيەتنىڭ ھەممە ئىرىباىلىرىغا روشەن بولغايكى، — دېدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇپ، — بىزلەر كىم بۈيۈك موغۇلىستان تەسەررۇپىنىڭ خانۇ خاقانى بولمىش سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تاج كىيىپ سەلتەنەت تەختىدە ئولتۇرغىنىمغا ھايت — ھايت دېگۈچە بەش يىل بولۇپ قاپتۇ. بۇ بەش يىلدا تەسەررۇپىمىزدىكى بارلىق ئۇلۇغ — ئۇششاق ئەمىرلەرنىڭ ئۆز ۋەزىپىسىنى ساداقەتمەنلىك بىلەن ئادا قىلىشى بىلەن سەلتەنەتمىز جەڭگى — جېدەل، يېغىلىق — توپىلاڭ، ئوغ — رى — قاراچىلاردىن خالىي بولۇپ، ئەل — يۇرت ئاسايىشلىققا يۈزلەندى. بۈيۈك ئىستىقلالىيىتىم شۇ دەرىجىگە يەتتىكى، ئەغىيار — غەنىملىرىم ھەرقاچان خار ۋە زەبۇن بولدى. بۇ ئەلۋەتتە جانابى ئەمىرلەرنىڭ كاتتا تۆھپىسىدۇر. شۇڭا، تۆۋەندىكىدەك پەرمان جاكارلىماقچىمەن:

تەسەررۇپىمىزدىكى ھەرقايسى ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىرىگە ئۆز تەسەررۇپىدىن بىردىن تۈمەن^①نى ئەجدادى سۇيۇرغال^② قىلىپ بەردىم ھەمدە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىگە باھادىرلىق ئۇنۋانى ۋە بۇ پەخىرى نامى ئىسپاتلايدىغان ئالتۇن ئوتاغا، تۈمەن تۇغى^③، ناغرا ئىنئام قىلدىم. ئول ۋىلايەت ئەمىرلىرىنىڭ ئورۇنباىسارلىرىغا ئارىسلان ئۇنۋانى ۋە بۇ پەخىرى نامى ئىسپاتلايدىغان كۈمۈش ئوتا.

① تۈمەن — ناھىيىگە تەڭ.

② ئەجدادى سۇيۇرغال — ئەۋلادتىن — ئەۋلادقا قالدىغان زېمىن.

③ تۈمەن تۇغى — ئون مىڭ كىشىلىك قوشۇننىڭ بايرىقى.

غا، مىڭ تۇغى^① ۋە بىر كەمەر ئىنئام قىلدىم. ئول ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىر - لەشكەرلىرىگە ئەزمەت ئۇنۋانى ۋە بۇ پەخىرىي نامىنى ئىسپاتلايدىغان كۈمۈش ئوتاغا، بىر ياقىلىق شاھانە تون ئىنئام قىلدىم. ئايماق تۈمەن بەگلىرىگە كۈمۈش دەستىسىگە تۇرنا بەل - گىسى چۈشۈرۈلگەن قىلىچ، ئېگەر - جابدۇقلۇق ئات، تۇغ، ناغرا^② ئىنئام قىلدىم...

بۇ كاتتا ئىلتىپاتقا ئېرىشكەن ئەمىرلەر ھاياجانلانغان ھالدا مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈشتى:

— خان ئالىلىرى مەرھەمەتلىكتۇر!

— ئانھەزرىتىمىنى ئاللاھ ئىگەم ئۆز پاناھدا ساقلىغاي!

— سەلتەنەت ئۈچۈن جېنىمىز پىدا!

...

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئەمىرلەرنىڭ مەرتىۋە - ئىمتى - يازلىرىنى ئۆستۈرۈپ، ئۇنۋان - ئوتاغا بېرىپ، ھەممىسىنىڭ كۆڭلىنى ئۆزىگە مايىل قىلىۋالغانىدى. ئۇلار بىر - بىرلەپ خان - نىڭ ئالدىغا كېلىپ خوشلاشتى، ياخشى تىلەك، ساداقەتلىرىنى قايتا - قايتا ئىزھار قىلىشتى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىمۇ باش - قىچە ھاياجانلىنىپ قالغانىدى، كۆزىگە سۇلتان دوستمۇھەممەدخان باشقىچە ئىللىق، باشقىچە مېھرىبان، باشقىچە ئۇلۇغۋار كۆرۈنۈپ كېتىپ باراتتى.

«ئى قۇدرەتلىك پەرۋەردىگار، ئىنايىتىڭ چەكسىز دۇر. خان ئالىلىرىغا تېخىمۇ كۆپ ئىنساب، ئادالەت، پەزىلەت ئاتا قىلغاي - سەن. كۆڭلىنى سەلتەنەت ئىشلىرىغا مايىل قىلىپ، ۋۇجۇدىدىكى شارابخورلۇق، شەھۋەت ھەۋەسلىرىنى دەپىنى قىلغاي سەن. بۈيۈك تەسەررۈپ، سەلتەنەت ئۇنىڭ قولىدا تېخىمۇ روناق تېپىپ، ئەل -

① مىڭ تۇغى — مىڭ كىشىلىك قوشۇننىڭ بايرىقى.

② تۇغ، ناغرا — تۇغ بىلەن ناغرا ئەمەلىيەتتە ئەمىرلەرنىڭ دەرىجىسىنى بىلدۈرىدىغان بەلگە بولۇپ، بۇ ئادەتتە تۆھپىكار ئەمىرلەرگە بېرىلىدىغان مۇكا - پات بۇيۇمدۇر.

يۇرت ئاۋاتلىققا، ئاۋام - رەئىيەت ئاسايىشلىققا يۈزلەنگەي...»
 سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا بولغان قارىشى ئۆزگىرىپ
 ئوردا، ھاكىمىيەت ئىشلىرىدىن خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالغان
 مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا خان بىلەن خوشلىشىپ قەشقەرگە قايتىپ
 تاشقا ئالدىرىدى. ئەسلىدە ئۇنىڭ توي ئاخىرلاشقىچە تۇرغۇسى،
 خانغا ھەمراھ بولغۇسى بار ئىدى. بىراق، سۇلتان دوستمۇھەممەد -
 مەدخاننىڭ كۆرسەتكەن زىيادە ھۆرمەت - ئېھتىرامىدىن خىجىل
 بولۇپ، خۇدۇكىسىرەپ قالغانىدى. ئۇ سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننى
 تەختتىن چۈشۈرۈۋېتىپ، ئورنىغا يۈنۈسخاننى ئولتۇرغۇزماقچى
 بولغىنىنى ھەر قېتىم ئېسىگە ئالسا خۇددى تىكەندە ئولتۇرۇپ
 قالغاندەك بىئارام بولاتتى، باشقا ئەمىرلەر بۇ ئىشنى ھازىرلا ئاش -
 كارىلىۋېتىدىغاندەك خۇدۇكىسىرەيتتى.

بۇ سۈيىقەستتىن ئاللىمقاچان خەۋەر تاپقان ھېلىگەر دوست -
 مۇھەممەدخان پەقەتلا چاندۇرمىدى، ھېچكىمنىڭ يۈزىگە سالمىدى،
 جاھاننىڭ ئىشلىرىدىن خەۋىرى يوقتەك قىياپەتكە كىرىۋالدى. ئۇ
 مىڭبىر مۇشەققەتتە تەخت ئاستىغا جەم قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان
 ئەمىرلىرىنى يەنە ۋەھىمىگە سېلىپ قويۇشنى ھەرگىز خالىمايتتى -
 تى. چۈنكى، ئاشۇ ۋىلايەت - ئايمىقلارنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنىڭ
 ئىلكىدە ئۆز ئالدىغا باشقۇرىدىغان نۆكەر - لەشكەرلىرىنىڭ بار -
 لىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. ئۇلارسىز تەختتە خاتىرجەم، مۇستەھ -
 كەم، پاراغەت بىلەن ئولتۇرالمىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكە -
 نىدى. بىردىنبىر چارە ئۇلارغا ياخشى مۇئامىلە قىلىش، كۆڭلىنى
 ئىزدەش، شۇ ئارقىلىق ئۇلارنى سەلتەنەتكە مايىل قىلىپ كۈچ -
 قۇدرىتىنى مۇستەھكەملەش... مانا مۇشۇلارنى تولۇق چۈشىنىپ
 يەتكەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئۇلارغا سۈيۈرغاللىق زېمىن
 ئىنئام قىلدى، لەشكىرىي ھوقۇقنىڭ سىمۋولى بولغان تۇغ -
 ناغرا بەردى. بۇنىڭ بەدىلىگە ئەمىر - بەگلەرنىڭ ئىشەنچىگە،
 ساداقىتىگە قايتىدىن ئېرىشتى، تاجۇ تەختىنى يۈز بېرىش ئالدىدا
 تۇرغان بالايىئەپەتتىن قۇتۇلدۇرۇپ قالدى.

— قەشقەرگە قايتىشقا ئالدىرىمىسلا، — دېدى دوستمۇ-
ھەممەدخان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا قاراپ، — لەشكىرىي دىۋان-
نىڭ ئىشلىرىنى تاشلاپ قويسىلىمۇ بولماس.

ئۇ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ لەشكىرىي دىۋانىنىڭ ئەمىر
كەبىرىلىك مەرتىۋىسىنى تېخىچە ساقلاپ قالغانىدى. خاننىڭ كەڭ
قورساقلىقىدىن خىجىل بولغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بېشىنى
ئەگدى.

— لەشكىرىي دىۋاننى ئورۇنباसार ئەمىر كەبىر ئالتۇن سا-

قال مىرزا جوڭقۇرۇپ كېتەلەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانھەزرىتىم
بار. ئەمما قەشقەر ھازىر پاسىبانسىز تۇرۇۋاتىدۇ، مۇھتەرەم سەر-
كەردە ئالچىنبەگ قازا قىلغاندىن بېرى بىر قانىتىمدىن ئايرىلا-
غاندەك بولۇپ قالدىم. ئاللاھ خالىسا قەشقەرنىڭ ئىشىنى پات يې-
قىندا ئىزىغا سېلىۋېلىپ مۇبارەك دەرگاھلىرىدا خىزمەتلىرىدە
بولمەن.

قېلىشقا يەنە قىستىسا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى خۇدۇك
قىلىپ قويىدىغانلىقىنى ھېس قىلغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان
زىيادە ھۆسىلە قىلىپ تۇرۇۋالمىدى:
— ماقۇل ئەمىسە، ئوردىغا تېزىرەك قايتىپ كەلگەيلا، سەلتە-
نەت ئىشلىرى سىلىگە تولىمۇ موھتاج.

※

※

※

سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا نىسبەتەن ئەقىدىسى قايتىدىن
كۈچەيگەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قەشقەرگە قايتىپ كەلگەندىن
كېيىن، كېلەر يىلى يازدا قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ كېلىشكە تەي-
يارلىنىپ تۇرغان يۇنۇسخاننى قانداق قىلىپ توسۇپ قېلىش ھەق-
قىدە باش قاتۇردى. شۇ تاپتا ئۇ تولىمۇ تەڭقىسلىقتا قالغانىدى.
«نېمىشقىمۇ يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىلەن خەت - ئالاقە قى-
لىپ قالغان بولغىنىتىم؟ ھېچبولمىغاندا بىرەر يىل تەخىر قىلا-

سام بوپتىكەن. خان ئالىيلىرىنىڭ بۇ قەدەر ئىنسابقا كېلىپ قېلىشىنى كىم ئويلىغان؟ يۇنۇسخان ئالىيلىرى ئەمدى مېنى تازىمۇ بىر تۇتامى يوق ئادەمكەن دەپ قالىدىغان بولدى - دە، ئەسلىدە ئالدىراپ ۋەدە بەرمەيدىغان ئىشكەنتۇق، ئەمدى نە چارە؟! سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئالىيلىرى بارلىق ئەمىرلەرنىڭ كۆڭلىنى ئۇ - تۇۋالدى، ئىختىيارىنى قايتىدىن مايىل قىلىۋالدى. ئۇلار ئىلگىرىكى رەنجىشلىرىنى ئۇنتۇپ ساداقەت بىلدۈرۈشتى. ئۇلار مۇشۇنداق قىلغان يەردە مەن ئۇلاردىن ئاشۇرۇپ ساداقەت بىلدۈرۈشۈم كېرەك. چۈنكى، مەن دېگەن خان سىڭلىسىنىڭ كۈيۈسى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، خان جەمەتكە تەۋەمەن. مۇشۇنداق تۇرۇقلۇق يەنىلا خانغا قارشى چىقىپ يۇنۇسخان ئالىيلىرىغا بەيئەت قىلىپ قارا يۈزلۈك، تۈز كورلۇق قىلغان بولمامدىمەن؟ ئەل يۇرت مېنى ئەيىبلەمدۇ، مەسخىرە قىلامدۇ؟ شۇنداق، ئۇلار مېنى كۆزگە ئىلمايدۇ، ئارقامدىن پىتتە قىلىشىدۇ...»

خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا پۇتنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ كىرىپ كەلگەن ئاغىچىسى مەلىكە دۆلەتنىڭ خېنىمنى كۆرۈپ چىرايىغا سۇس كۈلكە يۈگۈرتتى، يېنىدىن جاي كۆرسەتتى.

— ھەزرىتىمنى ئەتىگەندىن بېرى خابگاھىدىن چىقماي ئولتۇرىدۇ دەپ ئاڭلاپ، ساقسىز بولۇپ قالدىمىكىن دەپ ئەنسىرەپ كېلىشىم، — دېدى دۆلەتنىڭ خېنىمى.

— ئەھۋالىم ياخشى، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كۆيۈمچان ئاغىچىسىغا مىننەتدارلىق بىلەن قاراپ، — ئىككى كۈندىن بېرى ھاۋا سەل سوۋۇپ كېتىپ بارىدۇ. زورۇر ئىشىم بولمىغاچقا سىرتقا چىققۇم كەلمىدى...

— شۇڭا يالغۇز ئولتۇرغىلىرى كەپ قايتۇ - دە.
— ئۇنداقمۇ ئەمەس، يەلكەمنى بېسىپ تۇرغان غەمنى كۆتۈرەلمەي ئولتۇرۇپتىمەن.

مەلىكە دۆلەتنىڭ خېنىمى كالىچىنى سېلىپ مەسە بىلەن

كاتسۇپىغا چىقتى، ئاندىن خىزمەتكارنى توۋلىدى:
 — ئاۋۋال قىزىق بىر چەينەك چاي دەملەپ ئەكىرىپ بېرىسەن.
 لە. ئاندىن غىزا ھازىرلىسۇن، كەچلىك غىزادا ھەزرىتىمگە
 ھەمراھ بولمەن. ھەزرىتىم كاۋا مانتىسىغا ئامراق. قىيمىسىغا
 دورا - دەرەمەكنى جىق ئارىلاشتۇرمىسۇن.
 خىزمەتكار چىقىپ كەتكەندىن كېيىن مۇھەممەد ھەيدەر
 مىرزىنىڭ جۇدەڭگۈ چىرايىغا كۆيۈنۈش بىلەن قارىدى.
 — خوش، ئۆزلىرىنى بېسىۋالغان غەمىدىن خەۋەر تاپسام
 بولامدۇ ھەزرىتىم؟

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بۇ ئاغچىسىنى شاھ قىزى — مە -
 لىكە بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئەمەس، تۈز، ئوچۇق سۆزلۈك، كۆيۈمچان
 خۇي - مىجەزى ئۈچۈنمۇ بەكلا ھۆرمەتلەيتتى.
 مەلىكە دۆلەتنىڭ خېنىم ئاكىسى سۇلتان دوستمۇھەممەد -
 خان بىلەن ئېرى ئوتتۇرىسىدىكى ئارازچىلىقلاردىن خەۋەردار ئىدى.
 ئۇ ئاكىسىنىڭ خۇي - مىجەزىنى ئوبدان بىلگەچكە، مۇھەممەد -
 مەد ھەيدەر مىرزا ئاقسۇغا بارماي قەشقەردە تۇرۇپ قېلىشنى قارار
 قىلغاندىمۇ، يۇنۇسخان بىلەن ئالاقە ئورنىتىپ ئاكىسىنىڭ ئورنىدىن
 غا تاغىسىنى تەختكە چىقىرىشنى پىلانلىغاندىمۇ ۋە ھەرقايسى
 ۋىلايەت، ئايماقلارنىڭ ئەمىرلىرى بىلەن بىرلىشىپ ئاكىسىنىڭ
 خانلىق سەلتەنەتنى بىكار قىلىشقا ھەرىكەت قىلغاندىمۇ چىش
 يېرىپ بىر ئېغىز قارشىلىق بىلدۈرمىگەن، مۇھەممەد ھەيدەر
 مىرزىنى قوللىغان، تەسەللى بەرگەندى. شۇڭا مۇھەممەد ھەيدەر
 مىرزا ئۇنىڭدىن پەقەتلا سىر يوشۇرمايتتى.

— ئەلۋەتتە بولىدۇ، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئايا -
 لىنىڭ كۆزلىرىگە ئىشەنچ بىلەن قاراپ، — خان ئالىيلىرىنىڭ
 بۇقەدەر ئىنسانغا كېلىپ قېلىشنى ئويلىمىغانىكەنمەن. مانا ئۆز -
 لىرىمۇ كۆردىلە، بۇ قېتىم سىڭىللىرى مەلىكە ھۆسنىنىڭ خې -
 نىم بىلەن مىرزا ئابابەكرىنىڭ تويىدا خان ئالىيلىرى باشقىچە
 بىر ئادەم سىياقىدا نامايان بولدى. بۇنىڭدىن مەنلا ئەمەس، بارچە

ئەمىرلەر ھەم ھەيران، ھەم خۇشال بولۇشتى. ئابا - ئەجدادلىرىد -
مىزنىڭ ئادەمنىڭ ئەسكىسى يوق، دېگىنى راست ئىكەن. ئالا -
دىراپ - تېنەپ سەۋر قاچامنى يېرىۋېتىپ يۇنۇسخان ئالىيلىرىد -
نىڭ دەرگاھىغا تېۋىنىپتىمەن. ئەمدىلىكتە تولىمۇ ئالدىراقسانلىق
قىلغانلىقىمنى ھېس قىلىۋاتىمەن. يۇنۇسخان ئالىيلىرى قەش -
قەرگە كېلىش ئۈچۈن لەشكەرلەرنى تەقلەپ ئاغزىغا قاراپ تۇرد -
دۇ. مانا كۈزۈم ئاخىرلىشىپ، قىش پەسلىمۇ كىرەي دەپ قالدى.
ھايت - ھۆيت دەپ بولغۇچە كۆكلەم كېلىدۇ. شۇڭا ھازىر يۇنۇس -
خان ئالىيلىرىنىڭ راينى ياندۇرىدىغان، يولىنى توسىدىغان بى -
رەر چارە، سەۋەب تاپالماي غەمدە ئولتۇرۇپتىمەن.

— ئول تاغايى بۇزروك سىلىدىن خەۋەر كەلمىگۈچە بول تە -
سەررۇپقا يۈرۈش قىلماس ھەقىچان، — دېدى دۆلەتتىگار خېنىم
ئويچانلىق بىلەن.

— ئۇغۇ شۇنداق، مېنىڭ ئەنسىرەۋاتقىنىم بۇ ئەمەس. كۆڭ -
لۈمدىكى گەپنى قىلماس، خان ئالىيلىرىغا تازا ئىشەنچ قىلالمايۋاتىد -
مەن. دەرگاھىمغا يەتكەن مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، خان ئالىيلىرى
بەزمە - باراۋەتلىرىنى يەنە باشلىۋالغاندەك، كۈندە مەست يۈرگ -
دەك. راستتىنلا يەنە ئەسلىدىكى پەيلىگە قايتىۋالسا يۇنۇسخان ئا -
لىيلىرىنى قايتا تەكلىپ قىلىشقا يۈزۈم چىدىمايدۇ. ھازىر جىم
تۇرۇۋېلىپ كېيىنچە دەرگاھىغا تېۋىنىسام مېنى تازىمۇ بىر تۇتۇ -
رۇقسىز ئادەمكەن، دەپ قالماسمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە يۇنۇسخان ئا -
لىيلىرى تەخت - سەلتەنەتكە بولغان شەيدالىقىدىن ھەرگىز ياند -
دىغاندەك ئەمەس. بول تەسەررۇپقا يۈرۈش قىلغۇدەك لەشكەر، كۈچ
توپلىيالىسىلا مېنىڭ تەكلىپ قىلىشىمنى كۈتۈپ ئولتۇرمايدۇ. خان
ئالىيلىرىنىڭ ئەھۋالى شۇ تۇرسا، ئۆزۈم يالغۇز ئۇنىڭ ئالدىنى تو -
سۇيالىشىم بەسى مۇشكۈل. شول سەۋەبتىن غەمدە قېلىۋاتىمەن.

— تېخى ھازىر كەچ كۈز، كۆكلەم پەسلىنىڭ كېلىشىگە
ھەلەم بار، — دېدى مەلىكە دۆلەتتىگار خېنىم، — قىش پەسلىنى
باھانە قىلىپ يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىلەن بولىدىغان ئالاقىنى

ئىمكان بار كەينىگە سۈرۈپ تۇرسىلا. كېلەر يىلى ياز پەسلىگىچە ئول تاغائى بۇزرۈككە چۈشەندۈرگىلى سەۋەب تېپىلىپ قالۇر. مەنمۇ ئاغامنىڭ تۈزۈلۈپ قالغىنىدىن تولمۇ خۇشالمەن. سەلتەنەت ئىشلىرىغا كەلسەك، ئۆزلىرى قانداق قىلىشنى لايىق كۆرسەلە شۇنداق قىلسىلا. كەمىنە زەئىپەلىرى ئۈچۈن ئاغامنىڭ تەختتە ئولتۇرۇشى بىلەن ئول تاغائى بۇزرۈكنىڭ تەختتە ئولتۇرۇشىنىڭ پەرقى يوق. قايسىسى سەلتەنەت تىزگىنىنى تۇتمىسۇن ئەل - يۇرت روناق تېپىپ، رەئىيەت ئاسايىشلىققا يۈزلەنسە، دەيدىغان ئۈمىدىم بار.

مۇلازىملارنىڭ داستىخان كۆتۈرۈپ كىرىشى بىلەن ئەر - خوتۇنلارنىڭ سۆھبىتى ئۈزۈلۈپ قالدى. ئاپتۇۋا - چىلاپچا كۆتۈرۈپ كىرگەن خىزمەتكار ئۇلارنىڭ قولىغا سۇ بېرىپ يىپەك لوڭگە تۇتتى، ئاندىن داستىخان سېلىپ كەچلىك غىزا ئۈچۈن تەييارلىغان نازۇ نېمەتلەرنى تىزىشقا باشلىدى.

ئۆگەنگەن خۇي ئۈجمە پىشقىچە دېگەندەك، سۇلتان دوست - مۇھەممەدخان ئىلگىرىكى ئەيش - ئىشرەتلىك تۇرمۇشقا يەنە قايتىۋالغانىدى. قىشنىڭ ئۇزۇن تۈنلىرى بەزمىسىز ئۆتمەيتتى. ئۇ گاھىدا ئوردىدىكى قىشلىق سارايدا، گاھىدا قايسىبىر ئەمىرنىڭ قەسىرىدە بەزمە ئۇيۇشتۇراتتى. ئۇ تېخىمۇ شارابخور، تېخىمۇ ئىشرەتۋاز بولۇپ كەتكەنىدى، تۈرلۈك - تۈرلۈك يېڭى ئويۇنلارنى ئويلاپ تاپاتتى، ئويلاپ تاپقان ئويۇنلىرى بىر - بىرىدىن بىمەنە، بىر - بىرىدىن قورقۇنچلۇق ئىدى. بۇ ئويۇنلارغا ئىشتىراك قىلىشنى خالىمىغان، ئۆزىنى چەتكە ئېلىشقا ئۇرۇنغان ئەمىرلەرنى

رەھىمسىزلىك بىلەن جازالاي تىتى. ھېچكىم ئۇنىڭ بەزمە سورۇنىدىن قېچىشقا پىتىنالمى تىتى. ئوردىدىكى ئەمىر ۱ مەھرەملەر قايتىدىن ۋەھىمىگە چۈشۈپ، يۈرەك ئالدى بولۇپ كەتكەنىدى.

خانغا كۈيۈتۈغۈل بولۇپ لەشكىرىي دىۋاندا مەنەسەپ تۇتقان مىرزا ئابابەكرىمۇ ئوردا ئەمىرى بولۇش سالاھىيىتى بىلەن بۇنداق بەزمىلەرگە قاتنىشىشقا مەجبۇر بولاتتى. سۇلتان دوستمۇھەمەد مەدخان ئۇنىڭغا سىڭلىسىنىڭ ئېرى — كۈيۈتۈغۈل قاتارىدا ئەمەس، باشقا ئەمىرلەرگە قىلغانغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇنى ھاياسىز چاقچاقلارنى قىلىشقا، بەتقىلىق ئويۇنلارنى ئويناشقا، شاراب ئىچىشكە زورلايتتى. خاننىڭ غەزەپ قىلىشىدىن ۋايىم يىگەن يىگىت چىشىنى چىشلەشكە مەجبۇر ئىدى، كېچىلىرى دەردىنى ئايالى ھۆسننىڭار خېنىمغا تۆكۈپ بېرەتتى.

— خان ئالىيلرنىڭ مەجەزى بەكمۇ غەلىتە ئىكەن، ئۆزىدىن ئىك كۆڭۈل خۇشلۇقى ئۈچۈن باشقىلارنىڭ دەردى — ئازابلىرى بىلەن كارى بولمايدىكەن. ئاشۇ بەزمە سورۇنلىرىدا يۈز بەرگەن بىر قىسىم ئىشلارنى تىلغا ئېلىشتىنمۇ ئۇيىلىمەن. توۋا، بۇ پۈتۈن ئەل — يۇرت باش ئۇرىدىغان ئادالەت پاناھىنىڭ دەرگاھىمۇ ياكى ساراڭ — دەلدۈشلەرنىڭ ماكانىمۇ؟ خان ئالىيلرنىڭ قىلىۋاتقان قىلىقلىرىنىڭ ھەممىسى شەرىئەت ئەھكاملىرى، سەلتەنەت قانۇنىلىرىغا خىلاپ، ئوردىدىن خويمۇ زېرىكتىم، بىزار بولدۇم. ناۋادا خان ئالىيلرى مۇشۇنداق قىلىۋېرىدىغان بولسا، بەرگەن ئەمىرلىك مەرتىۋىسىدىن كېچىمەن. ئەڭ ياخشىسى، ياركەنتكە كەتكەنمىز، كۆزىدىن يىراقراق تۇرغىنىمىز ئۈزۈكتەك قىلىدۇ. تېخى قىلغان ئىشلىرىنى يوللۇق قىلىمەن دەپ ئۆلىمالاردىن پەتۋا سوراپ كېتىشىنى دېمەيدىغان. ئاشۇ بىچارە ئۆلىمالار ئۇنىڭ رايى بويىچە پەتۋا بېرىشكە مەجبۇر بولۇشىدۇ.

مەلىكە ھۆسننىڭار خېنىم ئېرىنىڭ كۆڭلىنى ياسىغۇدەك گەپ تاپالماي قىيىنلاتتى. مىرزا ئابابەكرىنىڭ ياركەنتكە كېتىش ئارزۇسى كۈندىن — كۈنگە كۈچىيىپ كەتكەنىدى. لېكىن بۇ ئار-

زۇسنى سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا دەپىشكە جۈرئەت قىللا -
 مايتتى. خانغا ياتلىق بولۇپ، ھەرەمگە كىرىپ ئايىملىق مەرتىۋىدە
 سىگە نائىل بولغان ئايجامال ئاغىچىنىڭ ئەس - يادى سۇلتان
 دوستمۇھەممەدخاننى باشقا خانىش - توقالاردىن تارتىۋېلىپ ئۆزى
 ئوڭچە ئىگىلەشتە ئىدى. لېكىن خانىش - توقالارنىڭ يېشى ئۇ -
 نىڭدىن كىچىك ئىدى. شۇڭا خانىنى ئۆزىگە قارىتىش ئۈچۈن باش -
 قىلاردىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق كۈچەشكە، يېشى ئۆزىدىن خېلىلا
 كىچىك ئەرنى، يېشى ئۆزىدىن خېلىلا كىچىك ھەتتا قىزى دەپمەت -
 لىك كۈندەشلىرىدىن تارتىۋېلىش ئۈچۈن تۈرلۈك چارە - ئامال
 ئىزدەشكە توغرا كېلەتتى. ھەرەمگە كىرگەندىن بېرى سۇلتان
 دوستمۇھەممەدخان ئۇنى ئېسىدىن چىقىرىۋەتكەندەك قىلاتتى.
 ئايجامال ئاغىچىنىڭ قەسىرىدە تۈنەشكە ئايدا بىرەر قېتىمىمۇ چو -
 لىسى تەگمەيتتى. شۇ سەۋەبتىن بىچارە جۇۋاننىڭ يۈرەك - باغرى
 لەختە - لەختە بولۇپ كەتكەنىدى. كۆڭلى خانىنى قەسىرىدە بىرەر
 ئاخشام قوندۇرۇۋېلىشتا قالغان ئايجامال ئاغىچىنىڭ ئوغلىنىڭ
 دەردىگە دەرمان بولغۇدەك، ھېچ بولمىسا ئىككى ئېغىز تەسەللى
 بەرگۈدەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى.

مىرزا ئابابەكرى خوتۇنى ھۆسننىڭ خېنىمنىڭ ئاكىسى
 دوستمۇھەممەدخانغا دەپ ئۆزىگە ياركەنتنىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىدە -
 سىنى ئېلىپ بېرىشنى شۇنچىلىك ئارزۇ قىلاتتى، لېكىن بۇ
 ئارزۇسىنى ئاغزىدىن چىقىرىپ يېلىنغۇسى كەلمەيتتى. ھۆسننى -
 گار خېنىم بولسا سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئانا بىر سىڭلىسى
 ئىدى. شۇنداق تۇرۇقلۇق ئاكىسىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى ئەركىن -
 ئازادە تۇتالمايتتى، كۆڭلىدىكىنى ئۇدۇللا دېيەلمەيتتى، ئېرىنىڭ
 كۆڭۈل ئارزۇسىنى بىلىپ تۇرسىمۇ جىم تۇرۇۋالغانىدى.

مىرزا ئابابەكرى بۇ كۆڭۈل ئاغرىقىغا كۆكلەم پەسلىگىچە
 ئاران بەرداشلىق بېرەلەيدى. ئاخىر ئايالىنى، ئانىسىنى، ئىنىسى -
 نى، مەنەپ - مەرتىۋىسىنى تاشلاپ قەشقەرگە - تاغىسى مۇ -
 ھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ قېشىغا قېچىپ كەلدى ۋە يىغلاپ تۇرۇپ

دەرد تۆكتى.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئىلگىرىكى ئوسال خۇي - مىجەزنى، غەلىتە قىلىقلىرىنى، تەلۋە - بىشەملىكىنى يەنە تېپىۋالغانلىقىدىن ئاللىقاچان خەۋەر تاپقاندى. مىرزا ئابابەكرىنىڭ يىغلاپ تۇرۇپ دادلاشلىرىدىن ئۇ - نىڭ ئىلگىرىكىدىن نەچچە ھەسسە بۇزۇلۇپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى، ۋۇجۇدىنى ئۈمىدسىزلىك تۇيغۇلىرى قايتىدىن چىر - مىۋالدى.

— كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلمىسىلا، — دېدى ئۇ مىرزا ئابا - بەكرىگە تەسەللى بېرىپ، — خان ئالىيلىرىنىڭ بۇ ئوسال خۇي - مىجەزىدىن ئەزەلدىن خەۋىرىمىز بار. تۈزۈلۈپ قالار دەپ شۇ چاغ - قىچە ئۈمىد كۈتۈپ كەلدۇق. دەرگاھىمغا كەلگەنلىرى ياخشى بوپ - تۇ، سىلنىڭ قەشقەردە ئىكەنلىكىلىرىدىن خان ئالىيلىرىنى ھەرھالدا خەۋەرلەندۈرۈپ قوياي. قائىدە بويىچە بولغاندا يۇقىرى دەرىجىلىك ئوردا مەھرەملىرى ئاستانىدىن خان ئالىيلىرىنىڭ ئىجازىتىنى ئېلىپ ئاندىن ئايرىلىشى كېرەك. سىلنىڭ ئىچا - زەتسىزلا قەشقەرگە كېلىشلىرى ئېغىر گۇناھقا ياتىدىغان قىل - مىشتۇر. بوپتۇ، سىلى تېخى كىچىك، ئوردا يوسۇنلىرىنى تازا بى - لىپ كەتمەيدىلا، خان ئالىيلىرىمۇ گۇناھقا جورۇپ كەتمەس. مە - لۇمات يوللاپ گۇناھلىرىنى تىلىۋالاي، بۇندىن كېيىن بالىلىق قىلمىسىلا.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا شۇ كۈنىلا مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئۇ - زىنىڭ قېشىدا ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ بىر مەزگىل قەشقەردە تۇر - غۇسى بارلىقىنى بىلدۈرۈپ ئوردىغا مەلۇمات يوللىدى.

※ ※ ※

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مىرزا ئابابەكرىنىڭ سەلتەنەت يوسۇنىنى بۇزۇپ قەشقەرگە قېچىپ كەتكىنىگە ھېچقانداق ئىپادە

بىلدۈرمىدى. نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئوغلنىڭ غەلۋىسىنى قىلىپ بېشىنى ئاغرىتقان ئايچامال ئاغىچىغا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ مەلۇماتىنى ئەۋەتىپ بەردى، ئاندىن سىڭلىسى مەلىكە ھۆسنىنىڭ گار خېنىمنى يېنىغا چاقىرتتى.

— كۈيۈلىرى قەشقەردە ئىكەن. بىر مەزگىل شۇ يەردە تۇرۇپ قالدىغان ئوخشايدۇ، تەييارلىق قىلسىلا، نۆكەرلەر سىلنى قەش-قەرگە يەتكۈزۈپ قويسۇن.

— ھىممەتلىرىگە ھەشقاللا، — دېدى ھۆسنىنىڭ گار خېنىم ئاكىسىنىڭ قېشىدىن چىقىپ كېتىشكە ئالدىراپ.

— مىرزاغا كۆرۈشكەندە بىزدىن سالام دېسۇنلار. قاچانكى دەرگاھىمىزنى سېغىنسا خۇدۇك ئالماي كېلىۋەرگەي، ئىلگىرىكى مەنسەپ - مەرتىۋىسىنى بەرگەيمەن، ئۆزلىرىمۇ سالامەتلىكلىرىنى كۆپ ئاسرىسۇنلار.

ھۆسنىنىڭ گار خېنىم ئاكىسىغا ئېرى مىرزا ئابابەكرىنىڭ ياركەنتكە ئەمىر بولغۇسى بارلىقىنى دېگۈسى، مۇشۇ باھاندا يار-لىق ئېلىۋالغۇسى كەلدى - يۇ، لېكىن ئاغزىدىن چىقىرىلمىدى.

※ ※ ※

خوتۇنى بىلەن ساق - سالامەت كۆرۈشكەن مىرزا ئابابەكرى سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ گۇناھىنى كەچۈرۈۋەتكەنلىكىنى بىلىپ خېلىلا خاتىرجەم بولدى، ئەمما كۆڭلى يەنىلا ياركەنتنى تارتىپ تۇراتتى. ئۇ ھېچقانداق مەرتىۋە - ئىتائەتسىز بارسا يار-كەنتتىكى ئەمىر - بەگلەرنىڭ ئالدىدا تۈزۈك ئەتىۋارى بولمايدى-غانلىقىنىمۇ بىلەتتى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئۆزىنى ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەشكە ۋەدە قىلغانلىقىدىن خەۋىرى بار ئىدى، شۇڭا تاغىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزاغا مۇددىئاسىنى بىلدۈردى.

— ياركەنتنى گەرچە خان ئالىيلىرى ۋاقىتلىق مېنىڭ تە-

سەررۇپۇمغا قوشۇپ بەرگەن بولسىمۇ، رەسمىي ئەمىر تەيىنلەش يەنىلا ئوردا يارلىقى بىلەن بولىدۇ. بۇ پەقەت خان ئالىيلىرىنىڭ يارلىقى بىلەن پۈتمىدىغان ئىش. مۇنداق قىلايلى، سىلى بىرنەچچە ۋاق ھېچ ئىشنى ئويلىماي قەشقەردە ئارام ئالسىلا. مەن خان ئا- لىيلىرىغا بۇ ھەقتە مەلۇمات يوللاي، يارلىق چۈشۈرۈپ قالسا ئە- جەب ئەمەس، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا.

ئۇ مىرزا ئابابەكرىگە ئاشۇنداق ۋەدە بەرگەنى بىلەن ئەمەل- يەتتە سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا مەلۇمات يوللىمىدى. چۈنكى، شۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ سۇلتان دوستمۇھەممەدخاندىن يەنە رايى قاي- تىپ قالغانىدى. ئاقسۇدىن سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ يول- سىزلىقى، تەلۈنلىكى، تاپتىن چىققان قىلمىشلىرى ھەققىدىكى ئۈزۈلمەي كېلىۋاتقان مەلۇماتلار ئۇنى تەخت - سەلتەنەتنىڭ تەق- دىرى ۋە ئۆزىنىڭ ئىستىقبالى ھەققىدە قايتا ئويلىنىشقا مەجبۇر قىلغانىدى. بۇ نوۋەت ئۇ ئانچە ئىككىلىنىپ كەتمىدى.

«توخۇ يېگەك ئىتنىڭ قۇيرۇقىنى كېسىۋەتسىمۇ خۇيىنى تاشلىماپتۇ دەيدىغان گەپ بار. خان ئالىيلىرىنىڭ ئادەم بولغىنى شۇنچىلىك ئوخشايدۇ. ئەمدى بولدى قىلاي، ئۆزۈمنىمۇ، سەلتە- نەتنىمۇ نابۇت قىلىدىغان ئىشنى قىلماي، ھېلىمۇ ياخشى، يۇ- نۇسخان ئالىيلىرىغا مەكتۇپ ئەۋەتىپ ئۈمىدلىنىدۇرۇپ تۇرغان- كەنمەن...»

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يۇنۇسخاننىڭ موغۇلىستان تەختىنى ئېلىش ئىشىغا ھەمدەملىشىشكە تولۇق نىيەت قىلىپ بولغانىدى. شۇڭا ئۇ مىرزا ئابابەكرىنىڭ ئارزۇسىنى دەپ سۇلتان دوستمۇ- ھەممەدخانغا مەلۇمات يوللىمىدى. مەلۇمات يوللىسا خاننىڭ تەس- تىقلاپ قېلىشىدىن، مىرزا ئابابەكرىنى ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈرۈپ قېلىشىدىن ئەنسىردى. چۈنكى، يۇ- نۇسخان بىلەن بىرلىشىپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا قارشى تۇرۇش قارارىغا كەلگەن مۇشۇنداق پەيتتە، ياركەنتكە يەنە بىر ھۆكۈمدارنىڭ پەيدا بولۇشىنى، ياركەنتنىڭ قولىدىن چىقىپ كې-

تىشىنى خالىمىدى، يەنە بىر جەھەتتىن يۈنۈسخان قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ كەلسە، مىرزا ئابابەكرىنىڭ ياركەنتكە ئەمىرلىكىگە تەيىنلەنگەندىن كېيىن، سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ھەممىلىقىدا تۇرۇۋاتقان ئانىسى ۋە ئىنى - سىڭىللىرىنى دەپمۇ بولسا ئۆزى بىلەن ماسلاشماستىن، خانغا ساداقەت بىلدۈرۈپ ئۆزىگە قارشى چىقىشىدىن ئەنسىرىگەندى.

ئەمما، تاغىسىنىڭ بۇ مۇددىئاسىدىن خەۋىرى يوق مىرزا ئابابەكرى، يارلىق كېلىشى ھامان ياركەنتكە مېڭىش ئۈچۈن ھازىر - لىق كۆرۈپ قويغانىدى. ئۇ ئاقسۇ تەرەپكە ئۈمىد بىلەن تىكىلەتتى، يارلىقنىڭ كېلىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتەتتى.

«ئوردىغا تاغامنىڭ يوللىغان مەلۇماتى يېتىپ بارغانمىدۇ؟»

مەلۇماتنى خان ئالىيلىرى كۆرگەنمىدۇ؟ ياركەنتنىڭ ئەمىرلىكى -

نى ماڭا بېرەرمۇ؟ ئانامنى بۇ ئەھۋالدىن خەۋەرلەندۈرسەممىكىن؟

بىراق، ئانامنىڭ ئەھۋالىمۇ ماڭا ئايان. ئۇمۇ ئاي - ئايلاپ خانغا -

لىيلىرىنىڭ دىدارىنى كۆرەلمەيدىغان تۇرسا، مېنىڭ بۇ ئىشىمغا

قانداقمۇ ياردەم قىلالايسۇن؟ ئۇنىڭ ئانام بىلەن توي قىلغاندا بەر -

گەن ۋەدىلىرىنىڭ ھەممىسى يالغان ئىكەن - دە. جاھاندا مۇ -

شۇنداقمۇ زالىم، تۇتۇرۇقسىز، بەتقىلىق، ئەلۋە، يولسىز ئادەم بو -

لىدىكەن - ھە؟! ئۇنىڭ دېگىنى دېگەن، قىلغىنى قىلغان، ھېچ -

كىم كۆڭلىدىكىنى دېيەلمىگەن. ھەتتا موللا - ئۆلىما، قازى -

قۇززات، ئىمام - مۇپتى قاتارلىق دىن - شەرىئەت پېشۋالىرىمۇ

ئۇنىڭ ئورۇنسىز، يولسىز تەلەپلىرى ئۈچۈن پەتنىۋا چىقىرىپ بې -

رىشكە مەجبۇر. پەتنىۋا بەرمىسە جازاغا، ھەتتا ئۆلۈمگە مەھكۇم.

ئۇنى بۇ يامانلىقتىن توسۇشقا ھېچكىم جۈرئەت قىلالمايدۇ. شۇڭا

ئۇ شۇنداق بىشەم، شۇنداق خۇنرىز. ئۆز ۋاقتىدا مەرھۇم جەننەت -

ماكان ئاتاممۇ شول سەۋەبتىن ئۇنىڭدىن رەنجىپ ئوردىغا بارغىلى

ئۈنىمىغانىكەن. خان ئالىيلىرى ئانامنى نېمە سەۋەبتىن نىكاھىغا

ئالغان بولغىنىنى؟ ئاقسۇغا بېرىۋېلىپلا ئانامنى تاشلىدى. تاشلى -

دىلا ئەمەس، ئاشۇنداق بىر ئاغچىسىنىڭ بارلىقىنى ئۇنتۇپلا كەت -

تى. بىچارە ئانامنىڭ ھازىرقى كۈنلىرى تۇل ئۆتكەن كۈنلىرىدىن بەتتەر. ئەسلىدە خان ئالىيلىرىنىڭ تەلىپىگە قوشۇلمىغان، نىد. كھاقا رازىلىق بەرمىگەن بولسا، بۇنداق بەتتەر كۈنگە قالماس بول. غىيىتى. ئاغا - ئىنى ئىككىمىزگە تەسەللى بېرىپ، ئىلگىرى ئە. مىرزادە ئىدىلە، ئەمدى خانزادە بولدىلا دەپ خۇش بولغىنى، ئاغزى. نى تاتلىق ئەتكىنى نەدە قالدى؟ مانا مەن ھازىر خانزادىمۇ ئەمەس، ھەتتا ئەمىرزادىمۇ ئەمەس. كۆرەگەنلىق مەرتىۋەم بولسا بىر قۇرۇق ئاتاق خالاس. مەرھۇم ئاتام ياركەنتنى تولمۇ ئېسىل يۇرت دەپ ماختايتتى، مەن بۇنى نېمىشقىمۇ ئېسىمدىن چىقارغاندىمەن. ئا. شۇ چاغدا ئانام بىلەن ئىنى - سىڭلىمنى ئاقسۇغا ئۆزىتىپ قو. يۇپ، ئۆزۈم ياركەنتتە قالسام بوپتىكەن. ئانام پايتەختكە بېرىشقا بەكلا زورلاپ كەتتى. ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىگىمۇ، ماڭمۇ كۆڭۈل ئاغرىقى تاپتى. ھازىر ئانام نېمە ئىش قىلىۋاتىدىكەن؟ ھەقىچان ھەرمەدە ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىدىغان ئادەممۇ يوق. خان ئالىيلىرى بولسا بەزمە - باراۋەت، ئەيش - ئىشرەت، شارابازلىق بىلەن ھە. لەك. ئانام ئۇنىڭ ئېسىگە ھەرگىز كەلمەيدۇ. شول تاپتا قانداق بىمەنە ئويۇن بىلەن مەشغۇلدۇ؟...»

※ ※ ※

ئاقسۇ شەھىرىدە ئۈجمە ئالا بولۇشقا باشلىغان بولۇپ، سۇل. تان دوستمۇ ھەممەدخاننىڭ بەزمە سورۇنلىرى ئاللىقاچان سارايدىن باغقا كۆچۈپ بولغانىدى.

بۈگۈن سۇلتان دوستمۇ ھەممەدخاننىڭ مەشرەپكە مەيلى تار. تىپ قالغان بولۇپ، مۇراسىم ئەمىرى ئوردا ئىچى ۋە سىرتىدىكى سازەندىلەرنى يىغىپ، ھەرەم بىلەن شاھنىشىنىڭ ئارىلىقىدىكى باغدا مەشرەپ سورۇنى ھازىرلىغانىدى. سۇلتان دوستمۇ ھەممەدخان مەشرەپنى قىزىتىش ئۈچۈن ئوردىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ئە. مىرلەرنىڭ ھەممىسىنى مەشرەپكە قاتنىشىشقا پەرمان بەرگەن بو.

لۇپ، باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كۆل بويىغا راستلانغان سورۇندا ئا-
 دەم خېلىلا كۆپ ئىدى. دوستمۇھەممەدخان كۆل بويىدىكى چىنار-
 نىڭ ئاستىغا ياسالغان شاھسۇپىغا سېلىنغان قات - قات كۆرىپ
 ئۈستىدە پەر ياستۇققا يۆلەنگىنچە يانپاشلاپ ياتاتتى. ئەمىرلەر
 ھالقا شەكلىدە ئورۇن ئېلىشقان بولۇپ، ئوتتۇرىدىكى يۇمىلاق
 سورۇندا ئوردا رەققاسلىرى تۈرلۈك ناز - خۇلقلار بىلەن ئۈسسۈل
 ئوينىۋاتاتتى. سازەندىلەر خان قايسى پەدىنى ئاڭلاشنى خالىسا شۇ
 پەدىگە چېلىۋاتاتتى. ساقىيلار بوشىغان قەدەھلەرگە توختىماي
 شاراب لىقلايتتى.

شاراب ئەسىرىدە كەيپ بولۇشقا باشلىغان سۇلتان دوستمۇ-
 ھەممەدخان زېرىكتىمۇ ئەيتاۋۇر سازەندە - رەققاسلارنى توختاشقا
 ئىشارەت قىلىپ قولىنى سىلكىدى.

— ئانھەزىرتىمنىڭ قىزىقچىلىققا زوقى بارمىكىن؟ — سو-
 ردى مۇراسىم بېگى خۇشامەتگۈپلۈق بىلەن.

— بارات تازىنىڭ ھەزىل - چاقچاقلىرىنى تولا ئاڭلاپ زې-
 رىكتۇق، — دېدى دوستمۇھەممەدخان خۇشياقمىغان ھالدا.

— دەرگاھى ئالىيدا بارات تازدىن باشقىمۇ قىزىقچى بار ئا-
 لىلىرى.

— ئەجەب مەن بىلمەيدىكەنمىنا؟ — دېدى بىر ئاز قىزىققان
 دوستمۇھەممەدخان.

— تۈنۈگۈن رەستىدە قىزىقچىلىق قىلىۋاتقانكەن. خان ئا-
 لىلىرىنىڭ كۆڭلىگە بىر لەھزە خۇشاللىق بېغىشلىسا ئەجەب

ئەمەس، دەپ ئوردىغا ئېلىپ كىرگەنتىم، كۆرۈپ باقاملىكىن ئا-
 لىلىرى.

— شۇنچىلىك كارامىتى بولسا قېنى كۆرسەتسۇن.
 مۇراسىم بېگى سازەندىلەرنىڭ ئارقىسىدا ئولتۇرغان قىزىق-

چىنى سورۇنغا چۈشۈشكە بۇيرۇدى.
 ئوتتۇرا بوي، دوكراق كەلگەن، قىرىق ياشلار ئەتراپىدىكى

قىزىقچى سورۇنغا چۈشۈپ سالام بەردى. سۇلتان دوستمۇھەممەد-

خان ئۇنىڭ چىرايىغا شۇنداقلا قاراپ قاقاھلاپ كۈلۈۋەتتى.
— توۋا خۇدايىم، قىزىقچىلارنىڭ ھەممىسى تاز كېلەمدۇ نې-
مە، بېشىڭدىن تەلپىكىڭنى ئالە كۆرۈپ باقاي.

قىزىقچى كالچاراپ ھىجايغىنىچە تۇمىقنى ئالدى، شۇ ھامان
ئاپئاق قوماق بېسىپ كەتكەن بېشى كۆرۈندى. قوماقلار گەدىند-
گىچە چۈشكەن بولۇپ، چاچ چاغلىق نەرسە يوق بېشى بەئەينى
تۈزلۈك قاپاقنى ئەسلىتەتتى.

— بارات تازىمۇ توۋلاڭلار، — دېدى نېمىندۇر خىيالىدىن
ئۆتكۈزگەن دوستمۇھەممەدخان.

— لەبىيە قىبلىگاھىم. پەقىر خىزمەتلىرىگە تەبىئەت، —
دېدى بىر چەتتە ئولتۇرغان ئوردا قىزىقچىسى يۈگۈرۈپ سورۇنغا
چۈشۈپ.

— سەنمۇ تەلپىكىڭنى ئېلىۋېتە، ئىككىڭدىن قايسىڭ بەك-
رەك تاز، كۆرۈپ باقاي.

بارات تاز دەرھال تۇمىقنى ئېلىۋەتتى. ئۇنىڭ بېشىنىمۇ
گەدىنىگىچە قوماق بېسىپ كەتكەندى.

— ئايرىۋالغىلى بولمىغۇدەك، — دېدى دوستمۇھەممەدخان
كۈلۈپ، — بولدى، دەرھال تەلپەكلىرىڭنى كىيىشىۋېلىش. ھېلى
بىكار ھاۋا ئۆزگىرىپ قالمىسۇن يەنە، — خان بارات تازغا قارد-
دى، — سەن ئورنۇڭغا قايت.

— خوش، — بارات تاز دەرھال سورۇندىن چىقىپ كەتتى.

— ئىسمىڭ نېمە؟ — سورىدى خان يېڭى قىزىقچىدىن.

— ئانھەزىرتىمگە مەلۇم بولغاي، ئىسمىم قادىر تاز.

— خوش، قېنى ماھارىتىڭنى كۆرسەت. مېنى قانغۇچە كۈل-
دۈرەلىسەڭ ئىنئام بېرىمەن، كۈلدۈرەلمىسەڭ ئاۋۋ تاز بېشىڭنى
كېسىۋالىمەن.

— بۇ بېشىم ئالىيلىرىغا يارىغان بولسا، ھازىرلا بېرىشكە
تەبىئەت، — دېدى قادىر تاز كۈلۈپ، — چۈنكى، مېنىڭ بۇ بې-
شىمنى ئۆكلەش ھاجەتسىز، ئالىيلىرى.

قىزىقچىنىڭ تەمتىرىمەيلا بەرگەن جاۋابى دوستمۇھەممەد -
خاننى كۈلدۈرۈۋەتتى. خاننىڭ كۈلكىسىگە باشقا ئەمىرلەرمۇ جور
بولۇشتى.

— كەمىنە قۇللىرى زورلۇققا ئۇچرىغان تۇل خونۇنىڭ
شەرىئى مەھكىمىگە ئەرز قىلغىنىنى بايان قىلىپ بېرى. ھېلىقى
ئەرزخور ئايالمۇ، قازىمۇ كېكەچكەن، باشلىدىم ئەمىسە ھە...

قادىر تاز ھەقىقەتەن ماھارەتلىك ئىدى. ئۇ ئەرزخور ئايالنىڭ
ئاۋازىنى ئايالچە، قازىنىڭ ئاۋازىنى ياشانغان ئەرلەرنىڭ ئاۋازىچە
چىقىرىپ سۆزلەيتتى. سۆزلىرىگە ھەرىكەتلىرى، چىراي ئىپادە -

لىرى تولىمۇ ماسلاشقاندى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان كۈلۈپ
تېلىقىپ قالغاندى. شۇ تاپتا قىزىقچى تۇل ئايالنىڭ باسقۇنچى -
لىققا ئۇچراش جەريانىنى سۆزلەپ بېرىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئاۋازىنى

ئىنچىكە چىقىرىپ بىردە ئىگراپ، بىردە ئاھ ئۇرۇشلىرى، تولغى -
نىشلىرى، لەۋلىرىنى چىشلەشلىرى، ئىنجىقلاشلىرى... بۇ قەد -
زىچىقچىلىقلار ئۇنىڭغا مەپتۇن بولۇپ كەتكەن سۇلتان دوستمۇھەممەد -

مەدخاننىڭ شەھۋانىي ھەۋىسىنى قوزغاپ قويغاندى. دەل شۇ
چاغدا ئايال كىشىنىڭ خۇددى كاككۇكتەك يېقىملىق كۈلگەن
ئاۋازى سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ دىققىتىنى تارتتى، ئۇ بىر -

شنى شارىتىدە بۇراپ كۈلكە ئاڭلانغان تەرەپكە قارىدى. باغ بىلەن
ھەرەمنى ئايرىپ تۇرىدىغان ئېگىز تامنىڭ ئۈستىدە پۈزۈر كە -
يىنگەن بىر جۇۋان بەش - ئالتە كېنىزەكنىڭ ھەمراھلىقىدا قەد -

زىچىقچىلىق كۆرۈۋاتقان بولۇپ، ئۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي ئاشۇنداق
قاتتىق كۈلۈپ كەتكەندى. مەشرەپ سورۇنى بىلەن ھەرەم تېمە -
نىڭ ئارىلىقى خېلىلا يېقىن ئىدى. جۇۋان دوستمۇھەممەدخاننىڭ

ئۆزىگە قاراۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قايرىۋەتكەن نېپىز تور چۈمبىلى -
نى دەرھال سېلىۋالدى. لېكىن دوستمۇھەممەدخان ئۇنىڭ چىرا -
يىنى ئاللىقاچان كۆرۈپ ئۆلگۈرگەندى.

«كىمدۇ بۇ، ھەرەمدە مۇشۇنداق بىر پەرى تۇرسا ئەجەب ھا -
زىرغىچە كۆرمەي قاپتىمىنا؟ ياكى بولمىسا خانىش - ئايىملارنى

يوقلاپ كەلگەن بىرەر ئەمىر - بەگلەرنىڭ ئاغچىسىمىدۇ ياكى؟
ئۇنداق بولسا نېمىشقا ئۆزى يالغۇز ھەرەمنىڭ تېمىغا چىقىپ تا -
ماشىا كۆرىدۇ؟ ... چوقۇم ھەرەم ئەھلىدىن ئوخشايدۇ، ئەمىسە نې -
مىشقا ئۇنىڭ بىلەن ھازىرغىچە ئۇچراشمىدىم؟ ھەرىمىدىكى ئايال
زاتىنىڭ مەن بىلەن ئۇچراشمىغىنى يوق ئىدىغۇ؟ خەپ ھەرەمئى -
غىسى، مۇشۇنداق بىر گۈزەلنى مەندىن يوشۇرغانلىقىڭ ئۈچۈن
ئەدىپىڭنى بەرمەيدىغان بولسام. پاھ، نېمانچە چىرايلىق جۇۋان
بۇ؟! ئاۋازىنىڭ يېقىملىقلىقىنى دېمەيدىغان تېخى. بۈگۈن كەيپىم
نېمانچە چاغكىن دېسەم، ئەسلىدە يېڭى بىر گۈزەلدە رىزقىم بار
ئىكەن - دە...

ئۇ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، ھەر بىر بۇيرۇقنى بەجا كەل -
تۈرۈش ئۈچۈن كۆزىنى ئۆزمەي ئولتۇرغان مۇراسىم بېگىنى يې -
نىغا شەرەتلىدى.

— ئاۋۇ ھەرەم تېمىنىڭ ئۈستىدە تاماشا كۆرۈۋاتقان مەز -
لۈمنى كۆردىلمۇ؟ كىملىكىنى دەرھال ئۇقۇشۇپ كەلسۇنلار.
— باش ئۈستىگە.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا ئەمدى قانداق تازىنىڭ قىزىقىچە -
لىقى ئانچە تېتىمىدى. پات - پات تام ئۈستىدىكى يۈزىنى چۈمبەل
بىلەن ئورۇنغان گۈزەلگە قاراپ قوياتتى. ۋۇجۇدىنى ئاللىقانداق
شېرىن خىياللار چۇلغۇۋالغانىدى.

ھايال ئۆتمەي قايتىپ كەلگەن مۇراسىم بېگى خاننىڭ قۇل -
قىغا ئاستا پىچىرلىدى:

— ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، تام ئۈستىدە ئولتۇرغان ئول
مەزلۈمە جەننەتماكان پەدەرۇ بۇزۇرۇكلىرى سۇلتان ئىمان بۇغاخان
ئالىيلىرىنىڭ ھەرىمىدىكى غۇنچىچەلەردىن بولۇپ، ئىسمى رازىيە
خېنىم ئىكەن، ئۆگەي ئانىلىرىنى تونۇيالمى قاپتىلا ئالىيلىرى.
مەن ئۇنى...

خاننىڭ تولىمۇ خۇش كەيپ ئولتۇرغىنىنى كۆرگەن مۇرا -
سىم بېگى ئاخىرقى گەپنى چاقچاق ھېسابىدا قوشۇپ قويغانىدى.

لېكىن گېپى ئاخىرلاشمايلا دوستمۇھەممەدخان ئۇنىڭ ئاغزىغا چاڭگىدە بىر تەستەك سېلىۋەتتى. ئۆزىدىن نېمە سەۋەنلىك ئۆتۈم كەنلىكىنى بىلەلمىگەن مۇراسىم بېگى ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە لاغ - لاغ تىتىردى. ئادەتتە سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئەمىرلىرى بىلەن تولىمۇ ھاياسز چاقچاقلارنى قىلىشاتتى. ئۆزىگە يۈز - خا - تىر قىلماي چاقچاق قىلىشقا پىتىنغان ئەمىرلەرنى ئالاھىدە ماخ - تىتتە، چاقچاق سەۋەبىدىن قىلىنغان ھەرقانداق ھاياسزلىققا يول قوياتتى. شۇ سەۋەبتىن مۇراسىم بېگى ئۇنىڭغا چاقچاق قىلىشقا پىتىنغانىدى.

بىر كۈلكىسى بىلەنلا يۈرىكىگە ئىشقى ئوتىنى تۇتاشتۇرغان تام ئۈستىدىكى گۈزەلنىڭ ئۆگەي ئانىسى - مەرھۇم دادىسىنىڭ توقال خانىشى ئىكەنلىكىنى بىلىپ كەپپى ئۇچقان دوستمۇھەممەدخان ئاچچىقىنى مۇراسىم ئەمىرىدىن ئالغانىدى.

— يوقىلىش، ھەممىڭ يوقىلىش!
كۈلۈپ ئولتۇرغان خاننىڭ تۇيۇقسىز غەزەپلەنگىنىنى كۆرگەن ئەمىرلەر ھازىرلا جېنى چىقىپ كېتىدىغاندەك ۋەھىمىگە چۈشۈپ دۈرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى - دە، ئېگىلىپ سالام بېرىشكىنچە ئارقىلىرىغا يېنىشتى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ يۈرىكىدە ئوت كۆيۈۋاتاتتى، ئوت يۈرىكىنىلا ئەمەس، پۈتكۈل ۋۇجۇدىنى ئۆرتەۋاتاتتى. ئۇ تام ئۈستىگە تەشئالىق بىلەن يەنە قارىدى، بىراق ھەرەم تېمىنىڭ ئۈستى بوش ئىدى. خاننىڭ تۇيۇقسىز غەزەپلەنگىنىنى كۆرگەن رازىيە خېنىم كېنىزەكلەرنى ئەگەشتۈرۈپ پەم بىلەن كېتىپ قالغانىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا رازىيە خېنىم تام ئۈستىدىنلا ئەمەس، بۇ دۇنيادىن پۈتۈنلەي غايىپ بولۇپ كەتكەندەك تۇيۇلدى. ئون تۆت - ئون بەش يېشىدىن تارتىپ تاكى ھازىرغىچە نۇرغۇن ئاياللار بىلەن كۆڭلىنى ئېچىپ كەلگەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان شۇ دەقىقىدە تۇنجى قېتىم ئاشقىلىق ئازابىنىڭ تە - مىنى تېتىۋاتاتتى، ئۆزىنى چۆلدە قالغاندەك سېزەتتى.

«خۇدايىم توۋا، نېمە ئىش، نېمە قىسمەت بۇ؟ قاراپ تۇرۇپلا ئۆگەي ئانامغا ئاشىق بولۇپ قالدىمۇ ئەمدى؟ ئۇ راستتىنلا مەر-ھۇم خان ئاتامنىڭ ھەرىمىدىكى توقالاردىنمىدۇر؟ بەلكىم ئاتام-نىڭ ئۇنىڭ ھەرىمىگە كىرىشكە چولسى تەگمىگەن بولغىتتى...»

ئۇ ئۆزىگە تەسەللى بېرىش ئۈچۈن ئويلاپ تاپقان بۇ باھاندە-سىگە يەنە ئۆزى ئىشەنمىدى. چۈنكى، بۇنداق گۈزەل پەرىنىڭ دادىسىنىڭ نەزەرىگە چۈشمەسلىكى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ يۈرىكى ئىشقى ئوتىدا چاڭقاۋاتاتتى، خۇددى چۆلدە قالغاندەك.

— شارابا! چىلىم!

ئۇنىڭ خاس شارابچىسى بىلەن چىلىمچىسى پاتىپاراق بولۇپ كەتتى.

ئۇ يۈرىكىگە تۇيۇقسىز تۇتاشقان ئىشقى ئوتىنى پەسەيتمەكچى بولغاندەك سەيخانىسىغا چوغ تاشلانغان چىلىمنى قاتتىق - قاتتىق شورىدى. نەشە ئۇنىڭ يۈرەك ئازابىنى پەسلىتەلمىدى. ئۇ بارغان-سېرى ئۈسساپ كەتتى، شارابىنى گۈپۈلدەتتىپ ئىچىشكە باشلىدى.

※

※

※

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئاشۇ تەرىقىدە بىر ھەپتىگىچە ئۆزى يالغۇز شاراب ئىچتى، چىلىم چەكتى، ئوردىدىكى ئەمىرلەر - دىن ھېچقايسىنى ئۆلپەت قىلمىدى، ھەتتا ھەرىمىدىكى خانىش - غۇنچىچەلىرىنىمۇ ئېسىدىن چىقاردى. ئۇ ھەرقانچە قىلىپمۇ ئۆ-گەي ئانىسى رازىيە خېنىمنى ئۇنتۇيالمايۋاتاتتى. كۆز ئالدىدىن رازىيە خېنىمنىڭ گۈزەل جامالى، قولاق تۇۋىدىن كاككۈكتەك يې-قىملىق كۈلكىسى نېرى كەتمەيتتى. ئۇ، بۇ ئاشىقلىق ئازابىغا ئا-خىرى بەرداشلىق بېرەلمىدى، دىن پېشۋالىرىدىن پەتۋا سوراڭ قارارىغا كەلدى.

«.... خان ئاتامنىڭ قازا قىلىپ كەتكىنىگە ئالتە يىل بولاي

دەپ قالدى. قائىدە بويىچە خانىش - توقاللىرى باتلىق بولۇپ كەتسە بولۇۋېرەتتى. خانىش ئانام مەندىن رەنجىپ تۇرپانغا كەتكەن بىر بېرى ئاتامنىڭ ھەرىمىگە ئاياغ باسمىغان ئىدىم. ئۇلار كەب-مىشقا ھەرەمدىن كەتمىگەن بولغىنىتى...»

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئاتىسىنىڭ خانىش - توقاللىرىغا ھەرەمدىن كېتىشكە ئىجازەت بەرمىگىنىنى ئۇنتۇپ كەتكەندى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان قازا قىلىپ ئالتە ئاي ئۆتكەندە، بىر قىسىم پېشقەدەم ئەمىرلەر ئۇنىڭغا دادىسىنىڭ توقال، غۇنچىچە-لىرىنى ھەرەمدىن چىقىپ كېتىشكە يول قويۇش، مۇمكىن بولسا ئەمىر - بەگلەرگە نىكاھلاپ بېرىش تەكلىپىنى بەرگەن، لېكىن ئۇ قوپاللىق بىلەن رەت قىلىۋەتكەنىدى. كېيىنچە ئەمىرلەر ئۇنىڭدىن قورقۇپ بۇ ھەقتە ئېغىز ئاچمىدى. دادىسىنىڭ توقال - غۇنچىچەلىرى بولسا ئۇنىڭغا بۇنداق تەلەپنى قويالمىدى.

«...رازىيە خېنىم بىلەن نىكاھلىنىشىمغا شەرىئەتتىن بىرەر يول چىقىپ قالارمۇ؟ شەرىئەتنىڭ پۈتتىكى تولا دەيدىغان گەپ بار. ئۆلىمالارنىڭ سەمىگە سېلىپ باقاي، بەلكىم بىرەر يول تېپىلىپ قالار. ئاھ خۇدا، رازىيە خېنىمنىڭ ۋىسالىغا يېتىشكە ئۆزۈڭ يول كۆرسەتكەيسەن...»

كالىسىدا تۇيۇقسىز پەيدا بولغان بۇ خىيال سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا قايتىدىن ئۈمىد بېغىشلىغانىدى.

※ ※ ※

بۈگۈن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئادىتىگە خىلاپ ھالدا شاھنىشىندىكى قوبۇلغا تولىمۇ سەھەر چىقتى. ئادەتتە ئۇ قوبۇلغا ھەپتىدە بىر قېتىم، كۆپ بولسا ئاران ئىككى قېتىم چىقاتتى، چىققاندىمۇ بۇنچە سەھەر چىقىۋالمايتتى. ئۇنىڭ قوبۇل قىلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشقان ئەمىرلەرنىڭ قورساقلىرى ئېچىپ كوركىراپ كېتەتتى. شۇنداقتىمۇ چىداپ ساقلاشقا مەجبۇر بولاتتى. كۈن

چۈشتىن قىيىلغاندا شاھنىشىندا يا سۇلتان دوستمۇھەممەدخان پەيدا بولاتتى ياكى ئۇنىڭ بۈگۈنكى قوبۇلنى ئەمەلدىن قالدۇرغان. لىقى ھەققىدىكى پەرمانى يېتىپ كېلەتتى. كۆپىنچە ۋاقىتلاردا شۇنچە ئۇزاق ساقلاپ ئولتۇرۇشقان ئەمىرلەر خاننىڭ ئۆزىنى ئە. مەس، پەرمانىنى كۆرەتتى. پەرمان كەلمىگۈچە ھېچكىم ئۆز ئىخ. تىيارىچە شاھنىشىندىن ئايرىلىشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. چۈنكى، ناۋادا خان قوبۇلغا چىقىپ قالسا، سىرتقا چىقىپ كەتكەنلەرنى سالامغا كەلمىگەن قاتارىدا قاتتىق جازالايتتى. شۇڭا، كېيىنكى ۋاقىتلاردا پۇختىراق ئەمىرلەر قوبۇنلىرىغا بىرەر توغرام قاتلىما، ياغ توقاچ ياكى ئىككى - ئۈچ دانە سامسا، پىششىق تۇخۇم، ياڭاق مېغىزى، قۇرۇق تۈزۈم دېگەندەك نەرسىلەرنى سېلىپ كېلىدىغان، قورساقلىرى ئېچىپ كەتسە خاننى ساقلىغاچ، ئاشۇ نەرسىلەر بى. لەن قورساقلىرىنى گوللاپ تۇرىدىغان بولۇپ قالغانىدى.

خاننىڭ شاھنىشىغا بۇنچە سەھەر چىققىنىنى كۆرگەن ئە. مىرلەر ئالمان - تالمان ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ سالام بەجا كەلتۈ. رۈشكەندىن كېيىن، ھەيرانلىقنى، ئەجەبلىنىشلىرىنى يوشۇرماي بىر - بىرىگە پەم بىلەن قارىشىۋالدى. خاننىڭ بۇنچە سەھەر قو. بۇلغا چىقىشىدىكى مۇددىئاسىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن، ھەممە. سىنىڭ دەپمى ئىچىگە چۈشۈپ كەتكەنىدى. ئۇلار خاندىن خۇددى ئەزرائىلدىن قورققاندىك قورقۇشاتتى. ئۆزىنى كۆرۈش تۈگۈل، ئىسمىنى ئاڭلاپ بولغۇچىمۇ خۇددى بىر بالا - قازاننىڭ شەپىسىنى سەزگەندەك چۆچۈشەتتى.

بۈگۈن تەختتە مەغرۇر ئولتۇرغان سۇلتان دوستمۇھەممەد. خاننىڭ چىرايى باشقىچە يېقىملىق تۇس ئالغانىدى. ھارغىن، ئۆي. قۇسىراپ كەتكەن كۆزلىرىدە ئاز نامايان بولىدىغان مېھىر، مۇلا. يىملىق بالقىيتتى. ئۇنىڭ چىرايىغا يوشۇرۇنچە نەزەر سالغان ئە. مىرلەرگە بۇ ھال تېخىمۇ غەلىتە تۇيۇلماقتا ئىدى.

ئەمىرلەر ۋەھىمە - تەشۋىشلىرىنى بېسىشقا تىرىشىپ قول باغلاشقىنىچە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇراتتى.

— جانابى ئەمىرلەرگە ئىجازەت. جاي ئالسۇنلار، — دېدى دوستمۇھەممەدخان تۈزۈت بىلەن سۆزلەپ. ئادەتتە ئۇ كەمدىن — كەم قوبۇلغا چىققىنى بىلەن سالامدىن كېيىنلا شاھنىشىندىن چىقىپ كېتىشكە ئالدىرايتتى. ئەمىرلەر تەييارلاپ كەلگەن ھەرخىل ئالاقە، مەلۇماتلارنى خالىسا بەزمە — شاراب سورۇنلىرىدا قوبۇل قىلىپ ئاڭلايتتى، بولمىسا بېسىلىپ قالاتتى.

خاننىڭ ئولتۇرۇشقا بۇيرۇغىنى ئەمىرلەرگە غەلىتە تۇيۇلسا، ئاۋازىنىڭ تولىمۇ سىپايە، تۈزۈتلۈك چىقىشى يەنە غەلىتە تۇيۇلماقتا ئىدى. ئۇلار مەرتىۋە دەرىجىسى بويىچە ئورۇن ئېلىشقاچ بىر — بىرىگە مەنىلىك قارىشىۋالدى.

— شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە كامالددىن!
خاننىڭ ئىسمىنى چاقىرىۋاتقانلىقىنى بىلگەن مەۋلانە كامالددىننىڭ ۋۇجۇدىنى سۈر باستى، كۆڭلىگە تەشۋىش چۈشتى. شۇنداقتىمۇ دەس ئورنىدىن تۇردى.

— خوش، قۇدرەتلىك پاناھگاھىم!
سۇلتان دوستمۇھەممەدخان قۇللۇق بىلدۈرۈپ تۇرغان شەيخۇلىئىسلامغا قاراپ تۇرۇپ قالدى. شۇ دەقىقىدە ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى دېلىغۇللۇق چۇلغىۋالغانىدى. ئۇ شەيخۇلىئىسلامنىڭ كۆڭۈل خاھىشلىرىغا مۇشۇنداق قۇللۇق بىلدۈرۈپ تۇرۇپ پەتىۋا بېرىشىنى تولىمۇ ئارزۇ قىلاتتى. ئۇ بۇ چاغقىچە بىرەر ئەمىرنىڭ ئالدىدا بۇنچىلىك ئارسالدى بولۇپ باقمىغانىدى. ئۇ ئاخىر قەتئىي نەپەتگە كەلدى.

— بىراۋ تۇل قالغان قۇماسىغا ئاشىقى بىقارار بولۇپ، ۋەسلىگە يەتمەكچى بولسا، بۇنىڭغا شەرىئەتتە نىگاھ راۋامۇ؟ پەتىۋا بەرسۇنلار.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ مەرھۇم دادىسى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ توقال خانىشى — ئۆگەي ئانىسى رازىيە خېنىمغا كۆيۈپ قالغانلىقى ھەققىدە بىر ھەپتىدىن بېرى ئوردىدا

مش - مش گەپ پەيدا بولۇپ قالغانىدى. ئەلۋەتتە بۇ گەپلەر شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە كامالىددىننىڭمۇ قۇلقىغا يەتكەن، لېكىن ئىشەنمىگەندى. ھازىر خاننىڭ پەتىۋا تەلەپ قىلىپ سورىغان سوئالىنى ئاڭلاپ ۋۇجۇدىغا قايتىدىن ۋەھىمە ئولاشتى. ھەئە، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بىر ئىشقا ئالدىراپ پەتىۋا سورىمايتتى، سوراپ قالسا پەتىۋانى ئۆزىنىڭ مۇددىئاسى بويىچە چىقىرىشقا مەجبۇرلايتتى. مەرھۇم شەيخۇلىئىسلام مەۋلانە تاجىددىننىڭ ئورنىغا شەيخۇلىئىسلام بولغان مەۋلانە كامالىددىن خاننىڭ بۇ خۇيىنى ئوبدان بىلەتتى. ئۇ بىرقانچە ئورۇنسىز ئىشقا خاننىڭ خاھىشى بويىچە پەتىۋا چىقىرىپ بەرگىنى ئۈچۈن ھازىرغىچە ئۆزىنى گۇناھكار سانايىتتى، خۇدادىن توختىماي گۇناھىنى تىلەيتتى، ۋەجدان ئازابى تارتىپ كېلىۋاتاتتى. ھەئە، ئۇ شەيخۇلىئىسلاملىق مەرتىۋىسىدىن ئىستېپا بېرىش نىيىتىگىمۇ كەلدى، لېكىن ئاغزىدىن چىقىرىشقا جۈرئەت قىلالىمىدى. چۈنكى، سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئوردىدىن قاچقان ئەمىرلەرنى تۇتۇپ ئەكەلدۈرۈپ، ئىستېپا سورىغانلارنى جازالاپ يۈرەكئالدى قىلىۋەتكەندى.

مەۋلانە كامالىددىن سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئۈمىدى بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرىدىن كۆزىنى ئەپقەچىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— بۇنداق ئىشقا شەرئەتتە پەتىۋا يوق ئالىيلىرى. بۇنىڭغا پەتىۋا بېرىش ئەمەس، پەتىۋا سوراشمۇ گۇناھتۇر. شاھنىشىننىڭ ئىچىنى ئېغىر سۈكۈنات قاپلىدى. شەيخۇلىئىسلامنىڭ جاۋابىدىن ۋەھىمىگە چۈشكەن ئەمىرلەرنى سوغۇق تەر باستى. ئۇلار باشلىرىنى تونلىرىنىڭ ياقىسى ئىچىگە تىقىشقا ئۇرۇنۇپ كىرىپدەك تۈگۈلۈۋېلىشتى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان مەۋلانە كامالىددىنغا دەھشەت سېلىپ چەكچەيدى. شاھنىشىننىڭ ئىچىدە دوزاخ ئوتى كۆيۈشكە باشلىدى.

— دەلىل - ئىسپات كەلتۈرسۇنلار!

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان غەزىپىنى زورغا بېسىۋالغاندەك قىلاتتى.

جاۋاب بەرمەي قۇتۇلالمايدىغانلىقىغا كۆزى يەنەنە مەۋلانە كامالىدىن ئاللىقانداق بىر غەيرەتنىڭ تۈرتكىسىدە بېشىنى كۆتۈرۈپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ قان تولغان كۆزلىرىگە دادىل قارىدى.

«خاننىڭ مەندىن دەلىل — ئىسپات تەلەپ قىلغىنى يالغان. ئۇنىڭغا قۇرغان كەرىم، ھەدىس شەرىفىتىن دەلىل — ئىسپات تېپىپ بەرسەممۇ بەرىبىر ئاڭلىمايدۇ. ئادەم ئەمەس، ھايۋان بالىسى جېنىدا ئۆز ئانىسىغا چېپىلمايدىغانلىقىنى ئۇ ئوبدان بىلىدۇ، شۇنداق تۇرۇپ يالغان پەتنىۋا بېرىشىمنى سوراۋاتىدۇ. كاللامنى ئالسا ئالسۇن، بۇ ئىشقا ھەرگىز پەتنىۋا بەرمەيمەن. دەلىل — ئىسپات كەلتۈرىمەن دەپ ئاغزىمنى ئۇپرىتىپمۇ يۈرمەي. خالىغىنىنى قىلسۇن...»

— دەلىل — ئىسپات كەلتۈرۈش ھاجەتسىز ئالىيلىرى. قۇمالىرىمۇ ئۆز ئانىلىرىغا ئوخشاشتۇر، ئۇنىڭ تېنى سىلى ئۈچۈن ھارامدۇر، ئالىيلىرىنى شەيتان ۋەسۋەسىگە سالغان ئوخشايدۇ، ئەڭ ياخشىسى بۇ نىيەتلىرىدىن تېزرەك يانغايلا.

— بىئەدەپ! — سۇلتان دوستمۇھەممەدخان تەختتىن چاچراپ تۇرۇپ كەتتى، — نېمە ئۈچۈن دەلىل — ئىسپات كەلتۈرۈش ھاجەتسىز دەيسەن؟ پەتنىۋا سوراۋاتقان بۇ ئىش دەلىل — ئىسپات كەلتۈرۈشكە ئەرزىمەمدۇ؟

مەۋلانە كامالىدىن كۆڭلىنى خېلىلا توختىتىۋالغانىدى. — يوقسۇ ئالىيلىرى، گېپىمنى خاتا چۈشىنىۋالدىمىسىلا. بۇ ئىشقا شەرئەتتە راستتىنلا پەتنىۋا يوق. سىلى ھازىر كەمىنلىرىدىن دەلىل — ئىسپاتقا ئەمەس، مۇددىئالىرى ئۈچۈن كالامۇلا. دىن بىرەر ئايەتنى يۇلۇپ ئېلىپ، شەرھەلەپلا پەتنىۋا بېرىشىمگە موھتاج. ئەمما ھەرگىز ئۇنداق قىلالمايمەن. پەرۋەردىگارىمىز: «ئاغزىڭلارغا كەلگەن يالغاننى سۆزلەش ئۈچۈن ھېچقانداق دەلىل —

سىز «بۇ ھالال، بۇ ھارام، دېمەڭلار، چۈنكى مۇنداقتا ئاللاھ نامىدەن يالغاننى ئويدۇرغان بولسىلەر، ئاللاھ نامىدىن يالغاننى ئويدۇرغۇچىلار ھەقىقەتەن «دۇنيا ۋە ئاخىرەتتە» مەقسىتىگە ئېرىشەلمەيدۇ»^① دېگەن. شۇڭا ئالىيلىرىغا زىنھار پەتىۋا ئويدۇرۇپ بېرەلمەيمەن. چۈنكى، ئۆگەي ئانىلىرى سىلى ئۈچۈن ھارامدۇر.

— ئۇنداقتا كالامۇللادىكى: «ئاللاھ يەر يۈزىدىكى ھەممە نەرسىنى سىلەرنىڭ پايدىلىنىشىڭلار ئۈچۈن ياراتتى»^② دېگەن ئايەت-نىڭ مەنىسىنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ — دەپ سورىدى سۇل-تان دوستمۇھەممەدخان مەۋلاننىڭ كۆزىگە قاراپ.

— سىلى بەقەر سۈرىسىنىڭ بىر قىسمىنىلا نەقىل كەلتۈرۋاتىدىلا ئالىيلىرى. ئۇنداق بولسا كەمىنلىرى مۇشۇ بەقەر سۈرىسىدىن نەقىل كەلتۈرۈپ بېرەي. بەقەر سۈرىسىدە يەنە: «ئى مۆمىنلەر، بىز سىلەرنى رىزىقلاندۇرغان ھالال نەرسىلەردىن يەڭلار، ئەگەر ئاللاھقا ئىبادەت قىلىدىغان بولساڭلار ئاللاھقا — يەنى تەڭرىنىڭ ھەددى — ھېسابسىز نېمەتلىرىگە شۈكۈر قىلىڭلار» دېگەن ئايەتمۇ بار. كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇكى، تەڭرى بۇ زېمىندا بەندىلىرىگە لازىملىق بولغان بارلىق ئىمكانىيەتلەرنى، بارلىق مەئىشەتلەرنى ھازىرلاپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن شۈكۈر قىلىش كېرەك. نۇرغۇن بەندىلەر نادانلىقى، تەرتىپسىزلىكى، ناشۈكۈرلۈكى سەۋەبلىك ئۆزىنىڭ تەڭرى ھەممە مەۋجۇداتىنىڭ ئەڭ كاتتىسى قىلىپ ياراتقان ئادىمىيلىك شان — شەرىپىگە، قەدىر — قىممىتىگە ھاقارەت كەلتۈرىدۇ، بۇزۇقچىلىق قىلىدۇ. بىز ھەر بىر نەپەس ئۈچۈن تەڭرىگە شۈكۈرگە قەرزدارمىز. بىراق ئىنسابسىز كىشىلەر شۈكۈرىنى ئۇنتۇپ ئەقلىنى، قابىلىيىتىنى بۇزۇق ئىشلار بىلەن نابۇت قىلىۋاتىدۇ. ناشۈكۈرلۈك، قانائەتسىزلىك ئىنساننى گۇمراھلىققا، ئاسىيلىققا ئېلىپ بارىدۇ. ئادەمنى ئازاد قىلغان گۇناھى ئۈچۈن ھەقتائالانىڭ جازاسىغا ئۇچرىغان ئىبلىس

① سۈرە «نەھل»، 116 — ئايەت.

② سۈرە «بەقەر»، 29 — ئايەتنىڭ بىر قىسمى.

ئېيتتى: «پەرۋەردىگار، سەن مېنى گۇمراھ قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن، ئادەم بالىلىرىغىمۇ گۇمراھلارنى چىرايلىق كۆرسىتىمەن». نەڭرى ئېيتتىكى: «بۇ مەن ساقلاشقا تېگىشلىك توغرا يولدۇر. بەندىلىك رىمىنى ئازدۇرۇشقا سېنىڭ كۈچۈڭ يەتمەيدۇ. پەقەت گۇمراھلاردىن ساڭا ئەگەشكەنلەرگىلا سېنىڭ كۈچۈڭ يېتىدۇ. شۈبھىسىزكى، دوزاخ ئىبلىس ۋە ئۇنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىگە ۋەدە قىلىنغان جاي-دۇر». دېمەك، نەڭرى ئادەمنى ئىبلىسنىڭ ئازغۇن يولىغا كىر-مەسلىكىگە ئاگاھلاندۇرغان. نەپسىگە ھالاك بولغان، توغرا - خاتا-نى، ھالال - ھارامنى پەرق ئېتىش ئىقتىدارى يوق ئادەملەر گۇمراھلاردۇر ۋە ئازغۇنلاردۇر. ئۇلار ھەر قاچان ئىبلىسنىڭ دېيىد-غا ئۇسۇل ئويىنىش بىلەن ئاسىيلىق يولىغا قەدەم قويۇپ، ئاخىر-دا ئۆزىنى ھالاك قىلىدۇ. قۇدرەتلىك پاناھگاھىمىدىن شۇنى ئۆ-تۈنمەنكى، نەپسى خاھىشلىرىغا بويسۇنمىسىلا، قىمالىرىنى ئۆز-ئانىلىرىدەك كۆرگەيلا ۋە ئۇنىڭ تېنىدىن ئەمەس، ئانىلىق مېھرىد-دىن ھۇزۇر سۈرگەيلا.

— جاللات!

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئاۋازى شاھنىشىن ئىچىدە قايىتا ۋەھىمە پەيدا قىلدى.
— ئېھ قۇدرەتلىك ئىگەم. سەلتەنەتمىزنىڭ ئول ئەقىلسىز پاسىبانغا ئىنساب، تەۋپىق ئاتا قىلغايىسەن. ئۇنى ئىماندىن ئايرىد-ۋەتمىگەيسەن....
مەۋلانە كامالدىدىن ئەنە شۇنداق دۇئا قىلغىنىچە شاھنىشىد-غا يۈگۈرۈپ كىرگەن جاللاتنىڭ ئالدىغا چۈشۈپ ماڭدى.

شۇنداق قىلىپ سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ھەپتە ئىچىدە ئۆگەي ئانىسىنى نىكاھىغا ئېلىشقا پەتىۋا بەرمىگەن يەتتە ئۆلما-نىڭ كالىسىنى ئالدى. ئەمدى ئوردىدا شەرىئەت ئەھكاملىرىدىن

پەتىۋا سورىغۇدەك ئۆلىما قالمىغاندى. ئەمىرلەر بولسا خان بۇ ئىشقا ئۆزلىرىنى ھۆكۈم چىقىرىشقا بۇيرۇيدىغاندەك ئەندىشىگە چۈشۈپ قالغاندى.

— شەرىئەت ئىلمىدە كامالەتكە يەتكەن ئۆلىمادىن بىرنى تېپىپ كەلسۇنلار، — دېدى دوستمۇھەممەدخان بىر كۈنى ئەتد-گەنلىك قوبۇلدا.

خاننىڭ بۇ پەرمانى مەخسۇس بىر كىمگە قارىتىپ دېمىگەن-لىكىنى ھېس قىلغان ئەمىرلەر بىردىنلا تىپىرلاپ كېتىشتى. دې-مەك، خان پەرمانى ھەممىسىگە تەڭ چۈشۈرگەن بولۇپ، كىملا بولمىسۇن بىرەرى پەرمانى ئورۇنلىشى شەرت ئىدى. بولمىسا ئە-تىلا خالىغان بىرىنىڭ پەرمانىنى بەجا كەلتۈرمەپسەن دەپ كالا-لىسىنى ئېلىشى مۇمكىن ئىدى.

— قىبلىگاھمغا مەلۇم بولغاي، — دېدى ئەرز — شىكايەت دىۋانىنىڭ ئەمىرى ئايۇپ داداخاھ^① قول باغلاپ.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان قاپقىنى تۈرۈپ ئېغىز ئاچتى:
— سۆزلىسۇنلار.

— يېقىندىن بېرى ئاستانىمىزدا مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتار ئىسىملىك بىر دەرۋىش سىياق كىشى پەيدا بولۇپ قالدى. ئەلكۈن ئۇنى تەڭداشسىز ئالىم، پەرھىزكار دەپ تەرىپلىشىۋاتىدۇ. ياش ۋاقتلىرىدا ھىرات، بۇخارا، باغداد... قاتارلىق شەھەرلەردىكى ئە-لىم دەرگاھلىرىدا ئىلىم تەھسىل قىلغانىمىش، ھەرقانداق قىيىن مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرەلەيمىش. كۆرمىگىنى، بىلمەيدىغىنى يوق ئىمىش. بەلكىم ئالىيلىرى پەتىۋا كۈتۈۋاتقان بۇ نازۇك مەسىلىگە ئاشۇ دەرۋىش جاۋاب بېرىپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ كۆڭلىدە ئۇمىدىنىڭ ئاجىز شولىسى پىلىلدىدى. ئەسلىدە ئۇ ئۆلىمالاردىن پەتىۋا ئېلىش ئۇ-مىدىدىن ۋاز كېچىپ، ئوردا ئەمىرلىرىنى ھۆكۈم چىقىرىشقا

① داداخاھ — ئەرز — داد ئېيتىپ كەلگۈچىلەرنى قوبۇل قىلىپ، ئۇلار-

نىڭ ئەرز — دادلىرىنى پادىشاھقا يەتكۈزىدىغان ئەمىر.

قىستاش قارارىغا كەلگەندى. ئايۇپ داداھەننىڭ بۇ مەلۇماتى ئۇ -
نىڭغا بىر خۇش خەۋەردىن بېشارەت كەلگەندەك تۇيغۇ بەردى.
— ئۇنداق بولسا دەرھال باشلاپ كەلسۇنلار.

— پاناھگاھىمىزغا مەلۇم بولغاي، — دېدى ئايۇپ داداھەن
تېخىمۇ غەيرەتكە كېلىپ، — ئول مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتارنىڭ
خۇي - مېجەزى تولىمۇ غەلىتە كىشىمىش، تەكلىپ قىلغان يەرگە
ئاسانلىقچە بارماسمىش. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئول دەرۋىش ھەزرەتنىڭ
ماڭغان - تۇرغان جايىنى بىلمەكمۇ تەس. كۆپىنچە مازابى ماشا -
يىخلاردا يۈرەمىش...

— پەرمان! — دېدى سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئايۇپ
داداھەننىڭ گېپىنىڭ ئاخىرىنى كۈتمەيلا، — ئۈچ كۈن ئىچىدە
ئول دەرۋىشنى دەرگاھىمغا ھازىر قىلسۇنلار!

※ ※ ※

ئۈچ كۈندىن بېرى پۈتكۈل ئاقسۇ شەھىرىنى قېدىرىپمۇ
دەرۋىش مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتارنى تاپالمىغان ئايۇپ داداھەننىڭ
بۇرىنغا ئۆلۈم پۇراشقا باشلىغانىدى، ئۇ ئۆز ئاغزىدىن بالاغا قالغا -
ندى. ناۋادا دەرۋىشنى تاپالماي قالسا سۇلتان دوستمۇھەممەدخانغا
كالىسىنى تاپشۇرۇپ بەرمەي ئامالى يوق ئىدى. ئىش سەۋداسىدا
تېخىمۇ بەك تەلۋىلەشكەن خان ھەرقانداق ئىشنى قىلىشتىن ياز -
مايتتى.

كۈن ئاللىقاچان پېشىن ۋاقتىدىن ئۆتكەندى. قۇياشقا قاراپ
خان بەلگىلەپ بەرگەن مۆھلەتنىڭ توشۇپ قالاي دەپ قالغانلىقىنى
سەزگەن ئايۇپ داداھەن دەرۋىشنى ئىزدەشتىن يالتايدى.

«بەلكىم مېنىڭ رىزقىمۇ مۇشۇنچىلىك ئوخشايدۇ. خۇدادىن
قورقماي، شەرىئەت ئەھكاملرىنى كۆزگە ئىلماي ئۆگەي ئانىسى -
نى خوتۇن قىلىمەن دەپ تۇرۇۋالغان تەلۋە خانغا پەتۋا چىقىرىپ
بېرىش ئۈچۈن موللا، ئۆلىما ئىزدىگەن گۇناھىم ئۈچۈن ماڭا

ھەرقانداق جازا ئاز. بەلكىم بۇ ئىشمنى پەرۋەردىگار قوبۇل كۆر-
مىگەن بولسا كېرەك. بولمىسا كۈندە نەچچە قېتىم ئۇچراپ تۇرد-
دىغان ئول ساياق دەرۋىش ئۈچ كۈندىن بېرى ئۇچرىماي قالانتىد-
مۇ، ئۈچ يۈز نۆكەر بىلەن ئاقسۇ شەھىرىنى خۇددى ئۆتكەمدە
تاسقىغاندەك ئىزدەپ چىقتىم. يىڭنە ئىزدىگەن بولساممۇ ئاللىقا-
چان تېپىۋالدىم. ئەمدى ئوردىغا — خان ئالىلىرىنىڭ ئالدىغا
نېمىدەپ بارارمەن؟ دەرۋىشنى تاپالمىدىم دېسەملا خان ئالىلىرىد-
نىڭ ئاغزىغا «جاللات» دېگەن سۆز شۇ ھامان كېلىدۇ، قىلچىمۇ
سەلە — رەھىم قىلمايدۇ. ئۇنىڭدىن كۆرە ئۆيۈمگە كېتىپ خاتۇن —
بالىلىرىمغا ۋەسىيەت قالدۇرۇۋالاي، تاھارەت ئېلىپ ئىككى رەكەت
شۈكۈر نامىزى ئوقۇۋالاي، ئاندىن بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرەرەمەن.
زىنھار ئوردىغا يېقىن يولماڭلار، خاننىڭ خىزمىتىدە بولماڭلار
دەپ بالامدىن — بالامغا ۋەسىيەت قالدۇرمايدىغان بولسام خەپ. ئاھ
تەڭرىم، ئاجىز بەندىلىرىڭنى ئول زالىم، خۇنرىز خاننىڭ زۇلۇ-
مىدىن ئۆزۈڭ قۇتۇلدۇرغايەن...»

كۆتۈرگۈسىز غەم، تۈگىمەس ھەسرەت — پۇشايمان، ئازابلار
بىلەن قەسىرگە قايتىپ كەلگەن ئايۇپ داداخاھ دەرۋازىدىن كى-
رىپلا تاشقىرىقى ھويلىسىدىكى پېشايۋاننىڭ سايىسىدا ئولتۇرغان
دەرۋىش مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتارنى كۆرۈپ كۆزلىرىگە ئىشەنمەيلا
قالدى. شۇ ھامان ۋۇجۇدىنى ئىسكەنجىگە ئېلىۋالغان ئۆلۈم ۋەھد-
مىسى تارقاپ قۇشتەك يەڭگىلىدى، دەرۋىشنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ
باردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم مەۋلانە ھەزرەتلىرى.
— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى دەرۋىش سالامنى ئىلىك
ئالغىنىچە ئورنىدىن تۇرۇپ، — داداخاھ بېگىمنىڭ دېرىكىمنى
قىلغىنىنى ئاڭلاپ ئۆزۈم دەرگاھلىرىغا كەلدىم.
ئايۇپ داداخاھنىڭ دەرۋىشنى دەرھاللا ئوردىغا ئېلىپ بارغۇ-
سى بولسىمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالدى، بېشىنى تەۋازۇ بىلەن ئېگىپ
ھۆرمەت بىلدۈردى.

— خىزمەتكارلار مەۋلانە ھەزرىتىمنى تونۇماي پىشايۋان ئاستىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويغان ئوخشايدۇ. قېنى، سارايدا ئىلىنىپات قىلسىلا.

— رەھمەت، — دېدى دەرۋىش سىرلىق كۈلۈپ، — شول تاپنىڭ ئۆزىدە داداخاھ بېگىم مېنى سارايدا ئەمەس، ئوردىغا باشلاشقا بەكرەك ئالدىراۋاتىدىغۇ دەيمەن.

ئايۇپ داداخاھ ئوڭايىسىز لانغان ھالدا قول باغلىدى، دەرۋىش - تىن سىر يوشۇرالمىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

— ھەزرەتلىرىدىن يوشۇرمايمەن، راستتىنلا كوڭلۈمدىكىنى تاپتىلا، تېخى بايىلا ھاياتىمدىن ئۈمىد ئۈزگەندىم، مانا ئەمدى - لىكتە مېنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇۋالدىغان بولىدلا.

— ماڭا ئەمەس، ئاللاھقا تەسەننا ئېيتسىلا، سىلنى ياراتقان قۇدرەت ئىگىسى قۇتۇلدۇرۇۋالدى. بۇمۇ جانابلىرىنىڭ داداخاھتا ئادالەت بىلەن ئولتۇرغانلىقىنىڭ خاسىيىتى. بىر قېتىملىق ئادالەت ئاتىش يىللىق ئىبادەتكە تەڭدۇر. شۇنى ئۇنتۇمىسىلاكى، سىلى بۇ بالاغا ئۆز ئاغزىلىرى بىلەن قالدىلا. ھەركىم دۇنيادا ئا - مان - ئېسەن ياشاي دېسە سۆزنى ئويلىنىپ قىلسۇن، زۆرۈرىيەت بولسا سۆزلىسۇن، بولمىسا جىملىقنى ئىختىيار قىلسۇن. كىشى - نىڭ بېشىغا كېلىدىغان ھەرقانداق بالايىئاپەت تىلدىن كېلىدۇ. ئو - رۇنىسىز سۆزلەشتىن، كىشىلەر سۆھبىتىگە خالىغانچە لوقما سې - لىشتىن، نامۇۋاپىق ئىشلارغا ۋەدە قىلىشتىن، غەيۋەت ۋە بوھتان سۆزلەرنى قىلىشتىن كىشىنىڭ ئابرويى چۈشىدۇ، مانا سىلىگە ئوخشاش شەرىئەت ئەھكاملىرىنى بىلىپ تۇرۇپ، خۇشامەت قىلىپ قالايمىقان سۆزلىسە بېشىغا بالا تېپىۋالىدۇ.

دەرۋىشنىڭ ھەممە ئىشلاردىن خەۋەردار ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئايۇپ داداخاھ خىجىللىقتىن يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولدى.

— كالاملىرىنى ئېسىمدە مەھكەم ساقلايمەن ھەزرىتىم.

— قېنى باشلىسىلا، ئوردىغا كىرەيلى، — دېدى دەرۋىش داداخانى ئالدىرىتىپ.

ئايۇپ داداخاھ مېڭىشقا تەمشىلىپ بولۇپ، كاللىسىدىن
 ۋاللىدە كەچكەن بىر خىيالىنىڭ تۈرتكىسىدە بىردىنلا توختاپ
 قالدى.

— ئالدىرىمىسلا ھەزرىتىم.

— خوش؟ — دېدى دەرۋىش ئايۇپ داداخاھنىڭ كۆزىگە سۇئال
 نەزەرى بىلەن قاراپ.

— ھەزرىتىمنى بىر ئىشتىن ئاگاھلاندۇرۇپ قويماقچىمەن.
 ئوردىدىكى ئىشلاردىن، ھەزرىتىمنى نېمىشقا ئىزدىگەنلىكىمدىن
 ئاز — تولا خەۋەردار ئوخشايدىلا. مەن بىلىمەن، خان ئالىيلىرى
 تەلەپ قىلغان ئول ئىشقا بەلكىم سىلىمۇ پەتىۋا چىقىرىپ بېرەل-
 مەسلىكلىرى مۇمكىن. خان ئالىيلىرى پەقەت پەتىۋا بېرىشنىلا
 تەلەپ قىلىۋاتىدۇ، رەت قىلىشقا زىنھار ئورۇن يوق. شول سەۋەب-
 تىن ئوردىدا يەتتە ئۆلىمانىڭ كاللىسى ئېلىندى. سىلى بۇ ئىشقا
 پەتىۋا چىقىرىپ بېرەلسىلە بارسىلا، بولمىسا بارمايلا قويسىلا.

— كەمىنلىرىنى ئۈچ كۈندىن بېرى توختىماي ئىزدەپ،
 ئەمدىلىكتە ئالدىمنى توسۇغانلىرىنىڭ بائىسى نېمىكىن؟

— سەۋەب تولىمۇ ئاددىي، — دېدى ئايۇپ داداخاھ تەمكىنلىك
 بىلەن، — خان ئالىيلىرىنىڭ قىلچى قانسىراپ تۇرۇۋاتىدۇ. پە-
 تىۋا بەرمىسىلە دەرھال كاللىلىرىنى ئالىدۇ. شۇڭا سىلىنى بىلىپ
 تۇرۇپ ئۆلۈمگە ئىتتىرسەم بولمايدۇ. بەلكىم خان ئالىيلىرىغا نە-
 سبەت قىلىپ ئىمانغا، ئىنسابقا، ئادالەتكە ئۈندەشنى كۆڭۈللى-
 رىگە پۈككەنلا، شەرىئەت ئەھكاملىرىدىن سۆزلەپ قايىل قىلىشنى
 نىيەت قىلغانلا. لېكىن بۇلار خان ئالىيلىرىغا ھەرگىز كار قىل-
 مايدۇ، ئۇنىڭدىن كۆرە ئوردىغا ئۆزۈملا باراي، بېشىمغا كەلگىنىنى
 كۆرەرمەن. بەلكىم بۈگۈنكى ئۆلۈم نۆۋىتى مېنىڭدۇر.

مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتار ئايۇپ داداخاھقا قايىللىق بىلەن نە-
 زەر تاشلىدى. سەممىيلىكىگە ئىچىدە بارىكالا ئېيتتى.

— كارامەت ئىگىسى بولمىش قۇدرەتلىك ھەم يېگانە ئاللاھ-
 نىڭ مۆجىزىلىرىگە ئىشەنسۇنلار، — دېدى دەرۋىش ئاپئاق ساقى-

لىنى سىلاپ تۇرۇپ، — كۆرىدىغان كۈنىمىز، يەيدىغان رىزقىمىز تۈگىگەن، پەرۋەردىگار بىز ئۆز دەرگاھىغا چىلىنغان بولسا، ئورۇندىغا بارمىساقمۇ جان تەسلىم قىلىۋېرىمىز. ئەجلىمىز توشمىغان بولسا ئاللاھ ئىگەمنىڭ ئىنايىتى بىلەن ھايات قېلىۋېرىمىز. بەندە مەھشەر كۈنى بىلمەيدۇ، قېنى يول باشلىسا.

ئىلاجسىز قالغان ئايۇپ دادىخاھ دەرۋىشىنى باشلاپ ئوردىغا كىردى. ئەتىگەندىن بېرى شاراب ئىچكەن سۇلتان دوستمۇھەممەد مەدخان ئالتۇن دەستىسىگە گۆھەردىن كۆز قويۇلغان شەمشىرىنى تۇتقىنىچە ھازىرلا بىرسىنىڭ كاللىسىنى ئالىدىغان ئەلپازدا كۆز-لىرىنى چەكچەيتىپ ئولتۇراتتى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، خان ئالىيلىرىغا كەمىنە دەرۋىش مەۋلانە مۇھەممەد ئەنتاردىن ئېھتىرام بولغاي.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان دەرۋىشنىڭ سالامىنى ئىلىك ئالمىدى. دەرۋىشنىڭ بېشىدىكى كۇلاسىغا، ئۈچىسىدىكى قوپال تىكىلگەن دەرۋىشلىك جەندىسىگە، بېلىگە ئېسىۋالغان كەشكۈل — قاپاقلىرىغا ۋە پۈتىدىكى قات — قات ياماق چۈشكەن چورۇقىغا ياراتمىغان ھالدا قاراپ قويدى.

— ئەي دەرۋىش، — دېدى ئۇ تەكەببۇرلۇق بىلەن، — سەندىن بىر ئىشقا پەتۋا سورىماقچىمەن.

— قۇلىقىم ئۆزلىرىدە، — دېدى دەرۋىش قول باغلاپ.

— ئۆگەي ئانامنى نىكاھمغا ئېلىشنى ئارزۇ قىلىمەن.

راۋامدۇر؟

دەرۋىش ئويلىنىپ تۇرمايلا جاۋاب بەردى:

— سىلگە راۋادۇر ئالىيلىرى.

دەرۋىشنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ شاھنىشىندىكى ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى قۇلىقىغا ئىشەنمەيلا قېلىشتى. سۇلتان دوستمۇھەممەد مەدخاننىڭ چىرايىغا خۇددى ئاپتاپتەك كۈلكە پارلاپ چىققانىدى. — دەرۋىشكە بىر پەتنۇس ئالتۇن ئىنئام قىلىڭلار.

دەرۋىش مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتار ئىنئام ئالغان بىر پەتنۇس تىللىنى دولىسىغا سېلىۋالغان خۇرجۇننىڭ ئىككى پېيىغا تەڭشەپ تۆكتى.

— باشقا ئىشىم بولمىسا، مەن ياناي ئالىيلىرى.
شۇ تاپتا ھەرەمگە، ئۆگەي ئانىسى رازىيە خېنىمنىڭ قۇچىقىغا ئالدىراپ قالغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان قولىنى سىلكىدى.
— ئىجازەت، باشقا ئەمىرلەرگىمۇ ئىجازەت!
— خان ئالىيلىرى ئامان بولغايلا!
ئەمىرلەر سالام بېرىۋېتىپ شاھنىشىنىدىن چۇۋۇلۇپ چىقتى.

بۇ چاغدا سۇلتان دوستمۇھەممەدخان شاھنىشىنىڭ يان ئىشىكى بىلەن چىقىپ ئۇدۇل ھەرەمگە قاراپ يول ئالغانىدى. ئېغىر بىر غەمىدىن قۇتۇلغان ئەمىرلەر بولسا مەۋلانە مۇھەممەد ئەتتارنى ئارىغا ئېلىۋېلىپ زاڭلىق قىلىشماقتا ئىدى.
— دەرۋىش ھەزرىتىم، ئوردىدىن چىقىشقا نېمەنچە ئالدىرايدىلا؟ خان ئالىيلىرى بىلەن ئۆگەي ئانىسىنىڭ نىكاھىنى ئوقۇپ قويغان بولسىلا، نىكاھ ھەققىگە يەنە بىر پەتنۇس ئالتۇن ئالاتىلە ئەمەسمۇ؟

دەرۋىش ئەمىرلەرگە قاراپ خىرىلداپ كۈلدى:
— خان ئالىيلىرىغا نىكاھنىڭ ھاجىتى يوق.
— نېمىشقا؟
— چۈنكى، نىكاھ مۇسۇلمانغا چۈشىدۇ، كۇپپارغا نىكاھ ئو- قۇش راۋا ئەمەس.

ئەمىرلەر ئالاقىزادە بولۇشۇپ ئەتراپىغا قاراشتى. دەرۋىشنىڭ تەپ تارتماي خانىنى «كۇپپار» دەپ ھاقارەتلىشى ئۇلارنى قاتتىق چۆچۈتۈۋەتكەنىدى.

— مەۋلانە ھەزرەتلىرى، ئۆگەي ئانىسى ئۆگەي ئوغلىغا راۋا كېلىدۇ دەيدىغان پەتنۇ قايىسى كىتابتا بار؟ دەلىلنى كەلتۈرۈپ

بەرگەن بولسىلا، بىلىپ قالغان بولساق.
دەرۋىش قاقاھلاپ كۈلۈۋەتتى.

— بۇنداق پەتۋا ھېچقانداق كىتابتا يوق. ئۆگەي ئانا ئۆگەي
ئوغۇلغا ھارامدۇر.

— ئەمىسە ئەجەب پەتۋا بەردىلىغۇ؟

— ھەر بىرلىرىگە ئايان. خان ئالىيلىرى مۇشۇ ئىشقا پەتۋا
سوراپ يەتتە ئۆلىمانىڭ كاللىسىنى ئالدى. پەتۋا بەرمىسەم مې-

نىمۇ ئۆلتۈرىدۇ. ئاللاھ ئىگەم بەرگەن جاننى، ياراتقان تەننى قۇت-
قۇزماق، مۇھاپىزەت قىلماق، ئاسرىماق ئەلۋەتتە ۋاجىپتۇر. بايا

قاراپ باقسام خان ئالىيلىرى شاراب ئىچىپ مەست بولغانىكەن،
شاراب ئىچكەن ئادەمدە ئەلۋەتتە ئىمان بولمايدۇ. بايا مەن ئۆگەي

ئانىنىڭ ئۆگەي ئوغۇلغا نىكاھى راۋا ئىكەنلىكىگە پەتۋا بەرمى-
دىم، «سىلىگە راۋادۇر» دېدىم. بۇنداق دېيىشىمنىڭ سەۋەبى شول-

كى، خان ئالىيلىرى ئۆگەي ئانىسىنى نىكاھىغا ئېلىشنى نىيەت
قىلغان ئىكەن، مۇشۇ تۈپەيلى ئۇ ئاللىقاچان ئىماندىن ئاجرىدى

دېگەن سۆز. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەندىن پەتۋانى مەست ھالەتتە سو-
رىدى. مۇنداق ئىشلارنى قىلىشقا ئەلۋەتتە شەرىئەت ئەھكاملىرىدا

يول يوق، مۇسۇلماندار چىلىققا خىلاپ. ئەمما نامۇسۇلمان ئۈچۈن
ھالال بىلەن ھارامنىڭ، راۋا بىلەن ناراۋاننىڭ پەرقى يوقتۇر.

بۇنداق ئىشنى ھەتتا كۆپپارمۇ قىلمايدۇ.
دەرۋىشنىڭ سۆزلىرى ئەمىرلەرنى قايىل قىلغانىدى. شۇڭا

ئۇلار قايتا ئېغىز ئېچىشىمىدى.

— خۇرجۇنۇمدىكى خان ئالىيلىرى ئىنئام قىلغان مۇنۇ بىر
پەتنۇس ئالتۇنغا كۆز قىزارتىشىمىسىلا. بۇ تۈل خاتۇن، يېتىم ئو-

غۇللارنىڭ ھەققى.

دەرۋىشنىڭ بۇ سۆزلىرى ئەمىرلەرنىڭ قۇلىقىغا كىرمىدى.
ئۇلارنىڭ ئەس - يادى سۇلتان دوستمۇھەممەدخاندا قالغانىدى.

ئۇلار دەرۋىشنىڭ ئورۇنلۇق چۈشەندۈرۈشلىرىگە قايىل بولۇشقا-

ندى، بىراق خاننىڭ ئۆگەي ئانىسى بىلەن بىر ياستۇققا باش قو-
يۇشىنى پەقەتلا كالىسىدىن ئۆتكۈزەلمەيۋاتاتتى. شۇ دەقىقىدە
ئۇلار شەرىئەتتىن چىققان بۇ گۇمراھ خاننى چالما - كېسەك،
تاشبوران قىلىپ ئۆلتۈرۈشنى ئويلايتتى، لېكىن بۇ خىيالىنى
ھېچكىم ئاغزىدىن چىقىرىشقا پېتىنالمايتتى.

ھەئە، دەرۋىشتىن پەتىۋا ئالغان سۇلتان دوستمۇھەممەدخان
خۇشاللىقىنى باسالماي يەنە شاراب ئىچتى، ئاندىن مەست ھالەتتە
مەھرەملىرىنى بۇيرۇپ ئۆگەي ئانىسىنى ئۆزىگە مەجبۇرىي نىكاھ
قىلغۇزۇپ ھەرەمگە كىردى. شۇ تاپتا ئۇ ئۆزىنى تولىمۇ قۇدرەت-
لىك، بەختلىك سانماقتا ئىدى.

... تۇيۇقسىز ئاتنىڭ دۇپۇرلىگەن تۇياق ئاۋازى سۇلتان
دوستمۇھەممەدخاننى ئويغىتىۋەتتى. قارىغۇدەك بولسا، بېشىدا
دادىسى سۇلتان ئىسان بۇغاخان تۇم قارا ئاتقا مىنگىنىچە غەزەپ
بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ، ئۆگەي ئانىسى بىلەن قىپپالنىڭچا ياتقان
سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئۆلۈم ۋەھمىسىدە تىپىرلىدى، يې-
پىنغان يوقىنىنى ھەرقانچە ئىزدەشتۈرۈپمۇ تاپالمىدى.

— ئەي بەتبەخت! — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئۇنىڭغا
غەزەپ بىلەن قولىنى شىلتىپ، — بىزنىڭ مۇسۇلماندارچىلىد-
قىمىز يۈز يىلدىن بېرى، بەلكىم ئۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق ۋاقىتتىن
بېرى كۈچىيىپ كەلگەندى، سەن شەرىئەت ئەھكاملىرىغا
خىلاپلىق قىلدىڭ. ئىسلامدىن يېنىپ كاپىر بولدۇڭ^①، سەن
توڭگۇزنى ئۆز قولۇم بىلەن ئۆلتۈرمىسەم ئاللاھنىڭ ئالدىدا
قارايۇز بولمەن.

① «تارىخى رەشىدىي»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007 - يىلى ئۈي-
غۇرچە 1 - نەشرى، 203 - بەت.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان گېپىنى تۈگىتىپ، بويىنغا ئې-
سۇالغان يانى قولغا ئالدى - دە، بىر تال ئوقنى ئېلىپ، ئوغلى-
نىڭ يۈرىكىنى نىشانغا ئالدى.

قاتتىق ئۆلۈم دەھشىتىگە چۈشكەن سۇلتان دوستمۇھەم-
مەدخان دادىسىغا يېلىنىپ گۇناھىنى تىلىمەكچى بولاتتى، لېكىن
تىلى پەقەتلا گەپكە كەلمەيتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئوغلىنىڭ بىچارە تۇرقىغا پەرۋا
قىلماي كىرىپتىن ئوقنى قويۇۋەتتى. ۋىڭغىدە ئۇچۇپ كەلگەن
ئوق ئۇنىڭ يۈرىكىگىلا قادالدى. ئۆلۈم قۇچقىدا جان تالىشىۋاتقان
سۇلتان دوستمۇھەمەدخان دادىسىنىڭ ئاتىن سەكرەپ چۈشۈپ
قازان كۈيىسىنى يۈزىگە سۈركەۋاتقانلىقىنى غۇۋا ھېس قىلدى. ئۇ
جان ئاچچىقىدا قاتتىق تىپىرلىدى...

ھەئە، ئۆگەي ئانىسىنىڭ قۇچقىدا پاراغەت ئۇيقۇسىدا ياتقان
سۇلتان دوستمۇھەمەدخاننى چۈشىدە قارا باسقانىدى. ئۇ بۇ يامان
چۈشتىن قاتتىق بىر ۋارقىراپ ئويغىنىپ كەتتى. خابىگاھنىڭ ئى-
چىنى تۆت تال شام غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. ئۇ قىپقىزىل قانغا بويىد-
لىپ ياتقان رازىيە ئاغىچىنى كۆرۈپ يەنە بىر قېتىم چۆچۈدى.

نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ھېچنېمىدىن خەۋەرسىز يۈرگەن
رازىيە خېنىم بۈگۈن كەچتە خاننىڭ چاقىرتقانلىقىنى ئاڭلاپ
بىر ئاز ھەيران بولدى. ئۆگەي ئوغلىنىڭ ئۆزىنى نىكاھىغا ئالماق-
چى بولغانلىقىنى بىلىپ كۆز ئالدى قاراڭغۇلاشتى. ئۆگەي ئانا
يالۋۇردى، يېلىندى، قارشىلىق كۆرسەتتى، نىكاھقا رازىلىق بەر-
مىدى، ئەمما غەرق مەست بولۇپ كەتكەن سۇلتان دوستمۇھەم-
مەدخاننىڭ ۋۇجۇدىنى قۇتراۋاتقان شەھۋەت تۇيغۇلىرى ئاللىقاچان
ئەسىرگە ئېلىپ بولغانىدى. بىچارە ئايال خانغا ئەڭ كېلەلمىدى.
ئۇ ئۆزىنى خالىغانچە چەيلەپ ھېرىپ قالغان سۇلتان دوستمۇ-
ھەمەدخاننىڭ ئۇخلاپ قالغان ۋاقىتىدىن پايدىلىنىپ ئاستا ئورنىد-

دىن تۇرۇپ ئۆزىنى بوغۇزلىۋالغانىدى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان خارامۇشلۇق ئىلكىدە بايامقى يا - مان چۈشنى يەنە بىر قېتىم ئەسلىدى، تۇيۇقسىز پۇت - قولىدا ماغدۇر قاچقاندەك بولۇپ سەنتۇرۇلۇپ يىقىلدى، ئارقىدىن ئوتتەك قىزىپ كەتتى، ئىشىك تۈۋىدىكى مەھرەملىرىنى توۋلىماقچى بول - دى، لېكىن ئاۋازى بوغۇلۇپ پەقەتلا چىقىمىدى، ئۇ تاڭ ئاتقۇچە ئە - نە شۇنداق ياتتى.

سەھەردە خاننى غۇسلى قىلدۇرۇش ئۈچۈن سۇ تەييارلىغان مەھرەملەر خابگاھقا كىرىپ قاتتىق چۆچۈپ كېتىشتى. بېھوش ياتقان خاننىڭ ئاغزىغا سۇ تېمىتىپ يۈرۈپ ئېسىگە كەلتۈردى.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئەنە ئاشۇنداق ئوت - كاۋاپ بو - لۇپ قىزىپ، تىل - زۇۋاندىن قېلىپ ياتقىنىچە ئالتىنچى كۈنى جۈنۇپ پېتى قازا قىلدى. ئۇ ئەمدىلا يىگىرمە تۆت ياشقا كىرگە - ندى.

— خان ئالىيلىرى قازا قىلدى!

جاكارچى بۇ مۇسبەتتىن پۈتكۈل جاھاننى خەۋەرلەندۈرمەك - چى بولغاندەك ئاۋۋال ئوردىدا، ئاندىن شەھەردە بار ئاۋازى بىلەن جار سېلىشقا باشلىدى. تازا زەن قويغان كىشى جاكارچىنىڭ ئەل - گە مۇسبەت ئېلان قىلىپ توۋلىغان ئاۋازىدىن قايغۇ - ھەسرەت - تىن كۆرە، قانداقتۇر يوشۇرۇپ بولالماس بىر خۇشاللىق پارتلاپ چىقىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلالايتتى.

— خان ئالىيلىرى قازا قىلدى!

بۇ جاكار كىشىلەرنىڭ قۇلىقىغا «بالايىپەت قازا قىلدى» دېگەندەك ئاڭلىناتتى.

خاننىڭ قازا قىلغانلىقىنى ئاڭلاپ دۇئاغا قول كۆتۈرگەن كىشىلەرنىڭ كۆزلىرىدىنمۇ بىر خىل خۇشاللىق جىلۋە قىلغان - دەك قىلاتتى.

مىلادىيە 1468 — يىلى، كۈز.

سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ۋاپاتى بىلەن يا كۈلۈشىنى، يا يىغلىشىنى بىلەلمەي تېڭىرقاپ قالغان ئاقسۇ شەھىرىنى ئېغىر ۋەھىمە قاپلىغانىدى. باي — زەردارلار، سودىگەر — دۇكاندارلار، كۆلەملەشكەن ئۆستخانلارغا ئىگە ھۈنەرۋەن — كاسپىلار ئىش — ئوقەتلىرىنى ۋاقىتلىق توختاتقان بولۇپ، پەقەت ئۇششاق تىجا — رەتچىلەر، مەدىكارلارلا كۈندىلىك تۇرمۇش غېمىدە كوچا — رەس — تىلەردە تەمەگەرلىك بىلەن خېرىدار كۈتۈپ تۇرۇشاتتى. ھەر كۈنى كوچا — رەستىلەردە ئۇياقتىن — بۇياققا ئات چاپتۇرۇشۇپ، قام — چا — دەرىزىلىرىنى پۇلاڭلاقتىنچە ھەيۋە كۆرسىتىپ يۈرۈشىدىغان مىرشاپ — پاششاپلار، دورغا — باجگىرلارمۇ غايىب بولۇشقانىدى. ئىشىك ئالدى، مەھەللە دوقمۇشلىرىدا ئويناپ يۈرىدىغان غەمىسىز بالىلارمۇ كۆزگە چېلىقمايتتى. پەقەت مەسچىتلەردە مەزىنلەرنىڭ كىشىلەرنى كۈندە بەش ۋاق نامازغا دەۋەت قىلىپ توۋلايدىغان ئەزان ئاۋازىلا ئۆزگەرمىگەنىدى. شەھەردە زىيادە تىمتاسلىق ھۆ — كۈم سۈرگەن بولغاچقىمۇ، ئەزان ئاۋازلىرى ئىلگىرىكىدىن جارائلىق ئاڭلىناتتى.

ھەئە، سۇلتان يۇنۇسخان بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ سان — ساناقسىز لەشكەرلەر بىلەن قەشقەردىن كېلىۋاتقانلىق خە — ۋىرى ئاقسۇ شەھىرىگە پۇر كەتكەن، شۇ سەۋەبتىن شەھەرنى ۋە — ھىمە، تەشۋىش، سۈكۈت قاپلىغانىدى. ئەمىر — سەر كەردىلەر جان قايغۇسىدا، باي — زەردارلار مال — دۇنيا قايغۇسىدا، ئاددىي ئاۋام بولسا ئۇرۇش، يېغىلىق ۋەھىمىسىدە يۈرەكئالدى بولۇپ كەتكەند —

دى. باي - زەردارلار ھەشەمەتلىك قەسىر - سارايلىرىنىڭ دەرۋا -
 زىلىرىنى مەھكەم تاقاپ، ئالتۇن - كۈمۈش، مال - دۇنيالىرىنى
 ئاللىقايىقلارغىدۇر يوشۇرۇش بىلەن ئاۋارە ئىدى. سۇلتان دوست -
 مۇھەممەدخاننىڭ ھاكىمىيەت ئىشلىرى بىلەن كارى بولمىغانلىق -
 قىدىن پايدىلىنىپ، يېنىنى چىڭداش بىلەن بولۇپ كەتكەن ئەمىر -
 سەركەردىلەر بولسا خانزادە كېپەك سۇلتاننى تەختتە ئولتۇرغۇ -
 زۇپ، ئۇنى جان تىكىپ قوغداش ياكى يۇنۇسخانغا بەيئەت قىلىش
 ھەققىدە بىر قارارغا كېلەلمەي دەككە - دۈككىدە يۈرۈشەتتى.
 كۆڭلىگە كەچكەن ئوي - خىياللىرىنى بىر - بىرىدىن يوشۇرۇ -
 شۇپ، پايدا - زىياننى دەڭسىشەتتى، يا ئۆپىدە، يا ئوردىدا، يا لەش -
 كەرگاھتا بىردەم خاتىرجەم ئولتۇرالمىتتى. ئەمدىلا ئالتە - يەتتە
 ياشقا كىرگەن خانزادە كېپەك سۇلتان تولىمۇ گۆدەك ئىدى، تاجۇ
 تەخت، سەلتەنەت ئىشلىرى ھەققىدە ھېچقانداق چۈشەنچىسى يوق
 ئىدى. كۈنلىرىنى ئەيش - ئىشرەت، بەزمە - باراۋەت بىلەن ئۆت -
 كۈزگەن سۇلتان دوستمۇھەممەدخان بۇ تەخت ۋارىسىنى تەربىيە -
 لەشكە پەقەتلا كۆڭۈل بۆلمىگەنىدى. ھەرەمدە كۈندە دېگۈدەك يەڭ -
 گۈشلىنىپ تۇرىدىغان غۇنچىچە - توقالارنىڭ ئارىسىدا كۈندەش -
 لىك ئازابىنى يەتكىچە تارتقان بەختسىز خانىش دەرد - ھەسرەت
 ئىلىكىدە كېسەل بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭسىزمۇ سۇلتان دوستمۇ -
 ھەممەدخان ئەيش - ئىشرەت بىلەن بولۇپ، خانىشقا ئانچە ئېتىبار
 قىلىپ كەتمىگەن، كۆيۈنمىگەنىدى. شۇ سەۋەبلىك خانىشنىڭ
 ئوردا ئەمىرلىرىنىڭ ئالدىدا پەقەتلا ھۆرمىتى يوق ئىدى. ھەم
 كېسەل، ھەم ھۆرمەت - ئابرويى يوق خانىشنىڭ، تەخت پاسىبان -
 سىز قالغان مۇشۇنداق ۋاقىتتا ئوردا ئەركانلىرىنى يىغىپ مۇھىم
 قارار چىقارغۇچىلىكى يوق ئىدى.

ئاقسۇ شەھىرىنىڭ ھاكىمى، قوشۇمچە شەھەر مۇھاپىزەت
 قوشۇنىنىڭ ئەمىرى ئابدۇسەمى بەگ ئوردا ئەركانلىرىنى يىغىپ
 كېڭەش قىلىپ باققانمۇ بولدى. ئۇنىڭ خانزادە كېپەك سۇلتاننى
 تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ، سەلتەنەتنى جان تىكىپ قوغداش ھەققىدە -

كى مەسلەھەتگە تۇرپانلىق بىرقانچە ئەمىردىن باشقا ئەمىرلەر ھېچقانداق ئىپادە بىلدۈرمىدى. ئۇلار ئىشەنچنى يوقىتىشقاندىن ئالتە ياشلىق خانزادىنى دەپ جېنىنى سېلىپ بېرىشنى خالىمىدى. ئوردىدا تۇرمىسىمۇ قەشقەردە تۇرۇپ لەشكىرىي دىۋاننىڭ ھوقۇقىنى قولىدا تۇتۇپ تۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىدىن، قىرىق نەچچە يىلدىن بېرى بوشاشماي تەخت دەۋاسى قىلىپ كېلىۋاتقان يۈنۈسخاندىن ۋەھىمە يەيتى. ئۇلار ئۈچۈن تەختتە كىم نىڭ ئولتۇرۇشى ئانچە مۇھىم ئەمەس ئىدى، مۇھىمى ئوردىدىكى مەنسەپ - مەرتىۋىسى، قەسىر - سارايلرىدىكى كۆپ - ساندىقلىرىغا قاچىلانغان ئالتۇن - كۈمۈشلىرى، مال - دۇنيالىرى، پاراغەتلىك تۇرمۇشلىرى، ئىمتىيازلىرى ئىدى. ئۇلار سۇلتان دوستۇمۇھەممەدخان ھاكىمىيىتىدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈشكەن، بىر ئاماللارنى قىلىپ پات يېقىندا تەختتە ئولتۇرۇشى مۇقەررەلىشىپ قالغان سۇلتان يۈنۈسخان سەلتەنەتدە ھوقۇق - ئىمتىيازلىرىنى ساقلاپ قېلىش كويىغا چۈشۈشكەندى.

كۆپ قىسىم ئەمىرلەرنىڭ يۈزسىزلىكىنى ھېس قىلغان ئاپ-دۈسەمى بەگنىڭ ۋۇجۇدىنى ئۈمىدسىزلىك چولغۇۋالدى. ئۇنىڭ بەكرەك كۈچەشكە، بېشىنى تۆۋەن سېلىشقىنىچە پۇشۇلدېشىپ ئولتۇرغان ئەمىرلەرگە بېسىم ئىشلىتىشكە، پەرمان چۈشۈرۈشكە ئىمتىيازى يەتمەيتتى. چۈنكى، بۇ ئەمىرلەرنىڭ مەرتىۋىسى ئۆزىدىن يۇقىرى بولمىغان بىلەن قولىدا ئوردىنىڭ مۇھىم ھوقۇقى بار ئىدى. ئۇنىڭ كۈچى پەقەت شەھەرنى مۇداپىئە قىلىدىغان قوشۇنغا يېتەتتى. ناۋادا لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباسار ئەمىرى ئالتۇن ساقال مىرزا ئۇنى قوللىغان بولسا ئەھۋال باشقىچىرەك بولاتتى. ئەمما ئۇ گويىا ئۇنىڭ تەشەببۇسلىرىنى ئاڭلىمىغاندەك ئىپادىسىز ئولتۇراتتى، كالىپۇكلىرى يىملىشىپ قالغاندەك پەقەتلا مىدىرلىمايتتى.

«تۈزكۈرلەر، ئاسىيلار... قېنى ئۇلارنىڭ مەرھۇم خان ئالىي-لىرىنىڭ ئالدىدا ساداقەت بىلدۈرۈپ كۈندە نەچچە ۋاق تىللىرىنى

ئۇپرىتىشىلىرى، خاننىڭ سايسىنى كۆرسىمۇ قورقۇپ غال - غال تىرەشلىرى، مۇشۇ تۈزكۈرلۈقلىرىنىڭ ئۈچۈن ئىتنىڭ كۈنىنى كۆرۈشەرسەن ئىلاھىم! يۈنۈسخاننىڭ تەخت - سەلتەنەتتە قىلچە - لىك ھەققى يوق. تاجۇ تەخت خانزادە كېپەك سۇلتان ئالىپلىرىد - نىڭ، يۈنۈسخان تۈركىستاندىكى نېسىۋىسىگە شۈكۈر قىلىشى كېرەك ئىدى. ئىنسابسىز يۈنۈسخان بىلەن تۈزكۈر مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا شول تاپتا ئاستانە بوسۇغىسىغا كېلەيلا دەپ قالدى. لەشكىرىي دىۋان ھەمدەمدە بولمىسا ئازغىنە ئاستانە مۇھاپىزەتچىد - لەر قوشۇنى بىلەن كۈچلۈك ياۋغا تاقابىل تۇرالىشىم مۇمكىن ئە - مەس. قاراملىق قىلسام ئاستانىلا ئەمەس، خانزادىنىڭ جېنىد - مۇ ساقلاپ قالغىلى بولمايدىغاندەك قىلىدۇ. كىم بىلىدۇ، بۇ تۈز - كورلار يۈنۈسخان بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا تۆھپە كۆرسى - تىش ئۈچۈن خانزادىنى تۇتۇپ بېرەمدۇ تېخى؟ شۇنداق، ئاسىي مۇناپىقلارنىڭ قولىدىن ھەر بالا كېلىدۇ، ئېھتىيات قىلىش كې - رەك. بولۇپمۇ ئالتۇن ساقال مىرزىدىن. ئۇ دېگەن تۈزكۈر مۇھەم - مەد ھەيدەر مىرزىنىڭ يېقىنى...»

كېڭەشتىن روھى چۈشكەن ھالدا يېنىپ چىققان ئابدۇسەمى بەگ ئۆزى يالغۇز ئۇزاق خىيال سۈردى. ئۇ يەلكىسىنى بېسىپ تۇرغان غەم تاغلىرىنى كۆتۈرەلمىگەندەك قەدەملىرىنى تولىمۇ ئاستا يۆتكەيتتى. بايىلا كېڭەشتىن چۈۋۈلۈشۈپ چىققان ئەمىرلەر بىردەمدىلا يەر يۇتقاندەك غايىب بولۇشقاندى.

«ئۇلار خانزادە بىلەن خانىش ئايىمنىڭ پېيىگە چۈشمىگەند - دۇ - ھە، خانىش ئايىمنىڭ ئالدىغا ئەھۋال سوراپ بېرىشى ھەر - گىز مۇمكىن ئەمەس...»

ئابدۇسەمى بەگ ئالدىراپ - تېنەپ ھەرەمگە قاراپ يول ئالدى. — سىلى ئاشۇ تۈزكۈر ئەمىرلەردىن تېخىچىلا ئۈمىد كۈ - تۈۋاتاملا جانابى ھېكىمبەگ؟ — دېدى ھەرەمئاغىسى قورساق كۆ - پۈكىنى چىقىرىۋالماقچى بولغاندەك سۆزلەپ، — بىر ھەپتىدىن بېرى ئۇلار خانزادىنىمۇ، خانىش ئايىمنىمۇ پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كې -

تىشىتى. ھېچ بولمىسا ھازىردا لاردىن ئەھۋال سوراپ تۇرۇش مۇ - سۇلماندار چىلىقىمىزنىڭ قائىدە - يوسۇنلىرى ئىدىغۇ. تىخى يۈز نۇسخان ئاستانگە قەدەم قويماي تۇرۇپلا ئول ناگەھلىلەر خانزادەدىن پۈتۈنلەي يۈز ئۆرۈدى. سالامغا كېلىشتىن ئېغىز ئاچماي تۇرايلى، ئاغچىلىرىنى ئەۋەتىپ پاتمە قىلىشقىمۇ يارمىدى. خوش، كېڭەش قانداق بولدى؟

— كېڭەش قۇرۇسۇن، — دېدى ئابدۇسەمى بەگ غەزەپلىك پۇشۇلداپ، — بەزدەك گۆشىيىپ تۇرۇشتى. ھېچبولمىغاندا خانزادىنى قائىدە بويىچە ئاتا تەختىدە ئولتۇرغۇزۇش كېرەك ئىدى. شۇ ئىشقىمۇ جىم تۇرۇۋېلىشتى.

— يۈنۇسخان بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا كەلسە مەن سەپ مەرتىۋىلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن قورققان گەپ. ئەمدى قانداق قىلاي دەيدىلا؟

— چارسىز مەن، — دېدى ئابدۇسەمى بەگ ئىلاجسىزلىقىنى بىلدۈرۈپ، — ئۆز ئالدىمغا ئىش تەۋرىتەي دېسەم خانزادە بەكمۇ كىچىك، سەلتەنەتكە باش بولغۇچىلىكى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە قولىمدا تۈزۈك لەشكەر يوق. لەشكەرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباسارى ئال-تۇن ساقال مىرزا بىزگە ھەرگىزمۇ ھەمدەم بولمايدۇ.

— ئايغاقچىلاردىن خەۋەر بارمۇ، ئول يۈنۇسخان بىلەن مۇ-ھەممەد ھەيدەر مىرزا ھازىر نەگىراق كەپتۇ؟

— كېچىككەندىمۇ ئەتە كەچتە ئاستانە بوسۇغىسىغا كېلىپ بولۇشى مۇمكىن. شول تاپتا بېشىمنىڭ ئىچىمۇ - تېشىمۇ قاتتى دېسە.

— كوڭۈللىرىگە پۈككەنلىرىنى ئاڭلاپ باققۇم بار. — مېنىڭچە، خانزادە بىلەن خانىشنى ئېلىپ تۇرپانغا كې-

تەيلىمىكىن دەيمەن. — تۇرپاندا پۈت دەسسەپ تۇرالامىزمۇ؟ — دېدى ھەرەمئا-غىسى دەرگۇمان بولغان ھالدا، — دېمەكچىمەنكى، تۇرپان ئەمدى-رىنىڭ خانزادىنى قوللىشىغا ئىشەنچلىرى بارمۇ؟

— مېنىڭچە قوللايدۇ، باشقا بەگلەرنىڭمۇ ساداقىتى بار. بىر مەزگىل شۇ تەرەپتە پاناھلىنىپ تۇرايلى. يۇنۇسخانمۇ ئۇياندىن سەلتەنەتنى قولغا ئېلىپ، بۇياندىن تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ يۈر- مەس. ھېچبولمىغاندا خانزادىنىڭ تۇرپاندا پاناھلىنىشىغا ئىجازەت بېرەر. قالدى ئىشلارنى خانزادە چوڭ بولۇپ ئاق - قارىنى پەرق ئەتكۈدەك بولغاندا ئالدىرمىي كۈچ توپلاپ بىر ياقلىق قىلۇرمىز.

ھەرەمئاغىسى بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

— شۇنداق قىلمايمۇ ئامال يوقتەك قىلىدۇ، — دېدى ئۇ

ئۇھ تارتىپ.

ئابدۇسەمى بەگ ئاستا ئورنىدىن تۇردى.

— ئەمىسە سىلى ھازىرلا خانىش ئايىم بىلەن خانزادىنى خەۋەرلەندۈرسىلە. لازىمەتلىكلىرىنى ئېلىپ تەييار بولۇپ تۈر- سۇن. ئاللاھ خالىسا ئەتە بامدات بىلەن ئەڭ يولغا چىقىمىز.

— خەزىنىنى ئول ئاسىيلارغا ئاشۇنداقلا تاشلاپ بېرىمىزمۇ

جانابلىرى؟

— قايسى خەزىنىنى دەيدىلا؟ — دېدى ئابدۇسەمى بەگ ئىچى

ئاچچىق بولغان ھالدا، — مەرھۇم خان ئالىلىرى خەزىنىنى ئال-

لىقچان قۇرۇقداپ بولغان، قۇرۇق خەزىنىنى سۈپۈرمىز دەپ

باشقىلارغا شەپە بېرىپ قويمايلى. ھەرەمدىكى ئات - مەپىلەرنى

ئوبدان دىلخاھلىسىلا. يول ئۇزۇن، ئۇنىڭ ئۈستىگە تېز ماڭمىساق

بولمايدۇ. مەن ئاستانە مۇھاپىزەت قوشۇنىنى تولۇق ئېلىپ ماڭد-

مەن.

ئەتىسى ئەتىگەندە ناشتا قىلىپ بولۇپ سىرتقا چىققان كى-

شىلەر ئاقسۇ شەھىرىنىڭ نە دەرۋازىسىدا، نە سېپىللىرىدا قارا-

ۋۇللۇقتا تۇرغان بىرمۇ لەشكەرنىڭ يوقلۇقىنى، شەھەر دەرۋازىد-

لىرىنىڭ ھاڭغىرقاي ئوچۇق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قې-

لىشتى. ئوردا ئەمىرلىرى بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندا خانىش بىلەن خانزادىنى ئېلىپ تۇرپانغا قاراپ ماڭغان ئابدۇسەمىي بەگ خېلىلا ئۇزاق كەتكەندى.

ئالتۇن ساقال مىرزا قاتارلىق ئەمىر - سەركەردىلەر قىسقا مەسلىھەت قىلىشقاندىن كېيىن، يۇنۇسخانغا بولغان ساداقەتتىن بىلدۈرۈش ئۈچۈن شەھەرنىڭ سىرتىغا ھەشەمەتلىك چېدىر تىكىپ، نەچچە ئونلىغان داشلارغا مىڭلىغان كالا - قويلارنىڭ گۆشلىرىنى سېلىپ، يۇنۇسخاننىڭ ئىستىقبالىغا چىقىشقا ھازىرلىق كۆرۈشتى.

ئاقسۇ شەھىرىگە ھەر ئېھتىمالغا قارشى جەڭ تەييارلىقى بىلەن يېتىپ كەلگەن يۇنۇسخان بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا، ئېھتىرام بىلەن قول باغلاپ تۇرغان ئوردا ئەركانلىرىنىڭ سالامىنى تەۋازۇ بىلەن ئىلىك ئالدى.

— ئەمىر كەبىر ھەزرەتلىرىگە كىچىككىنە مەسلىھەتتىمىز بار ئىدى، — دېدى ئالتۇن ساقال مىرزا.

— خوش، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا.

— يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى سەر چېدىرغا باشلاشتىن ئاۋۋال ئاق كىگىزگە ئولتۇرغۇزايلى دېيىشكەندۇق. قەشقەردە ئولتۇرۇپ بولغان بولغىمىدى دەپ...

— ئوبدان ئويلىشىپلا، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دەرھال جاۋاب بېرىپ، — سەلتەنەتنىڭ ئاستانىسى ئاقسۇدا تۇرسا، قانداقسىگە قەشقەردە ئاق كىگىزدە ئولتۇرغۇزغىلى بولسۇن؟ — ئۇنداقتا...

— دەرھال ئاق كىگىز تەييارلىسۇنلار. ھازىرلا ئولتۇرغۇزايلى.

— ئاق كىگىزنى ئاللىقاچان تەييارلاپ قويغان.

— جايدا ئىش قىلىپلا.

ئەمىر - سەركەردىلەر تۈركىي قوۋملارنىڭ قەدىمىي يوسۇنى بويىچە يۇنۇسخاننى ئاق كىگىزگە ئولتۇرغۇزۇشتى. بۇ يۇنۇسخاننىڭ موغۇلىستان سەلتەنەتىگە رەسمىي سۇلتان بولغانلىقىنى

بىلدۈرەتتى.

ئەمىر - سەر كەردىلەر ئاق كىگىزدە ئولتۇرغان يۇنۇسخانغا سەلتەنەت يوسۇنى بويىچە قايتىدىن سالام بەجا كەلتۈرۈشتى. ئاندىن شاھانە داستىخان سېلىپ غىزا تارتتى.

سۇلتان يۇنۇسخان شەھەر ھاكىمى ئابدۇسەمى بەگنىڭ ھە - رەمئىغىسى بىلەن بىرلىشىپ خانىش بىلەن خانزادە كېپەك سۇل - تاننى ئېلىپ تۇرپانغا كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ ھېچقانداق ئىپادە بىلدۈرمىدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا يۇنۇسخان بىلەن قىسقىلا مەسلىھەتلىشىۋالغاندىن كېيىن تۆۋەندىكىدەك پەرمان جاكارلىدى:

— سەر كەردە بۇيانقۇلى ئۈچ مىڭ لەشكەر بىلەن شەھەرگە كىرىپ، سېپىل - قوۋۇقلارغا ئورۇنلاشقاي. قالغان لەشكەرلەر

شەھەر سىرتىدا پەرمان كۈتكەي. مىڭ بېگىدىن يۇقىرى ئەمىر - سەر كەردىلەر خان ئالىيلىرى بىلەن بىللە ئوردىغا كىرگەي. جا -

كارچىلار ئەل - رەئىيەتكە ئامانلىق جاكارلىغاي. بارلىق رەئىيەت ئىشىك ئالدىلىرىغا چىقىپ خان ئالىيلىرىغا ھۆرمەت بىلدۈرگەي.

ئۇرۇش ۋەھمىسىدە قالغان شەھەر ئاھالىسى جاكارچىلارنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ خۇداغا شۈكۈر - سانا ئېيتىشتى. يۇنۇسخان -

نىڭ ئىنسابىغا دۇئا قىلىشتى. ئالدىراش - تېنەش كوچا - رەس - تىلەرگە چىقىپ خاننىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ قول باغلاپ تۇرۇش -

تى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئەيش - ئىشرەتلىك تۇرمۇ - شىنى قامداش ئۈچۈن سېلىنغان تۈگمەس باج - سېلىقلارنى

تاپشۇرۇپ بولالماي ئىلىكى قۇرۇپ كەتكەن شەھەر ئاھالىسى ئۈ - چۈن ھاكىمىيەتنىڭ جەڭگى - جېدەلسىز، تىنچ ئالمىشىشى ھە -

قىقەتەن بىر خۇشاللىق ئىدى. ناۋادا ئۇرۇش بولغان بولسا يۇنۇس - خان باشلاپ كەلگەن لەشكەرلەر شەھەردە قىرغىنچىلىق قىلمىغان

تەقدىردىمۇ، ئاۋامنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلماي بولدى قىلمايتتى. شۇڭا بۇنى ئاددىي ئاۋام ئۈچۈن بىر ئامەت، خۇشاللىق دېيىشكە

بولاتتى. ئەمما، يۇنۇسخانغا ئەگىشىپ كەلگەن ئەمىر - سەر كەردە - لەر ئانچە خۇشال ئەمەس ئىدى. چۈنكى، ھەر بىر قېتىملىق جەڭ

ئۇلار ئۈچۈن مال - دۇنيا، ئولجا - غەنىمەت جۇغلايدىغان پۇرسەت ئىدى. ئەپسۇسكى، ئۇلار يىراق تۈركىستان - يەتتە كەنتتىن قەشقەرگە شۇنچە چوڭ تەمە بىلەن كېلىپ ھېچنېمىگە ئېرىشەلمىدى. مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن يۈنۈسخان ئالدىن كېلىشىۋالغاننى بويىچە چىرايلىق كۆرۈشتى. بىر - بىرىگە ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرۈشتى. جەڭگى - جېدەلسىز قەشقەر يۈرۈشى ئۇلارنىڭ مال - دۇنيا تەمەسىدە تاقىلداپ تۇرغان نەپسىنى ئاۋ - مەد قويغانىدى. ئاقسۇغا كېلىپ ئۇلارنىڭ ئۈمىدى يەنە ئۈزۈلدى. شەھەرنى بىر تېمىم قان تۆكمەي ئالغانلىقى ئۈچۈن ئاھالىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلغىلى بولمايتتى، ئەلۋەتتە بۇنىڭغا يۈنۈسخانمۇ يول قويمايتتى. كۈتۈلمىگەن بۇلاڭ - تالاڭنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ئەنسىرىگەن تەدبىرلىك يۈنۈسخان ئىشەنچلىك سەركەردىسى بۇيانقۇلى بىلەن بىر قىسىم لەشكەرلىرىنى شەھەرنى قوغداشقا بۇيرۇپ، قالغان لەشكەرلىرىنى شەھەرنىڭ سىرتىدا قالدۇرۇپ قويغانىدى.

سۇلتان يۈنۈسخان جاكارچى چىقىرىپ شەھەر خەلقىنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلغاندىن كېيىن، ئوردىغا كىرىپلا مەرھۇم سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ ئاقسۇدا قېپقالغان ئوردا ئەركانىلىرىنى ئۆز مەنسىپىگە تەيىنلەپ يارلىق جاكارلاپ، ئۇلارنىڭمۇ كۆڭلىنى ئەمىن تاپقۇزدى. ئەلۋەتتە ئۆزى بىلەن بىللە كەلگەن ئەمىر - سەركەردىلىرىگىمۇ مۇناسىپ مەنسىپ - مەرتىۋە بەردى. ئاندىن ھەرقايسى ۋىلايەت - ئايماقلارنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنى ئوردىغا چاقىرىپ يارلىق ماڭغۇزدى. يۇرت - يۇرتلاردىكى بەگ - ئاۋامنىڭ ئەھۋالىنى مەخپىي بىلىپ كېلىشكە ئايغاچچىلارنى يولغا سالدى.

شۇ كۈنلەردە ئاقسۇ شەھىرى باشقىچە جانلىنىپ قالغانىدى. سۇلتان يۈنۈسخان قۇرۇق قىلىپ قالغان ئوردا خەزىنىسىنى تو-

لۇقلاش، لەشكەرلەرنى تەرتىپكە سېلىش، قوشنا ئەللەرگە ئەلچى ماڭغۇزۇش، لەشكەر، ئوردا خىزمەتكارلىرىنىڭ مائاش - تەمىناتىنى ھەل قىلىش... قاتارلىق بىر قاتار مەسىلىلەردە مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىلەن كۈن - كۈنلەپ مەسلىھەتلىشەتتى.

— ئاللاھقا يۈزىڭ قەتلى شۈكرى، — دېدى سۇلتان يۈنۈسخان، — ھەرھالدا سەلتەنەت ئىشلىرىنى بىر قۇر رەتكە سېلىۋالدۇق. ئاۋام - رەئىيەتنىڭ، يىراق - يېقىندىكى ئەمىر - بەگلەرنىڭ كۆڭلى خېلىلا خاتىرجەملىككە يۈزلەندى.

— بىراق، بىر قىسىم سپاھلارنىڭ كۆڭلى تازا جايدا ئەمەس، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا، — بەلكىم جانابى ئادەم ھەزرىتىمىمۇ ھېس قىلغان بولسا كېرەك، يەتتەكەنتتىن كەلگەن سەركەردىلەر ئارازىدەك قىلىدۇ.

— قانداق دەيدىلا؟ — دېدى يۈنۈسخان بىر ئاز گۇمانسىراپ، — مەن بۇنداق ئەھۋالنى سەزمىدىمغۇ؟
— ئەلۋەتتە ئۇلار قىبلىگاھىمنىڭ ئالدىدا كۆڭلىدىكىنى بىلىندۈرمەيدۇ.

— خوش، ئۇلارنىڭ ئارازى بولۇشىنىڭ ۋەجى نېمىكىن؟
— لەشكەرىي دىۋاننىڭ ھوقۇقىنى چەكلەپ قويغانلىقىدىن بولسا كېرەك، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئويچانلىق بىلەن، — مەن ئىشىنىمەن، سەركەردە بۇيانقۇلى ئانھەزرىتىمگە چەكسىز سادىق، لېكىن باشقا سەركەردىلەر ئوردىنىڭ باشقا دىۋان - سارايلىرىغىمۇ كۆز تىكىۋاتىدۇ. ئۇلار ئالىيلەرنى سەلتەنەتنى قەلەمدارلارغا تاپشۇردى، ئەلەمدارلارنىڭ مەرتىۋىسىگە رەئىيە قىلمىدى دەپ قورساق كۆپۈكى قىلىشىۋاتىدۇ.

يۈنۈسخان بىرپەس خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— ئۇلارنىڭ مۇددىئاسى ماڭا بەش قولىدەك ئايان. بۇ قېتىم - قى لەشكەرىي يۈرۈشتە كۈتكىنىدەك ئولجا - غەنىمەتكە ئېرىدە - شەلمىگەنلىكى ئۈچۈن قورساق كۆپۈكى قىلىشىدۇ. ئۇلارنىڭ

رايغا ھەرگىز باقالمايمەن، سەلتەنەت ئىشلىرىنىمۇ تاپشۇرمايمەن. ئۇلار ئىلىكى قۇرۇپ كەتكەن ئاۋامغا قىلچىلىق رەھىم - شەپقەت قىلمايدۇ. چۈنكى، ئۇلار سەلتەنەتنىڭ شانۇ شەۋكىتىگە قىزىقمايدۇ. قىزىقىدىغىنى ھەميانلىرىنى چىڭداش، ئىل - يۇرت - نىڭ ۋەيران بولۇشى، ئاددىي ئاۋامنىڭ جەبرى تارتىشلىرى ئۇلار - نىڭ خىيالغىمۇ كەلمەيدۇ. نېمىشقا ئاشۇ سپاھلارنى ئوردا ئىش - لىرىدىن چەتلەشتۈردۈم؟ چۈنكى، لەشكىرىي قوشۇننىڭ ھوقۇق - ئىمتىيازى، سۈر - ھەيۋىسى سەلتەنەتتىن ئېشىپ كەتسە، ئۇلار سەلتەنەت قانۇنلىرىنى، ئوردا يوسۇنلىرىنى كۆزگە ئىلمايدۇ. ئۇلار ھوقۇق - ئىمتىيازىدىن پايدىلىنىپ ئەدەپلەش، كىشەنلەش، قاماش، قاقتى - سوقتى قىلىش، باج - سېلىقلارنى ھەسسەلەپ سېلىش دېگەنلەرنى قىلىۋېرىدۇ، ھەتتا ئىسيان قىلىشتىنمۇ تەپ تارتمايدۇ. ئۇنداقتا پادىشاھ بىلەن سپاھلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا نېمە پەرق قالدۇ؟ چۈنكى، بۇ ئىشلار سەلتەنەت ساھىبىغىلا تەئەللۇق ئىشلار. سپاھلارنىڭ بۇ ئىشلارغا ئارىلىشىش ھوقۇقى ھېچقاچان بولغان ئەمەس. زامان - زامانلاردىن بۇيان ئالتۇن قاچىلار، ئالتۇن ئۆزەڭگىلەر، شاھلىق تەخت، تىللار ۋە شاھانە سەرۋاپىلار پەقەت پادىشاھقىلا تەئەللۇق بولۇپ كەلگەن. بەلكىم ئۇلار يۇنۇسخان ئا - لىلىرى ئېغىر كۈندە قالغاندا بىز ھەمدەمدە بولغان، ئەمدى تەخت - سەلتەنەتكە ئىگە بولدى، ئۇنىڭ دۆلىتىنى تەڭ كۆرۈشمىز، راھەت - پاراغەتتىن، مال - دۇنيادىن تەڭ بەھرىلىنىش ھەققىمىز بار دەپ ئويلايدىغاندۇ. ئۇلارنىڭ كۆرسەتكەن سادىقلىقىغا كۆز يۈم - مايىمەن. ئۇلارنى قۇربىمنىڭ يېتىشىچە قەدىرلەيمەن. ئەمما مۇشۇ - نى باھانە قىلىپ قانۇن - ياساقنى بۇزىمەن دەيدىكەن، ھەرگىز يول قويمايمەن.

— ئانھىزىرتىمنىڭ بۇ كالىملىرى كۆڭلۈمدىكى ئەندىشىلەر - نى بىراقلا كۆتۈرۈۋەتتى، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قايىل - لىق بىلەن، — قايسىبىر دائىشمەن: «ناۋادا پادىشاھ بولغۇچى بارچە پادىشاھ - ھۆكۈمدارلاردىن پەزىلەت ۋە شەرەپتە ئۈستۈن

تۇرۇشنى ئىزدىسە، ئۇ ئۆز خىسلىتىنى تاۋلىسۇن» دەپتىكەن. ئەلۋەتتە، ئالىيلىرىنىڭ ئىنسانىي كامىللىق يولىدا كۆرسەتكەن پەزىلەت ۋە خىسلىتىگە يەنە بىر ھۆكۈمدارنى تەڭلەشتۈرۈپ بولماس. ئەل - ئاۋامنىڭ دۇئاسىنى ئالغان سەلتەنەت كۈندىن - كۈنگە روناق تاپىدۇ. ئول سەلتەنەت ساھىبى بولسا چەكسىز ھۆر - مەت، ئىناۋەت تاپىدۇ. بۇ ئىناۋەت - ھۆرمەتكە تەخت - ساھىبىدىن باشقا بارلىق ئوردا ئەركانلىرىمۇ ھەمىشەرىك بولىدۇ. لېكىن، ھەرقانداق بىر ئادالەت نۇرى ياغقان ئوردىدىمۇ سەلتەنەتكە، تاج ئىگىسىگە تەپرىق قىلغۇچىلار ھامان تېپىلىدۇ. چۈنكى، ئادەم ئاتا زامانىسىدىن ھازىرغىچە تەپرىق قىلغۇچىلار ئۈزۈلگەن ئەمەس. ئۇلار ھەر جايدا، ھەر مەملىكەتلەردە ئۆز پاسىبانلىرىغا قارشى ئىسيان قىلىشقان. چۈنكى، ئۇلار ساداقەت، ۋاپادىن مال - دۇنيانى ئارتۇق كۆرىدۇ. سۇلتان دوستمۇھەممەدخاننىڭ بىر قىسىم ئوردا ئەركانلىرىنىڭ مەنەپ - مەرتىۋىسىنى ساقلاپ قېلىپ، ئۇلارنى سەلتەنەت ئىشلىرىغا ھەمىشەرىك قىلىدىلا. بۇنىڭ ھازىرچە سەلتەنەت ئىشلىرىمىزنى مۇستەھكەملىۋېلىشىمىزغا پايدىسى بار. لېكىن ئۇلارغا زىيادە ئىشىنىپ كەتمەسلىكلىرىنى تەۋسىيە قىلىمەن. ناۋادا ئۇلار ھېلىقى سىپاھلار بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋالسا، بۇنىڭ خەۋپىنى مۆلچەرلىمەك بەكمۇ تەس.

يۇنۇسخاننىڭ بۇغداي ئۆڭكۈ چەۋرىدە مەمنۇنىيەت تۇيغۇلىرى بالقىدى:

— جانابلىرىنىڭ بۇ ئاگاھلىرىنى ئېسىمدە ساقلايمەن. نەچچە ۋاقىتتىن بېرى كۆزىتىشىمچە، ھازىر سەلتەنەتتىمىزدە دۆلەت بىلەن ئاۋام نامرات، ئەمىر - بەگلەر باي بىر ھالەت شەكىللىنىپ قاپتۇ. گەرچە ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايمىقلار خەزىنىگە تاپشۇرۇشقا تېگىشلىك باج - خىراجىلارنى ۋاقىتدا يوللاپ بېرىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن بۇلار ئوردىنىڭ كۈندىلىك خىراجىتى، لەشكەر، مۇلا - زىمىلارنىڭ ما ئاشىغا چىقىش قىلمايۋاتىدۇ.

— ئارى، ھېس قىلغانلىرى بەرھەق. ئاشۇ بىر قىسىم ئە -
مىر - بەگلەردە، بولۇپمۇ باجگىر - سېلىقچىلاردا ئېغىر مەسىلە
بار.

— مەنمۇ شۇنداق خۇلاسگە كەلدىم. ئاۋام ئارىسىغا ئىخاقچى
ماڭغۇزۇپ، رەئىيەت نارازى بولغان باجگىر - سېلىقچىلارنىڭ
كىرىم - چىقىم ھېساباتىنى تەپتىشلەپ كۆرسەك، مەسىلىسى ئې -
غىرلىرىنى جازالاپ، باشقىلارغا ئىبرەت قىلساق.

— بەكمۇ ئاقىلانە ئويلاپتىلا ئانھەزىرىتىم، — دېدى مۇھەم -
مەد ھەيدەر مىرزا قايىل بولۇپ، — ئۇنىڭدىن باشقا يارىلىق چۈ -
شۈرۈپ ھەرقايسى ۋىلايەتلەردە، مۇھىم ئۆتەڭ - راباتلاردا پادىشاھ -
لىق ئاشلىق خەزىنىسى تەسىس قىلالى. بۇ خەزىنىلەرنى باشقۇ -
رۇشنى ۋىلايەت ئەمىرلىرىگە ھاۋالە قىلماي، ئوردىدىن مەخسۇس
ئاشلىق خەزىنىسىگە مۇئەككەل ئەمىر - بەگ تەيىنلەيلى. بۇنداق
قىلساق، بىرىنچىدىن، لەشكىرىي تەمىناتقا كاپالەتلىك قىلغىلى؛
ئىككىنچىدىن، ئاپەت يۈز بەرگەن يىللاردا ئاۋامغا ساخاۋەت قىل -
غىلى بولىدۇ؛ ئۈچىنچىدىن، جىددىي پەيتلەردە ئول ۋىلايەت ئە -
مىرلىرىنىڭ قولىغا قاراپ قېلىشتىن ساقلاغىلى بولىدۇ.

— تولا ئوبدان. بۇ تەكلىپلىرىنى دەرھال ئەمەلىيلەشتۈرەي -
لى. بۇ كەلگۈسى ئىشلىرىمىز ئۈچۈن بەكمۇ زۆرۈر تەدبىر كەن، —
شۇ تاپتا سۇلتان يۈنۈسخان باشقىچە ھاياجانلىنىپ قالغانىدى، —
يېقىندىن بېرى كۆڭلۈمگە يەنە بىر ئىشنى پۈكۈۋاتىمەن. ئەمما بۇ
ئىشنى روياپقا چىقارماق خېلىلا قىيىن. ئېھتىيات قىلمىساق
سەلتەنەتمىزنىڭ مۇقىملىقىغا تەسىر يېتىدۇ.

— ئول قايسى نازۇك ئىشكەن؟ — سورىدى مۇھەمەد ھەي -
دەر مىرزا خاننىڭ مۇددەئاسىنى بىلىشكە ئالدىراپ.

— ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايماقلارنىڭ ئەمىر - بەگلىرىنىڭ
بىرەردىن ئوغۇللىرىنى ئوردىغا خىزمەتكە ئالساق دەيمەن، — دېدى
يۈنۈسخان مۇددەئاسىنى ئۇدۇللا بايان قىلىپ، — نامدا ئۇلارنى
ھەرقايسى دىۋان - مەھكىمىلەرنىڭ ئورۇنباسارلىقىغا تەيىنلەي -

مىز، ئەمەلىيەتتە ئۇلارنى ئوردىمىزدا تۇرغاق^① قىلىمىز. بۇ مۇد-
دىئايىمىزنى ئىشقا ئاشۇرالساق ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايماق ئە-
مىر - بەگلىرىنىڭ بىزگە - سەلتەنەتمىزگە ساداقەتسىزلىك
قىلىشىدىن، ئۇلارنىڭ ئەغيارلىرىمىز بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ
ئىسيان قىلىشىدىن ساقلىنالايمىز.

— ئالىيلىرى ھەقىقەتەن يىراقنى كۆرىدىكەنلا، — دېدى
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ھاياجانلانغان ھالدا، — خانزادە كېپەك
سۇلتان تەرەپدارلىرى ئاللىقاچان تۇرپاندا ئىسيان بايرىقىنى كۆ-
تۈرۈپ بولدى. بىر قىسىم ئەمىرلەرنى ئول خانزادىنى قوللىمايدۇ
دەپ ھېچكىم ھۆددە قىلالمايدۇ.

— شۇنداق. ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن ئاخبار^② لىرىغا قارىد-
غاندا، موڭغۇل خانلىرىنىڭ ئارىسىدا ئېغىر ئىختىلاپ يۈز بېرىپ-
تۈدەك. موڭغۇل سەركەردىسى ئىسان تايشىنىڭ چوڭ ئاغچىسىد-
دىن بولغان ئوغلى ئاماسانچى تايشى مەرھۇم ھاممام — مەلىكە
مەختۇمسۇلۇ خېنىمدىن تۇغۇلغان ئۆگەي ئىنىلىرى ئىبراھىمخان
ۋە ئىلياسخانلار بىلەن قاتتىق ئارازلىشىپ بۆلۈنۈپ كېتىپتۈدەك.
ھازىر ئاماسانچى تايشى ئاتىسىنىڭ تەسەررۈپىمىزغا تاجاۋۇز قىل-
ماسلىق ئەھدىنى بۇزۇپ، نۇرغۇن سەركەردە - لەشكەرلەر بىلەن
ئىلى دەرياسى ۋادىسىغا يەنە باستۇرۇپ كەپتۇ. ئابدۇسەمى بەگ
خانزادە كېپەك سۇلتان نامىدىن مەكتۇپ يوللاپ، ئول قالماق
سەركەردىسىنى ھەمدەمگە چىللاپتۇ. بۇ ئىشتىن باشقا ۋىلايەت ئە-
مىرلىرى خەۋەر تاپسا كۆڭلى بۆلۈنمەي قالمايدۇ. شۇڭا ۋاقتىدا
ئۇلارنىڭ ئوغۇللىرىنى ئوردىدا مەنسەپكە تەيىنلەش باھانىسى بى-
لەن تۇرغاق قىلىۋېلىشنى كۆڭلۈمگە پۈككەندىم. لېكىن بۇ ئىش-
نى قانداق ئۇسۇل بىلەن روياپقا چىقىرىشنى تازا بىلەلمەيۋاتىمەن.
ئۇدۇللا قىلىپ «بىردىن ئوغۇللىرىڭلارنى ئوردىغا ئەۋەتىڭلار» دەپ
يارلىق چۈشۈرسەم گۇمان پەيدا بولۇپ قېلىشى ئېنىق. ھەرخىل

① تۇرغاق — نەزەرىدە قىلىش، گۆرۈگە ئېلىش.

② ئاخبار — ئاخبارات، خەۋەر.

باھانە - سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ ئوغۇللىرىنى ئەۋەتمەسلىكى،
ھەتتا باشقىلارنى ئوغۇللىرى سىياقىدا ئەۋەتىشى مۇمكىن. مۇشۇ
ئىشتا بېشىم سەل قېتىۋاتىدۇ.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىرپەس خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن
خانغا ئۈمىد بىلەن قارىدى:

— كەمىنلىرىنىڭ كاللىسىغا بىر ئەقىل كېلىۋاتىدۇ. بىلە-
مىدىم، قىبلىگاھىمغا خوپ كېلەرمىكىن.

— خوش.

- — قىبلىگاھىمىزنىڭ سەلتەنەت تەختىدە بەرقارار بولغىنىدىن -
نى تەبرىكلەپ نورۇز بايرىمىغا ئۈلگۈرتۈپ پەھلىۋان، مەردۇ مەردا -
نلەرنىڭ ماھارەت كۆرسىتىش مۇسابىقىسى ئۆتكۈزمەكچى بولغان -
لىقىمىزنى، بۇنىڭغا ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايمىقلار ئۆز تەۋەسىدىكى
چەۋەنداز، جانباز، كامانداز... قاتارلىق ماھارەت ئىگىلىرىنى نو -
رۇز بايرىمىدىن بۇرۇن ئاستانىگە ئەۋەتىشنى، بۇ ئىشقا ھەرقايسى
ۋىلايەت، ئايماق بەگلىرىنىڭ باش بولۇشى كېرەكلىكىنى، ناۋادا
ئۆزلىرى كېلەلمىسە چوقۇم ئوغۇللىرىنى ئۆزلىرىگە ئائىب قىلىپ
ئەۋەتىشنى جېكىلەپ يارلىق ماڭغۇزايلى. مۇشۇنداق قىلساق ئول
ئەمىرلەر قىش پەسلىنىڭ يول جاپاسىدىن قېچىپ ئوغۇللىرىنى
ئەۋەتىشىدۇ. مۇشۇ باھاندا ئول ئەمىرلەرنى چاندۇرماي ئور -
دىغا يىغىۋېلىش مەقسىتىگە يېتەلەيمىز. ئۇندىن باشقا ھەرقايسى
ۋىلايەت، ئايمىقلاردىن كەلگەن باھادىر - ئەزىمەتلەرنىمۇ كەتكۈز -
مەي كاتتا ئىنئام ۋە مۇۋاپىق خىزمەت بىلەن ھەرقايسى لەشكەر -
گاھلارغا سەپلىۋالىمىز. ئول ئەمىرلەردىن ئوردىدا مەرتۈە بە -
رىپ يارلىق چۈشۈرسىلە، ھېچقايسىسى بويۇنتاۋلىق قىلىپ «كې -
تىمەن» دېيەلمەيدۇ. ئاتىلىرىمۇ ئوغۇللىرىنىڭ خان ئالىيلىرىنىڭ
ئىلتىپاتىغا ئائىل بولۇپ، ئوردىدا مەنسەپ تۇتقىنىدىن خۇش بو -
لۇپ، ئانھەزىرىتىمگە مىننەتدارلىق بىلدۈرىدۇ.
سۇلتان يۇنۇسخان مەنۇنلۇقىنى بىلدۈرۈپ بېشىنى لىڭ -
شىتتى.

— مۇشۇ باھاندا، بىرىنچىدىن، سەلتەنەت تەختىگە بەر قارار بولغىنىمىزنى تەبرىكلەسەك، ئىككىنچىدىن، ئەمىر زادىلەرنى چاندۇرماي تۇرغاقلىققا تۇتۇۋالساق، ئۈچىنچىدىن، ھەرقايسى يۇرتلاردىن كەلگەن ئەزىمەتلەرنى ئەتراپىمىزغا توپلىۋالساق. پاه، ھەممە ئادەم بىر چالمىدا ئىككى پاختەك سوقسا، بىز بىراقلا ئۈچ پاختەك سوقىدىكەنمىز - دە، ئەقىللىرىگە بارىكالا ئەمىر كەبىر جانابلىرى .

— يوقسۇ، زىيادە ماختىۋەتتىلە ئانھەزىرىتىم.
 — ئەمىسە دەرھال مۇشۇ مەزمۇندا يارلىق ماڭغۇزايلى.
 — قىبلىگاھىم بىرپەس ئارام ئېلىۋالغايلا. مەن چىقىپ مىرزا دىۋانغا يارلىق پۈتۈش ئىشىنى يەتكۈزەي.
 — ئەمىسە، ئەتە سەھەردە قوبۇلدا كۆرۈشەيلى، يارلىقلار قو - بولغا تەييار بولغاي.
 — باش ئۈستىگە، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئورنىدە - دىن قوزغىلىپ.

※ ※ ※

يالغۇز قالغان يۇنۇسخان پەرياستۇققا يۆلىنىپ كۆزىنى يۈم - دى. شۇ ھامان كۆز ئالدىدىن مەرھۇم دادىسى سۇلتان ئۇۋەيسخان، ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكە، ئانا تەرەپ بوۋىسى - تۈركىستان ھۆكۈمدارى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن، ئىنىسى سۇلتان ئىسان بۇغا - خان، ماۋەرائۇننەھر ھۆكۈمدارى مىرزا ئۇلۇغبەگ، مەرھۇم ئۈس - تازى مەۋلانە شەرەفدىن ئەلى يەزدى، ماۋەرائۇننەھرنىڭ ھازىرقى ھۆكۈمدارى ئەبۇسەئىد مىرزا... بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى. ئۇ ئاشۇ ئۇزاق مەزگىللىك سەرگەردانلىق ھاياتىنى ھەرگىز ئۇند - تۇيالمىتتى. ھاياتىغا ئەڭ چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن ئانىسى دۆ - لەتسۇلتان مەلىكىنى، تۈزكۈر ئوغلى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگنى، سۆيۈملۈك ئۇستازى مەۋلانە شەرەفدىن ئەلى

يەزدىنى ۋە كېيىنكى ۋاقتلاردا ئاتا مىراس تاجو تەختىنى قولغا ئېلىشى ئۈچۈن نۇرغۇن ياردەملەرنى قىلغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى ھەردائىم ئەسلىتىتى. ئەنە ئاشۇ سۆيۈملۈك كىشىلەردىن ئەبۇسەئىد مىرزىلا ھايات ئىدى.

يۇنۇسخاننىڭ ئۇزۇندىن — ئۇزۇن خىيالى ئەبۇسەئىد مىرزىغا يەتكەندە، خېلىدىن بېرى ئۇنىڭ بىلەن خەت — ئالاقە قىلىش-مىغىنى يادىدىن كەچتى.

«سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرى ھازىر نېمە ئىشلار بىد-

لەن مەشغۇلكىن؟ ئافغانىستان، سىيىستان، كىرمان ھەم پارس دىيارىغا قىلغان يۈرۈشىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغانلىقىدىن خە-ۋەر تاپقاندىم. بىر قېتىملىق جاۋاب مەكتۇپىدا ئەزەربەيجان ۋە ئەرەبىستانغا يۈرۈش قىلىش مۇددىئاسىنى بىلدۈرگەندى. دەشتى قىپچاق ھۆكۈمدارى سۇلتان ئوبۇلخەيرخان، ھۈسەيىن بايقارا مىرزىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى قانداقراقىن؟ ھۈسەيىن بايقارا ھېلىمۇ تەخت دەۋاسى قىلىپ پات — پات پاراكەندىچىلىك سېلىپ تۈرۈۋاتامدىكىن؟ سۇلتان ئوبۇلخەيرخانغۇ ھازىر خېلىلا ياشىنىپ قالدى، بۇسەيىت سۇلتان^① ئالىيلىرىغا پاراكەندىچىلىك تۇغدۇرغۇدەك دەرمىنى قالمىغاندۇ بەلكىم. بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرىغا ئەڭ چوڭ خەۋپ ھۈسەيىن بايقارادىن كېلىدۇ... ئىشقىد-لىپ ياراتقان قۇدرەت ئىگىسى سەلتەنەتنىمۇ، ئەزىز تېنىنىمۇ ئا-مان — ئېسەن قىلغاي. شول تاپتا ئاتا مىراس تەختگاھىمنى قو-لۇمغا ئالغىنىمنى بىلسە قانچىلىك خۇشال بولۇپ كېتەر — ھە؟! نەچچە ۋاقىتتىن بېرى سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن بولۇپ كېتىپ ۋاقىت چىقىرىۋالدىم. ئەمدى ئەھۋالىمدىن ۋاقىپلاندىم. توغرا، ئەينى يىلى ۋاقىتلىق پاناھلىنىشىمغا بەرگەن يەتتەكەنتىنىمۇ قايد-تۈرۈپ بېرى. ئاللاھ خالىسا كېلەر يىلى تەسەررۇپۇمدا تىنچلىق مۇستەھكەملىنىپ، ئەل — يۇرت ئەمىنلىككە يۈزلەنسە دەرگاھىغا بېرىپ تەشەككۈرۈمنى بىلدۈرگەچ مۇلاقاتتا بولۇپ كېلەرمەن.

① بۇسەيىت سۇلتان — ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ سەلتەنەت نامى.

خانزادە كېپەك سۇلتاننى قانداق قىلسام بولىدىكىن؟ ئابدۇسەمى بەگ قاتارلىق مەھرەملىرى ئۇنى تۇرپانغا ئېلىپ قاچمىغان بولدى. سىغۇ ئىشلار ئاسانغا توختايتتى. پەرزەنتىم قاتارىدا تەربىيەمگە ئېلىپ، ئاتلىق، قېرىنداشلىق مېھرىنى يەتكۈزگەن بولسام، ئىشلار تولىمۇ چىرايلىق بىر تەرەپ بولاتتى. ئەل - ئاۋاممۇ بۇ ئىشىمنى قوللايتتى. ئەمدىلىكتە ئۇنى ئوردىغا قايتۇرۇپ كېلىش مۇمكىن ئەمەس. تۇرپاندىكى ئەمىر - بەگلەر، مۇھىمى ئابدۇسەمى بەگ ھەرگىز ئۇنىمايدۇ. خانزادىنى قايتۇرۇپ كېلىمەن دەپ لەش - كەر تارتسام، ئەل - يۇرتتا ئالتە ياشلىق گۆدەككە لەشكەر تارتتى، دەپ پىتنە - پاسات پەيدا بولىدۇ. بوپتۇلا، تۇرۇۋەرسۇن دەپ دەپ - سەم، ھازىر ھېچ ئىشنى بىلمىگىنى بىلەن، چوڭ بولغانسېرى تا - جۇ تەخت دەۋاسى قىلىشقا باشلايدۇ. ئول چاغدىكى باش ئاغرىقى، ئاۋازچىلىق ھازىرقىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ بولىدۇ. ئەڭ ياخ - شىسى، تاجۇ تەختنى بۇ قورقۇنچلۇق دەۋاگەردىن ۋاقتىدا خالاس قىلغىنىم ئەۋزەل ئىدى... بولىدىلا، ھازىرچە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرىغا يازدىغان مەكتۇپقا باش قاتۇراي. خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ ئىشىغا بىرەر باھانە - سەۋەب تېپىلىپ قالۇر. سەلتەنەت، تاجۇ تەخت قولىدا يوق ۋاقتتا زىيادە ئىنتىلىدىكەن كىشى، قولىغا كەلگەندىن كېيىن ساقلاپ قېلىش، تۇتۇپ تۇرۇش، مۇستەھكەملەش ئۈچۈن ئىلگىرىكىدىن نەچچە ھەسسە باش قاتۇ - رۇشقا، زېھىن سەرپ قىلىشقا توغرا كېلىدىكەن. ھېلىتىنلا نې - مانچە قاقشايىمەن - ھە؟ ئەھۋالدىن قارىغاندا بۇنداق باش ئاغرىق - لىرى، غەم - ئەندىشىلەرنى بىر ئۆمۈر ھەمراھ قىلىپ ياشايدىغان ئوخشايىمەن. مەيلى قانچىلىك باش ئاغرىقلىرىغا، غەم - ئەندىشە - لەرگە مۇپتىلا بولاي، مىڭبىر مۇشەققەتتە قولۇمغا ئالغان سەلتە - نەتنى ئەمدى بىر كىمگە تارتتۇرۇپ قويمايمەن. ئابا - ئەجدادلى - رىمنىڭ تاجۇ تەختىنى تېخىمۇ نۇرانە شانۇ شەۋكەتلەرگە ئىگە قى - لىمەن. ياراتقان يېگانە قۇدرەت ئىگىسىدىن كۈچ - قۇۋۋەت، ئە - قىل - پاراسەت تىلەيمەن...»

يۇنۇسخاننىڭ كۈچ - غەيرىتى قايتىدىن ئۇرغىدى.
 يۇنۇسخاننىڭ ۋۇجۇدىدا ھاياجان گۈرۈلدەيتتى، غەم - ئەشە-
 ۋىشتىن كۆرە، بەخت، غالىبلىق تۇيغۇلىرى كۆپرەك ئىدى،
 ئاتا تەختىنى قولغا ئالغانلىقى ئۈچۈن ئۇ ئۆزىنى جاھان
 باھادىرلىرى قاتارىدا سانايىتى، قەلبىنىڭ بىر يەرلىرىدە ئۇلۇغ
 بوۋىسى تۇغلۇق تۆمۈرخاننىڭ ئات تۇياقلىرى ئىز قالدۇرغان بىپا -
 يان زېمىنىنى قايتىدىن ئىستېلا قىلىپ، تەسەررۇپىغا ئېلىش ئار -
 زۇسى ئاستا - ئاستا بىخلىنماقتا ئىدى.

● يۇنۇسخان مۇلازىمىنى تۈۋلاپ قەغەز - قەلەم، سىياھ ئەكەل -
 دۇردى، ئاندىن شىرە ئالدىدا چازا قۇرۇپ ئولتۇرۇپ ئەبۇسەئىد
 مىرزىغا يازماقچى بولغان مەكتۇپىنى قانداق باشلاش ھەققىدە باش
 قاتۇرۇشقا باشلىدى...

تۇرپان.

كۈز ئاخىرلىشاي دەپ قالغان بولسىمۇ يالقۇنتاغ باغرى يە -
 نلا ھارارەتلىك ئىدى. گەرچە ئاستانىنىڭ ئاقسۇغا كۆچۈرۈلۈپ
 كېتىلگىنىگە خېلى يىللار بولۇپ قالغان بولسىمۇ، بۇ قەدىمىي
 شەھەر ئىلگىرىكى سەلتەنەتنى قىلچىلىك يوقاتمىغانىدى، كوچا -
 رەستىلەر ئىلگىرىكىدەك ئاۋات، سودا - تىجارەت تولىمۇ قايناق
 ئىدى؛ ھىندى، پەرەك، رۇس ۋە جۇڭگو سودىگەرلىرى قەدەمدە بىر
 ئۇچراپ تۇراتتى. قوللىرىغا دەررە، قامچا كۆتۈرۈۋېلىشقان مىر -
 شاپ، پاششاپ، دورغىلار ئاتلىرىدا غادىيىپ ئولتۇرۇشقىنچە شە -
 ھەر تەرتىپىنى ساقلايتتى؛ يۈزىنى ياپمىغان ئاياللارنى، شاراب ئى -
 چىپ، نەشە چېكىپ مەست ھالەتتە ئېگىز - پەس دەسسەپ يۈرگەن

ھاراقكەش، بەگگىلەرنى، توپلىشىپ ماجىرا تۇغدۇرغانلارنى، يول بو -
يىدىلا تاۋكا تۈزگەن قىمارۋازلارنى ساۋاپ ۋايىچىنىنى چىقىراتتى؛
يولنى توسۇپ غالتەك، پەشتاختا، يايما يېيىۋالغان تىجارەتچىلەردىن
جەرىمانە ئالانتى. ئابدۇسەمى بەگ قاتارلىق مەھرەملەر ئېلىپ كەل -
گەن خانزادە كېپەك سۇلتان بىلەن يېڭىدىن موغۇلىستان تەختىدە
ئولتۇرغان سۇلتان يۈنۈسخان ھەققىدە تارالغان مىش - مىش
پاراڭلار نەچچە ئايدىن بېرى تۇرپان شەھرىدە تېخىچە بېسىقمىغا -
ندى. شەھەرگە توختىماي كېلىپ - كېتىپ تۇرغان سودىگەرلەر
يېڭىدىن - يېڭى مىش - مىش پاراڭلارنى تارقىتىشتى.

— سۇلتان يۈنۈسخان پات يېقىندا تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ
كەلگۈدەك.

— كەلگۈدەك ئەمەس، كېلىۋېتىپتىمىش.

— ياغى بولۇپ قالۇرمۇ؟

— خۇدايىم ساقلا.

— ئەمىر ياقۇپ بۇقايەگ بىلەن ئابدۇسەمى بەگ ياغىغا تەي -

يارلىق كۆرۈۋېتىپتۇدەك .

— خانزادە كېپەك سۇلتان سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ كاللىسىد -

نى كېسىپ كەلگۈچىلەرگە ماڭلايسۆيەننىڭ ئەمىرلىكىنى ۋەدە قى -
لىپتىمىش.

— توۋا دېسىلە، ئەمدىلا ئالتە - يەتتە ياشنىڭ قارىسىنى

ئالغان بىر گۈدەك نەدىمۇ ئۇنداق پەرمان چىقىرىلسۇن؟

— ھەرگىز ئۇنداق دېمىسىلە، خانزادە ئالىيلىرى تېخى بالا

بولغىنى بىلەن ئەقلى ئاتمىش - يەتمىش ياشلىقلاردىن قېلىشمايد -
مىش.

— راست، قولغا مەرھۇم بوۋىسى سۇلتان ئىسان بۇغاخان

ئالىيلىرىنىڭ سېھىرلىك زۇلپىقارنى ئالسا مىڭلىغان لەشكەر -
لەرمۇ تەڭ كېلەلمەسمىش.

— ئول زۇلپىقارنى بىر شىلتىشىدا يۈزلەپ باشلارنى ئۈزۈپ

تاشلايمىش.

- ھەزەمەت گەپ.
- ئىشەنسۇنلار، كۆرگەنلەر بار.
- ئاق كىگىزدە ئولتۇرغان كۈنى سىيۋەتكىنىنىمۇ كۆرگەنلەر باردۇر ھەقىچان...
- شۇنداقمۇ ئىش بوپتىمۇ؟
- ئەلۋەتتە. تېخى ھازىرغىچە ئىنىكئانىسىنى ئېمەرمىش.
- ئاتىسىنى دورايتۇ - دە؟!
- ئەمىر ياقۇپ بۇقايەگىنىڭ سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىغا بەيئەت قىلىش خىيالى بار ئىكەنمىش، خانزادە بىلەن ئابدۇسەمى بەگدىن ھايا قىلىپ ئىلاجسىز قاپتىمىش.
- ئەمىر ياقۇپ بۇقايەگىنىڭ پەرمانى ئاقمايمىش.
- خانزادە كېپەك سۇلتان ئالىيلىرىنىڭ پەرمانى ئىجرا بو - لۇرمىش.
- ياق، خانزادىنىڭ ئەمەس، ئابدۇسەمى بەگنىڭ پەرمانى ئىجرا بولۇرمىش.
- ئاڭلاشتىلىمۇ، ياقۇپ بۇقايەگ بىلەن ئابدۇسەمى بەگ مۇشتلىشىپ قاپتىمىش.
- ياقەي مۇشتلاشماپتۇ، قىزىرىشىپ قاپتۇ.
- ئىشقىلىپ نېمىلا بولمىسۇن سۇلتان يۇنۇسخان ئالىي - لىرى لەشكەر تارتىپ كېلىدىغان بولسا بىزگە ياخشىلىق يوق.
- ئابدۇسەمى بەگ قالماق خانلىرىدىن كۆمەك تەلەپ قىپ - تىمىش.
- قالماق لەشكەرلىرى تۇرپانغا قاراپ كېلىۋېتىپتىمىش.
- قالماق كەلسىمۇ ئوخشاش، بولغۇلۇق ئاۋامغا بولىدۇ.
- ياغى بولدى دېمەك — ئاپەت بولدى دېمەك.
- راست، ياغىنىڭ ئاپىتى يامان.
- بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچرايمىز.
- قەتلىئام^① قىلمىسىلا بەختىمىز دېسەك بولىدۇ.

① قەتلىئام — قىرغىن.

— يۈنۈسخان ئالىيلىرى بەكمۇ مېھرىبانمىش.
 — قەشقەر، ئاقسۇلارنى قولغا ئالغاندىمۇ لەشكەرلىرىنىڭ
 بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشلىرىغا يول قويماپتىمىش.
 — ئەل - يۇرتقا يەتتە كۈن ئاش بېرىپ خاتىرجەملىك جا -
 كارلاپتىمىش.

— لېكىن تۇرپان ئول شەھەرلەرگە ئوخشىمايدۇ.
 — نېمىسى ئوخشىمايدۇ؟
 — ئەمىر - بەگلىرى ئوخشىمايدۇ.

— راست، ياقۇپ بۇقايەگ بىلەن ئابدۇسەمى بەگ ئاللىقاچان
 يۈنۈسخان ئالىيلىرىغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ قىلىچ يا -
 لىڭچىلاپ بولدى. بۇ بىر بالايىئاپەتنىڭ بېشارىتى.
 — ياراتقان ئاللاھ ئىكەم ئول ئەمىر - بەگلەرنىڭ كۆڭلىگە
 ئىنساب بېرەر.

— شۇنچە يىللاردىن بۇيان تۇرپاندا ئاسايىشلىق ھۆكۈم
 سۈردى. ھېلى ھەم پەرۋەردىگارىنىڭ رەھىم - شەپقىتى باردۇر.
 — تۇرپاندا ئەسھابۇل كەھىف مازار غوجام بار.
 — مازار - ماشايىخلار قوغدار ئىلاھىم.
 — بېرىپ تاۋاپ قىلىپ كېلەيلى.
 — بېشىمىزغا كېلىۋاتقان بالايىئاپەتنى دەپئى قىلىشنى تە -
 لەيلى.

— ئۆزىمىزگە مەھكەم بولايلى.
 — مال - دۇنيالىرىمىزغا ھېزى بولايلى.
 — خانزادە كېپەك سۇلتان ئالىيلىرى تېخى كىچىك، سەل -
 تەنەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ.
 — ئاشۇ ئاغزىدىن ئوغۇز سۈتى كەتمىگەن بالىنىڭ كاساپىد -
 تىگە كېتەر مىزمۇ؟

— خەپشۈك! ئۇنىلارنى پەس قىلسىلا. پايلاقچىلار ئاڭلاپ
 قالسا يەتمىش پۈشتىلىرىنى قۇرۇتۇۋېتىدۇ.
 — خۇدايىم پاناھىدا ساقلار.

... —
 ھەئە، تۇرپان شەھىرىلا ئەمەس، تۇرپان ئەمىر مەھكىمىسىمۇ
 كۆرۈنۈشتە بەكمۇ تىنچ، خاتىرجەم كۆرۈنگىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە
 تە چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەردىن تارتىپ ئاددىي خىزمەت -
 كارلارغىچە ھەممىسىنىڭ كۆڭلى دەككە - دۈككىدە ئىدى. ئابدۇ -
 سەمى بەگ تۇرپانغا كەلگەندىن كېيىن خانزادە كېپەك سۇلتانىنى
 ئاق كىگىزدە ئولتۇرغۇزۇپ رەسمىي خانلىق جاكارلىغانىدى. بار -
 لىق ئەمىر - بەگلەر ھەر كۈنى ئوردا يوسۇنى بويىچە خانزادە كې -
 پەك سۇلتانغا سالام بېرىش ئۈچۈن ساراينغا يىغىلاتتى. مەھرەملى -
 رىنىڭ ئەتىگەندە ئويغىتىپ كىيىندۈرۈشلىرىدىن نارازى بولغان
 خانزادە گاھى يىغلاپ، گاھى غەلۋە قىلغىنىچە ساراينغا كىرىپ ئە -
 مىرلەرنىڭ سالامىنى قوبۇل قىلاتتى، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا تەختتە
 ئولتۇرغىنىچە يەنە ئۇيقۇغا كېتەتتى. ئۇنى ئالداپ، پەپىلەپ يۈرۈپ
 تەختتە ئولتۇرغۇزغان ئابدۇسەمى بەگ بۇ بالا پادىشاھقا ۋاكالىتەن
 سەلتەنەت ئىشلىرىنى بىر ياقلىق قىلىشقا كىرىشەتتى. ئۇنىڭ پە -
 پىلەشلىرى، ئويۇنچۇق، تاتلىق - تۈرۈملەرنى تۇتقۇزۇپ ئالداش -
 لىرى باشقا ئەمىرلەرگە تولىمۇ كۈلكىلىك تۇيۇلاتتى. تۇرپان ئە -
 مىرى ياقۇپ بۇقابەگ بولسا بۇ ئىشلارغا پەرۋاسىز قارايتتى. ئۇ نە
 خانزادىنى پەپىلىمەيتتى، نە قول ئاستىدىكى ئەمىرلەرگە قىر
 كۆرسىتىپ پەرمان چۈشۈرمەيتتى، نە ھەممە ئىشقا شاپاشلاپ
 يۈرگەن ئابدۇسەمى بەگكە پەرمانبەردارلىق قىلمايتتى. ئۇنىڭ بۇ
 ئىشلارنى ئانچە ياقىتۇرۇپ كەتمىگەنلىكىنى چىراي - تۇرقىدىن
 بىلىۋالماق تەس ئەمەس ئىدى.

لەشكەر جۇغلاش، ئوزۇق - تۈلۈك غەملەش، ئورۇشقا تەييار -
 لىق قىلىش ئىشلىرى بىلەن پايىپتەك بولۇپ يۈرگەن ئابدۇسەمى
 بەگ باشقا ئەمىرلەرگە گۈر - گۈر ۋارقىرىغىنى بىلەن ياقۇپ بۇ -
 قابەگكە ئېھتىيات بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى. خانزادە كېپەك سۇل -
 تان نامىدىن چۈشۈرگەن ھەر بىر پەرماننى ئىمكان بار بۇ ئەمىر -
 نىڭ مەسلىھەتگە سېلىشقا تىرىشاتتى. چۈنكى، ياقۇپ بۇقابەگ

تېخىچىلا تۇرپاندىكى خان لەشكەرلىرىنى باشقۇرۇش ھوقۇقىنى قولدا مەھكەم تۇتۇپ تۇرۇۋاتاتتى. ئابدۇسەمى بەگ ھەرقانچە قەدىمى ئاقسۇدىن باشلاپ كەلگەن ئۈچ مىڭ لەشكىرى بىلەن بۇ لەشكەرلەرنى بىرلەشتۈرۈش مۇددىئاسىغا يېتەلمىگەندى. ئىككى ئەمىرنىڭ يوشۇرۇن تىرىكشىشى باشقا ئەمىرلەر ئىچىدە بۆلۈنۈش پەيدا قىلغانىدى. تەختتە ناۋات شوراپ ئولتۇرغان خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ بۇ ئەھۋالنى بىلگۈچىلىكى يوق ئىدى. يېقىندىن بېرى يېڭىدىن ئېلىنغان لەشكەرلەرمۇ ئىككى ئەمىرنىڭ ئىگىدارچىلىقىدىكى لەشكەرگاھتا ئايرىم - ئايرىم مەشىقلىنىۋاتاتتى. ئىلنى بېسىۋالغان موڭغۇل سەركەردىسى ئاماسانچى تايىشى ئابدۇسەمى مىرزاغا ياردەملىشىشكە ۋەدە بېرىپ جاۋاب خەت ئەۋەتكەنى بىلەن، تېخىچە ھەمدەمگە كېلىدىغان لەشكەرلەردىن شەپە يوق ئىدى. ھەر ئىككى ئەمىر بىر - بىرىنىڭ قەسىرىگە يوشۇرۇن جا - سۇسلارنى كىرگۈزۈشكەن، ئېھتىيات تەدبىرلىرىنى كۆرۈشكەندى.

※ ※ ※

ئېغىر ئەليانقۇ مەھەل.

ئەمىر ياقۇپ بۇقاي بەگ قەسىرىنىڭ ئوتتۇرا سارىيىغا جايلاش - قان خابگاھقا نۆكەر، مۇلازىملىرىنى ئالماي يالغۇز كەلگەن بىر - قانچە ئەمىرلەر داستىخانغا تىزىلغان مول نازۇ نېمەتلەرگە ئىش - تىھاسىز قاراپ قويۇپ جىمجىت ئولتۇرۇشاتتى. بۇلار ياقۇپ بۇقا - بەگنىڭ ئىشەنچلىك ئەمىرلىرى ئىدى. شۇ تاپتا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تۇيۇقسىز چاقىرتىلىشىنىڭ سەۋەبىنى بىلىشمەيتتى. ياقۇپ بۇقا - بەگ بولسا ھە دېگەندە مەقسىتىنى ئاشكارىلىماي ئۇلارنى يەپ - ئىچىشكە زورلايتتى.

— كېچە بىرگاھ^① بولۇپ قالدى، — دېدى لەشكىرىي دىۋان.

① گاھ — ۋاق (تۇرپان شېۋىسى).

نىڭ ئورۇنباھار سەرگەردىسى سېتىۋالدى بەگ بەستلىك گەۋدە -
سىنى بىر ئاز قىمىرلىتىپ قويۇپ، — ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئۈ-
يۇقسىز چاقىرتىشى سەۋەبىسىز بولمىسا كېرەك.

ياقۇپ بۇقابەگ سۈرلۈك چىرايىغا سۇس كۈلكە يۈگۈرتتى،
ئاندىن قوينىدىن بىر پارچە خەتنى ئالدىرماي ئېلىپ بىر قۇر زەن
سېلىۋەتكەندىن كېيىن سېتىۋالدى بەگكە تەڭلىدى.

— سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭ مەخپىي مەكتۇپىنى
ئىككى كۈندىن بېرى يېنىمدا ساقلاۋاتىمەن. ئاڭال جانابى ئەمىر -
لەر كۆرۈپ چىققاي، ئاندىن تۈيۇقسىز كېڭەشكە چاقىرتىشىمنىڭ
سەۋەبىنى بايان قىلاي.

ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى سەرگەردە سېتىۋالدى بەگنىڭ
قوللىدىكى خەتكە بويۇنداپ قاراشتى. سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ مەخ-
پىي مەكتۇپى ئۇلارغا تولمۇ تاسادىپىي تۈيۇلغانىدى. خانزادە كې-
پەك سۇلتان بىلەن ئابدۇسەمى بەگ تۇرپانغا كەلگەندىن بېرى
ئۇلار بۇنداق خۇپىيانە يىغىلىشلارنى پات - پات ئويۇشتۇرۇپ،
خانزادىنى دەستەك قىلىپ تۇرپاننىڭ مەمۇرىي - لەشكىرىي ھو-
قۇقىنى چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىشقا ئورۇنلۇقتان ئابدۇسەمى بەگكە
قانداق تاقابىل تۇرۇش، ئۇنى قانداق چەكلەش، ئۆزلىرىنىڭ ھو-
قۇق تەسىرىنى قانداق ساقلاپ قېلىش ھەققىدە پات - پات مەسلىد-
ھەت قىلىشاتتى. ئەمما بىرەر قېتىممۇ سۇلتان يۇنۇسخان بىلەن
خەت - ئالاقە قىلىش ئىشىنى مەسلىھەتلەشمىگەنىدى. چۈنكى،
ئۇلار مەرھۇم سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ۋە دوستمۇھەممەدخانغا
بولغان ساداقىتىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن خانزادە كېپەك سۇلتاننى
تەختتە ئولتۇرغۇزۇشنى ياقلايتتى. شۇڭا بۇ خەت ئۇلارغا تاساد-
پىي تۈيۇلغانىدى.

— سەرگەردە سېتىۋالدى بەگ، شاھانە مەكتۇپىنى ئۇنلۇك
ئوقۇسۇنلار. باشقىلارمۇ خەۋەردار بولغاي.
سېتىۋالدى بەگ قەددىنى رۇسلاپ، شام يورۇقىدا خەتنى ئو-
قۇشقا كىرىشتى:

«بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم
 ئەسسالامۇ ئەلەيكىۈم، بىزلەر كىم بۈيۈك موغۇلىستان
 سەلتەنەتنىڭ يېگانە تەخت ساھىبى سۇلتان يۈنۈسخاندىن
 ئەۋلادى ئاھالىمىز بولمىش تۇرپان ۋىلايىتىنىڭ ئەمىرى -
 شىر مەسەللىك، باھادىر سۈپەتلىك ياقۇپ بۇقاپەگكە ھەمدە
 ئۇنىڭ ساداقەتمەن ئەمىر - سەركەردىلىرىگە يېتىپ مەلۇم
 بولغاي.

بارلىق ھەمدۇ سانا جاھاننى ياراتقۇچى يېگانە قۇدرەت
 ئىگىسى ئاللاھقا خاستۇر. ئۇ ئاسمان - زېمىننى ياراتقۇچى
 ھەمدە بىزلەر كىم ئاجىز بەندىلىرىگە رىزىق ئاتا قىلغۇچى -
 دۇر. ھېچ نەرسە ئۇنىڭغا سىر ئەمەستۇر. ئول جانابى ئاللاھ
 چەكسىز مەرھەمەت ئاتا قىلىپ، ئاتا مىراس زېمىنىمىز بۇ -
 يۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنى بىزگە تاپشۇردى ۋە بارلىق
 ئەغىيارلىرىمىزنى ئادالەت قىلچىمىزنىڭ سايىسىغا باش
 ئەگكۈزدى. شۇنداقلا بول تەسەررۇپتا زىيان - زەخمەت، ما -
 لىمانچىلىق، ئىسيان - تەپىرقە كەبى قىلمىشلارنىڭ يۈز
 بېرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىپ، ئەل - يۇرتنى ئاسايىشلىققا،
 ئاۋام - رەئىيەتنى خاتىرجەملىككە ئېرىشتۈرۈشىمىزگە ئە -
 مىر قىلدى. ھەرقاچان، ھەر زامان رەببىمىز) ئۇنىڭغا ھەم -
 دۇسانالار بولسۇن) بىر قوۋمىدىن بىر كىشىنى دىلخاھلاپ
 ئۇنىڭغا خان - سۇلتانلىق شاپائىتىنى تەسەددۇق قىلىدۇ
 ھەمدە سەلتەنەت تىزگىنىنى، دۇنيا مەئىشتىنى ۋە رەگ -
 يەتنىڭ بەخت - سائادىتىنى ئۇنىڭغا تاپشۇرىدۇ. پەرۋەرد -
 گار ئول ھۆكۈمدارغا بۇزۇقچىلىقنى تۈگىتىش، ماللىماننى
 تىنچىتىش، دەۋا - دەستۇرغا ئادىل ھۆكۈم چىقىرىش، ئادا -
 لەتكە ھامىي بولۇش، ئەلگە تىنچلىق، ئاسايىشلىق ئورنىد -
 ىشىنى كۆڭلىگە سالىدۇ. مانا مەن ئول رەببىمىزنىڭ شاپا -
 ئىتىگە ئېرىشكەن تەخت ساھىبىدۇرمەن.
 نەق گەپكە كەلسەم، مۇناپىق ئەمىر ئابدۇسەمى بەگ

جانابى ھەقىنىڭ پەرمانىغا خىلاپلىق قىلىپ، مېنىڭ سەلتەنەتتىمگە ئىتائەت گەردىنىنى سۇنۇشتىن باش تارتىپ، گۈدەك خانزادە كېيەك سۇلتاننى دەستەك قىلىپ، تۇرپاندا ئىسيان تۇغىنى لەپىلدەتىشكە كىرىشۋاتىدۇ. خانزادە تېخى گۈدەك، جاھاننىڭ، سەلتەنەتنىڭ ئىشلىرىنى بىلمەيدۇ. بۇنىڭ ھەممىسى ئاشۇ ئابدۇسەمى بەگنىڭ قارا نىيىتىدۇر. ئۇ خانزادە ئارقىلىق ساداقەتمەن ئەمىر - سەركەردىلەرنى، ئاددىي لەشكەر، ئاۋامنى قۇتۇرتىپ سەلتەنەتتىمگە پۈت ئاتماقچى ۋە تاجۇ تەخنىنى ئۆزى ئوڭچە ئىگىلىۋالماقچى. ئەۋەتكەن مەكتۇپلىرىدىن پاك دىل، ساداقەتمەن ئىكەنلىكلىرىنى بىلىدىم، ھەم ئول ئاسىغا ئەگەشمەيدىغانلىقلىرىغا ئىشەندىم. رەببىمىز ئۆزىنىڭ شەكلىدىن خالىي كىتابىدا: (ئاللاھقا، پەيغەمبەرلەرگە ۋە ئۆزۈڭلاردىن بولغان ئىش باشقۇرغۇچىلارغا ئىتائەت قىلىڭلار، دېگەن. ئەۋەتتە قۇرئان كەرىمىدىكى بۇ سۆزنى ئۆزلەمۇ بىلىدىلا. شۇڭا شۇنى ئاگاھلاندۇرۇمەنكى، ئۆزلە ۋە ئۆزلىرىنىڭ ساداقەتمەن ئەمىر - سەركەردىلىرى ھىدايەتنى ئىزدەسە، ھەقىقەتكە ئىنتىلسە ئول ئاسىيلارغا، مۇناپىقلارغا ئەگەشمەي، بىزىلەرگە ئەگەشكىي. مەلۇمكى، مەرھۇم سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئادا لەتسىزلىكى، ئەل - رەئىيەتكە سالغان ھېسابسىز زۇلۇمى بەدىلىگە ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا پاسىق پېتى كەتتى. مەھشەرگاھتا ھۆددىسىدىن چىقالمىغان ئادالەتسىز سەلتەنەتتىدىن ھېساب بېرىدۇ. ھۆكۈمدار بولغۇچى ئادالەتنى ئىبادەتتىن ئۆستۈن قويۇشى، ئاۋام - رەئىيەتكە زۇلۇم قىلىشتىن ھايا قىلىشى، ئەمىر - بەگلىرىنى ھىمايە قىلىشى، ئاسىردىشى ۋە ئۇلارغا كۆيۈنۈشى، رىيازەت يەتكۈزمەسلىكى لازىم ئىدى. شۇنداق قىلالىغان ھۆكۈمدارنىڭ ھىممىتى تېگىشلىك مېۋە بېرىدۇ. سەلتەنەتنى ئەبەدىلىككە مۇستەھكەم بولدىدۇ ۋە روناق تېپىپ گۈللەيدۇ. ئەلگۈنمۇ ئۇنىڭغا قارىغىش

ياغدۇرمايدۇ، تەشەككۈر غېيتىدۇ. مانا بۇ ئاللاھنىڭ ئىرادىسىدۇر.

لېكىن مۇناپىق ئابدۇسەمى بەگ ئول پاسىق سۇلتاندىن ئاللاھنىڭ خانزادىسىنى ھىمايە قىلىپ تەڭرى ئىرادىسىگە قارشى چىقتى ھەمدە بالايىئاپەت ئوتىنى تۇرپاندىكى ئۆزلە قاتارلىق ساداقەتمەن ئەمىر - بەگلەرگە، بىگۇناھ رەئىيەتكە تۇتاش - تۇرماقچى بولۇۋاتىدۇ. شۈبھىسىزكى، ئاللاھنىڭ جازاسى ئول ئاسىيلارغا لايىق، ئاللاھ ئۇلارنىڭ ئۆز ئىش باشقۇر - غۇچىلىرىغا ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتقان گۇناھلىرى ھېسابغا، ئۇلارنى رەھىمىتىگە مۇيەسسەر بولۇشتىن تەرك ئېتىدۇ. كېسىپ غېيتىمەنكى، ناۋادا ئىسيان شەمشىرى قىلىنىدىن سۇغۇرۇلسا، ئادالەت شەمشىرى ئۇلارنىڭ پاسىق قىلىنى بىلەن يەر يۈزىنى بويىدۇ. بۇ پاسىق ئاسىيلار گۇناھ قىلىۋاتقان مەزگىلدە ساپ دىل كىشىلەرمۇ، بىگۇناھ رەئىيەت - مۇبۇ مالماننىڭ قۇربانى بولۇپ كېتىشى مۇمكىن. چۈنكى، ئوت كەتسە ھۆل - قۇرۇق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى كۆيۈپ كېتىدۇ. بۇنىڭ سەۋەبى شولكى، ھۆل ئوتون قۇرۇق ئوتونغا يېقىن تۇرۇپ قالغانلىقىدا.

مۇددىئا - كالاملىرىمنى مۇشۇنچىلىك بىلدۈرەي. قانداق قىلىشنى ئۆزلىرى بىلۇرلا. ئايغاقچىلارنىڭ بەتكۈز - گەن ئىشەنچلىك ئاخباراتىدىن قارىغاندا، موڭغۇللارنىڭ كاتتىسى ئاماسانچى تايشى دادىسى ئىسان تايشىنىڭ مەرھۇم جەننەتماكان خان ئاتام سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىغا بەرگەن قەسەم - ۋەدىسىنى بۇزۇپ، ئىككى ئەل ئوتتۇرىسىدىكى ئۆزئارا تەئەررۇز قىلىشماسلىق ئەھدىنامىسىنى يىرتىپ تاشلاپ، ئىلى دەريا ۋادىسىغا لەشكەر تارتىپ كىرىپتۇ. مۇناپىق ئابدۇسەمى بەگ بولسا خانزادە كېپەك سۇلتان نامىدىن ئول باسقۇنچىلارغا يالۋاچ^① ئەۋەتىپ ئىتتىپاق تۇتۇپتۇ.

① يالۋاچ — ئەلچى.

زۇپ، بۈيۈك سەلتەنەتمىزنى خاراب قىلىش كويىغا چۈ-
شۈپتۈ. ئەسلىدە قىشنى تىنچ - ئامان ئۆتكۈزۈۋېتىپ ئاندىن
دىن لەشكەر تارتىشنى ئويلىغاندىم. بىراق باسقۇنچىلار بىلەن
لەن مۇناپىقلارنىڭ بىرلىشمۇبلىشى سەۋر قاچامنى تاشتۇر-
دى. بەلكىم ئۆزلە ئۇشبۇ تەكلىپنى تاپشۇرۇۋالغاندا مەن
ئادالەت شەمشىرىنى كۆتۈرگەن سەركەردە - لەشكەرلەر بىلەن
لەن ئاللىقاچان يولغا چىقىپ بولۇرمەن. ئاللاھ نېسىپ
قىلسا ئۆزلە ساداقەتمەن ئەمىرىم بىلەن دوستلۇق داستىد-
خىنىدا جەم بولۇپ، ئەقىدە شەرىپىمنى تېتىشىنى بەكمۇ
خالايمەن.

ياراتقان قۇدرەت ئىگىسى ھەممىمىزنى مۇراد - مەق-
سىتىمىزگە يەتكۈزگەي. نامە تامام ۋەسسالام.
بۈيۈك سەلتەنەت پاسىبانى سۇلتان يۈنۈسخاندىن دەپ
بىلۇرلا.

ئامىن.»

خابگاھنىڭ ئىچىنى بىرپەس سۈكۈت قاپلىدى. ئەمىر ياقۇپ
بۇقايەگ سورۇن ئەھلىگە بىرقۇر قارىۋالغاندىن كېيىن گېلىنى
قىرىپ قويۇپ سۆز باشلىدى:

— ئۇشبۇ مەكتۇپنى سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلىرىنىڭ ئاي-
خاقچىسى بۇرناكۇن پېشىندىن كېيىن قولۇمغا تەگكۈزگەنىدى.
ئىككى كۈندىن بېرى قاتتىق ئويلىنىدىم. ئاخىرى ھەر بىرلىرىنىمۇ
خەۋەردار قىلىپ بامەسلىھەت ئىش قىلايلى دەپ بۈگۈن بىتۈيۈق
چاقىرتىشىم. شاھانە مەكتۇپنىڭ مەزمۇنىدىن خەۋەر تېپىشتىلا.
ئوردىدىكى ئەھۋال، ئەمىر ئابدۇسەمى بەگنىڭ پەيلى ھەممىلىرىگە
مۇنۇ تاۋاقتىكى ئاشتەكلا ئايان. گەرچە سۇلتان يۈنۈسخان ئالىي-
لىرى شاھانە مەكتۇپىدا بىزگە ئۇنى قىل، بۇنى قىل دەپ پەرمان
بەرمىگەن بولسىمۇ، نېمە قىلىشىمىز كېرەكلىكىدىن بېشارەت
بېرىپتۇ. ئاقىلغا ئىشارە، نادانغا جۇۋالدۇرۇز دېگەن گەپ بار ئە.

مەسمۇ.

— دەپ باقسىلا ئەمىر جانابلىرى، ئەمدى قانداق قىلساق بو-
لۇر؟ — سورىدى سەركەردە سېتىۋالدى بەگ كۆزنى مەكتۈپتىن
ئۆز مەي.

— ھەر بىرلىرىنىڭ مەسلىھەتىگە قارايمەن.

ئەمىرلەر يەنە بىر پەس جىمىپ كېتىشتى.

— كۆڭلۈمدىكىنى دېسەم، مېنىڭ قۇرۇق ئوتۇننىڭ يېنىدە.

كى ھۆل ئوتۇن بولغۇم يوق، — دېدى ياقۇپ بۇقباگ.

— كەمىنلىرىمۇ ھەم شۇ، — دېدى سېتىۋالدى بەگ، —

ئابدۇسەمى بەگنىڭ نىيەت — پەيلى ھەممىزگە ئايان ئىدى.

بىراق ئۇنىڭ قالماق كاتتىسى ئاماسانچى تايشى بىلەن تىل بى-

رىكتۇرۇۋالغىنىدىن خەۋىرىمىز يوقكەن.

— ئۇنىڭ كۆڭلىدە يەنە قانداق شۇملۇقلىرى بار، بۇنىسىمۇ

بىزگە قاراڭغۇ.

— خانزادە كېپەك سۇلتاننى ھىمايە قىلىمىز دەپ قالماقلار

بىلەن بىرلەشسەك ئەل لايۇرتنىڭ لەنتىگە قالىمىز.

— سائىقىن بولۇپ قالىمىز.

— سۇلتان يۇنۇسخانمۇ مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىي-

لىرىنىڭ ئۆز پۇشتى. تەخت — سەلتەنەتتە ئۇنىڭمۇ ھەققى — نې-

سىۋىسى بار. ئۇنىڭغا قارشى تۇرۇش ئۈچۈن ئەلگە ياتلارنى باشلاپ

كەلسەك سەركەردىلىك شەۋكىتىمىزگە داغ چۈشۈرۈۋالىمىز.

— ئۇنىڭدىن سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىغا ئىتائەت گەر-

دىنىمىزنى سۇنغىنىمىزنىڭ ئەۋزەل.

ياقۇپ بۇقباگ ئەمىرلىرىنىڭ بىر نىيەتكە كەلگىنىنى كۆ-

رۇپ خېلىلا خاتىرجەم بولدى.

— ئەگەر ھەممىمىزدە ئەينى شۇ مۇددەتتا بولسا، سۇلتان يۇ-

نۇسخان ئالىيلىرىنىڭ تۇرپانغا كېلىشىنى ساقلاپ تۇرماي، ئاب-

دۇسەمى بەگنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلغاچ تۇرايلى، — دېدى ئۇ

ئەسلى مەقسىتىنى ئاشكارىلاپ، — ناۋادا ئابدۇسەمى بەگ سۇلتان

يۈنۈسخان ئالىيلىرىنىڭ شەپسىنى سېزىپ قالسا بەخەس بولۇپ قالىدۇ. ئول چاغدا قول سالمىقىمىز تەسكە چۈشىدۇ.

— بىزنىمۇ ئوتقا تەڭ سۆرەپ كىرىدۇ، — دېدى سەركەر. دە سېتىۋالدى بەگ، — قۇرۇق ئوتۇننىڭ يېنىدىكى ھۆل ئوتۇن بولمىز — دە، ھېچقايسىمىز ئامان قالمايمىز.

— ئىلگىرىكىلەر بۈگۈنكى ئىشنى ئەتىگە قويما دەپتە.

كەن، — دېدى ياقۇپ بۇقابەگ ھاياجىنىنى بېسىۋېلىپ، — ئاب-

دۇسەمى بەگ نەچچە كۈندىن بېرى ھە دەپسە ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر-

رى ھۇرۇن، چېچەن ئەمەس دېگەن باھانىنى كۆرسىتىپ، ئۇلارنى

ئالماشتۇرۇۋېتىش كويىغا چۈشۈۋاتىدۇ. سەل — پەللا بوشاڭلىق

قىلسام، ئۆزىنىڭ لەشكەرلىرىنى ئوردىغا ئەكىرمەكچى. ئەتە —

ئۆگۈنگىچە بۇ مۇددىئاسىنى ئەمەلگە ئاشۇرماي بولدى قىلمايدىغان.

دەك قىلىدۇ. ئەگەر شۇنداق بولۇپ قالسا بىزنىڭ ئىشىمىز تېخى-

مۇ تەسلىشىدۇ، بەلكىم ئوردا مۇھاپىزەتچىلىرىنى ئالماشتۇرۇۋال-

غاندىن كېيىن بىزنىمۇ ئامان قويماستىكى مۇمكىن. شۇڭلاشقا بۇ

ئىشنى ئەتىدىن قالدۇرماي جۈندەيلى. سەركەردە سېتىۋالدى بەگ

ئەتە بامداتتىن يېنىپلا بارلىق لەشكەرلىرىمىزنى قوراللاندىرۇپ،

كۈنگەي لەشكەرگاھتىكى ئابدۇسەمى بەگنىڭ لەشكەرلىرىنى ئىس-

كەنجىگە ئالسىلا. مەن ئوردا مۇھاپىزەت قوشۇنىنى باشلاپ ئەتە-

گەندە خانزادە بىلەن قوبۇلغا چىققان ئابدۇسەمى بەگنى بىر تەرەپ

قىلاي. ئىشلار تېز، تەرتىپلىك، پۇختا بولسۇن. سەركەردە مەڭلىك

نىياز، كامالىدىن مىڭ بېگى، مىرزا ئەسرا مىڭ بېگى سېتىۋالدى

بەگكە ھەمدەمە بولسۇنلا. قالغانلار مەن بىلەن بىللە ئوردىغا

كىرسۇنلا، ئۆزلە، — دېدى ياقۇپ بۇقابەگ ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر

قوشۇنىنىڭ سەركەردىسى ئالماس بەگكە قاراپ، — ئەتە ئەتىگەن

ئەڭ ئىشەنچلىك ياساۋۇلدىن يۈزنى تاللاپ ساراينىڭ ئەتراپىغا ئو-

رۇنلاشتۇرسۇنلا. كۈتۈلمىگەن ۋەقە يۈز بېرىپ قارشىلاشقۇچىلار

چىقىپ قالسا، دەرھال ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە پەرمان بەرسۇنلا.

— باش ئۈستىگە! — دېيىشتى ئەمىرلەر پەرمانبەردارلىق

بىلدۈرۈپ.

— خانزادە كېپەك سۇلتاننى قانداق قىلىمىز؟ — سورىدى
سەركەردىسى سېتىۋالدى بەگ.

— خانزادە كىچىك، قولىدىن ھېچ ئىش كەلمەيدۇ. ئەمما
باشقىلارنىڭ خانزادىنى ئوردىدىن ئېلىپ چىقىپ كېتىشىدىن
قاتتىق ئېھتىيات قىلايلى. ئۇنى يۈنۈسخان ئالىلىرى ئۆزى بىر
تەرەپ قىلغاي.

مەسلىھەتنى پىشۇرۇپ بولغان ئەمىرلەر ئالدىراپ — تېنەپ
تارقاشتى.

※

※

※

سەھەر.

ناشتىدىن كېيىن ئالدىراپ — تېنەپ ئوردىغا كەلگەن ئەمىر -
لەر بىر - بىرلەپ سارايعا جەم بولغانىدى. ھەرقاچان سارايعا بىر -
بىرىنىچى بولۇپ كېلىشكە ئادەتلەنگەن ئابدۇسەمى بەگ بۈگۈنمۇ
كۈندىكى ئادىتى بويىچە سارايدا باشقا ئەمىرلەرنىڭ كېلىشىنى
سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈپ ئولتۇراتتى، تۇرقىدىن نېمىگىدۇر بىر -
تاقەت بولغانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى. يېقىندىن بېرى خانزادە كې -
پەك سۇلتان تولا قەغىش قىلىپ ئورنىدىن تۇرغىلى ئۈنمىغاچقا
ھەمدە ئۇنى مەجبۇرلاپ ئاچىققان تەقدىردىمۇ ئۇيقۇسىنى ئاچالماي
گاھى مۈگدەپ، گاھى يىغلاپ جاپا سالغاچقا، بۇنى ئاۋازچىلىق دەپ
بىلگەن ئابدۇسەمى بەگ مۇھىم قارارلارنى جاكارلىمىسا خانزادىنى
قوبۇلغا چىقىشقا زورلىمايدىغان بولۇپ قالغانىدى. دېمىسىمۇ ئە -
دىلا يەتتە ياشنىڭ قارىسىنى ئالاي دەپ قالغان خانزادە سەھەر تۇ -
رۇشقا ئادەتلىنەلمىگەنىدى. ئۇنى مىڭ بىر جاپادا ئويغىتىپ،
ئالداپ - سىلاپ كىيىندۈرۈپ ئاچىقىپ تەختتە ئولتۇرغۇزغان
تەقدىردىمۇ يىغلاپ ساراينى بېشىغا كىيەتتى. لېكىن بۈگۈن ئاب -
دۇسەمى بەگ مەھرەملىرىگە خانزادىنى سارايعا ئاچىقىشىنى بۇيرۇ -

غانىدى. ئەمما خېلى ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، تېخىچىلا خانىرادە -
نىڭ قارىسى كۆرۈنمەيتتى. ئەمىرلەر بولسا زېرىكىشىنى بىلدۈرۈپ
رۇشۇپ قەستەن ئەسنىشەتتى. گاهىلىرى پىچىرلىشىپ پاراڭغا
چۈشكەندى. شۇ تاپتا ئوردىغا كۈندىكىدىن سەھەر كەلگەن ياقۇپ
بۇقباگمۇ خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ ساراينغا تېزىرەك كىرىشىگە
تەقەززا بولۇپ ئولتۇراتتى.

پايسلاپ كىرگەن مەھرەم ئابدۇسەمى بەگنىڭ ئالدىغا كې-
لىپ قول باغلىدى:

● — مەلۇم بولغاي، خان ئالىلىرى يىغلاپ قەغىش قىلىپ
كىيىم كىيگىلى ئۇنىمايۋاتىدۇ. زورلاشقا پېتىنالمىدۇق.

ئابدۇسەمى بەگ قاپىقىنى تۈردى:

— خانىش ئايىمغا مەلۇم قىلىمىدىڭلارمۇ؟

— ئۇنداق قىلمايتىمىز.

— مۇشۇنچىلىك ئىشنىمۇ مەن ئۆگىتىمەنمۇ؟ دەرھال خا-
نىش ئايىمغا خەۋەر قىلىڭلار، خان ئالىلىرىنى كىيىندۈرۈپ
بىللە ئېلىپ كەلسۇن.

ئابدۇسەمى بەگنىڭ كاتتا ھۆكۈمدارلاردەك بۇيرۇق چۈشۈ-
رۈشى ياقۇپ بۇقباگنىڭ چىشىنى قېرىشتۈرۈپ قويغانىدى.

— خانزادىنى بۇنچە قىيناپ نېمە قىلىمىز، ئەمىر جانابىدە -

رى؟ — دېدى ئۇ قەستەن ئابدۇسەمى بەگنىڭ زىتىغا تېگىپ، —
ئوردىغا چىقسىمۇ ئۇخلاپ بېرىدۇ شۇ.

— نېمە دېدىلە جانابى ئەمىر؟ — ئاچچىقىنى چىقىرىدىغانغا

باھانە تاپالماي تۇرغان ئابدۇسەمى بەگ بىردىنلا ھۈرىپەيدى، —
ئوردىدا خانزادە مەۋجۇت ئەمەس، خان ئالىلىرى بار. تەپ تارتماي
قىبلىگەھىمىزنى خانزادە دەۋاتىلىيا؟ بايقاپ سۆزلىسىلە - ھە، بۇ
دېگەن ئاسىيلىق.

— كېچىدىن سەگ^① چۈشەپ قالمىغانلا جانابى ئەمىر. ئەتە -

گەندە قارا مۇشۇك كۆرسەتمىسىلمۇ بولۇر. كىمنىڭ ئاسىي،

① سەگ — ئىت.

كىمىنىڭ ئاسىي ئەمەسلىكى ئۆزلەگە ئايان. ئۆزلىرىنى كىم چاغلاپ قالدىلا، بايا كىمگە ھۆكۈم چۈشۈرۈۋاتىدىلا؟ خان ئالىيلرى بىلەن دۆلەت ئانىسى بولمىش خانىش ئايىمغا ئاشۇنداق ھۆكۈم چۈشۈرمەيدىلا؟ ئۇنداقتا ئېيتسىلا، خان ئالىيلرى نېمىگە ھېساب؟

ئابدۇسەمى بەگ غەزەپتىن بوغۇلۇپ قالدى. ئۇ بۈگۈن خانزا - دە كېپەك سۇلتانى تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپ، ئۇنىڭ نامىدا ئالدىن تەييارلاپ قويغان ئوردىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان نۆكەر - لەرنى ئالماشتۇرۇۋېتىش ھەققىدىكى يارلىقنى جاكارلىماقچى، نەچچە ئايدىن بېرى ئۆزىگە ئېگىلمەي كەلگەن مۇنۇ تورپان ئەمىرى ياقۇپ بۇقابەگنىڭ تەسىرىنى ئوردىدىن تازىلىماقچى بولغانىدى. ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنى ياقۇپ بۇقابەگنىڭ قولىدا بولغاچقا ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىلىپ، يول قويۇپ كەلگەنىدى. ئۇ ئوردىنى تولۇق قولىغا ئېلىش، ياقۇپ بۇقابەگنىڭ ھوقۇق - ئىمتىيازىنى ئاجىزلىتىش ئۈچۈن بۈگۈن زور تەييارلىق بىلەن قەتئىي قارارغا كەلگەنىدى. قېرىشقانداك خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ قەغىش قىلىپ ئوردىغا چىققىلى ئۇنىمىسلىقى ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويغانىدى.

«راست، خانزادە ئوردىغا چىققان ئەقىدىمۇ بىر بولسا مۈگ - دەپ ئولتۇرۇپ بېرىدۇ، بىر بولسا يىغلاپ قەغىش قىلىدۇ. ئۇندىن باشقا يەتتە ياشلىق بالىنىڭ قولىدىن نېمە ئىش كېلەتتى، ئۇنىڭ - دىن كۆرە ئۇنى ساقلاپ ئولتۇرغىچە يارلىقنى جاكارلاۋەرمەيمەنمۇ؟ قولۇمدا خان يارلىقى بولغاندىكىن مۇنۇ ئەبگا ئەمىر ياقۇپ بۇقا - بەگ نېمە قىلالايتتى؟ يارلىققا قارشى چىقىشقا پېتىنسا بايامقى سۆزلىرى بىلەن قوشۇپ، خاننى كۆزگە ئىلماسلىق جىنايىتى بىلەن زىندانغا سالمامدىمەن؟ ئول چاغدا يولۇمدا توغرا تۇرۇۋالغان خەتەرلىك توسالغۇنى بىراقلا يوق قىلىمەن. باشقىلارمۇ غىڭ قىلالمايدۇ...»

— ئاغزىمغا كەلدى دەپ ئوردىدا پىتنە تېرىمىسىلا، — دەپ ئابدۇسەمى بەگ تەئەددى قىلىپ، — جانابى كېپەك سۇلتان ئالىي -

لىرى سەلتەنەتنىڭ يېگانە پاسىبانى، شەرئى سۇلتانىمىز دۇر. بىز پەقەت مۆھتەرەم دۆلەت ئانىسى بولمىش شاھسانىيە ئالىيلىرىنىڭ ھاۋالىسىگە بىنائەن ئوردا ئىشلىرىغا قارانچۇق بولۇۋاتىمىز. شۇنىڭغا خان ئالىيلىرىنى ئوردىغا تەكلىپ قىلدۇق. ئۆزلە بۇنى قانداق تۇر خان ئالىيلىرىغا ھۆكۈم چۈشۈردى دەپ قۇتراتقۇلۇق قىلىۋا تىدىلا.

— خوش، ئۇنداقتا خان ئالىيلىرىنىڭ تېخى بىر گۆدەك ئىكەنلىكىنى، سەلتەنەت ئىشلىرىنى بىلىپ كەتكۈچىلىكى يوقلۇقىنى بىلىپ تۇرۇپ، نېمىشقا ھە دەپسلا ئوردىغا چىقىشقا زورلاپ قىيىنايدىلا؟ خان ئالىيلىرىنى مەجبۇرلاپ ساراغا چاقىرتقۇدەك قانداق زۆرۈرىيەت بار ئىدى جانابى ئەمىر؟ ئابدۇسەمى بەگ بىرنەچچە دەققە ئويلىنىۋېلىپ ئېغىز ئاچتى:

— قوللىمىزدا خان ئالىيلىرىنىڭ مۆھۈرى بېسىلغان يارلىق بار. تۈنۈگۈن خانىش ئالىيلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، ئول يارلىقنى خان ئالىيلىرىنى دەر قەمتە قىلىپ جاكارلاشنى لايىق تاپقا. ئىندۇق. خەيرىيەت، خان ئالىيلىرى ئوردىغا چىقىشنى خالىمىغان بولسا، يارلىقنى جاكارلاۋېرەيلى ئەمەسە. ئابدۇسەمى بەگنىڭ گېپى تۈگىشى ھامان پەرمانچى بەگ ئەمىرلەرگە قاراپ ۋارقىردى:

— پەرمانى ئالىي.

ئەمىرلەر گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ پەرمان ئاڭلاش ئۈچۈن قەدەدىنى رۇسلاشتى. پەرمانچى بەگ نەقىشلىق كۆن قاپتىن خان يارلىقىنى ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى:

«بۈيۈك ھۆكۈمدارىمىز كېپەك سۇلتان ئالىيلىرىدىن

يارلىق:

ئىشۇنى جاكارلايمەنكى، ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇند.

نىڭ بارلىق سەركەردە - ئۆكەرلىرى ئوردا ياساۋۇللىرىغا خاس جاسارىتىنى يوقىتىپ، ھە دېسىلا چېچىلاڭغۇلۇق، يالا - قانۇنلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن، شۇنداقلا يېشىنىڭ چوڭىيىپ قالغانلىقىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇلارنى لەشكىرىي دىۋانغا قاي - تۇرۇپ، ئورنىغا ماھارىتى يۇقىرى، ياش، چەبدەس يىگىت - لەردىن تاللاپ قايتىدىن ئوردا ياساۋۇللىرى تەشكىللەنسۇن. بولمىشقا ئەمىرۇل ئۆمەرا مىرزا ئابدۇسەمى بەگ باش بول - سۇن. ئۇشبۇ يارلىق جاكارلانغان ھامان دەرھال ئىجرا قى - لىنسۇن.

يارلىق تامام.»

ئەمىرلەر ئەجەبلەنگەن ھالدا بىر - بىرىگە قاراشتى. ئابدۇسەمى بەگ پەرمانچى بەگنىڭ قولىدىن يارلىقنى ئال - دىراپ - تېنەپ ئالدى - دە، تاۋاپ قىلىپ قويىنغا سالدى. — ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىدىكى ياساۋۇللارنىڭ ئوت - تۇرپىچە يېشى ئوتتۇردىن ئاشمايدۇ، بۇ ھەممەيلەنگە ئايان. ئۇلارنى قانداقمۇ ياشىنىپ قالدى دېگىلى بولسۇن؟ — دېدى ياقۇپ بۇقا - بەگ يارلىققا نارازىلىقىنى بىلدۈرۈپ.

— خان يارلىقىغا سەركەشلىك قىلماقچىمۇ ئۆزلە جانابى ئەمىر؟ — دېدى ئابدۇسەمى بەگ تەئەددى بىلەن قاپىقىنى تۈرۈپ. — يوقسۇ، — دېدى ياقۇپ بۇقايەگ ئۆزىنى تەمكىن تۈ - تۈپ، — كەمىنلىرى بارلىق ئوردا ئەركانلىرى بىلىدىغان ئەھۋالنى دېدىم.

— ئۆزلە پەقەت ئۇلارنىڭ يېشىنىلا بىلىدىلا، ماھارىتىنى بىلمەيدىلا. ئىنساپسىز يۈنۈسبەگ مەرھۇم خان ئالىيلىرىنىڭ قازا قىلغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، مۇناپىق مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بى - لىن تىل بىرىكتۈرۈۋېلىپ بۈيۈك تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋال - ماقچى بولۇۋاتىدۇ. مۇشۇنداق پەيتتە ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇ - نىنى تەرتىپكە سېلىش، سەرخىللاشتۇرۇش بەكمۇ زۆرۈر. بۇمۇ

خان ئالىيلىرى ۋە سەلتەنەت ئۈچۈندۇر.

— ئۇنداقتا جانابلىرىنىڭ ئىلى ۋادىسىغا باستۇرۇپ كىرگەن قالماقلارنىڭ كاتتىسى ئاماسانچى تايشىغا خۇپىيانە مەكتۈپ ئەۋەدى. تىپ، ئۇنى تۇرپانغا كېلىشكە ئۈندەشلىرىمۇ بۈيۈك سەلتەنەت ئۈچۈن ئىكەن — دە؟!

ئابدۇسەمى بەگ ئاماسانچى تايشى بىلەن قىلغان ئالاقىسىنى بەكمۇ مەخپىي تۇتقانىدى. بۇ مەخپىيەتلىكنى ياقۇپ بۇقايەگىنىڭ بىلىپ قالغانلىقىدىن ھەمدە ئەمىرلەرنىڭ ئالدىدا ئاشكارىلىۋەتەن كەنلىكىدىن قاتتىق ھودۇقۇپ كەتتى.

— نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى چۈشەنمىدىم، — دېدى ئۇ خۇپسەنلىك بىلەن.

— نېمە دېمەكچى بولغانلىقىم ئۆزلەگە ئايان. ھە دېسە رىيا-كارلىق، ئاسىيلىقتىن سۆز ئاچىدىلا. بىلىپ قويىسلا، ئەل — يۇرتقا ياتلارنى باشلاپ كېلىشنى ساقىنلىق دەيمىز. بۇ دېگەن كەچۈرگۈسىز گۇناھ.

— تىلىڭنى تارت مۇرتەدا! — ئابدۇسەمى بەگ بىردىنلا بۆرە جۇۋىسىنى تەتۈر كىيىدى، — بۇنداق دېيىشكە نېمە ئاساسىڭ بار؟ سېنىڭ كېپەك سۇلتان ئالىيلىرىنىڭ تۇرپان تەختىگەدا ئولتۇرۇشىغا نارازى ئىكەنلىكىڭنى، نائىنساب يۈنۈسبەگ بىلەن خۇپىيەنە ئالاقە قىلىپ ئۇنى تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ كېلىشكە ئۈندەۋاتقانلىقىڭنى كىم بىلمەيدۇ؟

— دۇرۇس، يۈنۈسخان ئالىيلىرى بىلەن خەت — ئالاقە قىلىشتىم. بۇنىڭ نېمىسى يامان؟ يۈنۈسخان ئالىيلىرى كىم؟ ئول ئاماسانچى تايشى كىم؟ مەن ھەرگىزمۇ ياتلارنىڭ تاپىنىنى يالاشقا نىيەت قىلمىدىم. يۈنۈسخان ئالىيلىرى دېگەن بۈيۈك خاقانمىز سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ خانزادىسى، تەخت — سەلتەنەت — نىڭ ھەقىقىي مىراسخورى. ئۇنىڭغا بەيئەت قىلىش زىنھار ساتماق قىنلىق، ئاسىيلىق ھېسابلانمايدۇ. ئەمما قالماق خانلىرىغا بېقىدىن ش سېپى ئۆزىدىن مۇناپىقلىقتۇر.

غەزەپتىن چىرايى قارىداپ كەتكەن ئابدۇسەمى بەگ زىيادە تا -
قەت قىلىپ تۇرالمىدى. ئۇ ساراينىڭ ئىشىكىگە قاراپ بار ئاۋازى
بىلەن تۇتۇلدى:

— قايسىڭلار بار؟ مىر غەزەپ!

شۇ ھامان ساراينغا جاللاتنىڭ ئورنىدا ئون نەپەر تولۇق
قوراللانغان ئوردا ياساۋۇلى كىرىپ كەلدى. كۆزىگە قان تولغان
ئابدۇسەمى بەگ ياساۋۇللارنى پەرق ئەتمەيلا بۇيرۇق قىلدى:

— كېلىڭلار، مۇنۇ ئاسىي مۇناپىقنى تۇتۇپ زىندانغا سېلىڭلار!
ئەمىر ياقۇپ بۇقابەگ قاقاھلاپ كۈلۈۋەتتى.

— كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ كىمگە پەرمان بېرىۋاتقانلىق -
لىرىنى بايقىسلا جانابى ئابدۇسەمى بەگ.

ئابدۇسەمى بەگ ياساۋۇللارنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى، ۋۇجۇ -
دىنى قورقۇنچ، ۋەھىمە چۇلغىۋالدى، پۇت - قوللىرى جالاقلاپ
تىترىدى، كۆزىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى.

— ئول ئاسىي بەگنى تۇتۇڭلار! — دېدى ئوردا مۇھاپىزەت -
چىلەر قوشۇنىنىڭ سەركەردىسى ئالماس بەگ.

ياساۋۇللار ئېتىلىپ كېلىپ ئابدۇسەمى بەگنىڭ قوللىرىنى
قايرىپ پاتىڭنى باستى.

— ئاچىقىپ كالىسىنى ئېلىڭلار! — دېدى ياقۇپ بۇقابەگ.

ياساۋۇللار ئابدۇسەمى بەگنى دارقىرىتىپ سۆرەپ ماڭدى.
ئەمىرلەرنىڭ ئارىسىدىكى ئابدۇسەمى بەگ تەرەپدارلىرى
شۇنداقلا قىمىرلىشىغا ئالماس بەگ قىلىچىنى قىنىدىن شارىتىدە
چىقىرىپ ۋارقىردى:

— كىمكى ياقۇپ بۇقابەگ جانابلىرىنىڭ پەرمانىغا قارشى
چىقىدىكەن، مۇناپىق ئابدۇسەمى بەگكە ئوخشاش زەبۇن بولغۇسى.
بەدكردان^①لارنىڭ بارار جايى جەھەننەم.

ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە باسقان ئەمىرلەرنىڭ سۈرىتى تامغا تارتىدە -
لىپ قالغانىدى. ھېچكىم لام - جىم دېيەلمىدى.

① بەدكردان — يامان ئىش قىلغۇچى.

— ھەممىمىز بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ ساداقەتىدىن ئۆزىمىزنى ئۆزگەرتىمىز، — دەيدى ياقۇپ بۇقايەگە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرغان ئەمىرلەرگە قاراپ، — ھەممىلىرىگە مەلۇم، رىياكار ئەمىر ئابدۇسەمى بەگ يالغاندىن ساداقەت بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ، گۆدەك خانزادىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش باھانىسى بىلەن تەپرىقە چىلىك پەيدا قىلدى. بۇنى ئاز دەپ خانزادىنىڭ ھامىيىسى بولۇۋېلىپ قالماقتان پەرمان، يارلىق جاكارلىدى. نە يۇقىرى مەنەسپتىكى، نە تۆۋەن مەنەسپتىكى ئەمىر — بەگلەرنىڭ مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلمىدى. ھەتتا باسقۇنچى قالماقلار بىلەن خۇپىيانە تىل بىدەرىكتۈرۈپ نەسەررۇپىمىزغا ياتلارنى باشلاپ كېلىشكە، ئۇلارنىڭ ھامىيلىقىغا ئېرىشىپ تەخت — سەلتەنەتنى ئوڭچە چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىشقا ئۇرۇندى. بۇنداق رىياكارلىققا چىداپ تۇرالمىغانلىقىم ئۈچۈن ئاخىرى مۇشۇنداق تەدبىر قوللاندىم. ھازىر تاجۇ تەخت سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلىرىغا قارار تاپتى. يۈنۈسخان ئالىيلىرىدە مۇمىن مەرھۇم سۇلتان ئۆۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ ئۆز پۇشتى. تاجۇ تەختنىڭ ھەقىقىي مۇراسخورى. سارايدىكى پېشقەدەم ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى بۇ ئەھۋاللارنى ئوبدان بىلىدۇ. ئۆز ۋاقتىدا مەرھۇم ئەمىر سەيپىدەئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرى قارشى چىقىمىغان بولسا، تەختتە ئولتۇرۇش يۈنۈسخان ئالىيلىرىغا ئاللىقاچان نېسىپ بولاتتى، ئەقىدىنىڭ يازمىشى شۇنداقكەن. مانا تەخت — سەلتەنەت يەنە ئۆز ئىگىسىنى تاپتى، — ياقۇپ بۇقايەگە قوينىدىن يۈنۈسخاننىڭ ئەۋەتكەن مەخپىي خېتىنى ئېلىپ پۇلاڭلاتتى، — مانا قولىمىزدا سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلىرىنىڭ مەخپىي يارلىقى بار. بىر گۆدەك خانزادىنى دەپ خان ئالىيلىرى بىلەن قارشىلاشساق، ئېدىنىقكى تۇرپان شەھىرى قانغا بويلىدۇ. ناھەق قان تۆكۈلۈپ، بىدە گۇناھ ئاۋامنىڭ مال — مۈلكى، ھاياتى تەئەرىزىگە ئۇچرايدۇ. كىمكى نارازى بولىدىكەن، خان يارلىقىغا سەركەشلىك قىلغۇچىلار قاتارىدا ياساققا تارتىلىدۇ.

سۈكۈتكە چۆمگەن ئەمىرلەر زۇۋانغا كەلدى:

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ ھۆكۈمىگە بويسۇنمىز. يۈنۈسخان ئالىيلىرىنى شەرئى سۇلتانمىز دەپ بىلىمىز.

شۇ ئەسنادا ساراىغا كامالىدىن مىڭ بېگى بىلەن مىرزا ئەسرا مىڭ بېگى ئالدىراش كىرىپ كەلدى.
— ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاى.

— خوش، — دېدى ياقۇپ بۇقابەگ ئۇلارنىڭ ئۆمىسۈلە چىرا-
يىغا قاراپ، — كۈنگەي لەشكەرگاھنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟

— كۈنگەي لەشكەرگاھنى پۈتۈنلەي ئىلكىمىزگە ئالدۇق، —
جاۋاب بەردى كامالىدىن مىڭ بېگى، — سەركەردە مەڭلىك نىياز
ئۇ يەردىكى ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىۋاتىدۇ، بىراق...

ئۇ ئۆزلە سۆزلىسىلە، دېگەننى قىلىپ مىرزا ئەسرا مىڭ بې-
گىنى ئوقۇدى.

— سەركەردە سېتىۋالدى بەگ خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ
كالىسىنى كېسىۋېلىپ نۆكەرلىرى بىلەن بىللە شەھەردىن چى-
قىپ كەتتى، — دېدى مىرزا ئەسرا مىڭ بېگى ھودۇققان ھالدا.

— نېمە؟ خانزادىنىڭ كالىسىنى كەستى؟
ياقۇپ بۇقابەگ چۆچۈگەن ھالدا ئىككى سەركەردىسىگە قار-
دى.

— يا خۇدا، ئۆزۈڭ بار، — دېدى باشقا ئەمىرلەر ياقىسىنى
تۇتۇپ.

— بۇ قانداق ئىش، ئېنىق سۆزلىسۇنلار!
— پەرمانلىرىغا بىنائەن كۈنگەي لەشكەرگاھنى ئىلكىمىزگە
ئېلىپ، لەشكەرلەرنى قورالسىز لاندۇرغاندىن كېيىن سەركەردە
مەڭلىك نىيازنى قالدۇرۇپ قويۇپ، سېتىۋالدى بەگ بىلەن ئەمىر
جانابلىرىغا خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئوردىغا كىرگەندىدۇق. شول
ئەسنادا ساراىغا قاراپ ماڭغان خانزادە بىلەن مەھرەملىرىگە دوقۇ-
رۇشۇپ قالدۇق. سەركەردە سېتىۋالدى بەگ: «بۇ سۇلتان يۈنۈسخان
ئالىيلىرىغا تۆھپە كۆرسىتىدىغان بەلەن پۇرسەت. خانزادىنى ئۆل-
تۈرسەك خان ئالىيلىرى چوقۇم خۇش بولىدۇ» دېگىنىچە بېرىپ

خانزادىنىڭ كالىسىنى ئالدى. ئاندىن بىزنى بىرلىكتە ئەجىر - تۆھپە مەلۇم قىلىشقا دەۋەت قىلدى. لېكىن بىز قوشۇلمىدۇق. شۇنىڭ بىلەن ئۇ نۆكەرلىرىنى ئېلىپ شەھەردىن چىقىپ كەتتى. — بىز مەجبۇرىيەتلىرىمىزنى تولۇق ئادا قىلالماي گۇناھكار بولدۇق، — دېدى ياقۇپ بۇقابەگ ئېچىنغان ھالدا، — سېنىۋالدى بەگ شۆھرەتپەرەس ئادەم ئىدى. ئۇ سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلىرىغا ئۆزىنىڭ تۆھپىسىنى كاتتا كۆرسىتىشكە ئالدىراپ قولىنى نارە - سىدە خانزادىنىڭ قېنى بىلەن بويلاپتۇ.

— ئەمىر جانابلىرى پەرمان بەرگەيلا. سېنىۋالدى بەگنى ئارقىسىدىن قوغلاپ بېرىپ تۇتۇپ كېلەيلى، — دېدى غەزەپلەنگەن ئالماس بەگ.

— ھاجەتسىز، — دېدى ياقۇپ بۇقابەگ ھەسرەتلىك تىنچىپ، — سېنىۋالدى بەگ بىزدىن ئەجىر - تۆھپە تالىشىپ نام - ئاتاق تەمسىدە سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلىرىنىڭ ئالدىغا كەتتى. ھەركىم ئۆز قىلمىشىنىڭ مۇكاپاتىنى ئالىدۇ، ياراتقان قۇدرەت ئىگىسىنىڭ ئادالەتى ھېچكىمنى ھېسابنىڭ سىرتىدا قالدۇرمايدۇ، — ياقۇپ بۇقابەگ قەددىنى رۇسلاپ ئەمىرلەرگە يۈزلەندى، — خانزادىنىڭ ئۆلۈمى ھازىرچە ئاۋامدىن سىر تۇتۇلغاي. سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلىرى بىرنەچچە كۈن ئىچىدە يېتىپ كېلىدۇ، ئۇ - نىڭغىچە ئاۋامنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلىپ، خان ئالىيلىرىنىڭ ئىستىقبالىغا چىقىش ھازىرلىقىنى كۆرەيلى. كىمكى ئاۋام ئاردا - سىدا پىتنە - پاسات تارقىتىپ تەپرىقچىلىك پەيدا قىلسا، يۈز - خاتىر قىلىنمايدۇ، بەلكىم ۋابالى جەددى - جەمەتتىكىچە بولىدۇ. مىرشاپ، پاششاپ، پايلاقچىلار شەھەردە كېچە - كۈندۈز چارلاش ئېلىپ بارغاي. خوش، ھەممىلىرى ئۆز خىزمەتلىرىگە بېرىشقا يىلا. ئەمىر - بەگلەر ياقۇپ بۇقابەگكە سالام بېرىۋېتىپ سارايدىن چىقىپ كېتىشتى.

ياقۇپ بۇقابەگ ئالماس بەگ، مىرزا كامالىددىن، مىرزا ئەسرا قاتارلىق سەركەردىلىرىگە كۈنگەي لەشكەرگاھتىكى ئابدۇسەمى

بەگنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ئۆزىنىڭ لەشكەرلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ قايتىدىن تەشكىللەش خۇسۇسىدا يوليورۇق بەرگەندىن كېيىن، بولۇنغان ئەھۋالدىن سۇلتان يۇنۇسخانى خەۋەرلەندۈرۈش ئۈچۈن خەت يېزىشقا تۇتۇندى.

※ ※ ※

ئەسلىدە سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ قىشىنى ئاقسۇدا ئۆتكۈزگۈسى بار ئىدى. تېرىلغۇ يەرلىرى، ئىشچان دېھقانلىرى، مول يايلاق - چارۋىچىلىرى بار، سۈيى ئەلۋەك، ھاۋاسى يېقىشلىق ئاقسۇغا يۈ - نۇسخاننىڭ خېلىلا كۆڭلى چۈشۈپ قالغانىدى. بىراق يەتتەكەنت، تۈركىستاندىن ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كەلگەن ئەمىر - سەركەردىلەر چوڭ ئۈمىد - تەمە بىلەن قىلغان قەشقەر، ئاقسۇ يۈرۈشىدىن كۈتكىنىدەك نەپكە ئېرىشەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، ھە دەپسلا «لەش - كەرلەرنىڭ تەمىناتى يېتىشمىدى» دېگەننى باھانە قىلىپ يۇنۇس - خاننىڭ بېشىنى ئاغرىتىشقا باشلىدى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئاللىقاچان خەزىنىنى قۇرۇقداپ قويغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنىڭ تە - لىپىنى قاندۇرۇش ئىمكانىيىتى بولمىدى. يېڭىلا تەختتە ئولتۇر - غانلىقى ئۈچۈن، سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ ئەل - يۇرتقا سېلىق سې - لىپ خىراجەت جۇغلاشقا يۈزى چىدىمىدى. ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايمىقلاردىن ئەۋەتكەن باج - سېلىقلار كۈندىلىك خىراجەت، چى - قىمىلارغا ئاران يېتەتتى. ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ تەلىپىنى قاندۇرمىسا، ئۇلار ئۆز لەشكەرلىرىنى ئېلىپ تۈركىستانغا كېت - شى ياكى ئەل - يۇرتنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشى مۇمكىن ئىدى. مۇشۇنداق باش قېتىنچىلىقتا تۇرغاندا موڭغۇل سەركەردىسى ئا - ماسانچى تايشىنىڭ ئىلى ۋادىسىغا لەشكەر تارتىپ كىرگەنلىك خەۋىرى يۇنۇسخاننى تېخىمۇ تەمىرەتتى. ئابدۇسەمى بەگنىڭ ئا - ماسانچى تايشى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋالغانلىقى ھەققىدىكى مە - لۇمات بولسا ئۇنى تېخىمۇ ئالدىراتتى. بۇنى دېمىگەندىمۇ خانزادە

كېپەك سۇلتاننىڭ تۇرپاندا خانلىق جاكارلىشى ئۇنىڭ كۆڭۈل ئارامىنى بۇزۇپ تۇراتتى. پەقەت لەشكىرىي يۈرۈشلەر ئاقسۇدا تۇرۇشنى خالىماي تۇرغان ئەمىر - سەركەردىلەرنى يەنە قىياتىدىن تۇتۇپ تۇرالايتتى. ئىلاجسىز قالغان يۇنۇسخان كۆز پەسلەننىڭ ئاخىرلىشىپ قالغىنىغا قارىماي، ئاقسۇدا مۇھەممەد ھەيدەر مىر - زىنى قالدۇرۇپ تۇرپان، ئىلى ۋادىسىغا لەشكىرىي يۈرۈشنى باشلىغانىدى.

يول بويىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىر - بەگلەر، تۆرىلەر چېدىر - بارگاھلارنى تىكىپ، ئوت قالاپ ئىسسىتىپ، يۈزلىگەن داشلاردا گۆش پىشۇرۇپ، پولۇ دۈملەپ، نان - توقاچلارنى تەييارلاپ يۇنۇسخاننىڭ ئىستىقبالىغا چىقتى، يۈزلىگەن تۆگە، قەچىرلارغا ئارتىلغان ئاشلىق، ھارۋىلارغا بېسىلغان يەم - خەشەكلەرنى يول - لۇق تۇتتى. ئۇ ئەنە ئاشۇنداق يول يۈرۈپ توقسۇنغا كەلگەندە سەر - كەردە سېتىۋالدى بەگ بىلەن ئۇچراشتى. ئۇنى تۇرپان ئەمىرى يا - قۇپ بۇقابەگنىڭ ئالدىغا ئەۋەتكەن ئەلچىسى دەپ چۈشەنگەن يۇ - نۇسخان سېتىۋالدى بەگكە ئالاھىدە ئىززەت كۆرسىتىپ شاھانە چېدىردا قوبۇل قىلدى.

قىسقىلا سالام - سەھەتتىن كېيىن ئۆزىنى بىر قۇر تونۇش - تۇرۇپ ئۆتكەن سېتىۋالدى بەگ تۇرپاندا يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى راسا كۆپتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ تۆھپىسىنى گەۋدىلەندۈرۈپ سۆزلەپ بەردى.

— ئانھەزرىتىمىنىڭ شاھانە مەكتۇپى ياقۇپ بۇقابەگ جاناب - لىرىنى ئارىسالدى قىلىپ قويغانىدى. كەمىنە نۆكەرلىرى ئىل - كىمدىكى ساداقەتمەن لەشكەرلىرىم بىلەن ئاڭال مۇناپىق ئابدۇ - سەمى بەگنىڭ كۈنگەي لەشكەرگاھىدىكى سەركەردە - لەشكەرلە - رىگە ھۇجۇم قىلىپ ھەممىسىنى بويسۇندۇردۇم. ئاندىن قارشىلىق كۆرسىتىشكە ئۇرۇنغان ئابدۇسەمى بەگنىڭ كالىسىنى تېپىدىن جۇدا قىلدىم. ھالىغا باقماي ئۆزىنى بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ تەخت ساھىبى دەۋالغان خانزادە كېپەك سۇلتان شىلتىڭ ئېتىۋىدى، ئۇ -

نىڭمۇ كالىسىنى تېنىدىن جۇدا قىلدىم. ياقۇپ بۇقابەگ ئىلاج - سىز كەمىنلىرىگە ھەمدەمدە بولۇشقا مەجبۇر بولدى...

— خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭمۇ كالىسىنى ئالدىلىمۇ؟ —
 سورىدى يۈنۈسخان ھە دەپ ئۆزىنى ماختاشقا باشلىغان سېتىۋالدى
 بەگنىڭ گېپىنىڭ شېخىغا ئۇرۇپ.
 — شۇنداق قىلىلگام.

سېتىۋالدى بەگ يۈنۈسخانغا ناھايىتىمۇ ئېسىل بىر سوۋغات -
 نى كۆرسەتمەكچى بولغاندەك، كەمىرىگە ئېسىۋالغان خالتىنىڭ
 ئاغزىنى ئېچىپ كۆرسەتتى.

— مانا بۇ خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ كالىسى.

سۇلتان يۈنۈسخان خانزادىنىڭ بېشىغا شۇنداقلا قاراپ كۆ -
 زىنى يۈمۈۋالدى. خانزادىنىڭ بېشى قانغا بويالغان بولۇپ، سەبىي
 كۆزلىرى چانقىدىن چىقىپ كەتكۈدەك پولىتىيىپ قالغانىدى. يۈ -
 نۈسخاننىڭ يۈرىكى پىچاق تىققانداك ئېچىشتى، كۆز ئالدىغا ئىك -
 كىنچى خانىشى شاھ بېگىدىن تۇغۇلغان ئىككى ئوغلى — خانزا -
 دە مەھمۇد سۇلتان بىلەن خانزادە ئەھمەد سۇلتان كەلدى.

«ئىنسان قېلىپىدىن چىققان جاللات! ئاغزىدىن ئوغۇز سۈتى
 كەتمىگەن بىگۇناھ گۆدەكنىڭ كالىسىنى كېشىشكە قانداقمۇ قو -
 لۇڭ بارغاندۇ؟! ئاھ، ياراتقان تەڭرىم، بۇ قاتىللىقنىڭ ۋابالىنى
 ھەرگىزمۇ مەندىن كۆرمىگەيسەن. خانزادىنىڭ كالىسىنى ئالغۇ -
 دەك نېمە گۇناھى بار ئىدى - ھە؟ ئۇ ھېچنېمىنى بىلمەيتتىغۇ؟
 تېخى ئاغزىدىن ئوغۇز سۈتى پۇراپ تۇرسا...»

كۆرسەتكەن كاتتا ئەجىر - تۆھپىسى ئۈچۈن سۇلتان يۈ -
 نۈسخاندىن كاتتا ئىنئام، يۇقىرى مەرتىۋە تەمە قىلغان سېتىۋالدى
 بەگ بەخىرامان ھالدا ھە دەپ ئۆزىنى داڭلايتتى.

— ئابدۇسەمى بەگ خانزادىنى ئېلىپ تۇرپانغا كەلگەن
 ۋاقىتتا ئۇنى شەھەرگە كىرگۈزمەيلى دېسەم، ئەمىر ياقۇپ بۇقا -
 بەگ: «ئۇنداق قىلساق ساداقەتسىزلىك قىلغان بولىمىز. بۇمۇ خان
 ئالىيلىرىنىڭ پۇشتى. سۇلتان دوستمۇھەممەدخان ئالىيلىرى

قازا قىلغاندىن كېيىن تاجۇ تەخت خانزادىگە تېگىل بولۇشى كېرەك ئىدى» دەپ ئۇنى شەھەرگە كىرگۈزدى، ھەتتا ئابدۇسەمى بەگنىڭ گېپىگە كىرىپ خانزادىنى ئاتق كىگىزدە ئولتۇرغۇزدى. نەسەھەتمىگە پەقەتلا قولاق سالمىدى. قىبلىگاھىمىز بىلەن ئۆزۈم شەخسەن ئالاقە قىلاي دەپ ئويلىغان بولساممۇ، مەنسەپ - مەرتەبە ئۆمىز توغرا كەلمىگەچكە سۈكۈت قىلىپ تۇرۇشقا مەجبۇر بولدۇم. ئالىيلەرنىڭ خۇپىيانە يوللىغان شاھانە مەكتۇپىنى كۆرگەندىن كېيىن كۆڭلۈمدىكى غەم - ئەندىشىلەر تارقاپ قايتىدىن جاسارەتكە كەلدىم. چەكسىز ھىممەت - شەپقەتلىرىنى سېغىدىنپ...

— گەپلىرىدىن قارىغاندا خانزادىنىڭ كالىسىنى ئېلىش ئۆزلىرىنىڭ قارارىگەن - دە؟ — سورىدى يۇنۇسخان يۈرىكىنى تىلغاۋاتقان ئازابلىق تۇيغۇلارنى تەستە يېڭىپ تۇرۇپ.

— شۇنداق قىبلىگاھىم. ياقۇپ بۇقايەگىنىڭ ئاغزىغا قاراپ تۇرغان بولسام تۇرپان بۇ چاغقا مۇناپىق ئابدۇسەمى بەگنىڭ قولىغا ئۆتۈپ بولغان بولاتتى. مەرتىۋىمىز كىچىك بولسىمۇ جانابى ئانھەزرىتىمنىڭ چەكسىز ھىممىتىنى سېغىنىپ سەلتەنەت دۈش - مەنلىرىنىڭ كالىسىنى ئېلىشقا جۈرئەت قىلدىم.

سۇلتان يۇنۇسخان سېتىۋالدى بەگنىڭ بىلجىرلاشلىرىنى ئاڭلاۋېرىشكە ئەمدى تاقەت قىلىپ تۇرالمىدى.

— مەرغەزەپ!

خاننىڭ دەھشەتلىك ۋارقىرىشىدىن چۆچۈپ كەتكەن سېتىۋالدى بەگ گېپىنى توختىتىپ داڭقىتىپ تۇرۇپ قالدى.

چېدىر ئىچىگە ئىككى جاللات كىرىپ كەلدى.

— لەبىي ئانھەزرىتىم.

— مۇنۇ قاتىلنىڭ دەرھال كالىسىنى ئېلىڭلار!

سېتىۋالدى بەگنىڭ ھەيرانلىقى ۋەھىمىگە ئالماشتى.

سېتىۋالدى بەگنىڭ يۈرىكى سىرقىراپ كەتتى.

سېتىۋالدى بەگنىڭ پۈت - قولىدا جان قالمىدى.

سېتىۋالدى بەگ دەرھال يەر قاساپ نالە قىلدى.

— ئادالەت! ئادالەت!

يۇنۇسخان سېتىۋالدى بەگنى سۆرەپ ماڭغان ئىككى جاللاننى شەرەتلەپ توختاتتى.

— گۇناھسىز نارەسىدىنى ئۆلتۈرۈپمۇ يەنە ئادالەت تەلەپ قىلامسەن ناكەس؟

— مەن نارەسىدىنى ئەمەس، سەلتەنەت دۈشمىنىنى ئۆلتۈر - دۈم ئالىيلىرى.

— ئېيىتە بەتبەخت! تېخى خەتنىسى قىلىنمىغان بىر بالا سەلتەنەت بىلەن قانداقمۇ دۈشمەنلىشەلسۇن؟ بايامقى گەپلىرىڭ -

دىن نىيەت - مەقسىتىڭنى پۈتۈنلەي چۈشەندىم. سەن مەنسەپ - مەرتىۋە تەمەسىدە خانزادىنى ئۆلتۈرگەنسەن. بۇنى قاتىللىق دەي -

مىز. ئەسلىدە مۇشۇ گۇناھىڭ ئۈچۈن جەددى - جەمەتتىكى قىرد - ۋېتەي دېگەندىم. بىراق ياقۇپ بۇقايەگە ھەمدەم بولغان تۆھپەڭ

ئۈچۈن جەددى - جەمەتتىكى ئامان قويدۇم. ئاچىقىپ كالىمىنى ئېلىڭلار، جەستىنى تۇرپان شەھىرىدە سازايى قىلىڭلار، ئاۋام -

رەئىيەت بىگۇناھ خانزادىنىڭ قاتىلىنى تونۇۋالسۇن.

شۇنداق قىلىپ ئەڭ ئاخىرقى بىر تەخت دەۋاڭرىدىنمۇ تو - لۇق خالاس بولغان يۇنۇسخان تۇرپان شەھىرىگە زور ھەشەم - دە -

رەم بىلەن كىرىپ كەلدى، خانزادە كېپەك سۇلتاننىڭ بېشى بىلەن تېنىنى بىرلەشتۈرۈپ دەپنە قىلدى. پۈتكۈل تۇرپان ۋىلايىتى تە -

ۋەسىگە مۇسبەت جاكارلىدى ۋە ئۆزىمۇ قارىلىق تۇتتى. شۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل موغۇلىستان تەۋەسىدە ئۇنىڭغا بويۇنتاۋلىق قىلد -

دىغان بىرمۇ يۇرت، بىرمۇ ئەمىر قالمىدى.

ئۇ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى تۇرپاندا بىر ھەپتە ئارام ئالا - دۇرۇپ، ياخشى غىزالاندۇرغاندىن كېيىن، لەشكەرلەرنىڭ قىشلىق

كىيىم - كېچەك، ئوزۇق - تۈلۈكلىرىنى قايتىدىن تولۇقلاپ ئى - لى ۋادىسىغا قاراپ يۈرۈش قىلدى.

تۈركىستان.

سەيھۇن دەرياسى بويىغا جايلاشقان قاراتوقاي قىشلىقى موغۇ-
لىستان لەشكەرلىرى تىككەن مىڭلىغان چېدىر - بارگاھلار بىلەن
خۇددى بىر بازارغا ئوخشاپ قالغانىدى. تۈمەنلىگەن لەشكەرلەرنى
كۆرۈپ قاراتوقايدىكى چارۋىچىلار ئاللىمىياقلارغىدۇر غايىب بو-
لۇشقان بولۇپ، يېقىن ئەتراپتا يەرلىك ئاھالىنى ئۇچراتماق تەس
ئىدى. قاتتىق سوغۇق سەيھۇن دەرياسىنى پۈتۈنلەي مۇزلىتىۋەتكە-
ندى. قىش كىرگەندىن بېرى ياغقان قارلار ئېرىمىگەن بولۇپ،
كۆز يەتكۈسىز دەريا ۋادىسى قۇياش نۇرىدا جىمىرلاپ كۆزنى چا-
قاتتى. زېمىننى قاپلىغان ئىككى - ئۈچ غېرىچ قېلىنلىقتىكى
قاردا بۇغا، جەرەن، كېپىك، ياۋا توشقان، قىرغاۋۇل دېگەندەك ياۋا-
يى ھايۋانلارنى ئوۋلىماق بەكمۇ ئاسان ئىدى. ھەپتىدىن بېرى چې-
دىردىن چىقمىغان سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ بۈگۈن ئوۋغا كۆڭلى
تارتىپ قالغانىدى. پۈتكۈل ئەزايدا تىرناقچىلىكمۇ ئالىسى يوق
تۇم قارا ئەرەب ئارغىمىقى بىر خىل رىتىمدا يورغىلايتتى. يۈ-
نۈسخان ئاتنى ئىختىيارغا قويۇپ بېرىپ چوڭقۇر خىيالغا كەتكە-
ندى. ناگان - ناگاندا چىغ، يۇلغۇن، چاتقاللار تۈۋىدىن يۈگۈرۈپ
چىققان توشقان، قىرغاۋۇللار، ئوق يېتىم يىراقلىقتىكى دۆڭ -
قايتىلارنىڭ كەينىدە ئاتلارنىڭ دۈكۈرلىگەن ئاياغ تىۋىشىدىن
چۆچۈپ قېچىشقا باشلىغان بۇغا، جەرەن توپلىرى ئۇنىڭ دىققىتىدە-
نى تارتالمايتتى. خاننىڭ ئوۋ بىلەن كارى بولمىغانلىقىنى كۆرۈپ
نۆكەرلەر ئات سېلىشقا پېتىنالمىي ئاستا كېلىشەتتى. ئۇلار خاد-
نىڭ خىيالىنى چالغىتىپ قويۇشتىن ئۆزىنى تارتاتتى. ھە، ھە، ئاپ-

ئاق قار بىلەن چۈمكەلگەن كۆز يەتكۈسىز دالا يۇنۇسخاننى خىيال دۇنياسىغا غەرق قىلغانىدى.

«ئەسلىدە قىشنى ئىلى ۋادىسىدا، ھېچبولمىغاندا ئالمالقتا ئۆتكۈزگەن بولسام بوپتىكەن، قارا قىشتا لەشكەرلەر يول جاپاسىد - نى ئاز تارتىمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئات - ئۇلاغلارمۇ كۆپ تالاپەتكە ئۇچرىدى. بۇنى ئاز دەپ ئوزۇق - تۈلۈكنىڭ ئۆكسۈپ قېلىشىمۇ بىر بالا بولدى. ناۋادا بۇرۇچ ئوغلان بىلەن تۇتۇشۇپ قالىدىغان بولساق چاتاقنىڭ چوڭى چىقىدۇ. سەركەردە - لەشكەرلەر بەرداش - لىق بېرەلمەيمۇ قالارمۇ؟...»

يۇنۇسخاننىڭ خىيالىدىن ئىلى دەرياسى ۋادىسىدا ئاماسانچى تايىشى بىلەن بولغان جەڭ لىپ قىلىپ ئۆتتى.

يۇنۇسخان تۇرپاندا سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئوبدان ھار - دۇق ئالدۇرۇپ، يەتكۈدەك ئوزۇق - تۈلۈك، قىشلىق كىيىم - كېچەك غەملىۋالغاندىن كېيىن ئىلى ۋادىسىغا ئانچە قىينالماپلا كېلىۋالغانىدى.

ئۇ قارارگاھلىرىنى جايلاشتۇرۇۋالغاندىن كېيىن موڭغۇللار بىلەن جەڭ قىلىشقا ئالدىرىمىدى، سالامغا كەلگەن يەرلىك بەگ - تۆرىلەرنى قوبۇل قىلدى، گەرز - شىكايەتلىرىنى ئاڭلىدى. ئاما - سانچى تايىشى بەكمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنىدى. ئۇ يەرلىك خەلقنىڭ مال - چارۋىلىرىنى، ئوزۇق - تۈلۈكلىرىنى بۇلغان، سەركەردە - لەشكەرلىرىنى قىز - ئاياللارغا زورلۇق قىلىشقا قو - يۇپ بەرگەن بولۇپ، بەگ - تۆرىلەردىن تارتىپ ئاددىي پۇقرالار - غىچە ئۇنىڭ زۇلمىدىن جاق تويغانىدى.

بەگ - تۆرىلەرگە تەسەللى بېرىپ، كۆڭلىنى ياساپ يولغا سېلىپ قويغان يۇنۇسخان ئۇزاق خىيال سۈردى. ئۇ ھەر قاچان قىيىن مەسىلىلەرگە، ھايات - ماماتلىق پەيتلەرگە دۇچ كەلگەندە،

كۈچلۈك ياۋ بىلەن روبىرو كەلگەن ۋاقىتلاردا ئۆسمۈرلۈك دەۋردە - دە ئاغزىغا ئىلىم سالغان مەرھۇم ئۇستازى شەرەفىدىن ئەلى يەز - دىنىڭ ھېكمەتلىرىنى، باغداد، دەمەشق، شىراز قاتارلىق شەھەرلەردىكى مەدرىسەلەردە ئىلىم تەھسىل قىلغاندا ئوقۇغان كىتابلار - دىكى ھەقىقەتلەرنى، ئاشۇ ئىلىم دەرگاھلىرىدىكى ئالىم - پائىل زىللار بىلەن بولغان ئەنجۈمەنلەردە تىلغا ئېلىنغان ھاكىمىيەت ئىشلىرىغا ئائىت مەسىلىلەرنى ئېسىگە ئالاتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ئېسىگە بۈيۈك ھۆكۈمدار، سالجۇقىيلار سۇلالىسىنىڭ مەشھۇر ۋە - زىرى نىزامۇل مۈلكىنىڭ كاتتا ئەسىرى «سىياسەتنامە»دىكى مۇنۇ ھېكمەتلەر زاھىر بولدى: «پادىشاھ ياۋ بىلەن شۇنداق ئۇرۇشلارنى قىلىشى كېرەككى، ياۋ بىلەن سۈلھىلىشىشكە ئورۇن قالدۇرۇپ قويسۇن. يەنە شۇنداق سۈلھى - كېلىشىملەرنى ئىمزالىسۇنكى، ئۇ - رۇش قىلىشقا ئورۇن قالدۇرۇپ قويسۇن. رەقىبىلەرگە قارىتا يىرتى - ۋەتكىلى بولىدىغان كېلىشىملەرنى ئىمزالىسۇن، يىرتىۋەتكەندىن كېيىن يەنە تولۇقلىۋالغىلى بولىدىغان كېلىشىملەرنى تۈزسۇن...»

ئۇ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ مەدەنىي بىلەن تۈركىستانغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن «سىياسەتنامە»نى بىر قانچە قېتىم ئو - قۇغانىدى. ئۇ ئادەتتە تۆت كىتابنى پەقەتلا يېنىدىن ئايرىمايتتى، تەكرار - تەكرار ئوقۇيتتى، بۇ تۆت كىتاب «قۇرئان كەرىم»، «قۇ - تادغۇبىلىك»، «سىياسەتنامە» ۋە «ئەمىر تۆمۈر تۈزۈكلىرى» ئىدى. شۇ دەقىقىدە يادىدىن «سىياسەتنامە»دىكى ئاشۇ ھېكمەتلەر كېچى - شى ھامان، نېمە ئۈچۈندۈر بايام ئىلى ۋادىسىدىكى بەگ - تۆرىلەر بىلەن سۆھبەتلەشكەندە بەرگەن ۋەدىسىدىن - ئەتىلا ئاماسانچى تايىشى بىلەن مەيدان جېڭى قىلىش نىيىتىدىن يېنىۋالدى.

«ھاۋا سوغۇق، قار توختايدىغاندەك ئەمەس. بۇنداق شارائىتتا جەڭ قىلىش تازا مۇۋاپىق كەلمەسمىكىن. سەر كەردە - لەشكەرلەر بۇنداق قاتتىق سوغۇقتا جەڭ قىلىشقا ئادەتلەنمىگەن. قورال - ياراغ تۇتۇش ئەمەس، قولىنى يەڭدىن چىقىرىشمۇ تەس، ياكى بول - مىسا ئاماسانچى تايىشىنى سۈلھىگە تەكلىپ قىلسام قانداق بولۇر؟»

بۇنىڭغا سەر كەردىلەر قېتىلما سىمىكىن. ئەمما جاپا لەشكەرلەرگە بولىدۇ شۇ. شۇنداق قىلاي، گاھىدا جەڭ قىلىپ ئېرىشكەن غەلبەدىن سۈلھىنىڭ قۇدرىتى يامان. ئۆز ۋاقتىدا مەرھۇم خان ئاتام سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىمۇ ئول ئاماسانچى تايىشنىڭ ئاتىسى بىلەن سۈلھى تۈزۈشۈپ ئىلى ۋادىسىدا ئۇزاق مەزگىللىك تىنچلىق ئورناتقانكەن. ئەڭ ياخشىسى ئۇنى چىرايلىقچە ئۆز تەسەررۈپىغا قايتىشقا دەۋەت قىلاي. سۈلھىگە كۆنمىسە ئاندىن ئۇرۇش قىلساممۇ كېچىكمەيمەن...»

بىر قارارغا كەلگەن يۇنۇسخان قەغەز - قەلەم ئەپكەلدۈرۈپ ئاماسانچى تايىشقا خەت يېزىشقا كىرىشتى.

«بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىم
بىزىلەر كىم بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ خاقانى
يۇنۇسخاندىن جانابى موغۇل خانى ئاماسانچى تايىشقا يېتىپ
مەلۇم بولغاي.

يېگانە قۇدرەتلىك پەرۋەردىگار ھەر قوۋمنى ياراتقاندا
ئۇلارغا تېگىشلىك زېمىن، يەر، سۇ، ماكان بەخشەندە قىلغان
ۋە ئۇلارنى ئاشۇ نېسىۋىسىگە شۈكۈر - قانائەت قىلىپ يا -
شائىغا بۇيرۇغان. شۇنى بىلىپ قالسۇنلاكى، موغۇلىستان
تەسەررۈپى ئاشۇ يېگانە قۇدرەت ئىگىسىنىڭ بىزگە ئىنايەت
قىلغان زېمىنىدۇر. بۇ تەسەررۈپتا بىزنىڭ ئابا - ئەجداد -
لىرىمىز ئەۋلادمۇئەۋلاد ياشاپ نەسىل قالدۇرۇپ، تىرىكچە -
لىك قىلىپ كەلگەن. تەسەررۈپىمىزنىڭ ھەر بىر غېرىچ
تۈپرىقىغا ياتلارنىڭ قەدەم بېسىشى بىز ئۈچۈن كۆتۈرگۈ -
سىز ھاقارەتتۇر. ئۆز ۋاقتىدا ئاتىلىرى ئىسان تايىشى جاناب -
لىرى لەشكەر باشلاپ كېلىپ بۇ زېمىنغا تەئەررۈز قىلغاندا
جەننەت ماكان خان ئاتام سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ
قاتتىق زەربىسىگە ئۇچرىغان ۋە قاتتىق ياغى بولۇپ ھە -
سابسىز باشلار كېسىلىپ، ئىلى دەرياسى قىپقىزىل قانغا
بويالغان، ئاخىرىدا ئۆز ئارا تەئەررۈز قىلىشماسلىق ھەققىدە
سۈلھى قىلىشىپ كېلىشىم تۈزۈشكەندى. ھالا بۈگۈنكى
كۈنگە كەلگەندە ئول كېلىشىمنى يىرتىپ تاشلاپ ئاتا

ئەھدىگە خىلاپلىق قىلىدىلا. پۇقرالىرىمىزنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ، كۆپ زۇلۇم - دىشۋارچىلىقلارنى سالدىلا. بەلكىم سۇلتان دوستمۇھەممەدخان غۇلدى، بۇ ئەل - يۇرت باشچى - ناھىسىز قالدى، ئەمدى خالىغىنىمنى قىلسام بولىدۇ دەپ خام خىيال ئەيلىگەن بولۇشلىرى مۇمكىن. سىر قالمىسۇن - كى، بۈيۈك تەسەررۇپىمىز بىر دەقنىمۇ باشچىناھىسىز، سەلتەنەتتىمىز باسبانسىز قالغان ئەمەس. مانا مەن بۇ ئەل - نىڭ سەلتەنەت تىزگىنىنى قولۇمغا ئالدىم ۋە مەھكەم تۇتۇپ تۇرۇۋاتىمەن، تۈمەنلىگەن باھادىر ئەزىمەتلىرىم قىلىچ - يا - لىڭخاچلاپ تەق بولۇپ تۇرۇۋاتىدۇ. تۇپرىقىمىزغا كۆز ئالاي - تىپ كەلگەن ھەرقانداق ياۋنى ئەدەپلەشكە تامامەن كۈچ - ماغدۇرىمىز يېتىدۇ. ئادالەت قىلىچىمىزنىڭ سوغۇق، ئۆت - كۈر بىسى ھەرقاچان باسقۇنچىلارنىڭ بېشىغا چىنەڭلىك. ئەللىك - ئاتمىش يىلنىڭ ئالدىدا ئابا - ئەجدادلىرىمىز قانداق قەھرىمانلىق كۆرسەتكەن بولسا، بىزمۇ شۇنداق پەھ - لىۋانلىق كۆرسىتىمىز.

شۇنىمۇ بىلىپ قالسۇنلاكى، ئۇشبو مەكتۇپنى قانداق - تۇر ئاجىزلىقىمىدىن يالۋۇرۇپ يېزىۋاتقىنىم يوق. لەشكەر - لىرىمىزنىڭ باشلىرى كېسىلىپ، قانىلىرى تۆكۈلمىسۇن دەيمەن ھەم بۇ سەۋەبلىك ئىككى ئەل، ئىككى قوۋم ئوتتۇ - رىسىدا ئۆچ - ئاداۋەت، خۇن - قىساس ئوتى ئۇلغىيىپ ئەۋلادلىرىمىزغا مىراس قالمىسۇن دېدىم. ئىككى ئەل پۇقرالىرى دوستانە بېرىش - كېلىش قىلىشىپ ئەپ ئۆت - سە، پەرزەنت - ئەۋلادلارمۇ بۇ دوستلۇقتىن ئۆرنەك ئالىدۇ. ئۆز يۇرت - ماكانىدا خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىلىدۇ.

سەمىمىي سۆزۈم شولكى، ئەڭ ياخشىسى ئانا ئەھدىگە ۋاپا قىلىپ، ئۆز مۈلكى تەسەررۇپلىرىغا چىرايلىقچە قاي - تىپ كەتسە. ئاۋادا جەڭنى ئىختىيار قىلسىلىمۇ مەيلى. بىز ئەڭ ئاخىرقى تىنىقىمىزغىچە يۇرت - ماكانىمىزنى قوغدايمىز. ياۋنى قوغلاپ چىقارمىغۇچە ھەرگىز بولىدى قىلمايمىز.

جاۋابلىرىنى كۈتمەن.

بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتىنىڭ سۇلتانى يۈنۈس - خاندىن دەپ بىلۈرلا.»

ناھايىتى ئەپسۇسكى، مەكتۇپنى ئاماسانچى تايىشى پۇشتىمغە -
مۇ ئېلىپ قويىمىدى. خەتنى ئېلىپ بارغان ئەلچىنىڭ قۇلىقىنى
كېسىپ قايتۇرۇۋەتتى، بۇ ئەدەپسىزلىك يۇنۇسخاننىڭ قاتتىق غە -
زىپىنى كەلتۈردى.

ئەسلىدىمۇ موڭغۇللار بىلەن جەڭ قىلىپ مال - دۇنيا ئول -
جا ئېلىش تەمەسىدە تاقىلداپ تۇرغان سەركەردىلەرگە بۇ ئىش با -
ھانە بولۇپ بەردى.

— ئەسلىدىمۇ قالماققا خەت ئەۋەتمەسلىك كېرەك ئىدى.

— ياغى قىلايلى زادى.

— ئۇلارغا رەھىم قىلىشنىڭ ئورنى يوق.

— پەرمان بەرسىلە ئالىيلىرى.

— تەئەررۇز قىلغىنىغا تويغۇزايلى.

— كىمنى كۆزىگە ئىلمايدۇ ئول بەدرەك.

— ...

يۇنۇسخانمۇ جەڭ قىلىشتىن باشقا يول قالمىغانلىقىنى ھېس
قىلغانىدى، شۇڭا سەركەردىلەرگە ئۇرۇش تەييارلىقى توغرىلىق
پەرمان بەردى.

بۇ كۈنى ھاۋا تۇتۇق بولۇپ، لەپىلدەپ قار يېغىۋاتاتتى. ئىك -
كى تەرەپ لەشكەرلىرى ئىلى دەرياسى بويىدا سەپ تۈزدى. لەش -
كەرلەر نەرە تارتىپ، سۈرەن - چۇقان سېلىپ كۈچ كۆرسەتتى.
قاتتىق سوغۇق جاندىن ئۆتەتتى. سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ قورال
تۇتقان قوللىرى ئۇيۇشۇپ كەتكەنىدى. جەڭنى تېز ئاخىرلاشتۇ -
رۇشقا ئالدىرىغان سەركەردىلەر بىراقلا ھۇجۇمغا ئۆتۈش تەكلىپ -
نى بەردى. ئاماسانچى تايىشنىڭ ئەدەپسىزلىكىدىن تېخىچە غەزىپى
بېسىلمىغان يۇنۇسخاننىڭ غەلبىگە ئىشەنچى بار ئىدى.

— ئاتلىقلار ھۇجۇمغا ئۆتسۇن، پىيادىلەر ھىمات قىلسۇن، —

دېدى يۇنۇسخان پەرمان بېرىپ.

خاننىڭ مۇشۇ پەرمانىنى كۈتۈپ تۇرغان سەركەردىلەر نەرە
تارتقىنىچە ھۇجۇمغا ئۆتتى. موڭغۇل سەركەردە - لەشكەرلىرى

ئېلىشا - ئېلىشمايلا قاچتى. ئالدىنقى كۈنلا سۈلھىگە كۈنمەي كۆرەڭلىگەن ئاماسانچى تايىشنىڭ ئېلىشا - ئېلىشمايلا قېچىشى سۇلتان يۇنۇسخانغا ۋە سەركەردىلەرگە قىلچىلىك غەيرىي تۈيۈلدى. مەدى.

سەركەردە - لەشكەرلەر غەيرەت بىلەن قوغلاشقا كىرىشتى. لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قار كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئاتلارنىڭ تۇياق ئىزىنى كۆمۈۋېنەتتى. ئون - يىگىرمە قەدەم ئارىلىقنى ئېدى. نىق ئىلغا قىلغىلى بولمايتتى.

سەركەردە - لەشكەرلەر قىزىققانىدى. ياۋنىڭ قارارگاھىنى ئىگىلەپ مال - دۇنيا ئولجا ئېلىش تەمەسىدە ھېچنېمىگە پەرۋا قىلماي ئاتلىرىغا قامچا سالاتتى. ھەممىسىنىڭ ۋۇجۇدىدا غەلبە - نۇسرەت ۋە سەۋەبسى ھۆ - كۈمران ئىدى.

ھازىرلا ئالدىدىن قېچىپ كېتىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ خۇددى يەر يۇتقاندەك غايىب بولۇپ كەتكىنىگە پەرۋا قىلىشمايتتى.

لەشكەرلەر نەرە تارتاتتى.

ئاتلار كىشىنەيتتى.

ئاچچىق قامچا ئازابغا بەرداشلىق بېرەلمەي چىپىپ كېتىۋاتقان ئاتلار چوڭقۇر ئورەكلەرگە گۈلدۈرلەپ چۈشۈپ كەتتى. لەپىلدەپ چۈشۈۋاتقان قاردا كەينىدىكىلەر ئالدىدىكىلەرنىڭ ھالا كىتىنى سەزمەيتتى. ئورەككە چۈشۈپ كەتكەن ئاتلارمۇ، لەشكەر - لەرمۇ جىمىپ كەتكەنىدى، خۇددى يەرنىڭ قەھرىگە كىرىپ كەتكەندەك.

ياۋ ھىيلىگەرلىك قىلغانىدى.

ھەم غەزەپلىك، ھەم جاسارەتلىك رەقىبلىرىگە تەڭ كېلەلە - مەيدىغانلىقىنى مۆلچەرلىگەن ئاماسانچى تايىشى ئىككى كۈندىن بېرى لەپىلدەپ يېغىۋاتقان قاردىن پايدىلىنىپ چوڭقۇر ئورەكلەر - نى كولاپ سېپىلغاق ياسىغانىدى. شۇ تاپتا ئالدىدىكىلەرنى كەينى -

دىكىلەر دەسسەپ بىر - بىرىنى ھالاك قىلىۋاتاتتى.
 موڭغۇللارنىڭ ئانچە نىشانسىز ئاتقان يا ئوقلىرىمۇ ئاسمان-
 بىن قار بىلەن بەسلەشكەندەك يېغىپ لەشكەرلەرگە تالاپەت يەتكۈ-
 زۇۋاتاتتى.

— ئالدىنپىتۇق، ئالدىمىزدا سېپىلغاق بارىكەن.

— ياۋ ھىيلە ئىشلىتىپتۇ.

— چېكىنەيلى.

ھەئە، موڭغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ سېپى ئۆزلۈكىدىن بۇ-
 زۇلۇپ كەتتى، جەڭگىۋارلىقى يوقالدى، جاسارىتى سۈندى.

موڭغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ۋۇجۇدىنى ئۆلۈم ۋەھىمىسى
 چۇلغۇۋالدى.

ئۇلار ياۋنىڭ مال - دۇنياسىنى ئولجا ئېلىش تەمەسىدە ئە-
 مەس، ئەجەل قىلچى، ئەجەل ئوقلىرىدىن قۇتۇلۇپ ھايات قېلىش
 تەمەسىدە تىپىرلىدى.

يەرگە تۆكۈلگەن قىپقىزىل قانلارنى قار بىردەمدىلا يېپىۋال-
 دى.

سوغۇقتا بىردەمدىلا قېتىپ كەتكەن جەسەتلەر لەپىلدەپ يې-
 غىۋاتقان قار ئاستىدا كۆمۈلۈپ قالدى.

سۇلتان يۇنۇسخان ھاياتىدا ئىككىنچى قېتىم قاتتىق مەغلۇ-
 بىيەتكە يۈزلەنگەندى، ئۇ ناغرا چالدۇرۇپ، سەركەردە - لەشكەر -
 لەرنى يىغىۋالدى.

موڭغۇللار تۇنجى غەلبىسىدىن قانائەت ھاسىل قىلدى.

چېكىنگەن رەقىبلىرىنى قىر - چاپ قىلىپ قوغلىمىدى.

ھەئە، ئۇلار رەقىبلىرىدىن يەنىلا ئېھتىيات قىلىپ قالغاند-
 ى.

رەقىبلىرىنىڭ قايتا ھۇجۇم تەشكىللەش ئېھتىماللىقىنى
 نەزەردە تۇتقاندى.

سۇلتان يۇنۇسخان چېدىر - بارگاھلىرىنى مۇستەھكەملەپ،
 قاراۋۇللارنى كۈچەيتىپ، قارنىڭ توختىشىنى كۈتۈپ قايتا جەڭگە

چىقىمىدى. بۇ قېتىمقى جەڭدە تۈركىستان، يەننە كەنتىدىن ئەگەشپ كەلگەن سەركەردىلىرىنىڭ يېرىمى دېگۈدەك قازانغانىدى.

— ياۋنى سەل چاڭلاپتۇق، — دېدى سەر چېدىرغا يىغىلغان سەركەردىلەر ئارىسىدا ئولتۇرغان بۇيانقۇلى سۈكۈتنى بۇزۇپ، — ئۇلار ئالدىن ھازىرلىق كۆرۈۋالغانىكەن، ئەسلىدە چارلىغۇچىلارنى ئەۋەتىپ ياۋنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار بولىدىغان ئىشكەن.

— ئەمدى پۇشايماننىڭ ھاجىتى يوق، — دېدى ئەمىر ئاۋ.

● دۆلۈقدۇس بەگ سۆز ئېلىپ، — جەڭدە يېڭىش — يېڭىلىش بولۇپ تۇرىدۇ. ھىيلە — پەننىنى ھەركىم ئۆز شارائىتىغا قاراپ ئىشلىتىدۇ. پەمىچە، ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ سانى ئانچە كۆپ ئەمەستەك قىلىدۇ.

— ھىيلە ئىشلەتكىنىگە قارىغاندا مەيدان چېڭگە بولغان

ئىشەنچىمۇ يوقتەك قىلىدۇ.

ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ ئۆز ۋاقتىدا يۇنۇسخاننى قوللاپ سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن ئايرىلىپ چىققان مەرھۇم ئەمىر مىر-كەرىمبەردى بەگنىڭ بىر قورساق ئىنسىنى ئىدى. ئۇ يۇنۇسخانغا ئەگىشىپ كەلگەن تۈركىستان بەگلىرىگە پەقەتلا ئوخشىمايتتى. ساداقەتمەنلىكى، كەڭ قورساقلىقلىقى، كەم سۆزلۈكى، مال — دۇنياغا ئەمەس، دوستلۇق — ئەقىدىگە بەكرەك مايىللىقى بىلەن يۇنۇسخاننىڭ ئالاھىدە ھۆرمەت — ئىشەنچىگە ئېرىشكەنىدى، لەش-كېرى تەدبىرگىمۇ ئالاھىدە پىششىق ئىدى، شۇ سەۋەبتىن يۇنۇسخان ئۇنىڭ پىكىرىگە بەكمۇ ھۆرمەت قىلاتتى.

— قانداق دەيدىلا جانابى ئەمىر؟ — دېدى باياتىن بېرى گەپ

قىلماي ئولتۇرغان يۇنۇسخان.

— ناۋادا ياۋنىڭ جەڭ قىلىشقا ئىشەنچى بولسا ئالدىراپ —

تېنەپ ھۇجۇمنى توختاتمىغان بولاتتى. ناۋادا ھۇجۇمنى داۋاملاشتۇرۇۋەرگەن بولسا سېپى بۇزۇلۇپ پاتىپاراق بولغان، ساراسمىگە چۈشكەن لەشكەرلىرىمىز ئۇلارنى ھەرگىزمۇ چېكىند-

دۈرەلمەيتتى. شۇڭا دەيمەن، ئۇلارنىڭ ھېلىھەم يۈرىكى پوك - پوك.

— ئۇنداق بولسا ئۇلار بىلەن يەنە بىر نۆۋەت تۇتۇشۇپ كۆ - رەيلى. — دېدى سەركەردە ئالماس بەگ.

تۇرپاندىكى ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىنىڭ سەركەردىسى ئالماس بەگنى سۇلتان يۇنۇسخان ئىلى يۈرۈشىگە بىللە ئېلىپ كەلگەنىدى. تۇرپان ئەمىرى ياقۇپ بۇقايەگ ئۇنىڭغا قوشۇپ مىرزا كامالدىدىن، مىرزا ئەسرا قاتارلىق سەركەردىلەرنىمۇ ئۈچ مىڭ لەشكەر بىلەن قوشۇپ يولغا سالغانىدى.

— ئەمدى ئالدىرمايلى، — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس

بەگ، — ئاۋۋال يېغىۋاتقان قار توختىسۇن. ئۇنىڭغىچە كۈنىگە

ئىككى - ئۈچ قېتىم يەزەك^① چىقىرىپ ياۋ بارگاھنى چارلايلى.

يەزەكلەر ئۇلارغا كۆرۈنۈش قىلىپ سۈر كۆرسەتسۇن. لەشكەرلەر -

مۇ چېدىرلىرىدا ئوت ئىسسىنىپ ئولتۇرماي، سىرتقا چىقىپ ما -

ھارەت مەشىق قىلسۇن، بۇ ئارقىلىق ياۋغا بىر قېتىملىق مەغلۇ -

بىيەت بىلەن سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنىڭ روھى چۈشۈپ

كەتمىگەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويايلى، ئۇلار بىزنى قۇرۇق تېرە

تاراقشتىۋاتىدۇ دەپ بىلسە تېخى ياخشى. پەممىچە، ئۇلار غەل -

بە - نۇسرەت خۇشاللىقىدا مەست. مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ

قار توختىشى ھامان ھۇجۇم قىلايلى.

— سەركەردە بۇيانقۇلى يەزەكلەرگە باش بولۇپ ياۋ قارارگا -

ھىنى چارلىسۇن. ئالماس بەگ، ئەسرا بەگ، كامالدىدىن بەگلەر

ئورۇنباसार بولسۇن، — دېدى يۇنۇسخان ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس

بەگنىڭ تەكلىپىنى قوللاپ، — سىلەر ئەمىرنىڭ دېگىنى بويىچە

ئىش كۆرۈڭلار.

— باش ئۈستىگە، — دېدى سەركەردىلەر.

— مەلۇم بولغايسى!

ھەممەيلىن چېدىرغا ئالدىراپ كىرگەن بارگاھ قورۇقچى بې -

① يەزەك — چارلىغۇچى.

گىگە قارىدى.

— خوش، — دېدى يۈنۈسخان.

— تۈركىستاندىن ئايغاقچى كەلدى ئالىلىرى.

يۈنۈسخان بىر ئاز ئارىسالدى بولدى.

— كۈتۈپ تۇرسۇن.

— يەتكۈزىدىغان جىددىي مەلۇمات بار دېدۇ.

يۈنۈسخاننىڭ چىرايمدا جىددىيلىك ئەكس ئەتتى.

— باشلاپ كىرسۇنلار.

قورۇقچى بەگ چېدىر سىرتىدا ساقلاپ تۇرغان ئايغاقچىنى

باشلاپ كىردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، قىبلىگامىغا ئېھتىرام بولغاي، —

دېدى ئايغاقچى سالام بەجا كەلتۈرۈپ.

يۈنۈسخان قەشقەردە قاتتىق يېڭىلىپ يەتتەكەنتكە قايتىپ

كەلگەندىن كېيىن، ئايغاقچىلىق ئىشلىرىغا ئالاھىدە ئېتىبار

بەرگەندى. ئاقسۇغا كېلىپ ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كې-

يىن ئوردىدا مەخسۇس ئايغاق مەھكىمىسى تەسىس قىلدى ۋە پۈت

— قولى چاققان، زېرەك، ھەر خىل ئىشلارغا ئېپى بار بىر تۈركۈم

يىگىتلەرنى يۇقىرى تەمىنات بىلەن ئايغاق مەھكىمىسىگە قوبۇل

قىلىپ، ئۇلارنى موغۇلىستاننىڭ ئىچى - سىرتىغا ماڭغۇزغاندى.

ئۇلار سەيباھ، دەرۋىش، سودىگەر، ھەتتا سائىل - دىۋانە سىياقىدا

ياسىنىپ ھەرقايسى يۇرتلارغا بېرىپ ئىگىلىگەن خەۋەر - مەلۇ-

ماتلارنى يۈنۈسخانغا يەتكۈزۈپ تۇراتتى. ئۇ ئايغاقچىلار ئارقىلىق

مەلۇمات توپلىغاندا ھاكىمىيەت ئىچى - سىرتىدىكى ئىشلاردىن،

قوشنا ئەللەرنىڭ ئەھۋالىدىن، تەسەررۈپىدىكى ئەمىر - بەگلەر -

نىڭ نىيەت - مۇددىئىسى، قىلمىش - ئەتمىشلىرىدىن ۋە ئاۋامنىڭ

ئاھۇ زارىدىن ۋاقتىدا خەۋەردار بولغىلى بولىدۇ، ھەر خىل تەپىر -

قىچىلىك، زۇلۇم، خىيانەت، ھەتتا تاجاۋۇزچىلىقلاردىن ۋاقتىدا

خەۋەر تېپىپ، ۋاقتىدا تەدبىر كۆرگىلى، تاقابىل تۇرغىلى بولىدۇ

دەپ قارايتتى. شۇڭا، ئۇ نەدە بولمىسۇن، ئايغاقچىلار ئۇنى ئىز -

دەپ - تېپىپ، ئېرىشكەن خەۋەر - ئاخباراتلىرىنى يەتكۈزۈپ تۇراتتى.

— ئاتەشداغنا يېقىنراق كېلىپ سۆزلىسۇنلار، — دەيدى يۈ - نۇسخان مەلۇمات ئاڭلاشقا ئالدىراپ.

— شەۋكەتلىك قىبلىگاھىمغا مەلۇم بولغاي، — توڭغۇپ كا - سىلداپ كەتكەن ئايغاقچى ئوت ئىسسىنىشقا جۈرئەت قىلالماي

قول باغلىغىنىچە سۆزلەشكە باشلىدى، — دەشتى قىپچاق ھۆ - كۈمدارى سۇلتان ئوبۇلخەيرخان كېسەل بولۇپ قازا قىلدى، بۇنى

غەنىيەت دەپ بىلگەن كىرەي سۇلتان بىلەن جانىبېك سۇلتاندىن ئىبارەت ئاغا - ئىنى سۇلتانلار دەشتى قىپچاقنىڭ كۆپ قىسمىنى

تەسەررۇپىغا ئالدى. ئوبۇلخەيرخاننىڭ چوڭ خانزادىسى بۇرۇچ ئوغلان ئۆز زېمىنىدا تۇرالماي بىر قىسىم سەركەردە - لەشكەر -

لىرىنى باشلاپ تۈركىستان تەۋەسىگە كىرىپ خېلى كۆپ قىسىم زېمىننى بېسىۋالدى. ھازىر تۈركىستان خەۋپ ئاستىدا. بۇ

ئەھۋالنى تېزىرەك يەتكۈزۈش ئۈچۈن كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ يېتىپ كېلىشىم. تۈركىستان ئەھۋالىنىڭ ھازىر قانداق بولغانلىق -

قى كەمىنە قۇللىرىغا نامەلۇم.

سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننىڭ ئۆلۈپ دەشتى قىپچاق سەلتەنە - تىنىڭ پارچىلانغانلىقىنى، ئىتتىپاقىدىشى ئاكا - ئۇكا سۇلتانلار -

نىڭ دەشتى قىپچاق ھاكىمىيىتىنى قولغا ئالغانلىقىنى ئاڭلاپ يۈنۈسخان خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما بۇرۇچ

ئوغلاننىڭ تۈركىستان تەۋەسىگە لەشكەر باشلاپ كىرگەنلىكىدىن خېلىلا بىسەرەمجان بولدى.

«سۇلتان ئوبۇلخەيرخان قازا قىلىپ سەلتەنەتى خاراب بول - غان بولسا، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرى كۈچلۈك بىر

كۈشەندىسىدىن قۇتۇلۇپتۇ. بۇ ھەم بىزنىڭ سەلتەنەتىمىز ئۈچۈن - مۇ پايدىلىق، كېرەيخان بىلەن جانىبېكخانلار بىزنىڭ ئىتتىپاق -

دىشىمىز، ئۇلارنىڭ كۈچەيگىنى خۇشاللىنارلىق ئىش. لېكىن ئۇلار بۇرۇچ ئوغلاننى تۈركىستان چېگراسىغا قوغلىماسلىقى كې -

رەك ئىدى. بەلكىم يېتىشىپ بولالمىغاندۇ، مۇنى ئاماسانچى تاي-
شىنىڭ ئىشىنى تېز رەك بىر تەرەپ قىلىپ تۈركىستانغا يۈرۈش
قىلىپ بولغۇدەك...»

يۈنۈسخان خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئايغاقچىغا قارىدى.
— ئىجازەت، چىقىپ ئارام ئالسۇنلار.
ئايغاقچى ئۇنىڭغا چوڭقۇر بىر سالام بېرىۋېتىپ چىقىپ
كەتتى.

— خوش، ئەھۋالدىن ھەممىلىرى خەۋەر تېپىشتىلا، — دېدى
يۈنۈسخان ئەمىر — سەركەردىلەرگە قاراپ، — تۈركىستاننىڭ ئى-
شىنى قانداق قىلساق بولۇر؟

يۈنۈسخاننىڭ ئانا جەمەت زېمىنى بولغان تۈركىستانغا بەكمۇ
مېھرى بار ئىدى. بۇرۇچ ئوغلاننىڭ لەشكەر تارتىپ كىرگەنلىك
خەۋىرى ئۇنى ئارامسىز لاندۇرۇپ قويغانىدى.

— ئۆزلىرىگە ھاي بەرگەيلا ئالىيلىرى، — دېدى ئەمىر ئا-
دۇلقۇددۇس بەگ سۆز ئېلىپ، — ئاۋۋال كۆز ئالدىمىزدىكى مۇنۇ
ياۋنىڭ ئىشىنى بىر ياقلىق قىلىۋالايلى، ئاندىن تۈركىستانغا يۈ-
رۈش قىلساقمۇ كېچىكمەيمىز.

— ئارتۇقچە تاقەتكە رەغدىم يوق، — دېدى يۈنۈسخان جىد-
دىيلەشكىنىنى يوشۇرماي، — پۈت دەسسەپ تۇرغۇدەك زېمىن، پا-
ناھلانغۇدەك كەپە يوق ئاشۇ ئېغىر كۈنلەردە ھەمدەمدە بولغان
سەركەردىلىرىم ھازىر سوغۇق تۇپراقنىڭ ئاستىدا يېتىپتۇ، بىز
بولساق ئىسسىق چېدىردا ئوت ئىسسىنىپ ئولتۇرۇپتىمىز،
بۇنداق ئولتۇرۇۋەرسەك ئول قالماق سەركەردىسىنىڭ خورىكى
ئۆسسە ئۆسىدۇكى، ھەرگىز پەسەيمەيدۇ، ئەسلىدە ئول ناكەسنى
سۈلھىگە ئۈندىمىسەم بوپتىكەن. سوغۇق دېگەن بىزگىلا ئەمەس
ئۇلارغىمۇ ئوخشاش نەشتىرىنى سانجىيىتى ئەمەسمۇ؟ جانابى
سەركەردىلەر، ئەمدى سۈلھىگە ھەم سەۋرگە تاقەت يوق. ھەرقايسى
لەشكەرگاھلار پۇختا تەييارلىق كۆرگەي، قار قاچان توختايدۇ، بۇ-
نسى قاراڭغۇ، قار توختىغان بىلەن سوغۇقنىڭ پەسىيىشىمۇ ناتا-

يىن. كۈتۈپ تۇرماي ياۋغا شىددەتلىك ھۇجۇم قىلايلى. يا غەلبە
— نۇسرەت قازىنارمىز، يا بولمىسا قازا قىلغان سەر كەردىلىردە.
مىزگە ھەمراھ بولۇپ ئىلى دەرياسى بويىدا ياتارمىز.

— ئون يېشىمىز بولسىمۇ ھەممىسى جانابى قىبلىگاھدە.
مىزغا تەسەددۇق، — دەدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس، — ئۇنداقتا قار.
نىڭ توختىشىنى كۈتۈپ تۇرمايلى، ئۇلار قاردىن قانداق پايدىلىدە.
نىشىنى بىلگەن بولسا بىزمۇ ھەم بىلىمىز، توختىماي يېغىۋاتقان
بۇ قارنىڭ پايدىسىز تەرىپى بولغىنىدەك، پايدىلىق تەرىپىمۇ بار.
ئاماسانچى تايىشنىڭ ئىككى كۈندىن بېرى جىم ياتقىنىغا قارىدە.
غاندا، ئۇنىڭ قار تېخىمۇ قېلىن يېغىپ سوغۇق كۈچىيىپ كەتتە.
سە، بىزنىڭ بەرداشلىق بېرەلمەي لەشكەرلىرىمىزنى چېكىندۈرۈپ
كېتىشىمىزنى كۈتۈۋاتقانلىقى ئېھتىمالغا يېقىن، چۈنكى، ئۇلار
ھۆل — يېغىن ئانچە كۆپ بولمايدىغان ئىقلىمدىن كەلگەن لەشكەر
كەردىلىرىمىزنى بۇنداق قاتتىق قار، سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمەيدە.
دۇ دەپ ئويلايدۇ، بايا جانابى قىبلىگاھىمىزنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ
كالىمىدىن بىر ئەقىل كەچتى. ئويلاپ باقسام بۇ قاردىن بىزمۇ
پايدىلانماق بولغۇدەك.

— قېنى خوش، — دەدى يۇنۇسخان ئەمىر ئابدۇلقۇددۇسنى
سۆزلەشكە رىغبەتلەندۈرۈپ.

— لەپىلدەپ چۈشۈۋاتقان قاردىن پايدىلىنىپ بىر بۆلۈك
لەشكەرلىرىمىزنى ياۋ قارارگاھىنىڭ ئارقا تەرىپىگە يۆتكەيلى. يە.
زەكلەر ياۋ قارارگاھىنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىپ دىققىتىنى ئۆزىگە
تارتىپ تۇرسۇن، ئۇلار بىزنى سوغۇقتىن قورقىدۇ دەپ ئويلاپ تۇ.
يۇقسىز ھۇجۇم قىلىشىمىزنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيدۇ، ئاللاھ
خالسا ئەتە كەچ ئېغىر ياتقۇ مەھەلدە ياۋ قارارگاھىنىڭ ئالدى —
ئارقا تەرىپىدىن تەڭ شەبخۇن^① ئۇرايلى.

— شۇنداق قىلايلى، — دەدى يۇنۇسخان دەس ئورنىدىن تۇ.
رۇپ، — سىلى ياۋ قارارگاھىنىڭ ئارقا تەرىپىدىن تېگىش قىلدە.

① شەبخۇن — كېچىلىك ھۇجۇم.

دىغان قوشۇنغا باش بولسلا، مەن ئالدى تەرەپتىن تېگىش قىلاي.
شۇغىنىسى ياۋ قارارگاھىنىڭ ئەھۋالىنى تولۇق بىلمەيمىز — دە،
سىرتتىن قاراپ قارارگاھىنىڭ ئىچىنى كۆزەتمەك تەس.
— بۇنىڭ چارىسى ئاسان، — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس
ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا، — ئەتە ئەتىگەن ياۋ قارارگاھىغا سۈلھى
تەلەپ قىلىپ ئەلچى ئەۋەتەيلى.

— سۈلھى تەلەپ قىلامدۇق؟ — ئابدۇلقۇددۇس بەگنىڭ
مەقسىتىنى چۈشەنمىگەن يۇنۇسخان قايىقىنى تۇردى.

● — سۈلھى تەلەپ قىلىپ ئەلچى ئەۋەتىش بىر باھانە ئالدى-
لىرى، — دېدى ئابدۇلقۇددۇس بەگ مەقسىتىنى چۈشەندۈرۈپ،
ئەۋەتكەن ئەلچىمىز مۇشۇ باھاندا ياۋ قارارگاھىنى تەپسىلىي كۆ-
زىتىپ، ئەھۋال ئىگىلەپ كېلىدۇ.

— مۇددىئالىرىنى چۈشەندىم، — دېدى يۇنۇسخان كۈلۈپ، —
نامدا ئەلچى، ئەمەلىيەتتە ئايغاقچى بولىدىكەن — دە!
— ئەينى مۇددىئا، — دېدى ئابدۇلقۇددۇس بەگ.
— ئۇنداقتا كىمنى ئەۋەتسەك بولۇر؟

— كەمىنلىرى باراي، — دېدى سەركەردە ھېسامىددىن
دوغلان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — ئەسلىدىمۇ قارارگاھ جايلاشتۇ-
رۇش مېنىڭ ئىشىم ئەمەسمۇ؟

يۇنۇسخان رازىمەنلىك بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى.
— ئېسىم قۇرۇسۇن. سەركەردە قارارگاھ قۇرۇشقا مۇئەككەل
بولغاندىكىن ھەرقانداق قارارگاھنىڭ ئەھۋالىنى بىر قاراپلا بى-
لىۋالالايدۇ ئەمەسمۇ، ئەمىسە بۇ مۈشكۈل ۋەزىپە سىلگە قارار
تاپتى.

مەسلىھەت پىشقاندىن كېيىن سەركەردىلەر ئۆز لەشكەرگاھ-
لىرىغا تارقاشتى.

ئەتىسى سەھەردە يۇنۇسخاننىڭ سۈلھى تەلەپ قىلىپ ئەلچى
ئەۋەتكىنىنى سوغۇققا بەرداشلىق بېرەلمەي چېكىنىشكە باھانە
ئىزدىگەنلىك دەپ چۈشەنگەن ئاماسانچى ئايشى سەركەردە ھېسا-

مىددىن دوغلاتقا سىلىق مۇئامىلە قىلدى. سۈلھىنى قوبۇل قىلد -
دىغانلىقىنى، ئىككى كۈن ئىچىدە سۈلھى شەرتلىرىنى تەييارلاپ
ئۆز ئەلچىسى ئارقىلىق ئەۋەتىپ بېرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

«بىلەن بولدى، كۆك تەڭرى ماڭا مەدەت بەرگەن ئوخشايدۇ، —
دەپ خىيال سۈردى ئاماسانچى تايشى ھېسامىدىن دوغلاتنى يولغا
سېلىۋېتىپ، — سۇلتان يۈنۈسخان سۈلھى شەرتلىرىنى كۈتۈپ
ئولتۇرغاچ تۇرسۇن، مەن يەنە ئىككى كۈن تەخىر قىلاي، ئىككى
كۈن ئىچىدە بۇنداق قېلىن قار، قاتتىق سوغۇق كۆرۈپ باقمىغان
موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ تېخىمۇ بەك ۋايىچىنى چىقىدۇ.
ئىرادىسى، جاسارىتى سۇنىدۇ، شول چاغدا بىرلا ھۇجۇم بىلەن
ئۇلارنى تەلتۈكۈس يوقىتىمەن. ئۇلار بىلەن باشتا سۈلھى تۈزمەي،
ئەمدى نېمىشقا سۈلھى تۈزىدىكەنمەن؟ مەن بىلەن جەڭ قىلغۇدەك
جاسارىتى، ماغدۇرى بولغان بولسا ھەرگىز سۈلھى تەلەپ قىلمايت -
تى. ئالدىنقى قېتىمقى مەغلۇبىيىتى ئۇلارنى ئوبدانلا چۆچۈتكەن
ئوخشايدۇ، ئى قۇدرەتلىك كۆك تەڭرىم، چەكسىز كۈچ - قۇدرى -
تىڭ بىلەن كەڭرى موغۇلىستان زېمىنىنى تەسەررۈپىمغا ئېلىد -
شىمغا مەدەت بەرگەيسەن...»

ھايانلانغان ئاماسانچى تايشى سەركەردىلىرىنى يىغىپ زىيا -
پەت ئۆتكۈزدى. لەشكەرلىرىگە ئۈچ ئاپقۇردىن شاراب ئىچىشكە
ئىجازەت بەردى. موڭغۇللارنىڭ قارارگاھى بۈگۈن يەنە باشقىچە
جانلىنىپ كەتكەندى.

ئېغىر ئەلياتقۇ مەھەل. ياۋ قارارگاھى ئاللىقاچان غەپلەت
ئۇيقۇسىغا غەرق بولغانىدى. قارارگاھ قورۇقچىلىرىمۇ كېچىنىڭ
جاندىن ئۆتىدىغان سوغۇقىدا توڭۇپ، تىترەپ، ئېغىر پىيمىلىرىد -
نى تەستە يۆتكىگىنىچە ئورنىغا ئالمىشىدىغان قورۇقچىلارنىڭ يو -
لىغا قارىشاتتى، ئەتراپىنىڭ تىنچ ئىكەنلىكىنى، غەيرى ئەھۋاللار -
نىڭ يوق ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشۈپ ئېرەنسزلىك بىلەن تاك -
تاك چېلىشاتتى. ھەر بىر ئاش پىشىم ۋاقتتا بىر قېتىم كېلىپ
چارلىغۇچىلارنى نازارەت قىلىپ تۇرىدىغان قورۇقچى بەگىنىمۇ بۇ -

گۈن ئىسسىق يوتقان بېسىۋالغاندەك قىلاتتى. ياۋ قارارگاھىنىڭ ئالدى - ئارقا تەرىپىگە شەپە چىقارماي پەم بىلەن يېتىپ كەلگەن موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ تۇرشاۋۇللىرى ناھايىتىمۇ يېنىك، چەبدەس ھەرىكەتلىرى بىلەن قارارگاھىنىڭ مۇھاپىزەت قاشالىرىنى چۈۈۋۈپ، ئاساسلىق قوشۇننىڭ ھۇجۇم قىلىپ كىرىشى ئۈچۈن يوچۇق ئاچماقتا ئىدى.

تۇيۇقسىز ئالدى - ئارقا تەرەپتىن كۆتۈرۈلگەن دەھشەتلىك نەرە ساداسى موڭغۇل قارارگاھىنى ۋەھىملىك تىترەتتى. چۆچۈپ ئويغانغان موڭغۇل لەشكەرلىرى پاتىپاراق بولۇپ كەتتى. ئۇلار دۈ - بۇلغا - ساۋۇتلىرىنى كىيىپ، قىلىچ - قالپاقلىرىنى ئېلىپ بولغۇچە قولغا ئوتتاش كۆتۈرۈشۈۋالغان مىڭلىغان موغۇلىستان لەشكەرلىرى قارارگاھقا سەلدەك ئېقىپ كىردى - دە، قوللىرىدىكى ئوتقاشلارنى چېدىرلارغا تاشلاپ كۆيدۈرۈشكە، چېدىردىن يۈ - گۈرۈپ چىققان رەقىبلىرىنىڭ بېشىغا قىلىچ چېپىشقا باشلىدى. چۇقان - سۈرەن ساداسىدىن چۆچۈپ ئويغانغان ئاماسانچى تايىشى ئەتىگەن يۈنۈسخاننىڭ سۈلھى تەلەپ قىلىشى ئەمەلىيەتتە ئۆزىنى بىخۇدلاشتۇرۇش ئۈچۈن قىلىنغان ھىيلە ئىكەنلىكىنى دەرھاللا ھېس قىلدى.

ئەتىگەن ئەلچى سىياقىدا كەلگەن سەركەردە ھېسامىدىن دوغلات ياۋ قارارگاھىنىڭ قايسى تەرىپىدە لەشكەرلەرنىڭ، قايسى تەرىپىدە سەركەردىلەرنىڭ، قايسى تەرىپىدە خىزمەتكارلارنىڭ، قايسى تەرىپىدە ئاماسانچى تايىشنىڭ چېدىرى جايلاشقانلىقىنى تەپسىلىي كۆرۈۋالغانىدى. شۇڭا ھازىر ئۇلار ھە دېگەندە خىزمەت - كارلار، ئاياللار ۋە لەشكەرلەرنىڭ چېدىرى بىلەن كارى بولماي، سەركەردىلەرنىڭ چېدىرىغا ھۇجۇمنى مەركەزلەشتۈرگەنىدى.

ئاماسانچى تايىشى خېلى تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ جان قايى - غۇسىدا پاتىپاراق بولۇپ كەتكەن سەركەردە - لەشكەرلىرىنى يى - غالىمدى. بۇنى ئاز دېگەندەك ئۆزىمۇ ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ ھۇجۇم نىشانىغا ئايلىنىپ قالغانىدى. مىڭ نەپەر خاس نۆكىرى ئۇنى جان

تەكىپ قوغدىمىغان بولسا، ئاللىقاچان جېنىدىن ئايرىلغان بولاتتى.

«مەن بۇ ئالدامچى، ھىلىگەرنىڭ دامىغا چۈشۈپتىمەن...»
ئۇ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى يىغىپ مۇداپىئە سېپى تەشكىللەش خىيالىدىن ۋاز كېچىپ، نۆكەرلىرىنىڭ مۇھاپىزىتىدە خەتتە - توقاللىرى جايلاشقان چېدىرغا قاراپ ئىلگىرىلىدى.
كۆيۈۋاتقان چېدىرلار پۈتكۈل قارارگاھنى يوپىيورۇق قىلىدۇ ۋە تەنەندى.

يۇنۇسخان سەركەردىلەرگە ئاياللار - بالىلار، خىزمەتكارلار - نىڭ چېدىرغا تەگمەي، بارلىق ھۇجۇمنى ياۋنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرىگە قارىتىشنى قاتتىق جېكىلىگەندى. شۇڭا ئاماسان - چى تايىشى خەتتە - توقاللىرى بار چېدىرغا ئاسانلا يېقىنلاشتى ۋە ئۇلارنى ئاتلىرىغا مىندۈرۈپ جان - جەھلى بىلەن قاچتى.

ھايات - ماماتلىق جەڭگە كىرىشكەن موغۇلىستان لەشكەرلىرى قەھرىتان سوغۇقتا توڭلاش ئۇياقتا تۇرسۇن قانلىرى قايىناپ، قارا تەرگە چۆمۈلگەندى. قار ئاققان قانلارنى، بېشىدىن جۇدا بولغان جەسەتلەرنى يوشۇرۇپ قالماقچى بولغاندەك لەپىلدەپ چۈشۈۋاتاتتى، قىيا - چىيا، داد - پەرياد سادالىرى قارارگاھنى بىر ئالغاندى، قىلىچلار جاراڭلايتتى، لەشكەرلەر رەقىبلىرىنى يەر چىشلىتىش ئۈچۈن نەرە تارتىشاتتى، تىخ زەربىسىگە ئۇچرىدىغانلار ئېچىنىشلىق ئىخرايتتى..

ئۇزۇن قىش كېچىسى ئاخىرلىشىپ ئاخىرى تاڭ ئاتتى، پۈتكۈل لەشكەرگاھتا ئوڭ - تەتۈر ياتقان جەسەتلەردىن قار زۇم - چىكى پەيدا بولغاندى. تامام كۆيۈپ بولالمىغان چېدىرلارنىڭ ياغاچلىرىدىن قاپقارا ئىس ئۆرلەيتتى. موغۇلىستان لەشكەرلىرى قاچقان ياۋنى قوغلاپ كەتكەن بولۇپ، لەشكەرگاھ تىمتاسلىققا چۆمگەندى.

سۇلتان يۇنۇسخان قېپقالغان لەشكەرلەرگە جەسەتلەر ئارد - سىدىن تىرىك قالغانلارنى ئىزدەشكە بۇيرۇدى. ئەپسۇسكى بىرمۇ

تىرىك جان تېپىلمىدى. ئەجەللىك يارىلانماي تىرىك قالغان بىر قىسىم بىتلەي لەشكەرلەرنىڭ جېنىنى قاتتىق سوغۇق ئالغان بولۇپ، ئۇلار قانداق ياتقان بولسا شۇ پېتى توڭلاپ قېنىپ قالغان ئىدى.

سۇلتان يۈنۈسخان قارا قىشنىڭ، قارنىڭ، سوغۇقنىڭ دەھشەتلىكىنى مۇشۇ قېتىمقى جەڭدە تۇنجى قېتىم ھېس قىلدى. ئەتىسى پېشىن ۋاقتىغا ئۆلگۈرۈپ ياۋنى قوغلاپ كەتكەن سەركەردە — لەشكەرلەر قايتىپ كەلدى. ئاماسانچى تايىشنىڭ ئاز بىر قىسىم ئۆكەرلىرى بىلەن خوتۇن — بالىلىرىنى ئېلىپ قېچىپ كەتكىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا قالغان لەشكەرلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك تالاپەتكە ئۇچرىغانىدى.

سۇلتان يۈنۈسخان جەڭدە قازا قىلغان لەشكەرلەرنىڭ نامىزىنى ئويچە چۈشۈرۈپ دەپنە قىلغۇزدى، ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ جەستىنى بىر تەرەپ قىلىشنى ۋە جەڭ مەيدانىنى تازىلاشنى يەرلىك ئاھالىگە تاپشۇردى. جەڭ غەنىمەتلىرىنى سەركەردە — لەشكەر — لەرگە تارقىتىپ بەردى، ئاندىن تۈركىستانغا قاراپ ئالدىراپ يۈرۈپ كەتتى.

※ ※ ※

— ئالىيلىرى قارىسىلا، جەرەن توپى، بەكلا كۆپكەن. ئوۋنى كۆرۈپ ئۆزىنى تۇتالماي قالغان ئۆكەر بېشىنىڭ قىلىغان بۇ گېپى يۈنۈسخاننىڭ خىيالىنى چالغىتتى. ئۇ بېشىنى كۆرۈپ ئۆكەر بېشى كۆرسەتكەن تەرەپكە قارىدى. ئاپئاق قارلىق دالدا يەتمىش — سەكسەن تۇياق جەرەن توپى جېنىنىڭ بارىچە قاچماقتا ئىدى.

— نېمىگە قاراپ تۇرىسىلە، ئات سېلىڭلار! خاننىڭ پەرمانى بىلەن تەڭلا ئۆكەرلەر ئاتلىرىغا قامچا سالدى. يۈنۈسخاننىڭ ئوۋغا ئېتىلىمىغانلىقىنى كۆرگەن ئون نەپەر

ئۆكەر ئۇنى قورۇقداپ قېپقالدى.

«ھېلىمۇ ياخشى، سەيھۇن دەرياسى ۋادىسىدا ياۋايى ھايۋانلار كۆپ ئىكەن، بولمىغان بولسا لەشكەرلەرنىڭ ئوزۇق - تۈلۈك مە - سىلىسىنى قانداق ھەل قىلار بولغىتتىم. ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگنىڭ كەتكىنىگە ئەمدى تۆت كۈن بولدى. يەنە بىرەر ھەپتىدە قايتىپ كېلەلمىگەن تاڭ. خەۋىرىمنى ئاڭلىسا تۈركىستان بەگ - لىرى چوقۇم كېلىدۇ. ئۇ چاغدا ئوزۇق - تۈلۈكتىنمۇ، بۇرۇچ ئوغلان بىلەن بولىدىغان جەڭدىنمۇ غەم قىلمايمىز. ئۇنىڭغىچە ئول دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ قالمىساق ياخشىدى، پەرۋەردىگار ئۆز پاناھىدا ساقلا...»

ھەئە، سۇلتان يۈنۈسخان باشچىلىقىدىكى موغۇلىستان لەش - كەرلىرىنىڭ قاراتوقايغا چۈشكۈن قىلغىنىغا ئىككى ھەپتە بولاي دەپ قالغانىدى. ئوزۇق - تۈلۈك تۈگەپ كەتكەن، يەنە كېلىپ ھاۋا سوغۇق بولغاچقا سەيھۇن دەرياسىدىن ئۆتمەي قاراتوقايدا تۇرۇپ قېلىشقا مەجبۇر بولغانىدى. ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ بىر بۆلۈك لەشكەرلەرنى ئېلىپ، يۈنۈسخاننىڭ كەلگەنلىكىدىن تۈركىستان بەگلىرىنى خەۋەردار قىلىش ھەم لەشكەرلەرگە ئوزۇق - تۈلۈك غەملەش ئۈچۈن كەتكەنىدى. تۆت كۈندىن بېرى سەرگەردە - لەش - كەرلەر ئازغىنە ئوزۇق - تۈلۈكنى تېجەش ئۈچۈن ئوۋ ئوۋلاۋاتات - تى. قارارگاھتا ئاياللار، بالىلار، خىزمەتكارلاردىن باشقا يەنە ئاز - غىنە قورۇقچىلار قالغانىدى. چېدىردا بىكار ئولتۇرۇپ زېرىككەن يۈنۈسخانمۇ بۈگۈن ئوۋغا چىققانىدى.

جەرەن قوغلان كەتكەن ئۆكەرلەر بىردەمدىلا كۆزدىن غايىب بولدى. يۈنۈسخان ئات ئۈستىدە ئولتۇرۇپ توڭلىغانىدى. ئۇ ئۆ - كەرلىرى بىلەن بىللە ئوۋنى قوغلىمىغىنىغا پۇشايماق قىلدى. ئېرەنسزلىك بىلەن سەيھۇن دەرياسىنىڭ نېرىقى قىرغىقىغا نە - زەر تاشلىدى. دەريانىڭ نېرىقى قىرغىقى كۆز يەتكۈسىز قىزىلقۇم دەشتىگە تۇتىشاتتى. قۇياش نۇرىدا ئۆزگىچە جۇلالانغان ئاپئاق قار بىپايان قىزىلقۇم دەشتىنى غايىب قىلىۋەتكەنىدى.

«قار ياغمىغان بولسىمۇ قىزىلقۇم دەشتىنىڭ ئۈچىتىنى كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس ئىدى...»

يۈنۈسخان خىيالىنى داۋاملاشتۇرغاچ دەريانىڭ ئاياغ تەرىپىگە نەزەر تاشلىدى. سەيھۇن دەرياسىنىڭ ئاياغ تەرىپىدە تاشكەنت شەھىرى بار ئىدى. تاشكەنت ئېسىگە كېلىشى بىلەن ئۇنىڭ ئۈستىدە ھەردە ئۆتكەن قىسقىغىنا ھايات دەقىقىلىرى ئېسىگە كەلدى.

«ئاللاھ خالىسا بۇرۇچ ئوغلاننىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىپ بولسام، كۆكلەم بىلەن تەڭ سەركەردە - لەشكەرلەرنى قەشقەرگە يولغا سېلىۋېتىپ، ئۆزۈم سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ كېلەرمەن. شۇ باھانىدا سەمەرقەنت، ھىراتلاردىن داڭلىق مېمار، نەققاشلارنى تەكلىپ قىلىپ ئاقسۇ، قەشقەر قاتارلىق شەھەرلەردە ھىرات، سەمەرقەنتتىكىگە ئوخشاش ئوردا - سارايلارنى، مەسچىت - مەدرىسەلەرنى بىنا قىلدۇرارمەن...»

تۈيۈقسىز ئاتنىڭ دۈپۈرلىگەن تۇياق تىۋىشى يۈنۈسخاننىڭ خىيالىنى ئۈزۈپ قويدى.

— چاتاق بولدى ئالىيلىرى...

ئېتىنى قۇيۇندەك چاپتۇرۇپ كەلگەن لەشكەرگاھ قورۇقچىدە - سىنىڭ چىرايى تەشۋىشلىك تۇس ئالغانىدى، تىنىق - تىنىقغا ئۆلگۈرمەي ھاسىرايتتى، كۆزلىرىدىن كۈچلۈك بىر ئەندىشە، ئالاقزادىلىك بالقىتتى.

— نېمە ئىش بولدى، تېز سۆزلە، — دېدى جىددىيلەشكەن يۈنۈسخان.

— قارارگاھنى ياۋ لەشكەرلىرى بېسىۋالدى ئالىيلىرى. يۈنۈسخاننىڭ تاپىنىدىن كىرگەن بىر ئوت مېڭىسىدىن چىقىپ كەتتى، يۈرىكى چىغغىدە قىلىپ كەتتى.

— قايسى ياۋ لەشكەرلىرى؟

— دەشتى قىپچاق خانزادىسى بۇرۇچ ئوغلان... يۈنۈسخان قورۇقچىسىنىڭ گېپىنىڭ ئاخىرىنى كۈتمەيلا ئېتىغا قامچا سالدى.

— بىرنەچچىڭلار ئوۋغا كەتكەن سەركەردە — لەشكەرلەرگە خەۋەر بېرىڭلار، دەرھال قارارگاھقا قايتسۇن، — دېدى يۇنۇسخان ئارقىسىدىن دەمبەسقىدەم ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان قورۇقچىلىد- رىغا قاراپ.

تۆت نۆكەر يۇنۇسخاندىن ئايرىلىپ تۆت تەرەپكە قاراپ ئات چاپتۇرۇپ كېتىپ قالدى.

ئېتىغا ئاچچىق قامچا سېلىپ ئۇچقاندەك كېتىپ بارغان يۇ- نۇسخاننىڭ ئەس — يادى قارارگاھىدىكى خوتۇن — بالىلىرىدا قال- ۋاندى.

ھەئە، سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ نۇرغۇن سەركەردە — لەشكەر- لىرى بىلەن كېلىپ سەيھۇن دەرياسى بويىدىكى قاراتوقاي قىشلىد- قىغا چۈشكۈن قىلغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان بۇرۇچ ئوغلان كۆرۈ- نۈشتە چېكىنىپ، مۇداپىئەدە تۇرغاندەك قىلغان بىلەن، ئەمەلىد- يەتتە بىرنەچچە كۈندىن بېرى ئەپلىك پۇرسەت كۈتۈۋاتاتتى. شۇ ئارىلىقتا يەرلىك چارۋىچىلار سىياقىدا ياسانغان ئايغاقچىلىرى موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھىنى يوشۇرۇن چارلىدى. ئۇلارنىڭ ئوزۇق — تۈلۈكىنىڭ ئۆكسۈپ قالغانلىقىدىن، بىر قى- سىم لەشكەرلەرنىڭ تۈركىستان بەگلىرىدىن ئوزۇق — تۈلۈك يىد- غىش ئۈچۈن كەتكەنلىكىدىن، قالغان سەركەردە — لەشكەرلەرنىڭ كۈندە ئوۋغا چىقىپ، ئوۋ غەنىيمەتلىرى بىلەن يېمەكلىك مەس- لىسىنى ھەل قىلىۋاتقانلىقىدىن، قارارگاھنىڭ كۈندۈزى بوش قا- لىدىغانلىقىدىن، سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ ئوۋغا چىقماي قارارگاھتا تۇرۇۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپقاندى.

سۇلتان ئوبۇلخەيرخان بىلەن توقاي تۆمۈر ئەۋلادىنىڭ زىد- دىيىتى 1428 — يىلى ئوبۇلخەيرخان دەشتى قىپچاق سەلتەنەتىگە سۇلتان بولۇپ تەختتە ئولتۇرغاندىن تارتىپ كەسكىنلەشكەندى. سۇلتان ئوبۇلخەيرخان مۇستەبىت سىياسەت يۈرگۈزۈش بىلەن بىرگە توقاي تۆمۈر ئەۋلادىنى چەتكە قاقتى. ھەتتا ئۇلارنى ئەجداد زېمىنى بولغان دەشتى قىپچاق دالىسىدىن پۈتۈنلەي قوغلاپ چىد-

قاردى. 1456 — يىلىغا كەلگەندە توقاي تۆمۈر ئەۋلادىدىن كېرەيخان بىلەن جانىبېكخاندىن ئىبارەت ئاكا — ئۇكا سۇلتانلار قازاق قەبىلىلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ ئوبۇلخەيرخانغا قارشى كەڭ كۆلەمدە ئىسيان كۆتۈردى. ئىسيان مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن موغۇلىستان تەۋەسىدىكى يەتتە سۇ رايونىغا كۆچۈپ كېلىشكە مەجبۇر بولدى. بۇ چاغدا سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئۇلارنىڭ ئوبۇلخەيرخان سەلتە-نەتىگە قارشى ئىسياننى قوللاپ چۈ دەرياسى^① ۋادىسىدىكى قۇش-باشى رايونىنى ئۇلارغا سۇيۇرغال قىلىپ بەردى. ئاكا — ئۇكا قازاق سۇلتانلىرى موغۇلىستان تەۋەسىدە پۈت دەسسگۈدەك زې-مىنغا ئېرىشكەندىن كېيىن، چېچىلىپ كەتكەن قازاق قەبىلىلىرىنى يىغىپ تېزلا كۈچەيدى ۋە پات — پات دەشتى قىپچاق دالىسىنى پاراكەندە قىلىپ سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننىڭ ئارامىنى بۇزۇپ توردى. سۇلتان يۇنۇسخان يەتتەكەنت، تۈركىستاننى ئىگىلەپ تۇرغان ۋاقتىدا كېرەيخان، جانىبېكخانلار بىلەن باردى — كەلدى قىلىپ، دوستلىشىپ ئۆتتى، قولىدىن كېلىدىغان ياردىمنى ئا-يىمدى. ئۇلارنىڭ ئوبۇلخەيرخان سەلتەنەتىگە قارشى كۈرىشىنى قوللىدى. سۇلتان ئوبۇلخەيرخان قازا قىلغاندىن كېيىن پۇرسەت-نى غەنىمەت بىلگەن ئاكا — ئۇكا سۇلتانلار كەڭ — كۆلەمدە دەھشەتلىك ھۇجۇم قوزغاپ، دەشتى قىپچاق ھاكىمىيىتىنى قو-لىغا ئالدى. خانزادە بۇرۇچ ئوغلان بولسا قېچىپ يۈرۈۋاتاتتى. ئەنە شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ ئاكا — ئۇكا سۇلتانلارغا ھىمايىچى بولغان موغۇلىستان خانلىرىغا كۈچلۈك ئۆچ — ئاداۋىتى بار ئىدى.

ئەسلى گېپىمىزگە كەلسەك، ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق مو-غۇلىستان قارارگاھىنىڭ ئەھۋالىنى ئىنچىكە ئىگىلىگەن بۇرۇچ ئوغلان بىردىنلا ئىشەنچىنى تۇرغۇزۇپ غەيرەتكە كەلدى.

«پەرۋەردىگارم مېنى دەشتى قىپچاق سەلتەنەتىدىن ئايرىغان بولسىمۇ يەنە ئىنايەت قىلىپ ئوڭ كۆزى بىلەن قارىغان ئوخشاي-دۇ. موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ئاش — ئوزۇقى تۈگەپ، ئوۋغا

① چۈ دەرياسى — سەيھۇن دەرياسى.

تايىنىپ قالغان، قارارگاھتا سۇلتان يۇنۇسخان ئاياللار، بالىلار ۋە خىزمەتكارلىرى بىلەن يالغۇز قالغان بولسا بۇ بىر تېپىلغۇسىز غەنىمەت پۇرسەت ئىكەن. ئەمدى يەنە ئارىسالدى بولۇپ تۇرسام پۇرسەت - نۆۋەتنى كەتكۈزۈپ قويىمەن. ئۆز ۋاقتىدا يۇنۇسخاننىڭ ئىنىسى سۇلتان ئىسان بۇغاخان دېگەن بەدرەك ئاغا - ئىنى سۇل - تانلارنى قوللىمىغان، ھىمايىچى بولمىغان بولسا، بۈگۈنكى كۈندە ئۇلار بۇنچىلىك كۈچىمىگەن، ئاتا مىراس تەختگاھىمنى تار - تىۋاللىمىغان بولاتتى. ئايغاچچىلارنىڭ كۆزىنىشىچە، موغۇلىستان سەركەردە - لەشكەرلىرى ئەتىگىنى ئوۋغا چىقىپ كەتسە، كەچتە قايتىپ كېلىدىكەن. دېمەك، كۈندۈزى قارارگاھ بوش دېگەن گەپ. كۈندۈزى ھۇجۇم قىلسام سۇلتان يۇنۇسخاننى ئاسانلا تۇتۇۋال - مەن. ئۇنى ئەسىر ئېلىۋالسام، پۈتكۈل موغۇلىستان تەسەررۇپى مېنىڭ ئىلكىمگە ئۆتىدۇ. ئول چاغدا دەشتى قىپچاق ھاكىمىيە - تىنىمۇ قايتىدىن قولۇمغا ئالالايمەن...»

بۇرۇچ ئوغلان ئەنە ئاشۇنداق خام خىيال بىلەن سەركەردە - لەشكەرلىرىنى كېچىچە شەپە چىقارماي سەيھۇن دەرياسى بويىغا يۆتكىگەن، بۈگۈن كۈندۈزدە سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ قاراتوقاي قارارگاھىغا ھۇجۇم قىلغانىدى. ئۇنىڭ بەختىگە قارشى بۈگۈن سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ ئىچى پۇشۇپ قېلىپ يۈز چە نۆكەرنى ئې - لىپ ئوۋغا چىقىپ كەتكەنىدى.

※ ※ ※

نەچچە مىڭ لەشكەرى بىلەن سەلدەك باستۇرۇپ كەلگەن بۇ - رۇچ ئوغلان قارارگاھنى تېزلا ئىگىلىدى. ئۆزى يۇنۇسخاننىڭ دەر - ياي لېۋىگە جايلاشقان سەر چېدىرىغا باستۇرۇپ كىردى. قارارگاھتا تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن قىر - چاپتىن قورقۇپ يىغلاۋاتقان خانزادىلىرىنى پەپىلەۋاتقان ئىككى خانىش - ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن شاھ بېگىم سەر چېدىرىغا ئالچاڭلاپ كىرىپ

كەلگەن بۇرۇچ ئوغلانغا نەپرەت بىلەن قاراپ قويۇپ لام - جىم دەپ -
مىدى.

— يۈنۈسبەگ قېنى؟ — كۆرەڭلىك بىلەن سورىدى بۇرۇچ
ئوغلان.

خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم ۋۇجۇدىنى ئىسكەنجىگە ئالغان
ۋەھىمىنى بېسىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— ئوۋغا چىقىپ كەتكەن.
بۇرۇچ ئوغلاننىڭ قان تولغان كۆزلىرىدە مەسخىرىلىك كۈل -
كە بالقىدى.

— يالغان، قورقۇپ مۆكۈنۈۋالغاندۇ تايىنلىق.

— قىبلىگاھىمىز ھەرگىزمۇ توخۇ يۈرەكلەردىن ئەمەس. ئۇ
خاتۇن - بالىلىرىنى تاشلاپ قويۇپ مۆكۈۋالدىغان نامەردلىكنى
قىلمايدۇ. بولغان بولسا ئىپلاس ئاياغلىرىنى بۇ دەرگاھقا ھەر -
گىزمۇ باسالمايتتىلە، — دېدى خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم قەد -
دىنى رۇسلاپ، — كۆرگەنلا، قارارگاھتا لەشكەر يوق. ھەقىقىي
باھادىر بولسىلا قۇرۇق قارارگاھقا باستۇرۇپ كىرىپ، ئاجىزەلەر -
گە ھەيۋە كۆرسەتمەي، مەيدان جېڭى قىلسىلا.

بۇرۇچ ئوغلان پەرۋاسىزلىق بىلەن ئالچاڭلاپ بېرىپ سەر
چېدىرىنىڭ ئۆرىدىكى تەختتە ئولتۇردى ۋە تۆۋەندە پەرمان كۈتۈپ
تۇرغان سەركەردىلەرگە ۋارقىردى.

— پۈتكۈل قارارگاھنى ئالا قويماي ئىزدەڭلار. يۈنۈسبەگنى
تۇتۇپ كەلگەنلەرگە بويى بىلەن تەڭ ئالتۇن ئىنئام بېرىمەن، مەر -
تۇسىنى ئۆستۈرىمەن.

مال - دۇنيا تەمەسىدە تۇرغان سەركەردىلەرگە مۇشۇ گەپنىڭ
ئۆزىلا كۇپايە ئىدى. ئۇلار لەشكەرلىرىنى باشلاپ ئۆزلىرى خالە -
غاچچە چېدىرلارغا كىرىپ پۇلغا يارىغۇدەك نەرسىلەرنى بۇلاشقا
كىرىشتى. شۇ تاپتا ئۇلار مال - دۇنيا، ئولجا ئىزدەش بىلەن بو -
لۇپ كېتىپ، ئوۋغا كەتكەن موغۇلىستان سەركەردە - لەشكەرلە -
رىنىڭ تۇيۇقسىز كېلىپ قېلىشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەندى.

قاراتوقايغا شەپە چىقارماي يېقىنلىشىش ئۈچۈن كېچىدىن بېرى تۈزۈك ئارام ئالمىغان بۇرۇچ ئوغلاننىڭ قورسىقى ئاچقاندى. شىرە ئۈستىدىكى تاۋاقلاردا تۇرغان بۇغا، جەرەن، كېيىك، قىرغاۋۇل گۆشلىرى ئۇنىڭ بىردىنلا ئىشتىھاسىنى قوزغىدى. ئۇ بىر پارچە گۆشنى ئېلىپ ئىشتىھاس بىلەن يېيىشكە تۇتۇندى.

— شاراب بارمۇ؟ — سورىدى ئۇ قاپىقىنى تۈرۈپ. ئۇنىڭ غەزىپىنى كەلتۈرۈپ قويسا كۈتۈلمىگەن ئاققۇۋەتنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ئەنسىرىگەن خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم كېنىزىكىنى بۇيرۇپ بىر كوزا شەربەت ئاچىقتۇرۇپ بەردى.

بۇرۇچ ئوغلان سوغۇق گۆشنى ئاچ بۇرىدەك يالماپ يۇتۇشقا باشلىدى. شۇ دەقىقىدە كالىسىدا قىلچىلىك خەۋىپىشەش تۇيغۇسى يوق ئىدى، خىيالىدا ياۋ قارارگاھىنى پۈتۈنلەي ئىللىكىگە ئېلىپ بولۇم دەپ ئويلايتتى.

ئۇچقاندەك ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ ۋۇجۇدىدا قىلچىلىك ۋەھىمە يوق ئىدى، ئەس - يادى خوتۇن - بالىلىرىدا قالغانىدى، قارارگاھقا يېتىپ بارسىلا خوتۇن - بالىلىرىنى ياۋنىڭ چاڭگىلىدىن قۇتۇلدۇرالايدىغاندەك، شۇنچە كۆپ ياۋ لەشكەرلىرىگە بىر ئۆزى يالغۇز تاقابىل تۇرالايدىغاندەك تۇيغۇدا ئىدى. ھەئە، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا كۈچلۈك بىر غەزەپ - نەپرەت ھۆكۈمران ئىدى. ئەزەلدىن بۇنداق ئاچچىق قامچا يەپ باقمىغان ئە - رەب ئېتى شامالدىنمۇ تېز چاپاتتى. ئۇ ئاخىر قارارگاھقا يېتىپ كەلدى، غەزەپلىك كۆزلىرىنى دەريا بويىغا جايلاشقان شاھانە چې - دىرىغا تىكتى. ئولجا ئالغان مال - دۇنيالىرىنى چېدىرلاردىن ئا - چىقىپ بىر يەرگە دۆۋىلەۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ ئەتراپىغا نە - زەر سېلىشقا ھەپسىلىسى يوق ئىدى. ياۋ لەشكەرلىرى بىر - بى - رىدىن قىزغىنىشىپ ئولجا ئىزدىنىۋاتاتتى. ئۇلار يۇنۇسخاننىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى پەقەتلا سەزمىدى. يۇنۇسخان ئۆزى بىلەن تەڭ ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان نۆكىرىنىڭ يېنىدىكى كانايىنى يۈ - لۇپ دېگۈدەك ئالدى - دە، جان - جەھلى بىلەن چالدى. كانايى

چېلىشتا ئۇنىڭ باشقىچە ماھارىتى بار ئىدى. ئۆزى بىۋاسىتە قات-
ناشقان ھەرقانداق جەڭدە سەركەردە - لەشكەرلىرىگە مەدەت بېرىش
ئۈچۈن كاناي چالاتتى. كاناي ئاۋازغا قاراپ سەركەردە - لەشكەر -
لەر خاننىڭ كاناي چېلىۋاتقانلىقىنى بىلىۋالالايتتى.

— ئوت قويۇپ لەشكەرلەرگە خەۋەر بېرىڭلار.
ئۇ يېنىدىكى ئۆكرىگە پەرمان بېرىپ بولۇپ، شاھانە چېدد -
رىغا قاراپ ئات سالدى.

تۇيۇقسىز ياڭرىغان كاناي ئاۋازى خاس ئاتچىسىنى بىر ياندا
تۇرغۇزۇپ قويۇپ ئىشتىھا بىلەن گۆش يەۋاتقان بۇرۇچ ئوغلاننى
قانداق چۆچۈتۈۋەتكەن بولسا، خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن
خانىش شاھ بېگىمىنىمۇ شۇنچىلىك ھاياجانلاندۇرۇۋەتتى.

— سۇلتان ئالىيلىرى كەلدى!

خانزادە - مەلىكىلىرىنى پەپىلەپ تۇرغان خانىش شاھ بېگىم
ھاياجان بىلەن ۋارقىرىۋەتتى. بۇرۇچ ئوغلاننى بولسا ئاللىقاچان
تىترەك باسقانىدى.

— كېلىڭلار قىزلار!

خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم شۇنداق دېگىنىچە سىرتقا چىد -
قىشقا تەمشىلىپ تۇرغان بۇرۇچ ئوغلانغا بىرىنچى بولۇپ ئېتىل -
دى. خانىشنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن كېنىزەكلەرمۇ بۇرۇچ
ئوغلانغا قاراپ ئېتىلىپ كەلدى. خانىشلارنىڭ خىزمىتىنى قىلىش
ۋە قوغداش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان بۇ كېنىزەكلەرنىڭ جان -
بازلىق ماھارىتى خېلىلا يۇقىرى ئىدى. ئۇلار تەڭلا يوپۇرۇلۇپ
كېلىپ بىرى بىلىكىگە، بىرى پۇتىغا، بىرى پېشىگە ئېسىلغىنىدە -
چە بۇرۇچ ئوغلاننى قىمىر قىلغۇرمىدى. بۇ ئىش كۆزنى يۇمۇپ -
ئاچقۇچىلىك ۋاقىتتا تۇيۇقسىز يۈز بەرگەندى. باياتىن بېرى قور -
قۇپ، شۈمشىيىپ تۇرغان ئاياللارنىڭ ئۆزىگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم
قىلىشىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەن بۇرۇچ ئوغلان ئۇلارنىڭ نازۇك
بارماقلىرىدىن قۇتۇلۇپ چىقىش ئۈچۈن جېنىنىڭ بارىچە يۇلقۇ -
ناتتى، ئەمما ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە، ئالاقرا دىلىك باسقانلىقى ئۈچۈنمۇ

ئەيتاۋۇر پۇت — قولىدا جان قالمىغاندى، كۆرسەتكەن قارشىلىق —
لىرى نەتىجىسىز ئاخىرلىشاتتى. شۇ ئەسنادا چېدىرغا سۇلتان
يۇنۇسخان تۆت نۆكىرى بىلەن كىرىپ كەلدى ۋە ئويلىمىغان بۇ
مەنزىرىنى كۆرۈپ يا كۈلۈشنى، يا غەزەپلىنىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ
قالدى. شۇ دەقىقىدە ئاياللارمۇ يا بۇرۇچ ئوغلاننى قويۇۋېتىشنى،
يا ئاشۇنداق تۇرۇۋېرىشنى بىلەلمەي قېلىشقاندى.

— بولدى قويۇۋېتىڭلار، — دېدى يۇنۇسخان ھاياجانلىق تۈپ-
غۇلىرىنى بېسىپ.

ئاياللارنىڭ چاڭگىلىدىن بوشىغان بۇرۇچ ئوغلان پالاققىدە
يەرگە يىقىلدى، چىرايى ۋەھىمە، تەشۋىشتىن تاتىرىپ كەتكەندى.
— بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەيمەن ئالىيلىرى، رەھىم قىل-
غايلا. ئۆزۈمنى بىلەلمەي قاپتىمەن.

يۇنۇسخان يەرگە چاپلىشىپ ياتقان بۇرۇچ ئوغلانغا يىرگىنچ،
نەپرەت بىلەن قارىۋەتكەندىن كېيىن يېنىدىكى نۆكىرىگە بۇيرۇق
قىلدى:

— مۇنۇ ناكەسنىڭ بېشىنى كېسىۋېلىپ، نەيزەڭنىڭ ئۈچى-
غا ئىلىپ قارارگاھتا چار سال، پاسىباننىڭ كالىسىنى كۆرگەن
سەركەردە — لەشكەرلىرى ھوشىنى يىغىۋېلىپ تەسلىم بولمىسا
ئاقۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلىپ قويسۇن، — ئۇ
ئىككى خانىشقا يۈزلەندى، — سىلەر چېدىردىن چىقماي بالىلارنى
قورۇقداڭلار.

نۆكەرلەر بۇرۇچ ئوغلان بىلەن ئانچىسىنى سۆرەپ چىقىپ
كالىسىنى كەستى. ئاندىن بۇرۇچ ئوغلاننىڭ بېشىنى نەيزىسىنىڭ
ئۈچىغا سانجىپ بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىردى:

— دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرى ئاگاھ بولۇڭلار! كۆزۈڭلارنى
يوغان ئېچىپ تونۇۋېلىڭلار. مانا بۇ پاسىبانىڭلار بۇرۇچ ئوغلاننىڭ
بېشى. كىمكى تەسلىم بولماي قارشىلىشىدىكەن، ئاقۋىتى مۇ-
شۇنداق بولىدۇ!

بۇرۇچ ئوغلاننىڭ بېشىنى تونۇغان سەركەردە — لەشكەرلەر

داڭقىتىپ تۇرۇپ قېلىشتى. ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىنىمۇ ئۆلۈم ۋەھىد - مىسى چۇلغىۋالغانىدى. دەل شۇ چاغدا قارارگاھنىڭ ئەتراپىدىن مىڭلىغان ئاتلارنىڭ دۈپۈرلىگەن تۇياق تېشى ئاڭلاندى. قارارگاھنىڭ ھۇجۇمغا ئۇچرىغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان سەركەردە - لەشكەرلەر ئوۋنى تاشلاپ قويۇپ قايتىپ كەلگەنىدى.

قارارگاھ ئىچىدە بىردىنلا قىر - چاپ باشلاندى. داد - پەرياد سادالىرى ئەتراپنى بىر ئالدى. ئاتلىرىنى، قوراللىرىنى تاشلاپ قويۇپ ئولجا - غەنىمەت يىغىش بىلەن بولۇپ كەتكەن ياۋ لەش - كەرلىرى جان قايغۇسىدا قېچىشقا باشلىدى. شۇ تاپتا ئۇلار ئاتلىق موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ئالدىدا بىچارە ئوۋغا ئوخشاپ قالغا - ندى. قارشىلىق كۆرسەتمەي تەسلىم بولغانلار ئەسەر ئېلىندى. قاچقانلار، قارشىلىق كۆرسەتكەنلەر رەھىمسىزلىك بىلەن ئۆلتۈ - رۈلدى. بۇرۇچ ئوغلاننىڭ نەچچە مىڭ لەشكەرنىڭ بىرىمۇ قېچىپ قۇتۇلالمىدى.

موغۇلىستان لەشكەرلىرى سەيھۇن دەرياسىدىن ئۆتۈپ بۇرۇچ ئوغلاننىڭ قارارگاھىنى چاپقۇن قىلدى. بىھېساب مال - دۇنيا، ئوزۇق - تۈلۈك، قورال - ياراغ غەنىمەت ئالدى. شۇنداق قىلىپ يۈنۈسخان تۈركىستاننى بۇرۇچ ئوغلاننىڭ تەھلىكىسىدىن مۇۋەپپەقىيەتلىك قۇتۇلدۇردى.

شاھ چېدىر ئونلىغان ئاتەش دانلارنىڭ تەپتىدە تونۇردەك ئىسسىپ كەتكەنىدى. چېدىرنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئەمەل - مەرتە - ۋىسى بويىچە ئولتۇرۇشقان ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ ئالدىدىكى شەرلەرگە تاۋاق - تاۋاقلاپ گۆش، كاۋاپ قاتارلىق نازۇ نېمەتلەر

تىزىلغانىدى. تۆردىكى شاھانە كۇرسىدا ئولتۇرغان سۇلتان يۇ - نۇسخاننىڭ كەيپى تولىمۇ چاغ ئىدى. سالامغا كەلگەن تۈركىستان ئەمىر - بەگلىرى ئىككى گەپنىڭ بىرىدە سۇلتان يۇنۇسخانغا خوشامەت، ماختاش سۆزلىرىنى ياغدۇراتتى. ساقىيلار كوزىلاردىن كاسا - قەدەھلەرگە شاراب قۇيۇپ ئۆلگۈرتەلمەيتتى...

سۇلتان يۇنۇسخان قىشنى قاراتوقايدا ئەنە شۇ يوسۇندا ئۆت - كۈزدى، خالىسا شىكارغا چىقتى. كۈندۈزى قىلىنىدىغان ئوۋ تا - ماشاسى، كېچىسى ئۆتكۈزۈلىدىغان بەزمە - مەشرەپلەر قاراتوقاي قىشلىقىنى باشقىچە قىزىتىۋەتكەنىدى. ھايت - ھۈيت دېگۈچە بىر ئاي ۋاقىت ئەنە شۇنداق تېزلا ئۆتۈپ كەتتى. سەيھۇن دەرياسى ۋادىسىدىكى قار - مۇزلار ئاستا - ئاستا ئېرىپ، چىملار، دەل - دەرەخلەر قايتىدىن بىخ چىقىرىپ كۆكلەم پەسلىدىن شەپە بەردى. — بۈگۈندىن باشلاپ سەركەردە - لەشكەرلەر ئوۋنى توختات - سۇن، — دېدى يۇنۇسخان ئەتگەنلىك سالامغا كىرگەن ئەمىر - سەركەردىلەرگە قاراپ، — ھاۋا ئىللىپ دەل - دەرەخ، گۈل - گىياھلار كۆكىرىشكە باشلىدى، بۇ ياۋايى ھايۋانلارنىڭ كۆپىيىپ ئەۋلاد قالدۇرىدىغان مەزگىلى، ھېلىمۇ قىشتىن بېرى ئوۋ ئوۋلاپ سەيھۇن دەرياسى ۋادىسىدا تۈزۈك جاندارلارنى قويمىدۇق. بىزدىن ئۆرگۈپ نۇرغۇن ھايۋانلار قىزىلقۇم دەشتىنىڭ ئىچكىرىسىگە قېچىپ كەتتى. ئەمدى بولدى قىلايلى، ئۇلارمۇ دەريا ساھىلىدىكى ماكانغا قايتىپ كېلىپ خاتىرجەم ئەۋلاد قالدۇرسۇن. ئەتىياز، ياز پەسلىدە ئوۋ ئوۋلىساق يامان بولىدۇ، بىزنىڭمۇ ھەم قوزغىلىدىغان ۋاقتىمىز بولۇپ قالدى.

— ماڭلايسۇپەيگە قايتامدۇق ئانھەزىرتىم؟ — سورىدى ئا - دۇلقۇددۇس بەگ تەۋازۇ بىلەن بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپ.

— شۇنداق، — دېدى سۇلتان يۇنۇسخان، — سىلى ئاساس - لىق قوشۇننى ئېلىپ ئاستانگە قايتقاچ تۇرسىلا، ھېلىمۇ شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى سەلتەنەتنى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا جانابلىرىغا يالغۇز تاشلاپ قويدۇق، سىلى بېرىپ مىرزانغا ھەمدەملىشىپ

سەلتەنەت ئىشلىرىغا قاراشسىلا.

— ئۆزلىرى قايتىمىدىلا ئاللىبىرى؟

— مەن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزى ئاللىبىرىنىڭ دەرگاھىغا بېرىپ، دىدار — مۇلاقاتتا بولۇپ ئاندىن يانمەن، كۆرۈشمىگىلى بىرقانچە يىل بولۇپ قاپتۇ. جان تەندە ئامانەت دەپتىكەن، تۈر - كىستانغا كېلىپ قايتىپ كەتكىنىمنى ئاڭلىسا كۆڭلىگە كېلىدۇ. ماڭلايسۆيەگە كەتسەم بۇ تەرەپلەرگە يەنە قاچان كېلىمەن، بۇنىسى نامەلۇم. ئۆتكەن يىلى ماڭلايسۆيەگە بارغىنىمدا يەتتەكەنت، تۈر - كىستان تەۋەسىدىن خېلى كۆپ ئەمىر — بەگلەر ماڭا ئەگەشكەندى. ئىلى دەرياسى بويىدىكى ئاماسانچى تايشى بىلەن بولغان جەڭ - دە بەختكە قارشى ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى ئاللاھنىڭ رەھمىتىگە كەتتى. قازايى قەدەر ھەرقاچان بىز بىلەن بىللە. ھېچقايسىمىزنىڭ جانابى ھەققكە جان، ئۆمۈر دەۋاسى قىلىش ھەققىمىز يوقتۇر، ھا - مان بىر كۈنى ئۆلۈپ كېتىمىز. ماڭا ئىلى ۋادىسىدىكى قىرغىن - چىلىقتا ئامان قالغان يەتتەكەنت، تۈركىستان سەركەردىلىرى ھەمراھ بولۇپ قېپقالسۇن. ئۇلار ماڭا ئەگىشىپ كۆپ رىيازەت چەكتى، ئۇلارنى ئۆز يۇرت — ماكاندا ئۇزۇنراق تۇرغۇزاي، ئۇ - رۇق — تۇغقان، قوۋم — قېرىنداشلىرى بىلەن كۆرۈشتۈرەي دەيد - مەن.

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا، — دېدى يەتتە -

كەنت، تۈركىستان ئەمىرلىرى دەس ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ. سۇلتان يۈنۈسخان ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگنى ئاساسلىق قوشۇننىڭ سەركەردە — لەشكەرلىرى بىلەن ئاقسۇغا ئۆزىتىپ قويدى. ئۆزى بەش يۈز خاس نۆكىرى ۋە خوتۇن — بالىلىرى بىلەن قېپقالدى، ئۇنىڭغا يېنىدا ئېلىپ قالغان يەتتەكەنت، تۈركىستان بەگلىرىنىڭ نۆكەرلىرىنى قانقاندا بىرىمىڭ بەشىۈز گە يېقىن ئا - دەم بولغانىدى.

دەشتى قىپچاق دالاسىدىن كەلگەن سەركەردە — لەشكەرلەرنى تامامەن يوقاتقان سۇلتان يۈنۈسخان ئەشەددىي رەقىبلىرىدىن

خالاس بولغاندەك ئۆزىنى بىخەتەر ھېس قىلىپ، كۆپ لەشكەر ئې-
لىپ يۈرۈشنى ئاۋارچىلىق ھېسابلىغانىدى. ئاساسلىق قوشۇننى
ئۆزىتىپ قويغاندىن كېيىن تاشكەنتكە بېرىشقا ئانچە ئالدىراپ
كەتمىدى. نەچچە تۈمەن لەشكەردىن بوشاپ قالغان قاراتوقاي قىش-
لىقى باشقىچە ئازادلىشىپ، جىمىپ قالغانىدى. سەيھۇن دەرياسى-
نىڭ شارقىراپ ئاققان سۈيۈزۈك سۈلىرى كىشىگە زوق بە-
غىشلايتتى. جىمىتىلىققا چۆككەن دەريا ساھىلىغا ئۈركۈگەك
قۇشلار، ياۋايى ھايۋانلار قايتىپ كېلىشكە باشلىغانىدى. شۇ كۈن-
لەردە يۈنۈسخان باشقا ئىشلارنى ئۈنتۈپ ۋاقتىنى خانىشلىرى،
خانزادىلىرى، مەلىكىلىرى بىلەن ئۆتكۈزۈشكە كىرىشكەندى.
ھەمراھ بولۇپ قېپقالغان ئەمىر - سەركەردىلەرنىمۇ ھەر كۈنى
ئەتىگەن - كەچتە شاھ چېدىرىغا سالماغا كېلىش يوسۇنلىرىدىن
ئازاد قىلىۋەتكەندى. شۇ تاپتا ئۇ يېنىدا قېپقالغان ئاشۇ ئەمىر-
لەرنىڭ ئۆزىدىن قاتتىق نارازى بولۇپ قالغانلىقىنى قىلچىلىك
ھېس قىلمايتتى.

ھەئە، ئۆز ۋاقتىدا زور بايلىق، يۇقىرى مەرتىۋە - مەنسىپ
تەمەسىدە يۈنۈسخانغا ئەگىشىپ ئاۋۋال قەشقەر، ئاقسۇ، ئاندىن
كېيىن تۇرپان، ئېلى ۋادىسىغا بارغان بۇ ئەمىرلەرنىڭ يەتكۈچە
قورساق كۆپۈكى بار ئىدى. بۇرۇچ ئوغلان بىلەن قىلغان غەلبى-
لىك جەڭدىن كېيىن ئۇلارنىڭ قورساق كۆپۈكى ھەسسىلەپ ئاش-
قاندى. شۇ سەۋەبلىك ئۇلارنىڭ سۇلتان يۈنۈسخانغا ئەگىشىپ
ماڭلايسۇپەگە قايتا بېرىشتىن راھى يېنىپ قالغان، بىر ئاماللارنى
قىلىپ ئەسلى ماكانى بولغان يەتتەكەنت، تۈركىستان، سايرام،
ئىسسىقكۆل ۋادىسىدا قېپقىلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. يۈنۈس-
خاننىڭ ئۇلارنى يېنىدا ئېلىپ قېلىشى كۆڭلىدىكىدەك ئىش بول-
غانىدى. ئۇلارنىڭ شۇم نىيەتلىرىدىن خەۋەرسىز يۈنۈسخان خو-
تۇن - بالىلىرى بىلەن كۆكلەم پەيزىگە چۆمۈلگەن دەريا ۋادىسى-
نىڭ گۈزەل مەنزىرىسىدىن قانغۇچە ھۇزۇرلانماقتا، سۇلتان ئە-
بۇسەئىد مىرزا بىلەن قايسى شەھەردە، قايسى ۋاقىتتا كۆرۈشۈش-

نى خىيال قىلماقتا ئىدى.

— ئۆز ۋاقتىدا سۇلتان يۈنۈسخان ئالىيلرىغا ئەگەشكەن ئەمىر — بەگلەردىن ئاران تۆتىمىز ئېشىپ قاپتىمىز، — دېدى قارارگاھنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى چېدىرغا جۇغلنىپ قورساق كۆپۈكى قىلىشىۋاتقان ئەمىرلەردىن ياشقا چوڭراقى ئېغىز ئېچىپ، — ئول چاغدا لەشكەرلىرىمىزنىڭ سانىمۇ تۈمەندىن ئاشاتتى، مانا ئەمدى لەشكەرلىرىمىزگە ئىگە بولالمايدىغان بولۇپ قالدىق، قولىمىزدا ئاران مىڭغا يېقىن ئۆكرىمىز قاپتۇ.

— ۋاي ئۇنى بىر دېمىسىلە مىرسالى بارىن، — دېدى ئاق سېرىق، كوسا چىراي كەلگەن مىرزا ئەلبەگ ئېچىنغان ھالدا، — بىز ھازىر يالغۇز لەشكەرلىرىمىزدىنلا ئەمەس، مال — دۇنيالىرىمىزدىنمۇ ئايرىلىپ قالدۇق.

— بۇنى ئاز دەپ يەتكۈچە جاپامۇ تارتىۋالدۇق دېسىلە، — دېدى مىرزا ئابدۇراخمان ئۆچكە ساقىلىنى تىترىتىپ.

— قەشقەر، ئاقسۇغا بارساق تۇلۇم — تۇلۇم ئالتۇن — كۈمۈشكە ئىگە بولىمىز دەپ خام خىيال قىلغان ئىكەنمىز تېخى، — دېدى قارىماققا ئوتتۇز — ئوتتۇز بەش ياشلارغا كىرگەندەك كۆرۈنىدىغان، بەستىلىك كەلگەن مۇرتازا پالۋان، — مال — دۇنياغا ئېرىشەلمىسەكمۇ مەرتىۋە — مەنەپكە ئېرىشەلمىگەن بولساقمۇ كاشكى.

— تاس قالدۇق جېنىمىزنى سېلىپ بەرگىلى.

— توۋا، بۇ يۈنۈسخان ئالىيلرى ئاجايىپ تەدبىرلىك ئادەم — كەن دېسىلە، قەشقەر، ئاقسۇ، تۇرپانلارنى ياغى قىلمايلا بويىسۇندۇرۇۋالدى.

— بۇنىڭ ھەممىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا دوغلاتنىڭ تۆھپىسى. ئول ئەمىر ھەممە ئىشلارنى تەق قىلىپ، پەقەت خان ئالىيلرىنىڭ كېلىشىگىلا قاراشلىق بولۇپ قاپتىكەن ئەمەسمۇ، — دېدى مىرسالى بارىن، — خان ئالىيلرى پەيلىمىزنى بىلىپ قالىدىمۇ قانداق، ئاۋامنى بۇلاڭ — تالاڭ قىلمىسۇن دەپ لەشكەر —

لىرىمىزنى شەھەر ئەمەس، كىچىكرەك قەسەبە^① - قىشلاقلارغىمۇ كىرگىلى قويمىدى.

— شۇنداق، لەشكەرلىرىمىزنى شەھەر - قەسەبلەرنىڭ سىرتىدا قالدۇرۇپ قويۇپ، بىزنى يېنىدىن بىر قەدەممۇ نېرى قىلمىدى.

— لەشكەرىي ياساقنىمۇ بەكلا چىڭتىۋالدى.

— مۇھىم ئورۇنلارغا موغۇلىستانلىق سەركەردىلەرنى قويدى.

— مەنسەپ - مەرتىۋىنىڭ يۇقىرىسىنىمۇ شۇلارغا بەردى.

— ماقۇل قەشقەر، ئاقسۇ، تۇرپانلارغۇ ئۇنىڭغا ئۆزلۈكىدىن بەيئەت قىلدى، بىزمۇ جەڭ قىلىپ ئەجىر - تۆھپە كۆرسەتمەيدى. دۇق دەيلى، ئەمما ئىلى دەرياسى بويىدىكى جەڭدە ئاجايىپ كاتتا پەھلىۋانلىق كۆرسەتكەندۇق.

— نۇرغۇن لەشكەرلىرىمىزدىن، بۇرادەرلىرىمىزدىن ئايرىد.

لىپ قالدۇق تېخى.

— شۇنداق نۇرۇقلۇق قالماقتىن ئالغان شۇنچىۋالا ھېساب -

سىز ئولجىلاردىن بىزگە ئازراقلا بېرىپ قويۇپ بولدى قىلدى.

— ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى ئۆزى ئوڭچە ئىگەللەپ خەزىنىد.

نىڭ ھېسابىغا ئۆتكۈزدى.

— مۇشۇنداقمۇ ئائىنىسابلىق قىلغان بارمۇ جاھاندا؟! ھەر -

قانداق ھۆكۈمدار جەڭدىن كېيىن سەركەردە - لەشكەرلىرىگە

ئولجا - غەنىمەتلەرنى ئىنتام قىلىپ بېرىۋېتىدۇ ئەمەسمۇ؟

— ماقۇل، ئۇ ئولجىلارنىڭ قالماقلىرى ئىلى ۋادىسىدىكى

ئاۋامنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ تارتىۋالغان دەپ بىزگە بەرمىدى،

لېكىن مۇنۇ دەشتى قىپچاق خانزادىسى بۇرۇچ ئوغلاننىڭ قارار -

گاھىدىن غەنىمەت ئالغان ھەددى - ھېسابسىز بايلىقلارغا نېمە

دەيمىز ئەمدى؟

— شۇ چاغدا بىر چېدىرغا كىرىپ ھاڭ - تاڭ قالدۇم. بۇ -

رۇج ئوغلان مەرھۇم ئاتىسى سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننىڭ ئۆمۈربويى

① قەسەبە - بازار.

جۇغلىمىغان خەزىنىسىنى پاك - پاكىز سۈپۈرۈپ ئېلىپ كېتىكەن ئەمەسمۇ. ساندۇق - ساندۇقلاردا ئالتۇن، ساندۇق - ساندۇقلاردا كۈمۈش، ساندۇق - ساندۇقلاردا جاۋاھىراتلار. ئۆمرۈمدە بونچىلىك ھەددى - ھېسابسىز بايلىقنى كۆرۈپ باقمىتىكەنمەن. شۇنداقلا قاراپ كۆزۈم چەكچىيىپلا قالدى. شول چاغدا تارتقان جاپايىمىزغا تۇشلۇق نېسىۋىگە ئاخىرى ئېرىشىدىغان بولدۇق دەپ خۇشال بولدىم. غانىكەنمەن، - دەيدى مۇرتازا پالۋان، - ئەپسۇس، بىزگە تېگىل بولغىنى ئاران بىر پەتنۇستىن ئالتۇن بولدى.

— شۇنداق، بۇرۇچ ئوغلاندىن ئولجا ئالغان ئول خەزىنىدە بىزنىڭمۇ نېسىۋىمىز بار ئىدى. يېرىمىنى ئۆلەشتۈرۈپ بەرگەن بولسىمۇ رازى بولۇپ كېتەتتۇق ئەمەسمۇ، - دەيدى مىرزا ئابدۇراخمان.

— ھەممىسىنى ئاقسۇغا ئەۋەتىۋەتتى، سۇلتان دوستمۇھەم - مەدخان زامانىسىدا ۋەيران بولغان ئەل - يۇرتنى قايتىدىن قۇرۇشقا ئىشلىتىمىز دەيدۇ تېخى. ئۇنىڭ بىلەن بىزنىڭ نېمە ئىشلىتىمىز. بىز بولمىساق ئۇ خەزىنىنى قولغا كىرگۈزەلمەيتتى، - دەيدى مىرزا ئەلىبەگ.

— بىزگە بەرمىدى - يۇ، ئەمما سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزاغا كۆرۈشۈش سوۋغىسى دەپ تۆت ساندۇق ئالتۇن، تۆت ساندۇق كۈمۈش، تۆت ساندۇق جاۋاھىراتلارنى ئايرىپ قويدى.

— ئاۋۇ قىرىق تۈگىلىك گەزلىمە، مائالارمۇ بار تېخى.

— ئاشۇ نەرسىلەرنى جېنىمىزنى تىكىپ قوغداپ ماڭىمىز دەپسە تېخى.

— نېمىدېگەن تەڭسىزلىك بۇ؟!

— ئۆز ۋاقتىدا يۇنۇسخان ئالىيلرىغا ئەگەشمىگەن بولساق، يېڭىدىن مال - دۇنيا جۇغلىيالمىساقمۇ، قولىمىزدىكى بارىنى يوقىتىپ قويمايتتۇق ئەمەسمۇ.

— كېرەپخان، جانىبېكخانلارغا ئەگەشسەك بوپتىكەن.

— بۇنى كىم ئويلىغان.

— مەن ئەمدى خان ئالىيلرىغا ئەگەشمەيمەن، — دېدى
مرزا ئەلبېگ.

— خان ئالىيلرىغا ئەگەشمىسىلە نېمە ئىش قىلىلاتەقۇ -
سىر؟ ھازىر ئۇ بۇرۇنقى يەتتەكەنتنىڭ بېگى يۈنۈسخان ئەمەس،
بەلكى نامى بۈيۈك موغۇلىستان دەپ ئاتىلىدىغان ماڭغلايسۆيە، كۆز -
چى - تارىم، ئالتۇنتاغ، تۇرپان، قومۇل، ئىلىبالىق، ئالمالىق،
تۈركىستان، ئىسسىقكۆل تەسەررۇپىنىڭ بۈيۈك ھۆكۈمدارى. ئۇ
قولنى نەگە سوزسا شۇ يەرگە يېتىدۇ. دەشتى قىپچاقتا كېرەيد -
خان، جانىبېكخانلارغا ئوخشاش ماۋەرائۇننەھر، خۇراسان، پەرغانە
ۋادىسىدا سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىدەك ئىتتىپاقچىلىرى بار. يې -
قىن ئەتراپتا بىرمۇ دۈشمىنى يوق. دېمەك، خان ئالىيلرىدىن
ئايرىلىپ كەتسىلە پۈت دەسسەپ تۇرغۇدەك ئالىقانچىلىك يەرمۇ تا -
پالمايدىلا، — دېدى مىرسالى بارىن.

— پەقەت بولمىسا بۇلاڭچىلىق قىلارمەن، — دېدى مىرزا
ئەلبېگ، — بۇ پىخسىق خانغا ئەگىشىپ، جاپا تارتىپ قۇرۇق
قول يۈرگەندىن مىڭ ھەسسە ياخشى. تېخى ئامىتىم كېلىپ قالسا
ئۇياندىن - بۇيانغا ئۆتۈپ تۇرغان كارۋانلاردىن ئالتۇن - كۈمۈش،
جاۋاھىراتلارغىمۇ ئىگە بولۇپ قالمىمەن.

— سىلىدىن ئېھتىيات قىلساق بولغۇدەك، بىزنىمۇ، خان
ئالىيلرىنىمۇ بۇلاپ قويىمىسىلا يەنە، — دېدى مىرزا ئابدۇراخمان
چاقچاق قىلىپ.

— راست، بۇلايمەن دېسىلە ئاشۇ ئالتۇن - كۈمۈش، جاۋا -
ھىراتلار خان ئالىيلرىنىڭ چېدىرىدا ساندۇقى بىلەن بار، — دې -
دى مۇرتازا پالۋان.

— شۇنداق قىلايمۇ - يا؟ — دېدى مىرزا ئەلبېگ، — ناۋادا
مۇرتازا پالۋان ھەمدەمدە بولۇشنى خالىسا بۇمۇ بولىدىغان چارە،
چۈنكى، ئاشۇ ئالتۇن - كۈمۈش، جاۋاھىراتلاردا بىزنىڭمۇ ھەققىد -
مىز بار.

ئەمىرلەر بىردىنلا شۈكەلەپ كەتتى.

مال - دۇنيا ۋە سۆھبەتسى ئۇلارنىڭ يۈرتىنى قارايتىۋېتىپ بارايتتى.

شۇ تاپتا ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ چىمىدى-رىدىكى ئەبۇسەئىد مېرزىغا كۆرۈشۈش سۆۋغىسى سۈپىتىدە ساقلاپ قويغان مال - دۇنيالار زاھىر بولماقتا ئىدى. ئاغزىدىن چىقارمىغىنى بىلەن بۇ مال - دۇنيالارنى تۆتىلىسىنىڭ بۇلۇۋال-غۇسى، بۇلاپلا سۇلتان يۇنۇسخاننى تاشلاپ قېچىپ كەتكۈسى بار ئىدى.

● - ئەجەب جىمىپ كېتىشلىغۇ جانابىلار، - دېدى قېرى ئە-
مىر مىرسالى بارىن خىرىلداپ كۈلگىنىچە جىمجىتلىقنى بۇ-
زۇپ، - نەپىسلىرىنى شەيتان تاقىلدىتىۋاتىدۇ - ھە شۇ تاپتا.
- سىلىمۇ بۇنىڭ سىرتىدا ئەمەس تەقىسىر، - دېدى مىرزا
ئەلبەگ قاپقىنى تۇرۇپ.

- بۇلامدۇق - يا؟ - دېدى مۇرتازا پالۋان.
- بۇلىساق بۇلىدۇق، - دېدى مىرزا ئابدۇراخمان، - نې-
مىدىن قورققۇلۇق. ئۆزىمىزگە تېگىشلىك نېسۋىنى ئالدۇق دەپ
بىلىسەك بولدى ئەمەسمۇ. لېكىن زە، خان ئالىلىرىنىڭ بەش يۈز
نۆكىرىنى سەل چاغلىغىلى بولمايدۇ.

- ھەببەللى، گەپ مانا مۇشۇ يەردە، - دېدى مىرسالى با-
رىن پېشقەدەملەرگە خاس بىلەرمەنلىك بىلەن سۆزلەپ، - ئول
نۆكەرلەرنى زىنھار سەل چاغلىغىلى بولماس. جان ھەلقۇمغا كەل-
گەندە ھەر بىرى ئون، ھەتتا يۈزگە تېتىيدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە
ھەممىسى خان ئالىلىرىغا ئىتتەك ساداقەتمەن.

- خەقنى داڭلاپ ئۆزىمىزنى كەمسۈندۈرمايلى، - دېدى
مۇرتازا پالۋان تېرىكىپ، - ئول نۆكەرلەرمۇ بىزگە ئوخشاش ئا-
دەم، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماھارىتىنىمۇ ئوبدان بىلىمىز.

- زىنھار غۇرۇرلىرىغا ئەپكەتمىسىلە مۇرتازا پالۋان، -
دېدى مىرسالى بارىن خۇشامەتگۈيلىق بىلەن ھىجىيىپ، - ئەل-
ۋەتتە بۇ يەردە سىلىگە تەڭ كېلەلگۈدەك ئادەم يوق، ئەمما سىلى

پەقەت بىرلا. لەشكەرلىرىمىزنىڭ سانى ئۇلاردىن جىق بولغىنى بىلەن ھېچقايسىسىنىڭ ماھارىتى ئۇلارغا يەتمەيدۇ. ئۇنىڭ ئۈس-تىگە خان نۆكەرلىرىنىڭ ئۆزىگە تۇشلۇق سۈر - ھەيۋىسى بار. لەشكەرلىرىمىز ھە دېگەندە ئۇلار بىلەن ئېلىشىشتىن ئېھتىيات قىلىدۇ، ۋەھىمە يەيدۇ. بۇ تەرەپلىرىنىمۇ نەزەرگە ئالمىساق بولمايدۇ. بىز تۆتىمىز ھەرقانچە ماھارەتلىك بولساقمۇ يېتىشەلمەيمىز، ئىشىمىز ئەپلەشسىغۇ ياخشى، ناۋادا ئەپلەشمەي قالسا رەسۋايى ئەزەم بولغاننى ئاز دەپ جېنىمىزدىن ئايرىلىمىز، ئەل - يۇرتقا تۈزكۈر، رىياكار دېگەن نامىمىز تارقايدۇ.

— ئەمىسە ۋاپادار، ساداقەتمەن دېگەن نام - ئاتاق ئۈچۈن بىر ئۆمۈر جاپا چېكىپ يۈرىمىزمۇ؟ يا كۆرگەن راھەت - پاراغەت-نىڭ، يا تۇتقان ئەمەل - مەنەسەپنىڭ، يا تاپقان پۇل - پۈجەكنىڭ تايىنى بولمىسا، — دەدى مۇرتازا پالۋان ئەزۋەيلەپ سۆزلەپ، — ئىشقىلىپ خەلقىئالەمدە قانداق بەتنام، ئاتىقىم قالسا مەيلى، ئەمەدى خان ئالىلىرىغا ھەرگىز ئەگەشمەيمەن.

— گېپىمىز، نىيەت - ئىقبالىمىز بىر يەردىن چىقىمىسا تۆت كالا بىر يەرگە جۇغلاشماس گەردى، — دەدى باياتىنىبېرى ھەمراھلىرىنىڭ چىرايى ئىپادىسىنى كۆزىتىپ ئولتۇرغان مىرزا ئابدۇراخمان سۆز ئېلىپ، — ھەممىمىز كۆڭلىمىزدىكىنىڭ غۇ-لىچىنى ئاشكارىلاپ بولدۇق، پەقەت غەپرىچىلا قالدى. ئەمما ئاشۇ غەپرىچىنى ھېچقايسىلىرى ئېغىزىدىن چىقىرىشقا جۈرئەت قىلىشالمايۋاتىدىلا. بوپتۇ، مەن دەۋىتتەي. ھېچقايسىمىزنىڭ ئەمدى خان ئالىلىرىغا ئەگەشكىمىز يوق ھەم مۇشۇنداق قۇرۇق قوللا ئايرىدلىپ كەتكىمىزمۇ يوق. خان ئالىلىرىنىڭ چىدىرىدىكى ھېلىقى خەزىنە مەيلىمىزنى تارتىپ تۇرماقتا. قولىمىزغا چۈشۈرسەك ھەر بىرىمىزگە بىر ساندۇقتىن تەقسىم بولغۇدەك. گەپ ئۇنى قانداق قولغا چۈشۈرۈشتە، — ئۇ ھەمراھلىرىغا تەكشى بىر قارىۋېتىپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — قانداق، ھەر بىرلىرىنىڭ كۆڭلىدەكىنى تاپالىدىممۇ؟ ئەگەر كۆڭۈللىرىدىكىنى تاپالىغىنىمغا ئىقرار

بولۇشىلا، باشقا گەپنى قويۇپ تۇرۇپ ئاشۇ خەزىنىنى قانداق قولغا كىرگۈزۈش ھەققىدە باش قاتۇرايلى. ناۋادا خان ئالىيلىرى قاراتقايدىن قوزغىلىپ كەتسە بۇ ئىش تەسكە توختايدۇ. — كۆڭلىمىزدىكىنى تاپقانلىرىغا بىز ئىقرار، — دېدى مىرزا ئەلبەگ بىلەن مۇرتازا پالۋان.

— كەمىنلىرىمۇ ھەم، — دېدى مىرسالى بارىن، — ئەگەر جانابى ئەمىرلەرنىڭ مۇددىئاسى شۇ بولسا، سەمىلىرىگە سالىدىغان كىچىككىنە مەسلىھەتتم بار. بىلىمدىم ھەر بىرلىرىگە مەنزۇر كېلەرمىكىن.

— قېنى خوش. قۇلىقىمىز سىلىدە، — دېدى ئۈچ ئەمىر. — ھەر بىرلىرىنىڭ يادىدا بارمىكىن، سۇلتان يۇنۇسخان ئا-لىيلىرى بىلەن تاشكەنت دورغىسى شەيخ جامالىددىننىڭ ئوتتۇ-رىسىدا خېلى چوڭ ئاداۋەت بار، — دېدى مىرسالى بارىن، — ئۆز ۋاقتىدا شەيخ جامالىددىن سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى تاش-كەنتتىن قوغلاپ چىقارغان. كېيىن ئۇ بۈرگە سۇلتان، مۇھەممەد جۇڭلار بىلەن بىرلىشىپ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزاغا قارشى چىققاندا، سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرى يەتتەكەنتتىن لەشكەر تارتىپ كېلىپ، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزاغا ھەمدەمە بولۇپ شەيخ جامالىددىننى ئوسال قىلغانىدى. كېيىن خان ئالىيلىرى موغۇلىستان تەختىنى قولغا ئالدى. پەممچە، شەيخ جامالىددىن خان ئالىيلىرى قولغا كەلتۈرگەن بۇ كاتتا مەرتىۋىگە ھەرگىز قا-يىل ئەمەس، شول سەۋەبتىن ئاداۋەت، خۇسۇمەت ئوتىنى ھازىر-غىچە يۈرىكىدە ساقلاپ يۈرمەكتە. شوڭا، ھازىر شەيخ جامالىددىنغا مەكتۇپ يوللاپ، خان ئالىيلىرىغا قارشى ئىكەنلىكىمىزنى بىل-دۈرسەك، چوقۇم بىزنى قوللايدۇ، ئىككى رەقبنى تۇيدۇرماي ئاداۋەتكە سېلىپ قويماق، ئېنىقكى ئارىدىن پايدىنى بىز ئالىمىز. ھېلىقى خەزىنىمۇ بىزنىڭ بولىدۇ، باشقىلارمۇ بىزنى ساداقەتسىز، دەپ ئەيىبلىيەلمەيدۇ.

— بۇ راستتىنلا بولىدىغان تەدبىر كەن، — دېدى مىرزا ئە-

لىبەگ ھاياجانلىنىپ، — ئۇنداق بولسا شەيخ جامالىددىن بىلەن خان ئالىيلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئىشەنچلىك بىر پىتىنى پەيدا قىلدى.

— ئەڭ مۇھىمى شەيخ جامالىددىن بىزگە ئىشەنسۇن، — دېدى مىرزا ئابدۇراخمان، — ئۇنى ئىشەندۈرمەي بۇ ئىشنى روياپقا چىقىرىش مۇمكىن ئەمەس.

— بۇ تازىمۇ بىر نامەردلىك بولىدىغان بولدى — دە، — دېدى مۇرتازا پالۋان، — بوپتۇ، مۇشۇنداق قىلمايمۇ ئامال يوقتەك قىلىدۇ. خوش، ئول شەيخ جامالىددىننى قانداق ئىشەندۈرمىز؟

— پەممىچە، — دېدى مىرسالى بارىن ساقلىنى سىلاپ تۇرۇپ، — شەيخ جامالىددىن ئىچى تار، ھەسەتخور، شۆھرەتپەرەس، مەنەنچى، گۇمانخور ئادەم. بۇنداق ئادەملەر پىتنە — پاساققا ئاسان ئىشىنىدۇ. بىز سۇلتان يۇنۇسخان بىلەن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇقنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ، شەيخ جامالىددىننىڭ يۈرىكىگە ھەسەت ئوتى ياقايلى. ئاندىن سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلەرنى ئۈستىدىن بولدى دېگۈچە دادلايلى، سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلەرنىڭ ئەينى يىلى شەيخ جامالىددىن تەرىپىدىن تاشكەنتتىن ئېتىبارسىز ھالەتتە قوغلانغانلىقىنى پات — پات ھەسرەت بىلەن تىلغا ئالدىغانلىقىنى، بۇ نۆۋەت تاشكەنتكە ئاللا — ھىدە بېرىپ، ئۆزىنىڭ بۈيۈك سۇلتانلىق شەۋكىتىنى شەيخ جامالىددىنغا كۆز — كۆز قىلىشى، ھەتتا ئۇنى ئەدەپلەپ قويۇشنى كۆڭلىگە پۈككەنلىكىنى، ئۇشبۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ كۆپ ئېھتىيات قىلىشى لازىملىقىنى يازايلى. شەيخ جامالىددىننىڭ سۇلتان يۇنۇسخانغا قارشى چىققۇدەك رىغبىتى بولسا، ئۆزىمىزنىڭ ھېچنە — مىگە قارىماي ھەمدەمدە بولىدىغانلىقىمىزنى بىلدۈرەيلى. ئىشەند — چىم كامىلىكى، شەيخ جامالىددىن بۇ خۇسۇستىكى مەكتۇپىمىزنى تاپشۇرۇۋالسا ھەرگىزمۇ قول قوۋۇشتۇرۇپ قاراپ تۇرمايدۇ.

— ئەمىسە دەرھال مەكتۇپ يازايلى، — دېدى مىرزا ئەلىبەگ. — مەكتۇپ يېزىشقا يەنىلا مىرسالى بارىن جانابلىرىنىڭ

ئېھى بار، — دەدى مۇرتازا پالۋان.

— شۇنداق، مەكتۇپنى سىلى يازسلا، بىز قول قويمايلى، —
دەدى مىرزا ئابدۇراخمان.

ئەمىرلەر قول - قولچە مىرسالى بارىنىنىڭ ئالدىغا قەغەز،
قەلەم، سىياھدان ئېلىپ كەلدى. بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك
سۈكۈتتىن كېيىن مىرسالى بارىن مەكتۇپنى يېزىپ بولدى. قال-
غان ئۈچ ئەمىر مەكتۇپنىڭ تېگىگە ئىمزالىرىنى قويۇپ، بارماق
بېسىشتى.

● — مەكتۇپنى كىم ئېلىپ بارسا بولۇر؟ — دەدى مۇرتازا

پالۋان، — ئارىمىزدىن بىرەرمىز ئېلىپ بارساق، بېرىپ - كې-
لىشكە خېلى جىق ۋاقىت كېتىدۇ، ئول چاغدا خان ئالىيلىرىنىڭ
دىققىتىنى قوزغاپ قويۇشىمىز مۇمكىن.

— بۇنىڭدىن خاتىرجەم بولۇشىمىز، — دەدى مىرسالى بارىن
خەتنى پەم بىلەن قاتلاپ تۇرۇپ، — ئايغاقچى يالغۇز خان ئالىي-
لىرىنىڭ ھۇزۇرىدىلا بولمايدۇ. بىزنىڭمۇ ئىشەنچلىك ئادەملىرىد-
مىز بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە تاشكەنتتىن بەش قولىدەك بىلىدۇ تېخى.
ئۇلار مەكتۇپنى ئىشەنچلىك ئايغاقچىلىرىدىن يولغا سېلىۋې-
تىپ خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قېلىشتى.

— خەتنىڭ جاۋابى كېلىپ بولغۇچە قاراتوقايدىن قوزغىلىپ
كېتەرمىزىمىكىن، — دەدى مىرزا ئابدۇراخمان، — ھاۋا ئىللىپ
قالغىلى تۇردى، خان ئالىيلىرى ئەمدى بۇ يەردە ئۇزاق تۇرمايدۇ.
— بۇنىڭدىن خاتىرجەم بولسلا، — دەدى مىرسالى بارىن، —
قاراتوقايدىن قوزغالساقمۇ بارىدىغان يېرىمىز يەنە شۇ تاشكەنت.
ئايغاقچى بىلەن يولدا ئۇچرىشارمىز

※

※

※

شەيخ جامالىدىن تۆت ئەمىرنىڭ سۇلتان پۇنۇسخانغا سات-
قىنىلىق قىلىپ يازغان خېتىنى تاپشۇرۇۋېلىپ تازا بىر قارارغا

كېلەلمەي تۇرغاندا، سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ چاپارمىنى ئارقىلىق ئەۋەتكەن مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋالدى.

يۈنۈسخان مەكتۇپىدا ئۆزىنىڭ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ھۇزۇرىغا بارماقچى بولغانلىقىنى، يول ئۈستىدە شەيخ جامالىددىن بىلەن كۆرۈشۈپ ئۆتۈشنى نىيەت قىلغانلىقىنى قىسقىلا بايان قىلغانىدى. ھەئە، سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ مەكتۇپى ھۆرمەت، تەۋازۇ ئىبارىلىرى ئىشلىتىلمەي تۈزلا، ئاددىي قىلىپ يېزىلغانىدى. تاشكەنت شەھىرىنىڭ ئەمىرى تۇرۇقلۇق ئۆزىنى پەرغانە ۋادىسىدىكى ھۆكۈمدارىدەك ھېسابلايدىغان شەيخ جامالىددىنغا بۇ مەكتۇپ ئانچە ياقىمىدى. بولۇپمۇ ھېلىقى تۆت سائىتىن ئەمىرنىڭ ھەر بىر قۇرلىرى خۇشامەت، ماختاش ئىبارىلىرى بىلەن تولغان خېتى بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ بىردىنلا قورسىقى كۆپتى.

«ئۆزىنى كىم چاغلاپ قالدىكىنە بۇ يۈنۈسبەگ. تېخى «بۈيۈك موغۇلىستان تەسەررۇپىنىڭ ھۆكۈمدارى سۇلتان يۈنۈسخاندىن دەپ بىلۈرلە، دەپ كېتىشىلىرىنى قارىمامدىغان. ئۇ موغۇلىستاننىڭ ھۆكۈمدارى بولسا ماڭا نېمىتى. مەن ئۇنىڭغا ئەمەس، ماۋەرائۇند-نەھر، خۇراسان، پەرغانە ھۆكۈمدارى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئا-لىيلىرىغا ئىتائەت گەردىنىمنى سۇنغانمەن، ماڭا ئۆزىنىڭ ئەمىر-لىرىگە مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىپ مەكتۇپ ئەۋەتسە قانداق بولىدۇ، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىغا بارماقچىمىش، بۇنىڭ مەن بىلەن نېمە ئالاقىسى. بارسا بېرىد-ۋەرسۇن، يولى ئوچۇق. مەن بىلەن كۆرۈشۈپ نېمە قىلىدۇ؟ ئې-نىقىكى، ئۆزىنىڭ تەخت پاسىبانى بولغانلىقىنى كۆز - كۆز قىل-ماقچى. ئۆز ۋاقتىدا ھۆرمەت كۆرسەتمىگىنىمنى، ئېتىبار قىلىم-غىنىمنى، تاشكەنتتىن لالما سەگدەك كېتىشكە مەجبۇرلىغىنىم-نى ماڭا كۆرسەتمەكچى. ئۆز ۋاقتىدا كۆزۈڭگە ئىلماي خۇددى سا-ئىلىنى قوغلىغاندەك قوغلىغانىدىڭ. مانا ئەمدى ئىستىقبالىمغا چىقىپ تەزىم قىل، خۇشامەت قىل دېمەكچى. يا خۇدا، بۇ يۈنۈس-بەگ نېمىدېگەن ئاداۋەتخور، ئىچى قوتۇر ئادەم - ھە؟! سۇلتان ئە-

بۇسەئىد مىرزىنىڭ مەندىن ئېھتىيات قىلىدىغانلىقىنى، تەسەررۇ - پىدىكى ھەرقانداق ئەمىرلەرگە قارىغاندا ماڭا بەكرەك ئىززەت كۆرسىتىدىغانلىقىنى بىلمەمدىكەن؟ ئوخلىماي چۈش كۆرۈپتۇم. ھەرگىزمۇ ئۇنىڭ ئىستىقبالىغا چىقمايمەن ھەم بۇنداق قىلىش مەجبۇرىيەتتىمۇ يوق. چۈنكى، ئۇ مېنىڭ پاسىبانىم ئەمەس. ناۋادا سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلرىنىڭ بۇ خۇسۇستى يارىلىقى بولسىدى، ئۇ باشقا گەپ. ھازىر سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلرى بەكمۇ يىراقتا. ئايغاقچىلارنىڭ ئەكەلگەن ئىشەنچلىك مەلۇماتلىرىدىن قارىغاندا، قارا قويلۇق تۈركمەن خانزادىسى ھەسەن ئەلىگە بولۇشۇپ ئاق قويلۇق تۈركمەن خانى ئۇزۇن ھەسەنگە قارىشى جەڭ قىلىش ئۈچۈن تۈركمەن دەشتىگە يۈرۈش قىلىپتۇدەك. ئەھۋالدىن قارىغاندا، بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلرىنىڭ بۇ لەشكەرى يۈرۈشىدىن يۈنۈسبەگنىڭ خەۋىرى يوق ئوخشايدۇ، خەۋىرى بولغان بولسا شۇنچە يىراققا كۆرۈشكىلى جابدۇنماس ئىدى. ناۋادا بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلرىنىڭ مەرۋە^① دە ئەمەس، لەشكىرىي يۈرۈشتە ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپسا، يا ئالدىغا ماڭماي، يا كەينىگە يانماي، ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلرىنىڭ لەشكىرىي يۈرۈشتىن قايتىشىنى كۈتۈپ تاشكەنتتە ساقلاپ تۇرۇشنى ئىختىيار قىلىپمۇ قالارمۇ؟ خۇدايىم ساقلار، ئۇنداق بولۇپ قالسا نى ۋاقىتقىچە ئۇنىڭ كۆزىگە قاراپ، مۇلازىملاردەك خىزمىتىنى قىلىپ يۈرۈيمەن؟ راست، ھېلىقى تۆت ئەمىر ئۆزلىرىنىڭ يۈنۈسبەگكە قارشى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشۈپتۇ، ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى نېمىدۇر؟ نېمىشقا مېنى ئۆز پاسىبانغا قارشى چىقىشقا ئۈندەيدۇ؟ يۈنۈسبەگدىن رايى يانغان بولسا، پەم بىلەن كېتىپ قالسا بولۇۋېرەتتىغۇ. مەيلى قانداق مۇددىئاسى بولۇشتىن قەتئىينەزەر، بىر نەرسە ئېنىقكى، ئول تۆت ئەمىر مەندىن پايدىلىنىپ يۈنۈسبەگنىڭ ئەدىپىنى بەرمەكچى. چۈنكى، ئۇلار مېنىڭ يۈنۈسبەگ بىلەن خۇشۇم يوقلۇقىنى بىلىدۇ، بۇمۇ بولغىنى. مەنمۇ ئۇنداق

① مەرۋە — ھازىرقى تۈركمەنىستاندىكى شەھەر نامى.

قازانغا مۇنداق چۆمۈچ قىلىپ، ئاشۇ ساتقىنلاردىن پايدىلىنماي - دە، يۈنۈسبەگنى ئاشۇ ساتقىنلاردىن قوغدىغان بولۇۋېلىپ نەزەر - بەند قىلاي. يۈنۈسبەگ ئول ئەمىرلەرنىڭ خېتىنى كۆرسە چوقۇم ماڭا ئىشىنىدۇ، مېنى نىجاتچىسى دەپمۇ بىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مەنمۇ ئۇنىڭغا سالام بېرىپ، كۆزىگە قاراپ يۈرمەيمەن. ئۇنى قو - رۇقداش باھانىسىدا ئەمىرلەرنىمۇ، نۆكەرلەرنىمۇ ئايرىۋېتىپ، بىر مەزگىل نەزەربەند قىلسام بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشۈش نىيىتىدىن يېنىپ موغۇلىستانغا كېتىشى مۇمكىن. ناۋادا بۇ ئىشلاردىن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرى خەۋەر تاپسىمۇ مېنى ئەيىبكە بۇيرۇيالمايدۇ. مۇشۇ باھانىدا مەنمۇ ئۆزىنى بۈيۈك سەلتەنەت ساھىبى، ھۆكۈمدار دەپ تەكەببۇرلۇق قىلغان يۈنۈسبەگنى ئوبدانلا ئەدەپلەپ قويالايمەن. بەلكىم ئۇنىڭ شەپقەت - چىسى بولۇپ قالمەن...»

كۆڭلىنى توختىتىۋالغان ئەمىر شەيخ جامالىددىن دەرھال ھېلىقى تۆت ئەمىر بىلەن سۇلتان يۈنۈسخانغا ئايرىم - ئايرىم جاۋاب خەت يازدى.

قاراتوقايدىن تاشكەنتكە قاراپ يولغا چىققان سۇلتان يۈنۈس - خاننىڭ كۆڭلىدە قىلچىلىك ئەندىشە يوق ئىدى. ھەئە، شەيخ جاما - لىددىننىڭ ئەينى يىلى ئۆزىگە قىلغان ئەدەپسىزلىكىنى ئۇنتۇپ كەتمىگەندى. يولدا كېتىۋېتىپ ئاشۇ كۆڭۈلسىز ئەسلىمىلەرنى، كېيىن شەيخ جامالىددىن بىلەن سەمەرقەنتتە ئۇچراشقانلىقىنى، سوغۇقلا كۆرۈشكەنلىكىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى.

«ئاشۇ قىلغانلىرىغا پۇشايمان قىلغان بولسا مەندىن چوقۇم خىجىل بولىدۇ. سەمەرقەنتتە كۆرۈشكەن ۋاقتىمىزدىمۇ ئوڭاي - سىز لانغاندەك قىلغان. بولدى ئەمدى، ئۆتكەن ئىش ئۆتتى. ئەس - لىدىمۇ ئۇنىڭ ماڭا ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرۈش مەجبۇرىيىتى

يوق ئىدى. ئەمدى كۆرۈشكەندە ئۇنىڭغا قىزغىن بولاي، ئارىمىزدا ھېچ ئىش ئۆتۈلمىگەندەك مۇڭدېشاي. ئوڭايسىز لاندۇرۇپ قويماي. ئەسلىدە تاشكەنتتە توختىمىساممۇ بولاتتى، خانىش ئايمىلارنىڭ تاشكەنتنى كۆرگۈسى، بىرەر ھەپتە تۇرغۇسى كېلىپ قالدى...»
 شۇ تاپتا يۇنۇسخان ئۆزىگە ھەمراھ بولۇپ كېلىۋاتقان تۆت ئەمىر بىلەن شەيخ جامالىدىن ئوتتۇرىسىدا بىر قانچە قېتىم مەخ-
 پىي خەت - ئالاقە يۈرۈشكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ خەت ئارقىلىق ئۇ-
 نى قانداق ئۇسۇلدا بايلاش، ساداقەتمەن ئۆكەرلىرىدىن تۇيدۇرماي
 ئايرىۋېتىپ قولغا چۈشۈرۈش ھەققىدە مەسلىھەت قىلغانلىقىنى ●
 خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيتتى.

تاشكەنت شەھىرىدىن ئوتتۇز چاقىرىم يىراقلىققا جايلاشقان بۇ قورۇق ئەمىر شەيخ جامالىدىننىڭ يازلىق ئارامگاھلىرىنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ سۇلتان يۇنۇسخاننى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن مۇشۇ يەردە تەييارلىق كۆرۈپ قويغانىدى. ئارامگاھقا چاشكا ۋاقتى بىلەن يېتىپ كەلگەن سۇلتان يۇنۇسخاننى شەيخ جامالىدىننىڭ شىغا-
 ۋۇل بېگى ① بىر توپ مۇلازىملىرى بىلەن چىقىپ كۈتۈۋالدى.
 — ئەسسالىمۇ ئەلەيكۇم. بۈيۈك سەلتەنەت ساھىبى سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي، ھارمىغايلا.

يۇنۇسخان ئىستىقبالىغا چىققان بۇ كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا شەيخ جامالىدىننىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ بىر ئاز تەئەججۈپلەندى.
 — ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالىم، — دېدى ئۇ ناخۇشلۇق بىلەن سالامنى ئىلىك ئېلىپ، — دورغا بېگىم ئەجەب كۆرۈنمەيدىغۇ؟
 — خان ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى شىغاۋۇل بەگ تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ تۇرۇپ، — ئەمىر جانابلىرى ئىككى كۈندىن بېرى ئالىيلىرىنىڭ يولىغا تەلمۈرۈپ مۇشۇ قىشلاقتا تۇند-
 گەندى، ئالىيلىرىنى بۈگۈنمۇ كېلەلمەيدىغان ئوخشايدۇ دەپ، ھېلىراققا شەھەرگە كىرىپ كەتكەن. بايا چاپارمەنلىرىمىزدىن خېلى يېقىنلىشىپ قالغانلىقلىرىنى ئاڭلاپ خەۋەرچى ماڭغۇزدۇم،
 ① شىغاۋۇل بېگى — چەت ئەللىك مېھمانلارنى كۈتۈۋېلىشقا مەسئۇل بەگ.

ھايال بولماي كېلىپ بولىدۇ.

شىغاۋۇل بەگ شەيخ جامالىددىننىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە گەپ-نى تولىمۇ قاملاشتۇردى. ئۇنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ سۇلتان يۈنۈس-خاننىڭ چىرايىغا قايتىدىن كۈلكە يۈگۈردى.

— ئەمىر جانابلىرى چىقىپ بولغىچە خان ئالىيلىرى بىرەر پىيالە چاي ئوتلاپ ئارام ئالغىچ تۇراملىكىن؟
يۈنۈسخانغا خېلىلا ھاردۇق يەتكەنىدى. شۇڭا شىغاۋۇل بەگ-نىڭ تەكلىپىگە دەرھاللا قوشۇلدى:

— تولا ئوبدان.

شىغاۋۇل بەگ سۇلتان يۈنۈسخاننى يولىنىڭ ئۇ چېتىدىكى ئۆرۈكلۈك باغنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان ھەشەمەتلىك بىر قورۇغا باشلىدى. يولدىن قورۇنىڭ دەرۋازىسىغىچە قىپقىزىل گەملەردىن پايداناز سېلىنغانىدى.

— بۇ ئەمىر جانابلىرىنىڭ يازلىق ئارامگاھى، — ماڭغىچ چۈشەندۈردى شىغاۋۇل بەگ، — ئىچى ئانچە چوڭ بولمىسىمۇ، خان ئالىيلىرى بىلەن خانىش ئايىملارنىڭ ۋاقتلىق تۇرۇشىغا تازا باب كېلىدۇ. ئىككى كۈندىن بېرى ئەمىر جانابلىرى شەخسەن ئۆزى ھەيدەكچىلىك قىلىپ تازىلىتىپ، قايتىدىن سەرەمجانلاشتۇرۇپ چىقتى، لايىقلىرىدا بولمىغان بولسا ئەيبىكە بۇيرۇمىغا يالا.

ئەتراپى ئېگىز قورۇق تام بىلەن قورشالغان بۇ قورۇنىڭ دەرۋازىسىمۇ خۇددى ئوردىنىڭ دەرۋازىسىدەك ھەشەمەتلىك، پۇختا ئىدى، ئىچى دېگەندەك ئانچە چوڭ ئەمەس ئىدى. ئەمما قورۇنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى كۆتۈرۈپ سېلىنغان پېشايۋانلىق ئىمارەت ئاجايىپ گۈل - نەقىشلىرى، تۈۋرۈكلىرى بىلەن ھەشەمەتلىكلىكىدىن بىر شارەت بېرىپ تۇراتتى.

يۈنۈسخاننى تۆت ئەمىرى بىلەن ئوتتۇرىدىكى قوش قاناتلىق چوڭ ساراي ئۆيىگە باشلىدى. يۈنۈسخان سۇپىغا چىقىپ تۇر تەرەپ-تىكى ئۆزى ئۈچۈن ئالاھىدە راسلانغان قات - قات كۆرپىنىڭ ئۈستىدە چازا قۇرۇپ ئولتۇردى.

— خانىش ئايىملارغا يان تەرەپتىكى ھۇجرىلارنى تەييارلاپ قويغاندۇق، — دېدى شىغاۋۇل بەگ، — باشلاپ كىرىشىمىزگە ئىجازەت سورايمىز.

— ئىجازەت، — دېدى يۇنۇسخان پاختىلىق تونىنى سېلىمۇپ تىپ تۇرۇپ.

— نۆكەرلەرگە سىرتتا ئوتاۋ^① تىككۈزدۇق. بۇ قورۇقتا ئۇلارنى جايلاشتۇرغىدەك ئۆي ھازىرلىيالمىي قالدۇق، ئەيبىكە بۇيرۇمىغا يالا ئاللىلىرى.

— ھېچقىسى يوق. ھېلىمۇ كاپىشىپلا، — دېدى يۇنۇسخان. ●
— نۆكەرلەرگە ئوتاۋ ھازىرلاشنىڭ لازىمى يوق ئىدى. ئەمىر شەيخ جامالىدىن جانابلىرى بەكمۇ كايىپ كېتىپتۇ، — دېدى مىرسالى بارىن.

— شۇنداق، — دېدى مىرزا ئابدۇراخمان، — بۇمۇ شەۋكەتلىك ئانھەزىرىتىمىزنىڭ ھۆرمەت، ئابروۋى - دە.

شىغاۋۇل بەگ ئايال مۇلازىملارغا خاننىڭ خانىشلىرىنى باشلاپ كىرىپ جايلاشتۇرۇشقا بۇيرۇق بەردى. ئۇنىڭغىچە باشقا مۇلازىملار داستىخان سېلىپ، تۈرلۈك نازۇ نېمەتلەرنى تىزىشقا باشلىدى.

ئىككى ئاش پىشىم ۋاقىت كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئۆتۈپ كەتتى. چاچنىڭ تېلىدەك كېسىپ ئەتكەن ھاردۇق ئېشىنى ئىد-چىپ، پاققان گۆشى، ئوغلاق، قىرغاۋۇل كاۋاپلىرىنى يەپ، ئارقىدىن بىر پىيالىدىن قېتىق، شەربەت ئىچكەن يۇنۇسخاننى ئويۇقۇ باسقانىدى. شۇ تاپتا ئۇ ھەر بىر ئوتاۋغا قىرىق - ئەللىكتىن جايلاشقان نۆكەرلىرىنىڭ بىھوش دورىسى سېلىنغان شەربەتلەرنى ئىچىپ، ئاللىقاچان ئويۇقۇغا كەتكەنلىكىدىن بىخەۋەر ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا ھەمراھ بولۇپ ئولتۇرغان تۆت ئەمىرنىڭ شەيخ جامالىدىن دىنىنىڭ تېزىرەك كېلىشىنى كۈتۈپ تاقىتى تاق بولغانىدى.
— ئەمىر جانابلىرى كەلدى.

① ئوتاۋ — قارا چېدىر.

سارايعا ئالدىراپ كىرگەن مۇلازىم تاپسىدا قول باغلىغىنىچە بېشىنى ئەگدى.

— مەن ئەمىر جانابلىرىنى باشلاپ كىرەي، — دېدى شىغا.
 ۋۇل بەگ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مېرسالى بارىن قاتارلىق تۆت ئەمىرمۇ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى.

ئاياغ شەپسىدىن ئويغانغان يۇنۇسخان كۆزىنى ئېچىپ، ئەمىرلىرىنىڭ سىرتقا چىقىپ كېتىۋاتقىنىنى كۆرۈپ سورىدى:

— ئۇلار نەگە مېڭىشتى؟

— ئالىيلىرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى مۇلازىم قول باغلاپ، — ئەمىر شەيخ جامالىدىن جانابلىرى خىزمەتلىرىگە كەپتۇ، ئۇلار شۇنىڭ ئالدىغا چىققاچى.

— ھە، شۇنداقمۇ؟

سۇلتان يۇنۇسخان بىپەرۋالىق بىلەن ئىشىككە قاراپ قويۇپ مۇلازىمغا دېدى:

— ماڭا شەرىپەت قۇيۇپ بەر، ئۇسساپ قالدىم.

مۇلازىم بىر پىيالە شەرىپەت قۇيۇپ، پەتنۇس بىلەن ئېلىپ كەلدى. يۇنۇسخان مۇزدەك شەرىپەتنى ھۇزۇرلىنىپ سۈمۈردى.

«مېنىڭ ئەمىرلىرىمنىڭ شەيخ جامالىدىننىڭ ئالدىغا چىقىشىنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. قائىدە بويىچە ئول تاشكەنت دورىسىنىڭ سالامىنى يېنىمدا تۇرۇپ ئىلىك ئالسا بولاتتى. ئۇلارغا ئاباياملا ئەسكەرتىپ قويسام بوپتىكەن. سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى تېخىچىلا ئۆگىنىپ بولالماپتۇ — دە، بۇلار...»

سۇلتان يۇنۇسخان خىيالىنى داۋاملاشتۇرغاچ شەيخ جامالىدىننىڭ سالامغا كىرىشىنى كۈتۈپ ئولتۇردى.

بۇ چاغدا سىرتتا ئاتنىڭ دۈكۈرلىگەن ئاياغ تىۋىشى ئاڭلاندى. ھەئە، شەيخ جامالىدىن ئاللىقاچان قورۇغا كىرىپ بولغان بولۇپ، سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ تۇغى قالدالغان جايدا ئېتىدىن چۈشمەي تۇراتتى. خاننىڭ تۇغى تۈۋىدە ئاتتىن چۈشمەي تۇرۇش

قاتتىق ھۆرمەتسىزلىك — كالا كېتىدىغان چوڭ گۇناھ سانىلاتتى. شەيخ جامالىددىننىڭ بۇ ئەدەپسىزلىكىدىن قاتتىق غەزەپلىنىپ كەلگەن خاننىڭ تۇغچىسى، مېرسالى بارىن قاتارلىق تۆت ئەمىر-نىڭ ئات ئۈستىدە گىدىيىپ تۇرغان شەيخ جامالىددىنغا خوشامەت-گۈيلۈك بىلەن ئېگىلىپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

— مۇنۇ ساتقىنلارنى تۇتۇڭلار! — دېدى شەيخ جامالىددىن نۆكەرلىرىگە قاراپ.

نۆكەرلەر يۈگۈرۈپ كېلىپ تۆت ئەمىرنى كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە چەمبەرچاس قىلىپ باغلىۋەتتى. بۇنداق قىسمەتكە دۇچ كېلىشنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەن مۇرتازا پالۋان غەزەپ بىلەن يۇلقۇندى.

— بۇ نېمە ئىش، نېمىشقا بىزنى باغلاتقۇزىلا؟
شەيخ جامالىددىن ئۇنىڭغا جاۋاب بېرىشنىڭ ئورنىغا نۆكەر-لىرىگە ۋارقىردى:

— زۇۋاننى دۈملەڭلار بۇ بەدبەختنىڭ!
نۆكەرلەر مۇرتازا پالۋاننىڭ ئاغزىغا بېلىدىكى پوتسىنى يېشىپ كەپلىدى ۋە بېقىنغا مۇشت - پەشۋا سېلىپ ئۆلگۈردى. ئىشنىڭ ئۆزلىرىنىڭ مەسلىھەتلەشكىنىدەك نەتىجىلەنمىگەنلىكىنى، شەيخ جامالىددىننىڭ ۋەدىسىدىن يېنىۋېلىپ باشقىچە سۈيقەست پىلانلىدىغانلىقىنى پەملىگەن مېرسالى بارىن، مېرسا ئەلبەگ، مېرسا ئاب-دۇراخمانلار سوغۇق تەرلىگىنىچە لاغ - لاغ تىتىردى.
شەيخ جامالىددىن ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ نۆكەرلىرىگە بۇيرۇق قىلدى:

— مەن بىلەن يۈرۈڭلار.
سىرتتىكى ئوپۇر - توپۇردىن غەلىتىلىك ھېس قىلىپ ئول-تۇرغان سۇلتان يۇنۇسخان ساراينغا بىر توپ نۆكەرلىرى بىلەن كىرىپ كەلگەن شەيخ جامالىددىننى كۆرۈپ بىردىنلا تەئەججۈپلەندى.
— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. خان ئالىلىرىغا ئېھتىرام بولغاي.

شەيخ جامالىددىننىڭ چىرايىدىكى جىددىيلىكنى كۆرگەن سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ كۆڭلىگە گۇمان چۈشتى، ۋۇجۇدىنى تەش-ئۇش باستى، شۇنداقتمۇ ھۆكۈمرانلارغا خاس سالاپىتىنى ساقلاشقا تىرىشتى، جايدا قىمىرلىماي ئولتۇرۇپ سالامنى ئىلىك ئالدى.

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام.

«بۇ قانداق ئەدەپسىزلىك، ئەجەب مەندەك بىر ئەلنىڭ كاتتا ھۆكۈمدارىنىڭ ئالدىغا تولۇق قوراللانغان نۆكەرلىرىنى ئېلىپ سالامغا كېلىشتىن ئۇپالمامدىكەنە؟»

سۇلتان يۈنۈسخان قاپقىنى تۈرۈپ تەئەددى بىلەن ئېغىز ئاچتى:

— كۆپ تەشەككۈر، دورغا جانابلىرى پىشپازلىق^①نى مۇ-شۇنداق بەجا كەلتۈرمەكچىمۇ؟

— يوقسۇ، مۆھتەرەم خان ئالىيلىرىغا ئەدەپسىزلىك قىلىش-قا ھەددىمىز ئەمەس، — دېدى شەيخ جامالىددىن قەددىنى بىر ئاز ئېگىپ، — بىراق ھازىر خان ئالىيلىرىغا بۇ ئىشلارنى چۈشەندۈ-رۈشكە پۇرسەت يوق، قىبلىگاھىمىز تەسەررۇپىمىزغا قەدەم كەل-تۈرگەنىكەن، بەدگىردان^②لارنىڭ قەستىدىن ھىمات قىلىش بۇر-چىمىز باردۇر. ھازىر ئەھۋال بەكمۇ خەتەرلىك، ئاۋۋال خان ئا-لىيلىرىنى ساق - سالامەت شەھەرگە ئاپىرئۇلايلى، ئاندىن تەپسى-لىنى چۈشەنچە بېرەرمەن، — شەيخ جامالىددىن سۇلتان يۈنۈسخان-غا گەپ قىلىشقا پۇرسەت بەرمەي نۆكەرلىرىگە بۇيرۇق قىلدى، — كېلىڭلار، خان ئالىيلىرىنى مەپىگە چىقىرىڭلار.

نۆكەرلەر يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە سۇلتان يۈنۈسخاننى كۆتۈرۈپ دېگۈدەك سۈپىدىن چۈشۈردى... ئاچىقىپ قورۇدا توختىتىلغان ئۈستى يېپىقلىق مەپىگە چىقاردى. شەيخ جامالىددىننىڭ تۇيۇق-سىز پەيدا قىلغان جىددىيچىلىكى سۇلتان يۈنۈسخانغا ئويلانغۇ-

① پىشپازلىق — ئالدىغا چىقىپ سالام بېرىش.

② بەدگىردان — يامانلىق قىلغۇچى، قەست قىلغۇچى.

دەك، نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭقىرغۇدەك پۇرسەت بەرمىگەندەك دى. كۆڭلىگە تۇيۇقسىز گۇمان، تەشۋىش سالغانىدى، ئۇ مەھپەتچى قۇچە بولغان ئارىلىقتا ھويلىدا پۈت - قوللىرى چەمبەرچاس باغلانغان تۆت ئەمىرگە شۇنداقلا قاراپ كۆڭلىدىكى تەشۋىش تەبئىيەتتە جەۋپكە ئالماشتى. لېكىن نۆكەرلەر ئۇنىڭغا ئەمىرلەردىن گەپ سوراڭ ئەمەس، بەكراق قاراشقىمۇ پۇرسەت بەرمىگەندى. تۆت ئات قېتىلغان مەپە شۇ ھامان دەرۋازىدىن چىقتى - دە، ئۇدۇل تاشكەنت شەھىرىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. بۇ چاغدا شەيخ جامالىددىن ھېلىدىكى تۆت ئەمىرنىمۇ يەنە بىر مەھپەتچى جايلاشتۇرۇپ ئۆلگۈرگەندى.

تاشكەنت ئەمىر مەھكىمىسىنىڭ تەسكەي تەرىپىگە مەھكىمە قاماقخانىسىغا تام تۇتاش قىلىپ خېلىلا ھەشەمەتلىك سېلىنغان، ئايرىم دەرۋازا، ئېگىز قورۇق تېمى بار بۇ قورۇق ئادەتتە كۆزگە ئانچە چېلىقىپ كەتمەيتتى، قاماقخانىغا تام تۇتاش بولغانلىقى ئۈچۈنمۇ ياكى باشقا بىر سەۋەب بارمۇ ئەيتاۋۇر خېلىلا ھەشەمەتلىكلىكىگە قارىماي مۇقىم ئادەم تۇرمايتتى. شەيخ جامالىددىن سۇلتان يۈنۈسخاننى مۇشۇ قورۇققا ئورۇنلاشتۇرغانىدى. بىر ھەپتەدىن بېرى سۇلتان يۈنۈسخان بۇ قورۇدا ئۆزى يالغۇز تۇرۇۋاتاتتى. ئۇنىڭ سىرتقا چىقىشى چەكلەنگەن. قورۇنىڭ ئىچى، دەرۋازا، قورۇق تام ۋە ئۆگزىلەرگە ئورۇنلاشتۇرۇلغان قاراۋۇللار ئۇنىڭ ھەر بىر ھەرىكىتىنى تەقىب ئاستىغا ئالغانىدى. ئەمما بىر - بىرىدىن چاققان مۇلازىملار يۈنۈسخان شۇنداقلا قىمىرلاپ بولغۇچە قول باغلاپ خىزمىتىگە تەييار بولۇپ تۇراتتى، لازىملىق نەرسىدەلەرنى دەپ بولغۇچە ھازىرلاپ بولاتتى. بىراق، يۈنۈسخاننىڭ سوزىغان سوئاللىرىغا جاۋاب بەرمەيتتى. ۋۇجۇدىنى غەم - ئەندىشە چۇلغۇنغان يۈنۈسخاننىڭ ئىچى سىقىلىپ كەتكەندى. ئۇنى ھەممىدىن بەك قىيىنغىنى شەيخ جامالىددىننىڭ بىر ھەپتەدىن

بېرى قارىسىنىمۇ كۆرسەتمەسلىكى ئىدى. — كەچۈرسە ئالىيلىرى، بىزگە خىزمەتلىرىدە بولۇپ، ھاللىرىدىن خەۋەر ئېلىش بۇيرۇلغان، باشقا ئىشلارنى زىنھار بىل- مەيمىز.

مۇلازىمىلارمۇ، قاراۋۇللارمۇ پەقەت مۇشۇ جاۋابىنىلا تەكرارلايتتى.

ئۆزىنىڭ نەزەربەند قىلىنغانلىقىنى ھېس قىلغان ۋە بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلەلمىگەن سۇلتان يۇنۇسخان ئاچچىق يۇتۇپ ساراڭ بولايلا دەپ قالغانىدى.

«بۇ شەيخ جامالىددىننىڭ نېمە قىلغىنىدۇ؟ مەندەك بىر كات- تا سەلتەنەت ساھىبىغا مۇشۇنداق بىئەدەپلىك بىلەن مۇئامىلە قىلسا كېيىن بالاغا قالدىغانلىقىنى ئويلىمىدىمىكەن؟ ھە، راست. ئۇ كۈنى ئەجەب مېرسالى بارىن قاتارلىق تۆت ئەمىرنى نېمىشقا باغلىدىكىن؟ ئۇلار نېمە گۇناھ قىلغان بولغىيتتى؟ خوش، ئۇلارنىڭ باغلاققا ئالغۇدەك گۇناھى بارمۇ دەيلى، لېكىن سەگىنى ئۇرساڭمۇ ئىگىسىگە باق دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمۇ. قا- ئىدە بويىچە ماڭا دەپسە، جازالىغۇدەك يېرى بولسا ئۆزۈم جازالاپ بەرمەسمىدىم؟ مېنىمۇ تويۇقسىزلا مەپىگە چىقىرىپ مۇشۇ قورۇغا ئەكېلىشتى، خىزمىتىمگە بىرمۇنچە مۇلازىمىلارنى سېلىپ بەرگە- نى بىلەن، ئەرك - ئىختىيارىم ئۆزۈمدە ئەمەس، سىلىق - سىپايە مۇئامىلە قىلىشقىنى بىلەن، ھەپتىدىن بېرى قورۇنىڭ سىرتىغا چىقىرىشىمدى. بۇنىڭ قامالغان، نەزەربەند قىلىنغان بىلەن نېمە پەرقى؟ ھەپتە بولدى، يا ئۆزىنى كۆرسەتمىدى، يا خوتۇن - بالد- لىرىمدىن، يا ئەمىر - نۆكەرلىرىمدىن خەۋەر بەرمىدى. بىرەر ئو- يۇن ئويناۋاتامدۇ - يا؟ ئۇنىڭ مەن بىلەن ئەزەلدىن خوشى يوق ئىدى. سۇيقەست قىلىپقۇ يۈرمەس. شۇنداق، سۇيقەست قىلغۇ- سى بولسا نېمىشقا ھازىرغىچە قول سالمايدۇ؟ يا قاماقخانغا، يا تەككىخانا^①غا ئوخشىمايدىغان بۇ دەرگاھقا سولاپ قويۇپ، خىزمە-

① تەككىخانا — مېھمانخانا.

تىمگە مۇلازىم بەلگىلەپ نېمە قىلماقچى بولغىنىنى؟
 ئەسلىدىغۇ ئۇ تۇرقىدىن ئىچىدىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان
 ھىلىگەر ئادەم ئىدى. ئۇنىڭدىن ئېھتىيات قىلىشىم كېرەك ئىدى.
 سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلرى بىلەن ئوتتۇرىمىزدىكى
 دوستلۇققا زىيادە ئەمەننا قويۇپ كېتىپتىمەن، ياكى بولمىسا ئۇ
 سەمەرقەنت تەختىگە ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتقانمىدۇ؟
 ياق، ھەددى ئەمەس. تاشكەنت شەھرىنىڭ كىچىككىنە بىر دور -
 غىسى ھەرقانچە يولۋاسنىڭ يۈرىكىنى يەۋالغان تەقدىردىمۇ بۇنداق
 قىلىشقا پېتىنالمىدۇ. ئۇنداق قىلغان بولسا بۇسەيت سۇلتان ئا -
 لىيلرى ئاللىقاچان لەشكەر تارتىپ كېلىپ ئەدەپلىگەن، سەر -
 كەشلىك قىلغىنىغا تويغۇزغان بولارىدى. شەيخ جامالىددىننىڭ
 مۇددىئاسى زادى نېمىدۇر؟ ئۇ كۈنى ئالدىراش - تىنەش سالام بې -
 رىپ: «ئالىيلرىنى بەدگىردانلارنىڭ قەستىدىن قوغدىمىسام بول -
 مايدۇ، دېگەندى. ئول بەدگىردانلار كىم بولغىنىتى؟...»
 سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ كۆز ئالدىغا ھېلىقى پۇت - قولى
 باغلانغان تۆت ئەمىرى كەلدى.

«... ياق، ياق. ئۇلارنىڭ ماڭا قەست قىلىشى، ساداقەتسىزلىك
 قىلىشى مۇمكىن ئەمەس، ماقۇل، ئۇلارنى قەست قىلماقچىمۇ دەپ -
 لى، ئۇنداقتا ئۇلار نېمىشقا قاراتوقاي قىشلىقىدا قول سالماي،
 تاشكەنت شەھىرىگە يېقىنلاپ قالغاندا قول سالماقچى بولىدۇ؟ ئە -
 جەبا، شەيخ جامالىددىن ئۇلارنىڭ بۇ يامان نىيىتىنى قانداق بى -
 لمۇالغاندۇ؟... بۇ ئىشتا چوقۇم بىر ئويۇن بار... شەيخ جامالىددىن
 نېمىشقا ھەپتىدىن بېرى ماڭا كۆرۈنۈش قىلمايدۇ؟ خەپ، ئاۋۋال
 بۇ يەردىن ساق - سالامەت چىقايچۇ قېنى، زەر - زىۋىرىگىچە ئې -
 نىقلاپ بىلمەيدىغان بولسام...»

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، ئەمىر شەيخ جامالىددىن ھەز -
 رەتلىرى كەلدى، ھۇزۇرلىرىغا كىرىشكە ئىجازەت سورايدۇ.
 مۇلازىمنىڭ تۈيۈقسىز يەتكۈزگەن بۇ مەلۇماتى سۇلتان يۇ -
 نۇسخاننىڭ چىگىش خىياللىرىنى ئۈزۈپ قويدى، ۋۇجۇدىدىكى

ئازاب، ھەسرەت، تەشۋىش بىردىنلا غەزەپكە ئالماشتى، لېكىن ئۆ -
 زىنىڭ نەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى بىردىنلا ئېسىگە ئېلىپ، يۈرىكىدە -
 كى لاۋۇلداۋاتقان غەزەپ ئوتىنى بېسىشقا مەجبۇر بولدى.
 «ھەپتىدىن بېرى نەزەرىدە قىلىشقا پېتىنغان ئادەم ئەمدى
 ئەجەب قېشىمغا ئۈسۈپلا كىرىشكە پېتىنالمىي قاپتا؟...»
 سۇلتان يۇنۇسخان خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ مۇلازىمغا قارىدى.

— ئىجازەت.

ھايال ئۆتمەي شەيخ جامالىددىننىڭ خۇشامەت كۈلكىسىدىن
 پۇرلىشىپ كەتكەن چىرايى بوسۇغا تۇۋىدە پەيدا بولدى.
 — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، جانابى خان ئالىيلىرىغا ئېھتىرام
 بولغاي.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام.

يۇنۇسخان قاپقىنى تۈرگىنىچە سالامنى ئىلىك ئالدى، ئە -
 ما ئولتۇرغان جايىدىن قىمىرلاپمۇ قويمىدى.
 شەيخ جامالىددىن سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ نارازىلىق، غەزەپ چى -
 قىپ تۇرغان چىرايىغا شۇنداقلا قارىۋېتىپ، يەنە ئەھۋال سورىدى.
 — ئالتۇن بويلىرى ئېسەنمىكىن ئالىيلىرى؟
 يۇنۇسخان ئەمدى ئۆزىنى بېسىۋالامىدى:

— يوقلاڭ گەپنى ئاز قىلسۇنلار. ئېيتسىلا، نېمە سەۋەبتىن
 مېنىڭ تۆت ئەمىرىمنى تۇتىدىلا؟ نېمە ئۈچۈن مېنى بۇنداق نەزەر -
 بەندكە ئالىدىلا؟ مەندەك بىر تاجدارغا بۇنداق مۇئامىلە قىلغۇدەك
 ئۆزلىرى كىم ئىدىلە زادى؟ مەن بۇ تەسەررۇپقا قانداقتۇر پاناھلىق
 ئىزدەپ ياكى تەئەررۇز قىلىش مەقسىتىدە گەمەس، بەلكى سىل -
 نىڭ پاسىبانلىرى بولمىش بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى بىلەن
 دىدار - مۇلاقاتتا بولۇشنى ئىزدەپ قەدەم كەلتۈرگەنمەن. بول
 سەلتەنەتنىڭ ئەڭ ئەزىز مېھمىنىدۇرمەن. سەلتەنەت قائىدە - يو -
 سۇنلىرىنى بىلەمدىلا زادى؟ مېھمانغا مۇشۇنداق مۇئامىلە قىلام -
 دىلا؟ مېنى قايىل قىلغۇدەك چۈشەنچە بەرسۇنلار، ئۇنداق قىلماي -

دىكەنلا، كالىلىرىغا ھېزى بولسىلا. مەن كەچۈرۈۋەتسەممۇ، بۇ سەھىت سۇلتان ئالىلىرى زىنھار سىلە - رەھىم قىلمايدۇ. سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ يەنە بىر مۇنچە گەپلەرنى قىلغۇسى بار ئىدى، لېكىن تاپسىدا تېخىچىلا بېشىنى ئېگىپ تۇرغان شەيخ جامالدىننىڭ مۇلازىمەتلەردەك قول باغلاپ تۇرغان بىچارە تۇرقىغا قاراپ ئۆزىنى سەل تۇتۇۋالدى.

— كەچۈرسىلە ئالىلىرى، — دېدى شەيخ جامالدىن ئې - گىلىپ تۇرۇپ، — بۈيۈك بىر ئەلنىڭ پاسىبانغا بىئەدەپلىك قىلىشقا ھەددىمىز ئەمەس. بىراق ئالدىراشچىلىقتا بىسەرەمجان قىلىپ قويغىنىمىزنى تەن ئالىمىز. ئىجازەت بەرسىلە ئول كۈندىكى ئىشلارنى چۈشەندۈرەي.

— خوش، — دېدى يۇنۇسخان تەتۈر قارىغىنىچە قاپقىنى تۇرۇپ.

شەيخ جامالدىن قوينىدىن بىر پارچە خەتنى ئېلىپ سۇلتان يۇنۇسخانغا ئېھتىرام بىلەن تەڭلىدى.

— مالال كۆرمىسىلە، ئاۋۋال مۇنۇ مەكتۇپنى ئوقۇپ باققان بولسىلا.

سۇلتان يۇنۇسخان شەيخ جامالدىننىڭ كۆزىگە بىر قارىد - ۋەتەندىن كېيىن خەتنى ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇنىڭ چىرا - يى بىردىنلا تاتىرىپ كەتتى، ۋۇجۇدىدىكى بايامقى ئاداۋەتلىك تۈي - غۇلاردىن ئەسەرمۇ قالمايدى. ھەئە، بۇ مىرسالى بارىن قاتارلىق تۆت ئەمىرنىڭ شەيخ جامالدىنغا ئەۋەتكەن تۇنجى خېتى ئىدى. خەتنىڭ ئاستىغا بېسىلغان تۆت ئەمىرنىڭ ئىمزاسى، مۆھۈرى بۇ خەتنىڭ راستىنلا شۇلارنىڭ خېتى ئىكەنلىكىدىن گۇۋاھلىق بېرىپ تۇراتتى.

يۇنۇسخان خەتكە بىرھازا قاراپ تۇرغاندىن كېيىن زىددىيەت - لىك خىياللار ئىلكىدە ئاستا بېشىنى كۆتۈردى. شەيخ جامالدىن - نىڭ تېخىچىلا پەگادا قول باغلاپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ بىر ئاز خىجىل بولدى.

— خوش، جاي ئالسۇنلار، — دېدى ئۇنى ئولتۇرۇشقا بۇي-
رۇپ.

— خان ئالىيلرى مەرھەمەتلىكتۇر، — شەيخ جامالدىدىن
سۇپىنىڭ لېۋىدىكى كۆرپىگە جايلىشىپ ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن
ئېغىز ئاچتى، — ئۇشبۇ مەكتۇپتىن خان ئالىيلرىغا ھەممە ئىش
ئايان بولدى دەپ ئويلايمەن. ئەسلىدە ئول رىياكار ئەمىرلەرنىڭ
تەكلىپىگە باشتىلا قوشۇلماي جاۋاب يېزىۋېتەي ھەمدە ئۇلارنىڭ
نىيەت - مۇددىئاسىدىن خان ئالىيلرىنى خەۋەرلەندۈرەي دېگەن
نىيەتم بار ئىدى. لېكىن ئارىلىق يىراق بولغاچقا، ئۇنىڭ ئۈس-
تىگە ناۋادا ئۇلار رەزىل نىيەتنى خان ئالىيلرىغا ئاشكارىلاپ
قويغىنىدىن خەۋەر تېپىپ قالسا ئالدىن قول سېلىپ، قەست
قىلىپ قويۇشىدىن ۋايىم يېدىم، شۇڭلاشقا چاندۇرماي ئۇلارنىڭ
تەكلىپىگە قوشۇلۇپ، يالغاندىن كۆمەكلەشكەن قىياپەتكە كى-
رىۋالدىم. ئاشۇ كۈنى ئاۋۋال خان ئالىيلرىغا سالام بېرىپ بو-
لۇپ، ئاندىن بۇ ساتقىنلىقنى ئاشكارىلاي دېسەم، ئۇلار ئاللىقاچان
ئالدىمغا چىقىپ بولۇشۇپتۇ. مەن بىلەن كۆرۈشۈپلا: «خان ئالىي-
لىرى سارايدا يالغۇز قالدى، نۆكەرلىرىنى كىرگۈزسىلە ئىش تا-
مام بولىدۇ، ئۇنىڭغىچە بىز ئۆزىمىزنى دالدىغا ئالغاچ تۇرايلى»
دېيىشتى. بۇ قەدەر مۇناپىقلىققا چىداپ تۇرالماي ئاۋۋال ئۇلارنى
باغلانقۇزدۇم. شۇ ئارىلىقتا دەرھاللا كىرىپ ئالىيلرىغا ئەھۋالنى
چۈشەندۈرۈشكە پۇرسەت يوقلۇقىنى ھېس قىلدىم. چۈنكى، ئول
تۆت رىياكارنى تۇتقىنىمنى ئالىيلرىنىڭ نۆكەرلىرى ياكى ئول
ئەمىرلەرنىڭ لەشكەرلىرى بىلىپ قالسا، ئۇلار ئەھۋالنى سۈرۈش-
تۈرمەيلا ھەرقايسىلىرىنى قۇتقۇزۇشقا ھازىرلىنىشى مۇمكىن ئى-
دى. ئول چاغدا ئۇقۇشماسلىق تېخىمۇ يوغىناپ قالايمىقانچىلىق
چىقىشى، ئالىيلرىنىڭ بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلالماسلىق
قىم مۇمكىن ئىدى. شۇڭلاشقا، ئەڭ ئاۋۋال ئالىيلرىنى شەھەر-
گە ساق - سالامەت ئاپىرئۇپلىشتىن باشقىسىنى ئويلىمىدىم.
شەيخ جامالدىدىننىڭ ھەپتىدىن بېرى ئويلاپ تاپقان سەۋەب-

لىرى سۇلتان يۇنۇسخاننى خېلىلا ئىشەندۈرگەنىدى، شۇ تاپتا ئۇ بۇ سەۋەبلەرنى ئورۇنلۇق ھېس قىلغانىدى.

— خوش، ئۇنداق بولسا مېنى بول دەرگاھقا سولاپ قويۇپ، كۆرۈنۈش قىلمىغانلىقلىرىنى قانداق چۈشەندۈرمەكچى سىلى؟

— بۇ ئىشتا يەنىلا مەن ئەيىبلەك، — دېدى شەيخ جامالىد دىن، — ئەسلىدە خان ئالىيلىرىنى شەھەرگە يولغا سالغاندىن

كېيىن ئول ئەمىرلەرنىمۇ زىندانغا ماڭغۇزسام بوپتىكەن. خانىش ئايىملارنى خاتىرجەم قىلىپ، ئالىيلىرىنىڭ ئارقىسىدىنلا شە-

ھەرگە يولغا سېلىش بىلەن بولۇپ كېتىپتىمەن. شول ئارىلىقتا مۇرتازا پالۋان بىلەن مىرزا ئەلبەگنىڭ نۆكەرلىرى تۇيۇپ قاپتۇ.

ئۇلار تۇيۇقسىز باستۇرۇپ كېلىپ ئۆز ئەمىرلىرىنى بۇلاپ كەتتى. كەمىنلىرى خانىش ئايىملار بىلەن خانزادە - مەلىكىلەرنىڭ

ئامانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇشقا ئالدىرىمىدىم، بىر ھەپتىدىن بېرى ئول ئىككى رىياكار ئەمىرنى ئىزدەش بىلەن بولۇپ كېتىپ خان ئالىيلىرىنىڭ ئالدىغا سالماغا كېلەلمىدىم.

— ئۇلارنى تۇتالدىلىمۇ؟

— ئەپسۇس، خېلى دېرىكىنى قىلغان بولساممۇ تېخىچىلا تۇتالدىم. ئىشەنچلىك مەلۇماتلارغا قارىغاندا، ئۇلار شەھەرگە

سۇقۇنۇپ كىرىۋاپتۇ، مۇددەئاسى ئالىيلىرىغا قەست قىلىش ئوخشايدۇ.

— ئۇنداقتا مىرسالى بارىن بىلەن مىرزا ئابدۇراخمانلارچۇ؟
— ئول ئىككى ئەمىر ھازىر قاماقتا.

— مېنى ئۇلار بىلەن ھازىرلا كۆرۈشتۈرسۇنلار، — دېدى يۇنۇسخان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

— بۈگۈنچە تەخىر قىلغايلا ئالىيلىرى، — دېدى شەيخ جاما- لىدىن دەرھاللا گەپ ياساپ، — شۇغۇلبەگ^① ئۇ ئىككىسىنى

سوراق قىلىۋاتىدۇ. ئىقارارنى تولۇق تەھقىقلەپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن يۈزلەشكەيلا. شۇڭا بىرەر - ئىككى كۈن مۆھلەت بېرىش-

① شۇغۇلبەگ — قاماقتا باشلىقى، باش سوراقچى.

لىرىنى سورايمەن. ھە راست، — دەدى شەيخ جامالىددىن تۇيۇق. سىز بىر ئىش ئېسىگە كەلگەندەك قىياپەتتە، — خانىشلاردىن، خانزادە — مەلىكىلەردىن ئەنسىرىمىگەيلا، ئۇلار ناھايىتىمۇ ياخشى تۇرۇۋاتىدۇ. ئەسلىدە ئالىيلىرىنى ئول سۆيۈملۈك تاۋابىئاتلار بىلەن تېز رەك جەم قىلىپ كۆڭۈللىرىنى خاتىرجەم قىلساق ياخشى بولاتتى. لېكىن ھېلىقى ئۆت ناكەسنىڭ، بولۇپمۇ ئالىقىنىمىزدىن قېچىپ قۇتۇلغان مىرزا ئەلىبەگ بىلەن مۇرتازا پالۋاننىڭ ئۆكەر. لىرىدىن ئېھتىيات قىلىپ قالدۇق. سىلىگىمۇ مەلۇملۇق، جانابى بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى كۈزدىن بېرى ئۇزۇن ھەسەنى ئە. دەپلەش ئۈچۈن تۈركمەن دەشتىگە لەشكەر تارتقىنىدا، تاشكەنتتە. كى قورۇقچى لەشكەرلەرنىڭ خېلى كۆپ قىسمىنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتكەنىدى. ئۇشۇ سەۋەبتىن لەشكەرى كۈچىمىز ھازىر خېلىلا ئاجىز. ئۇلار بۇنى بىلىپ قالىدىغان بولسا نىيەتتە. دىن يانماسلىقى، شەھەرنى بىزدىن سويۇپ ئېلىپ ئالىيلىرىنىڭ جېنىغا قەست قىلىپ قويۇشى مۇمكىن. شۇڭلاشقا ئالىيلىرىنى مۇشۇنداق خىلۋەت يەرگە جايلاشتۇردۇم ھەم بۇنى قاتتىق سىر تۇتتۇق. بۇنىڭ ھەممىسى ئالىيلىرىنىڭ ئامان — ئېسەنلىكى ئۈ. چۈندۈر. ناۋادا ئالىيلىرىغا زىيان — زەخمەت يېتىپ قالسا، جانابى پاسبانىمىز سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئالىيلىرىغا جاۋاب بەرمە. كىم تەس بولىدۇ. كەمىنە ئۆكەرلىرىنىڭ ئالىيلىرىنىڭ ئامانلىق. قىنى كۆزلەپ كۆرگەن بىخەتەرلىك تەدبىرلىرىنى توغرا چۈشە. نىشلىرىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىمەن. ئول تۈزكۈر مۇرتازا پالۋان بىلەن مىرزا ئەلىبەگنى قولغا چۈشۈرەلسەملا ئا. لىلىرى تامامەن بىخەتەر بولىدىلا. ئول چاغدا قورۇقچىلىقلىرىنى ئۈزۈم قىلىپ، ئۆزلىرىنى بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرىنىڭ دەر. گاھىغا ئامان — ئېسەن يەتكۈزۈپ قويىمەن.

شۇ تاپتا بىرمۇنچە يالغان — ياۋىداقلىرى بىلەن سۇلتان يۇ. نۇسخانى ئىشەندۈردۈم دەپ ئويلىغان شەيخ جامالىددىن بەكلا كۆ. رەڭلەپ كەتكەنىدى.

«بۈيۈك موغۇلىستاننىڭ ھۆكۈمدار بىشى تىخى. بىر قاپاقنىڭ ئىچىگە سېلىپ ئاسانلا كولدۇرلاتتىمغۇ مانا. بۇ پالغانچىلىقنى ئەجەب قاملاشتۇردۇم دېسە. ئۆزىنى كاتتا تاجدارمەن، تەخت سالاھىيەتلىك دەپ يوغانچىلىق قىلغانغا تويىسۇن. يەنە بىر - ئىككى ھەپتە قېشىغا كەلمەي كۆزىتىپ باقاي، ئاندىن شول چاغدا سالاھىيەتلىك ئورنىدىن تۇرۇپ ئىلىك ئالمىغىنىنى كۆرەي، شۇ چاغدىمۇ بەرگەن سالاھىيەتلىك ھۆكۈمدارلارغا خاس سالاھىيەت بىلەن ئولتۇرغان پېتىچە ئىلىك ئالسا، ھازىرقىدەك گىدىيەلسە، چوڭ سۆزلىيە - لىسە، تەئەددى قىلالىسا ھېساب. ئەينى ۋاقىتتا دەرگاھىمغا سا - ئىللاردەك كەلگەن بۇ ساياقنىڭ قىلغان ئاتىكاچىلىقىنى ھەرگىز كۆتۈرمەيمەن. تاجدار بولغان ئادەمگە ئۆز تەختگاھىدا ئولتۇرماي بۇ يەردە نېمە بار؟ دەۋران سۈرگىنىنى كۆز - كۆز قىلغىنىغا تويىسۇن تازا. ئىشقىلىپ دەيدىغاننى كېلىشتۈرۈپ دېدىم. ئى - شەنسى - ئىشەنمىسە ئۆزىنىڭ ئىختىيارى. ماڭا قىر كۆرسىتەلەيدىغان بۇسەيىت سۇلتان يىراقتا. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياغى ھەلەكچى - لىكىدە ھازىرچە ماڭا قولى يەتمەيدۇ. يۈنۈسبەگكە ئۆزۈمنى مۇ - شۇنداقراق تونۇتۇپ قويمىسام سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن بولغان دوستلۇقىنى، بۇرادەرچىلىكىنى شىپى كەلتۈرۈپ، ھۆ - كۈمدارلىق كىيىمىنى ئىشلىتىپ غۇرۇرۇمغا تېگىشى، مۇلازىمەتلەر دەك خىزمىتىگە سېلىشى مۇمكىن. ھازىر بەلەن بولدى. مۇشۇنداق ئۈنەش - يىگىرمە كۈن تۇتۇپ تۇرۇپ ئۆزىنىڭ يېغىدا ئۆزىنىڭ گۆشىنى قورۇي. سەل ياۋاشلىغاندىن كېيىن ئەلبەگ بىلەن مۇر - تازا پالۋانلارنى شېرىكلىرى بىلەن يوقاتتىم، ئەمدى تولۇق بىخە - تەر بولىدىلا دەپ نەزەربەندىتىن چىقىراي، ھېلىقى ساندۇق - ساندۇق ئالتۇن - كۈمۈش، جاۋاھىراتلارنى ئاشۇلارغا دوڭگەپ يوقال - دىغا چىقىراي، ئاسماندىن تىللا ياغدى دېگەن مانا مۇشۇ. ھە، مۇ - شۇنداق قىلسام، بىرىنچىدىن، ئۇ مەندىن مىننەتدار بولىدۇ؛ ئىك - كىنچىدىن، مەيلى مەملىكىتىگە قايتسۇن، مەيلى بۇسەيىت سۇل - تاننىڭ دەرگاھىغا بارسۇن، نەزەربەندىتىن بوشىغىنىغا خۇش بو -

لۇپ، تاشكەنتتىن دەرھال يوقىلىشقا ئالدىرايدۇ. ئۆزىنىڭ ئەمىر - لىرىنىڭ تۈزكۈرلۈك قىلغىنى ئېنىق بولغانلىقى ئۈچۈن مەندىن - مۇ رەنجىيەلمەيدۇ. بۈسەيت سۇلتانغىمۇ ئۈستۈمدىن ھال دادلىد - يالمايدۇ؛ ئۈچىنچىدىن، ھېلىقى ئالتۇن - كۈمۈش، جاۋاھىراتلار - ىرىنىڭ ئىز - دېرىكىنىمۇ قىلالمايدۇ. ھە راست، ھېلىقى تۆت ئەمىرنى دەرھال ئۇجۇقتۇرۇۋېتەي. يامىنى كەلسە قارشىلاشقانلىقى ئۈچۈن نۆكەرلىرىم ئۆلتۈرۈپتۇ دەرەمەن. يەنە بىرگە يۈنۈسبەگىنىڭ خاتۇن - بالىلىرىغا بولغان نازارەتچىلىكىنىمۇ كۈچەيتەي، ئۇلار ئىش تېرىپ يۈرمىسۇن يەنە...»

شەيخ جامالىددىننىڭ يوقۇق قالدۇرماي توقۇغان بىر تالاي يالغان - ياۋىداقلىرى سۇلتان يۈنۈسخاننى قايمۇقتۇرۇۋەتكەندى. شەيخ جامالىددىن ئۇنىڭ يەنە گەپ سوراپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، خىياللىرىنى يىغىشتۇرۇپ ئاستا ئورنىدىن تۇردى.

— ئالىيلىرى ئوبدان ئازام ئالغايلا، كەمىنلىرى ھېلىقى ئىككى تۈزكۈرنىڭ دېرىكىنى قىلىشقا ئالدىراي. ئەتىگىچە ئالدى - لىرىغا خۇش خەۋەر ئېلىپ كېلۈرمەن.

شەيخ جامالىددىننىڭ سۆزلىرى سىلىق - سىپايە، ئەمما قەتئىي ئىدى. كالىسىنى تۈرلۈك گىچ - ماچ سوئاللار چىر - مەۋالغان يۈنۈسخان دەرھال بېشىنى كۆتۈردى:

— مېنىڭ نۆكەرلىرىم قەيەردە؟

— ئۇلارمۇ ئامان - ئېسەن ئالىيلىرى، — دېدى بوسۇغىدا توختىغان شەيخ جامالىددىن دەرھال ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ.

— ئۇنداقتا مېنىڭ قورۇقچىلىقىمنى ئاشۇ نۆكەرلىرىم قىلسۇن.

— بۇنداق قىلساق بولماسمىكىن ئالىيلىرى، — دېدى شەيخ جامالىددىن چىرايىغا خۇشامەت كۈلكىسى يۈگۈرتۈپ.

سۇلتان يۈنۈسخان غۇزۇزىدە قاپقىنى تۇردى.

— نېمىشقا؟

— كەمىنلىرى ئۈچۈن ھازىر خان ئالىيلىرىنىڭ ھەر بىر

ھەمراھلىرى گۇمانلىق. ئول نۆكەرلەرنىڭ ئارىسىدا ھېلىقى تۆت مۇناپىق ئەمىرگە سېتىلىپ كەتكەنلىرى يوق دەپ ھۆددە قىلالمايدىمەن. شۇڭلاشقا يەنىلا مېنىڭ نۆكەرلىرىم قورۇقچىلىقلىرىنى قىلسا بىخەتەر بولىدىلا. كەمىنلىرىمۇ خاتىرجەم بولىمەن. ياخشى ئارام ئالسلا ئالىيلىرى.

شەيخ جامالىددىن گېپىنى تۈگىتىپ ئالدى - كەينىگە قارىدەي ماى چىقىپ كەتتى. سۇلتان يۇنۇسخان نېمە دېيىشنى بىلمەي تۇرۇپ قالغانىدى. ھەئە، شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا، ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ، سۆيۈملۈك سەركەردىسى بۇيانقۇلى زاھىر بولدى. بىراق بۇ ساداقەتمەن كىشىلىرى بەكمۇ يىراقتا ئىدى. ئۇ سەركەردە بۇيانقۇلىنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىۋالدى. مېغىنىغا بەكمۇ پۇشايمان قىلدى.

«ئۇلار مېنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىمنى بىلمەيدۇ. بۇ ئەھۋالدا ئۇلارنى خەۋەردار قىلىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس. بىلسە ئىدى، كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ تاشكەنتكە كېلىپ بولاتتى... ئاھ خۇدا، ئول تۆت تۈزكۈرغا ساتقىنلىق قىلغۇدەك نېمە يامانلىق قىلغان بولغىتتىم. ماڭا ئەگەشكۈسى بولمىسا گېپىمنى ئوچۇق قىلسا بولماسىدى. لازىم دېگەن بولسا بۇسەيت سۇلتان ئالىي - لىرىغا تەييارلىغان ئول پىشكەشلەرنى بېرىۋېتەتتىم ئەمەسمۇ. شەيخ جامالىددىن بىلەن بىرلىشىپ ماڭا قەست قىلسا نېمە پايدا ئالار بولغىتتى، مانا ئەمدى ئىككىسى زىنداندا يېتىپتۇ، ئىككىسىنىڭ ئۆلۈك - تىرىكلىكى نامەلۇم، چاشقاندىك قېچىپ يۈرۈدۇ. ھېلىقى خەت قىلچىلىك ساختا ئەمەس، ئۇلارنىڭ ماڭا تۈزكۈرلۈك قىلىش، قەست قىلىش نىيىتىگە كەلگەنلىكى راست، لېكىن مۇنۇ ئەرزىمەس تاشكەنت دورغىسىنىڭ قىلغان بۇ مۇئامىلىسىنى قانداق چۈشەنسەم بولۇر زادى؟ بول دەرگاھتا تۇرغىنىمنىڭ قا - ماقتا ياكى زىنداندا تۇرغىنىمدىن نېمە پەرقى؟ تېخى مېنىڭ نۆ - كەرلىرىمگە ئىشەنگىلى بولماسمىش، مەن ئۇلارنى مېڭىنىڭ ئارد - سىدىن بىرنى تاللاپ، ساداقىتىنى سىناپ خاس نۆكەر قىلغانمەن.

ئوتقا دېسەم ئوتقا، سۇغا دېسەم سۇغا كىرىدۇ، شېرىن جېنىدىن كەچسە كېچىدۇكى، مەندىن ھەرگىز كەچمەيدۇ. ھېلىقى رىياكار ئەمىرلەرگە سېتىلىپ كېتىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس. شەيخ جامالىددىننىڭ نېمە ئوي - خىيالى بارلىقىنى بىلمەك ئەجەب تەسكە چۈشتىغۇ. مۇشۇنداق بۇرۇقتۇرما بولۇپ يەنە قانچە ۋاق تۇرارمەن ئەمدى؟ بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى بىلەن ئامان - ئېسەن كۆرۈشۈش نېسىپ بولسا، ئۇنىڭ قىلغان بۇ ئەدەپسىزلىك - كىنى كۆرسەتمەيدىغان بولسام، ياق، ئاۋۋال ئۇنى راسا بىر ئۇ - چۇقداپ، ئاندىن بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرىغا چۈشەندۈرۈپ قوي - ساممۇ بولىدۇ. بۇ دەرگاھتىن قۇتۇلاپچۇ قېنى. ئاخىرى مېنىڭ سەۋەبىمدىن ياخشى كۈنلىرىڭ ئاخىرلىشىدىغان ئوخشايدۇ. شەيخ جامالىددىن، ئۆز ۋابالىڭ ئۆز گەردىنىڭگە. راست، بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى قانداقراق تۇرۇۋاتىدىكىن؟ شەيخ جامالىددىن ئۇنى كۈزدىن تۈركمەن دەشتىگە لەشكەر تارتتى دەيدۇ. يالغان سۆزلىك - مىگەن چېغى. لەشكەرى يۈرۈشى نۇسرەتلىك بولۇپ، رەقىبلىرى ھالاكەتكە يۈز تۇتتىمىكىن؟...»

شۇ كۈنلەردە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا قولىنى كۆيۈۋاتقان ئۇلۇغ ئوتقا تىقمۇۋالغان بولۇپ، قولىنى يا تارتىۋېلىشنى، يا ئوت - نىڭ ئىچىدە قويۇۋېرىشنى بىلەلمەي قالغانىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ قولى ئوتتىن تارتىۋالسىمۇ كۆپەتتى، قويۇۋەرسىمۇ كۆپەتتى، رە - ھىمسىز ئوت ئۇنىڭغا تۇتىشىپ بولغانىدى. ھەئە، دەشتى قىپچاقنىڭ ھۆكۈمدارى سۇلتان ئوبۇلخەير - خاننىڭ ئۆلۈمى بىلەن، سەمەرقەنت تەختىگەھىغا ھەرقاچان تەھدىت

سېلىپ تۇرغان كۈچلۈك دۈشمىنىدىن قۇتۇلغاندەك ئۇيغۇغا كېلىپ قالغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزى باشقىچە كۆڭۈل ئازادچىدىكىلىكىگە ئېرىشكەنىدى. چۈنكى، ئوبۇلخەيرخاننىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن دەشتى قىپچاق ھاكىمىيىتىنى قولغا ئالغان ئاكا - ئۇكا قازاق سۇلتانلارغا خېلىدىن بېرى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزى نۇرغۇن ياردەم قىلىپ، ئۇلارنىڭ دەشتى قىپچاق سەلتەنەتىنى تارتىپ-ۋېلىش كۈرىشىنى قوللىغانىدى. شۇڭا ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغان كېرەيخان بىلەن جانىبېكخان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ھۇزۇرىغا نۇرغۇن قىممەت باھالىق سوۋغا - سالاملار بىلەن ئەلچى ئەۋەتىپ مىننەتدارلىقىنى، ساداقىتىنى بىلدۈرگەنىدى. خۇراسان ئەۋەسىدە تولا پاراكەندىچىلىك تۇغدۇرۇپ كەلگەن ھۈسەيىن بايقارا بولسا يېقىنقى ئىككى يىلدىن بېرى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزى بىلەن تۈزۈشكەن كېلىشىمگە ئەمەل قىلىپ خېلىلا تىنچىپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما نېمە ئۈچۈندۈر ھىرات ئەمىرى يادىكار مۇھەممەد مىرزى بىلەن گاھى يوشۇرۇن، گاھى ئاشكارا پۇت تېپىشىۋاتاتتى. ھەرقاچان تەخت - سەلتەنەت دەۋاسى قىلىش ئېھتىمالى بولغان ئىككى مىرزىنىڭ ئاداۋەتلىشىپ قېلىشى، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى خېلىلا خاتىرجەم قىلىپ قويغانىدى. چۈنكى، يادىكار مۇھەممەد مىرزى ھىراتقا ئەمىر بولغان دەسلەپكى يىللاردا ئەبۇسەئىد مىرزىغا ساداقەت بىلدۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ، كېيىنچە قانات - قۇيرۇقنىڭ يېتىلىشىگە ئەگىشىپ سەمەرقەنت تەختىگە كۆز تىكىشكە ۋە خۇپىيانە ھازىرلىق كۆرۈشكە باشلىغانىدى. ئاي-خاقچىلىرى ئارقىلىق ھەممىنى بىلىپ تۇرغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزى بۇ ئىككى يوشۇرۇن رەقىبىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئاداۋەتنى پۇرسەت دەپ بىلىپ، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى ئاداۋەت ئوتىغا ھەدەپ ئوتۇن تاشلاۋاتاتتى. چۈنكى، شاھرۇخىيلار سەلتەنەتنى قايتىدىن تىكلەش خىيالىدا بولۇۋاتقان يادىكار مۇھەممەد مىرزى بىلەن ئۆمەر شەيخ ئەۋلادىنى باش كۆتۈرگۈزۈش كويىدا بولۇۋاتقان ھۈسەيىن بايقارا بىر - بىرى بىلەن ئېلىشىشقا تەبىئىي ھالدا كۈچى خوراپ

ئاجىزلىشاتتى. بەلكىم بىر - بىرىنى يوقىناتتى - دە، ئۆزى تۇ - تۇۋاتقان مىرانشاھ ئەۋلادىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى تېخىمۇ مۇستەھ - كەملىنەتتى، بۇ تەخت - سەلتەنەت دەۋاگەرلىرىدىن ئاسانلا خالاس بولاتتى. شۇ سەۋەبتىن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ھۈسەيىن بايقارا بىلەن يادىكار مۇھەممەد مىرزانىڭ گاه ئاشكارا، گاه يوشۇرۇن كۈرەشلىرىگە كۆزىنى يۇمۇپ ھېچنېمىنى سەزمىگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، ئاخىرقى نەتىجىنى سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈۋاتاتتى ۋە خاتىرجەم ھالدا توقال خانىشىدىن نۇغۇلغان كىچىك خانزادە - سىنىڭ سۈننەت توپىنى كاتتا ھەشەم - دەرەم بىلەن ئۆتكۈزۈش بىلەن بولۇپ كەتكەندى. نەچچە ئاي داۋاملاشقان سۈننەت توپىنىڭ گاهى ئوغلاق تارتىشىش، گاهى مۇشائىرە، گاهى باراۋەت، گاهى زىياپەت ۋە گاهى جانبازلىق، چېلىشىش، كاماندازلىق ماھارىتى كۆرسىتىش، گاهى ئوۋ تاماشاسى، گاهى ئايدىڭ سەيلىسى قاتارلىق تەنتەنىلىرىگە ئەسىر بولغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ مەستخۇش كەيپىنى قارا قويلۇق تۈركمەنلەرنىڭ خانزادىسى ھە - سەن ئەلى بۇزدى.

بۇ كۈنلەردە سەمەرقەنت، بۇخارانى چوڭ ئوغلى ئەھمەد مىر - زىغا، ھىسار، بەدەخشان، قۇندۇز قاتارلىق ۋىلايەت - تۈمەنلەرنى ئىككىنچى ئوغلى مەھمۇد مىرزىغا، پەرغانە ۋادىسىنى تۆتىنچى ئوغلى ئۆمەر شەيخ مىرزىغا سۇيۇرغال قىلىپ بەرگەن سۇلتان ئە - بۇسەئىد مىرزا ئۈچىنچى ئوغلى سۇلتان مۇھەممەد مىرزا ۋە تېخى بالاغەتكە يەتمىگەن باشقا ئوغۇللىرى بىلەن مەرۋگە كېلىپ تۇ - رۇۋاتاتتى. سۈننەت توپىمۇ مەرۋدە ئۆتكۈزۈلۈۋاتاتتى.

بىرنەچچە قېتىملىق غەلبىلىك لەشكىرىي يۈرۈشلەردىن كېيىن ئۇلۇغ بوۋىسى، بۈيۈك ئىستېلاچى ئەمىر تۆمۈردىن مىراس قالغان ماۋەرائۇننەھر، پەرغانە، خۇراساننىڭلا ئەمەس، بەلكى ئافغا - نىستان، سىيىستان، كىرمان ھەمدە پارىسنىڭ ھۆكۈمدارىغا ئايلا - نغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بەكلا كۆرەڭلەپ كەتكەندى. ئۇ ھەرخىل يىغىلىش، باراۋەت، زىياپەتلەردە، چوڭ - كىچىك ئوردىدا

كېڭەشلىرىدە شانۇ شەۋكىتىنىڭ ئۇلۇغ بوۋىسى ئەمىر تومۇرنىڭ شانۇ شەۋكىتىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى داۋراڭ قىلىپ ماختى-
ناتتى. ئەتراپىدىكى قوشنا ئەل سۇلتانلىرىنىڭ ئۆزىدىن ھېچقۇ-
مايدىغانلىرى يوق دەپ قارايتتى.

ئۇ ئۆزىدىن ھامىيلىق تەلەپ قىلىپ، پالۋۇرۇپ كەلگەن قارا قويلۇق تۈركمەنلەرنىڭ خانزادىسى ھەسەن ئەلىنى مەرۋىدىكى ۋاقىتلىق ئوردىسىدا قوبۇل قىلدى.

— خوش، — دېدى شاراب تەسىرىدىن خۇش كەيپ بولغان

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا تەختنىڭ پايىسىنى سۆيگىنىچە مە-
شىلداپ يىغلاشقا باشلىغان ھەسەن ئەلىگە كۆزىنىڭ قىرىدا قاراپ قويۇپ، — نېمە ئەر زىلىرى بولسا ئەزىملىرىنى ئەزمەي سۆزلى-
سۇنلار.

— ئى بۈيۈك سەلتەنەت ئىگىسى، ئادالەتپاناھ، — دېدى ھە-

سەن ئەلى يىغىسىدىن توختاپ، — بىرەر مەملىكەتتە جەبىر -

زۇلۇم ۋە پىسقىق - پاسات كۈچىيىپ، سەلتەنەت تىزگىنى تەخت -

سەلتەنەت ساھىبى بولۇش سالاھىيىتى يوق ناكەسلەرنىڭ قولىغا

ئۆتۈپ كەتكەن بولسا، بۈيۈك خاقانلار ئول پىسقىق - پاسات، جەبىر -

زۇلۇمنى يوقىتىش، ئەدلى - ئادالەت ئورنىتىش نىيىتىدە ئول

مەملىكەتلەرگە باھادىر ئوغلانلىرىدىن تەشكىللەنگەن ئادالەت قو-

شۇنىنى ھۇجۇم قىلىشقا بۇيرۇشى زۆرۈردۇر. ھەممىگە قادىر ۋە

قۇدرەتلىك تەڭرىتا ئالا ئاشۇ ئادالەت ھامىيىسىنىڭ ياخشى نىيىتىدە -

نىڭ شاراپىتى بىلەن ئول مەملىكەتنى زالىمنىڭ قولىدىن سويۇپ

ئالپ ئادىل پادىشاھقا تاپشۇرىدۇ. مۇددىئا شولكى، بىزنىڭ قارا

قويلۇق تۈركمەن تەسەررۇپىمىزغا ئاق قويلۇق تۈركمەن تائىپىدە -

سىنىڭ خانى ئۇزۇن ھەسەن دېگەن ناكەس پىسقىق - پاسات پەيدا

قىلىپ، سۇپىقەست، ھىيلە ئىشلىتىپ خان ئاتام شاھ جاھاننى

شېھىت قىلىپ تەخت - سەلتەنەتنى تارتىۋالدى. بۇنى ئاز دەپ رە -

ئەيەتكە قاتتىق زۇلۇم سالدى. تېخى ئۆزىنى سەر جاھانگىر^① دەپ

① سەر جاھانگىر — جاھاننى تۇتقۇچى، تىنچىتقۇچى سەر كەردە.

ئاتاپ، قوشنا ئەللەرنى ئىستېلا قىلىش كويىغا چۈشمەكتە. شۇڭا جاھاننىڭ بۈيۈك قابىلىيەت ئىگىسىنىڭ دەرگاھىدىن ئادالەت ئىزدەپ كەلدىم.

ھەسەن ئەلنىڭ دادلاشلىرى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى ئانچە تەسىرلەندۈرەلمىگەن بولسىمۇ، قارا قويلۇق تۈركمەنلەرنىڭ سۇلتانى ئۇزۇن ھەسەننىڭ ئۆزىنى سەر جاھانگىر دەپ ئاتاپ داۋراڭ قىلىشى قاتتىق غەزىپىنى كەلتۈرگەنىدى. شۇڭا ھەسەن ئەلگە قاراپ كۆزىنى چەكچەيتتى.

— ئاشۇ ئۇزۇن ھەسەن ھالىغا باقمىي ئۆزىنى سەر جاھانگىر دەپ ئاتىۋاپتىمۇ تېخى؟!

نەچچە يىلدىن بېرى بۈيۈك جاھانگىرلارغا خاس شىجائەت بىلەن نۇرغۇن مەملىكەتلەرنى ئىستېلا قىلغان ۋە شۇنىڭغا يارىشا يامغۇردەك يېغىۋاتقان تۈرلۈك ماختاش، مەدھىيە، پەخرىي ناملار - نىڭ ھاياجىنىدا مەغرۇرلىنىپ يۈرگەن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ھەرقانداق بىر ئەلنىڭ ھۆكۈمدارىنى مەنسىتمەيتتى. شۇ تاپتا كىچىككىنە قارا قويلۇق تۈركمەن خانلىقىنى ئىستېلا قىلغان ئۇ - زۇن ھەسەننىڭ خىجىل بولماي ئۆزىنى سەر جاھانگىر دەپ ئاتىۋېلىپ داۋراڭ قىلىشى ئۇنىڭ قاتتىق زىتىغا تەگكەنىدى.

— شۇنداق، قۇدرەتلىك پاناھگاھىم، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ قولى ئارقىلىق دادىسىنىڭ قىساسىنى ئېلىشقا بەل باغلىغان ھەسەن ئەلى قايتىدىن تىز چۆكۈپ، — شۇ كۈنلەردە ئۇزۇن ھەسەن ھە دەپ لەشكەر توپلاپ، ھازىرلىق كۆرۈۋاتىدۇ، ئالتە ئاي ئىچىدە سەلتەنەت توغۇمنى سەمەرقەنت ئوردىسىغا قادايمەن دەپ داۋراڭ سېلىۋاتىدۇ...

— بولدى بەس!

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى. ئۇزۇن - دىن بېرى ئۇنىڭ بۇنچىلىك غەزەپلەنگىنىنى كۆرمىگەن بارلىق ئەمىر - سەركەردىلىرى ۋەھىمىدىن قاتتىقراق نەپەس ئېلىشقىمۇ يېتىنالمىدى. ھەسەن ئەلى ئىككى ئېغىز گەپ بىلەنلا ئۇنى قۇت -

رىتىش مەقسىتىگە تولۇق يەتكەندى.

— سۈننەت توي مەرىكىسى ھازىردىن باشلاپ تامام — دېدى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ساراينىڭ تىمىتاسلىقىنى بۇزۇپ، ھەرقايسى قوشۇننىڭ ئەمىر — سەركەردىلىرى پۇختا ھازىرلىق كۆرگەي، ھەپتىدىن كېيىن يولغا چىقىمىز.

شۇ دەققىدە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانى ھېچكىم نىيىتتە دىن ياندۇرالمىتى. چۈنكى، سەمەرقەنت تەختىنى قولغا ئالغان ئون نەچچە يىلدىن بېرى ئۇنىڭ لەشكەر تارتىپ بېرىپ ئىراققىچە

ئىستېلا قىلىش، ھەتتا مەككە مۇكەررەمىنىمۇ تەسەررۇپىغا ئېلىش ئارزۇسى بار ئىدى. ئۆز ۋاقتىدا ئەنە شۇ ئارزۇنىڭ تۈرتكىسىدە سۇلتان يۇنۇسخاننى شىرازدىن ئالدۇرۇپ كېلىپ، نۇرغۇن لەش-

كەر بىلەن موغۇلىستان سەلتەنەتنى ئېلىشقا كۈشكۈرتكەن ۋە بۇ ئارقىلىق ئۆز ۋاقتىدىكى موغۇلىستان ھۆكۈمدارى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاندىن كېلىدىغان تەھدىتنى توسۇپ، ئىراققا خاتىرجەم يۈ-

رۇش قىلىشقا ئاساس سېلىشنى نىيەت قىلغانىدى. مانا ئىككى يىلدىن بېرى ئۇنىڭ بۇ تەدبىرى تولۇق ئەمەلگە ئاشتى. يۇنۇسخان ئاخىرى موغۇلىستان سەلتەنەتنى قولغا ئالدى. يەنە بىر ئەشەد-

دى رەقىبى — دەشتى قىپچاق ھۆكۈمدارى سۇلتان ئوبۇلخەير — خانمۇ ئۆلدى. بۇ زېمىنمۇ ئۇنىڭ ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ قولىغا ئۆتتى. ھۈسەيىن بايقارا بىلەن يادىكار مۇھەممەد مىرزدىن ئەز-

سەرەشنىڭ ھاجىتى يوق. ئۇلار شۇ تاپتا بىر — بىرىنىڭ پېيىنى قىرقىش بىلەن ئاۋارە. ئۇلارنىڭ مەيلى قايسىسى يېڭىپ چىق-

سۇن، يەنىلا سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىغا بويسۇنماي ئامالى يوق. گەرەنكەشلىك قىلىمەن دەيدىكەن، ئىتائەتكە سۇنمىغان گەردىند-

نى ئوزۇپ تاشلاش ئانچە تەس ئەمەس. شۇڭا بۇ تەرەپتىنمۇ خاتىر-جەم. مانا ئەمدى، ھەسەن ئەلى لەشكەر تارتىشنى دەۋەت قىلىپ ئۆزى كەپتۇ، بۇ دېگەن تېپىلغۇسىز پۇرسەت. ئۇ ئەمدى قارا قوي-لىق تۈركمەن قەبىلىسىنىڭ قىساسىنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن ئاق قويلۇق تۈركمەن قەبىلىسىنىڭ خانى ئۇزۇن ھەسەنگە جازا يۈرۈ-

شى قىلىش باھانىسى بىلەن ئادالەت بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقىپ ئەزەربەيجان، ئىراققا لەشكەر تارتسا تامامەن بولىدۇ، ئۇنى سەۋەب-سىز ئۇرۇش قوزغىدى دەپ ھېچكىم ئەيىبلەلمەيدۇ، پات يېقىندا سەلتەنەت تۇغى باغداد ئاسمىنىدا لەپىلدەيدۇ، كىمنىڭ ھەقىقىي سەر جاھانگىر ئىكەنلىكىنى خەلقىئالەمگە كۆرسىتىپ قويدۇ.

بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن مەرۋەدىن يولغا چىق-قان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا قاراباغقا كەلگەندە ئۇزۇن ھەسەننىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ئۇچراشتى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ سان - ساناقسىز سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپقان ئۇزۇن ھەسەن بىر تەرەپتىن جەڭگە پۇختا تەييارلىق كۆرسە، يەنە بىر تەرەپتىن سۈلھى تۈزۈپ يېڭىدىن قولغا ئالغان ھاكىمىيەتنى ساقلاپ قېلىش كويىغا چۈشكەندى. ئۇ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلىرىدىن ئەلچى تەشكىللەپ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ قارارگاھىغا سۈلھى تە-لەپ قىلىشقا ئەۋەتتى ۋە سۈلھىنى قوبۇل قىلىپ جەڭ قىلىش نىيىتىدىن يانسا ھەرقانداق شەرتكە كۆندىغانلىقىنى، ھەتتا تەۋە-لىك بىلدۈرىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. ناھايىتىمۇ ئەپسۇسكى، ئار-قا - ئارقىدىن ئېرىشكەن مۇۋەپپەقىيەتلىرى تۈپەيلىدىن تېخى ھاياجىنى بېسىلمىغان، قاتتىق مەغرۇرلىنىپ كەتكەن سۇلتان ئە-بۇسەئىد مىرزا سۈلھىدىن باش تارتىپ، ئۇزۇن ھەسەننى قىلىچ يالىڭاچلاشقا مەجبۇرلىدى.

سۈلھى ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرى پۈتۈنلەي يوق-قا چىققان ئۇزۇن ھەسەن قاراباغنىڭ ئەپلىك جۇغراپىيىلىك شارائىتىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىپ، جان - جەھلى بىلەن مۇدا-پىئەدە تۇردى ۋە ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ بىرقانچە قېتىملىق كەڭ كۆلەملىك ھۇجۇمىنى ئۈنۈملۈك چېكىندۈردى.

ئۇزۇن ھەسەننى بىر قېتىملىق ھۇجۇمغىمۇ بەرداشلىق بې-رەلمەي ئىراق تەرەپكە قاچىدۇ، ئۇنى قوغلاش باھانىسىدا ئىراق زېمىنىغىمۇ باستۇرۇپ كىرىمەن، دەپ خام خىيال قىلغان سۇلتان

ئەبۇسەئىد مىرزا بۇ كۈچلۈك مۇداپىئە ئالدىدا ئامالسىز قالدى. شۇنداقتىمۇ سەركەردىلىرىنى داۋاملىق ھۇجۇم قىلىشقا بۇيرۇدى. ھەئە، سۇلتان يۈنۈسخان تاشكەنت گەمىرى شەيخ جامالىدىن دىننىڭ نەزەرىدە قىلىشىغا ئۇچرىغان كۈنلەردە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ئۇزۇن ھەسەن بىلەن قاراباغدا تىرىكشىۋاتقىنىغا تۆت ئايدىن ئاشقانىدى. ئەبۇسەئىد مىرزاغا ئوخشاشلا ئىلگىرىكى يۈرۈشلەرنىڭ غەلبە - مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن مەغرۇرلىنىپ كەت-كەن سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ قاراباغدىكى ئۇزۇنغا سوزۇلغان بۇ تىرىكشىشتىن روھى چۈشكەن، جەڭ قىلىشتىن راىي قايتىپ قالغانىدى. شۇ سەۋەبلىك ھۇجۇم قىلىش ھالىتىدە تۇرغىنى بىلەن مۇداپىئەدە تۇرغان رەقىبلىرىدىن ھەرقاچان تالاپەت يەپ تۇراتتى. جەڭ ۋەزىيىتىنىڭ كۈندىن - كۈنگە پايدىسىز بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا دەسلىپىدە ئۇزۇن ھەسەن-نىڭ سۈلھى تەلىپىنى قوبۇل قىلمىغانلىقى ئۈچۈن، مانا ئەمدى لەشكەرلىرىنى چېكىندۈرۈپ كېتىشكە يۈزى چىدىمايتتى، ئۈنۈم-سىز ھۇجۇمنى داۋاملاشتۇرۇۋېرىشكە تېخى كۆڭلى ئۈنىمايتتى. باشتا ئېيتقىنىمىزدەك، شۇ كۈنلەردە ئۇ خۇددى قولىنى كۆيۈۋات-قان ئۇلۇغ ئوتقا تىقىۋالغان ئادەمگە ئوخشاپ قالغانىدى. تۆت ئاي-دىن بېرى كۈچلۈك قارشىلىققا ئۇچراپ بىر ئىزدا تۇرۇپ قېلىش-تەك پاسسىپ جەڭ ۋەزىيىتى ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ئىشەنچىنى سۇسلاشتۇرۇپ قويغانىدى. گەرچە تەسەررۇپىدىكى زېمىنلارنىڭ كۆپ قىسمىنى ئۈچ ئوغلغا سۇيۇرغال قىلىپ بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ سەلتەنەتكە بولغان ئەندىشىسى بارغانسېرى كۈچەيىپ قالغانىدى. چۈنكى، ھەرقايسى يۇرتلارغا ئەۋەتكەن ئايغاقچى-لىرى ئېلىپ كەلگەن مەلۇماتلار ئۇنىڭ غەم - ئەندىشىسىنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋەتكەنىدى. ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، ھۈسەيىن بايقارا بىلەن يادىكار مۇھەممەد مىرزا ئوتتۇ-رىسىدىكى يوشۇرۇن ئاداۋەت ئاشكارا قارشىلىققا ئالماشقان، ھەتتا لەشكەر تارتىپ جەڭ قىلىشقا بېرىپ يەتكەنىدى. چوڭ ئوغلى -

سەمەرقەنت ھۆكۈمدارى سۇلتان ئەھمەد مىرزىا بولسا ھۈسەيىن بايقارانى قوللاپ يادىكار مۇھەممەد مىرزىغا بىرلىكتە تاقابىل تۇرغانىدى. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىا ئوغلىدىن بۇ قارارىنىڭ توغرا - خاتالىقىغا دەماللىققا ھۆكۈم چىقىرىۋالدى، ئەمما ئىككى مىرزىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى ئاداۋەتنى بىر تەرەپ قىلىپ ئاندىن ئۇزۇن ھەسەنگە قارشى لەشكەر تارتىمىدى. خىيىغا قاتتىق پۇشايمان قىلدى.

ئايغاقچىلار ئۇنىڭغا يەنە سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ زور قوشۇنى بىلەن لەشكەر تارتىپ كېلىپ، تۈركىستان چېگراسىدا پاناھلىدى. نىۋاتقان دەشتى قىپچاق خانزادىسى بۇرۇچ ئوغلاننى بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن يوقاتقانلىقىدىن، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن يولغا چىققانلىقىدىن مەلۇمات بەردى. بۇ خەۋەر ئۇنى خېلىلا ئۈمىدلىنىدۇردى. ئاشۇ يىلى بىر تەرەپتىن ھۈسەيىن بايقارا، بىر تەرەپتىن بۈرگە سۇلتان، مۇھەممەد جۇگى ۋە ئۇلارغا ھەمدەم بولۇپ ساقىنىلىق قىلغان تاشكەنت ئەمىرى شەيخ جامالىدىنلارنىڭ ئىسكەنجىسىدە قالغان ۋاقىتتا، سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ، ياۋغا ئارقا تەرەپتىن ئەجەللىك زەربە بېرىپ، مەغلۇبىيەتنى غەلبىگە ئۆزگەرتكەنلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ، ھازىرقىدەك يا ئالدىغا ماڭالماي، يا ئارقىسىغا چېكىنەلمەي تۇرغان پەيتتە ئۇنىڭ يەنە تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قېلىشىنى تولدىمۇ ئارزۇ قىلاتتى.

ئۇ ئەنە شۇنداق ئارزۇنىڭ تۈرتكىسىدە سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ ئالدىغا چاپارمەن ماڭغۇزۇش خىيالىغىمۇ كەلدى. لېكىن تاشكەنت بىلەن تۈركمەن دەشتىگە جايلاشقان قاراباغنىڭ ئارىلىقى بەكمۇ يىراق ئىدى، يۇنۇسخاننىڭ يېتىپ كېلىشىگە بىرنەچچە ئاي ۋاقىت كېتەتتى. ئۇنىڭغىچە يۇنۇسخاننى ساقلاپ يېتىۋەرگىلى بولمايتتى. چوڭ ئوغلى سۇلتان ئەھمەد مىرزىا بولسا دادىسىنىڭ ئەھۋالى بىلەن كارى بولماي ئىككى مىرزىنىڭ جەڭگى - چېدىلىگە ئاردىلىشىپ قالغانىدى. بۇنداق ۋاقىتتا سەمەرقەنتتە قېپقالغان ئازغىدە.

نە لەشكەرنى يۆتكەپ كەلگەننىڭ پايدىسى يوق ئىدى.
— ھۈسەيىن بايقارا يادىكار مۇھەممەد مىرزدىن ھىراتنى تارتىۋاپتۇ.

— يادىكار مۇھەممەد مىرزا ھىراتنى يەنە قايتۇرۇۋاپتۇ.
— ھۈسەيىن بايقارا چېكىنىشكە مەجبۇر بوپتۇ.
— يادىكار مۇھەممەد مىرزا ھىراتنى قايتۇرۇۋالغاندىن كېيىن جىددىي لەشكەر توپلاشقا كىرىشىپتۇ، مەقسەت - مۇددىئا - سىنى بىلەلمىدۇق.

— ...

باش - ئاخىرى يوق خام خىياللار، تۈگىمەس غەم - ئەندى - شىلەر ئىلكىدە نېمە قىلىشنى بىلەلمەي تۇرغان سۇلتان ئەبۇسە - ئىد مىرزا ئايغاقچىلىرى ئارقا - ئارقىدىن يەتكۈزگەن بۇ مەلۇ - ماتلارنىڭ قايسىسىغا ئىشىنىشنى بىلەلمەي تېخىمۇ بەك گاڭگە - رىدى. ئۇ چوڭ خانزادىسى سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن ھۈسەيىن بايقارانىڭ يادىكار مۇھەممەد مىرزدىن ھىراتنى تارتىۋالالايدىغانلىقىنى ئاللىقاچان پەملىگەن ۋە ھۈسەيىن بايقارا ھىراتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن ئۆزىگە ئىتائەت قىلماس - لىقىدىن ئەندىشە قىلغانىدى. كۈتمىگەن يەردىن يادىكار مۇھەممەد مىرزدەك ئانچە نامى چىقمىغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەمدىلا ئون سەككىز - ئون توققۇز ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان خام سويىمىنىڭ ھۈسەيىن بايقارادەك يېتىلگەن سەركەردىن ھىراتنى يەنە قايتۇ - رۇۋېلىشى ئۇنى بەكمۇ ھەيرەتتە قالدۇردى.

«ئاغزىدىن ئانىسىنىڭ ئوغۇز سۈتى كەتمىگەن يادىكار مۇ - ھەممەد مىرزىنىڭ ئاشۇنچىۋالا كارامىتى بارمىدۇ زادى؟ ھۈسەيىن بايقارا ئۇنىڭدىن قانداقسىگە يېڭىلىپ قالغاندۇ؟ يادىكار مۇھەممەد مىرزا لەشكەر جۇغلاپ نېمە ئىش قىلماقچىدۇ؟ ھۈسەيىن بايقارا - نىڭ ئەدىپىنى بەرمەكچىمىدۇ يە؟ ئۇنداق نىيىتى بولسا لەشكەر توپلاپ يۈرمەيلا ئارقىسىدىن قوغلار بولغىدى ياكى ئوغلۇم ئەھ - مەد مىرزىنىڭ ھۈسەيىن بايقارانى قوللىغىنىغا ئاداۋەت تۇتۇپ

سەمەرقەنتكە لەشكەر ئارتماقچىمىدۇ؟ بۇنىسى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. ئۇ ئاشۇنداق ئۈزگۈرلۈك قىلىپمۇ قالۇرمۇ؟ ئەينى ۋاقىتتا كىچىك دېمەي ھىراتقا ئەمىر قىلىپ قويغىنىنىڭ يۈزىنىمۇ قىلماسمۇ؟ راست، ئۆتكەن يىلى ئايغاقچىلار ئۇنىڭ شاراب ئىچىپ ئولتۇرۇپ: «بۈزۈكۈر مومام گۆھەر شاد بېگىمنىڭ خۇن قىساسىنى ئالماي قويمايمەن، دەپ قەسەم قىلغانلىقىنى يەتكۈزگەنىدى. ئۇنى مەستچىلىكتە شۇنداق جۆيلۈگەن چېغى دەپ ئويلىغانىكەن. مەن. ئۇنىڭ مومىسى گۆھەر شاد بېگىمنىڭ تەربىيەسىدە چوڭ بولغانلىقىنى نېمىشقا ئويلىمىدىم - ھە! شول چاغدا ئول جادى خاتۇنىنى ئۆلتۈرگۈزۈۋەتمىگەن بولسام، تەختگاھىم ھەرگىز تىنچمايتتى. نەۋرىلىرىنى كۈشكۈرتۈپ مىرزا ئۇلۇغبەگدەك دانىش-مەن ئوغلىنى ئۆلتۈرگۈزگەن ئول ھازاۋۇل مومىنىڭ قولىدىن ھەر بالا كېلەتتى. مانا ئەمدى بۇ ئاداۋەتكە ئوغلۇم ئەھمەد مىرزدىن ئىكەنلىكىنى بايقارغا كۆمەكلەشكىنى قوشۇلۇپتۇ، دېمەك، يادىكار مۇھەممەد مىرزىنىڭ نىيىتى يامان. مەيلى شاھرۇخىيىلەر ئەۋلادى بولسۇن، مەيلى ئۆمەر شەيخ ئەۋلادى بولسۇن ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىق تەختىنى سەمەرقەنتكە تىكلەپ بولۇشىدۇ، مەنمۇ مىرانشاھ ئەۋلادىنىڭ سەلتەنەت تۇغىنى سەمەرقەنتكە تىكلىدىمغۇ؟ ئەسلىدە ھەممىمىز ئەمىر ئۆمۈر ئەۋلادى بولغاندىكىن، بۇنچىلىك قان بولۇشۇپ كەتمەسەك بولاتتى. مەنمۇ يامان قىلىمىدىم، يادىكار مۇھەممەد مىرزىغا ھىراتنى بەردىم؛ ھۈسەيىن بايقارا-نىڭ خۇراساننىڭ يېرىمىنى ئىستېلا قىلىشىغا يول قويدۇم. مۇشۇنچىلىك نېسىۋىسىگە شۈكۈر قىلىشى كېرەك ئىدىغۇ ئۇلار؟ ئوغلۇم ئەھمەد مىرزا يادىكار مۇھەممەد مىرزىغا تاقابىل تۇرالار-مۇ؟ قانداق بولار كىن، ھۈسەيىن بايقارادەك پىشقان سەركەردە تاقابىل تۇرالمىغان يەردە، ئۇنىڭ تاقابىل تۇرمىقى تەس. پەلەكنىڭ چاقى چۆرگىلەپ، تەلەي يۈلتۈزى يەنە شاھرۇخىيىلەر ئەۋلادىغا كۈلۈپ باقارمۇ زادى؟ ياق، بۇنىڭغا ھەرگىز يول قويمايمەن. لېكىن شول تاپتا سەركەردە - لەشكەرلىرىمنى چېكىندۈرۈش تولىمۇ نو-

مۇسلۇق ئىش، ئەغيارلىرىم: «قاراڭلار، بۇسەيت سۇلتاندەك كاتتا جاھانگىر كىچىككەنە ئاق قويلۇق تۈركمەن قەبىلىسىنىڭ بىگى ئۇزۇن ھەسەننىڭ مۇقابىلىسىگە چىقالماپتۇ، دەپ ئارقامدىن كۆرۈلۈشىدۇ، كۆزگە ئىلمايدىغان بولۇشىدۇ، ئۇزۇن ھەسەننىڭ سۈلھى تەلىپىنى قوبۇل قىلسام بوپتىكەن، ئەمدى پۇشايمان قىلغاننىڭ پايدىسى يوق. دەرھال سەمەرقەنتكە چاپارمەن ماڭغۇزۇپ ئوغلۇم ئەھمەد مىرزىنى يادىكار مۇھەممەد مىرزىنىڭ تەھلىكىسىدىن ئا- گاهلاندىراي، ياغىدىن پۇختا مۇداپىئە كۆرۈشكە ئۈندەي، ئىنىلى- رىنىڭ تەسەررۇپىدىن سەمەرقەنتكە ھەمدەمچى لەشكەر يۆتكەشكە پەرمان بېرى. ئۇنىڭغىچە مۇنۇ ئۇزۇن ھەسەن دېگەن ناكەسنىڭ ئىشىنىمۇ بىر تەرەپ قىلىپ بولۇرمەن. بەش - ئالتە ئايدىن بېرى جەڭگە چىقماي مۇداپىئەدە تۇرۇۋېلىپ زېرىكىمدى بۇ بەتتەخت...» ئۇزۇن ھەسەننى مەيدان جېڭى قىلىشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ، دەپ قارىغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن سەركەردە - لەش- كەرلىرى بىخۇدلىشىپ، مۇداپىئەسىنى بوشاشتۇرۇپ قويغانىدى. ھەرقاچان ئېھتىياتچانلىق بىلەن مۇداپىئەدە تۇرۇۋاتقان ئۇزۇن ھەسەن ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق ياۋ ئەھۋالىنى پات - پات كۆزد- تىپ تۇرۇۋاتاتتى، ئايغاقچىلىرى ئۇنىڭغا ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ جەڭگىۋارلىقىنى يوقاتقانلىقىنى، روھى چۈشۈپ چۈشكۈنلەشكەن- لىكىنى، بىر ئىزىدا مىدىرلىماي تۇرۇۋېرىپ، جەڭ قىلىشتىن راھى يېنىپ قالغانلىقىنى، ھە دەپسە شاراب ئىچىپ، قىمار ئويناپ ئىچ پۇشۇقىنى چىقىرىۋاتقانلىقىنى يەتكۈزۈشتى.

«شۇڭا ئۇلارنىڭ بىرە - بىرە قىلغان ھۇجۇملىرى ئىلگىرد- كىدەك قەھرىلىك ئەمەسكەن - دە، تەڭرى ئىنايەت قىلىپ مېنى بۇ بالا - قازادىن ساقلىغان ئوخشايدۇ. شۇنداق، بۇ دېگەن ياۋغا ھۇجۇم قىلىشنىڭ ئەپلىك پۇرسىتى. ئەمدى نۆۋەت ماڭا كەلگەن ئوخشايدۇ. ئۇلارغا شۇنداق تويۇقسىز ھۇجۇم قوزغايكى، كەلگەن جايغا ئالدى - كەينىگە قارىماي چېكىنىشكە مەجبۇر قىلاي، ئول ئەبۇسەئىد مىرزا ئاق قويلۇقلارنىڭمۇ ئۈنچە ياۋاش ئەمەسلىكىنى

بىلىپ قويسۇن...»

ئاق قويلۇق تۈركمەن قەبىلىسىنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى پۇختا تەييارلىق كۆرۈپ، بامدات نامىزىدىن يېنىپلا ياۋ قارار - گاھىغا دەھشەتلىك ھۇجۇم قوزغىدى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بۇ تۇيۇقسىز ھۇجۇمدىن قاتتىق چۆچۈپ كەتتى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا سەركەردىلىرىگە دەرھال ھۇجۇمنى چېكىندۈرۈشكە پەرمان بەردى.

سەركەردىلەرمۇ ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ئوخشاش چۆچۈپ كەتكەندى.

سەركەردىلەر ئۆز قارارگاھلىرىغا قاراپ يۈگۈردى.

تۇيۇقسىز ھۇجۇمدىن قاتتىق ۋەھىمگە چۈشكەن لەشكەرلەر ئاللىقاچان پىتىراپ كەتكەندى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئۆز قولى بىلەن بىرقانچە قاچقۇن لەشكەرنىڭ كاللىسىنى ئېلىپمۇ خۇددى بۆرە تەگكەن قوتاندىكى قوي توپىدەك پىتىراپ كەتكەن لەشكەرلىرىنى توسۇيالمىدى. ناغرا - كاناي چالدۇرۇپمۇ ئۇلارنى ئۆز تۇغى ئاستىغا جەم قىلالمدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ياۋ لەشكەرلىرىنى چېكىندۈرۈش خىيالىدىن ۋاز كەچمىگەندى.

ھەئە، ئۇ ئۇزۇن ھەسەننى ئۆزىگە تاقابىل تۇرالغۇدەك ماغدۇرى يوق، ناھايىتى تۇيۇقسىز ھۇجۇم بىلەن ۋاقىتلىق ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىۋالدى، جەڭ ۋەزىيىتىدە ھازىرلا ئۆزگىرىش قىلمەن دەپ ئىشەنچ باغلىغانىدى. ناھايىتى ئەپسۇسكى، تاغدەك ئىشەنگەن سەركەردىلىرى ئاللىقاچان ئىشەنچ، جاسارىتىنى يوقىتىپ قويغان سەۋەبلىك، جان قايغۇسىغا چۈشكەن لەشكەرلىرى بىلەن تەڭ قېچىشىۋاتاتتى. ئۇ بۇنىڭدىن بىخەۋەر ئىدى، سەركەردىلىرىم ھازىرلا لەشكەرلىرىنى يىغىدۇ، جەڭ سېپىنى قايتىدىن تۈزۈپ ياۋنى توسۇيمىز، بەلكىم ئۇلارنى چېكىندۈرۈپ پۈتۈنلەي يوقىتىمىز، دەپ ئويلايتتى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بۇ خام خىيالىنى ئۇزاق داۋاملاشتۇرالمىدى، ئۇزۇن ھەسەننىڭ ئەڭ باھادىر لەشكەرلىرىدىن تەشكىللەنگەن چاپاۋۇل^① قوشۇنىنىڭ قورشاشىدا قالغانلىقىنى كۆرۈپ خىيالىنى يىغىشتۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. نۆكەرلىرى بار - لىق ۋۇجۇدى بىلەن جان پىدالىق كۆرسىتىپ قارشىلىق كۆرسەتمىۋاتقان بولسىمۇ، ئۇزۇن ھەسەن لەشكەرلىرىنىڭ ھۇجۇمغا يەنلا تەڭ كېلەلمەيۋاتاتتى.

— ئالىيلىرى سىلى چېكىنسىلە، بىز ياۋنى توسۇپ تۇرايلى!

ئەبۇسەئىد مىرزا نۆكەر بېشىنىڭ بۇ ئۆتۈنۈشىگە پەرۋا قىلمىدى. ئۆزىنى ئۇلۇغ بوۋىسى — بۈيۈك گىستېلاچى ئەمىر تۆمۈردىنمۇ شەۋكەتلىك ھېسابلايدىغان ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ بۇ كاتتا ھۆكۈمدارى، تېخى ھېچقانچە نامى چىقمىغان ئۇزۇن ھەسەندەك بىر سەركەردىنىڭ ئالدىغا چۈشۈپ قېچىشنى ئار كۆرگەندى. ياۋ لەشكەرلىرى ئۇنى تېزلا ئەسىرگە ئالدى.

«جەڭدە يېڭىش - يېڭىلىش دېگەن بولۇپ تۇرىدۇ، چۈنكى، بۇ جاھان ئىككى ھۆكۈمدار ئۈچۈن ناھايىتى تارلىق قىلىدۇ. ھامان بىرى يەنە بىرىگە بويسۇنىدىغان، ئىتائەت قىلىدىغان گەپ. خەير، دەسلەپتە ئۆزۈمگە زىيادە ئىشىنىپ كېتىپ، ئۇزۇن ھەسەننى كۆزۈمگە ئىلماي سۈلھى تەلپىنى قوبۇل قىلمىغانىكەنمەن. كۆزگە ئىلمىغان پۇتقا چوماق دەپ، ئەمدى مەن ئۇنىڭ ئەسىرىگە ئايلىاندىم. ئۇنىڭدىن رەھىم - شەپقەت تىلىسەم شۇنچە يىللاردىن بېرى قان كېچىپ تىكىلگەن شانۇ شەۋكىتىمنى يەرگە ئۇرغان بولمەن ھەم رەھىم - شەپقەت تىلىشىمنىڭمۇ ھاجىتى يوق. چۈنكى، ئۇ مېنى ئەسىرگە ئالغىنى بىلەن ئەسەررۇپۇم، تەخت - سەلتەنەت يەنلا ئۈچ ئوغلۇمنىڭ قولىدا. دېمەك، سەلتەنەت ئۇنىڭ قولىغا ئۆتكىنى يوق. شول تاپتا ئۇنىڭدىن سۈلھى تەلپ قىلسام رەت قىلىشقا ھەرگىز پېتىنالمىدۇ، بەلكىم ھەددىدىن ئاشقان شەرتلەرنى قويالماسلىقى، تەسەررۇپىغا قوشۇۋالغان قارا

① چاپاۋۇل — زەربىدار ئەترەت.

قويلۇق تۈركمەن زېمىنىنى ئېتىراپ قىلىشىمنى تەلەپ قىلالا-
 ماسلىقىمۇ مۇمكىن. سۈلھى بىلەن ئاخىرلاشمايدىغان ياغى تولىمۇ
 ئاز بولىدۇ. ئۇزۇن ھەسەننىڭ مېنى ئۆلتۈرۈۋېتىشى ھەرگىز
 مۇمكىن ئەمەس، ئەزەلدىن ئەسىرگە چۈشكەن ھۆكۈمدارنى غالىب
 ھۆكۈمدار ئۆلتۈرۈۋەتكەن ئەمەس. ئۇنداق قىلسا خۇنخور، نامەرد
 دېگەن ئاتاققا قالدۇ، ھەم ئۆزىگە ھېسابسىز دۈشمەن تېپىۋالىدۇ.
 شۇڭا ئۇنىڭ مەن بىلەن سۈلھى تۈزمەي ئامالى يوق. يامىنى كەلسە
 ئۇنىڭ قويغان شەرتلىرىگە كۆنەرمەن، ياۋ بىلەن سۈلھى تۈزۈشكە
 ئورۇن قالدۇرۇپ قويماي ئۇرۇش قىلغان گۇناھ ئۈزۈمدە. ئەمدى
 ئۇنىڭ بىلەن شۇنداق سۈلھى تۈزەيىكى، ھەرقاچان كېلىشىمنى
 يىرتىپ تاشلاپ ئۇرۇش قىلىشقا يۈچۈك قالدۇرۇپ قوياي. چۈنكى،
 ھەرقانداق كېلىشىمنى مۇۋاپىق باھانە - سەۋەب بىلەن يىرتىۋەت-
 كىلى ھەم يىرتىۋەتكەندىن كېيىن قايتا تولۇقلىۋالغىلى بولىدۇ،
 سۈلھىگە كېلىپ بۇ مەھكۇملۇقتىن قۇتۇلۇۋالسام ئۇزاق ئۆتمەي
 بۇ ئار - نومۇسنى يەنە يۈيىمەن، ئۇزۇن ھەسەننىمۇ ئەسىرلىك
 خانىسىگە بەند قىلىپ تۇرۇپ سۈلھى تەلەپ قىلغۇزىمەن.. ئاھ
 تەڭرىم، مەندەك پاسىق، گۇناھكار بەندەڭنىڭ گۇناھلىرىنى مەغ-
 پىرەت قىلغايىسەن، تۆكۈلگەن يۈز - ئابىرۇيۇمنى، يوقاتقان شان -
 شەۋكىتىمنى ئەسلىگە كەلتۈرۈۋېلىشىمغا مەدەت بەرگەيسەن...»

ئەپسۇس، ناھايىتىمۇ ئەپسۇسكى، ئەبۇسەئىد مىرزى ئۇزۇن
 ھەسەن بىلەن سۈلھى تۈزۈش مەقسىتىگە يېتەلمىدى. چۈنكى، ئۇ
 تاش ساناپ بولغىچە، ئېھتىياچان، ئەقىللىق ئۇزۇن ھەسەن قۇم
 ساناپ بولغانىدى. شۇڭا ئۇ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى ئەسىرگە
 ئالغىنىنى يوشۇرۇپ ياۋ لەشكەرلىرىنى تاكى ھىرات، خۇراسان
 چېگراسىغىچە قوغلاپ باردى. بۇ جەرياندا ئەبۇسەئىد مىرزى بىلەن
 پەقەتلا كۆرۈشمىدى.

«... ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشسەم سۈلھى تۈزسەم بولىدۇ. سۈلھى
 تۈزسەم جەڭنى توختاتسام بولىدۇ، جەڭنى توختاتسام ياۋ لەشكەر -

لىرى ئامان قالىدۇ. ياۋ لەشكەرلىرى ئامان قالسا سۇلتان ئەبۇسە - ئىد مىرزىنىڭ كۈچى ساقلىنىپ قالىدۇ. بۇ ھەرقاچان مەن ئۈچۈن يوشۇرۇن خەۋپ، سۇلتان ئەبۇسە ئىد مىرزىنى سۈلھىگە بىر ئۆمۈر ۋاپا قىلىدۇ دەپ كىم ھۆددە قىلالايدۇ. ئىنسان دېگەن پەرىشە ئە - مەس، ئادەملەر رەزىل كېلىدۇ. چۈنكى، ئەت بىلەن تېرىنىڭ ئارىسىغا ماكانلىشىۋالغان شەيتان ئىنساننى ھامان رەزىللىككە ئۈندەپ تۇرىدۇ. خان - سۇلتانلارنىڭ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلماسلىقىغا ھامان باھانە - سەۋەب تېپىلىپ تۇرىدۇ، بولۇپمۇ سۇلتان ئەبۇسە ئىد مىرزىدەك بۈيۈك ھۆكۈمدارلار ئۈچۈن تېخىمۇ شۇنداق. شۇڭا، ئاۋۋال ئۇنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى تولۇق يوقىتاي، ئۇنى ئون - ئونبەش يىل ئىچىدە لەشكىرىي قۇدرىتىنى ئەسلىگە كەل - تۈرەلمەس ھالغا چۈشۈرۈپ قويماي، ئۇل چاغدا ۋەدىسىگە ۋاپا قىل - مايمەن دېسىمۇ ئامالسىز قالىدۇ، ئۇنىڭغىچە مەنمۇ قۇدرەت تې - پىنۋالىمەن...»

ئۇزۇن ھەسەننىڭ غالىب سەركەردە - لەشكەرلىرى قاچقۇن رەقىبلەرگە پەقەتلا ئارام بەرمىدى، ئەسلىم بولغانلىرىنى ئەسەرگە ئالدى، قارشىلىق كۆرسەتكەنلىرىنى ئۆلتۈردى، قاچقانلىرىنى قوغلىدى. بۇ جەڭ خۇددى كەڭرى دالىدا توشقان ئوۋلىغانغا ئوخ - شاپ قالغانىدى.

ياۋ لەشكەرلىرىنى پۈتۈنلەي تىرىپىرەن قىلىش مەقسىتىگە يەتكەن ئۇزۇن ھەسەن بىردىنلا ئويلىنىپ قالدى. ھەئە، ماۋەرائۇننە - نەھر، خۇراسان ۋە پەرغانە سەلتەنەتى يەنىلا ئەبۇسە ئىد مىرزىنىڭ ئۈچ ئوغلىنىڭ كونتروللۇقىدا ئىكەنلىكىنى بىردىنلا ئېسىگە ئالغانىدى. شۇڭا ئۇ مەغلۇپ لەشكەرلەرنى تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ قوغلاشقا، ئوچۇقنى ئېيتقاندا رەقىبىنىڭ تەسەررۇپىغا باستۇرۇپ كىرىشكە جۈرئەت قىلالمىدى.

«ئەمدى ئۆزۈمگە ھاي بېرەي، ئەبۇسە ئىد مىرزىنىڭ ئوغۇل - لىرى بىرلىشىپ كېلىپ ئالدىمنى توسۇسا تەڭ كېلەلمەي، قاچ -

دىغان ئىش بولۇپ قالمىسۇن يەنە. شۇنداق بولۇپ قالسا ھازىر قولغا كەلتۈرگەن غەلبە - نۇسرەتتىم ئىككى پۇل بولىدۇ. ئەمدى سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن سۈلھى تۈزسەم قانداق بولۇر، ھېلىمۇ خېلىدىن بېرى مەن بىلەن كۆرۈشۈشنى توختىماي تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. يەنە ئاڭلىمىغان قىياپەتكە كىرىۋالسام بولماس، ھې - لىمۇ ئۇنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئۇچرىغان يەردە ئەسىرگە ئېلىپ، ئۆلتۈرۈپ، قوغلاپ يۈرۈپ ھالىنى قويمىدىم، ھازىر بۇ بۈيۈك ھۆكۈمدار خۇددى قانات - قۇيرۇقلىرىنى يۇڭدېۋەتكەن بى - چارە بۈركۈتكە ئوخشاپ قالدى...»

ئۇزۇن ھەسەن ئەبۇسەئىد مىرزىنى قېشىغا ئەكېلىشكە بۇي - رۇق بېرىپ بولۇپ، شۇ ھامان يەنە يېنىۋالدى.

«خوش، شول تاپتا سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن سۈلھى تۈزۈشكۈ ئاسان، ئۇمۇ شۇنى كۈتۈۋاتىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىختى - يار مېنىڭ قولۇمدا، ئۇنىڭ ھېچقانداق تاللاش ھوقۇقى يوق. شۇنداق تۇرۇقلۇق سۈلھى تۈزۈشكە نېمىشقا ئالدىرايمەن؟ ئاتىسى مېنىڭ قولۇمدا بولغاچقىلا ئۈچ ئوغلى تېخىچىلا ماڭا قارشى لەش - كەر تارتىپ كېلەلمەيۋاتىدۇ، بۇسەيىت سۇلتاننىڭ لەشكەرلىرىنى يوقاتتىم دېگەن بىلەن ئاشۇ ئۈچ ئوغلىنىڭ قولىدا قانچىلىك لەشكەر بارلىقى نامەلۇم، ئۇلارنىڭ ئىلكىدىكى ئول تەسەررۇپلار تولىمۇ مۇنبەت، ئاھالىسى كۆپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇسەيىت سۇ - لتاننىڭ دەشتى قىپچاق سەلتەنەتنى قولىغا ئالغان ئانا - ئىنى سۇلتانلاردەك، بۈيۈك موغۇلىستاننىڭ ھۆكۈمدارى سۇلتان يۇ - نۇسخاندەك ئىتتىپاقداشلىرى بار. ئۆز ۋاقتىدا ئۇ ئاشۇ خان - سۇلتانلارنىڭ تەخت - سەلتەنەتنى قولىغا ئېلىشى ئۈچۈن ھېچ - نېمىنى ئايىماي ياردەمدە بولغان. مانا ئەمدى ئۇلاردىن تەلەپ قىلسا قانچىلىك دېسە شۇنچىلىك ياردەمگە ئېرىشەلەيدۇ، دېمەك، ھازىر مېنىڭ قولۇمدا قانات - قۇيرۇقى يۇڭدالغان بىچارە بۈ - ر - كۈتكە ئوخشاپ قالغان بۇسەيىت سۇلتان، سۈلھى تۈزۈپ ئەسىر -

لىكتىن قۇتۇلۇپ سەمەرقەنتكە بېرىۋالسا قايتىدىن قانات - قۇي - رۇق چىقىرىدۇ، بەلكىم ۋەھشى يولۋاسقا ئايلىنىدۇ. ئۇل چاغدا مەن يەنە قايتىدىن توشقانغا ئايلىنىمەن. شۇڭا سۈلھى تۈزۈشكە ئالدىرماي، لېكىن يا سۈلھى تۈزمەي، يا قويۇپ بەرمەي، يا ئۇل تۈرۈۋەتمەي بۇنداق ئۇزۇن مۇددەت نەزەربەندە ساقلىساممۇ ياخشى بولماس. ئۇنداق قىلىش ھۆكۈمدارلارنىڭ پەزىلىتىگە ھەرگىز مۇۋاپىق كەلمەيدۇ. باشقا سەلتەنەت پاسىبانلىرى خەۋەر تاپسا مەسخىرە قىلىشىدۇ، قانداق قىلسام بولۇر زادى؟...»

ئۇزۇن ھەسەن ئۇزاق باش قاتۇردى، ئايغاقچىلىرى ھىرات، سەمەرقەنتتىن ئېلىپ كەلگەن مەلۇماتلارنى بىر - بىرىگە باغلاپ مۇلاھىزە قىلدى. ئۈچ - كېچە كۈندۈز يالغۇز باش قاتۇرۇپ، خە - يىال سۈرۈپ ئولتۇرغان ئۇزۇن ھەسەننىڭ چېھرىدە بىردىنلا مە - نۇنىيەت كۈلكىسى پارلىدى، ۋۇجۇدىنى ھاياجانلىق تۇيغۇلار چىر - مەۋالدى.

«توغرا، شۇنداق قىلاي، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ سەل - نەنەتى قارىماققا مۇستەھكەم، قۇدرەتلىك كۆرۈنگەن بىلەن، ئەمە - لىيەتتە ئىچكى نىزا - ئاداۋەتلىرىمۇ خېلى بار ئىكەن؛ ھۈسەيىن بايقارا ھازىر چوڭ خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈپ ھىرات ئەمىرى يادىكار مۇھەممەد مىرزىغا تاقابىل تۇرۇۋات - قاندەك قىلغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭمۇ ئۆز ئالدىغا ھاكىم - يەت تىكلىگۈسى بار. ئۇ مۇشۇ مەقسەتتە خېلىدىن بېرى تەخت دەۋاسى قىلىۋاتقان ئەمەسمىدى، دېمىسىمۇ ئەمىر تۆمۈردىن مىراس قالغان بۇ تەخت - سەلتەنەتتە ئول بۈيۈك ئىستېلاچىنىڭ ئىككىنچى ئوغلى بولمىش ئۆمەر شەيخ ئەۋلادىنىڭمۇ نېسىۋىسى بار. ھۈسەيىن بايقارا بۇ مەقسەت ئۈچۈن ھەرقانداق ۋاسىتىدىن ئا - يانمايدۇ؛ يادىكار مۇھەممەد مىرزا بولسا ھىراتنىڭ ئەمىرلىكىگە شۈكۈر - قانائەت قىلىپ ئولتۇرىدىغاندەك ئەمەس، يوقىلىپ كەت - كىلى ئون يەتتە - ئون سەككىز يىل بولغان شاھرۇخىيىلەر

ئەۋلادىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى قايتىدىن ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن بېلىنى مەھكەم باغلىغاندەك قىلىدۇ، شۇڭا، ھازىر مىرانشاھ ئەۋلادى بىلەن ئۆمەر شەيخ ئەۋلادىنىڭ بىرلىشىۋېلىپ ئۆزىگە تا- قابىل تۇرغانلىقىدىن قاتتىق نارازى. ئۇ ھەر ئىككى تەرەپتىكى- لەرنى تەلتۆكۈس يوقىتىشنىڭ كويىدا؛ ھۈسەيىن بايقارا ھازىر كۆرۈنۈشتە خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا بىلەن كۆمەكلەشكەندەك قىلغان بىلەن، بۈسەيىت سۇلتاننىڭ ئەسەرلىكتىن بوشىنىپ سەمەرقەنت تەختىغا قايتىپ كېلىشىنى، ھالاكەتكە يۈزلىنىش ئالدىدا تۇرغان مىرانشاھ ئەۋلادىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى قايتىدىن مۇستەھكەملىۋېلىشىنى ھەرگىز خالىمايدۇ. دېمەك، ھازىر سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ سەلتەنەتدە كۈچلۈك تەپرىقە باش كۆتۈ- رۈكلۈك. بۇنداق ئەھۋالدا ئۇنى سۈلھىگە تەكلىپ قىلىپ قويۇپ بەرسەم، ئاخىرقى ھېسابتا زىيان تارتىدىغىنى ئۆزۈم بولۇپ قال- غۇدەكمەن، ئۇنىڭدىن كۆرە سۈلھى تۈزگىنىمدىن تۈزىمگىنىم ياخشىدەك قىلىدۇ، شۇنداق قىلاي. بۈسەيىت سۇلتاننى يادىكار مۇھەممەد مىرزاغا تاپشۇرۇپ بېرىي، بۇنداق قىلسام، بىرىنچى- دىن، ھېچكىم مېنى ئەيىبلەيدۇ، چۈنكى، ھىرات ھېلىمۇ ئەبۇ- سەئىد مىرزانىڭ تەسەررۇپىدا، ئۇنى ھىرات ئەمىرىگە تاپشۇرۇپ بەرسەم قاندىگىمۇ ئۇيغۇن كېلىدۇ؛ ئىككىنچىدىن، كىشىلەر مې- نى بەكمۇ كەڭ قورساقكەن، رەقىبىنى سۈلھىگە زورلىماي مەرد- لىك بىلەن ئازاد قىلىۋېتىپتۇ، دەپ ئاپىرىن ئوقۇشىدۇ؛ ئۈچىن- چىدىن، يادىكار مۇھەممەد مىرزا بۇ ئەھۋالدا بۈسەيىت سۇلتاننى ھەرگىز سەمەرقەنتكە يولغا سېلىپ قويمايدۇ، ئۆلتۈرمىگەن تەق- دىردىمۇ زىندانغا سېلىپ ساقلايدۇ. چۈنكى، بۈسەيىت سۇلتان سەمەرقەنت تەختىغاھىنى قولغا ئېلىپ ھىراتقا بارغىنىدا سۇلتان شاھرۇخ مىرزانىڭ خانىشى گۆھەرشاد بېگىمنى رەھىمسىزلىك بى- لەن قەتلى قىلدۇرغان، شۇڭا، شاھرۇخىيىلەر ئەۋلادىنىڭ ھەرقانداق بىر ئەزاسى بۇ قىساستىن ھەرگىز كەچمەيدۇ؛ تۆتىنچىدىن، يادىكار

مۇھەممەد مىرزا ئويلغىنىمدەك ئىش تۇتسا، بۇسەيىت سۇلتاننىڭ ئۈچ خانزادىسى دىققەت - نەزەرنى مەندىن يادىكار مۇھەممەد مىرزا - زىغا قارىتىدۇ. ئىچكى قىسىمدا ئاداۋەت ئوتى ئولغىيىپ، ئىچكى ماجرالار ئۇچىگە چىقىدۇ. مەيلى ئۇلاردىن قايسىسى يەڭسۇن ياكى يېڭىلسۇن، ۋەزىيەت ماڭا پايدىلىق بولىدۇ. ئۇنىڭغىچە مەن سەلتەنە - تىمنى مۇستەھكەملىۋالغىچە تۇرىمەن...»

بىر قارارغا كەلگەن ئۇزۇن ھەسەن ھېچنېمىنى بىلمىگەن قىياپەتتە سەمەرقەنتتىكى چوڭ خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزاغا قىسقىلا مەكتۇپ يازدى:

«ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم»

خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا جانابلىرىغا يېتىپ مە - لۇم بولغايكى، ئون سەككىزىنىڭ ئالەمدىكى تاجدارلارنىڭ سەرخىلى، ئادالەت ھامىيىسى، جاھانغا تىنچلىق، ئاسايىشلىق ئۇرۇقىنى چاچقۇچى مۇھتەرەم پەدەرۇ بۇزىرۇكلىرى بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى قارا قويلۇق تۈركمەنلەرنىڭ قاچقۇن خانزادىسى ھەسەن ئەلنىڭ يالغان - ياۋىداقلىرىغا ئىشىنىپ، كەمىنە ئاجىز ئۆكەرلىرىنى ئەدەپلەش باغىسىدىن لەشكەر تارتىپ كەلگەنىدى. مۇھتەرەم بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرىغا چەكسىز ھۆرمەت، ساداقىتىمىز بولغانلىقى ئۈچۈن تىغ كۆتۈرۈپ چىقىشقا جۈرئەت قىلالىمىدۇق، شۇنداقلا سۈلھى تەلپىمىزنى رەت قىلغانلىقى ئۈچۈن جېنىمىزنى ساقلاپ قېلىش مۇددىئاسىدا مۇداپىئەدە تۇرۇشقا مەجبۇر بولدۇق. قازارا، قارام سەركەردىلىرىمىزنىڭ بىر قېتىملىق ھۇجۇمىدا شەۋكەتلىك بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرى قولىدىن مىزغا ئەسىرگە چۈشتى. بىرنەچچىدىن، شەۋكەتلىك خان ئالىيلىرىغا چەكسىز ھۆرمىتىمىز بولغانلىقى ئۈچۈن؛ ئىككىنچىدىن، مەردلىكىنى، ئادالەتنى، كەڭ قورساقلىقىنى ئەلا بىلگەنلىكىمىز ئۈچۈن، شەۋكەتلىك پەدەرۇ بۇزىرۇكلىدىن.

رىغا ھېچقانداق سۈلھى - شەرتلەرنى قويماي ئۆز تەسەررۇ -
 پىغا قايتۇرۇۋېتىشنى ئىختىيار قىلدۇق. ئەسلىدە بۇسەيت
 سۇلتان ئالىيلەرنى ئۇشبۇ مەكتۇپ بىلەن بىللە سەمەر -
 قەنتكە يولغا سېلىشنى لايىق كۆرگەندىنۇق، ئەمما ئارىلىق
 يىراق بولغاچقا، يولدا ئالمادىس بىرەر كېلىشمەسلىك بو -
 لۇپ قالمىسۇن دەپ، جانابى بۇسەيت سۇلتان ئالىيلەرنىڭ
 ئەۋلادى ئاھالىسى، ساداقەتمەن ئۆكىرى بولمىش ھىرات ئە -
 مىرى يادىكار مۇھەممەد مىرزا دەرگاھىغا ئەۋەتتۇق. ئۇشبۇ
 مەكتۇپ قوللىرىغا تەگكەن ھامان دەرھال ھىراتقا بېرىپ
 بەدەرۇ بۇزۇرۇكلىرىنى سەمەر قەنتكە قايتۇرۇپ كەتكەيلا،
 ھەمدە ئۇشبۇ ئەرزىمەس مەكتۇپلىرىمىزنى دەلىللەپ تۇرۇپ
 ساداقەتمىزنى بىلدۈرۈپ قويغايلا. شەۋكەتلىك بۇسەيت
 سۇلتان ئالىيلەرنى ئەسىرگە ئالغانلىق گۇناھىمىزنى ئەپسۇ
 قىلىۋەتكەي، مېھىر - شەپقەت كۆرسەتكەيكى، بىزگە دۇش -
 مەنلىك كۆزى بىلەن قارىمىغاي.

ئېھتىرام بىلەن:

ئاق قويلۇق تۈركمەنلەرنىڭ ھۆكۈمدارى غازانبېك
 ئۇزۇن ھەسەندىن دەپ بىلۇرلا.

نامە تامام ۋە سەلام.

شۇنداق قىلىپ ئاق قويلۇق تۈركمەنلەردىن مەيدانغا كەلگەن
 بۇ باھادىر ئەزىمەت، بىر تەرەپتىن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ
 ئوغۇللىرىغا ياخشىچاق بولۇش، يەنە بىر تەرەپتىن يادىكار مۇھەم -
 مەد مىرزانىڭ قولى بىلەن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزانى پۈتۈنلەي
 يوقىتىش ۋە ئەمىر تۆمۈر ئەۋلادلىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قايتىدىن
 جەڭگى - جېدەل تېرىش مەقسىتىگە تولۇق يەتكەندى.
 ھەئە، ئۇزۇن ھەسەن توغرا مۆلچەرلىگەنكىن. سۇلتان ئە -
 بۇسەئىد مىرزانى تاپشۇرۇۋالغان يادىكار مۇھەممەد مىرزا، ئۇزۇن
 ھەسەننىڭ نېمە ئۈچۈن ئۇنى ئۆزىگە بىكاردىن - بىكارغا تاپشۇرۇپ

بەرگەنلىكىنى ئويلاپمۇ قويماي، ئۇلۇغ مومىنى جانىش گۆھەر شاد بېگىمنىڭ قىساسىنى ئېلىپ، شاھرۇخىلار ئەۋلادىنىڭ پورىكىدەدىكى ئار - نومۇسىنى يۇيۇش ئۈچۈن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنى قەتلى قىلدۇردى. ماۋەرائۇننەھر سەلتەنەتىگە ئون سەككىز يىلچە ھۆكۈمرانلىق قىلىپ، تەڭرىتاغ ۋادىسى، دەشتى قىپچاقتىن خۇراسان، باغدادقىچە سوزۇلغان بىپايان زېمىننى بىر تاجۇ تەخت ئەتراپىغا توپلاشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان، «بۇسەيت سۇلتان» دېگەن سەلتەنەت نامى خېلى يىراق - يىراقلاردىكى ھۆكۈمدارلارنىڭ يۈرىكىگە ئەندىشە، ۋەھىمە پەيدا قىلغان سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىدىن ئىككى ھاياتى ئەنە شۇنداق ئاخىرلاشتى.

بۇ خەۋەر تېزلا پۈتكۈل خۇراسان، ماۋەرائۇننەھر، پەرغانە، ھەتتا موغۇلىستانلارغا تارقالدى.

دادىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن قاتتىق غەزەپلەنگەن سۇلتان ئەھمەد مىرزى دەرىھال لەشكەر جۇغلاپ يادىكار مۇھەممەد مىرزىغا قارشى ھىراتقا لەشكەرىي يۈرۈش قىلدى. ئۇنىڭغا ھىراتنى قولغا ئېلىپلا يەنە تارتتۇرۇپ قويۇپ داغدا قالغان ھۈسەيىن بايقارا ھەمدە بولدى.

تاشكەنت.

سۇلتان يۈنۈسخان نەزەرىيەند قىلىنغان بۇ قورۇنى ئانچە چوڭ دېگىلى بولمىسىمۇ، ئېگىز تام بىلەن قورشالغان ھويلىسىدا ئۆزىگە يارىشا گۈللۈكى، تال - باراڭلىق پېشايۋىنى ۋە ئون نەچچە تۈپ مېۋىلىك دەرىخى بار ئىدى. نەزەرىيەند قىلىنغان ئالتە - يەتتە ئايدىن بېرى يۈنۈسخان بۇ ھويلىنىڭ سىرتىغا پەقەتلا چىقىپ

باقمىدى. ھەئە، تاشكەنت ئەمىرى شەيخ جامالىددىن تەرىپىدىن قورۇقچىلىققا ئورۇنلاشتۇرۇلغان لەشكەرلەر ئۇنى دەرۋازىدىن چىقىشقا يول قويمايتتى، قورۇق تام ۋە ئۆگزىلەردە كىچىك - كۆندۈز كۆزەتتە تۇرغان لەشكەرلەر بولسا سىرتتىن بىرەر ئادەم ئۈگۈل بىرەر ئۇچار قاناتنىمۇ بۇ قورۇق ئىچىگە كىرگۈزمەيتتى.

سۇلتان يۈنۈسخان دەسلەپتە تاجدارلارغا خاس سۈرىنى كۆر - سىتىپ، ھەرقاچان دەرۋازىدىن بىر قەدەم ئېرى بولمايدىغان لەشكەر بېشىغا ھەيۋە كۆرسىتىپ باقتى.

— كەچۈرسىلە ئالىيلىرى، — دەيتتى لەشكەر بېشى قول باغلىغىنىچە ئېھتىرام بىلدۈرۈپ، — بىز پەقەت ئەمىر جانابلىرىنىڭ پەرمانىنى بەجا كەلتۈرىمىز، خىلاپلىق قىلساق كالىمىز كېتىدۇ.

— ئەمىسە بېرىپ ئول دورغاڭغا يەتكۈز. دەرھال كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشسۇن.

— خوش، — دەيتتى لەشكەر بېشى، لېكىن يەنە بېزىرىپ تۇرۇۋېرەتتى.

تۈيۈقسىزلا بۈيۈك ھۆكۈمداردىن تۇتقۇنغا ئايلىنىپ قېلىش سۇلتان يۈنۈسخانغا قاتتىق ھار كەلگەندى. ساداقەتمەن ئۆكەرلەر - رىنىڭ ئۆزىگە ساتقىنلىق قىلىپ جېنىغا قەست قىلىشىغا قەتئىي ئىشەنمەيتتى. شەيخ جامالىددىننىڭ ئاشۇنداق يوقىلاڭ باھانە بىلەن لەشكەر ئورۇنلاشتۇرۇپ كۆرگەن بۇ قوغداش تەدبىرىگە ئاران ئىككى ھەپتىلا سەۋر - تاقەت قىلالىدى. شەيخ جامالىددىن ئۇنىڭ بىلەن بىر كۆرۈشۈپ قويغىنىچە پەقەتلا قارىسىنى كۆرسەتمىدى. قورۇق تام، ئۆگزە ۋە دەرۋازىدا مىدىرلىماي كۆزەتتە تۇرۇۋاتقان لەشكەرلەر ئۇنىڭغا ئۆزىنى قوغداۋاتقانداك ئەمەس، قاتتىق نازارەت قىلىۋاتقانداك تۇيغۇ بەرگەندى، ئۇ ئۆزىنىڭ مۇشۇ ھويلىنىڭ سىرتىدا ھەرىكەت قىلىش ئەركىنلىكىنىڭ پۈتۈنلەي يوقلۇقىنى ھېس قىلىپ يەتكەندە غەزىپىنى پەقەتلا باسالمدى. سەۋر قاچىدى - سىنى سۇندۇرۇۋېتىپ لەشكەر بېشىغا بېسىم ئىشلەتتى، شەيخ

جامالدىدىنى دەرھال چاقىرتىپ كېلىشنى بۇيرۇدى. ئەمما لەش-كەر بېشى ئەدەپسىزلىك قىلمىغىنى، قول باغلاپ ئېھتىرام بىلەن دۈرگىنى بىلەن ئۇنىڭ بۇيرۇقىغا پەقەتلا پەرۋا قىلمايتتى. ھەشە، شۇ كۈنلەردە ئۇ شەيخ جامالدىدىنىڭ مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن ئۆزىگە ھەيۋە كۆرسەتمەكچى، غۇرۇرىنى سۈندۈرماقچى، يالۋۇرتماقچى بولغانلىقىنى ئەسلا خىيالىغا كەلتۈرمەيتتى.

سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ ھەر بىر ھەرىكىتى، گەپ - سۆزىدە رىگىچە خەۋەر تېپىپ تۇرغان شەيخ جامالدىدىن تۇتقۇنغا ئايلىنىپ قېلىپ تۇرۇقلۇقمۇ ھۆكۈمدارلارغا خاس سالاپىتىدىن چۈشمەيۋات. قان يۇنۇسخاننىڭ ئۆزىگە ئادەتتىكى بىر ئەمىر تەرىقىسىدە مۇئا - مىلە قىلىۋاتقانلىقىنى، لەشكەر بېشىغا ھە دەپسە: «دورغىغا يەت - كۈز»، «شەيخ جامالدىدىن دەرھال كېلىپ مەن بىلەن كۆرۈشسۇن» دېگەندەك بۇيرۇقلارنى چۈشۈرىدىغانلىقىنى بىلىپ بارغانچە جەھلى قاتقان، يۇنۇسخاننى ئون بەش - يىگىرمە كۈندە نەزەربەندىتىن ئازاد قىلىپ يولغا سېلىپ قويۇش نىيىتىدىن يېنىۋالغانىدى.

«مەن نېمىگە ئالدىرايتتىم. يەنە ئىككى - ئۈچ ھەپتە ئۆت - سۇن، ئەھۋالدىن قارىغاندا يۇنۇسخانغا تېخىچە ھوشىنى تاپمىغان - دەك قىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاشۇ خان - سۇلتانلىق كىيىمىنى تاشلىمىد - غىنىنى، ماڭا ئەمەس ئاشۇ دەرۋازىنى ساقلاۋاتقان ئەرزىمەس لەش - كەر بېشىغىمۇ ھۆر كىرەپ ئەمەس، ئەدەپ بىلەن گەپ قىلمىغىنى - نى، يېلىنىمىغىنىنى بىر كۆرەي...»

ئەنە شۇنداق سەۋەب بىلەن ئىككى ئاي ۋاقىت ئۆتۈپ كەتتى. ئەمما شەيخ جامالدىدىن يۇنۇسخاننى يالۋۇرغۇزۇش مەقسىتىگە يې - تەلمىدى. بۇ ئارىلىقتا تاشكەنتكە سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى يېتىپ كەلدى، شۇنىڭ بىلەن شەيخ جامالدىدىننىڭ ۋۇجۇدىنى تاشكەنتنى مەركەز قىلغان پەرغانە ۋە تۈركىستاننى تە - سەررۇپ قىلغان مۇستەقىل خانلىق قۇرۇپ، ئۆز ئالدىغا سەلتەنەت سۈرۈش ۋەسۋەسىسى چىرمىۋالدى.

«ياراتقان ئاللاھ ئىگەم ھەرقاچان ئىنسان جۈملىسىدىن بول -

خان بىرىگە سۇلتانلىق تونىنى كىيدۈرۈپ، بېشىغا سەلتەنەت تا -
 جىنى قوندۇرىدۇ، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزا ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا
 يول ئالغان بولسا، ئۇنىڭ سۇلتانلىق تونى تالاشتا قېلىشى ئېدى -
 نىق. ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، شول تاپ -
 تا چوڭ خانزادىسى سۇلتان ئەھمەد مىرزا ئاتا قىساسىنى ئېلىش
 ئۈچۈن ھۈسەيىن بايقارا بىلەن كۆمەكلىشىپ يادىكار مۇھەممەد
 مىرزاغا جازا يۈرۈشى قىلىۋېتىپتۇدەك. دېمەك، مەرھۇم بۇسەيىت
 سۇلتاننىڭ شاھلىق تونىنى كىمنىڭ كىيىشى تېخى ئېنىق ئە -
 مەس. ئەمما شۇنىسى ئېنىقكى، يېگانە قۇدرەت ئىگىسى مېنىمۇ
 سۇلتانلىق تونىنى كىيىشكە بۇيرۇغان ئوخشايدۇ. جەننەتلىك ئا -
 با - ئەجدادلىرىم ئەزەلدىن بول پەرغانە ۋادىسىدا يۇرتدارچىلىق
 قىلىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئەمىر تۆمۈر ئىستېلاسىدىن كېيىن تا -
 كى ھازىرغىچە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىغا ئىتائەت گەردىنىمىزنى سۇنۇپ
 پەرمانبەردارلىق قىلىپ كەلدۇق، ئەمدى يەنە قول باغلاپ تۇرۇۋەر -
 مەي، ئايغاقچىلارنى ماڭغۇزۇپ خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا
 ئەھۋالىنى ئۇقۇشاي، يەنە تېخى ئەندىجاندىكى ئىنىسى ئۆمەر شەيخ
 مىرزا ئۇنىڭ پەيلىنىمۇ بىلىپ باقاي. ھە راست، مۇنۇ يۈنۈسبەگىنى
 ئەمدى قانداق قىلسام بولۇر؟ ئەمدى ئۇنى ئازاد قىلسام ھەرگىز
 بولمايدۇ. ئۇ ماڭا قاتتىق ئۆچ بولۇپ كەتتى، ئىككى ئايدىن بېرى
 كۆرۈشۈش تەلپىنى رەت قىلىپ نەزەربەند قىلغىنىمغا ئەمىرلىد -
 ىرىنىڭ ساتقىنلىق قىلغانلىقىنى سەۋەب قىلسام ئەمدى ھەرگىز
 ئىشەنمەيدۇ، قويۇپ بەرسەم تەسەررۇپىغا بېرىپ سەركەردە - لەش -
 كەرلىرىنى باشلاپ كېلىپ مەندىن ئۆچىنى ئالماي قويمايدۇ، كال -
 لىسىنى ئېلىپ قۇتۇلايمۇ يا؟ ياق، ھازىرچە ئالدىرىماي تۇراي.
 ناۋادا خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا يادىكار مۇھەممەد مىرزا
 ئاتا قىساسىنى ئېلىپ، غەلبە - نۇسرەتكە يۈزلىنىپ قالسا، يۈ -
 نۈسبەگىنىڭ ئىشىنى سۈرۈشتۈرمەي قالمايدۇ، ئول چاغدا جاۋاب
 بەرمىكىم تەسكە چۈشىدۇ، چۈنكى، بۇسەيىت سۇلتان ئۆلگەن بى -
 لەن ئوغۇللىرى بار، يىراقتىكى ئىككى ئوغلىنى نەزەردىن ساقىت

قىلغاندىمۇ، بۇرۇنۇمنىڭ ئاستىدا پەرغانە ئەمىرى خانزادە ئۆمەر شەيخ مىرزا بار. يېشى كىچىك بولغان بىلەن ئاچچىقى، جاسارتى يەتكىچە بار ئۇنىڭ، ئايغاقچىلار ئۇنى ئەندىجاندا خېلى كۆپ لەشكەر كەر توپلاپتۇ دېيىشىۋاتقان. ھىسار، قۇندۇز، بەدەخشانلارنى چوڭ-قۇرۇپ تۇرغان سۇلتان مەھمۇد مىرزىمۇ جىم ياتمىغاندۇ ھەق-چان. بۇ ئاغا - ئىنى خانزادىلەرنىڭ چىشىغا ئالدىراپ تەگكىلى بولمايدۇ، ئۇلار بەئەينى ئۈچ تاغدا ياتقان ئۈچ يولۋاسقا ئوخشايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە يۈنۈسبەگنىڭ ئىشىدىن موغۇلىستاندىكى ئەمىر-لىرى خەۋەر تاپماي قالمايدۇ. ناۋادا ئۇلار خەۋەر تېپىپ لەشكەر تارتىپ كېلىپ قالسا، بۇمۇ بېشىمغا يەنە بىر بالا بولىدۇ. ئەس-تاغپۇرۇللا، بۇ يۈنۈسبەگنىڭ ئىشى بېشىمغا راستتىنلا بىر بالا بولامدۇ نېمە؟...»

خىيال قىلغانسىزى شەيخ جامالىددىننى غەم بېسىۋالغانىدى. شۇ تاپتا سۇلتان يۈنۈسخان ئۇنىڭ گېلىغا نۇرۇپ قالغان سۆڭەك-كە ئوخشاپ قالغانىدى.

«سەگ جېنىدا سۆڭەك يېسە كۆتى بىلەن كېڭىشىپ يەيدۇ. مەنچۇ... بولدىلا، بۇ ئىشلارغا زىيادە باش قاتۇرۇپ يۈرمەي، ئاۋۋال خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ باقاي، ھە راست، موغۇلىستانغىمۇ ئايغاقچى ماڭغۇزاي، ۋاقتى كەلگەندە ئەھۋالغا قاراپ بىر ئىش قىلۇرمەن. ئىشقىلىپ يۈنۈسبەگ ئالقد-نىمدا، ماڭا ئامانلىق بەرمەي تۇرۇپ، ئۇنى ئالدىنقىدىن تىرىك ئېلىپ چىقىپ كېتىشنى ھېچكىم خىيال قىلمىسۇن...»

شەيخ جامالىددىن سەمەرقەنتكە، ھىرات ۋە ئاقسۇغا ئايغاقچى ماڭغۇزغاندىن كېيىن خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالدى.

قورۇنۇڭ ئىچىدىكى مېۋىلىك دەرەخلەرنىڭ يوپۇرماقلىرى سارغىيىپ تۆكۈلۈشكە باشلىغانىدى. سۇلتان يۈنۈسخان دەسلەپكى

مەزگىللەردە بۇ مېۋىلىك دەرەخلەرگە ئانچە دىققەت قىلىپ كەتمىدە - گەندى. ۋاقتنىڭ ئۆزىرىشىغا ئەگىشىپ ھەر بىر تۈپ دەرەخنىڭ نەچچە تالدىن شېخى بارلىقى، غولىدا، شاخلىرىدا قانداق بەلگىدە - لەرنىڭ بارلىقى، ھەتتا بۇ دەرەخلەرگە كۈندە نەچچە قۇشقاچ، پاخ - تەك ۋە ئاللىقانداق قۇشلارنىڭ كېلىپ قونۇپ يەنە ئۇچۇپ كېتىدە - دىغانلىقىغىچە تەپسىلىي بىلىدىغان بولۇپ قالغانىدى.

ھەئە، ئۇ يېقىندىن بېرى دەرۋازا تۈۋىدىكى لەشكەر بېشىغا پەقەتلا گەپ قىلمايدىغان، قورۇ تېمى، ئۆگزىلەردە كۆزەتتە تۇرۇۋاتقان لەشكەرلەرگە ئاداۋەت بىلەن قارىمايدىغان بولۇپ قالغانىدى، بەش ۋاق نامىزىنى ئۆز ۋاقتىدا ئۆتەيتتى، باشقا ۋاقتلاردا يا ئولتۇرۇپ، يا قورۇ ئىچىدە ئاستا مېڭىپ خىيال سۈرەتتى؛ بالىلىق دەۋرىدىن تارتىپ تاكى تەخت - سەلتەنەتنى قولغا ئالغۇچە بولغان سەرگۈزەشتىلىرىنى ئەسلىيتتى؛ سۆيۈملۈك خانىشلىرى ئىسان دۆلەت خېنىم، مەلىكە شاھ بېگىم بىلەن ئۆتكۈزگەن تۇنجى شېرىن توي كېچىسىنى، ئۇلارنىڭ نازلىق، مۇھەببەتلىك تاتلىق قىلىقلىرىنى، كۆيۈنۈشلىرىنى، ھەم دائىم غېمىنى يەپ سەكپارە بولۇش - لىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى؛ چوڭ خانىشى ئىسان دۆلەت خېنىم قەيسەرلىك، ئەقىل - پاراسەت چىقىپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن يولغا قاراۋاتقاندا، كىچىك خانىش مەلىكە شاھ بېگىم غەم - تەشۋىش ئىلكىدە يىغلاپ، چىرايلىق ئاھۇ كۆزلىرىنى ئىششىتىۋالغاندا، تۇيغۇغا كېلەتتى.

«مەلىكە شاھ بېگىم تولىمۇ ساددا، نازۇك، دىشۋارچىلىقلارغا چىدىمايدۇ، ئۇنىڭغا ئىسان دۆلەت خېنىم تەسەللى بېرىۋاتقاندا ھەقىچان. ئۇ ئەزەلدىن ئاشۇنداق كەڭ قورساق، كۆيۈمچان، گېزى كەلگەندە ئەزلەردەك جاسارەتلىك. راست، ئەينى يىلى مەلىكە شاھ بېگىمنى نىكاھىمغا ئالغىنىمدا مېنى كۈلۈپ تۇرۇپ مۇبارەكلىدى - گىنى راست بولغىمىدى. شول چاغدا نە كۆزلىرىدىن ئازاب، نە چىرايىدىن تاتىرىش سەزمىگەندىم. خاتۇن كىشىنىڭ كۈنچىلىكى يامان كېلىدۇ، ئازابلانماسلىقى مۇمكىن ئەمەس. ئەجەب بىلىندۈر -

مەپتەكەن دېسە، كېيىنمۇ شۇنداق كۈلۈپ يۈردى. مەلىكە شاھ بېگىمنى كۈندىشى ئەمەس، سىڭلىسى قاتارىدا ئىززەتلىدى، ئاھا- زىرغىچە ئۇلارنىڭ رەنجىشىپ، باتنىشىپ كۆڭۈل ئاغرىقى تېپىپ بەرگىنىنى بىلمەيمەن، شاھ بېگىممۇ شۇنداق، ئۇنى ئۆز ئىگىچى- سىدەك كۆرۈپ ھۆرمەت بىلدۈرۈپ كەلدى، مەلىكىلىكىنى پەش قىلماي، ھەر ئىشتا ئۇنىڭ ئاغزىغا قارىدى. شۇڭا ئۇلار بىلەن ئۆ- زۈمنى بەختلىك ھېس قىلغانىكەنمەن - دە، ئۇلار نەدىدۇر، نېمە ئىش قىلىۋاتقاندىر؟ شەيخ جامالىدىن ئۇلارنىمۇ نەزەربەندەك ئالدى تايىنلىق، بولمىسا ئىسان دۆلەت خېنىم ئاللىقاچان ئاقسوغا مۇ- ھەممەد ھەيدەر مىرزىغا چاپارمەن ئەۋەتكەن بولاتتى. ئول سۆيۈم- لۈك خانىشلىرىم بىلەن ئامان - ئېسەن دىدارلىشىشقا نېسىپ بو- لۇرمۇ؟...»

ئاشۇ ئىككى خانىشىدىن تۇغۇلغان خانزادە - مەلىكىلىرى ئېسىگە كېلىش بىلەن يۈنۈسخانىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئازابلىق تۈي- غۇلار بىردىنلا تاراپ كەتتى، ئۇنىڭ ئورنىغا سېغىنىش تۇيغۇلىرى ئالماشتى. بالىلىرىنىڭ بىر - بىرىدىن ئوماق، تاتلىق قىلىقلى- رى، ئەركىلەپ سۆزلەشلىرى كۆز ئالدىدا زاھىر بولدى.

«ئاه، پەرزەنت پىراقى ئاجايىپ بولىدىكەن. پاراڭچىلارنىڭ: (ئادەم ئاتىمىز بىلەن ھاۋا ئانىمىزنىڭ ئاتا - ئانىسى بولمىغان، ئۇلار بارلىق مېھرىنى پەرزەنتلىرىگە بەرگەنكەن، شۇڭا، ئىز- سانلارنىڭ ئاتا - ئانىسىدىن كۆرە بالىلىرىغا كۆيۈنۈشى شۇلاردىن ئۇدۇم قالغانىكەن، دېيىشلىرىنىڭ ئاساسى بار ئىكەن - دە. ئەمە- لىيەتتە بۇغۇ بىر ھەزەمەت گەپ. لېكىن، پەرزەنت پىراقىغا چى- دىماق ئەجەب تەسكەن. سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن بولۇپ ئۇلارنى ئاز ئەركىلەتكەن، ئاز باغرىمغا باسقانىكەنمەن. ئامان - ئېسەن كۆرۈشۈشكە نېسىپ بولسا ئاتىلىق مېھرىمنى ئىمكانىيەتنىڭ با- رىچە تولۇق بېرىمەن. تەربىيەلەشنى ئىنىكئانا، ئەتكە، كۆ- گۈلداش، كېنىزەكلەرگە تاشلاپ قويماي ئۆزۈم تەربىيەلەيمەن، پە- زىلەت ئۆگىتىمەن. ئاھ خۇدا، قۇدرىتىڭ ئۇلۇغ، ھىممەت - ئىنا-

يىتىڭ چەكسىز دۇر، ئاشۇ نارەسىدىلىرىمنى يامان كۆز، يامان نە-
يەتلەردىن ئۆزۈڭ پاناھىڭدا ساقلىغايىسەن...»

شۇ كۈنلەردە يۈنۈسخان ھويلىدىكى دەرەخلەرنىڭ يوپۇرماق-
لىرىنىڭ ياپپېشىل تۇرۇشىنى، سارغىيىپ تۆكۈلۈپ كەتمەسلى-
كىنى ئارزۇ قىلاتتى، گویا ئاشۇ يوپۇرماقلار بىلەن تەڭ بارلىق
ئارزۇ - ئۈمىدلىرى تۆكۈلۈپ كېتىدىغاندەك ۋاپىم يەيتتى. ئەمما
ئىزغىرىن كۆز شامىلى يوپۇرماقلارنى رەھىمسىزلىك بىلەن تۆ-
كەتتى. ھەر بىر تال سارغايغان يوپۇرماق شىرىلداپ چۈشكەندە
سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ يۈرىكى سىرقىراپ كېتەتتى.

ئۇ بۈگۈن ناشتىدىن كېيىن قورۇنىڭ ئاپتاپ چۈشكەن يې-
رىدە بىر ئولتۇرغىنىچە تاكى كۈن چۈش بولغۇچە مىدىرلىماي
ئولتۇردى، تۇرقىدىن ۋۇجۇدىنى زىددىيەتلىك خىياللار چىرمىۋال-
غانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى، قوشۇمىلىرى پات - پات تۇرۇلۇپ
قاتاتتى، كۆزلىرى ھامان ئويچان ئىدى.

«... شۇنداق قىلاي، شەيخ جامالىددىنغا خەت يازاي. ئەھۋال-
دىن قارىغاندا ئۇ مەن بىلەن بۇ يېقىنلاردا كۆرۈشمەيدىغان ئوخ-
شايدۇ، ھېچ بولمىسا ئوي - خىياللىرىمنى، مەقسەت - مۇددىئا-
لىرىمنىمۇ بولسا بىلدۈرۈپ قويماي...»

يۈنۈسخان ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ خاس ھۇجرىسىغا قايتىپ
كىردى. ئاندىن سۈپىنىڭ ئۈستىدىكى شىرەنىڭ ئالدىدا چازا قۇ-
رۇپ ئولتۇرۇپ ئەتىگەندىن بېرى كۆڭلىگە پۈككەنلىرىنى يېزىشقا
كىرىشتى:

«بىسىمىللاھىز رەھمانىز رەھىم

تاشكەنت دورغىسى شەيخ جامالىددىن ئۇشبۇ مەكتۇ-

پۇمنى سالامنامە ئەمەس، ئاگاھنامە دەپ چۈشەنگەي.

بىلىپ قالسۇنلاركى: سۈپىتەست بىلەن ھەسەت

شۇنداق بىر يامان كېسەللىكى، كىشىنىڭ قەلبىنى جاراھەت-

لەپ قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويىدۇ. سىلى شول تاپتا

ۋۇجۇدنى سۇيىقەست بىلەن ھەسەت چىرىمۇالغان بىچارە بايقۇشقا غوخشايدىلا. تەن كېسىلىگە ھەكمىلەر ھەر ئاماللار بىلەن دورا تاپۇر، بىراق كۆڭۈلگە چۈشكەن كېسەلگە لوقمان ھەكمىمۇ ئامالسىزدۇر. بۇنىڭ شىپائى ئول كىشىنىڭ ئۆزىدەدۇر. دۇنيادا ئىنساننىڭ ئەڭ ئاجىز، چاكىنىسى سۇيىد- قەستچى كېلۇر. سىلى بىزىلەر كىم بۈيۈك سەلتەنەت ساھىد- بىنى ھىيلە - مىكىر بىلەن نەزەرىدە قىلىپ، بۇنىڭدىن ئۆزلىرىنى تولىمۇ كۈچلۈك، ئەقىللىق، قۇدرەتلىك ساناپ يۇرۇۋاتىدىلا.

ئەسلىدە سىلىنى قىيامەتلىك يۇرادىرىم بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرىنىڭ نۆكىرى دەپ قارىغانلىقىم ھەمدە ئىلگىرى يېيىشكەن تۈزنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن مۇسۇلا- ماندارچىلىق سالامىنى بەجا كەلتۈرۈش مۇددىئاسىدا ئالايد- تەن تاشكەنتتە توختاپ ئۆتۈشنى نىيەت قىلغانىدىم، چۈن- كى، مۇسۇلماننىڭ مۇسۇلمانغا سالام بېرىشى پەرھىز، ئە- لىك ئېلىشى قەرز ئەمەسمۇ؟! ناھايىتى ئەپسۇسكى، سىلى بولسىلا قول ئاستىمىدىكى بىرقانچە رىياكارلار بىلەن ئە- غىز - بۇرۇن يالىشىپ سۇيىقەست قىلماقچى بولىدىلا ۋە بۇ قىلمىشلىرى بىلەن سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىدەك مەرد - مەردانە پاسىبانلىرىنىڭ شانۇ شەۋكىتى، ئىززەت - ئابىرۇ- يىغا داغ چۈشۈردىلە، چۈنكى ياخشى، ساداقەتمەن ۋەزىر ھەرقاچان ئۆز پاسىبانىنىڭ ئىززەت - ئابىرۇيىنى ساقلايدۇ ۋە بەلكىم ئاشۇرىدۇ، سەلتەنەتتىگە زىننەت بېرىدۇ. ئۇنىڭ دۇنيانىڭ ھۆكۈمرانى بولۇشىغا كۈچ چىقىرىدۇ، مۇشۇ ئە- سىل پەزىلەتلىرى بىلەن ئول ۋەزىرنىڭ ياخشى نام - ئاتىقى ئۆز پاسىبانلىرىنىڭ نامى بىلەن ئەل ئارىسىدا ئەلەددامام يادلىنىدۇ. مەسىلەن، پەيغەمبەرلىرىمىزدىن سۇلايمان ئەلەي- ھىسسالامغا ئاسىق ئىبنى بەرخىيا، مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئىبنى ھارۇن، ئەيسا ئەلەيھىسسالامغا شەمئۇن، مۇھەممەد

ئەلەيھىمىسسالامغا ئەبۇبەكرى سىددىق، بۇيۇك ھۆكۈمدارلاردىن كەيخۇسراۋغا گەۋدەرىز، مەنۇچىرغا سام، ئالىپ ئەرتۇخغا پىرانى ۋاسا، رۇستەمگە زاۋارا، بەھرام گۆرگە قۇرارۇز، نۇ-شىرۋانغا بۇزۇر جۇمھۇر... قولغا قول، پۇتغا پۇت بولدى ۋە ساداقىتى بىلەن سەلتەنەت ئىشلىرىغا كۈچ چىقاردى. ھەر-قانداق بىر ئىشتا ئەڭ ئاۋۋال پاسىبانلىرىنىڭ شانۇ شەۋ-كىتى، يۈز - ئابروپىنى ئويلىدى. شۇ سەۋەب بىلەن ئول زاتلارنىڭ نامى پاسىبانلىرىنىڭ شەۋكىتى، شۆھرىتى بىلەن تەڭ جولا تاپتى، ئەل - يۇرتقا تارىدى. بىراق سىلى سادا-قەتمەن، قابىلىيەتلىك ۋەزىر - ئەمىر بولۇشقا لايىق ئىش قىلمىدىلا. سىلىنىڭ بۇ قىلىقلىرى پاسىبانلىرىنىڭ ئابرو-پىنى تۆكىدىغان، سەلتەنەتنىڭ ئۆلىنى كولايدىغان بەچچە-غەرلەر تائىپىسىگە مەنسۇپ قىلىقتۇر.

ئەۋزەل زامان يېتىپ كەلسە پاسىق زامان ئۆزگىرىدۇ. پەقەت جانابى ھەقلا خالىغىنىنى قىلىشقا قادىردۇر، سىلى كۆڭلى تىنىق سۇدەك سۈزۈك، دەريادەك كەڭرى، ھەققانە-يەتتى ياقلاشتا ئوق ۋە نەيزىدەك ئۆتكۈر، ساداقەتكە ۋاپانى ھەمراھ قىلىدىغان ئادەم بولغان بولسىلا دۇنيادىكى بەختە-يار ئادەملەرنىڭ بىرى بولاتتىلە، ئەپسۇس، ئېھتىرام بىلەن تۇتقان دوستلۇق گۈل - دەستىلىرىمنى ۋاپا سۈلىرى بىلەن سۇغارماقتا يوق، ھەسەت، سۈيىقەست ئوغلىرى بىلەن پاپ-خان قىلىۋەتتىلە. كۆڭۈللىرى يۈندىدەك مەينەت، ئاياللارنىڭ ھەيز لاتىسىدەك بۇلغانغان، نايىناق نازىنىلاردەك تۇتۇرۇق-سىز ئادەم ئىكەنلا.

ھەسەت بىلەن ساداقەتسىزلىك ئىنساندىكى بارلىق سۈپەتلەرنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن ناچار، ھەممىدىن پەسرەكى بولۇپ، ئۇ تۆۋەن ھىممەت، پاسكىنا تەبىئەتتىن ئاپىرىدە بولىدۇ. مەن نىجاتلىقنى بىر ھەقتىن تىلەيمەن. سىلىدەك پاسكىنا تەبىئەتلىك، تۆۋەن ھىممەتلىك ئادەمدىن قىلچە-

لىك مېھىر - شەپقەت كۈتمەيمەن. خىياللىرىدا مېنى مۇ -
 شۇنداق بىر ئومۇر تۇتقۇنلۇققا مەھكۇم قىلىمەن دەپ ئويىدى.
 لىغان بولسىلا قاتتىق خاتالاشقان بولىدىلا. چۈنكى، ھەر -
 قانداق نىجاتلىق يېگانە قۇدرەت ئىگىسىنىڭ كارامەتلىرىگە
 باغلىق. مانا بۇلار سىلىگە بەرگەن ئادىل باھايىم ۋە بىلىدۇ -
 رۇپ قويماقچى بولغان مۇددىئايىم. ئۇشۇ مەكتۇپنى يېزىد -
 شىمنىڭ بائىسىمۇ ھەم شۇ. ئاخىرىدا جانابى ئاللاھتىن
 كۆڭۈللىرىگە ئىنساب، تەۋپىق ۋە ھىدايەت تىلەيمەن.
 بۈيۈك موغۇلىستان تەختىگاھىنىڭ تاجدارى سۇلتان
 يۈنۈسخاندىن دەپ بىلىۋرالا.»

مەكتۇپنى ئوقۇپ چىققان شەيخ جامالىددىن غەزەپتىن تىت -
 رەپ كەتتى. ئۇنىڭسىزمۇ شۇ كۈنلەردە كەيپىياتى جايىدا ئەمەس
 ئىدى. ئايغاچچىلىرى ئۇنىڭغا كۈتكىنىدەك مەلۇماتلارنى يەتكۈزۈم -
 گەندى. يادىكار مۇھەممەد مىرزا تېخىچىلا ھىراتنى مەھكەم بې -
 سىپ ياتقان، خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا بولسا سوغۇققانلىق
 بىلەن ئۆزىنى تۇتۇۋالغان، پەقەت ھۈسەيىن بايقارالا يادىكار مۇ -
 ھەممەد مىرزا بىلەن تىرىكشىۋاتقاندى. بۇنداق ئەھۋالدا خانزادە
 سۇلتان ئەھمەد مىرزانىڭ سەلتەنەت ئۆلى قىلچىلىك تەۋرىمەيت -
 تى. دېمەك، شەيخ جامالىددىننىڭ ئەمىر تۆمۈر ئەۋلادىدىن بولغان
 ئۈچ خانزادە ھاكىمىيەت تالىشىپ جەڭ قىلىپ بىر - بىرىنى يو -
 قتىدۇ، ئۆز لۈكىدىنلا تۈگىشىدۇ، ئاخىرقى ھېسابتا تاشكەنتنى
 مەركەز قىلغان پەرغانە ۋادىسى ماڭا ئوڭچە قالىدۇ دېگەن خام خە -
 يالى كۆپۈككە ئايلانغاندى. مانا مۇشۇنداق ئىچ پۇشۇقىدا تۇرغاندا
 سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ تەئەددى، ئەيىبلەشلەر بىلەن تولغان مەكتۇ -
 پى ئۇنىڭ تىتاق تومۇرىغا تەگكەندى. «كۆڭۈللىرى يۈندىدەك
 مەينەت، ئاياللارنىڭ ھەيز لاتىسىدەك بۇلغانغان، نايىنق نازىنىلار -

دەك تۇتۇرۇقسىز ئادەم ئىكەنلا... مەن نىجاتلىقنى بىر ھەقتىن تىلەيمەن، سىلىدەك پاسكىنا تەبىئەتلىك، ئۆۋەن ھىممەتلىك ئا - دەمدىن قىلچىلىك مېھىر - شەپقەت كۈتمەيمەن...» دېگەن سۆز - لىرى ئۇنىڭ كاللىسىدا توختىماي جاراڭلايتتى، چىرايى تاتىرىپ، كۆزلىرىگە قان تولغانىدى. يۇنۇسخاننى ھازىرلا چاپناپ - چاپناپ پۈركۈۋېتىدىغاندەك چىشلىرىنى غۇچۇرلىتاتتى.

«خەپ يۇنۇسبەگ. تېخى سېنى نەزەربەند قىلغىنىمغا پۇشايد - مان قىلىپ يۈرۈپتىمەن. ئەمما سەن بىقوۋۇل ھالەتتە تۇرۇپمۇ ماڭا شاھلىق، تاجدارلىق كىبىرىڭنى كۆرسىتىۋاتىسەن، ئىشەنگەن يۆلەنچۈكۈڭ، شاپائەتچىڭ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئاللىقا - چان ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا كەتكىنىدىن خەۋىرىڭ يوق - تەسپ - نىڭ. ئەسلىدە ماڭا يېلىنىشىڭ، يالۋۇرۇشۇڭ، ھېچ بولمىسا سى - لىق - سىپايە، چىرايلىق سۆزلەر بىلەن كۆڭلۈمنى يۇمشىتىشىڭ كېرەك ئىدى. ئۆزۈڭگە ئۆزۈڭ قىلدىڭ. بۇ تەكەببۇرلىقىڭنىڭ دەردىنى تارتىسەن تېخى. قېنى كۆرۈمىز، سېنى بۇ تۇتقۇنلۇقتىن كىم قۇتۇلدۇرۇپ چىقاركىن؟ ئالتە ئايدىن بېرى نەزەربەندتە تۇر - ساڭمۇ كاتتا ھۆكۈمدارلارغا خاس مەئىشەتلەردىن بەھرىمەن بول - دۇڭ، كۈتۈلدۇڭ. ئەمدى ھەرگىز ئۇنداق بولمايدۇ، مۇشۇنداق تىل - ھاقارەتلەر بىلەن تولغان مەكتۇپنى يازغانلىقىڭ ئۈچۈن سۇبھان توۋا دېگۈزمەيدىغان بولسام، خەپ...»

شەيخ جامالىددىن پۈتۈنلەي ئالتۇن بىلەن قاپلىتىۋالغان چىشلىرىنى غۇچۇرلاتقىنىچە قولىدىكى مەكتۇپنى تىتىپ - تى - تىۋەتتى.

— ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي.

شەيخ جامالىددىن تاپسىدا قول باغلاپ تۇرغان مەھرەمگە گۆ -

لەيدى.

— خوش.

— سۇلتان يۇنۇسخان ئالىپلىرىنىڭ ئىككى خانىشى ئەمىر

جانابلىرىغا دەيدىغان ئەرزىمىز بار دەپ غەلۋە قىلىۋاتىدۇ.

مەلۇماتنى ئاڭلاپ ئۇنىڭ كاللىسىغا پاللىدە بىر ئەقىل كەلدى.

«نەچچە ۋاقتىن بېرى نېمىشقا ئېسىمگە كەلمىگەندۇ، راست. ئول ھاكاۋۇر يۈنۈسبەگىنىڭ خاتۇن - بالىلىرى مېنىڭ قولۇمدا ئەمەسمۇ؟ ئەجەبا ئۇنىڭ خاتۇن - بالىلىرى بىلەن پەقەتلا كارى بولماسمۇ؟ تېخى چوڭ سۆزلەپ ھاقارەتلەپ كېتىشلىرىنى. ئەمدى يالۋۇرمىغىنىڭنى، مېھىر - شەپقەت تىلىمىگىنىڭنى كۆرەي. خەپ يۈنۈسبەگ، سېنى شۇنداق بىر ھاقارەتلەيكى...»

شەيخ جامالىددىن خىيالىنىڭ ئاخىرىنى يىغىشتۇرۇپ مەھ-
رەمگە قارىدى.

— بىر ئازدىن كېيىن ئۇلارنى باشلاپ كىرسۇنلار.

— خوش.

مەھرەم ئارقىچىلاپ چىقىپ كەتتى.

ئۇ دەستارپىچ^① نىڭ ياردىمىدە ئەمىرلىك تون - كۇلاسىنى كىيىدى، مەنسەپ ئوتۇغاتىنى تاقىدى، ئاندىن ساراىغا چىقىپ تۇر-
دىكى كۇرسىدا ئولتۇردى. ھايال ئۆتمەي ساراىغا خانىش ئىسان
دۆلەت خېنىم بىلەن خانىش شاھ بېگىم كىرىپ كەلدى. ئۇلار
يۈزلىرىنى شايبى رومال بىلەن يېرىم يۆگىۋالغانىدى. ساراينىڭ
ئوتتۇرىسىدا توختاپ تەكەببۇرلۇق بىلەن ئولتۇرغان شەيخ جاما-
لىددىنغا قوللىرىنى كۆكرىكىگە ئېلىپ تۇرۇپ تەۋازۇ بىلەن
سالام بەردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، دورغا جانابلىرىغا ئېھتىرام بولغاي.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى شەيخ جامالىددىن ئىككى

خانىشنىڭ سالامىنى ئىلىك ئېلىشقا مەجبۇر بولۇپ.

«ئىككى خانىشنىڭ داڭقى ئەل - يۇرتقا بىكارغا تارقالمىغا-

نىكەن - دە. راستتىنلا بىر - بىرىدىن قېلىشمىغۇدەك گۈزەللىر -

دىن ئىكەن. بۇ ئىككىسىنى پەقەتلا كۈندەشلىك قىلىشمايدۇ،

① دەستارپىچ — خان، سۇلتان، ئەمىر - بەگلەرنىڭ كىيىنىشىگە مەس-

ئۇل خىزمەتكار.

خۇددى بىر قورساق ئىگىچى - سىڭىللاردەك ئىناق ئۆتسۇ دەپ ئاڭلىغاندىم، راست ئوخشايدۇ. يۈنۈسبەگ ئۇلارنى قانداق قىلىپ ئاشۇنداق ئەپ - ئىناق ئۆتۈشكە كۆندۈرگەن بولغىتتى؟ مەن بولسام خۇدانىڭ كۈنى ئاشۇ ئاغىچىلارنىڭ غەلۋە - جېدىلىدە پيا - شايىمەن. تا مۇشۇ كەمگىچە ئول تۆت ئاغىچامدىن ھېچبولمىغاندا ئىككىسىنىڭ بىر داستىخاندا ئولتۇرۇپ غىزالانغانلىقىنى كۆرۈپ باقمىدىم...

— ئانھەزىرتىمگە قەست قىلماقچى بولغان تۈزكۈرلارنى تۇتتىلمۇ؟

خان ش ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ ئۇدۇللا سورىغان بۇ سوئالى شەيخ جامالىددىننىڭ خىيالىنى بۆلۈۋەتتى، بېشىنى كۆتۈرۈپ ئىككى خانىشقا قايتىدىن نەزەر تاشلىدى. ئەسلىدە ئۇ ئىككى خا - نىشنى يىغلاپ - يالۋۇرۇپ ساراينى بېشىغا كىيىدۇ، ئۆزلىرىنى سۇلتان يۈنۈسخان بىلەن كۆرۈشتۈرۈشنى ئۆتۈنىدۇ، دەپ پەرەز قىلغانىدى. بىراق ئۇلار قەددىنى تىك تۇتۇپ، شەيخ جامالىددىنغا تىك قاراپ، خۇددى سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ قول ئاستىدىكى مەھ - رەملەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك تەئەددى بىلەن گەپ سوراۋاتاتتى.

ھەئە، شەيخ جامالىددىن بۇ ئىككى خانىشقىمۇ سۇلتان يۈ - نۇسخانغا دېگەن يالغان - ياۋىداقلىرىنى تېخىمۇ كۆپتۈرۈپ ئېيت - قان ۋە بىخەتەرلىكنى كۆزدە تۇتۇپ سۇلتان يۈنۈسخاننى ئايرىم - جايلاشتۇرغانلىقىنى بىلدۈرگەن، شۇنداقلا خانىشلارنىڭمۇ بىخە - تەرلىكىنى كۆزدە تۇتقانلىقىنى باھانە قىلىپ، ئۇلارنى ھەرىمىدە - كى ئايرىم بىر قەسىرگە نەزەربەند قىلغانىدى، تا بۈگۈنگىچە خا - نىشلارنىڭ كۆرۈشۈش تەلپىنى رەت قىلىپ كەلگەنىدى. سۇلتان يۈنۈسخاننىڭ ئاللىقانداق بىر كىملىرىنىڭ قەستىگە ئۇچراپ قې - لىشىدىن ۋايىم يېگەن ئىككى خانىش شەيخ جامالىددىن بىلەن كۆرۈشۈپ، يۈنۈسخاننىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ بېقىش نىيىتىدىن پەقەتلا يالتايىمىغانىدى.

— ھە... ياق... — شەيخ جامالىددىن بىر ئاز دۇدۇقلىدى،

كېيىن دەرھال ئۆزىنى رۇسلۇالدى، — خانىش ئايىملار خاتىر - جەم بولغاي، ئول سۇيىقەستچىلەرنى پات يېقىندا تامامەن يوقىتىمىز. خان ئالىيلەرنى ساپلا تۈزكۈرلارنى تاللاپ ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپتىكەن ئەمەسمۇ، تېخى ئۇلارنى تامامەن دېگۈدەك قولغا چۈشۈرۈپ بولالمىدۇق.

— ھېلىقى رىياكار، نائەھلى، ئاچكۆز ئەمىرلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا قالغان مەھرەم - نۆكەرلەر ئىننايىن ئىشەنچلىك، — دېدى خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم، — بىلىشمىزچە، ھېلىقى تۆت ئەمىرنى ئۆز ۋاقتىدىلا تۇتقان ئىكەنلا.

— شۇنداق، لېكىن شېرىكلىرىنى تېخىچە ئىزدەۋاتىمىز، سوراق قىلىپ تەھىققلەۋاتىمىز.

— ئىككى ئەل ئوتتۇرىسىدىكى قوشنىدارچىلىق يوسۇنلىرى بويىچە ئول نائەھلىلەرنى ئانھەزىرىتىمگە تاپشۇرۇپ بېرىشلىرى، ئۇلارنى ئۆز پاسىبانلىرىنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا يول قويۇشلىرى كېرەك ئىدى. مەيلى ياخشى، مەيلى يامان بولسۇن ئۆزىگە ئەل پۇقراسىغا قىلىنغان مۇئامىلە شۇ ئەلنىڭ پاسىبانغا بىلدۈرۈلگەن مۇئامىلىنى كۆرسىتىدۇ. ئەجەبا ئۆزلىرى ئاشكەنتتەك كاتتا شە - ھەرنىڭ دورغىسى تۇرۇقلۇق مۇشۇنداق سەلتەنەت يوسۇنلىرىنىمۇ بىلمەمدىلا؟

ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ ھە دېسە ئەگەددى بىلەن سوئال سورىشى شەيخ جامالىددىننىڭ بىردىنلا ئوغىسىنى قايناتتى:

— خاتۇن كىشى سەلتەنەت ئىشلىرىدىن ئۆزىنى چەتلەش - تۈرمىكى لازىمدۇر، — دېدى ئۇ تېرىكىپ، — بۇنداق ئىشلارغا سىلنىڭ باش قاتۇرۇشلىرى بىھاجەتتۇر. گەرچە خانىشلىق مەر - تىۋىلىرى بولسىمۇ، سەلتەنەت ئىشلىرىنى سۈرۈشتۈرۈش ھەققىد - لىرى يوقتۇر.

— دېمىسىلىمۇ بۇنى بىلگۈچىلىكىمىز بار، — دېدى ئىسان دۆلەت خېنىم شەيخ جامالىددىننىڭ ھەيۋىسىگە پىسەنت قىلماي، — بىز ھېچقاچان خان ئالىيلەردىن ھوقۇق، مەجبۇرىيەت تەلەپ

قىلغان ئەمەسمىز ھەم خان ئالىيلىرىمۇ بىزگە ئۇنداق ئىمتىياز بەرمىگەن، بىراق بىز ھازىر ئۆزگە ئەلدە تۇرۇۋاتىمىز، يەنە كېلىپ بارلىق ھەرىكەتلىرىمىز چەكلەنگەن. نە پاسىبانىمىز، نە مۇلازىمەتلىرىمىزنىڭ ئەھۋالىدىن بىخەۋەرمىز. شول بائىستىن ئۆز ئېلىدە - مىزنىڭ غۇرۇرىنى قوغداشقا، ھەق - ھوقۇقىمىزنى بىلدۈرۈپ قويۇشقا جۈرئەت قىلدۇق. ئول تۆت ئەمىر رىياكارلىق قىلغان بولسا ئۆز پاسىبانغا قىلدى، مۆھتەرەم بۇسەيىت سۇلتان ئالىيە - لىرىنىڭ نام - ئابروۋىغا دەخلى يەتكۈزمىدى. شۇڭا بىزگە سەلتە - نەت ئىشلىرىنى سۈرۈشتۈرۈۋىڭ، دەپ دوق قىلىشلىرى بىمەندە - لىكتۇر. ئانھەزىرىمىز يېنىمىزدا بولسا ئىدى، بۇ ئىشلار بىلەن زىنھار كارىمىز بولماس ئىدى. بىراق، ئانھەزىرىمىز بىلەن كۆ - رۇشمىگىنىمىزگە بىرنەچچە ئايلار بولدى. ھېچبىر سەۋەبىمىز ئەر - خاتۇنلارنى ئايرىپ تۇرۇش شەرىئەت ئەھكاملىرىغا خوپ كەلمەيدۇ. سىلى دېگەن ناھايىتى بىر شەھەرنىڭ دورغىسى، ھەرگىزمۇ بىر ئەلنىڭ پاسىبانى ئەمەس، شۇنداق ئىكەن، بىزنىڭ بىخەتەر - لىكىمىزدىن ۋايىم يەپ كېتىشلىرى ھاجەتسىز. بىزنى شەھەردىن ساق - سالامەت ئۆزىتىپ قويسىلا بارلىق مەجبۇرىيەتلىرى ئادا بولغان بولىدۇ.

خانمىش ئىمان دۆلەت خېنىمنىڭ: «سىلى دېگەن ناھايىتى بىر شەھەرنىڭ دورغىسى، ھەرگىزمۇ بىر ئەلنىڭ پاسىبانى ئە - مەس» دېگەن سۆزلىرى شۆھرەتپەرەس شەيخ جامالىددىننىڭ يۈرد - كىگە نەشتەر بولۇپ سانجىلدى، ئۆزىنى قىلچىلىك نەزەرگە ئىل - مىغانلىقى بەكمۇ ھار كەلدى.

— بولدى بەس! بىزنىڭ قائىدىمىزدە خاتۇن كىشى بىلەن بەس - مۇنازىرە قىلمايمىز، — دېدى شەيخ جامالىددىن قاپقىنى تۇرۇپ.

— شۇنداق، راست دەيدىلا. ئارتۇق گەپ خە^①رگە يۈك. بۇنى بىزمۇ بىلىمىز. ئەمما سىلىمۇ يولدىن چىقىمىسىلا.

① خەر — ئېشەك.

شەيخ جامالدىددىننىڭ «خەر — ئېشەك» دېگەن لەقىمى بار
 ۋە بۇ لەقىمىنى قاتتىق ھار ئالاتتى. بۇنى ئوبدان بىلىدىغان
 تاشكەنت خەلقى ئۇنىڭ ئالدىدا ئەمەس، ھەرقانداق يەردە ئېشەككە
 مۇناسىۋەتلىك گەپ — سۆز قىلىشتىن قاتتىق ئېھتىيات قىلىدۇ.
 شاتتى، شۇ تاپتا خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم ئۇنىڭ يۈزىدىن يۈز
 زىگىلا «ئارتۇق گەپ خەرگە يۈك» دەپ لەقىمىنى تىلغا ئالغانىدى.
 بىر چەتتە قول باغلاپ تۇرۇشقان ساراي مەھرەملىرى قورققىنىدۇ.
 دىن دەرھال يەرگە قارىشىۋالدى. خانىشتىن باشقا ئادەم بۇ گەپنى
 قىلغان بولسا ئاللىقاچان دەررىگە بېسىلغان بولاتتى.

ئەرۋايى قىرىق گەز ئۆرلىگەن شەيخ جامالدىددىن غەزەپ بىلەن
 كانىيىنى ئەستى:

— سىلى نېمە دېمەكچى؟

خاننىش ئىسان دۆلەت خېنىم تەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بەردى:

— خان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشمەكچىمىز.

— خان ئالىيلىرىنىڭ بىخەتەرلىكى مۇھىم. ھازىرچە مۇم.

كىن ئەمەس.

— نېمىشقا؟

— سۈيىقەستچىلەر تېخى تۇتۇلغىنى يوق.

— بۇ گەپلىرى بىلەن ئەمدى بىزنى ئالدىيالىمايدىلا. خان ئا.

لىيلىرى سۈيىقەستچىلەردىن ئېھتىيات قىلىشقا توغرا كەلسە ئۆز
 نۆكەرلىرىدىن ئەمەس، تاشكەنتلىكلەردىن ئېھتىيات قىلىشى كېرەك.

ئىسان دۆلەت خېنىم شەيخ جامالدىددىننىڭ كۆزىگە نەشتەر.

دەك تىكىلدى.

شەيخ جامالدىددىننىڭ ۋۇجۇدىنى بىردىنلا تەشۋىش باستى.

شۇنداقتىمۇ نەزەرىدە تولىمۇ ئاجىز ھېسابلىنىدىغان ئايال كىشىدۇ.
 نىڭ ئالدىدا بېزىرىپ تۇرۇشنى خالىمىدى:

— سىلىنىڭ مۇددىئالىرى خان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈ.

شۈشۈ ياكى ئەر دەۋاسى قىلىشمۇ؟

باياتىنبېرى چوڭ خانىشقا يول قويۇپ، ئەدەپ ساقلاپ تۇرغان خانىش شاھ بېگىم بۇ ھاقارەتكە تاقەت قىلىپ تۇرالمىدى:
— ھاياسىزلىق قىلمىسىلا، مۇشۇمۇ بىر شەھەرنىڭ دورغى - سى دەيدىغان گەپمۇ؟! جاڭگالدا خەر باققان ئادەممۇ بۇنداق بەھيا سۆزلىمەيدۇ، بىلىپ قالسىلا، بىز دېگەن خانىش، دۆلەت ئانىسى. لەقىمىنىڭ ئىككىنچى قېتىم تىلغا ئېلىنىشى شەيخ جاما - لىدىنىنى بوغۇلدۇرۇپ قويدى.

— كېلىڭلار! — دېدى ئۇ مەھرەملىرىگە زەردى بىلەن قاراپ، — خانىش - ئايىملارنى سارايعا ئاپىر ئۆپتىڭلار. ئۇ شۇنداق دېگىنىچە سارايدىن چىقىپ كەتتى.

«يۇنۇسبەگىنى ھاكاۋۇرمىكىن دېسەم ئاغىچىلىرى ئاندىن ئار - تۇق ئىكەن. خاتۇن كىشى بىلەن تەڭ بولغانلىقىم ئۈچۈن ئۆزۈمگە ئاز زادى. ئۇلار نەچچە ئايلاپ نەزەربەندە تۇرۇپمۇ ئەجەب پېتىدىن چۈشمەپتۇيا؟ ئۇلارنىڭ بايامقى گەپلىرى ئاۋامغا تارقىلىپ كېتىد - دىغان بولسا... ئەمدى ئۇلارغا يۈز - خاتىر قىلىشنىڭ ئورنى قال - مىدى. دۆلەت ئانىسىمىش تېخى. كىملىكىنى كۆرسىتىمەن ئۇلار - غا. شۇنداق قىلاي، باشقا بىرىگە نىكاھلاپ بېرىۋەتسەم خانىشلىقى ئىككى پۇل بولىدۇ، ھايات تۇرۇپ خانىشنى خەق خوتۇن قىلسا يۇنۇسبەگ نېمە بولۇپ كېتەر - ھە؟! شول چاغدا يۇنۇسبەگمۇ، خانىشمۇ ئالدىمدا تىز لانمىغىنىنى كۆرى...»

— خوجا كالان ئالمىلىق باغقا كەلسۇن، — دېدى شەيخ جا - مالىدىن ئارقىسىدىن شەپە چىقارماي كېلىۋاتقان خاس مەھرەم - گە قاراپ.

— خوش، — دېدى مەھرەم.

شەيخ جامالىدىن تەسكەي تەرەپتىكى ئالمىلىق باغقا قاراپ ماڭدى. بايا تىلغا ئالغان خوجا كالان ئۇنىڭ خاس باغۋىنى بولۇپ، ئايالى يېقىندىلا قازا قىلىپ كەتكەنىدى. باغ بىنا قىلىش، ئۇلاق - چىلىق ئىشلىرىدا ئالاھىدە ئىقتىدارى بار بۇ باغۋەن خېلى مۇتە - ۋەر كىشىلەردىن سانىلاتتى. ھەرقانداق مېۋە پىشسا باش بۇرنىنى

شەيخ جامالىددىنغا يېگۈزەتتى، مەھكىمدىكى يۇقىرى - تۆۋەن ھەرقانداق بىر ئادەمنىڭ خالىغانچە مېۋە ئۈزۈشگە يول قويمىدۇ. تى، مېۋە ئۈزگىنىنى سەزسە غوۋغا كۆتۈرۈپ، شەيخ جامالىددىنغا چىقىشتۇراتتى. شۇ سەۋەبتىنمۇ شەيخ جامالىددىن بۇ باغۋەنگە كۆڭلىنى ئالاھىدە يېقىن تۇتاتتى.

«بۈيۈك موغۇلىستان سۇلتانىنىڭ خانىشى ئاددىي بىر باغ- ۋەنگە خاتۇن بولسا نېمىدېگەن كۈلكىلىك - ھە؟! بۇ ۋەقەدىن يۈ- نۇسبەگ خەۋەر تاپسا ھوشىدىن كەتمىسىمۇ چوقۇم ئېسىنى يوقىد- تىدۇ، خوپ بولدى، كىم ئۇلارنى ماڭا كىبىر كۆرسەتسۇن دەپتۇ. ئاۋۋال ھېلىقى زۇۋانداز چوڭ خانىشىنى ياتلىق قىلىۋېتەي. كىچىك خانىشى...»

شەيخ جامالىددىن شاھ بېگىمنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈشى ھا- مان كۆڭلىدىن باشقىچە بىر خىيال كەچتى، ئاغزىغا جۇغلاشقان سېرىق سۇنى غورتىدە يۇتۇۋەتتى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئەمىر جانابلىرىنىڭ ئالتۇن بويلىد- رىغا ئېسەنلىك تىلەيمەن.

ئۇ ئالدىدا پۈكلىنىپ تۇرغان خوجا كالانغا كۈلۈپ چىراي ئاچتى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام. يېقىنراق كەلسىلە. ھە، بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇرسىلا.

تۈيۈقسىز چاقىرتىلىشىنىڭ سەۋەبىنى بىلىشكە ئالدىراپ تۇرغان خوجا كالان دەماللىققا ئەمىرنىڭ يېنىغا بېرىپ ئولتۇ- رۇشتىن قورۇندى. ئادەتتە شەيخ جامالىددىن تۆۋەن دەرىجىلىك خىزمەتكارلىرىغا بۇنداق مۇئامىلە قىلمايتتى.

— ھە، ئولتۇرسىلا.

خوجا كالان ئاستا كېلىپ سۇپىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئول- تۇردى.

— مەزلۇملىرى باقىيغا كەتكەندىن بېرى يالغۇزچىلىق تار- تىپ قالدىلا ھەقچان، — دېدى ئۇ خوجا كالاننى گەپكە سېلىپ.

— ئۇنى بىر دەپمىسىلە ئەمىر جانابلىرى، — دەپدى خوجا كالان، — ئۆز ۋاقتىدا ئول رەھمەتلىكىنىڭ كۆڭلىنى ئاياپ توقال ئېلىشنى ئويلمىغانكىنمىز.

— ئەمدى ئويلشالا؟

— جانابلىرىنىڭ پەرمانىنى بەجا كەلتۈرۈشكە تەييارمىز.

— بىر لايىق تېپىپ قويدۇم...

— ھىممەتلىرىگە كۆپ رەھمەت، — دەپدى خوجا كالان گەپ-

نىڭ ئاخىرىنى كۈتمەيلا، — ئول مەزلۈمە كىم بولىدىكىن؟

— ئېسىلزاكىلەردىن، — دەپدى شەيخ جامالىددىن قاپساپ

كەلگەن كۈلكىسىنى يوشۇرۇپ تۇرۇپ، — كېنىزە كلىرى بىلەن

خىزمەتلىرىگە بارىدۇ، نىكاھنى ئەتىلا قىلىۋەتسەك قانداق دەيدىلا؟

— پەرمانلىرىنى يىرىشقا ھەددىمىز ئەمەس.

— ئەمىسە شۇنداق بولسۇن، — دەپدى ئۇ گەپ تۈگىدى، دې-

گەننى قىلىپ.

خوجا كالان يېنىش - يېنىشلاپ مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ

چىقىپ كەتتى.

※

※

※

يېشىن ۋاقتى بولغانىدى.

دەرۋازىدىن ئىجازەتسىزلا كىرىپ كەلگەن ساراي بېگى قاتار -

لىق تۆت مەھرەمنى كۆرۈپ خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم بىلەن

شاھ بېگىم بىر ئاز تەئەججۈپلەندى. چۈنكى، ئۇلار نەزەربەندە تۇر -

غاندىن بېرى بۇ قەسىرگە تاشكەنت ئەمىرىنىڭ يۇقىرى دەرىجىد -

لىك مەھرەملىرى پەقەتلا كېلىپ باقمىغانىدى. لەشكەرلەر بۇ قە -

سىرنى قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىپ ساقلايتتى.

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ پەرمانىغا بىنائەن، — دەپدى ساراي

بېگى قىسقىلا سالام - سەھەتتىن كېيىن مۇددىئاسىنى تۈزلا بىل -

دۈرۈپ، — خانىش ئىسان دۆلەت خېنىمدىن ئوردا باغۋىنى خوجا

كالانغا نىكاھ رازىلىقى سوراپ كەلدۇق.
ئىككى خانىش ئوچۇق ئاسماندا تۇيۇقسىز چاقماق چاقتىندەك
چۆچۈدى.

— ئول دورغا بەگنىڭ بېشى ئىشىشىپ قاپتۇ، — دېدى شاھ
بېگىم تاتارغان ھالدا، — بېرىپ يەتكۈزۈڭلار، بىراۋنىڭ نىكاھى
دىكى ئايالنى يەنە بىراۋغا نىكاھلاپ بېرىش شەرىئەت ئەھكاملىرىدە
غا ئۇيغۇن ئەمەس.

مۇشۇنداق نارازىلىقلارنىڭ بولىدىغانلىقىنى مۆلچەرلىگەن
شەيخ جامالىدىن ئاللىقاچان تەييارلىق كۆرگەن ۋە ساراي بېگى
نىڭ ئاغزىغا گەپ سېلىپ بەرگەنىدى.

— ئەر — خاتۇن ئالتە ئايدىن ئارتۇق ئايرىلىپ تۇرسا ئازدە
دىكى نىكاھمۇ يوقايدۇ، مانا بۇمۇ شەرىئەتنىڭ ھۆكۈمىدۇر.

شاھ بېگىم يەنە گەپ قىلىشقا ئاغزىنى ئۆمەللىۋىدى، خانىش
ئىسان دۆلەت خېنىم ئۇنى توسۇپ قويدى.

— بۇ ئول دورغا بەگنىڭ پەرمانىمۇ ياكى شەرىئەت قازىلىدە
رىنىڭ پەتۋاسىمۇ؟

— ھەر ئىككىلىسى بار، — دېدى ساراي بېگى.
— ئۇنداق بولسا شەيخ جامالىدىنغا يەتكۈزۈڭلار. مەن رازدە

لىق بەردىم، — دېدى خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم تەمكىنلىك
بىلەن، — مېنى يۆتكەپ ئەكىتىش ئۈچۈن ئول خوجا كالان خۇپدە

تەندىن كېيىن كەلگەي.
ساراي بېگى ئىشنى ئاسان پۈتكۈزگىنىگە خۇش بولۇپ دەردە

ھال ئارقىسىغا ياندى.
— بۇ نېمىدېگەنلىرى خانىش ئالىيلىرى، — دېدى شاھ بېدە

گىم قاپقىنى تۇرۇپ، — ئۇنتۇپ قالمىسىلا، ئانھەزىرتىم تېخى
ھايات. بۇ يولسىز تەلەپكە بۈگۈن سىلى رازىلىق بەرسىلە، ئەتە

نۆۋەت ماڭا كېلىدۇ. ئانھەزىرتىمنى بۇنداق ئاھانەتكە قويغۇچە تا
يىنلىق ئۆلۈپلا تۈگەشكىنىمىز ئەۋزەل.

— كۆڭۈللىرىنى چۈشىنىمەن، — دېدى خانىش ئىسان دۆدە

لەت خېنىم مەيۈسلەنگەن ھالدا، — تۈنۈگۈن ئول دورغا بەگ بىد-
لەن بولۇنغان سۆھبەتتىن ئۆزلىرىنىڭمۇ خەۋەرلىرى بار. ئېنىق-
كى، ئۇ بىزنى مۇشۇنداق ئۇسۇل بىلەن قىيىنماقچى، ئانھەزىر-
تىمىنىڭ يۈز — ئابروۋىنى تۆكمەكچى. ھازىر خان ئالىلىرىنىڭ
ئەھۋالىدىن پەقەتلا خەۋەرسىزمىز، ئول نائەھلى، بەتبەخت بىلەن
قىبلىگاھىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا قانداق ئاداۋەتلەر بار بۇنىسى
بىزگە نامەلۇم. بۇ ئىشقا رازىلىق بەرمەي قۇتۇلغىلى بولمايدۇ.
تېخى پەرىمانىمغا سەركەشلىك قىلدى دەپ زۇلۇم سېلىشى، تۆھمەت
چاپلاپ جازالىشى مۇمكىن، — خانىش ئىسان دۆلەت خېنىم ئەترا-
پىدا تۇرغان كېنىزەكلەرگە قارىدى، — قاراتوقايدا چېدىرىمىزغا
باستۇرۇپ كىرگەن دەشتى قىپچاق خانزادىسى بۇرۇچ ئوغلاننى
قانداق بويسۇندۇرغانلىقىمىز ئېسىڭلاردىمۇ قىزلار؟
كېنىزەكلەر تەڭلا جاۋاب بەردى:

— ئېسىمىزدە.

— ئۇنداق بولسا تەييارلىقلىرىمىز پۇختا بولسۇن، ئول خو-
جا كالان كېلىشى ھامان ئۆلتۈرىمىز.

— راستتىنلا ئۆلتۈرەمدۇق؟ — سورىدى ھاياجانلانغان شاھ

بېگىم.

— ئەلۋەتتە، — كېسىپلا جاۋاب بەردى ئىسان دۆلەت خې-

نىم، — كۈيۈسى تېخى ھايات، ئۇنىڭ ئۈستىگە شەرىئى نىكاھلىق

بىر مەزلۈمەنى نىكاھىڭغا ئال دېسە، نېرى — بېرىسىنى سۈرۈش-

تۈرمەيلا ماقۇل بولغاندىكىن ئۆز ۋابالى ئۆز گەردىنىگە، لېكىن

ئېھتىيات قىلماي بولمايدۇ. پەممىچە ئول خوجا كالان بۇرۇچ

ئوغلاندىكى سىپاھلاردىن بولمىسىمۇ، قەسىرنىڭ ئەتراپىدا بىزنى

نازارەت قىلىۋاتقان لەشكەرلەر بار، ئۇلار تۇيۇپ قالمىسۇن. ئۆزىنى

دانا، ئەقىللىق ھەم قۇدرەتلىك چاغلایدىغان ئول خەر مەسەللىك

ئەبلەخ، بۈيۈك تاجدار سۇلتان يۈنۈسخان ئالىلىرىنىڭ خانىشلى-

رىنى بىراۋغا خالىغانچە بېرىۋەتكىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ

قالسۇن.

— خوجا كالانى ئۆلتۈرۈۋەتسەك بالاغا قالمايمىز مۇ خانىش ئالىيلىرى؟ — دېدى ئىشنىڭ ئاقىۋىتىدىن ۋايىم يېگەن باش كېمىز نىزەك.

— ئۇنى ئۆلتۈرەيلى ياكى ئۆلتۈرمەيلى، بېشىمىزغا بالا — قازا ئاللىقاچان كېلىپ بولدى. ئەھۋالدىن قارىغاندا بۇ خوجا كالان دېگىنىمۇ ئۆز خوجىسىغا ئوخشاش ئاڭقاۋ بىر نېمە ئوخشايدۇ، مېنى نىكاھىغا ئېلىشى ئۇخلىماي چۈش كۆرگەنلىكى خالاس. مەن جانابى ئانھەزرىتىمنىڭ يۈز — ئابىرىنى، نام — شۆھرىتىنى قوغداش ئۈچۈن ھەرقانداق بالا — قازاغا ھازىرلىنىپ بولىدۇم.

خانىش ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ بۇ نىكاھقا ئانچە نارازىلىق بىلدۈرمەيلا ماقۇللۇق بىلدۈرگىنىنى ئاڭلاپ شەيخ جامالىددىن باشقىچە خىياللاردا بولمىدى ۋە بۇ خەۋەرنى يۇنۇسخانغا قانداق ئۇسۇلدا يەتكۈزۈپ، تاماشا كۆرۈشكە باش قاتۇردى.

خۇپتەن نامىزىنى ئالدىراپ — تېنەپ ئۆتكەن خوجا كالان مەپە تەبىيارلاپ بىرقانچە مۇلازىملىرى بىلەن يېتىپ كەلدى. شەيخ جامالىددىننىڭ پەرمانىنى قەسىرنى قوغداۋاتقان لەشكەر بېشىغا كۆرسەتتى.

— مەرھەمەت قىلسىلا، — دېدى لەشكەر بېشى.

— مېنى ساقلاپ تۇرۇڭلار، — دېدى خوجا كالان ھەمراھلىرىغا قاراپ.

بىر كېنىزەك ئۇنى ساراينىڭ ئىچكىرىسىگە باشلىدى، باشقا كېنىزەكلەر ئىشىكلەرنى بىر — بىرلەپ تاقىدى.

بولغۇسى ئايالنى تېزىرەك كۆرۈش تەقەززاسىدا تۇرغان خوجا كالان ھېچقانداق خەۋپ ھېس قىلمايتتى، ياغلىشاڭغۇ چېھرىدە يېڭى توي قىلغان يىگىتلەرگە خاس بىر ھايابان بالقىيتتى. ئۇ ئۆزىنى باشلاپ ماڭغان كېنىزەكنىڭ تۇبۇقسىز غايىب بولۇپ كەت-

كىنىنىمۇ تۇيىمىدى. ئىچكىرى - تاشقىرى بولۇپ ئون نەچچە خا -
 نغا بۆلۈنگەن بۇ ساراينىڭ ئۇزۇن دەھلىزىگە ۋە خانلىرىغا يې -
 قىلغان بىر تالدىن شام بوشلۇقىنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. ئازراق -
 مۇ شەپە ياكى ئاۋاز ئاڭلانمايتتى.

«ئەجەب بىرمۇ ئادەم كۆرۈنمەيدىغۇ؟ تويى بولىدىغان كېلىن -
 چەكنىڭ دەرگاھىغا ئوخشىمايلا تۇرىدۇ، ئول جۇۋان قايسى خاندا
 بولغىيتتى؟...»

دەرگۇمان بولغان خوجا كالان باشلاپ ماڭغان كېنىزەكتىن
 گەپ سوراش ئۈچۈن شۇنداقلا بېشىنى كۆتۈرۈپ تۇرۇپلا قالدى.
 ھېلىقى كېنىزەك يەر يۇتقاندەكلا غايىب بولغانىدى. شۇ تاپتا ئۇ
 يوغانلا بىر ساراي ئۆيگە كىرىپ قالغان بولۇپ، يا ئالدىغا، يا كەي -
 نىگە مېڭىشنى بىلەلمەي قالغانىدى.

— ئېتىڭلار!

تۇيۇقسىز ئاڭلانغان ئايال كىشىنىڭ ئاۋازى بىلەن تەڭ قاي -
 سىبىر قاراڭغۇلۇقتىن ۋىزىلداپ ئۇچۇپ كەلگەن يا ئوقلىرى
 خوجا كالاننىڭ دۈمبە، كۆكرەك، يوتا، پاقالچەكلىرىگە سانجىلدى.
 شۇ تاپتا ئۇ مەشىق مەيدانىدىكى قارىغا ئېلىش نىشانىغا ئوخشاپ
 قالغانىدى، بەرداشلىق بېرەلمەي سەنتۈرۈلۈپ يىقىلدى، ئۆمىلەپ
 قېچىشقا ئۇرۇندى، ھايال ئۆتمەي مىدىرلىغۇدەك ھالى قالمىدى،
 كۆزلىرىمۇ ئاستا - ئاستا خىرلەشتى.

«ئەمىر جانابلىرى مېنى ئۆيلەپ قويىمەن دەپ يالغان ئېيتىپ
 قەستلىگەن ئوخشايدۇ، ئۇنىڭغا ھېچقانداق يامانلىق قىلمىغان ئى -
 دىمغۇ؟ خاس باغۋىنى بولغاندىن بېرى ئۇنىڭغا ئەڭ شېرىن، ئەڭ
 سەرخىل مېۋىلەرنى يېگۈزدۈم، بىراق ئۇ ماڭا ئەجەل شارابىنى ئىچ -
 كۈزۈۋاتىدۇ. بۇنداق قىيناپ ئۆلتۈرگۈدەك نېمە گۇناھىم بار بول -
 غىيىتتى؟ ئى تەڭرىم، ھېچكىمنىڭ قىساسىنى ھېچكىمدە قويمىيىد -
 ىغان ئادالەتنىڭ باردۇر، ئول شەيخ جامالدىدىن ئالدىدىغان قىساس -
 نى ئۆزۈڭگە قويدۇم. ئالدىڭدا بىلىپ - بىلمەي ئۆتكۈزگەن گۇناھ -
 لىرىمنى مەغپىرەت قىلغايىسەن، توۋا قىلدىم، لائىلاھە ئىللەللاھۇ...»

نېمە سەۋەبتىن ئۆلتۈرۈلۈۋاتقانلىقىنى بىلەلمىگەن شور
پېشانە خوجا كالانىڭ شاھادەت ئېيتىشقا تەمشەككەن لەۋلىرى
بىردىنلا قىمىرلاشتىن توختىدى.

— ئۇ ئۆلۈپتۇ، ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ — سورىدى باش
كېنزەك تىترىگەن قوللىرى بىلەن خوجا كالانىڭ يۈزىگە شام
تۇتۇپ.

— ئاچىقىپ سىرتقا تاشلىۋېتىڭلار، — دېدى قورقۇنچتىن
چىرايى تاتىرىپ كەتكەن شاھ بېگىم.

— ياق، ھازىرچە ئاشۇنداق تۇرۇۋەرسۇن، — دېدى خانىش
ئىسان دۆلەت خېنىم ھەر دائىم مەسىسىنىڭ قونچىدا تۇرىدىغان
كۈمۈش ساپلىق خەنجىرىنى مەھكەم تۇتۇپ تۇرۇپ، — بامداتتىن
كېيىن تاڭ يورۇغان چاغدا ئاندىن سىرتقا ئاچىقىۋېتەيلى. كىشى-
لەر بۈيۈك سەلتەنەت ئىگىسى سۇلتان پونۇسخانىڭ خانىشىغا
ئۆيلىنىش خىيالىدا بولغان ئادەمنىڭ ئاقمۇتىنىڭ قانداق بولدى-
دىغانلىقىنى بىلىپ قالسۇن.

ئەتىسى ناشىدا ئولتۇرغان شەيخ جامالىددىن خوجا كالانىڭ
ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتتى.

— نېمىدېنىڭ؟ خوجا كالان ئۆلۈپتۇ؟

— شۇنداق ئەمىر جانابلىرى، خوجا كالانى ياقاق بىلەن
ئېتىپ ئۆلتۈرۈپتۇ، — دېدى ساراي بېگى تىترەپ تۇرۇپ.

— قەسىردىكى قورۇقچىلار نېمە ئىش قىلىپتۇ؟

— ئۇلار پەقەتلا تۇيماپتۇ، خوجا كالانىڭ جەستىنى بايا
سىرتقا تاشلىۋەتكەن چېغى.

— ئول خانىش بۇ نىكاھقا رازىلىق بەرگەن ئەمەسمىدى؟
ئەجەب ئۆلتۈرۈۋېتىشكە پىتىنىپتۇ؟

— خانىش ئىسان دۆلەت بېگىم قەسىرنى قورۇقداۋاتقان لەش-
كەر بېشىغا: «مەن دېگەن بۈيۈك سەلتەنەت تاجدارى سۇلتان يۇنۇس-
خاننىڭ خانىشى بولمەن. ھېلىمۇھەم جانابى ئانھەزرىتىمىزنىڭ
نىكاھىدا دۇرمەن، شۇنداق تۇرۇقلۇق مېنى يەنە بىراۋغا نىكاھلاپ
بېرىش مۇسۇلماندارچىلىق شەرىئىتىگە راۋا ئەمەس. خوجا كالان
دېگەننى مانا مەن ئۆلتۈردۈم. بېرىپ شەيخ جامالىددىنغا ئېيت، خو-
جا كالاننىڭ قىساسىنى ئالماقچى بولسا ئۆزى ئالدىمغا كەلسۇن»
دەپتۇ. بۇ خانىشنى بوش چاغلىغىلى بولمىغىدەك...
— بولدى بەس!

شەيخ جامالىددىن ساراي بېگىگە غەزەپ بىلەن گۈلەيدى،
ئاچچىقىنى كىمدىن چىقىرىشنى بىلەلمەي بوغۇلدى. شۇ تاپتا ئۇ
بىر تەرەپتىن خانىش ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ جاسارىتىگە قايىل
بولسا، بىر تەرەپتىن سۇلتان يۇنۇسخاننى ھاقارەتلەش پىلانىنىڭ
ئەمەلگە ئاشمىغانلىقىدىن ھەسرەتلەنمەكتە ئىدى.

«دەرھال قورۇنى مۇھاپىزەت قىلىۋاتقان قورۇقچىلارنىڭ
ئاغزىنى ئېتىش كېرەك. بۇ ئىش ئەل - يۇرتقا تاراپ كەتسە مەس-
خىرىگە، سۆز - چۆچەككە قالمىمەن. يا رەببىم، بۇ يۇنۇسبەگنىڭ
خانىشى يولۋاسنىڭ يۈرىكىنى يەۋالغانمۇ نېمە؟! مەزلۇم كىشىمۇ
شۇنداق جاسارەتلىك، قارام بولىدىكەن دەپسە... شۇڭا يۇنۇسبەگ
ئايلاپ قاماقتا ياتسىمۇ خاتۇن - بالىلىرىدىن ئەنسىرمەپتىكەن
ئەمەسمۇ...»

تاشكەنتتىكى مەشھۇر تاۋاپگاھلارنىڭ بىرى بولغان ھەزرىتى
خاۋەنتەھۇر مازىرىنىڭ ئاياغ تەرىپىدىكى مەھەللىگە جايلاشقان

ئوتتۇرىسىدا كىچىككىنە بېغى بار بۇ ھويلا، شاۋقۇن — سۈزەنلىك ئاۋات رەستە — كوچىلاردىكى ئالدى — ئارقا ھويلىسى بار باغ — باراڭلىق ھەشەمەتلىك قەسىرلەرگە سېلىشتۇرغاندا كۆزگە ئالغۇچ قېلىق كەتمەيتتى. ھويلىنىڭ قوش قاناتلىق دەرۋازىسىدىن كىرىشكە كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان تۆت ئېغىزلىق ئۆينىڭ ئالدىغا چىقىرىلغان ئاددىي پېشايۋاننى ئىككى كۆتەك ئۈزۈم تال بارىڭى تامامەن چۈمكىگەندى. باراڭدىن ساڭگىلاپ تۇرغان، سارغىيىپ پىشقان ساپاق — ساپاق ئۈزۈملەر ئادەمنىڭ ئاغزىغا سېرىق سۇ كەلتۈرەتتى. ئۇششۇك ھەرىلىرى زىدە بولغان ئۈزۈملەرگە ئۆل — شىۋالغاندى. تۇرقىدىن ئەتىگەندىن بېرى ئىشلەپ ئۆيگە قايتقان — دەك كۆرۈنىدىغان مەدىكار سىياقىدىكى ئىككى كىشى ئەتراپقا ئىتتىك قارىۋالغاندىن كېيىن، ھىم يېپىلغان دەرۋازىنى پەم بىلەن ئاچتى — دە، غىپىدە ھويلىغا كىرىپ دەرۋازىنى يەنە ھىم يېپىپ قويدى، ئاندىن ئۇدۇل تال باراڭ ئاستىغا كېلىپ قەستەن يۆتەل — دى. شۇ ھامان ياندىكى ئۆيدىن ئوتتۇرا ياشلار چامىسىدىكى بىر كىشى چىقىپ كەلدى ۋە ئاستا پىچىرلىدى:

— ئەمىر جانابلىرى قازناققا ساقلاندى، كەينىڭلارغا بىر — رەر تېرىم بىگانىلەر چۈشكەندەك ئەمەستۇ؟
— ئېھتىيات قىلىپ كەلدۇق.

— كىرگەچ تۇرۇڭلار، مەن كوچا يۈزىنى بىر كۆزىتىۋېتىپ ئاندىن كىرەي.
ئوتتۇرا ياشلىق ئادەم دەرۋازا تەرەپكە قاراپ ئىتتىك مېڭىپ كەتتى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دېدى قازناق ئۆيگە كىرىپ كەل — گەن ئىككى يىگىت تۆردە ئولتۇرغان ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگكە قاراپ.

قازناققا ئابدۇلقۇددۇس بەگدىن باشقا يەنە بەش كىشى بار ئىدى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — ئابدۇلقۇددۇس بەگ ئورنىدىن

بىر ئازلا قىمىرلاپ قويدى، قالغانلار ئورنىدىن تۇرۇپ ئىككى يى -
گىتكە يۇقىرىدىن جاي كۆرسەتتى.

— قېنى يۇقىرى ئۆتسىلە.

— قوزغىلىشىمىسلا، — دېدى ئىككى يىگىت سۇپىنىڭ لې -
ۋىگە كېلىپ ئولتۇرۇپ.

— بولدى، ھۆسلى قىلىشماي جاي ئېلىشىسلا، — دېدى ئە -

مىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ ھەمراھلىرىغا قاراپ، — ھازىر تۆر - پە -
گاھ سۈرۈشتۈرۈپ ئولتۇرىدىغان ۋاقىت ئەمەس، — ئۇ ئۆتكۈر
نەزىرىنى ئىككى يىگىتكە ئاغدۇردى، — خوش، ئەھۋالدىن مەلۇمات
بېرىشكەيلا.

— ئىنچىكە كۆزىتىشىمىزدىن مەلۇم بولدىكى، — دېدى

قارامۇتۇق كەلگەن يىگىت ئاۋۋال ئېغىز ئېچىپ، — تاشكەنت

دورغا بېگى شەيخ جامالىددىننىڭ ئوردىسى بىلەن ھەرىمىنى قو -

رۇقداۋاتقان لەشكەرلەر ئوخشاش بىر ۋاقىتتا ئالمىشىدىكەن. ئال -

ماشقانلار سېپىل ئۈستىنى بىر قېتىم چارلاپ بولغاندىن كېيىن

بۇرچقا كىرىپ كېتىدىكەن. بولۇپمۇ تۈن نىسپىدىن كېيىن سې -

پىل ئۈستىنى ئاساسەن چارلىمايدىكەن.

— بەلكىم كۈز كېچىسى سوغۇق بولغاچقا ئۇلار بۇرچدىن

سىرتقا چىقىمىسا كېرەك، — دېدى ئورۇق، ئاق پىشماق كەلگەن

يىگىت سۆز ئېلىپ، — ئوردا ئىچىنىڭ مۇھاپىزىتىمۇ ئانچە چىڭ

ئەمەسكەن، كېچىدە ئىككى قېتىم كىرىپ چىقتىم، قورۇقچىلار

كۆزەتخانىنىڭ ئەتراپىدىن نېرسىغا ئانچە بارمايدىكەن.

— ھەرەمنىڭ مۇھاپىزىتىنچۇ؟ — سورىدى ئەمىر ئابدۇلقۇد -

دۇس بەگ.

— شەيخ جامالىددىننىڭ ھەرىمىگە كىرمىگەنكىگە خېلى

ۋاقىتلار بولۇپ قاپتۇ.

— سەۋەبىنى بىلەلدىلمۇ؟

— ئېنىقلاپ بىلدىم. شەيخ جامالىددىن ھەرەمگە كىرسە ئا -

غىچىلىرى ئوتتۇرىسىدا غوۋغا بولۇرمىش. باش ئاغرىقىدىن قې -

چىپ خېلىدىن بېرى ھەرەمگە ئاياغ ئىزى سالماپتۇدەك. ئوردىسى بىلەن ھەرەمنىڭ ئارىلىقىدا لەخمە يولى بار ئىكەن. كۆڭلى تارتقان توقاللىرىنى ھەرەمئاغىسى ئاشۇ لەخمە ئارقىلىق ئوردىدىكى خادىم گاهىغا ئاچىقىپ بېرىدىكەن.

ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ خىرىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— ئۆزىنى تاشكەنتتەك كاتتا شەھەرنىڭ دورغىسىمەن دەپ ھۆركىرەيدىغان ئول مەمدان ئەمىر ئاغىچىلىرىدىن قورقىدىكەن — دە، — ئۇ يېنىدا ئولتۇرغان ئوتتۇرا ياشلىق تەمبەل كىشىگە قاراپ سورىدى، — ھازىرغىچە شەھەرگە قانچىلىك يىگىتلىرىمىز سۈ- قۇنۇپ كىرىپ بولدى؟

— بۈگۈنگىچە سوقۇنۇپ كىرىپ بولغانلار بىر يۈز ئەللىك. تىن ئاشىدۇ. ئەتە يەنە ئەللىك يىگىت كىرمەكچى. — بولدى، ئەمدى ئۇلار كىرمىسۇن. بىر يۈز ئەللىك نۆكەر يېتەرلىك.

— ئۇلار ئازلىق قىلارمىكەن...

— ئادەم كۆپ بولسا شەيخ جامالىددىننىڭ خۇپىيە - پايلاق- چىلىرى سېزىپ قالىدۇ. ئەللىك ئادەم بىر توپ بولۇپ بۆلۈنەيلى، بۈگۈن تەڭ كېچىدە ھەرىكەتنى باشلايمىز. سەركەردە ئالماس بەگ بىلەن ئەييۇپ مىرزا خان ئالىيلىرىنى قۇتۇلدۇرۇشقا مەسئۇل بولغاي.

— باش ئۈستىگە، — دېدى بايامقى ئىككى يىگىت.

— سەركەردە قۇتلۇق پالۋان بىلەن سەركەردە شىر بەھرام بىر توپقا باش بولۇپ، مەن بىلەن بىللە شەيخ جامالىددىننىڭ ئى- شىنى بىر تەرەپ قىلغاي.

— باش ئۈستىگە، — دېدى پەرمان تاپشۇرۇۋالغان ئىككى

سەركەردە.

— قالغانلىرىڭلار ئوردا دەرۋازىسىنى ساقلاۋاتقان لەشكەر- لەرنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىڭلار. ناۋادا شەيخ جامالىددىن ئوردا دەرۋازىسى ئارقىلىق قېچىشقا ئۇرۇنسا دەرھال كاللىسىنى

ئېلىڭلار. ئەلياتقۇدىن ئاۋۋال ئۆز توپۇڭلارغا تەۋە ئۆكەرلەر بىلەن
جەمئىي بولغايىسلەر.
سەر كەردىلەر ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ بىلەن خوشلىشىپ
بىر - بىرلەپ چىقىپ كەتتى.

ھەئە، سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ نەزەربەند قىلىنغانلىق خەۋىرى
ئاقسۇغا بەكمۇ كېچىكىپ يېتىپ كەلگەندى. شەيخ جامالىدىن بۇ
ئىشنى بەكمۇ مەخپىي تۇتقانىدى. سۇلتان يۇنۇسخان بىلەن بولغان
ئالاقىسى چورتلا ئۈزۈلۈپ قالغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا ئىككى
ئايغىچە سەۋر قىلىپ كۈتتى. ئاساسلىق قوشۇننى ئېلىپ ئاقسۇغا
قايتىپ كەلگەن ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ بىلەن سەر كەردە بۇيان -
قولى ئۇنىڭغا قاراتقۇدا بۇرۇچ ئوغلان بىلەن بولغان جەڭنىڭ
تەپسىلاتىنى دەپ بېرىپ خېلىلا خاتىرجەم قىلغانىدى. ئەمما مەيلى
خان سىرتقا لەشكەر تارتىپ چىقسۇن، مەيلى سەر كەردىلەر چىق -
سۇن، ئاز بولغاندىمۇ ھەپتىدە بىر قېتىم ئوتتۇرىدا چاپارمەن مې -
ئىپ تۇرىدىغان قائىدە بار ئىدى. بۇ ئارقىلىق ئوردىنىڭ ئىچى -
سىرتىدىكى ئەھۋاللارنى بىر - بىرىگە يەتكۈزۈپ مەلۇم قىلىپ
تۇراتتى. سۇلتان يۇنۇسخاندىن ئىككى ئايغىچە چاپارمەن كەلمە -
گەنلىكى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ كۆڭلىدە گۇمان پەيدا قىلىپ
قويغانىدى. شۇڭا ئۇ ئاخىر تاشكەنت، ئەندىجان، سەمەرقەنتتە،
ھەتتا ھىراتقىچە ئايغاقچى ماڭغۇزدى ۋە يۇنۇسخاننى شەيخ جاما -
لىدىننىڭ ھىيلە بىلەن نەزەربەندكە ئالغانلىقىدىن خەۋەر تاپتى.
— ئول شەيخ جامالىدىن نېمە سەۋەبتىن خان ئالىيلىرىنى
نەزەربەند قىلغاندۇ؟ — دەپدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ تەئەججۈپ -
لەنگەن ھالدا.

— ھازىر بۇنى مۇلاھىزە قىلىدىغان ۋاقىت ئەمەس، — دەپدى
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا جىددىيلەشكەن ھالدا، — سىلى سەر كەر -

دە بۇيانقۇلى بىلەن بىر تۈمەن لەشكەر ئېلىپ خان ئالىيلىرىنى قۇتۇلدۇرۇپ كەلسە.

— لەشكەر تارتىپ بارساق بولماسمىكىن، — دېدى مىرزا ئابدۇلقۇددۇس بەگ.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا قاپىقىنى تۈردى.
— نېمىشقا؟

— بىر تۈمەن لەشكەر بىلەن بارساق شەيخ جامالىدىننى چۈچۈتۈپ قويىمىز، — دېدى ئابدۇلقۇددۇس بەگ چۈشەندۈرۈپ، —

پەممىچە ئۇنىڭ خېلى كۆپ لەشكىرى بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە تاشكەنت شەھىرىنىڭ سېپىلى خېلى مۇستەھكەم. ئالدىن ھازىرلىق كۆرۈپ مۇداپىئەدە تۇرۇۋالسا، ھۇجۇم قىلىپ شەھەرگە كىرمەك تەسكە توختايدۇ. ئەڭ مۇھىم سەۋەب مۆھتەرەم خان ئالىيلىرى ئۇنىڭ قولىدا، ناۋادا بىرلا ھۇجۇم بىلەن نۇسرەت قازىنالىمساق خان ئا- لىيلىرىنىڭ ھاياتىغا خەۋپ يېتىدۇ، شۇڭا قاراملىق قىلماي پەم ئىشلەتكىنىمىز ئەۋزەل.

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بىرپەس ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتۈردى.

— ئەمىسە قانداق قىلساق بولۇر؟

— تاشكەنتنىڭ ئوي - دۆڭى ماڭا بەش قولىدەك ئايان، ئە- مىرۇل ئۆمەرا جانابلىرىغىمۇ مەلۇملۇق، كەمىنلىرى ئۇزۇن مەزگىل تۈركىستان ۋە ئاتبېشى قەلئەسىدە تۇرغانلىقىم ئۈچۈن پات - پات تاشكەنتكە بېرىپ تۇراتتىم، شەھەردە بۇرادەرچىلىك قىلىشىپ ئۆتكەن ئىشەنچلىك دوست - يارەنلىرىمۇ ھەم بار، شۇڭا لەشكەرلەر ئارىسىدىن بەش يۈز سەرۋازنى تاللاپ سەركەردە بۇيانقۇلى بىلەن شەپە چىقارماي بارايلى.

— بەش يۈز سەرۋاز بىلەن بۇ چوڭ ئىشنى نۇسرەتلىك تەۋ- رەتكىلى بولۇرمۇ؟

— تامامەن مۇمكىن، — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ ئۆ- زىگە ئىشەنگەن ھالدا، — بىز تاشكەنت شەھىرىگە مەدىكار، ھا-

جەتمەن، چار بازارچى سىياقىدا سوقۇنۇپ كىرىمىز - دە، شەيخ جامالىدىننى يوشۇرۇنچە ئۆلتۈرۈپ جاناىى قىبلىگاھىمىزنى قۇتۇلدۇرۇپ چىقىمىز.

— دېگەنلىرىدەك بولسۇن، — دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا، — لېكىن يەنە بىرقانچە سەركەردىنى ياندۇۋالسىلا، دەرھال يولغا چىقىپ ئىشنى تېز پۈتتۈرسۇنلار. ناۋادا خان ئالىيلىرىنى قۇتۇلدۇرۇپ كېلەلمىسىلە كاللىلىرى بىلەن جاۋاب قىلىلا.

— پەرمانبەردارمەن!

ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ بىلەن سەركەردە بۇيانقۇلىنىڭ تاشكەنتكە كەلگەن ۋاقتى خانىش ئىسان دۆلەت خېنىمنىڭ خوجا كالانى ئۆلتۈرگەن ۋاقتىغا توغرا كەلگەنىدى. شۇ كۈنلەردە سەركەردە بۇيانقۇلى ئۈچ يۈز ئەللىك سەرۋاز بىلەن شەھەرنىڭ سىرتىدا يوشۇرۇنۇپ ياتقان بولۇپ، ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ بىرقەسىم سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن مەدىكار، ھۈنەرۋەن، چار - بازارچى سىياقىدا شەھەرگە كىرىپ، مۇۋاپىق جاي تاللاپ يوشۇرۇنغانىدى.

تۈن كېچە. بارلىق يۇلتۇزلار تاشكەنت ئاسمىنىغا جۇغلدى. شۇۋالغاندەك جىمىرلايتتى. كەچكۈزنىڭ سوغۇق شامىلى ئادەمگە نەشتەردەك سانجىلاتتى. ئېگىزلىكى، پۇختىلىقى شەھەر سېپىلدىن قېلىشمايدىغان ئوردا سېپىلى ئۈستىدىكى كۆزەتتە تۇرغان لەشكەرلەر ھازىر كۆرۈنمەيتتى. ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگنىڭ چەبدەس يىگىتلىرى بىر - بىرىنىڭ مۇرىسىگە دەسسەپ ئادەمشوتتا ھاسىل قىلىپ پەم بىلەن سېپىل ئۈستىگە چىقىۋاتاتتى.

— ئارغامچىنى ئىككى تەرەپكە ساڭگىلىتىڭلار، ئارغامچىغا يامىشىپ چىققانلار ئىچىگە سىيرىلىپ چۈشكەچ تۇرسۇن. بىر - مۇنچە ئادەم سېپىل ئۈستىدە تۇرۇۋالساق ئاسان كۆزگە چېلىقىپ

قالىمىز. سەركەردە شىر بەھرام ئاۋۋال چۈشۈپ ئوردا ئىچىنى كۆزەتكەچ تۇرسىلا.

پۇختا مەشىق كۆرگەن سەرۋازلار سېپىل ئۈستىدىن ساڭگىگە لىتىپ بەرگەن ئارغامچىغا ماي مۇندەك چاققانلىق بىلەن يامشىپ چىقىپ، يەنە شۇ چاققانلىق بىلەن سېپىل ئۈستىدىن ئوردا ئىچىگە سىيرىلىپ چۈشەتتى.

بىرنەچچە قېتىم يوشۇرۇنچە كىرىپ ئوردا ئىچىنى خېلى پىششىق بىلىۋالغان سەركەردە شىر بەھرام ھەمراھلىرىنى باشلاپ شەپە چىقارماي ماڭدى.

كۈنچىقىش تەرەپتىكى ھەرەمگە يېقىن سېلىنغان ئىمارەت تۈن قاراڭغۇسىدا قارىيىپ كۆرۈنەتتى.

— شەيخ جامالىددىن ئاشۇ قەسىردە، — دەپدى قۇتلۇق پالۋان ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگكە پىچىرلاپ، — ئىچىدە خاس نۇكەرلىرى بولۇشى مۇمكىن.

— قەسىرنىڭ ئارقا ئىشىكى بارمۇ؟

— يوق، مۇشۇ بىرلا ئىشىكى بار. بۇ قەسىرنىڭ يەر ئاستى لەخمىسى ئۈدۈل ھەرەمگە تۇتىشىدىكەن.

ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ يىگىتلەرنى شەرەتلەپ ئەتراپىغا يىغدۇ.

— قۇلاق سېلىڭلار يىگىتلەر، — دەپدى ئۇ ئاۋازىنى پەس چىقىرىشقا تىرىشىپ، — قەسىرگە كىرگەندىن كېيىن ھەرىكەتتىڭلار چاققان بولسۇن. شەيخ جامالىددىننىڭ ھەرقانداق مەھرىدىن زۇۋان چىقارغۇزماڭلار.

سەرۋازلار «بىلدۇق» دېگەننى قىلىپ باش لىڭشىتتى.

سەركەردە شىر بەھرام بىلەن قۇتلۇق پالۋان پەم بىلەن بىر-بىرىگە قارىشىپ، قۇتلۇق پالۋان قوشقا ئاتلىق نەقىشلىك ئىشىكىنى كۈچەپ ئىتتىرىپ باقتى. ئىشىك غىرىسلىدى، ئەمما ئېچىلمىدى، قۇلىقنى يېقىن تۇتۇپ ئىچىنى تىڭشاپ باقتى. يەڭگىل خورەك ئاۋازى ئاڭلاندى. سەركەردە شىر

بەھرام قوش قاناتنىڭ ئارىلىقىغا خەنجىرنى تىقىپ ئاستا يۈ-
قىرى - تۆۋەن سىيرىپ بېقىپ پىچىرلىدى:
— ئىچىدىن لوڭلاغلىقكەن.
قۇتلۇق پالۋان قانداق قىلىمىز دېگەننى قىلىپ ئۇنىڭغا قا-
رىدى.

شىر بەھرام خەنجەرنىڭ بىسىنى لوڭغا تەگكۈزۈپ ئاستا
مىدىرلاتتى، ئەتراپىدىكى يىگىتلەر سەركەردىسىنىڭ ھەرىكىتىگە
كۆز تىككىنىچە جىمجىت تۇرۇشتى، تەخمىنەن بىر چىلىم تاماكا
چەككۈچىلىك بولغان ئارىلىقتا سەركەردە شىر بەھرام خەنجىرنى
توختىماي مىدىرلاتتى. ھەئە، ئۇ خەنجەرنىڭ بىسى ئارقىلىق ئى-
شكىنىڭ ئىچىدىن بېكىتىلگەن ياغاچ لوڭنى كەينىگە سۈرۈۋاتتا-
تى. تۇيۇقسىز قوش قانات ئىشىك كەينىگە يېنىپ بىر غېرىچ
كەڭلىكتە ئېچىلدى. تەرلەپ كەتكەن شىر بەھرام چوڭقۇر بىر نە-
پەس ئېلىۋالغاندىن كېيىن ئىشكىنىڭ قوش قانتىنى پەم بىلەن
ئىتتىردى. ئىشىك ئاخىر تولۇق ئېچىلدى. شىر بەھرام بىلەن
قۇتلۇق پالۋان ھەمراھلىرىنى كىرىشكە شەرەتلەپ بىرىنچى بولۇپ
بوسۇغىدىن ئاتلىدى. ئىككى تال شام ئاستىغا گىلەم سېلىنغان
دەھلىزنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. ئىككى نۆكەر ئىشىك تۈۋىدە
تامغا يۆلەنگىنىچە ئۇخلاۋاتاتتى، قۇتلۇق پالۋان بىلەن شىر بەھرام
ئىككى نۆكەرگە چاققانلىق بىلەن تاشلاندى - دە، بويىنى زەرب
بىلەن قايرىپ يولۇنىنى ئۈزۈۋەتتى. دەھلىزنىڭ ئاستىغا گىلەم
سېلىنغانلىقى ئۈچۈن ماڭسا پەقەتلا شەپە چىقمايتتى. ئۇلار دە-
لىزنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى خانىلارغا قارىغاچ ئاستا ئىلگىرىلە-
دى. مەيلى نۆكەر، مەيلى مۇلازىم، مەيلى ئەر، مەيلى ئايال بول-
سۇن، يولۇقىنىنى چاققانلىق بىلەن ئۇجۇقتۇرۇشقا باشلىدى،
قاتتىق ئۇخلاپ كەتكەن بولغاچقا بىرسىمۇ قارشىلىق كۆرسىتە-
لمىدى. ئىچكىرى تەرەپتىكى خېلىلا ھەشەمەتلىك بېزەلگەن ئىككى
ئېغىز ئۆي بوش ئىدى. ئەمدى دەھلىزنىڭ ئەڭ ئاخىرىدىكى قوش
قاناتلىق ئىشىكى دەھلىزگە قارىتىپ قويۇلغان بىرلا ئۆي قالغا-

ندى. قۇتلۇق پالۋان ئىشكىنى ئاستا ئىتىردى، ئىشىك غە-
چىرلاپ ئېچىلىپ كەتتى. ئۇنىڭغىچە ئابدۇلقۇددۇس بەگ بوسۇغدا
دىن ئاتلاپ بولدى.

— قايسىڭ سەن؟

ئەنسىز بىر شەپىدىن ئويغىنىپ كەتكەن شەيخ جامالىددىن-
نىڭ غەزەپتىن چەكچەيگەن كۆزلىرى قېتىپ قالدى، خابگاھىغا
باستۇرۇپ كىرگەن قارا سايىلەرنى كۆرۈپ تىلى تۇنۇلدى، ئەزايد-
نى پۇررىدە قارا تەر باستى.

● مۇلازىملار ئۇنىڭ ئۇيقۇسىغا دەخلى يەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن
تامدىكى كۈمۈش شامدانلاردىن پەقەت بىرىنىلا ياندۇرۇپ قويغان
بولۇپ، شامدان سارايدەك چوڭلۇقتىكى بۇ خابگاھنى غۇۋا يورۇتۇپ
تۇراتتى. شامدان ئىشىك تۈۋىگە قويۇلغانىدى. كىرگەنلەر شامغا
كەينىنى قىلىپ تۇرغاچقا تېخىمۇ سۈرلۈك، تېخىمۇ ھەيۋەتلىك
كۆرۈنەتتى.

— بۇ بىز، دورغا بېگىم. بۈيۈك موغۇلىستاننىڭ تاجدارى
سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭ باھادىرلىرىمىز، — دېدى ئەمىر
ئابدۇلقۇددۇس تەمكىنلىك بىلەن.

— سى... لەر... نېمە... قى... قىلماقچى...

شەيخ جامالىددىننىڭ يېنىدا بەخىرامان ئۇخلاۋاتقان ياش
جۇۋان چۆچۈپ ئويغاندى — دە، قىلىچ يالىڭاچلاپ تۇرغان بىر توپ
كىشىلەرنى كۆرۈپ قورققىنىدىن چىرىدە چىرىقىرىۋەتتى. سەر-
كەردە شىر بەھرام چاچراپ بېرىپ جۇۋاننىڭ بوغۇزىغا قىلىچ
تەڭلىدى.

— زۇۋاننىڭنى ئۆچۈر.

ۋەھىمدىن ئېسىنى يوقاتقان جۇۋان تېخىمۇ بەك چىرىرد-
دى، شىر بەھرام قىلىچنى ئۇنىڭ گېلىغا گاچچىدە تىقىۋەتتى.
شۇ ھامان جۇۋاننىڭ ئۇنى ئۆچتى.

ھايات قېلىشتىن ئۈمىدىنى ئۈزگەن شەيخ جامالىددىن
جالاقلاپ تىترەشكە باشلىدى.

— دەرھال كىيىنىۋالسىلا تەقسىر، — دېدى ئەمىر ئابدۇل-قۇددۇس بەگ بۇيرۇق قىلىپ.

قورقۇپ جان - پېنى چىقىپ كەتكەن شەيخ جامالىددىن ئەتراپى سىيپاشتۇرۇپ كىيىملىرىنى پەقەتلا تاپالمىدى.

— ئۇنى كىيىندۈرۈپ قويۇڭلار.

ئىككى يىگىت قىپپالغىچ ياتقان شەيخ جامالىددىننى كى-

يىندۈردى.

— سىلى ئون سەرۋازنى باشلاپ بېرىپ سەركەردە ئالماس

● مىرزلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۇقۇشىلا، خان ئالىيلرىنى قۇتۇلدۇرا-

لىغان بولسا ئاشۇ يەردە ساقلاپ تۇرسۇن.

— باش ئۈستىگە، — دېدى سەركەردە شىر بەھرام ۋە ئون

سەرۋازنى ئەگەشتۈرۈپ ئوردىنىڭ تەسكەي تەرىپىگە قاراپ ماڭدى.

ئۇلار شەيخ جامالىددىننى ئالدىغا سېلىپ ئوردا دەرۋازىسىغا

كەلدى. دەرۋازىنى سەركەردە تۇراپ مىرزا بىلەن سەركەردە ئاب-

دۇللا دوغلات ئاللىقاچان ئىگىلەپ بولغان بولسىمۇ، لېكىن سې-

پىلنىڭ ئۈستىدىكى بۇرجدا تۇرۇۋاتقان قاراۋۇللار ئۇلارنى ئىككى

تەرەپتىن قاپسىۋالغانىدى. ئۇلار ئوتقاش يورۇقىدا بىر توپ يۈچۈن

كىشىلەرنىڭ ئالدىدا شۈمشىپ تۇرغان ئەمىر شەيخ جامالىددىن-

نى كۆرۈپ بىردىنلا بوشىشىپ قالدى.

— بۇيرۇق بەرسىلە، قورۇقچىلار قوراللىرىنى تاشلاپ تەس-

لىم بولسۇن، — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ شەيخ جامالىد-

دىنغا قاراپ.

ئىككى يېنىدا تۇرغان يىگىتلەر خەنجەرلىرىنى شەيخ جاما-

لىددىننىڭ بېقىنىغا تېخىمۇ بەك نىقتىدى.

— ھەممىڭلار بۇياققا چۈشۈڭلار، — دېدى شەيخ جامالىددىن

سېپىل ئۈستىدە تۇرغان لەشكەرلىرىگە قاراپ، — مەسۇم بەگ،

لەشكەرلەر دەرھال قوراللىرىنى تاشلاپ بۇياققا چۈشسۇن.

مەسۇم بەگ دەرھال قىلىچىنى تاشلاپ، ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس

بەگنىڭ ئالدىغا كېلىپ تىزلاندى، باشقا لەشكەرلەرمۇ ئۇنىڭغا ئە-

گەشتى. سەرۋازلار ئۇلارنى چاققانلىق بىلەن بىر - بىرىگە چېتىپ باغلىۋەتتى.

شۇ ئەسنادا سەركەردە شىر بەھرام يېتىپ كەلدى. — ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، خان ئالىيلىرى ئامان - ئېسەنكەن. سەركەردە ئالماس مىرزا ئول تەرەپنىڭ ئىشلىرىنى ئوڭۇشلۇق بىر تەرەپ قىلىپتۇ.

باياتىمىڭىز «سۇلتان يۇنۇسخان يەنىلا مېنىڭ قولۇمدا، ماڭا ئامانلىق بەرمەي تۇرۇپ، ئۇنى قۇتۇلدۇرۇپ كېتىمەن دەپ خام خىيال قىلمىسۇن» دەپ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇپ تۇرغان شەيخ جاما - لىدىنى سەركەردە شىر بەھرامنىڭ مەلۇماتىنى ئاڭلاپ قايتىدىن ۋەھىمە باستى. نومۇس، غۇرۇرىنى قايرىپ قويۇپ گۈپپىدە تىزلا - دى.

— ئىككى ئېغىز چۈشەندۈرۈشۈمگە قۇلاق سالغايلا سەركەر - دە. بىزنىڭ سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى قەستلەش مۇددىئايىد - مىز يوقتۇر. خان ئالىيلىرىنى رىياكار ئەمىرلىرىنىڭ قەستىدىن ساقلاش ئۈچۈن ئېھتىيات تەدبىرلىرىنى كۆرگەنمىز...

— خان ئالىيلىرىنىڭ نۆكەرلىرى قەيەردە؟
ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ شەيخ جامالىددىننىڭ سۆزلىرىگە پەرۋا قىلماي غەزەپ بىلەن ۋارقىردى.
— ئۇلار... ئۇلار زىنداندا. سۇلتان ئالىيلىرىغا قەست قىل - ماقچى بولغانلىقى ئۈچۈن...

— بولدى بەس! — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ زەردە قىلىپ، — قىبلىگاھىمىزغا كىمنىڭ قەست قىلماقچى بولغانلى - قىنى، كىمنىڭ زۇلۇم سالغانلىقىنى بىلگۈچىلىكىمىز بار. دەرھال بۇيرۇق چۈشۈرسىلە، نۆكەرلەرنى زىنداندىن ئېلىپ چىقسۇن.

شەيخ جامالىددىن مەسۇم بەگكە قارىدى:
— پەرمانىمنى يەتكۈزسىلە، زىندان بېگى بارلىق موغۇلىس - تان نۆكەرلىرىنى زىنداندىن ئازاد قىلىپ، ئوردىغا ئېلىپ كەل - سۇن.

مېڭىشقا تەمشەلگەن مەسۇم بەگنى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ توختىتىۋالدى.

— ئەسلىرىدە بولسۇن، شەھەر سىرتىدا تۈمەنلىگەن باھادىر لەشكەرلىرىمىز پەرمان كۈتۈپ تۇرۇۋاتىدۇ. ئەگەر كىمكى سەر-كەشلىك قىلىشقا پىتىنىدىكەن، يەتمىش يۈشتىغىچە قىرىپ تاشلايمەن.

زىنداندىن بوشانغان نۆكەرلەر يېتىپ كەلگەندە ئاللىقاچان تاڭ سۈزۈلگەنىدى. ئۇلار ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ قاتارلىق سەر-كەردىلىرىنى كۆرۈپ ئۆزلىرىنىڭ تۇيۇقسىز زىنداندىن قۇتۇلغان-لىقىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندى ۋە ئەسىرگە چۈشكەن لەشكەرلەرنىڭ قوراللىرىنى ئېلىپ جەڭگىۋار ھالەتكە كەلدى. بۇ چاغدا ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ شەيخ جامالىددىنغا پەرمان چۈشۈرگۈزۈپ شە-ھەرنىڭ دەرۋازا، سېپىللىرىنى قوغداۋاتقان لەشكەرلىرىنىمۇ پۈ-تۈنلەي قورالسىز لاندۇرۇپ بولغان ۋە شەھەرنىڭ سىرتىدا ساقلاپ تۇرغان سەرکەردە بۇيانقۇلىغا خەۋەر بېرىپ ئۈلگۈرگەنىدى.

«يۈنۈسبەگنىڭ بۇ سەرکەردىلىرىنىڭ ئەلپازىدىن قارىغاندا ماڭا ياخشىلىق كەلمىگۈدەك. ئەڭ ياخشىسى يۈنۈس بەگكە يال-ۋۇراي. ئۇنى نەزەرىدە قىلغىنىم بىلەن ياخشى كۈتتۈم، ھاياتىغا تەھدىت سالمىدىم. يەنە كېلىپ ئۇنىڭ مەرھۇم بۇسەيىت سۇلتان ئالىلىرىغا بولغان ھۆرمەت - ئېھتىرامى زىيادە، نېمىلا دېگەن بىلەن مەن بۇسەيىت سۇلتان ئالىلىرىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك مەھرەملىرىدىنمەن. قاراپ تۇرۇپ كالىمانى ئېلىشقا پىتىنالمىدۇ، بۇنداق قىلسا ئىككى ئەل ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇق ئەھدىنامە-سىگە خىلاپ بولىدۇ. ئەجەب غاپىل تۇرۇپ قاپتىمەن دېسە. مۇنۇ بەتبەختلەر شەھەرگە قانداق سوقۇنۇپ كىرىۋالغاندۇ، كېچىدىن ئوردامغا قانداق كىرگەندۇ؟ خەپ، ئاشۇ قاراۋۇللارنىڭمۇ، قورۇقچى

بەگنىڭمۇ بىر — بىرلەپ كالىسىنى ئالمايدىغان بولسام...»
 — سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشمەن، —
 دەدى خىياللىرىدىن خېلىلا جانلىنىپ قالغان شەيخ جامالىددىن
 ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشىپ، — سىلەرنىڭ بۇ قىلمىشلىرى
 قوشنا ئەل سەلتەنەتكە تەئەرزۇ قىلغانلىق. تاشكەنت ماۋەرائۇدۇن
 نەھەر ھۆكۈمدارىنىڭ تەسەررۇپىدىكى شەھەر. موغۇلىستان بىلەن
 ماۋەرائۇننەھەر ھۆكۈمدارلىرى ئوتتۇرىسىدا زېمىن — تەسەررۇپلىد —
 رىغا تەئەرزۇ قىلىشماسلىق خۇسۇسىدا ئەھدۇ پەرمان بار. سىلەر
 بۇ كېلىشىمگە خىلاپلىق قىلىۋاتىسىلەر.

— ئۇنداقتا سوراڭ باقاي، — دەدى ئابدۇلقۇددۇس بەگ شەيخ
 جامالىددىنغا مەسخىرىلىك قاراپ، — ئۆزگە ئەلنىڭ زىيارەت قىد —
 لىپ كەلگەن پاسپاننى بالا — چاقا، سەركەردە — نۆكەرلىرى بىد —
 لەن قوشۇپ نەچچە ئايلاپ قاماپ قويۇش ئاشۇ كېلىشىمدە بارمىدى
 جانابى دورغا بەگ؟

تېلى تۇتۇلغان شەيخ جامالىددىن ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگكە
 ئاداۋەت بىلەن قاراپ قويدى.

— ئىشقىلىپ مەن سۇلتان يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىلەن
 كۆرۈشمەن. سىلىگە ئېيتار سۆزۈم يوق، دەيدىغان گەپنىڭ ھەم —
 مىسىنى خان ئالىيلىرىغا دەيمەن.

ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ ئۇنىڭ تەلپىگە قوشۇلسا سۇلتان
 يۇنۇسخاننىڭ باغرى يۇمشاقلىق قىلىپ ھەمدە ئىككى ئەلنىڭ
 دوستلۇق مۇناسىۋىتىنى كۆزدە تۇتۇپ شەيخ جامالىددىنغا رەھىم
 قىلىدىغانلىقىنى دەرھال ھېس قىلدى.

«ياق، سېنى خان ئالىيلىرى بىلەن ھەرگىز كۆرۈشتۈرمەيد —
 مەن، كۆرۈشتۈرسەم خان ئالىيلىرى ساڭا چوقۇم سىلە — رەھىم
 قىلىدۇ. بۈيۈك موغۇلىستان خانىغا قىلغان مۇشۇ ھۆرمەتسىزلىد —
 كىڭ ئۈچۈنلا يۈز مەرتەم ئۆلسەڭمۇ ئازلىق قىلىدۇ...»

— ئەپسۇس، — دەدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ خىيالىنى
 يىغىشتۇرۇپ، — ئول تەلەپلىرىگە قوشۇلساممۇ جانابى قىبلىگا —

ھىمىز بىلەن ھەرگىز كۆرۈشەلمەيدىلا.
 — نېمىشقا؟ — دېدى شەيخ جامالىدىن قاپقىنى تۇرۇپ.
 ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس خىرىلداپ كۈلۈۋەتتى:
 — ئۆلۈك ئادەم تىرىك ئادەم بىلەن قانداقمۇ كۆرۈشەلەن.
 سۇن، كۆرۈشىمۇ نېمىمۇ دېيەلسۇن؟
 شەيخ جامالىدىن گەپنىڭ تېگىگە دەرھال يەتتى.
 شەيخ جامالىدىننىڭ ۋۇجۇدىنى قارا تەر باستى، كۆزىگە ئۆلۈم كۆرۈنۈپ، پۈت - قولىدا جان قالمدى، شۇنداقتىمۇ كۆڭلىگە ساياھەت تاشلاپ تۇرغان ۋەھىمنى يوشۇرۇشقا ئۇرۇندى:
 — ھەددىلىرى ئەمەس...

شەيخ جامالىدىننىڭ سۆزى ئاخىرلىشىپ بولغۇچە ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگنىڭ زەرب بىلەن ئۇرغان قىلىچى ئۇنىڭ نەق گەدىنىگە كېلىپ تەگدى، ئۈزۈلۈپ چۈشكەن بېشى ئۈچ قەدەم نېرىغا دومىلاپ كەتتى.

بىر يىلغا يېقىن سوزۇلغان تۇتقۇنلۇقتىن قۇتۇلۇپ، خوتۇن - بالىلىرى، ئەمىر - سەركەردىلىرى بىلەن قايتىدىن جەم بولغان يۇنۇسخاننىڭ خۇشاللىقى بىر دەملىك بولدى. ھەئە، ئۇ سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئۆلۈمىدىن خەۋەر تاپقانىدى.

— ئۇنداقتا ھازىر خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا خەتەر ئىچىدە قايتۇ - دە، — دېدى ئۇ قايغۇرغان ھالدا.

— بۇ تەرىپىنى بىلەلمدۇق ئالىيلىرى، — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ، — دېرەكلىرىنى ئېلىشقا ئەۋەتكەن چاپارمەنلەر ئاشۇنداق خەۋەر يەتكۈزدى. شەيخ جامالىدىن بۇ خەۋەرنى ئا - لىيلىرىدىن سىر تۇتقان چېغى. ھۈسەيىن بايقارا بىلەن يادىكار مۇھەممەد مىرزا تىرىكشىۋېتىپتۇ، دېگەن خەۋەرمۇ بار. ئەمما رەھمەتلىك بۇسەيىت سۇلتان ئالىيلىرىنى يادىكار مۇھەممەد مىر -

زىنىڭ قەتلى قىلدۇرغىنى ئېنىق.

سۇلتان يۇنۇسخان بىرپەس خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن
بېشىنى كۆتۈردى:

— دەرھال ئاقسۇغا چاپارمەن ماڭغاي. ئەمىرۇل ئۆمەر مۇ-

ھەممەد ھەيدەر مىرزا تاپشۇرۇۋالغان ھامان سەركەردە ئال-

تۇن ساقال مىرزىنى باش قىلىپ ئىككى تۈمەن لەشكەر ماڭغۇز-

غاي، بىز خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزىغا بولۇشۇپ ماۋەرائۇد-

نەھر سەلتەنەتنى ئۇرۇش ئاپىتىدىن خالاس قىلغايىمىز.

— قىبلىگاھىمنىڭ سەمىگە سالىدىغان ئىككى قوۋۇز مەس-

لىھەتتەم بار ئىدى، — دېدى ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگ قول باغلاپ

تۇرۇپ.

— خوش، — دېدى يۇنۇسخان.

— ھازىر قىش كىرەي دەپ قالدى. چاپارمەنلەر ھەرقانچە

تېز ماڭسىمۇ ئاقسۇغا بېرىپ بولغۇچە قارا قىش بولۇپ بولىدۇ،

بۇنداق قەھرىتاندا ئىككى تۈمەن ئاتلىق لەشكەرلىرىمىزنىڭ خە-

تەرلىك تاغ يوللىرىدىن، قار - مۇزلۇق داۋانلاردىن ئاشمىقى بەسى

مۈشكۈلدۈر. ئۇلارنى ئاشۇ قارلىق تاغلاردىن، خەتەرلىك داۋانلاردىن

ئاشتى دېگەندىمۇ، تەڭدىن تولىسى قىرىلىپ كېتىشى تۇرغانلا

گەپ. بىز ئاۋۋال سەمەرقەنت، ھىرات تەرەپكە چاپارمەن ماڭغۇزۇپ

ئىچكىرىلەپ ئەھۋال ئوقۇشۇپ باقايلى، خانزادە سۇلتان ئەھمەد

مىرزىغا مۇددەئايىمىزنى بىلدۈرەيلى، خانزادە ئالىيلىرى ھەقىقە -

تەن بىزنىڭ ياردىمىمىزگە موھتاج بولسا پۇختا تەييارلىق كۆ-

رۈپ، باش كۆكلەمگە ئۆلگۈرتۈپ لەشكەر يۆتكەيلى، ئۇنىڭ ئۈس-

تىگە ھازىر ئىلى ۋادىسىمۇ ئانچە تىنچ ئەمەس. قىبلىگاھىمىزنى

ئەندىشىگە سېلىپ قويمايلى دەپ، بۇ ھەقتە ئېغىز ئاچمىغاندۇق.

سۇلتان يۇنۇسخان ئەمىر ئابدۇلقۇددۇس بەگنىڭ ئورۇنلۇق

مەسلىھەتتىگە قوشۇلۇشقا مەجبۇر بولدى ۋە سەمەرقەنت، ھىرات

تەرەپكە چاپارمەن ماڭغۇزدى.

«خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزىنىڭ ئەھۋالى قانداقتۇ؟ ھۇ -

سەيىن بايقارا بىلەن كۆمەكلەشسە يادىكار مۇھەممەد مىرزىغا تاقا - بىل تۇرالايدۇ. ئەمما، ھۈسەيىن بايقارادىن ئۇنىڭغا ۋاپا كېلەرمۇ؟ تەخت - سەلتەنەت دەۋاسى قىلماي، ئۆز نېسىۋىسىگە شۈكۈر قىلارمۇ؟ بۇنىڭغا بىر نېمە دېمەك تەس. ھۈسەيىن بايقارا مەرھۇم بۈسەيت سۇلتان ئالىيلرى بىلەنمۇ بىرنەچچە مەرتىۋە تۇتۇش - قان. ئۇنىڭ مۇددىئاسى سەمەرقەنت تەختىگەنى قولىغا ئېلىش، ئۇ بۇ مەقسەتتىن ھەرگىز ئالدىراپ ۋاز كەچمەيدۇ، خانزادە ئۇ - نىڭغا ئالدىنىپ قالمىسا بولاتتىغۇ. بۇ يەردە ھېچ ئىش قىلماي قاراپ تۇرسام، جەننەتلىك بۈسەيت سۇلتان ئالىيلرىنىڭ رو - ھى مېنى ئەيىبلەمسۇ؟ دوستلۇق ئەھدىسىگە ۋاپا قىلمىغان بولۇپ قالماسمەنمۇ؟...»

— مەلۇم بولغاي، — دېدى ئالدىراش كىرىپ كەلگەن قۇت - لۇق پالۋان يۇنۇسخاننىڭ خىيالىنى بۆلۈپ، — مىرسالى بارىن قاتارلىق تۆت ئەمىر ئانھەزرىتىم بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قى - لىۋاتىدۇ.

يۇنۇسخان قاپقىنى تۈردى.

— مۇددىئاسى نېمىكەن؟

قۇتلۇق پالۋان بىر دەقىقە تۇرۇۋېلىپ جاۋاب بەردى:

— ئۇلار قىلغان گۇناھىغا قاتتىق توۋا قىلىشتى. «قىبىل - گاهىمىزدىن يۈز ئۆرۈشمىزنىڭ سەۋەبى شولكى، ئانھەزرىتىم بىزنى موغۇلىستانغا باشلاپ بارغاندىن كېيىن شەھەر ۋە ۋىلايەت - لەردە تۇرغۇزۇشقا، لەشكەر ۋە ئۆكەرلىرىمىزنى تېرىقچىلىق قى - لىپ ئۆز ھالىنى قامداشقا مەجبۇرلىدى. ئەمما بىزنىڭ ھەم لەش - كەرلىرىمىزنىڭ شەھەردە مۇقىم تۇرۇشقا، تېرىقچىلىق قىلىپ كۈن كەچۈرۈشكە مەيلىمىز يوقتۇر. ئۇشبۇ سەۋەبتىن ئەقىلمىز - دىن ئېزىپ شەيخ جامالىددىن بىلەن كۆمەكلەشكەندۇق. خان ئا - لىيلرىنىڭ شەپقەت قىلىشىنى تىلەيمىز» دېيىشىۋاتىدۇ.

سۇلتان يۇنۇسخاننىڭ گەپ قىلماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ ئە - مىر ئابدۇلقۇددۇس ئېغىز ئاچتى:

— ئۇلار تۈنۈگۈن ماڭمۇ مۇشۇ خۇسۇستى ئىرىز يەتكۈزگەندى. كالتە پەممچە، ئۇلارنىڭ قىبلىگاھىمىزغا زىيانكەشلىك قىلىش مۇددىئاسى يوقتۇر. پەقەت مۇددىئاسىنى ئالىيلىرىغا يەتكۈزۈشكە پىتىنالمىي، شەيخ جامالىدىن ئارقىلىق زورلۇق ئىشلىتىپ مەكچى بولۇشقان. بىراق شەيخ جامالىدىن ئۇلارنىڭ مۇددىئاسىدىن پايدىلىنىپ ئالىيلىرىغا زۇلۇم سالغىنىنى ئاز دەپ، ئۇلارنى مۇزىندىغا تاشلاپ يەتكۈچە ئازابلىغان. خان ئالىيلىرى ھىممەتلىكتۇر. ئول ئازغۇنلارنىڭ گۇناھىدىن كەچكەيلا. باشقا سەركەردىلەر مۇدەرھال قول باغلاشتى:

— ھىممەت قىلغايلا ئالىيلىرى.

سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى بىلەن كۆڭلى غەش بولۇپ تۇرغان يۈنۈسخان سەركەردىلىرىنىڭ ئىلتىجاسىنى رەت قىلىۋەتكۈسى كەلمىدى. ھەئە، ئاشۇ رىياكار تۆت ئەمىرنىڭمۇ زىندانغا تاشلانغانلىقىنى ئاڭلاپ قەلبىدىكى ئۆچمەنلىك خېلىلا بېسىلىپ قالغانىدى.

«ئول رىياكارلارنى ئۆلتۈرگۈزۈپ باشقىلارغا ئىبرەت قىلغاندىن كۆرە، ھايات قالدۇرۇپ ئەمىر - سەركەردىلىرىمىزنىڭ كۆڭلىنى ئۇنقىنىم ئەۋزەل ئەمەسمۇ؟ شۇنداق قىلسام ئۇلارلا ئەمەس، باشقىلارمۇ مەندىن مىننەتدار بولىدۇ. مەندىن نارازى بولۇپ يۈرگەنلەرمۇ خىجىل بولىدۇ، ئاسىيلىق قىلىش نىيىتىدىن ياندۇ. دوستىنى رەقىبكە ئايلاندۇرماق ئاسان، رەقىبىنى دوستقا ئايلاندۇرماق تەس، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىلى ۋادىسىدا تىنچسىزلىق يۈز بەرگەن بولسا يەنە مۇشۇ ئەمىر - سەركەردىلەرگە تايىنىمەن. يەنە تېخى ماۋەرائۇننەھر سەلتەنەتىگە ياردەم بېرىدىغان ئىشلارمۇ بار. سەلتەنەتنىڭ ئۇلىنى تولۇق مۇستەھكەم دېيەلمەيمەن. بوپتۇ، ئالدىمىدىكى مۇنۇ سەركەردىلىرىمىزنىڭ يۈز - خاتىرىنى قىلاي...»

— ئۇلارنىڭ گۇناھىدىن كەچتىم، — دېدى يۈنۈسخان سەركەردىلەرگە قاراپ، — پەرمانىمنى يەتكۈزۈپ كۆڭلىمنى خاتىرجەم قىلىپ قويۇڭلار. ئەمما ھازىرچە ئۇلار بىلەن كۆرۈشكۈم يوق،

كېيىن قوبۇل قىلىمەن.
— خان ئالىيلرى مەرھەمەتلىكتۇر! — دېيىشتى بارلىق
سەرکەردىلەر.

شۇ دەقىقىدە سۇلتان يۈنۈسخان تاشكەنتتە تۇرۇۋېرىش ياكى
ئاقسۇغا قايتىپ كېتىش ھەققىدە بىر قارارغا كېلەلمەي قالغانىدى.
ئەس - يادى خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزىدا قالغانىدى.
دەرھال سەمەرقەنتكە بارغۇسى، سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ
قەبرىسىنى تاۋاپ قىلغۇسى، خانزادە سۇلتان ئەھمەد مىرزا بىلەن
كۆرۈشۈپ، ئۇنى يادىكار مۇھەممەد مىرزا بىلەن ھۈسەيىن بايقارا -
نىڭ تەھدىتىدىن قۇتۇلدۇرغۇسى كېلەتتى، ئەمما ئىلكىدە تۈزۈك
لەشكەر بولمىغاچقا قۇرۇق قول بېرىشقا كۆڭلى ئۈنىمايتتى. مۇ -
شۇنداق قۇرۇق قول بارسا خانزادىگە ھېچقانداق ياردىمى تەگمەيدە -
غانلىقى ئۆزىگە ئايان ئىدى.

مەسئۇل مۇھەررىر : ياقۇپ مۇھەممەتتېرى
مەسئۇل كوررېكتور : ئابلىمىت بارى
مۇقاۋا لايىھەلىگۈچى : ئەكبەر سالىھ

ياسىنجان سادىق چوغلان

باھادىرنامە (3)

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى : 100013
تېلېفون نومۇرى : 010-64290862
ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى : بېيجىڭ شېڭتۇڭ باسما چەكلىك شىركىتى
نەشرى : 2010 - يىلى 8 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى : 2014 - يىلى 3 - ئايدا بېيجىڭدا 6 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى : 1230×880 م . م . 32 كەسلەم
باسما تاۋىقى : 14.625
باھاسى : 45.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-11013-1/I. 2196 (维318)

图书在版编目(CIP)数据

诸王传. 3: 维吾尔文/亚生江·沙地克著. —北京: 民族出版社, 2010. 7 (2014. 3 重印)

ISBN 978-7-105-11013-1

I. ①诸... II. ①亚... III. ①历史小说—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2010)第 130123 号

责任编辑: 牙库甫

责任校对: 阿布力米提·巴日

封面设计: 艾克拜尔·萨力赫

出版发行: 民族出版社 <http://www.mzcsbs.com>

社 址: 北京市和平里北街 14 号 邮编: 100013

电 话: 010-64290862 (维文室)

印 刷: 北京盛通印刷股份有限公司

版 次: 2010 年 8 月第 1 版 2014 年 3 月北京第 6 次印刷

开 本: 880×1230 毫米 大 32 开

印 张: 14.625

定 价: 45.00 元

ISBN 978-7-105-11013-1/I.2196 (维318)
